Ali Bulaç Meali

Ali Bulaç Meali

içindekiler

Ali Bulaç Meali 1

1- FATİHA SURESİ 4

2-BAKARA SURESİ 4

3- ALİ İMRAN SURESİ 19

4- NİSA SURESİ 28

5. MAİDE SURESİ 37

6. ENAM SURESİ 44

7. A'RAF SURESİ 52

8. ENFAL SURESİ 61

9. TEVBE SURESİ 65

10. YUNUS SURESİ 72

11. HUD SURESİ 76

12. YUSUF SURESİ 82

13. RAD SURESİ 87

14. İBRAHİM SURESİ 89

15. HİCR SURESİ 92

16. NAHL SURESİ 94

17. İSRA SURESİ 99

18. KEHF SURESİ 104

19 . MERYEM SURESİ 108

20. TAHA SURESİ 111

21. Enbiya Suresi 116

22. Hacc Suresi 119

23. Müminun Suresi 122
24. Nur Suresi 125
25. Furkan Suresi 128
26. Şuara Suresi 130
27. Neml Suresi 134
28. Kasas Suresi 137
29. Ankebut Suresi 141
30. Rum Suresi 143
31. Lokman Suresi 145
32. Secde Suresi 147
33. Ahzab Suresi 148
34. Sebe Suresi 151
35. Fatır Suresi 153
36. Yasin Suresi 155
37. Saffat Suresi 157
38. Sad Suresi 160
39. Zümer Suresi 162
40. Mümin Suresi (Ǵafur) 165
41. Fussilet Suresi 168
42. Şura Suresi 170
43. Zuhruf Suresi 172
44. Duhan Suresi 175
45. Casiye Suresi 176
46. Ahkaf Suresi 177
47. Muhammed Suresi 179

48. Fetih Suresi / 181
49. Hucurat Suresi 182
50. Kaf Suresi 183
51. Zariyat Suresi 184
52. Tur Suresi 185
53. Necm Suresi 186
54. Kamer Suresi 187
55. Rahman Suresi 189
56. Vakıa Suresi 190
57. Hadid Suresi 192
58. Mücadele Suresi 193
59. Haşr Suresi 194
60. Mümtahine Suresi 196
61. Saf Suresi 196
62. Cuma Suresi 197
63. Münafıkun Suresi 198
64. Tegabun Suresi 198
65. Talak Suresi 199
66. Tahrim Suresi 200
67. Mülk Suresi 201
68. Kalem Suresi 202
69. Hakka Suresi 203
70. Mearic Suresi 204
71. Nuh Suresi 204
72. Cin Suresi 205

73. Müzemmil Suresi 206
74. Müddessir Suresi 207
75. Kıyamet Suresi 208
76. İnsan Suresi (Dehr) 209
77. Mürselat Suresi 210
78. Nebe Suresi 210
79. Naziat Suresi 211
80.Abese Suresi 212
81. Tekvir Suresi 213
82. İnfitar Suresi 214
83. Mutaffifin Suresi 214
84. İnşikak Suresi 215
85. Buruc Suresi 215
86. Tarık Suresi 216
87. Ala Suresi 216
88. Gaşiye Suresi 217
89. Fecr Suresi 217
90. Beled Suresi 218
91. Şems Suresi 218
92. Leyl Suresi 219
93. Duha Suresi 219
94. İnşirah Suresi 219
95. Tin Suresi 220
96. Alak Suresi 220
97. Kadir Suresi 220

98. Beyyine Suresi 221
99. Zilzal Suresi 221
100. Adiyat Suresi 221
101. Karia Suresi 222
102. Tekasur Suresi 222
103. Asr Suresi 222
104. Hümeze Suresi 222
105. Fil Suresi 223
106. Kureyş Suresi 223
107. Maun Suresi 223
108. Kevser Suresi 223
109. Kafirun Suresi 223
110. Nasr Suresi 224
111. Leheb Suresi (MESED) 224
112. İhlas Suresi 224
113. Felak Suresi 224
114. Nas Suresi 224

1- FATİHA SURESİ

(Mekke'de indirilen bu sûre 7 ayettir.)

Rahman Rahim olan Allah'ın adıyla

1-3. Hamd, Alemlerin Rabbi, Rahman, Rahim ve Din gününün maliki olan Allah'adır.

4. Biz yalnızca Sana ibadet eder ve yalnızca Sen'den yardım dileriz.

5-7. Bizi doğru yola ilet; kendilerine nimet verdiklerinin yoluna, gazaba uğrayanların ve sapmışlarınkine değil.

2-BAKARA SURESİ

(Medine'de indirilen bu sure 286 ayettir.)

Rahman Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Elif, Lam, Mim,

2. Bu, kendisinde şüphe olmayan, muttakiler için yol gösterici bir kitaptır.

3. Onlar, gaybe inanırlar, namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler.

4. Ve onlar, sana indirilene, senden önce indirilenlere iman ederler ve ahirete de kesin bir bilgiyle inanırlar.

5. İşte bunlar, Rablerinden olan bir hidayet üzeredirler ve kurtuluşa erenler bunlardır.

6. Şüphesiz, inkâr edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için farketmez; inanmazlar.

7. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azab onlaradır.

8. İnsanlardan öyleleri vardır ki: "Biz Allah'a ve ahiret gününe inandık" derler; oysa inanmış değildirler.

9. (**Sözde**) Allah'ı ve iman edenleri aldatırlar. Oysa onlar, yalnızca kendilerini aldatıyorlarlar ve (**bunun**) şuurunda değildirler.

10. Kalplerinde hastalık vardır. Allah da hastalıklarını arttırmıştır. Yalan söylemekte olduklarından dolayı onlar için acı bir azab vardır.

11. Onlara: "Yeryüzünde fesat çıkarmayın" denildiğinde: "Biz sadece ıslah edicileriz" derler.

12. Bilin ki; gerçekten, asıl fesatçılar bunlardır, ama şuurunda değildirler.

13. Ve (**yine**) onlara: "İnsanların iman ettiği gibi siz de iman edin" denildiğinde: "Düşük akıllıların iman ettiği gibi mi iman edelim?" derler. Bilin ki, gerçekten asıl kendileri düşük-akıllılardırlar; ama bilmezler.

14. İman edenlerle karşılaştıkları zaman: "İman ettik" derler. Şeytanlarıyla başbaşa kaldıklarında ise, derler ki: “Şüphesiz, sizinle beraberiz. Biz (**onlarla**) yalnızca alay ediyoruz."

15. (**Asıl**) Allah onlarla alay eder ve taşkınlıkları içinde şaşkınca dolaşmalarına (**belli bir**) süre tanır.

16. İşte bunlar, hidayete karşılık sapıklığı satın almışlardır; fakat bu alışverişleri bir yarar sağlamamış; hidayeti de bulmamışlardır.

17. Bunların örneği, ateş yakan adamın örneğine benzer; (**ki onun ateşi**) çevresini aydınlattığı zaman, Allah onların aydınlığını giderir ve göremez bir şekilde karanlıklar içinde bırakıverir.

18. Sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler. Bundan dolayı dönmezler.

19. Ya da (**bunlar**) karanlıklar, gök gürültüsü ve şimşek(**ler**)le yüklü, 'gökten şiddetli bir yağmur fırtınasına tutulmuş gibidirler ki, yıldırımların saldığı dehşetle'; ölüm korkusundan parmaklarıyla kulaklarını tıkarlar. Oysa Allah kafirleri çepeçevre kuşatıcıdır.

20. Çakan şimşek neredeyse gözlerini kapıverecek; önlerini her aydınlattığında (**biraz**) yürürler, üzerlerine karanlık basıverince de kalakalırlar. Allah dileseydi, işitmelerini de görmelerini de gideriverirdi. Şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir.

21. Ey insanlar, sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbinize kulluk edin ki sakınasınız.

22. O, sizin için yeryüzünü bir döşek, gökyüzünü bir bina kıldı. Ve gökten yağmur indirerek bununla sizin için (**çeşitli**) ürünlerden rızık çıkardı. Öyleyse (**bütün bunlar**ı) bile bile Allah'a eşler koşmayın.

23. Eğer kulumuza indirdiğimiz (**Kur'an**)'den şüphedeyseniz, bu durumda, siz de bunun benzeri bir sûre getirin. Ve eğer doğru sözlüyseniz, Allah'tan başka şahitlerinizi (**kendilerine güvendiğiniz yardımcılarınızı**) çağırın.

24. Ama yapamazsanız -ki kesin olarak yapamayacaksınız- bu durumda kafirler için hazırlanmış ve yakıtı insanlar ile taşlar olan ateşten sakının.

25. (**Ey Muhammed**) iman edip salih amellerde bulunanları müjdele. Gerçekten onlar için altlarından ırmaklar akan cennetler vardır. Kendilerine rızık olarak bu ürünlerden her yedirildiğinde: "Bu daha önce de rızıklandığımızdır" derler. Bu, onlara, (**dünyadakine**) benzer olarak sunulmuştur. Orada, kendileri için tertemiz eşler vardır ve onlar orada süresiz kalacaklardır.

26. Şüphesiz Allah, bir sivrisineği de, ondan üstün olanı da, (**herhangi bir şeyi**) örnek vermekten çekinmez. Böylece iman edenler, kuşkusuz bunun Rablerinden gelen bir gerçek olduğunu bilirler; inkâr edenler ise, "Allah, bu örnekle neyi amaçlamış?" derler. (**Oysa Allah,**) Bununla birçoğunu saptırır, birçoğunu da hidayete erdirir. Ancak O, fasıklardan başkasını saptırmaz.

27. Ki (**bunlar**) Allah'ın ahdini, onu kesin olarak onayladıktan sonra

bozarlar, Allah'ın kendisiyle birleştirilmesini emrettiği şeyi keserler ve yeryüzünde bozgunculuk çıkarırlar. Kayba uğrayanlar, işte bunlardır.

28. Nasıl oluyor da Allah'ı inkâr ediyorsunuz? Oysa ölü iken sizi O diriltti; sonra sizi yine öldürecek, yine diriltecektir ve sonra O'na döndürüleceksiniz.

29. Sizin için yerde olanların tümünü yaratan O'dur. Sonra göğe yönelip (**istiva edip**) de onları yedi gök olarak düzenleyen O'dur. Ve O, herşeyi bilendir.

30. Hani Rabbin, Meleklere: "Muhakkak ben, yeryüzünde bir halife var edeceğim" demişti. Onlar da: "Biz seni şükrünle yüceltir ve (**sürekli**) takdis ederken, orada bozgunculuk çıkaracak ve kanlar akıtacak birini mi var edeceksin?" dediler. (**Allah:**) "Şüphesiz sizin bilmediğinizi ben bilirim" dedi.

31. Ve Adem'e isimlerin hepsini öğretti. Sonra onları meleklere yöneltip: "Eğer doğru sözlüyseniz, bunları bana isimleriyle haber verin" dedi.

32. Dediler ki: "Sen yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten sen, her şeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın."

33. (**Allah:**) "Ey Adem, bunları onlara isimleriyle haber ver" dedi. O, bunları onlara isimleriyle haber verince de dedi ki: "Size demedim mi, göklerin ve yerin gaybını gerçekten ben bilirim, gizli tuttuklarınızı ve açığa vurduklarınızı da ben bilirim."

34. Ve meleklere: "Adem’e secde edin" dedik. İblis hariç (**hepsi**) secde ettiler. O ise, diretti ve kibirlendi, (**böylece**) kafirlerden oldu.

35. Ve dedik ki: "Ey Adem, sen ve eşin cennette yerleş. İkiniz de ondan, neresinden dilerseniz, bol bol yiyin; ama şu ağaca yaklaşmayın, yoksa zalimlerden olursunuz."

36. Fakat Şeytan, oradan ikisinin ayağını kaydırdı ve böylece onları içinde bulundukları (**durum**)dan çıkardı. Biz de: "Kiminiz kiminize düşman olarak inin, sizin için yeryüzünde belli bir vakte kadar bir yerleşim ve meta vardır" dedik.

37. Derken Adem, Rabbinden (**birtakım**) kelimeler aldı. Bunun üzerine (**Allah da**) tevbesini kabul etti. Şüphesiz O, tevbeleri kabul edendir, esirgeyendir.

38. Dedik ki: "Oradan hepiniz inin. Bundan sonra size benden bir hidayet geldiğinde, kim benim hidayetime uyarsa, onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır."

39. "İnkâr edip de ayetlerimizi yalanlayanlar ise; onlar, ateşin halkıdırlar ve orada süresiz kalacaklardır."

40. Ey İsrailoğulları, size bağışladığım nimetimi hatırlayın ve ahdime bağlı kalın, ki ben de ahdinize bağlı kalayım. Ve yalnızca benden korkun.

41. Yanınızda olan (**Tevrat**)ı, doğrulayıcı olarak indirdiğime (**Kur'an'a**) iman edin; onu inkâr edenlerin ilki siz olmayın ve ayetlerimizi az bir değer karşılığında değişmeyin. Ve yalnızca benden korkun.

42. Hakkı batıl ile örtmeyin ve hakkı gizlemeyin. (**Kaldı ki**) siz (**gerçeği**) biliyorsunuz.

43. Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve rüku edenlerle birlikte siz de rüku edin.

44. Siz, insanlara iyiliği emrederken, kendinizi unutuyor musunuz? Oysa siz kitabı okuyorsunuz. Yine de akıllanmayacak mısınız?

45. Sabır ve namazla yardım dileyin. Bu, şüphesiz, huşû duyanların dışındakiler için ağır (**bir yük**)dır.

46. Onlar, (**mü'minler ise**), şüphesiz, Rableriyle karşılaşacaklarını ve (**yine**) şüphesiz, O'na döneceklerini bilirler.

47. Ey İsrailoğulları, size bağışladığım nimetimi ve sizi (**bir dönem**) alemlere üstün kıldığımı hatırlayın.

48. Ve hiç kimsenin, hiç kimse adına bir şey ödemeyeceği, hiç kimsenin şefaatinin kabul edilmeyeceği, hiç kimseden bir fidye alınmayacağı ve yardım görülmeyeceği bir günden sakının.

49. Sizi, dayanılmaz işkencelere uğrattıklarında, Firavun ailesinin elinden kurtardığımızı hatırlayın. Onlar, kadınlarınızı diri bırakıp, erkek çocuklarınızı boğazlıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir imtihan vardı.

50. Ve sizin için denizi ikiye yarıp sizi kurtardığımızı ve Firavun'un adamlarını -gözlerinizin önünde- boğduğumuzu hatırlayın.

51. Hani Musa ile kırk gece için sözleşmiştik. Ama sonra siz, onun arkasından buzağıyı (**tanrı**) edinmiş ve (**böylece**) zalimler olmuştunuz.

52. Bundan sonra, (**artık**) şükredesiniz diye sizi bağışladık.

53. Ve hidayete eresiniz diye Musa'ya Kitab’ı ve Furkan’ı verdik.

54. Hani Musa, kavmine: "Ey kavmim, gerçekten siz, buzağıyı (**tanrı**) edinmekle kendinize zulmettiniz. Hemen, kusursuzca yaratan (**gerçek ilah**)ınıza tevbe edip nefislerinizi öldürün: bu, yaratıcınız katında sizin için daha hayırlıdır" demişti. Bunun üzerine (**Allah**) tevbelerinizi kabul etti. Şüphesiz O tevbeleri kabul edendir, esirgeyendir.

55. Ve demiştiniz ki: "Ey Musa, biz Allah'ı apaçık görünceye kadar sana inanmayız." Bunun üzerine yıldırım sizi (**kendinizden**) almıştı. Ve siz

bakıp duruyordunuz.

56. Sonra şükredesiniz diye, sizi ölümünüzden sonra dirilttik.

57. Bulutları üzerinize gölge kıldık ve size kudret helvası ve bıldırcınindirdik. Size rızık olarak verdiklerimizin temizinden yiyin (**dedik**). Onlar bize zulmetmediler, ancak kendi nefislerine zulmettiler.

58. Ve hatırlayın, demiştik ki: "Şu şehre girin ve orada istediğiniz yerde bol bol yiyin, yalnızca secde ederek kapısından girerken 'dileğimiz bağışlanmadır' deyin; (**biz de**) hatalarınızı bağışlayalım; iyilik yapanların (**ecirlerini**) arttıracağız."

59. Ama zulmedenler, kendilerine söylenen sözü bir başkasıyla değiştirdiler. Biz de o zalimlerin yaptıkları bozgunculuğa karşılık, üzerlerine gökten iğrenç bir azab indirdik.

60. (**Yine**) Hatırlayın; Musa kavmi için su aramıştı, o zaman biz ona: "Asanı taşa vur" demiştik de ondan oniki pınar fışkırmıştı, böylece herkes içeceği yeri bilmişti. Allah'ın verdiği rızıktan yiyin, için ve yeryüzünde bozgunculuk (**fesad**) yaparak karışıklık çıkarmayın.

61. Siz (**ise şöyle**) demiştiniz: "Ey Musa, biz bir çeşit yemeğe katlanmayacağız, Rabbine yalvar da, bize yerin bitirdiklerinden bakla, acur, sarmısak, mercimek ve soğan çıkarsın." (**O zaman Musa:**) "Hayırlı olanı, şu değersiz, şeyle mi değiştirmek istiyorsunuz? (**Öyleyse**) Mısır'a inin, çünkü (**orada**) kendiniz için istediğiniz vardır" demişti. Onların üzerine horluk ve yoksulluk (**damgası**) vuruldu ve Allah'tan bir gazaba uğradılar. Bu, kuşkusuz, Allah'ın ayetlerini tanımazlıkları ve peygamberleri haksız yere öldürmelerindendi. (**Yine**) bu, isyan etmelerinden ve sınırı çiğnemelerindendi.

62. Şüphesiz, iman edenler(**le**) yahudiler, hristiyanlar ve sabiiler(**den kim**) Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve salih amellerde bulunursa, artık onların Allah katında ecirleri vardır. Onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır.

63. Sizden misak almış ve Tur'u üstünüze yükseltmiştik (**ve demiştik ki:**) "Size verdiğimize sımsıkı yapışın ve onda olanı (**hükümleri sürekli**) hatırlayın, ki sakınasınız."

64. Siz ise, bundan sonra da yüz çevirdiniz. Eğer Allah'ın üzerinizdeki fazlı (**lütuf ve ihsanı**) ve rahmeti olmasaydı, siz gerçekten hüsrana uğrayanlardan olurdunuz.

65. Andolsun, sizden cumartesi (**günü**) yasağı çiğneyenleri elbette biliyorsunuz. İşte biz, onlara: "Aşağılık maymunlar olun" dedik.

66. Bunu, hem çağdaşlarına, hem sonra gelecek olanlara 'ibret verici bir ceza', takva sahipleri için de bir öğüt kıldık.

67. Hani Musa kavmine: "Allah, muhakkak sizin bir sığır kesmenizi emrediyor" demişti. "Bizi alaya mı alıyorsun?" dediler. (**Musa**) "Cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım" dedi.

68. "Rabbine adımıza yalvar da, bize niteliklerini açıklasın" dediler. (**Musa, Rabbine yalvardıktan sonra**) "Şüphesiz Allah diyor ki: O ne pek geçkin, ne de pek genç, ikisi arası dinç(**likte bir sığır olmalı**)dır. Artık emrolunduğunuz şeyi yerine getirin" dedi.

69. (**Bu sefer**) dediler ki: "Rabbine adımıza yalvar da, bize rengini bildirsin." O: "(**Rabbim**) diyor ki: O, bakanların içini ferahlatan sarı bir inektir" dedi.

70. (**Onlar yine:**) "Rabbine adımıza yalvar da, bize onun niteliklerini açıklasın. Çünkü bize göre sığırlar birbirine benzer. İnşaallah (**Allah dilerse**) biz doğruyu buluruz" dediler.

71. (**Bunun üzerine Musa, “Rabbim**) diyor ki: O, yeri sürmek ve ekini sulamak için boyunduruğa alınmayan, salma ve alacası olmayan bir inektir" dedi. (**O zaman**): "Şimdi gerçeği getirdin” dediler. Böylece ineği kestiler; ama neredeyse (**bunu**) yapmayacaklardı.

72. Hani siz bir kişiyi öldürmüştünüz ve bu konuda birbirinize düşmüştünüz. Oysa Allah, gizlediklerinizi açığa çıkaracaktı.

73. Bunun için de: "Ona (**cesede, kestiğiniz ineğin**) bir parçasıyla vurun" demiştik. Böylece, Allah ölüleri diriltir ve size ayetlerini gösterir; ki akıllanasınız.

74. Bundan sonra kalpleriniz yine katılaştı; taş gibi, hatta daha katı. Çünkü taşlardan öyleleri vardır ki, onlardan ırmaklar fışkırır, öyleleri vardır ki yarılır, ondan sular çıkar, öyleleri vardır ki Allah korkusuyla yuvarlanır. Allah yaptıklarınızdan gafil (**habersiz**) değildir.

75. Siz (**müslümanlar**,) onların size inanacaklarını umuyor musunuz? Oysa onlardan bir bölümü, Allah'ın sözünü işitiyor, (**iyice algılayıp**) akıl erdirdikten sonra, bile bile değiştiriyorlardı.

76. İman edenlerle karşılaştıklarında "İman ettik" derler; kendi başlarına kaldıkları zaman ise, derler ki: "Allah'ın size açtık (**açıkladık**)larını, Rabbiniz katında size karşı bir belge olsun diye mi onlarla konuşuyorsunuz? Hâlâ akıllanmayacak mısınız?"

77. (**Peki**) Onlar, Allah'ın gizli tuttuklarını da, açığa vurduklarını da bildiğini bilmiyorlar mı?

78. Onlardan bir kısmı ümmidir. Kitabı bilmezler; (**bildikleri**) bir sürü asılsız şeylerden başkası değildir ve yalnızca zannederler.

79. Artık vay hallerine; kitabı kendi elleriyle yazıp, sonra az bir değer karşılığında satmak için "Bu Allah katındandır" diyenlere. Artık vay, elleriyle yazdıklarından dolayı onlara; vay kazanmakta olduklarına.

80. Dediler ki: "Sayılı günlerin dışında, ateş asla bize değmeyecektir." De ki: "Allah katından bir ahid mi aldınız? -ki Allah asla ahdinden dönmez- Yoksa Allah'a karşı bilmediğiniz bir şeyi mi söylüyorsunuz?"

81. Hayır; kim bir kötülük işler de günahı kendisini kuşatırsa, (**artık**) onlar, ateşin halkıdırlar, orada süresiz kalacaklardır.

82. İman edip salih amellerde bulunanlar ise cennet halkıdırlar, orada süresiz kalacaklardır.

83. Hani İsrailoğullarından, "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin, anneye-babaya, yakınlara, yetimlere ve yoksullara iyilikle davranın, insanlara güzel söz söyleyin, namazı dosdoğru kılın ve zekatı verin" diye misak almıştık. Sonra siz, pek azınız hariç, döndünüz ve (**hâlâ**) yüz çeviriyorsunuz.

84. Hani sizden "Birbirinizin kanını dökmeyin, birbirinizi yurtlarınızdan çıkarmayın" diye misak almıştık. Sonra sizler bunu onaylamıştınız, hâlâ (**buna**) şahitlik ediyorsunuz.

85. Sonra (**yine**) siz, birbirinizi öldürüyor, bir bölümünüzü yurtlarından sürüp-çıkarıyor ve günah ve düşmanlıkla aleyhlerinde ittifaklar kuruyor ve size esir olarak geldiklerinde onlarla fidyeleşiyordunuz. Oysa onları çıkarmanız, size haram kılınmıştı. Yoksa siz, Kitabın bir bölümüne inanıp da bir bölümünü inkâr mı ediyorsunuz? Artık sizden böyle yapanların dünya hayatındaki cezası aşağılık olmaktan başka değildir; kıyamet gününde de azabın en şiddetli olanına uğratılacaklardır. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir.

86. İşte bunlar, ahireti verip dünya hayatını satın alanlardır; bundan dolayı azabları hafifletilmez ve kendilerine yardım edilmez.

87. Andolsun, biz Musa'ya kitabı verdik ve ardından peşpeşe elçiler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da apaçık belgeler verdik ve onu Ruhu'l-Kudüs'le teyid ettik. Demek, size ne zaman bir elçi nefsinizin hoşlanmayacağı bir şeyle gelse, büyüklük taslayarak bir kısmınız onu yalanlayacak, bir kısmınız da onu öldüreceksiniz, öyle mi?

88. Dediler ki: "Bizim kalplerimiz örtülüdür." Hayır; Allah, inkârlarından dolayı onları lanetlemiştir. Bundan dolayı pek azı iman eder.

89. Allah katından yanlarında olan (**Tevrat**)ı doğrulayan bir Kitap

geldiği zaman, -ki bundan önce inkâr edenlere karşı fetih istiyorlardı- işte bilip-tanıdıkları gelince, onu inkâr ettiler. Artık Allah'ın laneti kafirlerin üzerinedir.

90. Allah'ın kullarından, dilediğine kendi fazlından (**peygamberliği**) indirmesini 'kıskanarak ve hakka baş kaldırarak' Allah'ın indirdiklerini tanımamakla, nefislerini ne kötü şeye karşılık sattılar. Böylelikle gazab üstüne gazaba uğradılar. Kafirler için alçaltıcı bir azab vardır.

91. Onlara: "Allah'ın indirdiklerine iman edin" denildiğinde: "Biz, bize indirilene iman ederiz" derler ve ondan sonra olan (**Kur'an**)ı inkâr ederler. Oysa o (**Kur'an**), yanlarındakini (**Kitabı**) doğrulayan bir gerçektir. (**Onlara**) De ki: "Eğer inanıyor idiyseniz, daha önce ne diye Allah'ın peygamberlerini öldürüyordunuz?"

92. Andolsun, Musa size apaçık belgelerle geldi. Sonra siz onun arkasından buzağıyı (**tanrı**) edindiniz. İşte siz (**böyle**) zalimlersiniz.

93. Hani sizden misak almış ve Tur'u üstünüze yükseltmiştik (**ve**): "Size verdiğimize (**Kitaba**) sımsıkı sarılın ve dinleyin" (**demiştik**). Demişlerdi ki: "Dinledik ve baş kaldırdık." İnkârları yüzünden buzağı (**tutkusu**) kalplerine sindirilmişti. De ki: "İnanıyorsanız, inancınız size ne kötü şey emrediyor?"

94. De ki: "Eğer Allah katında ahiret yurdu, başka insanların değil de, yalnızca sizin ise, (**ve**) doğru sözlüyseniz, öyleyse hemen ölümü dileyin."

95. Oysa onlar, önceden ellerinin takdim ettiklerinden dolayı onu (**ölümü**) hiç bir zaman kesin olarak dilemiyeceklerdir. Allah, zalimleri bilendir.

96. Andolsun, onları hayata karşı (**diğer**) insanlardan ve şirk koşanlardan (**bile**) daha ihtiraslı bulursun. (**Onlardan**) Her biri, bin yıl yaşatılsın ister; oysa bunca yaşaması onu azabtan kurtarmaz. Allah, onların yapmakta olduklarını görendir.

97. De ki: "Cibril'e kim düşman ise, (**bilsin ki**) gerçekten onu (**Kitabı**), Allah'ın izniyle kendinden öncekileri doğrulayıcı ve mü'minler için hidayet ve müjde verici olarak senin kalbine indiren O’dur.

98. Her kim Allah'a, meleklerine, elçilerine, Cibril'e ve Mikail'e düşman ise, artık şüphesiz Allah da kafirlerin düşmanıdır."

99. Andolsun biz sana apaçık ayetler indirdik. Bunları fasıklardan başkası inkâr etmez.

100. Ne zaman bir ahidde bulundularsa, içlerinden bir bölümü onu bozmadı mı? Hayır, onların çoğu iman etmezler.

101. Ne zaman onlara Allah katından yanlarındakini doğrulayan bir elçi gelse, kitap verilenlerden bir takımı, sanki bilmiyorlarmış gibi Allah'ın Kitabını arkalarına attılar.

102. Ve onlar, Süleyman'ın mülkü (**nübüvveti**) hakkında şeytanların anlattıklarına uydular. Süleyman inkâr etmedi; ancak şeytanlar inkâr etti. Onlar, insanlara sihri ve Babil'deki iki meleğe Harut'a ve Marut'a indirileni öğretiyorlardı. Oysa o ikisi: "Biz, yalnızca bir fitneyiz, sakın inkâr etme" demedikçe hiç kimseye (**bir şey**) öğretmezlerdi. Fakat onlardan erkekle karısının arasını açan şeyi öğreniyorlardı. Oysa onunla Allah'ın izni olmadıkça hiç kimseye zarar veremezlerdi. Buna rağmen kendilerine zarar verecek ve yarar sağlamayacak şeyi öğreniyorlardı. Andolsun onlar, bunu satın alanın, ahiretten hiç bir payı olmadığını bildiler; kendi nefislerini karşılığında sattıkları şey ne kötü; bir bilselerdi.

103. Eğer gerçekten iman edip sakınsalardı, Allah katındaki sevab(l**arı**) gerçekten daha hayırlı olurdu; bir bilselerdi.

104. Ey iman edenler, "Raina-Bizi güt, bize bak" demeyin. "Unzurna-Bizi gözet" deyin ve dinleyin. Kafirler için acı bir azab vardır.

105. Kitap Ehlinden olan kafirler ve müşrikler, Rabbinizden üzerinize bir hayrın indirilmesini arzu etmezler. Allah ise, dilediğine rahmetini tahsis eder. Allah büyük fazl sahibidir.

106. Biz, daha hayırlısını veya bir benzerini getirinceye (**kadar**) hiç bir ayeti neshetmez (**hükmünü yürürlükten kaldırmaz**) veya unutturmayız. Bilmez misin ki Allah, gerçekten herşeye güç yetirendir.

107. (**Yine**) Bilmez misin ki, gerçekten göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Sizin Allah'tan başka veliniz ve yardımcınız yoktur.

108. Yoksa daha önce Musa'nın sorguya çekildiği gibi, siz de Resulünüzü sorguya mı çekmek istiyorsunuz? Kim imanı inkâr ile değişirse, artık o, dümdüz yoldan sapmış olur.

109. Kitap Ehlinden çoğu, kendilerine gerçek (**hak**) apaçık belli olduktan sonra, nefislerini (**kuşatan**) kıskançlıktan dolayı, imanınızdan sonra sizi inkâra döndürmek arzusunu duydular. Fakat, Allah'ın emri gelinceye kadar onları bırakın ve (**onlara ne sözle, ne de eylemle**) ilişmeyin. Hiç şüphesiz Allah, her şeye güç yetirendir.

110. Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin; önceden kendiniz için hayır olarak neyi takdim ederseniz, onu Allah katında bulacaksınız. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızı görendir.

111. Dediler ki: "Yahudi veya hristiyan olmayan hiç kimse kesin

olarak cennete giremez." Bu, onların kendi kuruntularıdır. De ki: "Eğer doğru sözlüyseniz, kesin-kanıtınızı (**burhan**) getirin."

112. Hayır, kim (**güzel davranış ve**) iyilikte bulunarak kendisini Allah'a teslim ederse, artık onun Rabbi katında ecri vardır. Onlar için korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır.

113. Yahudiler dediler ki: "Hristiyanlar bir şey (**herhangi bir temel**) üzere değillerdir"; hristiyanlar da: "Yahudiler bir şey üzere değillerdir" dediler. Oysa onlar, Kitabı okuyorlar. Bilmeyenler (**bilgisizler**) de, onların söylediklerinin benzerini söylemişlerdi. Artık Allah, kıyamet günü anlaşmazlığa düştükleri şeyde aralarında hüküm verecektir.

114. Allah'ın mescidlerinde O'nun isminin anılmasını engelleyen ve bunların yıkılmasına çalışandan daha zalim kim olabilir? Onların (**durumu**) içlerine korkarak girmekten başkası değildir. Onlar için dünyada bir aşağılanma, ahirette büyük bir azab vardır.

115. Doğu da Allah'ındır, batı da. Her nereye dönerseniz Allah'ın yüzü (**kıblesi**) orasıdır. Şüphesiz ki Allah, kuşatandır, bilendir.

116. Dediler ki: "Allah oğul edindi." O, (**bu yakıştırmadan**) yücedir. Hayır, göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur, tümü O'na gönülden boyun eğmişlerdir.

117. Gökleri ve yeri (**bir örnek edinmeksizin**) yaratandır. O, bir işin olmasına karar verirse, ona yalnızca "OL" der, o da hemen oluverir.

118. Bilgisizler, dediler ki: "Allah bizimle konuşmalı veya bize de bir ayet gelmeli değil miydi?" Onlardan öncekiler de onların bu söylediklerinin benzerini söylemişlerdi. Kalbleri birbirine benzedi. Biz, kesin bilgiyle inanan bir topluluğa ayetleri apaçık gösterdik.

119. Şüphesiz biz seni bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak, hak (**Kur'an**) ile gönderdik. Sen cehennemin halkından sorumlu tutulmayacaksın.

120. Sen onların dinlerine uymadıkça, yahudi ve hristiyanlar senden kesinlikle hoşnut olmazlar. De ki: "Şüphesiz doğru yol, Allah'ın (**gösterdiği**) yoludur." Eğer sana gelen bunca ilimden sonra onların heva (**arzu ve tutku**)larına uyacak olursan, senin için Allah'tan ne bir dost vardır, ne de bir yardımcı.

121. Kendilerine verdiğimiz Kitabı gereği gibi okuyanlar, işte ona iman edenler bunlardır. Kim de onu inkâr ederse, artık onlar hüsrana uğrayanların ta kendileridir.

122. Ey İsrailoğulları, size bağışladığım nimetimi ve sizi (**bir dönem**) alemlere muhakkak üstün kıldığımı hatırlayın.

123. Ve hiç kimsenin hiç kimse adına bir şey ödeyemeyeceği, hiç kimseden fidye alınmayacağı ve hiç kimsenin şefaatinin kabul edilmeyeceği ve yardım görülmeyeceği bir günden sakının.

124. Hani Rabbi, İbrahim'i birtakım kelimelerle denemişti. O da (**istenenleri**) tam olarak yerine getirmişti. (**O zaman Allah İbrahim'e**): "Seni şüphesiz insanlara imamkılacağım" dedi. (**İbrahim**) "Ya soyumdan olanlar?" deyince (**Allah:**) "Zalimler benim ahdime erişemez" dedi.

125. Hani Evi (**Ka'be'yi**) insanlar için bir toplanma ve güvenlik yeri kılmıştık. "İbrahim'in makamını namaz yeri edinin", İbrahim ve İsmail'e de, "Evimi, tavaf edenler, itikafa çekilenler ve rüku ve secde edenler için temizleyin" diye ahid verdik.

126. Hani İbrahim: "Rabbim, bu şehri bir güvenlik yeri kıl ve halkından Allah'a ve ahiret gününe inananları ürünlerle rızıklandır" demişti de (**Allah: "Sadece inananları değil**) inkâr edeni de az bir süre yararlandırır, sonra onu ateşin azabına uğratırım; ne kötü bir dönüştür o" demişti.

127. İbrahim, İsmail'le birlikte Evin (**Ka'be'nin**) sütunlarını yükselttiğinde (**ikisi şöyle dua etmişti**): "Rabbimiz bizden (**bunu**) kabul et. Şüphesiz, Sen işiten ve bilensin";

128. "Rabbimiz, ikimizi sana teslim olmuş (**müslümanlar**) kıl ve soyumuzdan sana teslim olmuş (**müslüman**) bir ümmet (**ver**). Bize ibadet yöntemlerini (**yer veya ilkelerini**) göster ve tevbemizi kabul et. Şüphesiz, Sen tevbeleri kabul eden ve esirgeyensin."

129. "Rabbimiz, içlerinden onlara bir elçi gönder, onlara ayetlerini okusun, kitabı ve hikmeti öğretsin ve onları arındırsın. Şüphesiz, Sen güçlü ve üstün olansın, hüküm ve hikmet sahibisin."

130. Kendi nefsini aşağılık kılandan başka, İbrahim'in dininden kim yüz çevirir? Andolsun, biz onu dünyada seçtik, gerçekten ahirette de O salihlerdendir.

131. Rabbi ona: "Teslim ol" dediğinde (**O:**) "Alemlerin Rabbine teslim oldum" demişti.

132. Bunu İbrahim, oğullarına vasiyet etti, Yakup da: "Oğullarım, şüphesiz Allah sizlere bu dini seçti, siz de ancak müslüman olarak can verin" (**diye benzer bir vasiyette bulundu.**)

133. Yoksa siz, Yakub'un ölüm anında, orada şahidler miydiniz? O, oğullarına: "Benden sonra kime ibadet edeceksiniz?" dediğinde, onlar: "Senin ilahına ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın ilahı olan tek bir ilaha ibadet edeceğiz; bizler ona teslim olduk" demişlerdi.

134. Onlar bir ümmetti; gelip geçti. Onların kazandıkları kendilerinin, sizin kazandıklarınız sizindir. Siz, onların yaptıklarından sorumlu değilsiniz.

135. Dediler ki: "Yahudi veya Hristiyan olun ki hidayete eresiniz." De ki: "Hayır, (**doğru yol**) Hanif (**muvahhid**) olan İbrahim'in dini(**dir**); O müşriklerden değildi."

136. Deyin ki: "Biz Allah'a; bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve torunlarına indirilene, Musa ve İsa'ya verilen ile peygamberlere Rabbinden verilene iman ettik. Onlardan hiç birini diğerinden ayırdetmeyiz ve biz O'na teslim olmuşlarız."

137. Şayet onlar da, sizin inandığınız gibi inanırlarsa, kuşkusuz doğru yolu bulmuş olurlar; yok eğer yüz çevirirlerse, onlar elbette bir (**çelişki ve**) aykırılık içindedirler. Sana onlara karşı Allah yeter. O, işitendir, bilendir.

138. Allah'ın boyası... Allah(**ın boyasın**)dan daha güzel boyası olan kimdir? Biz (**yalnızca**) O'na kulluk edenleriz.

139. De ki: "O bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbiniz iken, bizimle Allah hakkında (**sözde kanıtlarla**) tartışmalara mı giriyorsunuz? Bizim amellerimiz bizim, sizin de amelleriniz sizindir. Biz, O'na gönülden bağlanmış (**muhlis**) olanlarız."

140. Yoksa siz, gerçekten İbrahim'in, İsmail'in, İshak'ın, Yakub'un ve torunlarının yahudi veya hristiyan olduklarını mı söylüyorsunuz? De ki: "Siz mi daha iyi biliyorsunuz, yoksa Allah mı? Allah'tan kendisinde olan bir şehadeti gizleyenden daha zalim olan kimdir? Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir."

141. Onlar, bir ümmetti, gelip geçti; onların kazandıkları kendilerinin, sizin kazandıklarınız sizindir. Siz, onların yaptıklarından sorumlu değilsiniz.

142. Bir takım beyinsiz insanlar: "Onları daha önceki kıblelerinden çeviren nedir?" diyecekler. De ki: "Doğu da Allah'ındır, batı da. O dilediğini doğru yola yöneltir."

143. Böylece biz sizi, insanlara şahid (**ve örnek**) olmanız için ortabir ümmet kıldık; Peygamber de üzerinizde bir şahid olsun. Senin üzerinde bulunduğun (**yönü, Ka'be'yi**) kıble yapmamız, elçiye uyanları, topukları üzerinde gerisin geri dönenlerden ayırdetmek içindir. Doğrusu (**bu,**) Allah'ın hidayete ilettiklerinin dışında kalanlar için büyük (**bir yük**)tür. Allah, imanınızı boşa çıkaracak değildir. Şüphesiz, Allah, insanlara şefkat edendir, esirgeyendir.

144. Biz, senin yüzünü çok defa göğe doğru çevirip- durduğunu görüyoruz. Şimdi elbette seni hoşnud olacağın kıbleye çevireceğiz. Artık

yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. Her nerede bulunursanız, yüzünüzü onun yönüne çevirin. Şüphesiz, kendilerine kitap verilenler, tartışmasız bunun Rablerinden bir gerçek (**hak**) olduğunu elbette bilirler. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir.

145. Andolsun, kendilerine kitap verilenlere her ayeti (**delili**) getirsen, yine onlar senin kıblene uymaz; sen de onların kıblelerine uyacak değilsin. Onlardan bir kısmı, bir kısmının kıblesine (**bile**) uymaz. Andolsun, eğer sana gelen bunca ilimden sonra onların heva (**istek ve tutku**)larına uyacak olursan, o zaman gerçekten zalimlerden olursun.

146. Kendilerine kitap verdiklerimiz, onu (**peygamberi**), çocuklarını tanır gibi tanırlar. Buna rağmen içlerinden bir bölümü, bildikleri halde gerçeği gizlerler.

147. Gerçek (**hak**) Rabbinden (**gelen**)dir. Şu halde sakın kuşkuya kapılanlardan olma.

148. Herkesin **(her toplumun**) yüzünü çevirdiği bir yön vardır. Öyleyse hayırlarda yarışınız. Her nerede olursanız, Allah sizleri bir araya getirecektir. Şüphesiz Allah, her şeye güç yetirendir.

149. Her nereden çıkarsan, yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. Şüphesiz bu, Rabbinden olan bir haktır. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir.

150. Her nereden çıkarsan, yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. (**Siz de**) Her nerede olursanız yüzünüzü onun yönüne çevirin. Öyle ki, onlardan zulmedenlerin dışında insanların, size karşı bir delilleri olmasın. Onlardan korkmayın, Benden korkun, üzerinizdeki nimetimi tamamlayayım. Umulur ki hidayete erersiniz.

151. Öyle ki size, kendinizden, size ayetlerimizi okuyacak, sizi arındıracak, size Kitap ve hikmeti öğretecek ve bilmediklerinizi bildirecek bir elçi gönderdik.

152. Öyleyse (**yalnızca**) Beni anın, Ben de sizi anayım; ve (**yalnızca**) Bana şükredin ve (**sakın**) nankörlük etmeyin.

153. Ey iman edenler, sabırla ve namazla yardım dileyin. Gerçekten Allah, sabredenlerle beraberdir.

154. Ve sakın Allah yolunda öldürülenlere "ölüler" demeyin; hayır onlar diridirler. Fakat siz bunun şuurunda değilsiniz.

155. Andolsun, biz sizi biraz korku, açlık ve bir parça mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltmekle imtihan edeceğiz. Sabır gösterenleri müjdele.

156. Onlara bir musibet isabet ettiğinde, derler ki: "Biz Allah'a ait

(**kullar**)ız ve şüphesiz O'na dönücüleriz."

157. Rablerinden bağışlanma (**salat**) ve rahmet bunların üzerinedir ve hidayete erenler de bunlardır.

158. Şüphesiz, 'Safa' ile 'Merve' Allah'ın işaretlerindendir. Böylece kim Evi (**Ka'be'yi**) hacceder veya umre yaparsa, artık bu ikisini tavaf etmesinde kendisi için bir sakınca yoktur. Kim de gönülden bir hayır yaparsa (**karşılığını alır**). Şüphesiz Allah, şükrün karşılığını verendir, bilendir.

159. Gerçekten, apaçık belgelerden indirdiklerimizi ve insanlar için Kitapta açıkladığımız hidayeti gizlemekte olanlar; işte onlara, hem Allah lanet eder, hem de (**bütün**) lanet ediciler.

160. Ancak tevbe edenler, (**kendilerini ve başkalarını**) düzeltenler ve (**indirileni**) açıklayanlar(**a gelince**); artık onların tevbelerini kabul ederim. Ben, tevbeleri kabul edenim, esirgeyenim.

161. Şüphesiz, inkâr edip kafir olarak ölenler, Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların laneti bunların üzerinedir.

162. Onda (**lanette**) süresiz kalacaklardır, onlardan azab hafifletilmez ve onlar gözetilmezler.

163. Sizin ilahınız tek bir ilahtır; O'ndan başka ilah yoktur; O, Rahman’dır, Rahim’dir (**bağışlayan ve esirgeyendir**).

164. Şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün ard arda gelişinde, insanlara yararlı şeyler ile denizde yüzen gemilerde, Allah'ın yağdırdığı ve kendisiyle yeryüzünü ölümünden sonra dirilttiği suda, her canlıyı orada üretip-yaymasında, rüzgarları estirmesinde, gökle yer arasında boyun eğdirilmiş bulutları evirip çevirmesinde düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır.

165. İnsanlar içinde, Allah'tan başkasını 'eş ve ortak' tutanlar vardır ki, onlar (**bunları**), Allah'ı sever gibi severler. İman edenlerin ise Allah'a olan sevgileri daha güçlüdür. O zulmedenler, azaba uğrayacakları zaman, muhakkak bütün kuvvetin tümüyle Allah'ın olduğunu ve Allah'ın vereceği azabın gerçekten şiddetli olduğunu bir bilselerdi.

166. Öyle ki (**o gün**) kendilerine tâbi olunanlar, kendilerine tâbi olanlardan uzaklaşıp-kaçmışlardır. (**Artık**) Onlar azabı görmüşlerdir ve aralarındaki bütün bağlar (**ve ilişkiler**) de parçalanıp-kopmuştur.

167. (**O zaman, yönetilip**) Uyanlar derler ki: "Eğer bize bir kere (**daha dünyaya dönme**) fırsatı verilse(**ydi**) muhakkak (**şimdi**) onların bizden uzaklaştıkları gibi, biz de onlardan uzaklaşır (**onları yüzüstü bırakır**)dık." Böylece Allah, onlara bütün yaptıklarını onulmaz hasretlerle gösterecektir.

Ve onlar ateşten çıkacak değildirler.

168. Ey insanlar, yeryüzünde olan şeyleri helal ve temiz olarak yiyin ve şeytanın adımlarını izlemeyin. Gerçekte o, sizin için apaçık bir düşmandır.

169. O, size yalnızca, kötülüğü, çirkin-hayasızlığı ve Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi emreder.

170. Ne zaman onlara: "Allah'ın indirdiklerine uyun" denilse, onlar: "Hayır, biz, atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye (**geleneğe**) uyarız" derler. (**Peki**) Ya atalarının aklı bir şeye ermez ve doğru yolu da bulamamış idiyseler?

171. İnkar edenlerin örneği bağırıp çağırmadan başka bir şey işitmeyip (**duyduğu veya bağırdığı şeyin anlamını bilmeyen ve sürekli**) haykıran (**bir hayvan**)ın örneği gibidir. Onlar, sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler; bundan dolayı akıl erdiremezler.

172. Ey iman edenler size rızık olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yiyin ve yalnızca O'na kulluk ediyorsanız, (**yine yalnızca**) Allah'a şükredin.

173. O, size ölüyü (**leşi**)- kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilmiş olan (**hayvan**)ı kesin olarak haram kıldı. Fakat kim kaçınılmaz olarak muhtaç kalırsa, taşkınlık yapmamak ve haddi aşmamak şartıyla (**ölmeyecek oranda yiyebilir**), ona bir günah yoktur. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.

174. Allah'ın indirdiği Kitaptan bir şeyi gözardı edip saklayanlar ve onunla değeri az (**bir şeyi**) satın alanlar; onların yedikleri, karınlarında ateşten başkası değildir. Allah kıyamet günü onlarla konuşmaz ve onları arındırmaz. Ve onlar için acı bir azab vardır.

175. Onlar, hidayete karşılık sapıklığı, bağışlanmaya karşılık azabı satın almışlardır. Ateşe karşı ne kadar dayanıklıdırlar!

176. Bu, Allah'ın Kitabı şüphesiz hak olarak indirmesindendir. Kitap konusunda anlaşmazlığa düşenler ise uzak bir ayrılık içindedirler.

177. Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (**özgürlükleri için**) veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(**in tutum ve davranışlarıdır**). İşte bunlar, doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır.

178. Ey iman edenler, öldürülenler hakkında size kısas yazıldı (**farz kılındı**). Özgüre karşı özgür, köleye karşı köle ve dişiye karşı dişi. Fakat kimin (**hangi katilin**) lehine, onun (**maktulün**) kardeşi (**varisi veya velisi**) tarafından bağışlanırsa, artık (**yapılması gereken**) örfe uymak (**ve**) ona (**maktulün varis veya velisine**) güzellikle (**diyet**) ödemektir. Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve bir rahmettir. Artık kim bundan sonra tecavüzde bulunursa, onun için elem verici bir azab vardır.

179. Ey temiz akıl sahipleri, kısasta sizin için hayat vardır. Umulur ki sakınırsınız.

180. Sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman, eğer geride bir hayırbırakmışsa, anaya, babaya ve yakın akrabaya bilinen (**uygun, meşru**) bir tarzda vasiyette bulunması -Allah'a karşı gelmekten sakınanlara bir hak olarak- size yazıldı (**farz kılındı**).

181. Bundan böyle kim onu (**vasiyeti**) işittikten sonra değiştirirse, günahı elbette onu değiştirenlerin üzerinedir. Şüphesiz Allah, işitendir, bilendir.

182. Bunun yanında, kim, vasiyet edenin haksızlığa eğilim göstereceğinden ya da günaha gireceğinden korkup da ikisinin (**tarafların**) arasını bulup-düzeltirse, artık ona günah yoktur. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.

183. Ey iman edenler, sizden öncekilere yazıldığı gibi, oruç, size de yazıldı (**farz kılındı**). Umulur ki sakınırsınız.

184. (**Oruç**) Sayılı günlerdir. Artık sizden kim hasta ya da yolculukta olursa tutamadığı günler sayısınca başka günlerde (**tutsun**). Zor dayanabilenlerinüzerinde bir yoksulu doyuracak kadar fidye (**vardır**). Kim gönülden bir hayır yaparsabu da kendisi için hayırlıdır. Oruç tutmanız, -eğer bilirseniz- sizin için daha hayırlıdır.

185. Ramazan ayı... İnsanlar için hidayet olan ve doğru yolu ve (**hak ile batılı birbirinden**) ayıran apaçık belgeleri (**kapsayan**) Kur'an onda indirilmiştir. Öyleyse sizden kim bu aya şahid olursa artık onu tutsun. Kim hasta ya da yolculukta olursa, tutmadığı günler sayısınca diğer günlerde (**tutsun**). Allah, size kolaylık diler, zorluk dilemez. (**Bu kolaylık**) sayıyı tamamlamanız ve sizi doğru yola (**hidayete**) ulaştırmasına karşılık Allah'ı büyük tanımanız içindir. Umulur ki şükredersiniz.

186. Kullarım Beni sana soracak olursa, muhakkak ki Ben (**onlara**) pek yakınım. Bana dua ettiği zaman dua edenin duasına cevap veririm. Öyleyse, onlar da Benim çağrıma cevap versinler ve bana iman etsinler.

Umulur ki irşad (**doğru yolu bulmuş**) olurlar.

187. Oruç gecesinde kadınlarınıza yaklaşmak size helal kılındı. Onlar, sizin örtüleriniz, siz de onlara örtüsünüz. Allah, gerçekten sizin, nefislerinize ihanet etmekte olduğunuzu bildi, tevbenizi kabul etti ve sizi bağışladı. Artık onlara yaklaşın ve Allah'ın sizin için yazdıklarını dileyin. Fecir vakti, sizce beyaz iplik siyah iplikten ayırd edilinceye kadar yiyin, için, sonra geceye kadar orucu tamamlayın. Mescidlerde itikafta olduğunuz zamanlarda onlara (**kadınlarınıza**) yaklaşmayın. Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır, (**sakın**) onlara yanaşmayın. İşte Allah, insanlara ayetlerini böylece açıklar; umulur ki sakınırlar.

188. Birbirinizin mallarını haksızlıkla yemeyin ve bile bile günahla insanların mallarından bir bölümünü yemeniz için onları hakimlere aktarmayın.

189. Sana, hilalleri (**doğuş halindeki ayları**) sorarlar. De ki: "O, insanlar ve hacc için belirlenmiş vakitlerdir. İyilik (**birr**), evlere arkalarından gelmeniz değildir, ama iyilik sakınan(**ın tutumudur**). Evlere kapılarından girin. Allah'tan sakının, umulur ki kurtuluşa erersiniz.

190. Sizinle savaşanlara karşı Allah yolunda savaşın, (**ancak**) aşırı gitmeyin. Elbette Allah aşırı gidenleri sevmez.

191. Onları, bulduğunuz yerde öldürün ve sizi çıkardıkları yerden siz de onları çıkarın. Fitne, öldürmekten beterdir. Onlar, size karşı savaşıncaya kadar siz, Mescid-i Haram yanında onlarla savaşmayın. Sizinle savaşırlarsa siz de onlarla savaşın. Kafirlerin cezası işte böyledir.

192. Onlar, (**savaşa**) son verirlerse (**siz de son verin**); şüphesiz Allah, bağışlayandır esirgeyendir.

193. (**Yeryüzünde**) Fitne kalmayıncaya kadar onlarla savaşın. Eğer vazgeçerlerse, artık zulüm yapanlardan başkasına karşı düşmanlık yoktur.

194. Haram ay, haram aya karşılıktır; hürmetler (**de**) karşılıklıdır. Öyleyse kim size saldırırsa, onun saldırdığı gibi siz de ona saldırın. Allah'tan korkup-sakının ve bilin ki Allah, muhakkak ki korkup-sakınanlarla beraberdir.

195. Allah yolunda infak edin ve kendinizi kendi ellerinizle tehlikeye atmayın. İyilik edin. Şüphesiz Allah, iyilik edenleri sever.

196. Haccı ve umreyi Allah için tamamlayın. Eğer (**düşman, hastalık ve buna benzer nedenlerle**) kuşatılırsanız, artık size kolay gelen kurban(**ı gönderin**). Kurban yerine varıncaya kadar başlarınızı traş etmeyin. Kim sizden hasta ise veya başından şikayeti varsa, onun ya oruç ya sadaka veya

kurban olarak fidye (**vermesi gerekir**). Güvenliğe kavuşursanız, hacca kadar umre ile yararlanmak isteyene, kolayına gelen bir kurban(**ı kesmek gerekir**). Bulamayana da, hacc'da üç gün, döndüğünüzde yedi (**gün**) olmak üzere, bunlar, tamı tamına on (**gün**) oruç vardır. Bu, ailesi Mescid-i Haram'da olmayanlar içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah, muhakkak cezası pek çetin olandır.

197. Hacc, bilinen aylardır. Böylelikle kim onlarda haccı farz eder (**yerine getirir**)se, (**bilsin ki**) haccda kadına yaklaşmak, fısk yapmak ve kavgaya girişmek yoktur. Siz, hayır adına ne yaparsanız, Allah, onu bilir. Azık edinin, şüphesiz azığın en hayırlısı takvadır.Ey temiz akıl sahipleri, benden korkup-sakının.

198. Rabbinizden bir fazl istemenizde sizce sakınca yoktur. Arafat'tan hep birlikte indiğinizde Allah'ı Meş'ar-ı Haram'da anın. O, sizi nasıl doğru yola yöneltip-ilettiyse, siz de O'nu anın. Gerçek şu ki, siz bundan evvel sapmışlardandınız.

199. Sonra insanların (**topluca**) akın ettiği yerden siz de akın edin ve Allah'tan bağışlanma dileyin. Şüphesiz Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

200. (**Hacc**) ibadetlerinizi bitirdiğinizde, artık (**cahiliye döneminde**) atalarınızı andığınız gibi, hatta ondan da kuvvetli bir anma ile Allah'ı anın. İnsanlardan öylesi vardır ki: "Rabbimiz, bize dünyada ver" der; onun ahirette nasibi yoktur.

201. Onlardan öylesi de vardır ki: "Rabbimiz, bize dünyada da iyilik ver, ahirette de iyilik (**ver**) ve bizi ateşin azabından koru" der.

202. İşte bunların kazandıklarına karşılık nasibleri vardır. Allah, hesabı pek seri görendir.

203. Sayılı günlerde Allah'ı anın. İki günde (**Mina'dan dönmek için**) elini çabuk tutana günah yoktur, geri kalana da günah yoktur. (**Bu**) sakınan için(**dir**). Allah'tan korkup-sakının ve gerçekten bilin ki, siz O'na döndürülüp-toplanacaksınız.

204. İnsanlardan öylesi vardır ki, dünya hayatına ilişkin sözleri senin hoşuna gider ve kalbindekine rağmen Allah'ı şahid getirir; oysa o azılı bir düşmandır.

205. O, iş başına geçti mi (**ya da sırtını çevirip gitti mi**) yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya, ekini ve nesli helak etmeye çaba harcar. Allah ise, bozgunculuğu sevmez.

206. Ona: "Allah'tan kork" denildiğinde, büyüklük gururu onu günaha sürükler, kuşatır. Böylesine cehennem yeter; ne kötü bir yataktır o.

207. İnsanlardan öylesi vardır ki, Allah'ın rızasını ara(**yıp kazan**)mak amacıyla nefsini satın alır. Allah, kullarına karşı şefkatli olandır.

208. Ey iman edenler, hepiniz topluca "barış ve güvenliğe (**Silm'e, İslam'a**) girin ve şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o, size apaçık bir düşmandır.

209. Size, apaçık belgeler (**ayetler**) geldikten sonra yine ayağınız kayarsa, bilin ki Allah, gerçekten üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

210. Onlar, bulut gölgeleri içinde Allah'ın (**azabının**) meleklerle onlara gelmesini ve (**azap**) emrinin gerçekleşmesini mi gözlüyorlar? Oysa bütün işler Allah'a döner.

211. İsrailoğullarına sor, onlara nice açık ayet(**ler**) verdik. Kendisine geldikten sonra kim Allah'ın nimetini değiştirirse, (**bilsin ki**) şüphesiz Allah, cezası pek şiddetli olandır.

212. İnkar edenlere dünya hayatı çekici kılındı (**süslendi**). Onlar, iman edenlerden kimileriyle alay ederler. Oysa korkup sakınanlar, kıyamet günü onların üstündedir. Allah, dilediğine hesapsız rızık verir.

213. İnsanlar tek bir ümmetti. Allah, müjdeciler ve uyarıcılar olarak peygamberler gönderdi ve beraberlerinde, insanların anlaşmazlığa düştükleri şeyler konusunda, aralarında hüküm vermek üzere hak kitaplar indirdi. Oysa kendilerine apaçık ayetler geldikten sonra, birbirlerine karşı olan 'azgınlık ve kıskançlıkları' yüzünden anlaşmazlığa düşenler, o, (Kitap) verilenlerden başkası değildir. Böylece Allah, iman edenleri, hakkında ayrılığa düştükleri gerçeğe kendi izniyle eriştirdi. Allah, kimi dilerse onu doğruya yöneltir.

214. Yoksa sizden önce gelip-geçenlerin hali başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Onlara öyle bir yoksulluk, öyle dayanılmaz bir zorluk çattı ve öylesine sarsıldılar ki, sonunda elçi, beraberindeki mü'minlerle; "Allah'ın yardımı ne zaman?" diyordu. Dikkat edin. Şüphesiz Allah'ın yardımı pek yakındır.

215. Sana neyi infak edeceklerini sorarlar. De ki: "Hayır olarak infak edeceğiniz şey, anne-babaya, yakınlara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışadır. Hayır olarak her ne yaparsanız, Allah onu şüphesiz bilir."

216. Savaş, hoşunuza gitmediği halde üzerinize yazıldı (**farz kılındı**). Olur ki hoşunuza gitmeyen bir şey, sizin için hayırlıdır ve olur ki, sevdiğiniz şey de sizin için bir şerdir. Allah bilir de siz bilmezsiniz.

217. Sana haram olan ayı, onda savaşmayı sorarlar. De ki: "Onda savaşmak büyük (**bir günahtır**). Ancak Allah katında, Allah'ın yolundan

alıkoymak, onu inkâr etmek, Mescid-i Haram'a engel olmak ve halkını oradan çıkarmak daha büyük (**bir günahtır**). Fitne, katilden beterdir. Eğer güç yetirirlerse, sizi dininizden geri çevirinceye kadar sizinle savaşmayı sürdürürler; sizden kim dininden geri döner ve kafir olarak ölürse, artık onların bütün işledikleri (**amelleri**) dünyada da, ahirette de boşa çıkmıştır ve onlar ateşin halkıdır, onda süresiz kalacaklardır.

218. Şüphesiz iman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda cihad edenler; işte onlar, Allah'ın rahmetini umabilirler. Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

219. Sana içkiyi ve kumarı sorarlar. De ki: "Onlarda hem büyük günah, hem insanlar için (**bazı**) yararlar vardır. Ama günahları yararlarından daha büyüktür." Ve sana neyi infak edeceklerini sorarlar. De ki: "İhtiyaçtan artakalanı." Böylece Allah, size ayetlerini açıklar; umulur ki düşünürsünüz;

220. Hem dünya (**konusun**)da, hem ahiret (**konusunda**). Ve sana yetimleri sorarlar. De ki: "Onları ıslah etmek (**yararlı kılmak**) hayırlıdır. Eğer onları aranıza katarsanız, artık onlar sizin kardeşlerinizdir. Allah bozgun (**fesad**) çıkaranı ıslah ediciden bilir (**ayırdeder**). Eğer Allah dileseydi size güçlük çıkarırdı. Şüphesiz Allah güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir."

221. Müşrik kadınları, iman edinceye kadar nikahlamayın; iman eden bir cariye, -hoşunuza gitse de- müşrik bir kadından daha hayırlıdır. Müşrik erkekleri de iman edinceye kadar nikahlamayın; iman eden bir köle, -hoşunuza gitse de- müşrik bir erkekten daha hayırlıdır. Onlar, ateşe çağırırlar, Allah ise kendi izniyle cennete ve mağfirete çağırır. O, insanlara ayetlerini açıklar. Umulur ki öğüt alıp-düşünürler.

222. Sana 'kadınların aybaşı halini' sorarlar. De ki: "O, bir rahatsızlık (**eza**)dır. Aybaşı halinde kadınlardan ayrılın ve temizlenmelerine kadar onlara (**cinsel anlamda**) yaklaşmayın. Temizlendiklerinde, Allah'ın size emrettiği yerden onlara gidin. Şüphesiz Allah, tevbe edenleri sever, temizlenenleri de sever."

223. Kadınlarınız sizin tarlanızdır; tarlanıza dilediğiniz gibi varın. Kendiniz için (**geleceğe hazırlık olarak güzel davranışlar**) takdim edin. Allah'tan korkup-sakının ve bilin ki elbette O'na kavuşucusunuz. İman edenlere müjde ver.

224. Bir de yeminlerinizi bahane ederek; iyilik yapmanız, sakınmanız ve insanların arasını düzeltmenize Allah'ı engel kılmayın. Allah işitendir, bilendir.

225. Allah sizi, yeminlerinizdeki 'rastgele söylemelerinizden, boş, amaçsız sözler'den dolayı sorumlu tutmaz; fakat kalplerinizin kazandıklarından dolayı sorumlu tutar. Allah bağışlayandır, yumuşak davranandır.

226. Kadınlarından uzaklaşmaya yemin edenler için dört ay bekleme süresi vardır. Eğer (**bu süre içinde eşlerine**) dönerlerse, şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.

227. (**Yok**) Eğer boşamada kararlı davranırsa (**boşanırlar**). Şüphesiz Allah, işitendir, bilendir.

228. Boşanmış kadınlar kendi kendilerine üç 'ay hali ve temizlenme süresi' beklerler. Eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorlarsa Allah'ın rahimlerinde yarattığını saklamaları onlara helal olmaz. Kocaları, bu süre içinde barışmak isterlerse, onları geri almada (**başkalarından**) daha çok hak sahibidirler. Onların lehine de, aleyhlerindeki maruf hakka denk bir hak vardır. Yalnız erkekler için onlar üzerinde bir derece var. Allah Aziz'dir. Hakim'dir.

229. Boşanma iki defadır. (**Sonra**) Ya iyilikle tutmak veya güzellikle bırakmak (**gerekir**). Onlara (**kadınlara**) verdiğiniz bir şeyi geri almanız size helal değildir; ancak ikisinin Allah'ın sınırlarını ayakta tutamayacaklarından korkmuş olmaları (**durumu başka**). Eğer ikisinin Allah'ın sınırlarını ayakta tutamayacaklarından korkarsanız, bu durumda (**kadının**) fidye vermesinde ikisi için de günah yoktur. İşte bunlar, Allah'ın sınırlarıdır; onlara tecavüz etmeyin. Kim Allah'ın sınırlarına tecavüz ederse, onlar zalimlerin ta kendileridir.

230. Yine onu (**kadını üçüncü defa**) boşarsa, (**kadın**) onun dışında bir başka kocayla nikahlanmadıkça ona helal olmaz. Eğer (**bu koca da**) onu boşarsa, onlar (**ilk koca ile karısı**) Allah'ın sınırlarını ayakta tutacaklarını sanıyorlarsa, tekrar birbirlerine dönmelerinde ikisi için günah yoktur. İşte bunlar, Allah'ın sınırlarıdır; bilen bir topluluk için bunları (**böyle**) açıklar.

231. Kadınları boşadığınızda, bekleme sürelerini tamamlamışlarsa, onları ya güzellikle tutun ya da güzellikle bırakın. Fakat haklarını ihlal edip zarar vermek için onları (**yanınızda**) tutmayın. Kim böyle yaparsa artık o, kendi nefsine zulmetmiş olur. Allah'ın ayetlerini oyun (**konusu**) edinmeyin ve Allah'ın size verdiği nimeti ve size öğüt olarak indirdiği Kitab'ı ve hikmeti anın. Allah'tan korkup-sakının ve bilin ki, Allah her şeyi bilendir.

232. Kadınları boşadığınızda, bekleme sürelerini de tamamlamışlarsa -birbirleriyle maruf (**bilinen meşru biçimde**) anlaştıkları takdirde- onlara,

kendilerini kocalarına nikahlamalarına engel çıkarmayın. İşte, içinizde Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere bununla (**böyle**) öğüt verilir. Bu, sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Allah, bilir de siz bilmezsiniz.

233. Emzirmeyi tamamlamak isteyenler için anneler çocuklarını iki tam yıl emzirirler. Onların (**annelerin**) yiyeceği, giyeceği bilinen (**örf**)e uygun olarak, çocuk kendisinin olana (**babaya**) aittir. Kimseye güç yetireceğinin dışında (**yük ve sorumluluk**) teklif edilmez. Anne, çocuğu, çocuk kendisinin olan baba da çocuğu dolayısıyla zarara uğratılmasın; mirasçı üzerinde (**ki sorumluluk ve görev**) de bunun gibidir. Eğer (**anne ve baba**) aralarında rıza ile ve danışarak (**çocuğu iki yıl tamamlanmadan**) sütten ayırmayı isterlerse, ikisi için de bir güçlük yoktur. Ve eğer çocuklarınızı (**bir süt anneye**) emzirtmek isterseniz, vereceğinizi örfe uygun olarak ödedikten sonra size bir sorumluluk yoktur. Allah'tan korkup-sakının ve bilin ki, Allah yaptıklarınızı görendir.

234. İçinizden ölenlerin (**geride**) bıraktığı eşler, kendi kendilerine dört ay on (**gün**) beklerler. Bu bekleme süresi dolduğunda, artık onların kendi haklarında maruf (**meşru**) bir şekilde yaptıklarından dolayı size sorumluluk yoktur. Allah, işlediklerinizden haberi olandır.

235. (**İddeti bekleyen**) Kadınları nikahlamak istediğinizi (**onlara**) sezdirmenizde ya da böyle bir isteği gönlünüzde saklamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Gerçekte Allah, sizin onları (**kalbinizden geçirip**) anacağınızı bilir. Sakın bilinen (**meşru**) sözler dışında onlarla gizlice vaadleşmeyin; bekleme süresi tamamlanıncaya kadar nikah bağını bağlamaya kesin karar vermeyin. Ve bilin ki, elbette Allah kalbinizden geçeni bilmektedir. Artık ondan kaçının. Ve bilin ki, şüphesiz Allah bağışlayandır, (**kullara**) yumuşak davranandır.

236. Kendilerine el sürmediğiniz, mehirlerini tesbit etmediğiniz kadınları boşamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Onları yararlandırın, zengin olan kendi gücü, darda olan da kendi gücü oranında, maruf (**meşru ve örfe uygun**) bir şekilde yararlandırsın. (**Bu,**) iyilik edenler üzerinde bir haktır.

237. Eğer onlara mehir tesbit eder de, el sürmeden boşarsanız, bu durumda -kendileri veya nikah bağı elinde olanın bağışlaması hariç- tesbit ettiğiniz (**mehr**)in yarısı onlarındır. Sizin (**tümünü veya fazlasını**) bağışlamanız takvaya daha yakındır. Aranızdaki üstünlüğü (**derece farkını**) unutmayın. Şüphesiz Allah, yapmakta olduklarınızı görendir.

238. Namazları ve orta namazını (**üstlerine düşerek, titizlik**

göstererek) koruyun ve Allah'a gönülden boyun eğiciler olarak (**namaza**) durun.

239. Eğer korkarsanız, yaya veya binekte iken kılın. Güvenliğe girdiğinizde ise, yine Allah'ı, bilmediğiniz şeyleri size öğrettiği gibi zikredin.

240. İçinizde ölüp de (**geride**) eşler bırakanlar, (**evlerinden**) çıkarılmaksızın, bir yıla kadar yararlanmaları için eşlerine vasiyet (**bıraksınlar**). Ama onlar, (**kendiliklerinden**) çıkarlarsa, artık onların maruf (**meşru**) olarak kendileri için yaptıklarından dolayı size sorumluluk yoktur. Allah güçlü ve üstün olandır. Hüküm ve hikmet sahibidir.

241. (**Kocası tarafından**) Boşanan (**kadın**)ların maruf (**meşru**) bir tarzda yararlanma (**ve geçim pay**)ları vardır. Bu, sakınanlar üzerinde bir hak (**borç**) tır.

242. İşte Allah, size ayetlerini böyle açıklar; ki akıl erdiresiniz.

243. Binlerce kişinin ölüm korkusuyla yurtlarından çıktıklarını görmedin mi? Allah onlara: "Ölün" dedi, sonra da onları diriltti. Şüphesiz Allah, insanlara karşı fazlsahibidir. Ancak, insanların çoğunluğu şükretmez.

244. Allah yolunda savaşın ve bilin ki, şüphesiz Allah işitendir, bilendir.

245. Allah'a karşılığını çok arttırma ile kat kat arttıracağı güzel bir borcu verecek olan kimdir? Allah, daraltır ve genişletir ve siz O'na döndürüleceksiniz.

246. Musa'dan sonra İsrailoğullarının önde gelenlerini görmedin mi? Hani, peygamberlerinden birine: "Bize bir melikgönder de Allah yolunda savaşalım" demişlerdi, O: "Ya üzerinize savaş yazıldığı halde savaşmayacak olursanız?" demişti. "Bize ne oluyor ki Allah yolunda savaşmayalım? Ki biz yurdumuzdan çıkarıldık ve çocuklarımızdan (**uzaklaştırıldık**.)" demişlerdi. Ama onlara savaş yazıldığı (**öngörüldüğü**) zaman, az bir kısmı hariç yüz çevirdiler. Allah zalimleri bilir.

247. Onlara peygamberleri dedi ki: "Allah size Talut'u (**melik olarak**) gönderdi." Onlar: "Biz hükümdarlığa, ona göre daha çok hak sahibiyken ve ona bir mal (**servet**) bolluğu verilmemişken, nasıl bizi (**yönetmek üzere**) hükümdarlık (**mülk**) onun olabilir?" dediler. O (**şöyle**) demişti: "Doğrusu Allah size onu seçti ve onun bilgi ve bedenî gücünü arttırdı. Allah, kime dilerse mülkünü verir; Allah (**rahmeti ve gücü**) geniş olandır, bilendir."

248. Peygamberleri, onlara (şöyle) dedi: "Onun hükümdarlığının belgesi, size Tabut'un gelmesi (**olacaktır ki**) onda Rabbinizden 'bir güven duygusu ve huzur' ile Musa ailesinden ve Harun ailesinden artakalanlar var;

onu melekler taşır. Eğer inanmışlarsanız, bunda şüphesiz sizin için bir delil vardır."

249. Talut, orduyla birlikte ayrıldığında dedi ki: "Doğrusu Allah sizi bir ırmakla imtihan edecektir. Kim bundan içerse, artık o benden değildir ve kim de -eliyle bir avuç alanlar hariç- onu tadmazsa bendendir. Küçük bir kısmı hariç (**hepsi sudan**) içti. O, kendisiyle beraber iman edenlerle (**ırmağı**) geçince onlar (**geride kalanlar**): "Bugün bizim Calut'a ve ordusuna karşı (**koyacak**) gücümüz yok" dediler. (**O zaman**) Muhakkak Allah'a kavuşacaklarını umanlar (**şöyle**) dediler: "Nice küçük topluluk, daha çok olan bir topluluğa Allah'ın izniyle galib gelmiştir; Allah sabredenlerle beraberdir."

250. Onlar, Calut ve ordusuna karşı meydana (**savaşa**) çıktıklarında, dediler ki: "Rabbimiz, üzerimize sabır yağdır, adımlarımızı sabit kıl (**kaydırma**) ve kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et."

251. Böylece onları, Allah'ın izniyle yenilgiye uğrattılar. Davud Calut'u öldürdü. Allah da ona mülk ve hikmet verdi; ona dilediğinden öğretti. Eğer Allah'ın, insanların bir kısmı ile bir kısmını def'i (**engellemesi**) olmasaydı, yeryüzü mutlaka fesada uğrardı. Ancak Allah, alemlere karşı büyük fazl (**ve ihsan**) sahibidir.

252. İşte bunlar, Allah'ın ayetleridir; onları sana bir hak olarak okuyoruz. Sen de gönderilen elçilerdensin.

253. İşte bu elçiler; bir kısmını bir kısmına üstün kıldık. Onlardan, Allah'ın kendileriyle konuştuğu ve derecelerle yükselttiği vardır. Meryem oğlu İsa'ya apaçık belgeler verdik ve O’nu Ruhu'l-Kudüs'le destekledik. Şayet Allah dileseydi, kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, onların peşinden gelen (**ümmet**)ler, birbirlerini öldürmezdi. Ancak ihtilafa düştüler; onlardan kimi inandı, kimi inkâr etti. Allah dileseydi birbirlerini öldürmezlerdi. Ama Allah dilediğini yapandır.

254. Ey iman edenler, hiç bir alış-verişin, hiç bir dostluğun ve hiç bir şefaatin olmadığı gün gelmezden evvel, size rızık olarak verdiklerimizden infak edin. Kâfirler... Onlar zulmedenlerdir.

255. Allah... O'ndan başka ilah yoktur. Diridir, kâimdir. O'nu uyuklama ve uyku tutmaz. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. İzni olmaksızın O'nun katında şefaatte bulunacak kimdir? O, önlerindekini ve arkalarındakini bilir. (**Onlar ise**) Dilediği kadarının dışında, O'nun ilminden hiç birşeyi kavrayıp-kuşatamazlar. O'nun kürsüsü, bütün gökleri ve yeri kaplayıp-kuşatmıştır. Onların korunması O'na güç gelmez. O, pek yücedir, pek büyüktür.

256. Dinde zorlama (**ve baskı**) yoktur.Şüphesiz, doğruluk (**rüşd**) sapıklıktan apaçık ayrılmıştır. Artık kim tağutu tanımayıp Allah'a inanırsa, o, sapasağlam bir kulpa yapışmıştır; bunun kopması yoktur. Allah, işitendir, bilendir.

257. Allah, iman edenlerin velisi (**dostu ve destekçisi**)dir. Onları karanlıklardan nura çıkarır; inkâr edenlerin velileri ise tağut'tur. Onları nurdan karanlıklara çıkarırlar. İşte onlar, ateşin halkıdırlar, onda süresiz kalacaklardır.

258. Allah, kendisine mülk verdi, diye Rabbi konusunda İbrahim'le tartışmaya girenigörmedin mi? Hani İbrahim: "Benim Rabbim diriltir ve öldürür" demişti; o da: "Ben de öldürür ve diriltirim" demişti. (**O zaman**) İbrahim: "Şüphe yok, Allah güneşi doğudan getirir, (**hadi**) sen de onu batıdan getir" deyince, o inkârcı böylece afallayıp kalmıştı. Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez.

259. Ya da altı üstüne gelmiş, ıssız duran bir şehre uğrayan gibisini (**görmedin mi?**) Demişti ki: "Allah, burasını ölümünden sonra nasıl diriltecekmiş?" Bunun üzerine Allah, onu yüz yıl ölü bıraktı, sonra onu diriltti. (**Ve ona**) Dedi ki: "Ne kadar kaldın?" O: "Bir gün veya bir günden az kaldım" dedi. (**Allah ona:**) "Hayır, yüz yıl kaldın, böyleyken yiyeceğine ve içeceğine bak, henüz bozulmamış; eşeğine de bir bak; (**bunu yapmamız**) seni insanlara ibret-belgesi kılmamız içindir. Kemiklere de bir bak nasıl bir araya getiriyoruz, sonra da onlara et giydiriyoruz?" dedi. O, kendisine (**bunlar**) apaçık belli olduktan sonra dedi ki: "(**Artık şimdi**) Biliyorum ki gerçekten Allah, her şeye güç yetirendir."

260. Hani İbrahim: "Rabbim, bana ölüleri nasıl dirilttiğini göster" demişti. (**Allah ona:**) "İnanmıyor musun?" deyince, "Hayır (**inandım**), ancak kalbimin tatmin olması için" dedi. "Öyleyse, dört kuş tut. Onları kendine alıştır, sonra onları (**parçalayıp**) her bir parçasını bir dağın üzerine bırak, sonra da onları çağır. Sana koşarak gelirler. Bil ki, şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir."

261. Mallarını Allah yolunda infak edenlerin örneği yedi başak bitiren, her bir başakta yüz tane bulunan bir tek tanenin örneği gibidir. Allah, dilediğine kat kat arttırır. Allah (**ihsanı**) bol olandır, bilendir.

262. Mallarını Allah yolunda infak edenler, sonra infak ettikleri şeyin peşinden başa kakmayan ve eziyet vermeyenlerin ecirleri Rableri katındadır, onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır.

263. Güzel bir söz ve bağışlama, peşinden eziyet gelen bir sadakadan

daha hayırlıdır. Allah hiç bir şeye ihtiyacı olmayandır, yumuşak davranandır.

264. Ey iman edenler, Allah'a ve ahiret gününe inanmayıp, insanlara karşı gösteriş olsun diye malını infak eden gibi minnet ve eziyet ederek sadakalarınızı geçersiz kılmayın. Böylesinin durumu, üzerinde toprak bulunan bir kayanın durumuna benzer; üzerine sağnak bir yağmur düştü mü, onu çırılçıplak bırakıverir. Onlar kazandıklarından hiç bir şeye güç yetiremez (**elde edemez**)ler. Allah, kâfirler topluluğuna hidayet vermez.

265. Yalnızca Allah'ın rızasını istemek ve kendilerinde olanı kökleştirip- güçlendirmek için mallarını infak edenlerin örneği, yüksekçe bir tepede bulunan, sağnak yağmur aldığında ürünlerini iki kat veren bir bahçenin örneğine benzer ki ona sağnak yağmur isabet etmese de bir çisintisi (**vardır**). Allah, yaptıklarınızı görendir.

266. Hangi biriniz ister ki, altından ırmaklar akan hurmalardan, üzümlerden bir bahçesi olsun, içinde kendisinin olan bütün ürünler de bulunsun; fakat kendisine ihtiyarlık gelip çatsın, (**üstelik**) zayıf ve küçük çocukları olsun (**böyle bir durumda iken**) ona (**bahçesine**) ateşli bir kasırga isabet etsin de yanıversin. İşte Allah size ayetleri böyle açıklar, ki düşünesiniz.

267. Ey iman edenler, kazandıklarınızın iyi olanından ve sizin için yerden bitirdiklerimizden infak edin. Kendinizin göz yummadan alamayacağınız bayağı şeyleri vermeye kalkışmayın ve bilin ki, şüphesiz Allah, hiç bir şeye ihtiyacı olmayandır, övülmeye layık olandır.

268. Şeytan, sizi fakirlikle korkutuyor ve size çirkin -hayasızlığı emrediyor. Allah ise, size kendisinden bağışlama ve bol ihsan (**fazl**) vadediyor. Allah (**rahmetiyle**) geniş olandır, bilendir.

269. Kime dilerse hikmeti ona verir; şüphesiz kendisine hikmet verilene büyük bir hayır da verilmiştir. Temiz akıl sahiplerinden başkası öğüt alıp-düşünmez.

270. Her neyi nafaka olarak infak eder ve adak olarak neyi adarsanız, muhakkak Allah onu bilir. Zulmedenlerin yardımcıları yoktur.

271. Sadakaları açıkta verirseniz ne iyi; fakat gizleyip fakirlere verirseniz bu, sizin için daha hayırlıdır. O, günahlarınızdan bir kısmını bağışlar. Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır.

272. Onların hidayete ermesi, senin üzerinde (**bir yükümlülük**) değildir. Ancak Allah, dilediğini hidayete erdirir. Hayır olarak her ne infak ederseniz, kendiniz içindir. Zaten siz, ancak Allah'ın hoşnutluğunu istemekten başka (**bir amaçla**) infak etmezsiniz. Hayırdan her ne infak

ederseniz -haksızlığa (**zulme**) uğratılmaksızın- size eksiksizce ödenecektir.

273. (**Sadakalar**) Kendilerini Allah yolunda adayan fakirler içindir ki, onlar, yeryüzünde dolaşmaya güç yetiremezler. İffetlerinden dolayı bilmeyen onları zengin sanır. (**Ama**) Sen onları yüzlerinden tanırsın. Yüzsüzlük ederek insanlardan istemezler. Hayırdan her ne infak ederseniz, şüphesiz Allah onu bilir.

274. Onlar ki, mallarını gece, gündüz; gizli ve açık infak ederler. Artık bunların ecirleri Rableri katındadır, onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır.

275. Faiz (**riba**) yiyenler, ancak şeytan çarpmış olanın kalkışı gibi, çarpılmış olmaktan başka (**bir tarzda**) kalkmazlar. Bu, onların: "Alım-satım da ancak faiz gibidir" demelerinden dolayıdır. Oysa Allah, alışverişi helal, faizi haram kılmıştır. Kime Rabbinden bir öğüt gelir de (**faize**) bir son verirse, artık geçmişi kendisine, işi de Allah'a aittir. Kim (**faize**) geri dönerse, artık onlar ateşin halkıdır, orada sürekli kalacaklardır.

276. Allah, faizi yok eder de, sadakaları arttırır. Allah, günahkar kâfirlerin hiç birini sevmez.

277. İman edip güzel amellerde bulunanlar, namazı dosdoğru kılanlar ve zekatı verenler; şüphesiz onların ecirleri Rablerinin katındadır. Onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır.

278. Ey iman edenler, Allah'tan sakının ve eğer inanmışsanız, faizden artakalanı bırakın.

279. Şayet böyle yapmazsanız, Allah'a ve Resulüne karşı savaş açtığınızı bilin. Eğer tevbe ederseniz, artık sermayeleriniz sizindir. (**Böylece**) Ne zulmetmiş olursunuz, ne zulme uğratılmış olursunuz.

280. Eğer (**borçlu**) zorluk içindeyse, ona elverişli bir zamana kadar süre (**verin**). (**Borcu**) Sadaka olarak bağışlamanız ise, sizin için daha hayırlıdır; eğer bilirseniz.

281. Allah'a döneceğiniz günden sakının. Sonra herkese kazandığı eksiksizce ödenecek ve onlara haksızlık yapılmayacaktır.

282. Ey iman edenler, belirli bir süre için borçlandığınız zaman onu yazınız. Aranızdan bir katip doğru olarak yazsın, katip Allah'ın kendisine öğrettiği gibi yazmaktan kaçınmasın, yazsın. Üzerinde hak olan (**borçlu**) da yazdırsın ve Rabbi olan Allah'tan sakınsın, ondan hiç bir şeyi eksiltmesin. Eğer üzerinde hak olan (**borçlu**), düşük akıllı ya da za'f sahibi veya kendisi yazmaya güç yetiremeyecekse, velisi dosdoğru yazdırsın. Erkeklerinizden de iki şahid tutun; eğer iki erkek yoksa, şahidlerden rıza göstereceğiniz bir erkek

ve biri şaşırdığında öbürü ona hatırlatacak iki kadın (**da olur**). Şahidler çağırıldıkları zaman kaçınmasınlar. Onu (**borcu**) az olsun, çok olsun, süresiyle birlikte yazmaya üşenmeyin. Bu, Allah katında en adil, şahitlik için en sağlam, şüphelenmemeniz için de en yakın olandır. Ancak aranızda devredip durduğunuz ve peşin olarak yaptığınız ticaret başka, bunu yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Alış-veriş ettiğinizde de şahid tutun. Yazana da, şahide de zarar verilmesin. (**Aksini**) Yaparsanız, o, kendiniz için fısk (**zulüm ve günah**)tır. Allah'tan sakının. Allah size öğretiyor. Allah her şeyi bilendir.

283. Eğer yolculukta iseniz ve katip bulamazsanız, bu durumda alınan rehin (**yeter**). Şu durumda eğer birbirinize güveniyorsanız, kendisine güven duyulan, Rabbi olan Allah'tan sakınsın da emanetini ödesin. Şahidliği gizlemeyin. Kim onu gizlerse, artık şüphesiz, onun kalbi günahkardır. Allah, yaptıklarınızı bilendir.

284. Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. İçinizdekini açığa vursanız da, gizleseniz de, Allah sizi onunla sorguya çeker. Sonra dilediğini bağışlar, dilediğini azablandırır. Allah, her şeye güç yetirendir.

285. Elçi, kendisine Rabbinden indirilene iman etti, mü'minler de. Tümü, Allah'a, meleklerine, Kitaplarına ve elçilerine inandı. "O'nun elçileri arasında hiç birini (**diğerinden**) ayırdetmeyiz. İşittik ve itaat ettik. Rabbimiz bağışlamanı (**dileriz**). Varış ancak Sana'dır" dediler.

286. Allah, hiç kimseye güç yetireceğinden başkasını yüklemez. (**Kişinin nefsinin**) Kazandığı lehine, kazandırdıkları aleyhinedir. "Rabbimiz, unuttuklarımızdan veya yanıldıklarımızdan dolayı bizi sorumlu tutma. Rabbimiz, bize, bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yükleme. Rabbimiz, kendisine güç yetiremeyeceğimiz şeyi bize taşıtma. Bizi affet. Bizi bağışla. Bizi esirge, Sen bizim mevlamızsın. Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et."

3- ALİ İMRAN SURESİ

(Medine'de indirilen bu sûre 200 ayettir.)

Rahman Rahim olan Allah'ın adıyla

1- Elif, Lam, Mim.

2- Allah... O'ndan başka ilah yoktur. Diridir, kâimdir.

3- O, sana Kitabı Hak ve kendinden öncekileri doğrulayıcı olarak indirdi. O, Tevrat'ı ve İncil'i de indirmişti.

4- Bundan (**Kur'an'dan**) önce (**onlar**) insanlar için bir hidayet idiler. Doğruyu yanlıştan ayıran (**Furkan**)ı da indirdi. Gerçek şu ki, Allah'ın ayetlerini inkar edenler için şiddetli bir azab vardır. Allah güçlüdür, intikam alıcıdır.

5- Şüphesiz, yerde ve gökte Allah'a hiç bir şey gizli kalmaz.

6- Döl yataklarında size dilediği gibi suret veren O'dur. O'ndan başka ilah yoktur; üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir.

7- Sana Kitabı indiren O'dur. O'ndan, Kitabın anası (**temeli**) olan bir kısım ayetler muhkem'dir; diğerleri ise müteşabihtir. Kalplerinde bir kayma olanlar, fitne çıkarmak ve olmadık yorumlarını yapmak için ondan müteşabih olanına uyarlar. Oysa onun tevilini Allah'tan başkası bilmez. İlimde derinleşenler ise: "Biz ona inandık, tümü Rabbimizin katındandır" derler. Temiz akıl sahiplerinden başkası öğüt alıp-düşünmez.

8- "Rabbimiz, bizi hidayete erdirdikten sonra kalplerimizi kaydırma ve katından bize bir rahmet bağışla. Şüphesiz, bağışı en çok olan Sensin Sen."

9- "Rabbimiz, kendisinde şüphe olmayan bir günde insanları gerçekten Sen toplayacaksın. Doğrusu Allah, va'dinden cayıp-dönmez."

10- Şüphesiz inkâr edenler, onların malları da, çocukları da kendilerine Allah'tan (**gelecek azaba karşı**) hiç bir şey kazandırmaz. Ve onlar ateşin yakıtıdırlar.

11- Tıpkı Firavun ailesi ve onlardan öncekilerin gidiş tarzı gibi. Ayetlerimizi yalanladılar, böylece Allah günahları nedeniyle onları yakalayıverdi. Allah, (**cezayla**) sonuçlandırması pek şiddetli olandır.

12- İnkâr edenlere de ki: "Yakında yenilgiye uğratılacaksınız ve toplanıp cehenneme sürüleceksiniz." Ne kötü yataktır o.

13- Karşı karşıya gelen iki toplulukta, sizin için andolsun bir ayet **(ibret**) vardır. Bir topluluk, Allah yolunda çarpışıyordu, diğeri ise kafirdi ki göz görmesiyle karşılarındakini kendilerinin iki katı görüyorlardı. İşte Allah, dilediğini yardımıyla destekler. Şüphesiz bunda, basiret sahipleri için

gerçekten bir ibret vardır.

14- Kadınlara, oğullara, kantar kantar yığılmış altın ve gümüşe, salma güzel atlara, hayvanlara ve ekinlere duyulan tutkulu şehvet insanlara 'süslü ve çekici' kılındı. Bunlar, dünya hayatının metaıdır. Asıl varılacak güzel yer Allah katında olandır.

15- De ki: "Size bundan daha hayırlısını bildireyim mi? Korkup sakınanlar için Rablerinin katında, içinde temelli kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler, tertemiz eşler ve Allah'ın rızası vardır. Allah, kulları hakkıyla görendir."

16- Onlar: "Rabbimiz şüphesiz biz iman ettik, artık bizim günahlarımızı bağışla ve bizi ateşin azabından koru" diyenler;

17- Sabredenler, doğru olanlar, gönülden boyun eğenler, infak edenler ve 'seher vakitlerinde' bağışlanma dileyenlerdir.

18- Allah, gerçekten kendisinden başka ilah olmadığına şahitlik etti; melekler ve ilim sahipleri de O'ndan başka ilah olmadığına adaletle şahitlik ettiler. Aziz ve Hakim olan O'ndan başka ilah yoktur.

19- Hiç şüphesiz din, Allah katında İslam'dır. Kitap verilenler, ancak kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki "kıskançlık ve hakka başkaldırma" (**bağy**) yüzünden ayrılığa düştüler. Kim Allah'ın ayetlerini inkâr ederse, (**bilsin ki**) gerçekten Allah, hesabı pek çabuk görendir.

20- Eğer seninle çekişip-tartışırlarsa, de ki: "Ben, bana uyanlarla birlikte, kendimi Allah'a teslim ettim." Ve kitap verilenlerle ümmilere de ki: "Siz de teslim oldunuz mu?" Eğer teslim oldularsa, gerçekten hidayete ermişlerdir. Fakat yüz çevirdilerse, artık sana düşen yalnızca tebliğ(**etmek**)dir. Allah, kulları hakkıyla görendir.

21- Allah'ın ayetlerini inkâr edenler, peygamberleri haksız yere öldürenler ve insanlardan adaleti emredenleri öldürenler; işte onlara acıklı bir azabı müjdele.

22- Onlar, yaptıkları dünyada ve ahirette boşa gitmiş olanlardır. Ve onların yardımcıları yoktur.

23- Kendilerine Kitaptan bir pay verilenleri görmedin mi? Aralarında Allah'ın Kitabı hükmetsin diye çağrılıyorlar da, onlardan bir bölümü yüz çeviriyor. Onlar, işte böyle arka dönenlerdir.

24- Bu, onların: "Ateş bize sayılı günler dışında kesinlikle dokunmayacak" demelerindendir. Onların bu iftiraları, dinleri konusunda kendilerini yanılgıya düşürmüştür.

25- Artık onları, kendisinde şüphe olmayan bir gün topladığımızda ve

her bir nefse -haksızlığa uğratılmaksızın- kazandığı tam olarak ödendiğinde nasıl olacak?

26- De ki: "Ey mülkün sahibi Allah'ım, dilediğine mülkü verirsin ve dilediğinden mülkü çekip-alırsın, dilediğini aziz kılar, dilediğini alçaltırsın; hayır Senin elindedir. Gerçekten Sen, her şeye güç yetirensin."

27- "Geceyi gündüze bağlayıp-katarsın, gündüzü de geceye bağlayıp-katarsın; diriyi ölüden çıkarırsın, ölüyü de diriden çıkarırsın. Sen, dilediğine hesapsız rızık verirsin."

28- Mü'minler, mü'minleri bırakıp da kafirleri veliler edinmesinler. Kim böyle yaparsa, Allah'tan hiç bir şey (**yardım**) yoktur. Ancak onlardan korunma gayesiyle sakınma(**nız**) başka. Allah, sizi kendisinden sakındırır. Varış Allah'adır.

29- De ki: "Sinelerinizde olanı -gizleseniz de, açığa vursanız da- Allah bilir. Ve göklerde olanı da, yerde olanı da bilir. Allah, her şeye güç yetirendir."

30- Her bir nefsin hayırdan yaptıklarını hazır bulduğu ve her ne kötülük işlediyse onunla kendisi arasında uzak bir mesafe olmasını istediği o günü (**düşünün**). Allah, sizi kendisinden sakındırır. Allah, kullarına karşı şefkatli olandır.

31- De ki: "Eğer siz Allah'ı seviyorsanız bana uyun; Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah bağışlayandır, esirgeyendir."

32- De ki: "Allah'a ve elçisine itaat edin." Eğer yüz çevirirlerse şüphesiz Allah, kafirleri sevmez.

33- Gerçek şu ki, Allah, Adem'i, Nuh'u, İbrahim ailesini ve İmran ailesini alemler üzerine seçti;

34- Onlar birbirlerinden (**türeme tek**) bir zürriyettir. Allah işitendir, bilendir.

35- Hani İmran'ın karısı: "Rabbim, karnımda olanı, 'her türlü bağımlılıktan özgürlüğe kavuşturulmuş olarak' Sana adadım, benden kabul et. Şüphesiz işiten bilen Sensin Sen" demişti.

36- Fakat onu doğurduğunda -Allah onun ne doğurduğunu daha iyi bilirken- dedi ki: "Rabbim, doğrusu bir kız (**çocuğu**) doğurdum. Erkek ise, kız gibi değildir. Ona Meryem adını koydum. Ben onu ve soyunu o taşa tutulmuş (**kovulmuş**) şeytandan Sana sığındırırım."

37- Bunun üzerine Rabbi onu güzel bir kabulle kabul etti ve onu güzel bir bitki gibi yetiştirdi. Zekeriya'yı ondan sorumlu kıldı. Zekeriya her ne zaman mihraba girdiyse, yanında bir yiyecek buldu: "Meryem, bu sana

nereden geldi?" deyince, "Bu, Allah katındandır. Şüphesiz Allah, dilediğine hesapsız rızık verendir" dedi.

38- Orada Zekeriya Rabbine dua etti: "Rabbim, bana katından tertemiz bir soy armağan et. Doğrusu Sen, duaları işitensin" dedi.

39- O mihrapta namaz kılarken, melekler ona seslendi: "Allah, sana Yahya'yı müjdeler. O, Allah'tan olan bir kelimeyi (**İsa'yı**) doğrulayan, efendi, iffetli ve salihlerden bir peygamberdir."

40- Dedi ki: "Rabbim, bana gerçekten ihtiyarlık ulaşmışken ve karım da kısırken nasıl bir oğlum olabilir?" "Böyledir" dedi, "Allah dilediğini yapar."

41- (**Zekeriya**) "Rabbim, bana bir alamet (**ayet**) ver." dedi. "Sana alamet, işaretleşme dışında, insanlarla üç gün konuşmamandır. Rabbini çokça zikret ve akşam sabah O'nu tesbih et." dedi.

42- Hani melekler: "Meryem, şüphesiz Allah seni seçti, seni arındırdı ve alemlerin kadınlarına üstün kıldı," demişti.

43- "Meryem, Rabbine gönülden itaatte bulun, secde et ve rüku edenlerle birlikte rüku et."

44- Bunlar, gayb haberlerindendir; bunları sana vahyediyoruz. Onlardan hangisi Meryem'i sorumluluğuna alacak diye kalemleriyle kur'a atarlarken sen yanlarında değildin; çekişirlerken de yanlarında değildin.

45- Hani Melekler, dediler ki: "Meryem, doğrusu Allah kendinden bir kelimeyi sana müjdelemektedir. Onun adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. O, dünyada ve ahirette 'seçkin, onurlu, saygındır' ve (**Allah'a**) yakın kılınanlardandır.."

46- "Beşikte de, yetişkinliğinde de insanlarla konuşacaktır. Ve O salihlerdendir."

47- "Rabbim, bana bir beşer dokunmamışken, nasıl bir çocuğum olabilir?" dedi. (**Fakat**) Allah neyi dilerse yaratır. Bir işin olmasına karar verirse, yalnızca ona "ol" der, o da hemen oluverir."

48- "Ona kitabı, hikmeti, Tevratı ve İncili öğretecek."

49- İsrailoğullarına elçi kılacak. (**O, İsrailoğullarına şöyle diyecek:**) "Gerçek şu, ben size Rabbinizden bir ayetle geldim. Ben size çamurdan kuş biçiminde bir şey oluşturur, içine üfürürüm, o da hemencecik Allah'ın izniyle kuş oluverir. Ve Allah'ın izniyle doğuştan kör olanı, alaca hastalığına tutulanı iyileştirir ve ölüyü diriltirim. Yediklerinizi ve biriktirdiklerinizi size haber veririm. Şüphesiz, eğer inanmışsanız bunda sizin için kesin bir ayet vardır."

50- "Benden önceki Tevrat'ı doğrulamak ve size haram kılınan bazı

şeyleri helal kılmak üzere size Rabbinizden bir ayetle geldim. Artık Allah'tan korkup bana itaat edin."

51- "Gerçekten Allah, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. Öyleyse O'na ibadet edin. Dosdoğru olan yol işte budur."

52- Nitekim İsa, onlarda inkârı sezince, dedi ki: "Allah için bana yardım edecekler kimdir?" Havariler: "Allah'ın yardımcıları biziz; biz Allah'a inandık, bizim gerçekten müslümanlar olduğumuza şahid ol" dediler.

53- "Rabbimiz, biz indirdiğine inandık ve elçiye uyduk. Böylece bizi şahidlerle beraber yaz."

54- Onlar (**inanmayanlar**) bir düzen kurdular. Allah da (**buna karşılık**) bir düzen kurdu. Allah, düzen kurucuların en hayırlısıdır.

55- Hani Allah, İsa'ya demişti ki: "Ey İsa, doğrusu senin hayatına Ben son vereceğim, seni Kendime yükselteceğim, seni inkâr edenlerden temizleyeceğim ve sana uyanları kıyamete kadar inkâra sapanların üstüne geçireceğim. Sonra dönüşünüz yalnızca Banadır, hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyde aranızda Ben hükmedeceğim."

56- "İnkâr edenleri ise, dünyada ve ahirette şiddetli bir azabla azablandıracağım. Onların hiç yardımcıları yoktur."

57- "İman edip salih amellerde bulunanların ecirleri eksiksiz ödenecektir. Allah, zalim olanları sevmez."

58- Bunları biz sana ayetlerden ve hikmetli zikr'den (**Kur'an'dan**) okuyoruz.

59- Şüphesiz, Allah katında İsa'nın durumu, Adem'in durumu gibidir. Onu topraktan yarattı, sonra ona "ol" demesiyle o da hemen oluverdi.

60- Gerçek, Rabbinden (**gelen**)dir. Öyleyse kuşkuya kapılanlardan olma.

61- Artık sana gelen bunca ilimden sonra, onun hakkında seninle 'çekişip-tartışmalara girişirlerse' de ki: "Gelin, oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı, kendimizi ve kendinizi çağıralım; sonra karşılıklı lanetleşelim de Allah'ın lanetini yalan söyleyenlerin üstüne kılalım."

62- Şüphesiz bu, gerçek bir olayın haberidir. Allah'tan başka ilah yoktur. Ve şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir.

63- Eğer yüz çevirirlerse elbette Allah, fesat çıkaranları bilir.

64- De ki: "Ey Kitap Ehli, bizimle sizin aranızda müşterek (**olan**) bir kelimeye (**tevhide**) gelin. Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim, O'na hiç bir şeyi ortak koşmayalım ve Allah'ı bırakıp bir kısmımız (**diğer**) bir kısmımızı

Rabler edinmeyelim." Eğer yine yüz çevirirlerse, deyin ki: "Şahid olun, biz gerçekten müslümanlarız."

65- "Ey Kitap ehli, İbrahim konusunda ne diye çekişip tartışıyorsunuz? Tevrat da, İncil de ancak ondan sonra indirilmiştir. Yine de akıl erdirmeyecek misiniz?"

66- İşte sizler böylesiniz; (**diyelim ki**) hakkında bilginiz olan şeyde tartıştınız, ama hiç bilginiz olmayan bir konuda ne diye tartışıp-duruyorsunuz? Oysa Allah bilir, sizler bilmezsiniz.

67- İbrahim, ne yahudi idi, ne de hıristiyandı: ancak, O hanif (**muvahhid**) bir müslümandı, müşriklerden de değildi.

68- Doğrusu, insanların İbrahim'e en yakın olanı, ona uyanlar ve bu peygamber ile iman edenlerdir. Allah, mü'minlerin velisidir.

69- Kitap Ehlinden bir grup, sizi şaşırtıp saptırmayı arzuladı; fakat onlar ancak kendi nefislerini şaşırtıp-saptırırlar da şuuruna varmazlar.

70- Ey Kitap Ehli, siz şahid olup dururken, ne diye Allah'ın ayetlerini inkar ediyorsunuz?

71- Ey Kitap Ehli, neden hakkı batıl ile örtüyor ve bildiğiniz halde hakkı gizliyorsunuz?

72- Kitap Ehlinden bir bölümü, dedi ki: "İman edenlere inene gündüzün başlangıcında inanın, bitiminde ise inkar edin. Belki onlar da dönerler."

73- "Ve sizin dininize uyanlardan başkasına inanıp güvenmeyin." De ki: "Şüphesiz doğru yol Allah'ın dosdoğru yoludur. Size verilenin bir benzeri birine (**İslam peygamberine**) veriliyor ya da Rabbinizin katında onlar (**müslümanlar**) size karşı deliller getiriyorlar, diye mi (**bu telaşınız?**) De ki: "Şüphesiz 'lutuf ve ihsan (**fazl**)' Allah'ın elindedir, onu dilediğine verir. Allah (**rahmeti**) geniş olandır, bilendir."

74- O, kime dilerse rahmetini tahsis eder, Allah büyük 'lutuf ve ihsan (**fazl**)' sahibidir.

75- Kitap Ehlinden öylesi vardır ki, bir kantar emanet bıraksan onu sana geri verir; öylesi de vardır ki, ona bir dinar emanet bıraksan, sen, onun tepesine dikilip durmadıkça onu sana ödemez. Bu onların "ümmiler (**zayıf ve bilgisizler veya Ehl-i Kitap olmayanlar**) konusunda üzerinizde bir yol (**sorumluluk**) yoktur" demiş olmalarındandır. Oysa kendileri (**gerçeği**) bildikleri halde Allah'a karşı yalan söylemektedirler.

76- Hayır; kim ahdine vefa eder ve sakınırsa şüphesiz Allah da sakınanları sever.

77- Allah'ın ahdini ve yeminlerini az bir değere karşılık satanlar... İşte onlar; onlar için ahirette hiç bir pay yoktur, kıyamet gününde Allah onlarla konuşmaz, onları gözetmez ve onları arındırmaz. Ve onlar için acı bir azab vardır.

78- Onlardan öyleleri vardır ki, dillerini kitaba doğru eğip bükerler, siz onu (**bu okur göründüklerini**) kitaptan sanasınız diye. Oysa o kitaptan değildir. "Bu Allah katındandır" derler. Oysa o, Allah katından değildir. Kendileri de bildikleri halde Allah'a karşı (**böyle**) yalan söylerler.

79- Beşerden hiç kimsenin, Allah kendisine Kitabı, hükmü ve peygamberliği verdikten, sonra insanlara: "Allah'ı bırakıp bana kulluk edin" deme (**hakkı ve yetki**)si yoktur. Fakat o, "Öğrettiğiniz ve ders verdiğiniz Kitaba göre Rabbaniler olunuz" (**deme görevindedir.**)

80- O, melekleri ve peygamberleri Rabler edinmenizi emretmez. Siz, müslüman olduktan sonra, size küfrü mü emredecek?

81- Hani Allah peygamberlerden 'kesin bir söz (**misak**)' almıştı: "Andolsun size Kitap ve hikmetten verip sonra size beraberinizdekini doğrulayan bir elçi geldiğinde, ona kesin olarak iman edecek ve ona yardımda bulunacaksınız." Demişti ki: "Bunu ikrar ettiniz ve bu ağır yükümü aldınız mı?" Onlar: "İkrar ettik" demişlerdi de "Öyleyse şahid olun, ben de sizinle birlikte şahid olanlardanım," demişti.

82- Artık kim bundan sonra yüz çevirirse, onlar fasık olanlardır.

83- Peki onlar, Allah'ın dininden başka bir din mi arıyorlar? Oysa göklerde ve yerde her ne varsa -istese de, istemese de- O'na teslim olmuştur ve O'na döndürülmektedirler.

84- De ki: "Biz Allah'a, bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve torunlarına indirilene, Musa'ya, İsa'ya ve peygamberlere Rablerinden verilenlere iman ettik. Onlardan hiç biri arasında ayrılık gözetmeyiz. Ve biz O'na teslim olmuşlarız."

85- Kim İslam'dan başka bir din ararsa asla ondan kabul edilmez. O, ahirette de kayba uğrayanlardandır.

86- Kendilerine apaçık belgeler geldiği ve elçinin hak olduğuna şahid oldukları halde, imanlarından sonra küfre sapan bir kavmi Allah nasıl hidayete erdirir? Allah, zulmeden bir kavmi hidayete erdirmez.

87- İşte bunların cezası, Allah'ın meleklerin ve bütün insanların lanetlerinin üzerine olmasıdır.

88- İçinde temelli kalıcıdırlar. Onların azabı hafifletilmez ve onlar gözetilmezler.

89- Ancak bundan sonra tevbe edenler, 'salih olarak davrananlar' başka. Çünkü Allah, gerçekten bağışlayandır, esirgeyendir.

90- Doğrusu, imanlarından sonra inkâr edenler, sonra inkârlarını arttıranlar; bunların tevbeleri kesinlikle kabul edilmez. İşte bunlar, sapıkların ta kendileridir.

91- Şüphesiz küfredip kafir olarak ölenler, bunların hiç birisinden, yeryüzü dolusu altını olsa -bunu fidye olarak verse de- kesin olarak kabul edilmez. Onlar için acı bir azab vardır ve onların yardımcıları yoktur.

92- Sevdiğiniz şeylerden infak edinceye kadar asla iyiliğe eremezsiniz. Her ne infak ederseniz, şüphesiz Allah onu bilir.

93- Tevrat indirilmeden evvel, İsrail'in kendine haram kıldıklarından başka, İsrailoğullarına bütün yiyecekler helal idi. De ki: "Şu halde eğer doğruysanız, Tevrat'ı getirin de onu okuyun".

94- Artık bundan sonra kim Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzerse, işte onlar, zalim olanlardır.

95- De ki: "Allah doğru söyledi. Öyleyse Allah'ı bir tanıyan (**Hanif**)ler olarak İbrahim'in dinine uyun. O, müşriklerden değildi."

96- Gerçek şu ki, insanlar için ilk kurulan Ev, Bekke (Mekke) de, o, kutlu ve bütün insanlar (**alemler**) için hidayet olan (**Ka'be**)dir.

97- Orada apaçık ayetler (**ve**) İbrahim'in makamı vardır. Kim oraya girerse o güvenliktedir. Ona bir yol bulup güç yetirenlerin Ev'i haccetmesi Allah'ın insanlar üzerindeki hakkıdır. Kim de inkâr ederse, şüphesiz, Allah alemlere karşı muhtaç olmayandır.

98- De ki: "Ey Kitap Ehli, Allah yaptıklarınıza şahid iken, ne diye Allah'ın ayetlerini inkâr ediyorsunuz?"

99- De ki: "Ey Kitap Ehli, sizler şahidler olduğunuz halde, ne diye iman edenleri Alah yolundan -onda bir çarpıklık bulmaya yeltenerek- çevirmeye çalışıyorsunuz? Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir."

100- Ey iman edenler, eğer kendilerine kitap verilenlerden herhangi bir gruba boyun eğecek olursanız, sizi imanınızdan sonra tekrar küfre döndürürler.

101- Allah'ın ayetleri size okunuyorken ve O'nun elçisi içinizdeyken nasıl oluyor da inkar ediyorsunuz? Kim Allah'a sımsıkı tutunursa, artık elbette o, dosdoğru olan bir yola iletilmiştir.

102- Ey iman edenler, Allah'tan nasıl korkup-sakınmak gerekiyorsa öylece korkup-sakının ve siz, ancak müslüman olmaktan başka (**bir din ve tutum üzerinde**) ölmeyin.

103- Allah'ın ipine hepiniz sımsıkı sarılın. Dağılıp ayrılmayın. Ve Allah'ın sizin üzenizdeki nimetini hatırlayın. Hani siz düşmanlar idiniz. O, kalplerinizin arasını uzlaştırıp-ısındırdı ve siz O'nun nimetiyle kardeşler olarak sabahladınız. Yine siz, tam ateş çukurunun kıyısındayken, oradan sizi kurtardı. Umulur ki hidayete erersiniz diye, Allah, size ayetlerini böyle açıklar.

104- Sizden; hayra çağıran, iyiliği (**marufu**) emreden ve kötülükten (**münkerden**) sakındıran bir topluluk bulunsun. Kurtuluşa erenler işte bunlardır.

105- Kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, parçalanıp ayrılan ve anlaşmazlığa düşenler gibi olmayın. İşte onlar için büyük bir azab vardır.

106- Bazı yüzlerin ağaracağı, bazı yüzlerin de kararacağı gün... Yüzleri kapkara-kesilecek olanlara: "İmanınızdan sonra inkar ettiniz, öyle mi? Öyleyse inkar etmenize karşılık olarak azabı tadın" (**denilir**).

107- Yüzleri ağaranlar ise, artık onlar Allah'ın rahmeti içindedirler, içinde de temelli kalacaklardır.

108- Bunlar sana hak olarak okumakta olduğumuz Allah'ın ayetleridir. Allah, alemlere zulüm isteyen değildir.

109- Göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır ve (**bütün**) işler Allah'a döndürülür.

110- Siz, insanlar için çıkarılmış hayırlı bir ümmetsiniz; maruf (**iyi ve İslam'a uygun**) olanı emreder, münker olandan sakındırır ve Allah'a iman edersiniz. Kitap Ehli de inanmış olsaydı, elbette kendileri için hayırlı olurdu. İçlerinden iman edenler vardır, fakat çoğunluğu fıska sapanlardır.

111- Onlar size ezadan başka kesinlikle bir zarar veremezler. Eğer sizinle savaşırlarsa size arkalarını dönüp kaçarlar. Sonra kendilerine yardım da edilmez.

112- Her nerede bulunurlarsa bulunsunlar -Allah'ın ipine ve insanların ipine (**ahdine**) sığınanlar başka- onlara zillet (**zorluk damgası**) vurulmuştur. Onlar, Allah'tan bir gazaba uğradılar da üzerlerine aşağılanma (**damgası**) vuruldu. Bu, Allah'ın ayetlerini inkar etmeleri ve peygamberleri haksız yere öldürmeleri nedeniyledir. (**Yine**) Bu, isyan etmeleri ve haddi aşmaları dolayısıyladır.

113- Onların hepsi bir değildir. Kitap Ehli'nden bir topluluk vardır ki, gece vaktinde ayakta durup Allah'ın ayetlerini okuyarak secdeye kapanırlar.

114- Bunlar, Allah'a ve ahiret gününe iman eder, maruf olanı emreder, münker olandan sakındırır ve hayırlarda yarışırlar. İşte bunlar salih

olanlardandır.

115- Onlar hayırdan her ne yaparlarsa, elbette ondan yoksun bırakılmazlar. Allah, muttakileri bilendir.

116- Gerçekten inkâr edenlerin ise, ne malları, ne çocukları, onlara Allah'tan yana bir şey sağlayamaz. İşte onlar, ateşin halkıdırlar, onda temelli olarak kalacaklardır.

117- Onların bu dünya hayatındaki harcamaları kendi nefislerine zulmetmiş olan bir kavmin ekinine isabet eden kavurucu soğukluktaki bir rüzgara benzer ki onu (**ekini**) helak etmiştir. Allah, onlara zulmetmedi, fakat onlar kendi nefislerine zulmetmektedirler.

118- Ey iman edenler, sizden olmayanları sırdaş edinmeyin. Onlar size kötülük ve zarar vermeye çalışıyor, size zorlu bir sıkıntı verecek şeyden hoşlanırlar. Buğz (**ve düşmanlıkları**) ağızlarından dışa vurmuştur, sinelerinin gizli tuttukları ise, daha büyüktür. Size ayetlerimizi açıkladık; belki akıl erdirirsiniz.

119- Sizler, işte böylesiniz; onları seversiniz, oysa onlar sizi sevmezler. Siz Kitabın tümüne inanırsınız, onlar sizinle karşılaştıklarında "inandık" derler, kendi başlarına kaldıklarında ise, size olan kin ve öfkelerinden dolayı parmak uçlarını ısırırlar. De ki: "Kin ve öfkenizle ölün." Şüphesiz Allah, sinelerin özünde saklı duranı bilendir.

120- Size bir iyilik dokununca tasalanırlar, size bir kötülük isabet ettiğindeyse buna sevinirler. Eğer siz sabreder ve sakınırsanız, onların 'hileli düzenleri' size hiçbir zarar veremez. Şüphesiz, Allah, yapmakta olduklarını kuşatandır.

121- Hani sen, mü'minleri savaşmak için elverişli yerlere yerleştirmek için evinden erkenden ayrılmıştın. Allah işitendir, bilendir.

122- O zaman sizden iki grup, neredeyse 'çözülüp geri çekilmek' istemişti. Oysa Allah onların (**velisi**) yardımcısıydı. Artık mü'minler, yalnızca Allah'a tevekkül etmelidir.

123- Andolsun, siz güçsüz iken Allah size Bedir'de yardımıyla zafer verdi. Şu halde Allah'tan sakının, O'na şükredebilesiniz.

124- Sen mü'minlere: "Rabbinizin size meleklerden indirilmiş üç bin kişiyle yardım-iletmesi size yetmez mi?" diyordun.

125- Evet, eğer sabrederseniz, sakınırsanız ve onlar da aniden üstünüze çullanıverirlerse, Rabbiniz size meleklerden nişanlı beş bin kişiyle yardım ulaştıracaktır.

126- Allah bunu (**yardımı**) size ancak bir müjde olsun ve kalpleriniz

bununla tatmin bulsun diye yaptı. 'Yardım ve zafer' (**nusret**) ancak üstün ve güçlü, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'ın katındandır.

127- (**Ki bununla**) İnkâr edenlerin önde gelenlerinden bir kısmını kessin (**helak etsin**) ya da 'umutları suya düşmüşler olarak onları' tepesi aşağı getirsin de geri dönüp gitsinler.'

128- (**Allah'ın**) Onların tevbelerini kabul etmesi veya zalim olduklarından dolayı azablandırması işinden sana bir şey (**sorumluluk ve görev**) yoktur.

129- Göklerde ve yerde olanların tümü Allah'ındır. Kimi dilerse bağışlar, kimi dilerse azablandırır. Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

130- Ey iman edenler, faizi kat kat arttırılmış olarak yemeyin. Ve Allah'tan sakının, umulur ki kurtulursunuz.

131- Ve kafirler için hazırlanmış olan ateşten sakının.

132- Allah'a ve elçisine itaat edin, ki merhamet olunasınız.

133- Rabbinizden olan mağfiret ve eni göklerle yer kadar olan cennete (**kavuşmak için**) yarışın; o, muttakiler için hazırlanmıştır.

134- Onlar, bollukta da, darlıkta da infak edenler, öfkelerini yenenler ve insanlar (**daki hakların**)dan bağışlama ile (**vaz**) geçenlerdir. Allah, iyilik yapanları sever.

135- Ve 'çirkin bir hayasızlık' işledikleri ya da nefislerine zulmettikleri zaman, Allah'ı hatırlayıp hemen günahlarından dolayı bağışlanma isteyenlerdir. Allah'tan başka günahları bağışlayan kimdir? Bir de onlar yaptıkları (**kötü şeylerde**) bile bile ısrar etmeyenlerdir.

136- İşte bunların karşılığı, Rablerinden bağışlanma ve içinde ebedi kalacakları, altından ırmaklar akan cennetlerdir. (**Böyle**) Yapıp-edenlere ne güzel bir karşılık (**ecir var.**)

137- Gerçek şu ki, sizden önce nice sünnetler gelip-geçmiştir. Bundan dolayı yeryüzünde gezip-dolaşın da yalanlayanların uğradıkları sonuç nasıl oldu bir görün.

138- Bu (**Kur'an**) insanlar için bir beyan sakınanlar için de bir hidayet ve öğüttür.

139- Gevşemeyin, üzülmeyin; eğer (**gerçekten**) iman etmişseniz en üstün olan sizlersiniz.

140- Eğer bir yara aldıysanız, o kavme de benzeri bir yara değmiştir. İşte o günleri biz onları insanlar arasında devrettirip dururuz. Bu, Allah'ın iman edenleri belirtip-ayırması ve sizden şahidler (**veya şehidler**) edinmesi içindir. Allah, zulmedenleri sevmez;

141- (**Yine bu**) Allah'ın, iman edenleri arındırması ve inkâr edenleri yok etmesi içindir.

142- Yoksa siz, Allah, içinizden cihad edenleri belirtip-ayırdetmeden ve sabredenleri de belirtip-ayırdetmeden cennete gireceğinizi mi sandınız?

143- Andolsun, siz onunla karşılaşmadan önce ölümü temenni ediyordunuz. İşte onu gördünüz, ama bakıp duruyorsunuz.

144- Muhammed, yalnızca bir elçidir. Ondan önce nice elçiler gelip-geçmiştir. Şimdi o ölürse ya da öldürülürse, siz topuklarınız üzerinde gerisin geriye mi döneceksiniz? İki topuğu üzerinde gerisin geri dönen kimse, Allah'a kesinlikle zarar veremez. Allah, şükredenleri pek yakında ödüllendirecektir.

145- Allah'ın izni olmaksızın hiç bir nefis için ölmek yoktur. O, süresi belirtilmiş bir yazıdır. Kim dünyanın yararını (**sevabını**) isterse ona ondan veririz, kim ahiret sevabını isterse ona da ondan veririz. Biz şükredenleri pek yakında ödüllendireceğiz.

146- Nice peygamberle birlikte birçok Rabbani (**bilgin**)ler savaşa girdiler de, Allah yolunda kendilerine isabet eden (**güçlük ve mihnet**)den dolayı ne gevşeklik gösterdiler, ne boyun eğdiler. Allah, sabredenleri sever.

147- Onların söyledikleri: "Rabbimiz, günahlarımızı ve işimizdeki aşırılıklarımızı bağışla, ayaklarımızı (**bastıkları yerde**) sağlamlaştır ve bize kafirler topluluğuna karşı yardım et" demelerinden başka bir şey değildi.

148- Böylece Allah, dünya ve ahiret sevabının güzelliğini onlara verdi. Allah iyilikte bulunanları sever.

149- Ey iman edenler, eğer inkâr edenlere itaat ederseniz, sizi topuklarınız üzerinde gerisin-geri çevirirler, böylece büyük hüsrana uğrayanlara dönersiniz.

150- Hayır, sizin mevlanız Allah'tır. O, yardım edenlerin en hayırlısıdır.

151- Kendisi hakkında hiç bir delil indirmediği şeyi Allah'a ortak koştuklarından dolayı küfredenlerin kalplerine korku salacağız. Onların barınma yerleri ateştir. Zalimlerin konaklama yeri ne kötüdür.

152- Andolsun, Allah size verdiği sözünde sadık kaldı; siz O'nun izniyle onları kırıp-geçiriyordunuz. Öyle ki sevdiğiniz (**zafer**)i size gösterdikten sonra, siz yılgınlık gösterdiniz, isyan ettiniz ve emir hakkında çekiştiniz. Sizden kiminiz dünyayı, kiminiz ahireti istiyordu. Sonra (**Allah**) denemek için sizi ondan çevirdi. Ama (**yine de**) sizi bağışladı. Allah mü'minlere karşı fazl (**ve ihsan**) sahibi olandır.

153- Siz o zaman durmaksızın uzaklaşıyor, kimseye dönüp bakmıyordunuz. Elçi de sürekli sizi arkadan çağırıyordu. (**Allah**) Elinizden kaçırdıklarınıza ve size isabet edene üzülmemeniz için sizi kederden kedere uğrattı. Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır.

154- Sonra kederin ardından üzerinize bir güvenlik (**duygusu**) indirdi, bir uyuklama ki, içinizden bir grubu sarıveriyordu. Bir grup da, canları derdine düşmüştü; Alah'a karşı haksız yere cahiliye zannıyla zanlara kapılarak: "Bu işten bize ne var ki?" diyorlardı. De ki: "Şüphesiz işin tümü Allah'ındır." Onlar, sana açıklamadıkları şeyi içlerinde gizli tutuyorlar, "Bu işten bize bir şey olsaydı, biz burada öldürülmezdik" diyorlar. De ki: "Evlerinizde olsaydınız da üzerlerine öldürülmesi yazılmış olanlar, yine devrilecekleri yerlere gidecekti. (**Bunu**) Allah, sinelerinizdekini denemek ve kalplerinizde olanı arındırmak için (**yaptı**). Allah, sinelerin özünde saklı duranı bilendir.

155- İki topluluğun karşı karşıya geldikleri gün, sizden geri dönenleri, kazandıkları bazı şeyler dolayısıyla şeytan onların ayağını kaydırmak istemişti. Ama andolsun ki, Allah onları affetti. Şüphesiz Allah, bağışlayandır, yumuşak olandır.

156- Ey iman edenler, inkâr edenler ile yeryüzünde gezip dolaşırken veya savaşta bulundukları sırada (**ölen**) kardeşleri için: "Yanımızda olsalardı, ölmezlerdi, öldürülmezlerdi" diyenler gibi olmayın. Allah, bunu onların kalplerinde onulmaz bir hasret olarak kıldı. Dirilten ve öldüren Allah'tır. Allah, yaptıklarınızı görendir.

157- Andolsun, eğer Allah yolunda öldürülür ya da ölürseniz, Allah'tan olan bir bağışlanma ve rahmet, onların bütün toplamakta olduklarından daha hayırlıdır.

158- Andolsun, ölseniz de, öldürülseniz de şüphesiz Allah'a (**varıp**) toplanacaksınız.

159- Allah'tan bir rahmet dolayısıyla, onlara yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın onlar çevrenden dağılır giderlerdi. Öyleyse onları bağışla, onlar için bağışlanma dile ve iş konusunda onlarla müşavere et. Eğer azmedersen artık Allah'a tevekkül et. Şüphesiz Allah, tevekkül edenleri sever.

160- Eğer Allah size yardım ederse, artık sizi yenilgiye uğratacak yoktur ve eğer sizi 'yapayalnız ve yardımsız' bırakacak olursa, ondan sonra size yardım edecek kimdir? Öyleyse mü'minler, yalnızca Allah'a tevekkül etsinler.

161- Hiç bir peygambere, emanete ihanet yaraşmaz. Kim ihanet ederse, kıyamet günü ihanet ettiğiyle gelir. Sonra her nefis ne kazandıysa, (**ona**) eksiksiz olarak ödenir. Onlar haksızlığa uğratılmazlar.

162- Allah'ın rızasına uyan kişi, Allah'tan bir gazaba uğrayan ve barınma yeri cehennem olan kişi gibi midir? Ne kötü barınaktır o.

163- Allah katında onlar derece derecedir. Allah yaptıklarını görendir.

164- Andolsun ki Allah, mü'minlere, içlerinde kendilerinden onlara bir peygamber göndermekle lütufta bulunmuştur. (**Ki O**) Onlara ayetlerini okuyor, onları arındırıyor ve onlara Kitabı ve hikmeti öğretiyor. Ondan önce ise onlar apaçık bir sapıklık içindeydiler.

165- İki misline uğrattığınız bir musibet size isabet edince mi: "Bu nereden" dediniz? De ki: "O, sizin kendinizdendir." Şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir.

166- İki topluluğun karşı karşıya geldiği gün, size isabet eden ancak Allah'ın izniyle idi. (**Bu, Allah'ın**) mü'minleri ayırdetmesi;

167- Münafıklık yapanları da belirtmesi içindi. Onlara: "Gelin, Allah'ın yolunda savaşın ya da savunma yapın" denildiğinde, "Biz savaşmayı bilseydik elbette sizi izlerdik" dediler. O gün onlar, imandan çok küfre daha yakındılar. Kalplerinde olmayanı ağızlarıyla söylüyorlardı. Allah, onların gizli tuttuklarını daha iyi bilir.

168- Onlar, kendileri oturup kardeşleri için: "Eğer bize itaat etselerdi, öldürülmezlerdi" diyenlerdir. De ki: "Eğer doğru sözlüler iseniz, ölümü kendinizden savın öyleyse."

169- Allah yolunda öldürülenleri sakın 'ölüler' saymayın. Hayır, onlar, Rableri katında diridirler, rızıklanmaktadırlar.

170- Allah'ın kendi fazlından onlara verdikleriyle sevinç içindedirler. Onlara arkalarından henüz ulaşmayanlara müjdelemeyi isterler ki onlara hiç bir korku yoktur, mahzun da olacak değillerdir.

171- Onlar, Allah'tan bir nimeti, bir fazlı (**bolluğu**) ve gerçekten Allah'ın mü'minlerin ecrini boşa çıkarmadığını müjdelemektedirler.

172- Kendilerine yara isabet ettikten sonra, Allah ve elçisinin çağrısına icabet edenler, içlerinden iyilik yapanlar ve sakınanlar için büyük bir ecir vardır.

173- Onlar, kendilerine insanlar: "Size karşı insanlar topla(n)dılar, artık onlardan korkun" dedikleri halde imanları artanlar ve: "Allah bize yeter, O ne güzel vekildir" diyenlerdir.

174- Bundan dolayı, kendilerine hiç bir kötülük dokunmadan bir

bolluk (**fazl**) ve Allah'tan bir nimetle geri döndüler. Onlar, Allah'ın rızasına uydular. Allah, büyük fazl (**ve ihsan**) sahibidir.

175- İşte bu şeytan, ancak kendi dostlarını korkutur. Siz onlardan korkmayın, eğer mü'minlerseniz, Ben'den korkun.

176- Küfürde 'büyük çaba harcayanlar' seni üzmesin. Çünkü onlar, Allah'a hiç bir şeyle zarar veremezler. Allah, onları ahirette pay sahibi kılmamayı ister. Onlar için büyük bir azab vardır.

177- Onlar, imana karşılık küfrü satın alanlardır. Onlar, Allah'a hiç bir şeyle zarar veremezler. Onlar için acıklı bir azab vardır.

178- O küfre sapanlar, kendilerine tanıdığımız süreyi sakın kendileri için hayırlı sanmasınlar, biz onlara, ancak günahları daha da artsın, diye süre vermekteyiz. Onlar için aşağılatıcı bir azab vardır.

179- Allah, murdar olanı, temiz olandan ayırd edinceye kadar mü'minleri, sizin kendisi üzerinde bulunduğunuz durumda bırakacak değildir. Allah sizi gayb üzerine muttali kılacak değildir. Ama Allah, elçilerinden dilediğini seçer. Öyleyse siz de Allah'a ve elçisine iman edin. Eğer iman eder ve sakınırsanız, sizin için büyük bir ecir vardır.

180- Allah'ın, bol ihsanından kendilerine verdiği şeylerde cimrilik edenler, bunun kendileri için hayırlı olduğunu sanmasınlar. Hayır; bu, onlar için şerdir; kıyamet günü, cimrilik ettikleriyle tasmalandırılacaklardır. Göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. Allah yaptıklarınızdan haberi olandır.

181- Andolsun; "Gerçek, Allah fakirdir, biz ise zenginiz" diyenlerin sözlerini Allah işitmiştir. Onların bu sözlerini ve peygamberleri haksız yere öldürmelerini yazacağız ve: "Yakıcı olan azabı tadın" diyeceğiz.

182- Bu, ellerinizin önden sunduklarıdır. Allah, gerçekten kullara zulmedici değildir.

183- "Allah bize ateşin yiyeceği bir kurban getirmedikçe hiçbir elçiye inanmamamız konusunda and verdi," diyenlere de ki: "Şüphesiz, benden önce nice elçiler, apaçık belgeler ve söylediklerinizle geldi; eğer, siz doğru idiyseniz, o halde onları ne diye öldürdünüz?"

184- Eğer seni yalanlarlarsa, senden önce apaçık belgeler, Zeburlar ve aydınlık kitapla gelen elçileri de yalanlamışlardır.

185- Her nefis ölümü tadıcıdır. Kıyamet günü elbette ecirleriniz eksiksizce ödenecektir. Kim ateşten uzaklaştırılır ve cennete sokulursa, artık o gerçekten kurtuluşa ermiştir. Dünya hayatı, aldatıcı metadan başka bir şey değildir.

186- Andolsun, mallarınızla ve canlarınızla imtihan edileceksiniz ve

sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve şirk koşmakta olanlardan elbette çok eziyet verici (**sözler**) işiteceksiniz. Eğer sabreder ve sakınırsanız (**bu**) emirlere olan azimdendir.

187- Hani kitap verilenlerden: "Onu mutlaka insanlara açıklayacaksınız, onu gizlemeyeceksiniz" diye kesin söz almıştı. Fakat onlar, bunu arkalarına attılar ve ona karşılık az bir değeri satın aldılar. O aldıkları şey ne kötüdür.

188- Getirdikleriyle sevinen ve yapmadıkları şeyler nedeniyle övülmekten hoşlananları (**kazançlı**) sayma; onları azaptan kurtulmuş olarak sayma. Onlar için acı bir azap vardır.

189- Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Allah, her şeye güç yetirendir.

190- Şüphesiz göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün ardarda gelişinde temiz akıl sahipleri için gerçekten ayetler vardır.

191- Onlar, ayakta iken, otururken, yan yatarken Allah'ı zikrederler ve göklerin ve yerin yaratılışı konusunda düşünürler. (**Ve derler ki:**) "Rabbimiz, sen bunu boşuna yaratmadın. Sen pek yücesin, bizi ateşin azabından koru."

192- "Rabbimiz, şüphesiz Sen kimi ateşe sokarsan, artık onu 'hor ve aşağılık' kılmışsındır; zulmedenlerin yardımcıları yoktur."

193- "Rabbimiz, biz: "Rabbinize iman edin" diye imana çağrıda bulunan bir çağırıcıyı işittik, hemen iman ettik. Rabbimiz, bizim günahlarımızı bağışla, kötülüklerimizi ört ve bizi de iyilik yapanlarla birlikte öldür."

194- "Rabbimiz, elçilerine va'dettiklerini bize ver, kıyamet gününde de bizi 'hor ve aşağılık' kılma. Şüphesiz Sen, va'dine muhalefet etmeyensin."

195- Nitekim Rableri onlara (**dualarını kabul ederek**) cevab verdi: "Şüphesiz Ben, erkek olsun, kadın olsun, sizden bir işte bulunanın işini boşa çıkarmam. Sizin kiminiz kiminizdendir. İşte, hicret edenlerin, yurtlarından sürülüp-çıkarılanların ve yolumda işkence görenlerin, çarpışıp öldürülenlerin, mutlaka kötülüklerini örteceğim ve onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacağım. (**Bu,**) Allah katından bir karşılık (**sevap**)tır. (**O**) Allah, karşılığın (**sevabın**) en güzeli O'nun katındadır."

196- İnkâr edenlerin ülke ülke dönüp-dolaşmaları seni aldatmasın.

197- (**Bu**) Az bir yarar(**lanma**)dır. Sonra bunların barınma yerleri cehennemdir. Ne kötü bir yataktır o!

198- Ama Rablerinden korkup-sakınanlar; onlar için Allah katında -bir şölen olarak- altlarından ırmaklar akan -içinde ebedi kalacakları- cennetler

vardır. İyilik yapanlar için, Allah'ın katında olanlar daha hayırlıdır.

199- Şüphesiz, Kitap Ehlinden, Allah'a; size indirilene ve kendilerine indirilene -Allah'a derin saygı gösterenler olarak- inananlar vardır. Onlar Allah'ın ayetlerine karşılık olarak az bir değeri satın almazlar. İşte bunların Rableri katında ecirleri vardır. Şüphesiz Allah, hesabı çok çabuk görendir.

200- Ey iman edenler, sabredin ve sabırda yarışın, (**sınırlarda**) nöbetleşin. Allah'tan korkun. Umulur ki kurtulursunuz.

4- NİSA SURESİ

(**Medine'de indirilen bu sure 176 ayettir**)

Rahman Rahim olan Allah'ın adıyla.

1- Ey insanlar sizi tek bir nefisten yaratan, ondan eşini yaratan ve her ikisinden birçok erkek ve kadın türetip-yayan Rabbinizden korkup-sakının. Ve (**yine**) kendisiyle, birbirinizle dilekleştiğiniz Allah'tan ve akrabalık (**bağlarını koparmak**)tan sakının. Şüphesiz Allah, sizin üzerinizde gözeticidir.

2- Yetimlere mallarını verin ve murdar olanla temiz olanı değiştirmeyin. Onların mallarını mallarınıza katarak yemeyin. Çünkü bu, büyük bir suçtur.

3- Eğer yetim (**kız**)lar konusunda adaleti yerine getiremeyeceğinizden korkarsanız, bu durumda, (**onlarla değil**) size helal olan (**başka**) kadınlardan ikişer, üçer, dörder olmak üzere nikahlayın. Şayet adaleti sağlayamayacağınızdan korkarsanız, o zaman bir (**eş**) ya da sağ ellerinizin malik olduğu (**cariye**) ile (**yetinin**). Bu sapmamanıza daha yakındır.

4- Kadınlara mehirlerini gönülden isteyerek (**ve bir hak olarak**) verin, fakat onlar, gönül hoşluğuyla size ondan bir şeyi bağışlarlarsa, onu da afiyetle, iç huzuruyla yiyin.

5- Allah'ın sizin için (**kendileriyle hayatınızı**) kaim (**geçiminizi sağlamaya destekleyici bir araç**) kıldığı mallarınızı düşük akıllılara vermeyin; bunlarla onları rızıklandırıp giydirin ve onlara güzel (**maruf**) söz söyleyin.

6- Yetimleri, nikaha erişecekleri çağa kadar deneyin; şayet kendilerinde bir (**rüşd**) olgunlaşma gördünüz mü, hemen onlara mallarını verin. Büyüyecekler diye israf ile çarçabuk yemeyin. Zengin olan iffetli olmaya çalışsın, yoksul olan da artık maruf (**ihtiyaca ve örfe uygun**) bir şekilde yesin. Mallarını kendilerine verdiğiniz zaman, onlara karşı şahid bulundurun. Hesap görücü olarak Allah yeter.

7- Anne ve baba ile akrabaların bıraktıklarından erkekler için bir pay vardır; anne ve baba ile akrabanın bıraktıklarından kadınlar için de bir pay vardır. Bunun azından ve çoğundan farz kılınmış bir pay vardır.

8- (**Mirası**) Bölüşme sırasında yakınlar, yetimler ve yoksullar da hazır olursa, onları ondan rızıklandırın ve onlara güzel (**maruf**) söz söyleyin.

9- Arkalarında bıraktıkları zayıf çocuklardan dolayı korku duyanların,

(**vasiyetleri altında olanlar için de**) içleri ürpertiyle titresin. Allah'tan korksunlar ve onlara doğru söz söylesinler.

10- Gerçekten, yetimlerin mallarını zulmederek yiyenler, karınlarına ancak ateş doldurmuş olurlar. Onlar, çılgın bir ateşe gireceklerdir.

11- Çocuklarınız konusunda Allah, erkeğe iki dişinin hissesi kadar tavsiye eder. Eğer onlar ikiden çok kadın ise (**ölünün**) geride bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Kadın (**veya kız**) bir tek ise, bu durumda yarısı onundur. (**Ölenin**) Bir çocuğu varsa, geriye bıraktığından anne ve babadan her biri için altıda bir, çocuğu olmayıp da anne ve baba ona mirasçı ise, bu durumda annesi için üçte bir vardır. Onun kardeşleri varsa o zaman annesi için altıda bir'dir. (**Ancak bu hükümler, ölenin**) Ettiği vasiyet veya (**varsa**) borcun düşülmesinden sonradır. Babalarınız, oğullarınız, siz onların hangilerinin yarar bakımından size daha yakın olduğunu bilmezsiniz. (**Bunlar**) Allah'tan bir farzdır. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır.

12- Eşlerinizin, eğer çocukları yoksa, geride bıraktıklarının yarısı sizindir. Şayet çocukları varsa, -onunla yapacakları vasiyetten ya da (**ayıracakları**) borçtan sonra- bu durumda bıraktıklarının dörtte biri sizindir. Sizin çocuğunuz yoksa, geriye bıraktıklarınızdan dörtte biri onların (**kadınlarınızın**)dır. Eğer sizin çocuğunuz varsa geriye bıraktıklarınızdan sekizde biri onların (**kadınlarınızın**)dır. (**Yine bu hükümler,**) Edeceğiniz vasiyet veya (**varsa**) borcun düşülmesinden sonradır. Mirası aranan erkek ya da kadın, çocuğu ve babası olmayan bir kimse olup erkek veya kız kardeşi bulunursa onlardan her biri için altıda bir vardır. Eğer bundan fazla iseler, bu durumda -kendisiyle yapılan vasiyette ya da (**varsa**) borçtan sonra- üçte bir'de -zarara uğratılmaksızın onlara ortaktırlar. (**Bu size**) Allah'tan bir vasiyettir, Allah, bilendir, (**kullara**) yumuşak olandır.

13- Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'a ve elçisine itaat ederse, onu altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere sokar. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur.

14- Kim Allah'a ve elçisine isyan eder ve onun sınırlarını aşarsa, onu da içinde ebedi kalacağı ateşe sokar. Onun için alçaltıcı bir azab vardır.

15- Kadınlarınızdan fuhuş yapanların aleyhinde olmak üzere içinizden dört şahid tutun. Eğer şehadet ederlerse, onları, ölüm alıp götürünceye veya Allah onlara bir yol kılıncaya kadar evlerde alıkoyun.

16- Sizlerden fuhuş yapanların, her ikisine eziyet edin. Eğer tevbe ederler de ıslah olurlarsa artık onlardan vazgeçin. Şüphesiz Allah, tevbeleri kabul edendir, esirgeyendir.

17- Allah'ın (**kabulünü**) üzerine aldığı tevbe, ancak cehalet nedeniyle kötülük yapanların, sonra hemencecik tevbe edenlerin(**kidir**). İşte Allah, böylelerinin tevbelerini kabul eder. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır.

18- Tevbe; ne, kötülükleri yapıp-edip de onlardan birine ölüm çatınca: "Ben şimdi gerçekten tevbe ettim" diyenler, ne de kafir olarak ölenler için değil. Böyleleri için acı bir azab hazırlamışızdır.

19- Ey iman edenler, kadınlara zorla mirasçı olmaya kalkışmanız helal değildir. Apaçık olan 'çirkin bir hayasızlık' yapmadıkları sürece, onlara verdiklerinizin bir kısmını gidermeniz (**kendinize almanız**) için onlara baskı yapmanız da (**helal değildir.**) Onlarla güzellikle geçinin. Şayet onlardan hoşlanmadınızsa, belki, bir şey hoşunuza gitmez, ama Allah onda çok hayır kılar.

20- Bir eşi bırakıp yerine bir başka eşi almak isterseniz, onlardan birine (**öncekine**) yüklerle (**mal ve para**) vermişseniz bile ondan hiç bir şey almayın. Ona iftira ederek ve apaçık bir günaha girerek verdiğinizi alacak mısınız?

21- Onu nasıl alırsınız ki, birbirinize katılmış (**birleşerek içli-dışlı olmuş**)tınız. Onlar sizden kesin bir güvence (**kuvvetli bir ahid**) de almışlardı.

22- Kadınlardan babalarınızın nikahladıklarını nikahlamayın. Ancak (**cahiliyede**) geçen geçmiştir. Çünkü bu, 'çirkin bir hayasızlık' ve 'öfke duyulan bir iğrençliktir.' Ne kötü bir yoldu o!...

23- Sizlere anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeşlerin kızları, kız kardeşlerin kızları, sizi emziren (**süt**) anneleriniz, süt kız kardeşleriniz, kadınlarınızın anneleri ve kendileriyle (**gerdeğe**) girdiğiniz kadınlarınızdan olup koruyuculuğunuz altında bulunan üvey kızlarınız -onlarla gerdeğe girmemişseniz, size bir sakınca yoktur-, sizin sülbünüzden olan oğullarınızın eşleri ve iki kız kardeşi bir araya getirdiğiniz (**evlilik**) haram kılındı. Ancak (**cahiliyede**) geçen geçmiştir. Şüphesiz, Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.

24- Sağ ellerinizin malik olduğu (**cariyeler**) dışındaki kadınlardan 'evli ve özgür' olanlarla da (**evlenmeniz haramdır.**) Bunlar, Allah'ın üzerinize yazdığıdır. Bunların dışında kalanı iffetlerini koruyup fuhuşta bulunmamak üzere mallarınızla (**mehir vererek**) evlenecek kadın aramanız size helal kılındı. Öyleyse onlardan hangi şeyle (**veya ne kadar**) yararlandıysanız, onlara ücret (**mehir**)lerini tesbit edildiği miktarıyla ödeyin.

Miktarın tesbitinden sonra, karşılıklı hoşnud olduğunuz bir şey konusunda üstünüze bir sorumluluk yoktur. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır.

25- İçinizden özgür mü'min kadınları nikahlamaya güç yetiremeyenler, o zaman sağ ellerinizin malik olduğu inanmış cariyelerinizden (**alsın.**) Allah sizin imanınızı en iyi bilendir. Öyleyse onları, fuhuşta bulunmayan, iffetli ve gizlice dostlar edinmemişler olarak velilerinin izniyle nikahlayın. Onlara ücretlerini (**mehirlerini**) maruf (**güzel ve örfe uygun**) bir şekilde verin. Evlendikten sonra, fuhuş yapacak olurlarsa, özgür kadınlar üzerindeki cezanın yarısı(**nı uygulayın.**) Bu, sizden günaha sapmaktan endişe edip korkanlar içindir. Sabrederseniz sizin için daha hayırlıdır. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.

26- Allah, size açıklayarak anlatmak, sizi sizden öncekilerin sünnetine iletmek ve tevbelerinizi kabul etmek ister. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

27- Allah, tevbelerinizi kabul etmek ister; şehvetleri ardınca gidenler ise, sizin büyük bir sapma ile sapmanızı isterler.

28- Allah (**ağır yükleri**) sizden hafifletmek ister: (**Çünkü**) insan zayıf olarak yaratılmıştır.

29- Ey iman edenler, mallarınızı, sizden karşılıklı anlaşmadan (**doğan**) bir ticaretten başka haksız 'nedenler ve yollarla' (**batılca**) yemeyin. Ve kendi nefislerinizi öldürmeyin. Şüphesiz, Allah, sizi çok esirgeyendir.

30- Kim haddi aşarak ve zulmederek böyle yaparsa, biz onu ateşe göndeririz. Bu Allah için pek kolaydır.

31- Size yasaklanan büyük günahlardan kaçınırsanız, sizin kusurlarınızı örteriz ve sizi 'onurlu-üstün' bir makama sokarız.

32- Allah'ın kendisiyle kiminizi kiminize göre üstün kıldığı şeyi (**malı**) temenni etmeyin. Erkeklere kazandıklarından pay (**olduğu gibi**), kadınlara da kazandıklarından pay vardır. Allah'tan onun fazlını (**ihsanını**) isteyin. Gerçekten, Allah her şeyi bilendir.

33- Anne-babanın ve yakınların geride bıraktıklarından ve her birine mirasçılar kıldık. Yeminlerinizin (**akid ile**) bağladığı kimselere de kendi paylarını verin. Şüphesiz, Allah, her şeye şahid olandır.

34- Allah'ın, bazısını bazısına üstün kılması ve onların kendi mallarından harcaması nedeniyle erkekler, kadınlar üzerinde 'sorumlu gözeticidir.' Saliha kadınlar, gönülden (**Allah'a**), itaat edenler, Allah nasıl koruduysa görünmeyeni koruyanlardır. Nüşuzundan korktuğunuz kadınlara

(**önce**) öğüt verin, (**sonra onları**) yataklarda yalnız bırakın, (**bu da yetmezse hafifçe**) vurun. Size itaat ederlerse aleyhlerinde bir yol aramayın. Doğrusu Allah yücedir, büyüktür.

35- (**Kadın ile kocanın**) Aralarının açılmasından korkarsanız, bu durumda erkeğin ailesinden bir hakem, kadının da ailesinden bir hakem gönderin. Bunlar, (**arayı**) düzeltmek isterlerse, Allah da aralarında başarı sağlar. Şüphesiz, Allah, bilendir, haberdar olandır.

36- Allah'a ibadet edin ve O'na hiç bir şeyi ortak koşmayın. Anne-babaya, yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşa, yolda kalmışa ve sağ ellerinizin malik olduklarına güzellikle davranın. Çünkü, Allah, her büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez.

37- Onlar, cimrilikte bulunurlar, insanlara da cimriliği emreder (**önerir**)ler. Allah'ın fazlından kendilerine verdiğini gizli tutarlar. Biz o kafirlere aşağılatıcı bir azab hazırlamışızdır.

38- Ve onlar, mallarını insanlara gösteriş olsun diye infak ederler, Allah'a ve ahiret gününe de inanmazlar. Şeytan, kime arkadaş olursa, artık ne kötü bir arkadaştır o.

39- Allah'a ve ahiret gününe inanarak Allah'ın kendilerine verdiği rızıktan infak etselerdi, aleyhlerine mi olurdu? Allah, onları iyi bilendir.

40- Gerçek şu ki, Allah zerre ağırlığı kadar haksızlık yapmaz. (**Bu ağırlıkta**) Bir iyilik olursa, onu kat kat kılar ve kendi yanından pek büyük bir ecir verir.

41- Her ümmetten bir şahid getirdiğimiz ve onların üzerine seni şahit olarak getirdiğimiz zaman nasıl olacak?

42- O gün, küfre sapıp da elçiye isyan edenler, yerle bir olmayı 'severek-isteyecekler.' Oysa Allah'tan hiç bir sözü gizleyemezler.

43- Ey iman edenler, sarhoş iken, ne dediğinizi bilinceye ve cünüp iken de -yolculukta olmanız hariç- gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (**hacet yerinden**) gelmişseniz yahud kadınlara dokunmuş da su bulamamışsanız, bu durumda, temiz bir toprakla teyemmüm edin, (**hafifçe**) yüzlerinize ve ellerinize sürün. Şüphesiz, Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.

44- Kendilerine kitaptan bir pay verilenlerin sapıklığı satın aldıklarını ve sizin de yolu sapıtmanızı istediklerini görmedin mi?

45- Allah, sizin düşmanlarınızı daha iyi bilendir; bir veli (**en güvenilir bir dost**) olarak Allah yeter, bir yardımcı olarak da Allah yeter.

46- Kimi yahudiler, kelimeleri 'konuldukları yerlerden' saptırırlar ve dillerini eğip bükerek ve dine bir kin ve hınç besleyerek: "Dinledik ve karşı geldik. İşit, -işitmez olası- ve 'Raina' bizi güt, bize bak" derler. Eğer onlar: "İşittik ve itaat ettik, sen de işit ve 'Bizi gözet' deselerdi, elbette kendileri için daha hayırlı ve daha doğru olurdu. Fakat Allah, onları küfürleri dolayısıyla lanetlemiştir. Böylece onlar, az bir bölümü dışında, inanmazlar.

47- Ey kendilerine kitap verilenler birtakım yüzleri silip de arkalarına çevirmeden ya da cumartesi adamlarını (**o gün yasağı çiğneyenleri**) lanetlediğimiz gibi onları da lanetlemeden evvel, yanınızdakini (**Tevrat ve İncil'i**) doğrulayıcı olarak indirdiğimize (**Kur'an'a**) iman edin. Allah'ın emri yapılagelmiştir.

48- Gerçekten, Allah, kendisine şirk koşulmasını bağışlamaz. Bunun dışında kalanı ise, dilediğini bağışlar. Kim Allah'a şirk koşarsa, doğrusu büyük bir günahla iftira etmiş olur.

49- Kendilerini (**övgüyle**) temize çıkaranları görmedin mi? Hayır; Allah, dilediğini temizleyip yüceltir. Onlar, 'bir hurma çekirdeğindeki iplikçik kadar' bile haksızlığa uğratılmazlar.

50- Allah'a karşı nasıl yalan uyduruyorlar, bir bak. Bu, apaçık bir günah olarak yeter.

51- Kendilerine kitaptan bir pay verilenleri görmedin mi? Onlar, tağuta ve cibt'e inanıyorlar ve diğer inkâr edenler için: "Bunlar, iman edenlerden daha doğru bir yoldadır" diyorlar.

52- İşte bunlar Allah'ın kendilerini lanetlediğidir. Allah'ın kendisini lanetlediğine hiç bir yardımcı bulamazsın.

53- Yoksa onların mülk'ten bir payları mı var? Eğer öyle olsaydı, insanlara 'çekirdeğin sırtındaki küçücük bir tomurcuğu' bile vermezlerdi.

54- Yoksa onlar, Allah'ın kendi fazlından insanlara verdiklerini mi kıskanıyorlar? Doğrusu biz, İbrahim ailesine Kitabı ve hikmeti verdik; onlara büyük bir mülkde verdik.

55- Böylece, onlardan kimi ona inandı, kimi ona sırt çevirdi. Çılgın ateş olarak cehennem yeter.

56- Ayetlerimize karşı inkâra sapanları şüphesiz ateşe sokacağız. Derileri yanıp döküldükçe, azabı tadmaları için onları başka derilerle değiştireceğiz. Gerçekten, Allah, güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir.

57- İman edip salih amellerde bulunanları, altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere sokacağız. Onda onlar için tertemiz

kılınmış eşler vardır. Ve onları, 'ne sıcak-ne soğuk, tam kararında gölgeliğe' sokacağız.

58- Şüphesiz Allah, size emanetleri ehline (**sahiplerine**) teslim etmenizi ve insanlar arasında hükmettiğinizde adaletle hükmetmenizi emrediyor. Bununla Allah, size ne güzel öğüt veriyor!.. Doğrusu Allah, işitendir, görendir.

59- Ey iman edenler, Allah'a itaat edin; elçiye itaat edin ve sizden olan emir sahiplerine de. Eğer bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz, artık onu Allah'a ve elçisine döndürün. Şayet Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız. Bu, hayırlı ve sonuç bakımından daha güzeldir.

60- Sana indirilene ve senden önce indirilene gerçekten inandıklarını öne sürenleri görmedin mi? Bunlar, tağut'un önünde muhakeme olmayı istemektedirler; oysa onlar onu reddetmekle emrolunmuşlardır. Şeytan da onları uzak bir sapıklıkla sapıtmak ister.

61- Onlara: "Allah'ın indirdiğine ve elçiye gelin" denildiğinde, o münafıkların senden kaçabildiklerince kaçtıklarını görürsün.

62- Öyleyse, nasıl olur da, kendi ellerinin sundukları sonucu, onlara bir musibet isabet eder, sonra sana gelerek: "Kuşkusuz, biz iyilikten ve uzlaştırmaktan başka bir şey istemedik" diye Allah'a yemin ederler?

63- İşte bunların, Allah kalplerinde olanı bilmektedir. O halde sen, onlardan yüz çevir, onlara öğüt ver ve onlara nefislerine ilişkin açık ve etkileyici söz söyle.

64- Biz elçilerden hiç kimseyi ancak Allah'ın izniyle kendisine itaat edilmesinden başka bir şeyle göndermedik. Onlar kendi nefislerine zulmettiklerinde şayet sana gelip Allah'tan bağışlama dileselerdi ve elçi de onlar için bağışlama dileseydi, elbette Allah'ı tevbeleri kabul eden, esirgeyen olarak bulurlardı.

65- Hayır öyle değil; Rabbine andolsun, aralarında çekiştikleri şeylerde seni hakem kılıp sonra senin verdiğin hükme, içlerinde hiç bir sıkıntı duymaksızın, tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça, iman etmiş olmazlar.

66- Eğer gerçekten biz, onlara: "Kendinizi öldürün ya da yurtlarınızdan çıkın" diye yazmış olsaydık, onlardan az bir bölümü dışında, bunu yapmazlardı. Onlar, kendilerine verilen öğüdü yerine getirselerdi, bu şüphesiz onlar için hayırlı ve daha sağlam olurdu.

67- Biz de onlara, o zaman yanımızdan büyük bir ecir verirdik.

68- Ve onları mutlaka dosdoğru yola yöneltip-iletirdik.

69- Kim Allah'a ve Resul'e itaat ederse, işte onlar Allah'ın kendilerine

nimet verdiği peygamberler, doğrular (**ve doğrulayanlar**), şehidler ve salihlerle beraberdir. Ne iyi arkadaştır onlar?

70- Bu fazl (**bol ihsan**), Allah'tandır. Bilen olarak Allah yeter.

71- Ey iman edenler, (**düşmanlarınıza karşı**) tedbirinizi alın da savaşa bölük bölük çıkın ya da topluca çıkın.

72- Şüphesiz içinizden ağır davrananlar vardır. Şayet, size bir musibet isabet edecek olsa: "Doğrusu Allah, bana nimet verdi, çünkü onlarla birlikte olmadım" der.

73- Eğer size Allah'tan bir fazl (**zafer**) isabet ederse, o zaman da, sanki onunla aranızda hiç bir yakınlık yokmuş gibi kuşkusuz şöyle der; "Keşke onlarla birlikte olsaydım, böylece ben de büyük 'kurtuluş ve mutluluğa' erseydim."

74- Öyleyse, dünya hayatına karşılık ahireti satın alanlar, Allah yolunda savaşsınlar; kim Allah yolunda savaşırken, öldürülür ya da galip gelirse ona büyük bir ecir vereceğiz.

75- Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize katından bir veli (**koruyucu sahib**) gönder, bize katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına savaşmıyorsunuz?

76- İman edenler Allah yolunda savaşırlar, inkar edenler ise tağut yolunda savaşırlar; öyleyse şeytanın dostlarıyla savaşın. Hiç şüphesiz, şeytanın hileli-düzeni pek zayıftır.

77- Kendilerine; "Elinizi (**savaştan**) çekin, namazı kılın, zekatı verin" denenleri görmedin mi? Oysa savaş üzerlerine yazıldığında, onlardan bir grup, insanlardan Allah'tan korkar gibi- hatta daha da şiddetli bir korkuyla- korkuya kapılıyorlar ve: "Rabbimiz, ne diye savaşı üzerimize yazdın, bizi yakın bir zamana ertelemeli değil miydin?" dediler. De ki: "Dünyanın metaı azdır, ahiret, ise muttakiler için daha hayırlıdır ve siz 'bir hurma çekirdeğindeki ip-ince bir iplik kadar' bile haksızlığa uğratılmayacaksınız."

78- Her nerede olursanız, ölüm sizi bulur; yüksekçe yerlerde tahkim edilmiş şatolarda olsanız bile. Onlara bir iyilik dokunsa: "Bu, Allah'tandır" derler; onlara bir kötülük dokunsa: "Bu sendendir" derler. De ki: "Tümü Allah'tandır." Fakat, ne oluyor ki bu topluluğa, hiç bir sözü anlamaya çalışmıyorlar?

79- Sana iyilikten her ne gelirse Allah'tandır, kötülükten de sana ne gelirse o da kendindendir. Biz seni insanlara bir elçi olarak gönderdik; şahid olarak Allah yeter.

80- Kim Resûl’e itaat ederse, gerçekte Allah'a itaat etmiş olur. Kim de yüz çevirirse, Biz seni onların üzerine koruyucu göndermedik.

81- "Tamam-kabul" derler. Ama yanından çıktıkları zaman, onlardan bir grup, karanlıklarda senin söylediğinin tersini kurarlar. Allah, karanlıklarda kurduklarını yazıyor. Sen de onlardan yüz çevir ve Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter.

82- Onlar hâlâ Kur'an'ı iyice düşünmüyorlar mı? Eğer o, Allah'tan başkasının katından olsaydı, kuşkusuz içinde birçok aykırılıklar (**çelişkiler, ihtilaflar**) bulacaklardı.

83- Kendilerine güven veya korku haberi geldiğinde, onu yaygınlaştırıverirler. Oysa bunu peygambere ve kendilerinden olan emir sahiplerine götürmüş olsalardı, onlardan 'sonuç-çıkarabilenler,'onu bilirlerdi. Allah'ın üzerinizdeki fazlı ve rahmeti olmasaydı, azınız hariç herhalde şeytana uymuştunuz.

84- Artık sen Allah yolunda savaş, kendinden başkasıyla yükümlü tutulmayacaksın. Mü'minleri hazırlayıp-teşvik et. Umulur ki Allah, küfredenlerin ağır-baskılarını geri püskürtür. Allah, 'kahredici baskısıyla' daha zorlu, acı sonuçlandırmasıyla da daha zorludur.

85- Kim, güzel bir aracılıkla aracılıkta (**şefaatte**) bulunursa, ondan kendisine bir hisse vardır; kim kötü bir aracılıkla aracılıkta bulunursa, ondan da kendisine bir pay vardır. Allah her şeyin üzerinde koruyucudur.

86- Bir selamla selamlandığınızda, siz ondan daha güzeliyle selam verin ya da aynıyla karşılık verin. Şüphesiz, Allah her şeyin hesabını tam olarak yapandır.

87- Allah; O'ndan başka ilah yoktur. Kendisinde hiç bir şüphe olmayan kıyamet gününde sizleri muhakkak toplayacaktır. Allah'tan daha doğru sözlü kimdir?

88- Şu halde münafıklar konusunda ikiye bölünmeniz ne diye? Oysa Allah, onları kazandıkları dolayısıyla tepe taklak etmiştir. Allah'ın saptırdığını hidayete erdirmek mi istiyorsunuz? Allah kimi saptırırsa, artık sen ona kesin olarak bir yol bulamazsın.

89- Onlar, kendilerinin inkâra sapmaları gibi sizin de inkâra sapmanızı istediler. Böylelikle bir olacaktınız. Öyleyse Allah yolunda hicret edinceye kadar onlardan veliler (**dostlar**) edinmeyin. Şayet yine yüz çevirirlerse, artık onları tutun ve her nerede ele geçirirseniz öldürün. Onlardan ne bir veli (**dost**) edinin, ne de bir yardımcı.

90- Ancak sizinle aralarında andlaşma bulunan bir kavime sığınanlar

ya da hem sizinle, hem kendi kavimleriyle savaşmak (**istemeyip bun**)dan göğüslerini sıkıntı basıp size gelenler (**dokunulmazdır.**) Allah dileseydi, onları üstünüze saldırtır, böylece sizinle çarpışırlardı. Eğer sizden uzak durur (**geri çekilir**), sizinle savaşmaz ve barış (**şartların**)ı size bırakırlarsa, artık Allah, sizin için onların aleyhinde bir yol kılmamıştır.

91- Diğerlerini de sizden ve kendi kavimlerinden güvende olmayı istiyor bulacaksınız. (**Ama**) Fitneye her geri çağrılışlarında içine başaşağı (**balıklama**) dalarlar. Şayet sizden uzak durmaz, barış (**şartların**)ı size bırakmaz ve ellerini çekmezlerse, artık onları her nerede bulursanız tutun ve onları öldürün. İşte size, onların aleyhinde apaçık olan 'destekleyici bir delil' kıldık.

92- Bir mü'mine, -hata sonucu olması dışında- bir başka mü'mini öldürmesi yakışmaz. Kim bir mü’mini 'hata sonucu' öldürürse, mü'min bir köleyi özgürlüğüne kavuşturması ve ailesine teslim edilecek bir diyeti vermesi gerekir. Onların (**bunu**) sadaka olarak bağışlamaları başka. Eğer o, mü'min olduğu halde size düşman olan bir topluluktan ise, bu durumda mü'min bir köleyi özgürlüğe kavuşturması gerekir. Şayet kendileriyle aranızda andlaşma olan bir topluluktan ise, bu durumda ailesine bir diyet ödemek ve bir mü'min köleyi özgürlüğe kavuşturmak gerekir. (**Diyet ve köle özgürlüğü için gereken imkanı**) Bulamayan ise, kesintisiz olarak iki ay oruç tutmalıdır. Bu, Allah'tan bir tevbedir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

93- Kim bir mü'mini kasıtlı olarak (**taammüden**) öldürürse cezası, içinde ebedi kalmak üzere cehennemdir. Allah ona gazaplanmış, onu lanetlemiş ve ona büyük bir azab hazırlamıştır.

94- Ey iman edenler, Allah yolunda adım attığınız (**savaşa çıktığınız**) zaman gerekli araştırmayı yapın ve size (**İslam geleneğine göre**) selam verene, dünya hayatının geçiciliğine istekli çıkarak: "Sen mü'min değilsin" demeyin. Asıl çok ganimet, Allah katındadır, bundan önce siz de böyle idiniz; Allah size lütufta bulundu. Öyleyse iyice açıklık kazandırın. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır.

95- Mü'minlerden, özür olmaksızın oturanlar ile, Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenler eşit değildir. Allah, mallarıyla ve canlarıyla cihad edenleri oturanlara göre derece olarak üstün kılmıştır. Tümüne güzelliği (**cenneti**) va'detmiştir; ancak Allah, cihad edenleri oturanlara göre büyük bir ecirle üstün kılmıştır.

96- (**Onlara**) Kendinden dereceler, bağışlanma ve rahmet

(**vermiştir.**) Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.

97- Melekler kendi nefislerine zulmedenlerin hayatına son verecekleri zaman derler ki: "Nerde idiniz?" Onlar: "Biz, yeryüzünde zayıf bırakılmışlar (**müstaz'aflar**) idik." derler. (**Melekler de:**) "Hicret etmeniz için Allah'ın arzı geniş değil miydi?" derler. İşte onların barınma yeri cehennemdir. Ne kötü yataktır o?

98- Ancak erkeklerden, kadınlardan ve çocuklardan müstaz'aflar olup hiç bir çareye güç yetiremeyenler ve bir yol (**çıkış**) bulamayanlar başka.

99- Umulur ki Allah bunları affeder. Allah affedicidir, bağışlayıcıdır.

100- Allah yolunda hicret eden, yeryüzünde barınacak çok yer de bulur, genişlik (**ve bolluk**) da. Allah'a ve Resûlü'ne hicret etmek üzere evinden çıkan, sonra kendisine ölüm gelen kişinin ecri şüphesiz Allah'a düşmüştür. Allah, bağışlayıcıdır, esirgeyicidir.

101- Yeryüzünde adım attığınızda (**yolculuğa ya da savaşa çıktığınızda**), kafirlerin size bir kötülük yapmalarından korkarsanız, namazı kısaltmanızda sizin için bir sakınca yoktur. Şüphesiz kafirler, sizin apaçık düşmanlarınızdır.

102- İçlerinde olup onlara namazı kıldırdığında, onlardan bir grup, seninle birlikte dursun ve silahlarını (**yanlarına**) alsın; böylece onlar secde ettiklerinde, arkalarınızda olsunlar. Namazlarını kılmayan diğer grup gelip seninle namaz kılsınlar, onlar da 'korunma araçlarını' ve silahlarını alsınlar. Küfredenler, size apansız bir baskın yapabilmek için, sizin silahlarınızdan ve emtianız (**erzak ve mühimmatınız**)dan ayrılmış olmanızı isterler. Yağmur dolayısıyla bir güçlüğünüz varsa veya hastaysanız, silahlarınızı bırakmanızda size bir sorumluluk yoktur. Korunma tedbirlerinizi alın. Şüphesiz, Allah kafirler için aşağılatıcı bir azab hazırlamıştır.

103- Namazı bitirdiğinizde, Allah'ı ayaktayken, otururken ve yan yatarken zikredin. Artık 'güvenliğe kavuşursanız' namazı dosdoğru kılın. Çünkü namaz, mü'minler üzerinde vakitleri belirlenmiş bir farzdır.

104- (**Düşmanınız olan**) Topluluğu aramakta gevşeklik göstermeyin. Siz acı çekiyorsanız, şüphesiz onlar da, sizin acı çektiğiniz gibi acı çekiyorlar. Oysa siz, onların umud etmediklerini Allah'tan umuyorsunuz. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

105- Şüphesiz, Allah'ın sana gösterdiği gibi insanlar arasında hükmetmen için biz sana Kitabı hak olarak indirdik. (**Sakın**) Hainlerin savunucusu olma.

106- Ve Allah'tan bağışlanma dile. Gerçekten Allah, bağışlayandır,

esirgeyendir.

107- Kendi nefislerine ihanet edenlerden yana mücadeleye girişme. Hiç şüphesiz Allah, ihanette ilerlemiş günahkarı sevmez.

108- Onlar, insanlardan gizlerler de Allah'tan gizlemezler. Oysa O, kendileri, sözden (**plan olarak**) hoşnut olmayacağı şeyi 'geceleri düzenleyip kurarlarken,' onlarla beraberdir. Allah, yaptıklarını kuşatandır.

109- İşte siz böylesiniz; dünya hayatında onlardan yana mücadele ettiniz. Peki kıyamet günü onlardan yana Allah'a mücadele edecek kimdir? Ya da onlara vekil olacak kimdir?

110- Kim kötülük işler veya nefsine zulmedip sonra Allah'tan bağışlanma dilerse Allah'ı bağışlayıcı ve merhamet edici olarak bulur.

111- Kim bir günah kazanırsa, o ancak kendi nefsi aleyhinde onu kazanmıştır. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

112- Kim bir hata veya günah kazanır da sonra bunu bir suçsuza yüklerse, gerçekten o, böyle bir yalan (**bühtan**)ı ve apaçık bir günahı yüklenmiştir.

113- Eğer Allah'ın fazlı ve rahmeti senin üzerinde olmasaydı, onlardan bir grup, seni de saptırmak için tasarı kurmuştu. Oysa onlar, ancak kendi nefislerini saptırırlar ve sana hiç bir şeyle zarar veremezler. Allah, sana Kitabı ve hikmeti indirdi ve sana bilmediklerini öğretti. Allah'ın üzerinizdeki fazlı çok büyüktür.

114- Onların 'gizlice söyleşmelerinin' çoğunda hayır yok. Ancak bir sadaka vermeyi veya iyilikte bulunmayı ya da insanların arasını düzeltmeyi emredenlerinki başka. Kim Allah'ın rızasını isteyerek böyle yaparsa, artık ona büyük bir ecir vereceğiz.

115- Kim kendisine 'dosdoğru yol' apaçık belli olduktan sonra, elçiye muhalefet ederse ve mü'minlerin yolundan başka bir yola uyarsa, onu döndüğü şeyde bırakırız ve cehenneme sokarız. Ne kötü bir yataktır o!..

116- Hiç şüphesiz, Allah, kendisine şirk koşanları bağışlamaz. Bunun dışında kalanlar ise, (**onlardan**) dilediğini bağışlar. Kim Allah'a şirk koşarsa elbette o uzak bir sapıklıkla sapmıştır.

117- Onlar, O'nu bırakıp da (**bir takım**) dişileretaparlar. Onlar o her türlü hayırla ilişkisi kesilmiş şeytandan başkasına tapmazlar.

118- Allah, onu lanetlemiştir. O da (**şöyle**) dedi: "Andolsun, kullarından 'miktarları tesbit edilmiş bir grubu' (**kendime uşak**) edineceğim.

119- Onları -ne olursa olsun- şaşırtıp-saptıracağım, en olmadık kuruntulara düşüreceğim ve onlara kesin olarak davarların kulaklarını

kesmelerini emredeceğim ve Allah'ın yarattıklarını değiştirmelerini emredeceğim." Kim Allah'ı bırakıp da şeytanı dost (**veli**) edinirse, kuşkusuz o, apaçık bir hüsrana uğramıştır.

120- (**Şeytan**) Onlara vaadler ediyor, onları en olmadık kuruntulara düşürüyor. Oysa şeytan, onlara bir aldanıştan başka bir şey va'detmez.

121- Onların barınma yerleri cehennemdir, ondan kaçacak bir yer bulamayacaklardır.

122- İman edip salih amellerde bulunanlar, biz onları altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere sokacağız. Bu, Allah'ın gerçek olan va'didir. Allah'tan daha doğru sözlü kim vardır?

123- Ne sizin kuruntularınızla, ne de Kitap Ehlinin kuruntularıyla değil. Kim kötülük yaparsa, onunla ceza görür; o, Allah'tan başka bir veli (**dost**) ve bir yardımcı bulamaz.

124- Erkek olsun, kadın olsun inanmış olarak kim salih bir amelde bulunursa, onlar cennete girecek ve onlar, bir 'çekirdeğin sırtındaki tomurcuk kadar' bile haksızlığa uğramayacaklardır.

125- İyilik yaparak kendini Allah'a teslim eden ve hanif (**tevhidi**) olan İbrahim'in dinine uyandan daha güzel din'li kimdir? Allah, İbrahim'i dost edinmiştir.

126- Göklerde ve yerde ne varsa tümü Allah'ındır. Allah, her şeyi kuşatandır.

127- Kadınlar konusunda senden fetva isterler. De ki: "Onlara ilişkin fetvayı size Allah veriyor. (**Bu fetva,**) Kendilerine yazılan (**hakları veya miras**)ı vermediğiniz ve kendilerini nikahlamayı istediğiniz yetim kadınlar ve zayıf çocuklar (**hakkında**) ile yetimlere karşı adaleti ayakta tutmanız konusunda size Kitap'ta okunmakta olanlardır. Hayır adına her ne yaparsanız, şüphesiz Allah onu bilir.

128- Eğer bir kadın, kocasının nüşuzundan veya ondan yüz çevirip uzaklaşmasından korkarsa, barış ile aralarını bulup düzeltmekte ikisi için sakınca yoktur. Barış daha hayırlıdır. Nefisler ise 'kıskançlığa ve bencil tutkulara' hazır (**elverişli**) kılınmıştır. Eğer iyilik yapar ve sakınırsanız, şüphesiz, Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır.

129- Kadınlar arasında adaleti sağlamaya -ne kadar özen gösterseniz de- güç yetiremezsiniz. Öyleyse, büsbütün (**birine**) eğilim (**sevgi ve ilgi**) gösterip de öbürünü askıdaymış gibi bırakmayın. Eğer arayı düzeltir ve sakınırsanız, şüphesiz, Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.

130- Eğer ikisi ayrılacak olurlarsa, Allah her birine 'genişlik (**rızık ve**

ihsan) kaynaklarından' kazandırır (**ihtiyaçlardan korur.**) Allah, (**rahmetiyle**) geniş olandır, hüküm ve hikmet sahibidir.

131- Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Andolsun, biz sizden önce kitap verilenlere ve sizlere: "Allah'tan korkup-sakının" diye tavsiye ettik. Eğer inkâra saparsanız, şüphesiz, göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Allah, hiç bir şeye ihtiyacı olmayan, hamd'e layık olandır.

132- Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Vekil olarak Allah yeter.

133- Eğer dilerse, ey insanlar, sizi giderir (**yok eder**) ve başkalarını getirir. Allah, buna güç yetirendir.

134- Kim dünya sevab (**yarar**)ını isterse, dünyanın da, ahiretin de sevabı Allah katındadır. Allah işitendir, görendir.

135- Ey iman edenler, kendiniz, anne-babanız ve yakınlarınız aleyhine bile olsa, Allah için şahidler olarak adaleti ayakta tutun. (**Onlar**) ister zengin olsun, ister fakir olsun; çünkü Allah onlara daha yakındır. Öyleyse adaletten dönüp heva (**tutkuları**)nıza uymayın. Eğer dilinizi eğip büker (**sözü geveler**) ya da yüz çevirirseniz, şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır.

136- Ey iman edenler, Allah'a, elçisine, elçisine indirdiği kitaba ve bundan önce indirdiği kitaba iman edin. Kim Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, elçilerini ve ahiret gününü inkar ederse, şüphesiz uzak bir sapıklıkla sapıtmıştır.

137- Gerçek şu, iman edip sonra inkâra sapanlar, sonra yine iman edip sonra inkâra sapanlar sonra da inkârları artanlar… Allah onları bağışlayacak değildir, onları doğru yola da iletecek değildir.

138- Münafıklara müjde ver: Onlar için gerçekten acıklı bir azab vardır.

139- Onlar, mü'minleri bırakıp kafirleri dostlar (**veliler**) edinirler. 'Kuvvet ve onuru (**izzeti**)' onların yanında mı arıyorlar? Şüphesiz, 'bütün kuvvet ve onur,' Allah'ındır.

140- O, size Kitapta: "Allah'ın ayetlerinin inkâr edildiğini ve onlarla alay edildiğini işittiğinizde, onlar bir başka söze dalıp geçinceye kadar, onlarla oturmayın, yoksa siz de onlar gibi olursunuz" diye indirdi. Doğrusu Allah, münafıkların ve kafirlerin tümünü cehennemde toplayacak olandır.

141- Onlar sizi gözetleyip-duruyorlar. Size Allah'tan bir fetih (**zafer ve ganimet**) gelirse: "Sizinle birlikte değil miydik?" derler. Ama kafirlere bir pay düşerse: "Size üstünlük sağlamadık mı, mü'minlerden size (**gelecek tehlikeleri**) önlemedik mi?" derler. Allah, kıyamet günü aranızda

hükmedecektir. Allah, kafirlere mü'minlerin aleyhinde kesinlikle yol vermez.

142- Gerçek şu ki, münafıklar (**sözde**), Allah'ı aldatmaktadırlar. Oysa O, onları aldatandır. Namaza kalktıkları zaman, isteksizce kalkarlar. İnsanlara gösteriş yaparlar ve Allah'ı ancak çok az anarlar.

143- Arada bocalayıp dururlar. Ne onlarla, ne bunlarla. Allah kimi saptırırsa, artık sen ona yol bulamazsın.

144- Ey iman edenler, mü'minleri bırakıp kafirleri veliler (**dostlar**) edinmeyin. Kendi aleyhinizde Allah'a apaçık olan kesin bir delil vermek ister misiniz?

145- Gerçekten münafıklar, ateşin en alçak tabakasındadırlar. Onlara bir yardımcı bulamazsın.

146- Ancak tevbe edenler, ıslah edenler, Allah'a sımsıkı sarılanlar ve dinlerini katıksız olarak Allah için (**halis**) kılanlar başka; işte onlar mü'minlerle beraberdirler. Allah mü'minlere büyük bir ecir verecektir.

147- Eğer şükreder ve iman ederseniz, Allah azabınızla ne yapsın? Allah şükrün karşılığını verendir, bilendir.

148- Allah, zulme uğrayanlar dışında, kötü sözün açıkça söylenmesini sevmez. Allah işitendir, bilendir.

149- Bir hayrı açıklar ya da gizli tutarsanız veya bir kötülüğü bağışlarsanız, şüphesiz Allah, affedicidir, güç yetirendir.

150- Allah'ı ve elçilerini (**tanımayıp**) inkâr eden, Allah ile elçilerinin arasını ayırmak isteyen, "Bazısına inanırız, bazısını tanımayız" diyen ve bu ikisi arasında bir yol tutturmak isteyenler.

151- İşte bunlar, gerçekten kafir olanlardır. Kafirlere aşağılatıcı bir azab hazırlamışızdır.

152- Allah'a ve Resûlü’ne inananlar ve onlardan hiç biri arasında ayrım yapmayanlar, işte onlara ecirleri verilecektir. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.

153- Kitap Ehli, senden kendilerine gökten bir kitap indirmeni istiyor. Musa'dan bundan daha büyüğünü istemişlerdi. Demişlerdi ki: "Bize Allah'ı açıkça göster." Böylece zulümlerinden dolayı onlara yıldırım çarpmıştı. Ardından kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, buzağıyı (**ilah**) edinmişlerdi. Yine bundan dolayı onları affettik ve Musa'ya apaçık olan ispatlayıcı bir delil verdik.

154- Kesin söz vermeleri dolayısıyla Tur'u üstlerine yükselttik ve onlara: "Bu kapıdan secde ederek girin" dedik ve onlara: "Cumartesinde haddi aşmayın" da dedik. Ve onlardan kesin bir söz aldık.

155- Onların kendi sözlerini bozmaları, Allah'ın ayetlerine karşı inkâra sapmaları, peygamberleri haksız yere öldürmeleri ve: "Kalplerimiz örtülüdür" demeleri nedeniyle (**onları lanetledik.**) Hayır; Allah, inkârları dolayısıyla ona (**kalplerine**) damga vurmuştur. Onların azı dışında, inanmazlar.

156- (**Bir de**) İnkâra sapmaları ve Meryem'in aleyhinde büyük bühtanlar söylemeleri,

157- Ve: "Biz, Allah'ın Resulü Meryem oğlu Mesih İsa'yı gerçekten öldürdük" demeleri nedeniyle de (**onlara böyle bir ceza verdik.**) Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar. Ama onlara (**onun**) benzeri gösterildi. Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, kesin bir şüphe içindedirler. Onların bir zanna uymaktan başka buna ilişkin hiç bir bilgileri yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler.

158- Hayır; Allah onu kendine yükseltti. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

159- Andolsun, Kitap ehlinden, ölmeden önce ona inanmayacak kimse yoktur. Kıyamet günü, o da onların aleyhine şahid olacaktır.

160- Yahudilerin yaptıkları zulüm ve birçok kişiyi Allah'ın yolundan alıkoymaları nedeniyle (**önceleri**) kendilerine helal kılınmış güzel şeyleri onlara haram kıldık.

161- Ondan nehyedildikleri halde faiz almaları ve insanların mallarını haksız yere yemeleri nedeniyle (**öyle yaptık.**) Onlardan kafir olanlara pek acıklı bir azab hazırlamışızdır.

162- Ancak onlardan ilimde derinleşenler ile mü'minler, sana indirilene ve senden önce indirilene inanırlar. Namazı dosdoğru kılanlar, zekatı verenler, Allah'a ve ahiret gününe inananlar; işte bunlar, Biz bunlara büyük bir ecir vereceğiz.

163- Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi, sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettik. Davud'a da Zebur verdik.

164- Ve gerçekten sana daha önceden hikayelerini anlattığımız elçilere, anlatmadığımız elçilere (**vahyettik**). Allah, Musa ile de konuştu.

165- Elçiler; müjdeciler ve uyarıcılar olarak (**gönderildi**). Öyle ki elçilerden sonra insanların Allah'a karşı (**savunacak**) delilleri olmasın. Allah, üstün ve güçlü olandır, hikmet ve hüküm sahibidir.

166- Fakat Allah, sana indirdiğiyle şahidlik eder ki, O, bunu kendi

ilmiyle indirmiştir. Melekler de şahittirler. Şahid olarak Allah yeter.

167- Şüphesiz, inkâr edenler ve Allah yolundan alıkoyanlar gerçekten uzak bir sapıklıkla sapmışlardır.

168- Gerçek şu ki, inkâr edenler ve zulmedenler, Allah onları bağışlayacak değildir, onları bir yola da iletecek değildir.

169- Ancak, onda ebedi kalmaları için cehennem yoluna (**iletecektir.**) Bu da Allah'a pek kolaydır.

170- Ey insanlar, şüphesiz elçi size Rabbinizden hakla geldi. Öyleyse iman edin, sizin için hayırlıdır. Eğer inkâra saparsanız, şüphesiz göklerde olanların ve yerde olanların tümü Allah'ındır. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

171- Ey Kitap Ehli, dininiz konusunda taşkınlık etmeyin, Allah'a karşı gerçek olandan başkasını söylemeyin. Meryem oğlu Mesih İsa, ancak Allah'ın elçisi ve kelimesidir. Onu (**'OL' kelimesini**) Meryem'e yöneltmiştir ve O'ndan bir ruhtur. Öyleyse Allah'a ve elçisine inanınız; "üçtür" demeyiniz. (Bundan) kaçının, sizin için hayırlıdır. Allah, ancak bir tek ilahtır. O, çocuk sahibi olmaktan yücedir. Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Vekil olarak Allah yeter.

172- Mesih ve yakınlaştırılmış (**yüksek derece sahibi**) melekler, Allah'a kul olmaktan kesinlikle çekimser kalmazlar. Kim O'na ibadet etmeye 'karşı çekimser' davranırsa ve büyüklenme gösterirse (**bilmeli ki,**) onların tümünü huzurunda toplayacaktır.

173- Ama iman edenler ve salih amellerde bulunanlar, onlara ecirlerini eksiksiz ödeyecek ve onlara kendi fazlından ekleyecektir de. Çekimser davrananlar ve büyüklenenler, onları acıklı bir azabla azablandıracaktır ve kendileri için Allah'tan başka bir (**vekil**) koruyucu dost ve yardımcı bulamayacaklardır.

174- Ey insanlar Rabbinizden size 'kesin bir kanıt (**burhan**)' geldi ve size apaçık bir nur (**Kur'an**) indirdik.

175- İşte Allah'a iman edenler ve O'na sarılanlar, onları kendisinden olan bir rahmetin ve bir fazlın içine yerleştirecektir ve onları Kendisine varan dosdoğru bir yola yöneltip-iletecektir.

176- Senden fetva isterler. De ki: "Allah, 'çocuksuz ve babasız olanın (**kelale'nin**)' mirasına ilişkin hükmü açıklar. Ölen kişinin çocuğu yok da kız kardeşi varsa, geride bıraktıklarının yarısı kız kardeşinindir. Ama (**ölen**) kız kardeşinin çocuğu yoksa, kendisi (**erkek kardeşi**) ona mirasçı olur. Eğer kız kardeşi iki ise, geride bıraktıklarının üçte ikisi onlarındır. Ama (**mirasçılar**)

erkekler ve kız kardeşler ise, bu durumda erkek için dişinin iki payı vardır. Allah, -şaşırıp sapmayasınız diye- açıklar. Allah, her şeyi bilendir.

5. MAİDE SURESİ

(Medine'de indirilen bu sure 120 ayettir.)

Rahman Rahim olan Allah'ın adıyla

1- Ey iman edenler, akitleri yerine getirin. İhramlı iken avlanmayı helal saymaksızın ve size okunacaklar dışta tutulmak üzere, hayvanlar size helal kılındı. Şüphesiz Allah, dilediği hükmü verir.

2- Ey iman edenler, Allah'ın şiarlarına, haram olan ay'a, kurbanlık hayvanlara, (**onlardaki**) gerdanlıklara ve Rablerinden bir fazl ve hoşnutluk isteyerek Beyt-i Haram'a gelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktınız mı artık avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoyduklarından dolayı bir topluluğa olan kininiz, sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımlaşın, günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah'tan korkup-sakının. Gerçekten Allah (**ceza ile**) sonuçlandırması pek şiddetli olandır.

3- Ölü eti, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilen, boğulmuş, vurulmuş, yüksek bir yerden düşmüş, boynuzlanmış yırtıcı hayvan tarafından yenmiş, -(**henüz canlıyken yetişip**) kestikleriniz hariç,- dikili taşlar üzerine boğazlanan (**hayvanlar**) ve fal oklarıyla kısmet aramanız size haram kılındı. Bunlar fısktır (**günahla yoldan sapmadır.**) Bugün inkâra sapanlar, sizin dininizden (**dininizi yıkmaktan**) umut kesmişlerdir; artık onlardan korkmayın benden korkun. Bugün size dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçip-beğendim. Kim 'şiddetli bir açlıkta kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa' -günaha eğilim göstermeksizin- (**bu haram saydıklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.**) Çünkü Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

4- Sana, kendilerine neyin helal kılındığını sorarlar. De ki: "Bütün temiz şeyler size helal kılındı." Allah'ın size öğrettiği gibi öğretip yetiştirdiğiniz avcı hayvanlarının yakalayıverdiklerinden de -üzerine Allah'ın adını anarak- yiyin. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, hesabı çabuk görendir.

5- Bugün size temiz olan şeyler helal kılındı. (**Kendilerine**) Kitap verilenlerin yemeği size helal, sizin de yemeğiniz onlara helaldir. Mü'minlerden özgür ve iffetli kadınlar ile sizden önce (**kendilerine**) kitap verilenlerden özgür ve iffetli kadınlar da, namuslu, fuhuşta bulunmayan ve gizlice dostlar edinmemişler olarak -onlara ücretlerini (**mehirlerini**) ödediğiniz takdirde- size (**helal kılındı.**) Kim imanı tanımayıp küfre saparsa,

elbette onun yaptığı boşa çıkmıştır. O ahirette hüsrana uğrayanlardandır.

6- Ey iman edenler, namaza kalktığınız zaman yüzlerinizi ve dirseklere kadar ellerinizi yıkayın, başlarınızı meshedin ve her iki topuğa kadar ayaklarınızı da (**yıkayın.**) Eğer cünüpseniz temizlenin (**gusül edin**); eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (**hacet yerinden**) gelmişse yahut kadınlara dokunmuşsanız da su bulamamışsanız, bu durumda, temiz bir toprakla teyemmüm edin (**hafifçe**) yüzlerinize ve ellerinize ondan sürün. Allah size güçlük çıkarmak istemez, ama sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimeti tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz.

7- Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve: "İşittik ve itaat ettik" dediğinizde sizi, kendisiyle bağladığı sözünü (**misakını**) anın. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, sinelerin özünde olanı bilendir.

8- Ey iman edenler, adil şahidler olarak, Allah için, hakkı ayakta tutun. Bir topluluğa olan kininiz, sizi adaletten alıkoymasın. Adalet yapın. O, takvaya daha yakındır. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, yapmakta olduklarınızdan haberi olandır.

9- Allah, iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara va'detmiştir, onlar için bir bağışlanma ve büyük bir ecir vardır.

10- İnkâr edenler ve ayetlerimizi yalanlayanlar ise, onlar da, alevli ateşin halkıdırlar.

11- Ey iman edenler, Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın; hani bir topluluk, size ellerini uzatmaya yeltenmişti de, (**Allah,**) onların ellerini sizlerden geri püskürtmüştü. Allah'tan korkup-sakının. Mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etmelidirler.

12- Andolsun, Allah İsrailoğullarından kesin söz (**misak**) almıştı. Onlardan oniki güvenilir- gözetleyici göndermiştik. Ve Allah onlara: "Gerçekten ben sizinle birlikteyim. Eğer namazı kılar, zekatı verir, elçilerime inanır, onları savunup-desteklerseniz ve Allah'a güzel bir borç verirseniz, şüphesiz sizin kötülüklerinizi örter ve sizi gerçekten, altından ırmaklar akan cennetlere sokarım. Bundan sonra sizden kim inkar ederse, cidden dümdüz bir yoldan sapmıştır."

13- Sözleşmelerini bozmaları nedeniyle, onları lanetledik ve kalplerini kaskatı kıldık. Onlar, kelimeleri konuldukları yerlerden saptırırlar. (**Sık sık**) Kendilerine hatırlatılan şeyden (**yararlanıp**) pay almayı unuttular. İçlerinden birazı dışında, onlardan sürekli ihanet görür durursun. Yine de onları affet, aldırış etme. Şüphesiz Allah, iyilik yapanları sever.

14- Ve: "Biz hristiyanlarız" diyenlerden kesin söz (**misak**) almıştık. Sonunda onlar kendilerine hatırlatılan şeyden (**yararlanıp**) pay almayı unuttular. Böylece biz de, kıyamete kadar aralarında kin ve düşmanlık saldık. Allah, yapageldikleri şeyi onlara haber verecektir.

15- Ey Kitap Ehli, Kitaptan gizlemekte olduklarınızın çoğunu size açıklayan ve bir çoğundan geçiveren elçimiz geldi. Size Allah'tan bir nur ve apaçık bir Kitap geldi.

16- Allah, rızasına uyanları bununla kurtuluş yollarına ulaştırır ve onları kendi izniyle karanlıklardan nura çıkarır. Onları dosdoğru yola yöneltip-iletir.

17- Andolsun, "Şüphesiz, Allah Meryem oğlu Mesih'tir." diyenler küfre düşmüştür. De ki: "O, eğer Meryem oğlu Mesih'i, onun annesini ve yeryüzündekilerin tümünü helak (**yok**) etmek isterse, Allah'tan (**bunu önlemeye**) kim birşeye malik olabilir? Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin tümünün mülkü Allah'ındır; dilediğini yaratır. Allah her şeye güç yetirendir.

18- Yahudi ve Hristiyanlar: "Biz Allah'ın çocuklarıyız ve sevdikleriyiz" dedi. De ki: "Peki, ne diye sizi günahlarınızdan dolayı azablandırıyor? Hayır, siz O'nun yarattığından birer beşersiniz. O, dilediğini bağışlar, dilediğini azaplandırır. Göklerin, yerin ve bunların arasındakilerin tümünün mülkü Allah'ındır. Son varış O'nadır."

19- Ey Kitap Ehli, elçilerin arası kesildiği dönemde: "Bize müjdeci de, bir uyarıcı da gelmedi" demenize (**fırsat kalmasın**) diye size apaçık anlatan elçimiz geldi. Böylece müjdeci de, uyarıcı da gelmiştir artık. Allah her şeye güç yetirendir.

20- Hani, Musa kavmine (**şöyle**) demişti: "Ey kavmim, Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın; içinizden peygamberler çıkardı, sizden yöneticiler kıldı ve alemlerden hiç kimseye vermediğini size verdi."

21- "Ey kavmim, Allah'ın sizin için yazdığı (**girmenizi emrettiği**) kutsal yere girin ve gerisin geri arkanıza dönmeyin; yoksa kayba uğrayanlar olarak çevrilirsiniz."

22- Dediler ki: "Ey Musa, orda zorba bir kavim vardır, onlar çıkmadıkları sürece biz oraya kesinlikle girmeyiz. Şayet ordan çıkarlarsa, biz de muhakkak gireriz.

23- Korkanlar arasında olup da Allah'ın kendilerine nimet verdiği iki kişi: "Onların üzerine kapıdan girin. Girerseniz, şüphesiz sizler galibsiniz. Eğer mü'minlerdenseniz, yalnızca Allah'a tevekkül edin." dedi.

24- Dediler ki: "Ey Musa biz, onlar durduğu sürece hiç bir zaman oraya girmeyeceğiz. Sen ve Rabbin git, ikiniz savaşın. Biz burda duracağız."

25- (**Musa:**) "Rabbim, gerçekten kendimden ve kardeşimden başkasına malik olamıyorum. Öyleyse bizimle fasıklar topluluğunun arasını Sen ayır." dedi.

26- (**Allah**) Dedi: "Artık orası kendilerine kırk yıl haram kılınmıştır. Onlar yeryüzünde 'şaşkınca dönüp duracaklar.' Sen de o fasıklar topluluğuna üzülme."

27- Onlara Adem'in iki oğlunun gerçek olan haberini oku: Onlar (**Allah'a**) yaklaştıracak birer kurban sunmuşlardı. Onlardan birininki kabul edilmiş, diğerininki kabul edilmemişti. (**Kurbanı kabul edilmeyen**) Demişti ki: "Seni mutlaka öldüreceğim." (**Öbürü de:**) "Allah, ancak korkup-sakınanlardan kabul eder."

28- "Eğer beni öldürmek için elini bana uzatacak olursan, ben seni öldürmek için elimi sana uzatacak değilim. Çünkü ben, alemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım."

29- "Şüphesiz kendi günahını ve benim günahımı yüklenmeni ve böylelikle ateşin halkından olmanı isterim. Zulmedenlerin cezası budur."

30- Sonunda nefsi ona kardeşini öldürmeyi (**tahrik edip zevkli göstererek**) kolaylaştırdı; böylece onu öldürdü, bu yüzden hüsrana uğrayanlardan oldu.

31- Derken, Allah, ona, yeri eşiyerek kardeşinin cesedini nasıl gömeceğini gösteren bir karga gönderdi. "Bana yazıklar olsun" dedi. "Şu karga kadar olup da kardeşimin cesedini gömmekten aciz miyim?" Artık o, pişman olmuştu.

32- Bu nedenle, İsrailoğullarına şunu yazdık: Kim bir nefsi, bir başka nefse ya da yeryüzündeki bir fesada karşılık olmaksızın (**haksız yere**) öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de onu (**öldürülmesine engel olarak**) diriltirse, bütün insanları diriltmiş gibi olur. Andolsun, elçilerimiz onlara apaçık belgelerle gelmişlerdir. Sonra bunun ardından onlardan bir çoğu yeryüzünde ölçüyü taşıranlardır.

33- Allah'a ve Resûlü'ne karşı savaş açanların ve yeryüzünde bozgunculuğa çalışanların cezası, ancak öldürülmeleri, asılmaları ya da elleriyle ayaklarının çaprazca kesilmesi veya (**bulundukları**) yerden sürülmeleridir. Bu, dünyadaki aşağılanmalarıdır, ahirette onlar için büyük bir azab vardır.

34- Ancak, sizin onlara güç yetirmenizden önce tevbe edenler başka.

Bilin ki, şüphesiz Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

35- Ey iman edenler, Allah'tan korkup-sakının ve (**sizi**) O'na (**yaklaştıracak**) vesile arayın; O'nun yolunda cihad edin, umulur ki kurtuluşa erersiniz.

36- Gerçek şu ki, inkâr edenler, yeryüzünde olanların tümü ve bununla birlikte bir katı daha onların olsa, bununla da kıyamet gününün azabından (**kurtulmak için**) fidye vermeye kalkışsalar, yine onlardan kabul edilmez. Onlar için acı bir azab vardır.

37- (**Orda**) Ateşten çıkmak isterler, ama ondan çıkacak değiller. Onlar için sürekli bir azab vardır.

38- Hırsız erkek ve hırsız kadının, (**çalıp**) kazandıklarına bir karşılık, Allah'tan, 'tekrarı önleyen kesin bir ceza' olmak üzere ellerini kesin. Allah üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir.

39- Ancak kim işlediği zulümden sonra tevbe eder ve (**davranışlarını**) düzeltirse, şüphesiz Allah onun tevbesini kabul eder. Muhakkak Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.

40- Göklerin ve yerin mülkünün Allah'a ait olduğunu bilmiyor musun? O, kimi dilerse azablandırır, kimi dilerse bağışlar. Allah, her şeye güç yetirendir.

41- Ey Peygamber, kalpleri inanmadığı halde ağızlarıyla "İnandık" diyenlerle Yahudiler'den küfür içinde çaba harcayanlar seni üzmesin. Onlar, yalana kulak tutanlar, sana gelmeyen diğer topluluk adına kulak tutanlar (**haber toplayanlar**)dır. Onlar, kelimeleri yerlerine konulduktan sonra saptırırlar, "Size bu verilirse onu alın, o verilmezse ondan kaçının" derler. Allah, kimin fitne(**ye düşme**)sini isterse, artık onun için sen Allah'tan hiç bir şeye malik olamazsın. İşte onlar, Allah'ın kalplerini arıtmak istemedikleridir. Dünyada onlar için bir aşağılanma, ahirette onlar için büyük bir azab vardır.

42- Onlar, yalana kulak tutanlardır, haram yiyicilerdir. Sana gelirlerse aralarında hükmet veya onlardan yüz çevir. Eğer onlardan yüz çevirecek olursan, sana hiç bir şeyle kesin olarak zarar veremezler. Aralarında hükmedersen adaletle hükmet. Şüphesiz, Allah, adaletle hüküm yürütenleri sever.

43- Allah'ın hükmünün bulunduğu Tevrat yanlarında olduğu halde, seni nasıl hakem kılıyorlar ve sonra bunun peşinden yüz çeviriyorlar? İşte onlar, inanmış değildir.

44- Gerçek şu ki, biz Tevratı, içinde bir hidayet ve nur olarak indirdik. Teslim olmuş peygamberler, yahudilere onunla hükmederlerdi. Bilgin-

yöneticiler (**Rabbaniyun**) ve yüksek bilginler de (**Ahbar**), Allah'ın kitabını korumakla görevli kılındıklarından ve onun üzerine şahidler olduklarından (**onunla hükmederlerdi.**) Öyleyse insanlardan korkmayın, benden korkun ve ayetlerimi az bir değere karşılık satmayın. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, kafir olanlardır.

45- Biz onda, onların üzerine yazdık: Can'a can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş ve (**bütün**) yaralara (**karşılık da**) kısas vardır. Ama kim bunu sadaka olarak bağışlarsa o kendisi için bir keffarettir. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, zalim olanlardır.

46- Onların (**peygamberleri**) ardından yanlarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur bulunan, önündeki Tevrat'ı doğrulayan ve muttakiler için yol gösterici ve öğüt olan İncil'i verdik.

47- İncil sahipleri Allah'ın onda indirdikleriyle hükmetsinler. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, fasık olanlardır.

48- Sana da (**Ey Muhammed,**) önündeki kitap(**lar**)ı doğrulayıcı ve ona 'bir şahid-gözetleyici' olarak Kitab'ı (**Kur'an'ı**) indirdik. Öyleyse aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve sana gelen haktan sapıp onların heva (**istek ve tutku**)larına uyma. Sizden her biriniz için bir şeriat ve bir yol-yöntem kıldık. Eğer Allah dileseydi, sizi bir tek ümmet kılardı; ancak (**bu,**) verdikleriyle sizi denemesi içindir. Artık hayırlarda yarışınız. Tümünüzün dönüşü Allah'adır. Hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyleri size haber verecektir.

49- Aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve onların hevalarına uyma. Allah'ın sana indirdiklerinin bir kısmından seni şaşırtmamaları için diye onlardan sakın. Şayet yüz çevirirlerse, bil ki, Allah bir kısım günahları nedeniyle onlara bir musibeti tattırmak istemektedir. Şüphesiz, insanların çoğu fasıklardır.

50- Onlar hâlâ cahiliye hükmünü mü arıyorlar? Kesin bilgiyle inanan bir topluluk için hükmü, Allah'tan daha güzel olan kimdir?

51- Ey iman edenler, yahudi ve hristiyanları dostlar (**veliler**) edinmeyin; onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden onları kim dost edinirse, kuşkusuz onlardandır. Şüphesiz Allah, zalimler topluluğuna hidayet vermez.

52- İşte kalplerinde hastalık olanları: "Zamanın, felaketleriyle aleyhimize dönüp bize çarpmasından korkuyoruz" diyerek aralarında çabalar yürüttüklerini görürsün. Umulur ki Allah, bir fetih veya katından bir emir getirecek de, onlar, nefislerinde gizli tuttuklarından dolayı pişman

olacaklardır.

53- İman edenler: "Olanca yeminleriyle elbette sizlerle birlik olduklarına ilişkin Allah'a yemin edenler bunlar mıdır? Onların bütün yapıp-ettikleri boşa çıkmıştır, böylece hüsrana uğrayanlar olmuşlardır." derler.

54- Ey iman edenler, içinizden kim dininden geri döner (**irtidat eder**)se, Allah (**yerine**) kendisinin onları sevdiği, onların da kendisine sevdiği mü'minlere karşı alçak gönüllü, kafirlere karşı ise 'güçlü ve onurlu,' Allah yolunda cihad eden ve kınayıcının kınamasından korkmayan bir topluluk getirir. Bu, Allah'ın bir fazlıdır, onu dilediğine verir. Allah (**rahmetiyle**) geniş olandır, bilendir.

55- Sizin dostunuz (**veliniz**), ancak Allah, O'nun elçisi, rüku' ediciler olarak namaz kılan ve zekatı veren mü'minlerdir.

56- Kim Allah'ı, Resûlü'nü ve iman edenleri dost (**veli**) edinirse, hiç şüphe yok, galip gelecek olanlar, Allah'ın taraftarlarıdır.

57- Ey iman edenler, sizden önce kendilerine kitap verilenlerden dininizi, alay ve oyun (**konusu**) edinenleri ve kafirleri dostlar (**veliler**) edinmeyin. Ve eğer inanıyorsanız, Allah'tan korkup-sakının.

58- Onlar, siz birbirinizi namaza çağırdığınızda onu alay ve oyun (**konusu**) edinirler. Bu, gerçekten onların akıl erdirmeyen bir topluluk olmalarındandır.

59- De ki: "Ey Kitap Ehli, yalnızca Allah'a, bize indirilene ve önceden indirilene inanmamız ve sizin çoğunuzun fasıklar olmanız nedeniyle mi bizden hoşlanmıyorsunuz?"

60- De ki: "Allah katında, 'kesinleşmiş bir ceza olarak' bundan daha kötüsünü haber vereyim mi? Allah'ın kendisine lanet ettiği, ona karşı gazablandığı ve onlardan maymunlar ve domuzlar kıldığı ile tağuta tapanlar; işte bunlar, yerleri daha kötü ve dümdüz yoldan daha çok sapmışlardır."

61- Size geldiklerinde: "İnandık" derler. Oysa onlar inkârla girmişlerdir ve yine onunla çıkmışlardır. Allah, gizli tutmakta olduklarını daha iyi bilir.

62- Onlardan çoğunun günahta, düşmanlıkta ve haram yiyicilikte çabalarına hız kattıklarını görürsün. Yapmakta oldukları ne kötüdür.

63- Bilgin-yöneticileri (**Rabbaniyyun**) ve yüksek bilginleri (**Ahbar**), onları, günah söylemelerinden ve haram yiyiciliklerinden sakındırmalı değil miydi? Yapmakta oldukları ne kötüdür.

64- Yahudiler: "Allah'ın eli sıkıdır" dediler. Onların elleri bağlandı ve söylediklerinden dolayı lanetlendiler. Hayır; O'nun iki eli açıktır, nasıl dilerse

infak eder. Andolsun, Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun taşkınlıklarını ve inkârlarını arttıracaktır. Biz de onların arasına kıyamet gününe kadar sürecek düşmanlık ve kin salıverdik. Onlar ne zaman savaş amacıyla bir ateş alevlendirdilerse Allah onu söndürmüştür. Yeryüzünde bozgunculuğa çalışırlar. Allah ise bozguncuları sevmez.

65- Eğer, Kitap Ehli iman edip sakınsalardı, elbette onların kötülüklerini örter ve onları 'nimetlerle donatılmış' cennetlere sokardık.

66- Ve eğer onlar Tevrat'ı, İncil'i ve kendilerine Rablerinden indirileni (**Kur'an'ı**) ayakta tutsalardı, elbette üstlerinden ve ayaklarının altından (**sayısız nimeti**) yiyeceklerdi. İçlerinde aşırı olmayan (**mutedil**) bir ümmet vardır. Onlardan çoğunun yaptıkları ise ne kötüdür!

67- Ey peygamber, Rabbinden sana indirileni tebliğ et. Eğer (**bu görevini**) yapmayacak olursan, O'nun elçiliğini tebliğ etmemiş olursun. Allah seni insanlardan koruyacaktır. Şüphesiz, Allah, kafir olan bir topluluğu hidayete erdirmez.

68- De ki: "Ey Kitap Ehli, Tevrat'ı, İncil'i ve size Rabbinizden indirileni ayakta tutmadıkça hiç bir şey üzerinde değilsiniz."Andolsun, Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun tuğyanlarını ve inkârlarını arttıracaktır. Sen de kafirler topluluğuna karşı üzüntüye kapılma.

69- Gerçek şu ki, iman edenlerle yahudiler, sabiîler ve hristiyanlardan Allah'a, ahiret gününe inanan ve salih amellerde bulunanlar; onlar için korku yoktur, onlar mahzun da olmayacaklardır.

70- Andolsun, biz İsrailoğullarından kesin söz almış (**misak**) ve onlara elçiler göndermiştik. Onlara ne zaman nefislerinin hoşuna gitmeyen bir şeyle bir elçi geldiyse, bir bölümünü yalanladılar, bir bölümünü de öldürdüler.

71- Bir fitne olmayacak sandılar, körleştiler, sağırlaştılar. Sonra Allah, tevbelerini kabul etti, (**yine**) onlardan çoğunluğu körleştiler, sağırlaştılar. Allah yapmakta olduklarını görendir.

72- Andolsun, "Şüphesiz Allah, Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler küfre düşmüştür. Oysa Mesih'in dediği (**şudur:**) "Ey İsrailoğulları, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin. Çünkü O, kendisine ortak koşana şüphesiz cenneti haram kılmıştır, onun barınma yeri ateştir. Zulmedenlere yardımcı yoktur."

73- Andolsun, "Allah üçün üçüncüsüdür" diyenler küfre düşmüştür. Oysa tek bir ilahtan başka ilah yoktur. Eğer söylemekte olduklarından vazgeçmezlerse, onlardan inkâr edenlere mutlaka (**acı**) bir azab dokunacaktır.

74- Yine de Allah'a tevbe edip bağışlanma istemeyecekler mi? Oysa Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

75- Meryem oğlu Mesih, yalnızca bir elçidir. Ondan önce de elçiler gelip geçti. Onun annesi dosdoğrudur, ikisi de yemek yerlerdi. Bir bak, onlara ayetleri nasıl açıklıyoruz? (**Yine**) bir bak, onlar ise nasıl da çevriliyorlar?

76- De ki: "Size yarara da, zarara da güç yetirmeyen Allah'tan başka şeylere mi tapıyorsunuz? Oysa Allah, işitendir, bilendir."

77- De ki: "Ey kitap Ehli, haksız yere dininiz konusunda aşırı gitmeyin ve daha önce sapmış, birçoğunu saptırmış ve dümdüz yoldan kaymış bir topluluğun heva (**istek ve tutku**)larına uymayın."

78- İsrailoğullarından inkâr edenlere, Davud ve Meryem oğlu İsa diliyle lanet edilmiştir. Bu, isyan etmeleri ve haddi aşmaları nedeniyledir.

79- Yapmakta oldukları münker (**çirkin iş**)lerden birbirlerini sakındırmıyorlardı. Yapmakta oldukları şey ne kötü idi!

80- Onlardan çoğunun inkâra sapanlarla dostluklar kurduklarını görürsün. Kendileri için nefislerinin takdim ettiği şey ne kötüdür. Allah onlara gazablandı ve onlar azabda ebedi kalacaklardır.

81- Eğer Allah'a, peygambere ve ona indirilene iman etselerdi, onları dostlar edinmezlerdi. Fakat onlardan çoğu fasık olanlardır.

82- Andolsun, insanlar içinde, mü'minlere en şiddetli düşman olarak yahudileri ve müşrikleri bulursun. Onlardan, iman edenlere sevgi bakımından en yakın olarak da: "Hristiyanlarız" diyenleri bulursun. Bu, onlardan (**birtakım**) papaz ve rahiplerin olması ve onların gerçekte büyüklük taslamamaları nedeniyledir.

83- Elçiye indirileni dinlediklerinde hakkı tanıdıklarından dolayı gözlerinin yaşlarla dolup taştığını görürsün. Derler ki: "Rabbimiz inandık; öyleyse bizi şahidlerle birlikte yaz."

84- "Hem Rabbimizin bizi salihler topluluğuna katmasını umarken ne diye Allah'a ve bize haktan gelene inanmayalım?"

85- Böylelikle Allah, dediklerine karşılık olarak içinde ebedi kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler verdi. Bu, iyilik yapanların karşılığıdır.

86- İnkâr edenler ve ayetlerimizi yalanlayanlar; işte onlar, çılgın ateşin arkadaşlarıdırlar.

87- Ey iman edenler, Allah'ın sizin için helal kıldığı güzel şeyleri haram kılmayın ve haddi aşmayın. Şüphesiz Allah, haddi aşanları sevmez.

88- Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden helal ve temiz olarak

yiyin. Kendisine inanmakta olduğunuz Allah'tan korkup-sakının.

89- Allah sizi, yeminlerinizdeki ‘rastgele söylemelerinizden, boş sözlerden’ dolayı sorumlu tutmaz, ancak yeminlerinizle bağladığınız sözlerden dolayı sizi sorumlu tutar. Onun (**yeminin**) keffareti, ailenizdekilere yedirdiklerinizin ortalamasından on yoksulu doyurmak ya da onları giydirmek veya bir köleyi özgürlüğüne kavuşturmaktır. (**Bunlara imkan**) Bulamayan (**için**) üç gün oruç (**vardır.**) Bu, yemin ettiğinizde (**bozduğunuz**) yeminlerinizin keffaretidir. Yeminlerinizi koruyunuz. Allah, size ayetlerini böyle açıklar, umulur ki şükredersiniz.

90- Ey iman edenler, içki, kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak şeytanın işlerinden olan pisliklerdir. Öyleyse bun(**lar**)dan kaçının; umulur ki kurtuluşa erersiniz.

91- Gerçekten şeytan, içki ve kumarla aranıza düşmanlık ve kin düşürmek, sizi, Allah'ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık vazgeçtiniz değil mi?

92- Allah'a itaat edin, peygambere de itaat edin ve sakının. Eğer yüz çevirirseniz, bilin ki, elçimize düşen, ancak apaçık bir tebliğdir.

93- İman edenler ve salih amellerde bulunanlar için korkup-sakındıkları, iman ettikleri ve salih amellerde bulundukları, sonra korkup-sakındıkları ve iman ettikleri ve sonra (**yine**) korkup-sakındıkları ve iyilikte bulundukları takdirde (**yasaklanmadan önce**) dedikleri dolayısıyla bir sorumluluk yoktur. Allah, iyilik yapanları sever.

94- Ey iman edenler, Allah görünmezlikte (**gaybte**) kendisinden kimin korktuğunu ortaya çıkarmak için ellerinizin ve mızraklarınızın erişeceği avdan bir şeyle andolsun sizi deneyecektir. Artık kim bundan sonra haddi aşarsa, onun için acı bir azab vardır.

95- Ey iman edenler, siz ihramlıyken avı öldürmeyin. Sizden kim onu kasıtlı olarak (**taammüden**) öldürürse, cezası, hayvandan öldürdüğünün bir benzeridir. Buna da, Kabe'ye ulaşmış bir kurbanlık olarak içinizden adalet sahibi iki kişi hükmedecektir. Veya yoksulları doyurmak veya onun dengi oruç tutmak olan bir keffaret vardır. Böylelikle işlediğinin vebalini tadmış olsun. Allah geçmişte olanı bağışladı. Ama kim tekrarlarsa, Allah ondan öc alacaktır. Allah üstün ve güçlü olandır, öc sahibidir.

96- Deniz avı ve onu yemek size ve (**yeryüzünde**) dolaşanlara bir yarar olarak helal kılındı. İhramlı olduğunuz sürece kara avı ise size haram kılınmıştır. O'na (**götürülüp**) toplanacağınız Allah'tan korkup-sakının.

97- Allah, Beyt-i Haram (**olan**) Kabe'yi insanlar için bir ayaklanma

(**kıyam evi**) kıldı; Haram Ay'ı, kurbanı ve boyunlardaki gerdanlıkları da. Bu, Allah'ın göklerde ve yerde ne varsa tümünü bildiğini ve Allah'ın gerçekten her şeyi bilen olduğunu bilmeniz içindir.

98- Bilin ki, Allah gerçekten cezası pek şiddetli olandır. Ve Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

99- Elçiye tebliğden başka (**yükümlülük**) yoktur. Allah açığa vurduklarınızı da, gizli tuttuklarınızı da bilir.

100- De ki: "Murdar ile temiz -murdar'ın çokluğu hoşuna gitse de- bir olmaz. Ey temiz akıl sahipleri, Allah'tan korkup-sakının. Umulur ki kurtuluşa erersiniz.

101- Ey iman edenler, size açıklandığında sizi üzecek şeyleri sormayın; Kur'an indirildiği zaman sorarsanız, size açıklanır. Allah onu affetti. Allah bağışlayandır, (**kullara**) yumuşak olandır.

102- Sizden önce bir topluluk onu sormuştu da sonra kafirler olmuşlardı.

103- Allah Bahriye'den Saibe'den Vasiyle'den ve Ham'dan hiç birini (**meşru**) kılmamıştır. Ancak inkâr edenler, Allah'a karşı yalan düzüp-uyduruyorlar. Onların çoğu akıl erdirmez.

104- Onlara: "Allah'ın indirdiğine ve elçiye gelin" denildiğinde, "Atalarımızı üzerinde bulduğumuz şey bize yeter" derler. (**Peki,**) Ya ataları bir şey bilmiyor ve hidayete ermiyor idilerse?

105- Ey iman edenler, üzerinizdeki (**yükümlülük**) kendi nefislerinizdir. Siz doğru yola erişirseniz, sapan size zarar veremez. Tümünüzün dönüşü Allah'adır. O, size yaptıklarınızı haber verecektir.

106- Ey iman edenler, sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman, vasiyet hazırlanışında, aranızda içinizden adaletli iki kişiyi (**şahid tutun.**) Veya yolculukta olup size ölüm musibeti gelip çatarsa, sizden olmayan başka iki kişiyi (**şahid tutun. İkisini**) Şayet kuşkulanacak olursanız namazdan sonra alıkoyarsınız, onlar da (**size**): "Akraba dahi olsa onu (**yeminimizi**) hiç bir değere değiştirmeyeceğiz ve Allah'ın şahidliğini gizlemeyeceğiz. Aksi takdirde biz elbette günahkarlardan oluruz." diye Allah adına yemin etsinler.

107- Eğer o ikisi aleyhinde kesin olarak günahı hak ettiklerine ilişkin bilgi sahibi olunursa, bu durumda haksızlığa uğrayanlardan iki kişi -ki bunlar buna daha hak sahibidirler- öbürlerinin yerine geçerler ve: "Bizim şehadetimiz o ikisinin şehadetinden şüphesiz daha doğrudur. Biz haddi aşmadık, yoksa gerçekten zulmedenlerden oluruz" diye Allah'a yemin ederler.

108- Bu, gerektiği gibi şahidliği yapmalarına veya yeminlerinden sonra yeminlerin reddedilmesinden korkmalarına daha yakındır. Allah'tan korkup-sakının ve dinleyin. Allah, fasıklar topluluğunu hidayete erdirmez.

109- Allah, elçileri toplayacağı gün, şöyle diyecek: "Size verilen cevap nedir?" Onlar da: "Bizim bilgimiz yoktur; şüphesiz görünmeyenleri (**gaybleri**) bilen Sen'sin Sen."

110- Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (**bir şeyi**) oluşturuyordun da (**yine**) iznimle ona üfürdüğünde bir kuş oluveriyordu. Doğuştan kör olanı, alacalıyı iznimle iyileştiriyordun, (**yine**) benim iznimle ölüleri (**hayata**) çıkarıyordun. İsrailoğullarına apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkâra sapanlar, "Şüphesiz bu apaçık bir sihirdir" demişlerdi (**de**) İsrailoğullarını senden geri püskürtmüştüm."

111- Hani Havarilere: "Bana ve elçime iman edin" diye vahy (**ilham**) etmiştim; onlar da: "İman ettik, gerçekten müslümanlar olduğumuza sen de şahid ol" demişlerdi.

112- Havariler: "Ey Meryem oğlu İsa, Rabbin bize gökten bir sofra indirebilir mi?" demişlerdi. O da: "Eğer inanmışlarsanız Allah'tan korkup-sakının" demişti.

113- (**Bu sefer Havariler:**) "Ondan yemek istiyoruz, kalplerimiz tatmin olsun, senin de gerçekten bize doğru söylediğini bilelim ve buna şahidlerden olalım" demişlerdi.

114- Meryem oğlu İsa: "Allah'ım, Rabbimiz, bize gökten bir sofra indir, öncemiz ve sonramız için bir bayram ve Sen'den de bir belge olsun. Bizi rızıklandır, Sen rızık vericilerin en hayırlısısın" demişti.

115- Allah demişti ki: "Şüphesiz ben bunu size indireceğim. Artık sonra sizden kim inkâr ederse, ben onu gerçekten alemlerden hiç kimseyi azablandırmayacağım bir azabla azablandıracağım."

116- Allah: "Ey Meryem oğlu İsa, insanlara, beni ve anneni Allah'ı bırakarak iki ilah edinin, diye sen mi söyledin?" dediğinde: "Seni tenzih ederim, hakkım olmayan bir sözü söylemek bana yakışmaz. Eğer bunu söyledimse mutlaka sen onu bilmişsindir. Sen bende olanı bilirsin, ama ben Sen'de olanı bilmem. Gerçekten, görünmeyenleri (**gaybleri**) bilen Sen'sin Sen."

117- "Ben onlara bana emrettiklerinin dışında hiç bir şeyi

söylemedim. (**O da şuydu:**) 'Benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin.' Onların içinde kaldığım sürece, ben onların üzerinde bir şahidim. Benim (**dünya**) hayatıma son verdiğinde, üzerlerindeki gözetleyici Sen'din. Sen her şeyin üzerine şahid olansın.”

118- Eğer onları azablandırırsan, şüphesiz onlar Senin kullarındır, eğer onları bağışlarsan, şüphesiz aziz olan, hakim olan Sen'sin Sen."

119- Allah dedi ki: "Bu, doğrulara, doğru söylemelerinin yarar sağladığı gündür. Onlar için, içinde ebedi kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler vardır. Allah onlardan razı oldu, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur."

120- Göklerin, yerin ve içlerinde olanların tümünün mülkü Allah'ındır. O, her şeye güç yetirendir.

6. ENAM SURESİ

(Mekke'de indirilen bu sure 165 ayettir.)

Rahman Rahim olan Allah'ın adıyla

1- Hamd, gökleri ve yeri yaratan, karanlıkları ve aydınlığı (**nuru**) kılan Allah'adır. (**Bundan**) Sonra bile, inkâr edenler, Rablerine (**bir takım varlıkları ve güçleri**) denk tutuyorlar.

2- Sizi çamurdan yaratan, sonra bir ecel belirleyen O'dur. Adı konulmuş ecel, O'nun katındadır. Sonra siz (**yine**) kuşkuya kapılıyorsunuz.

3- Göklerde ve yerde Allah O'dur. Gizlinizi ve açığınızı bilir; kazandıklarınızı da bilir.

4- Onlara Rablerinin ayetlerinden bir ayet gelmeyiversin, mutlaka ondan yüz çevirirler.

5- Kendilerine hak gelince, onu yalanladılar; fakat alaya aldıklarının haberleri onlara gelecektir.

6- Kendilerinden önce nice nesilleri yıkıma uğrattığımızı görmüyorlar mı? Biz, sizi yerleşik kılmadığımız bir biçimde onları yeryüzünde (**büyük bir güç ve servetle**) yerleşik kıldık; gökten üzerlerine sağanak (**bol yağmurlar**) yağdırdık, nehirleri de altlarından akar yaptık. Ama günahları nedeniyle biz onları yıkıma uğrattık ve arkalarından başka nesiller (**inşa edip**) var ettik.

7- Biz Kitabı üzerine yazılı bir kağıtta göndersek ve onlar elleriyle dokunsalar bile, inkâr edenler, tartışmasız: "Bu apaçık bir büyüden başkası değildir" derler.

8- Ve derler ki: "Ona bir melek indirilmeli değil miydi?" Eğer bir melek indirilseydi, elbette iş bitirilmiş olurdu da sonra kendilerine göz açtırılmazdı.

9- Onu eğer bir melek kılsaydık, elbette erkek (**suretinde bir melek**) kılardık ve mutlaka katmakta oldukları (**şüpheleri**) yine katardık.

10- Andolsun, senden önceki elçiler de alaya alındı da alaya aldıkları şey, onlardan maskaralık yapanları çepeçevre kuşatıverdi.

11- De ki: "Yeryüzünde gezip dolaşın, sonra yalanlayanların sonu nasıl oldu, bir görün."

12- De ki: "Göklerde ve yerde olanlar kimindir?" De ki: "Allah'ındır." O, rahmeti kendi üzerine yazdı. Sizi kendisinde şüphe olmayan kıyamet gününde elbette toplayacaktır. Nefislerini hüsrana uğratanlar, işte onlar inanmayanlardır.

13- Geceleyin ve gündüzün barınan her şey O'nundur. O, işitendir,

bilendir.

14- De ki: "O, gökleri ve yeri yaratırken ve O, (**hep**) besleyen (**hiç**) beslenmezken, ben Allah'tan başkasını mı veli edineceğim?" De ki: "Bana gerçekten müslüman olanların ilki olmam emredildi ve: Sakın müşriklerden olma." (**denildi.**)

15- De ki: "Şüphesiz ben, Rabbime isyan edersem o büyük günün azabından korkarım."

16- O gün, kim ondan (**azabtan**) alıkonursa, elbette, O, onu esirgemiştir. İşte apaçık olan 'kurtuluş ve mutluluk' budur.

17- Şayet Allah sana bir zarar dokunduracak olursa, O'ndan başka bunu giderecek yoktur. Sana bir iyilik dokunduracak olursa da O, her şeye güç yetirendir.

18- O, kulları üzerinde kahredici olandır. O, hüküm ve hikmet sahibi olandır, haberdar olandır.

19- De ki: "Şahidlik bakımından hangi şey daha büyüktür?" De ki: "Allah benimle sizin aranızda şahiddir. Sizi -ve kime ulaşırsa- kendisiyle uyarmam için bana şu Kur'an vahyedildi. Gerçekten Allah'la beraber başka ilahların da bulunduğuna siz mi şahidlik ediyorsunuz?" De ki: "Ben şehadet etmem." De ki: O, ancak bir tek olan ilahtır ve gerçekten ben, sizin şirk koşmakta olduklarınızdan uzağım.

20- Bizim kendilerine Kitap verdiklerimiz, onu, çocuklarını tanır gibi tanırlar. Kendilerini hüsrana uğratanlar; işte onlar inanmayanlardır.

21- Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden veya O'nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kimdir? Hiç şüphesiz o zalimler kurtuluşa eremezler.

22- Onların tümünü toplayacağımız gün; sonra şirk koşanlara diyeceğiz ki: "Nerede (**o bir şey**) sanıp da ortak koştuklarınız?"

23- (**Bundan**) Sonra onların: "Rabbimiz olan Allah'a and olsun ki, biz müşriklerden değildik" demelerinden başka bir fitneleri olmadı (**kalmadı.**)

24- Bak, kendilerine karşı nasıl yalan söylediler ve düzmekte oldukları da kendilerinden kaybolup-uzaklaştı.

25- Onlardan seni dinleyenler vardır; oysa biz, onu kavrayıp anlamalarına (**bir engel olarak**) kalpleri üzerine kat kat örtüler ve kulaklarında bir ağırlık kıldık. Onlar, hangi 'apaçık-belgeyi' görseler, yine ona inanmazlar. Öyle ki, o inkâr etmekte olanlar, sana geldiklerinde, seninle tartışmaya girerek: "Bu, öncekilerin uydurma masallarından başka bir şey değildir" derler.

26- Onlar, hem ondan alıkoyarlar, hem kendileri kaçarlar. Onlar, yalnızca kendi nefislerinden başkasını yıkıma uğratmazlar ama şuurunda değildirler.

27- Ateşin üstünde durdurulduklarında onları bir görsen; derler ki: "Keşke (**dünyaya bir daha**) geri çevrilseydik de Rabbimizin ayetlerini yalanlamasaydık ve mü'minlerden olsaydık."

28- Hayır, önceden saklı tuttukları kendilerine açıklandı. Şayet (**dünyaya**) geri çevrilseler bile, kendisinden sakındırıldıkları şeylere şüphesiz yine döneceklerdir. Çünkü onlar, gerçekten kafirlerdir.

29- Onlar dediler ki: "Bu dünya hayatımızdan başkası yoktur. Ve bizler diriltilecek değiliz."

30- Rablerinin karşısında durdurulduklarında onları bir görsen: (**Allah:**) "Bu, gerçek değil mi?" dedi. Onlar: "Evet, Rabbimiz hakkı için" dediler. (**Allah:**) "Öyleyse inkâr edegeldikleriniz nedeniyle azabı tadın" dedi.

31- Allah'a kavuşmayı yalan sayanlar, doğrusu hüsrana uğramışlardır. Öyle ki, saat (**kıyamet günü**) apansız onlara geliverince, günahlarını sırtlarına yüklenerek: "Onda (**dünyada**) sorumsuzca yaptıklarımızdan dolayı yazıklar olsun bize…" derler. Dikkat edin, o işleyip-yüklendikleri ne kötüdür.

32- Dünya hayatı yalnızca bir oyun ve bir oyalanmadan başkası değildir. Korkup-sakınmakta olanlar için ahiret yurdu gerçekten daha hayırlıdır. Yine de akıl erdirmeyecek misiniz?

33- Kesin olarak biliyoruz ki, onların söyledikleri seni gerçekten üzüyor. Doğrusu onlar, seni yalanlamıyorlar, ancak zalimler, Allah'ın ayetlerini inkar ediyorlar.

34- Andolsun senden önce de elçiler yalanlandı; onlara, yardımımız gelinceye kadar yalanlandıkları ve eziyete uğratıldıkları şeye sabrettiler. Allah'ın sözlerini (**va'dlerini**) değiştirebilecek yoktur. Andolsun, gönderilenlerin haberlerinden bir bölümü sana da geldi.

35- Eğer onların yüz çevirmeleri sana ağır geldiyse, onlara bir ayet getirmek için yerde bir tünel açmaya veya göğe bir merdiven dayamaya gücün yetiyorsa (**yap**). Eğer Allah dileseydi, onların tümünü hidayet üzere toplardı. Öyleyse sakın cahillerden olma.

36- Ancak dinleyenler icabet eder. Ölüleri (**ise,**) onları da Allah diriltir. Sonra O'na döndürülürler.

37- "Ona Rabbinden bir ayet indirilmeli değil miydi?" dediler. De ki: Şüphesiz Allah, ayet indirmeye güç yetirendir." Ama onların çoğu bilmezler.

38- Yeryüzünde hiç bir canlı ve iki kanadıyla uçan hiç bir kuş yoktur

ki, sizin gibi ümmetler olmasın. Biz Kitap'ta hiç bir şeyi noksan bırakmadık, sonra onlar Rablerine toplanacaklardır.

39- Bizim ayetlerimizi yalan sayanlar karanlıklar içinde sağırdırlar, dilsizdirler. Allah, kimi dilerse onu şaşırtıp-saptırır, kimi dilerse de onu dosdoğru yol üzerinde kılar.

40- De ki: "Düşündünüz mü hiç; eğer size Allah'ın azabı gelirse ya da saat (**kıyamet**) gelip çatarsa, Allah'tan başkasını mı çağıracaksınız? Eğer doğru sözlüler iseniz (**çağırın bakalım.**)"

41- Hayır, yalnızca O'nu çağırırsınız, dilerse kendisini çağırdığınız şeyi açar (**giderir**) ve şirk koşmakta olduklarınızı unutursunuz.

42- Andolsun, senden önceki ümmetlere (**peygamberler**) gönderdik de onları dayanılmaz zorluk (**yoksulluk**) ve sıkıntılarla çeviriverdik. Umulur ki yalvarırlar diye.

43- Onlara, zorlu azabımız geldiği zaman yalvarmaları gerekmez miydi? Ama onların kalpleri katılaştı ve şeytan onlara yapmakta olduklarını çekici (**süslü**) gösterdi.

44- Derken kendilerine hatırlatılanı unuttuklarında, onların üzerlerine her şeyin kapılarını açtık. Öyleki kendilerine verilen şeylerle 'sevince kapılıp şımarınca', onları apansız yakalayıverdik. Artık onlar umutları suya düşenler oldular.

45- Böylece zulmeden topluluğun kökü kurutuldu. Hamd, alemlerin Rabbi olan Allah'adır.

46- De ki: "Düşündünüz mü hiç; eğer Allah sizin işitmenizi ve görmenizi alıverir ve kalplerinizi mühürlerse, onları size Allah'tan başka getirebilecek ilah kimdir?" Bak, biz nasıl ayetleri 'çeşitli biçimlerde açıklıyoruz da' sonra onlar (**yine**) sırt çevirip-engelliyorlar?

47- De ki: "Düşündünüz mü hiç; size Allah'ın azabı apansız ya da açıkdan geliverirse, zulme sapan kavimden başkası mı yıkıma uğrayacak?"

48- Biz elçileri müjde vericiler ve uyarıp-korkutucular olmaktan başka (**bir nedenle**) göndermiyoruz. Şu halde kim iman ederse ve (**davranışlarını**) düzeltirse, artık onlar için korku yoktur, onlar mahzun da olmayacaklardır.

49- Ayetlerimizi yalanlayanlara, fıska sapmalarından dolayı azab dokunacaktır.

50- De ki: "Size Allah'ın hazineleri yanımdadır demiyorum, gaybı da bilmiyorum ve ben size bir meleğim de demiyorum. Ben, bana vahyedilenden başkasına uymam." De ki: "Kör olanla, gören bir olur mu? Yine de

düşünmeyecek misiniz?"

51- Rablerine (**götürülüp**) toplanacaklarından korkanları onunla (**Kur'an'la**) uyarıp-korkut; onlar için ondan başka ne velileri vardır ne şefaatçileri. Umulur ki korkup-sakınırlar.

52- Sabah akşam -O'nun yüzünü (**rızasını**) dileyerek- Rablerine dua edenleri kovma. Onların hesabından senin üzerinde birşey (**yükümlülük**), senin hesabından da bir şey (**yükümlülük**) yoktur ki onları kovman gereksin. Yoksa zalimlerden olursun.

53- Böylece: "Allah içimizden bunlara mı lütufta bulundu?" demeleri için onlardan bazısını bazısıyla denedik. Allah, şükredenleri daha iyi bilen değil mi?

54- Bizim ayetlerimize iman edenler sana geldiklerinde, onlara de ki: "Selam olsun size. Rabbiniz rahmeti kendi üzerine yazdı ki, içinizden kim bir cehalet sonucu bir kötülük işler sonra tevbe eder ve (**kendini**) ıslah ederse şüphesiz, O, bağışlayandır, esirgeyendir."

55- Suçlu-günahkârların yolu apaçık ortaya çıksın diye, ayetlerimizi işte böyle birer birer açıklıyoruz.

56- De ki: "Ben, sizin Allah'tan başka tapmakta olduklarınıza tapmaktan nehyedildim." De ki: "Ben sizin heva (**istek ve tutku**)larınıza uymam; yoksa bu durumda ben şaşırıp sapmış ve doğru yolu bulmamışlardan olurum."

57- De ki: "Ben, gerçekten Rabbimden kesin bir belge üzerindeyim, siz ise onu yalanladınız. Sizin kendisine acele ettiğiniz (**azab**) yanımda değildir. Hüküm yalnızca Allah'ındır. O, doğru haberi verir ve O, ayırd edenlerin en hayırlısıdır."

58- De ki: "Kendisine acele etmekte olduğunuz şey benim yanımda olsaydı, benimle aranızda iş elbette bitirilmiş olurdu. Allah zulmedenleri en iyi bilendir.

59- Gaybın anahtarları O'nun katındadır, O'ndan başka hiç kimse gaybı bilmez. Karada ve denizde olanların tümünü O bilir, O, bilmeksizin bir yaprak dahi düşmez; yerin karanlıklarındaki bir tane, yaş ve kuru dışta olmamak üzere hepsi (**ve her şey**) apaçık bir kitaptadır.

60- Sizi geceleyin öldüren (**uyutan**) ve gündüzün 'güç yetirip etkilemekte (**yapıp kazanmakta**) olduklarınızı' bilen, sonra adı konulmuş ecel doluncaya kadar onda sizi dirilten (**uyandıran**) O'dur. Sonra 'en son dönüşünüz' O'nadır. Sonra yapmakta olduklarınızı size O haber verecektir.

61- O, kulları üzerinde kahredici (**kahhar**) olandır. Size koruyucular

gönderiyor. Sonunda sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman, elçilerimiz onun 'hayatına son verirler.' Onlar (**bu işte, ne eksik ne fazla**) kusur etmezler.

62- Sonra gerçek mevlaları olan Allah'a döndürülürler. Haberiniz olsun; hüküm yalnızca O'nundur. Ve O, hesap görenlerin en süratli olanıdır.

63- De ki: "Sizi karanın ve denizin karanlıklarından kim kurtarmaktadır ki, siz (**açıktan ve**) gizliden gizliye ona yalvararak dua etmektesiniz: -Andolsun, bizi bundan kurtarırsan, gerçekten şükredenlerden oluruz."

64- De ki: "Ondan ve her türlü sıkıntıdan sizi Allah kurtarmaktadır. Sonra siz yine şirk koşmaktasınız."

65- De ki: "O, size üstünüzden ya da ayaklarınızın altından azab göndermeye veya sizi parça parça birbirinize kırdırıp kiminizin şiddetini kiminize taddırmaya güç yetirendir." Bak, iyice kavrayıp-anlamaları için ayetleri nasıl çeşitli biçimlerde açıklıyoruz?

66- Senin kavmin, O (**Kur'an**) hak iken onu yalanladı. De ki: "Ben, üzerinize bir vekil değilim."

67- Her bir haber için 'kararlaştırılmış bir zaman (**müstakar**)' vardır. Siz de bileceksiniz.

68- Ayetlerimiz konusunda 'alaylı tartışmalara dalanlar:' -onlar bir başka söze geçinceye kadar- onlardan yüz çevir. Şeytan sana unutturacak olursa, bu durumda hatırlamadan sonra, artık zulmeden toplulukla beraber oturma.

69- Korkup-sakınanlar üzerinde onların hesabından herhangi bir şey (**sorumluluk**) yoktur. Ancak (**bu,**) bir hatırlatmadır. Umulur ki sakınırlar.

70- Dinlerini bir oyun ve eğlence (**konusu**) edinenleri ve dünya hayatı kendilerini mağrur kılanları bırak. Onunla (**Kur'an'la**) hatırlat ki, bir nefis, kendi kazandıklarıyla helake düşmesin; (**böylesinin**) Allah'tan başka ne bir velisi, ne bir şefaatçisi vardır; her türlü fidyeyi verse de kabul olunmaz. İşte onlar, kazandıkları nedeniyle helake uğrayanlardır; küfre saptıklarından dolayı onlar için çılgınca kaynar sular ve acıklı bir azab vardır.

71- De ki: "Bize yararı ve zararı olmayan Allah'tan başka şeylere mi tapalım? Allah bizi hidayete erdirdikten sonra, şeytanların ayartarak yerde şaşkınca bıraktıkları, arkadaşlarının da: "Doğru yola, bize gel" diye kendisini çağırdığı kimse gibi topuklarımız üzerinde gerisin geri mi döndürülelim?" De ki: "Hiç şüphesiz Allah'ın yolu, asıl yoldur. Ve biz alemlerin Rabbine (**kendimizi**) teslim etmekle emrolunduk."

72- Bir de: "Namazı kılın ve O'ndan korkup-sakının (**diye de emrolunduk.**) Huzuruna (**götürülüp**) toplanacağınız O'dur.

73- O, gökleri ve yeri hak olarak yaratandır. O'nun "ol" dediği gün (**her şey**) oluverir, O'nun sözü haktır. Sur'a üfürüldüğü gün, mülk O'nundur. O, gaybı ve müşahede edilebileni bilendir. O, hüküm ve hikmet sahibi olandır, haberdar olandır.

74- Hani İbrahim, babası Azer'e (**şöyle**) demişti: "Sen putları ilahlar mı ediniyorsun? Doğrusu, ben seni ve kavmini apaçık bir sapıklık içinde görüyorum."

75- Böylece İbrahim'e, -kesin bilgiyle inananlardan olması için- göklerin ve yerin melekûtunu gösteriyorduk.

76- Gece, üstünü örtüp bürüyünce bir yıldız görmüş ve demişti ki: "Bu benim rabbimdir." Fakat (**yıldız**) kayboluverince: "Ben kaybolup-gidenleri sevmem" demişti.

77- Ardından ay'ı, (**etrafa aydınlık saçarak**) doğar görünce: "Bu benim rabbim" demiş, fakat o da kayboluverince: "Andolsun" demişti, "Eğer Rabbim beni doğru yola erdirmezse gerçekten sapmışlar topluluğundan olurum."

78- Sonra güneşi (**etrafa ışıklar saçarak**) doğar görünce: "İşte bu benim rabbim, bu en büyük" demişti. Ama o da kayboluverince, kavmine demişti ki: "Ey kavmim, doğrusu ben sizin şirk koşmakta olduklarınızdan uzağım."

79- "Gerçek şu ki, ben bir muvahhid olarak yüzümü gökleri ve yeri yaratana çevirdim. Ve ben müşriklerden değilim."

80- Kavmi onunla çekişip-tartışmaya girdi. Dedi ki: "O beni doğru yola erdirmişken, siz benimle Allah konusunda çekişip-tartışmaya mı girişiyorsunuz? Sizin O'na şirk koştuklarınızdan ben korkmuyorum, ancak Allah'ın benim hakkımda bir şey dilemesi başka. Rabbim, ilim bakımından her şeyi kuşatmıştır. Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz?"

81- "Hem siz, Onun haklarında hiç bir delil indirmediği şeyleri Allah’a ortak koşmaktan korkmazken, ben nasıl sizin şirk koştuklarınızdan korkarım? Şu halde 'güvenlik içinde olmak bakımından' iki taraftan hangisi daha hak sahibidir? Eğer bilebilirseniz."

82- İman edenler ve imanlarını zulümle karıştırmayanlar, işte güvenlik onlar içindir ve onlar hidayete ermişlerdir.

83- Bu, İbrahim'e, kavmine karşı verdiğimiz delilimizdir. Biz, dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Şüphesiz senin Rabbin, hüküm ve hikmet

sahibidir, bilendir.

84- Ve ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik, hepsini hidayete eriştirdik; bundan önce de Nuh'u ve onun soyundan Davud'u, Süleyman'ı, Eyyub'u, Yusuf'u, Musa'yı ve Harun'u hidayete ulaştırdık. Biz, iyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz.

85- Zekeriya'yı, Yahya'yı, İsa'yı ve İlyas'ı da (**hidayete eriştirdik.**) Onların hepsi salihlerdendir.

86- İsmail'i, Elyasa'yı, Yunus'u ve Lut'u da (**hidayete eriştirdik**). Onların hepsini alemlere üstün kıldık.

87- Babalarından, soylarından ve kardeşlerinden, kimini (**bunlara kattık**); onları da seçtik ve dosdoğru yola yöneltip-ilettik.

88- Bu, Allah'ın hidayetidir; kullarından dilediğini bununla hidayete erdirir. Onlar da şirk koşsalardı, elbette bütün yapıp-ettikleri 'onlar adına' boşa çıkmış olurdu.

89- Bunlar, kendilerine kitap, hikmet ve peygamberlik verdiklerimizdir. Eğer bunları tanımayıp-küfre sapıyorlarsa, andolsun, biz buna (**karşı**) inkâra sapmayan bir topluluğu vekil kılmışızdır.

90- İşte Allah'ın hidayet verdikleri bunlardır; öyleyse sen de onların bu hidayetlerine uy. De ki: "Ben bunun için sizden bir ücret istemiyorum. O (**Kur'an**), alemlere bir 'öğüt ve hatırlatmadan' başkası değildir."

91- Onlar: "Allah, beşere hiç bir şey indirmemiştir" demekle Allah'ı, kadrinin hakkını vererek takdir edemediler. De ki: "Musa'nın insanlara bir nur ve hidayet olarak getirdiği ve sizin de (**parça parça**) kâğıtlar üzerinde yazılı kılıp (**bir kısmını**) açıkladığınız ve çoğunu gözardı ettiğiniz kitabı kim indirdi? Sizin ve atalarınızın bilmediği şeyler size öğretilmiştir." De ki: "Allah." Sonra Onları bırak, içine 'daldıkları saçma uğraşılarında' oyalanıp-dursunlar.

92- İşte bu (**Kur'an**), önündekileri doğrulayıcı ve şehirler anası (**Mekke**) ile çevresindekileri uyarman için indirdiğimiz kutlu Kitaptır. Ahirete iman edenler buna inanırlar. Onlar namazlarını (**özenle**) koruyanlardır.

93- Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden veya kendisine hiç bir şey vahyolunmamışken “Bana da vahy geldi" diyen ve "Allah'ın indirdiğinin bir benzerini de ben indireceğim" diyenden daha zalim kimdir? Sen bu zalimleri, ölümün 'şiddetli sarsıntıları' sırasında meleklerin ellerini uzatarak onlara: "Canlarınızı (**bu kıskıvrak yakalanıştan**) çıkarın, bugün Allah'a karşı haksız olanı söylediğiniz ve O'nun ayetlerinden büyüklenerek (**yüz**

çevirmeniz) dolayısıyla alçaltıcı bir azabla karşılık göreceksiniz" (**dediklerinde**) bir görsen...

94- Andolsun, sizi ilk defa yarattığımız gibi (**bugün de**) 'teker teker, yapayalnız ve yalın (**bir tarzda**)' bize geldiniz ve size lutfettiklerimizi arkanızda bıraktınız. İçinizden, gerçekten ortaklar olduklarını sandığınız şefaatçilerinizi şimdi yanınızda görmüyoruz. Andolsun, aranızdaki (**bağlar**) parçalanıp-koparılmıştır ve haklarında zanlar beslediklerinizi sizlerden uzaklaşmıştır.

95- Taneyi ve çekirdeği yaran şüphesiz Allah'tır. O, diriyi ölüden çıkarır, ölüyü de diriden çıkarır. İşte Allah budur. Öyleyse nasıl oluyor da çevriliyorsunuz?

96- O sabahı yarıp çıkarandır. Geceyi bir sükun (**dinlenme**), güneş ve ay'ı bir hesap (**ile**) kıldı. Bu, üstün ve güçlü olan, bilen Allah'ın takdiridir.

97- O, karanın ve denizin karanlıklarından yolunuzu bulmanız için size yıldızları var edendir. Bilebilen bir topluluk için biz ayetleri birer birer (**bölüm bölüm**) açıkladık.

98- O, sizi tek bir nefisten yaratandır. (**Sizin için**) Bir karar (**kalış**) ve emanet (**olarak konuluş**) yeri vardır. Kavrayabilen bir topluluk için ayetleri birer birer açıkladık.

99- O, gökten su indirendir. Bununla her şeyin bitkisini bitirdik, ondan bir yeşillik çıkardık, ondan birbiri üstüne bindirilmiş taneler türetiyoruz. Ve hurma ağacının tomurcuğundan da yere sarkmış salkımlar, -birbirine benzeyen ve benzemeyen- üzümlerden, zeytinden ve nardan bahçeler (**kılıyoruz.**) Meyvesine, ürün verdiğinde ve olgunluğa eriştiğinde bir bakıverin. Şüphesiz inanacak bir topluluk için bunda gerçekten ayetler vardır.

100- Cinleri Allah'a ortak koştular. Oysa onları O yaratmıştır. Bir de hiç bir bilgiye dayanmaksızın O'na oğullar ve kızlar yakıştırıp-uydurdular. O ise nitelendiregeldikleri şeylerden yücedir, uzaktır.

101- Gökleri ve yeri bir örnek edinmeksizin yaratandır. O'nun nasıl bir çocuğu olabilir? O'nun bir eşi (**zevcesi**) yoktur. O, her şeyi yaratmıştır. O, her şeyi bilendir.

102- İşte Rabbiniz olan Allah budur. O'ndan başka ilah yoktur. Her şeyin yaratıcısıdır, öyleyse O'na kulluk edin. O, her şeyin üstünde bir vekildir.

103- Gözler O'nu idrak edemez; O ise bütün gözleri idrak eder. O, latif olandır, haberdar olandır.

104- Gerçek şu ki size Rabbinizden basiretler gelmiştir. Kim

basiretle-görürse kendi lehine, kim de kör olursa (**görmek istemezse**) kendi aleyhinedir. Ben sizin üzerinizde gözetleyici değilim.

105- İşte biz, ayetleri çeşitli biçimlerde böyle açıklıyoruz. Öyle ki sana: "Sen ders almışsın" desinler ve biz de bilebilen bir topluluğa onu açıkça göstermiş olalım.

106- Rabbinden sana vahyedilene uy. O'ndan başka ilah yoktur. Ve müşriklerden yüz çevir.

107- Eğer Allah dileseydi onlar şirk koşmazdı. Biz seni onlar üzerinde bir gözetleyici kılmadık; sen onlar üzerinde bir vekil değilsin.

108- Allah'tan başka yalvarıp-yakardıklarına (**taptıklarına**) sövmeyin; sonra onlar da haddi aşarak bilmeksizin Allah'a söverler. İşte böyle, biz her ümmete yaptıklarını süslü (**çekici**) gösterdik, sonra onların son varışları Rablerinedir. O, yapmakta olduklarını onlara haber verecektir.

109- Olanca yeminleriyle, eğer kendilerine bir ayet gelse, kesin olarak ona inanacaklarına dair Allah'a yemin ettiler. De ki: "Ayetler, ancak Allah katındadır; onlara (**mucizeler**) gelse de kuşkusuz inanmayacaklarının şuurunda değil misiniz?

110- Biz onların kalplerini ve gözlerini, ilkin inanmadıkları gibi tersine çevririz ve onları tuğyanları içinde şaşkınca dolaşır bir durumda terkederiz.

111- Gerçek şu ki, biz onlara melekler indirseydik, onlarla ölüler konuşsaydı ve her şeyi karşılarına toplasaydık, -Allah'ın dilediği dışında- yine onlar inanmayacaklardı. Ancak onların çoğu cahillik ediyorlar.

112- Böylece her peygambere, insan ve cin şeytanlarından bir düşman kıldık. Onlardan bazısı bazısını aldatmak için yaldızlı sözler fısıldarlar. Rabbin dileseydi bunu yapmazlardı. Öyleyse onları yalan olarak düzmekte olduklarıyla başbaşa bırak.

113- Bir de ahirete inanmayanların kalpleri ona meyletsin de ondan (**bu yaldızlı ve içi çarpık sözlerden**) hoşlansınlar ve yüklenmekte olduklarını yüklenedursunlar.

114- Allah'tan başka bir hakem mi arıyayım? Oysa O, size Kitabı açıklanmış olarak indirmiştir. Kendilerine Kitap verdiklerimiz, bunun gerçekten Rabbinden hak olarak indirilmiş olduğunu bilmektedirler. Şu halde, sakın kuşkuya kapılanlardan olma.

115- Rabbinin sözü, doğruluk bakımından da, adalet bakımından da tastamamdır. O'nun sözlerini değiştirebilecek yoktur. O, işitendir, bilendir.

116- Yeryüzünde olanların çoğunluğuna uyacak olursan, seni Allah'ın

yolundan şaşırtıp-saptırırlar. Onlar ancak zanna uyarlar ve onlar ancak 'zan ve tahminle yalan söylerler.'

117- Şüphesiz Rabbin, kendi yolundan sapanları daha iyi bilir. O, dosdoğru yolda olanları daha iyi bilendir.

118- Eğer O'nun ayetlerine inanıyorsanız, artık üzerinde yalnızca Allah'ın ismi anılanlardan yiyin.

119- Ne oluyor ki size, kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalmanız dışında, O, size haram kıldıklarını ayrı ayrı açıklamışken, üzerinde Allah'ın ismi anılan şeyleri yemiyorsunuz? Gerçekten çoğu, bir ilim olmaksınız kendi heva (**istek ve tutku**)larıyla (**kimilerini**) saptırıyorlar. Şüphesiz, senin Rabbin haddi aşanları en iyi bilendir.

120- Günahın açıkta olanını da, gizlisini de terkedin. Çünkü günahı kazananlar, yüklenegeldikleri nedeniyle karşılık göreceklerdir.

121- Üzerinde Allah'ın isminin anılmadığı şeyi yemeyin; çünkü bu fısk'tır (**yoldan çıkıştır**). Gerçekten şeytanlar, sizinle mücadele etmeleri için kendi dostlarına gizli-çağrılarda bulunurlar. Onlarla itaat ederseniz şüphesiz siz de müşriklersiniz.

122- Ölü iken kendisini dirilttiğimiz ve insanlar içinde yürümesi için kendisine bir nur verdiğimiz kimsenin durumu, karanlıklarda kalıp oradan bir çıkış bulamıyanın durumu gibi midir? İşte, kafirlere yapmakta oldukları böyle 'süslü ve çekici' gösterilmiştir.

123- Böylece biz, her ülkenin önde gelenlerini -orada hileli- düzenler kursunlar diye- oranın suçlu-günahkarları kıldık. Oysa onlar, hileli-düzeni ancak kendilerine kurarlar da bunun şuuruna varmazlar.

124- Onlara ne zaman bir ayet gelse, derler ki: "Allah'ın elçilerine verilenin bir benzeri bize de verilene kadar biz kesin olarak inanmayacağız." Allah, elçiliğini nereye vereceğini daha iyi bilir. Bu, suçlu-günahkarlara, kurdukları hileli-düzenleri nedeniyle şiddetli bir azab ve Allah katında bir küçüklük isabet edecektir.

125- Allah, kimi hidayete erdirmek isterse, onun göğsünü İslam'a açar; kimi saptırmak isterse, onun göğsünü, sanki göğe yükseliyormuş gibi dar ve sıkıntılı kılar. Allah, iman etmeyenlerin üstüne işte böyle pislik çökertir.

126- Bu, Rabbinin dosdoğru yoludur. Öğüt alıp düşünmesini bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıkladık.

127- Onlar için Rableri katında barış yurdu vardır ve O, yapmakta oldukları dolayısıyla onların velisidir.

128- Onların tümünü toplayacağı gün: "Ey cin topluluğu insanlardan çoğunu (**ayartıp kendinize kullar**) edindiniz" (**diyecek**). İnsanlardan onların dostları derler ki: "Rabbimiz, kimimiz kimimizden yararlandı ve bizim için tesbit ettiğin süreye ulaştık." (**Allah**) Diyecek ki: "Allah'ın dilediği dışta olmak üzere, ateş sizin içinde süresiz kalacağınız konaklama yerinizdir." Şüphesiz Rabbin, hüküm ve hikmet sahibi olandır, bilendir.

129- Böylece biz, kazandıkları dolayısıyla zalimlerin bir kısmını bir kısmının başına geçiririz.

130- Ey cin ve insan topluluğu, içinizden size ayetlerimi aktarıp-okuyan ve size bu karşı karşıya geldiğiniz gününüzle sizi uyarıp-korkutan elçiler gelmedi mi? Onlar: "Nefislerimize karşı şehadet ederiz" derler. Dünya hayatı onları aldattı ve gerçekten kafir olduklarına dair kendi nefislerine karşı şehadet ettiler.

131- Bu, halkı habersizken, Rabbinin ülkeleri zulüm ve helak edici olmadığındandır.

132- Yapmakta oldukları dolayısıyla her biri için dereceler vardır. Rabbin, onların yapmakta olduklarından habersiz değildir.

133- Rabbin, hiç bir şeye ihtiyacı olmayan rahmet sahibidir. Dilerse sizi giderir ve dilerse, sizi bir başka kavmin soyundan (**inşa edip**) var ettiği gibi yerinize bir başkasını getirir.

134- Hiç şüphesiz, size vadedilen mutlaka gelecektir. Ve siz aciz bırakılacak değilsiniz.

135- De ki: "Ey kavmim, bütün yapabileceğinizi yapın; şüphesiz ben de yapıyorum. Bu yurdun (**dünyanın**) sonu, kimindir, bilip-öğreneceksiniz. Gerçekten zalimler kurtuluşa ermeyeceklerdir."

136- O'nun üretip-türettiği ekin ve hayvanlardan Allah için bir pay ayırdılar, sonra kendi zanlarınca: "Bu Allah'ındır, bu da ortaklarımızındır" dediler. Kendi ortakları için olan (**pay**), Allah tarafına geçmez, ama Allah'a aid olan kendi ortaklarının tarafına (**payına**) geçer. Ne kötü hüküm veriyorlar?

137- Yine bunun gibi onların ortakları, müşriklerden çoğuna çocuklarını öldürmeyi süslü gösterdiler. Hem onları helake düşürmek, hem kendi aleyhlerinde dinlerini karmakarışık kılmak için. Allah dileseydi bunu yapmazlardı; sen onları ve düzmekte oldukları iftiraları bırak.

138- Ve kendi zanlarınca dediler ki: "Bu hayvanlar ve ekinler dokunulmazdır. Onları bizim dilediklerimiz dışında başkası yiyemez. (**Şu**) Hayvanların da sırtları haram kılınmıştır." Öyle hayvanlar vardır ki, -O'na

iftira etmek suretiyle- üzerlerinde Allah'ın ismini anmazlar. Yalan yere iftira düzmekte olduklarından dolayı O, cezalarını verecektir.

139- Bir de dediler ki: "Bu hayvanların karınlarında olan, yalnızca bizim erkeklerimize aittir, eşlerimize ise haramdır. Eğer o, ölü doğarsa onlar da bunda ortaktırlar." Allah, (**bu**) düzmelerinin cezasını verecektir. Şüphesiz O, hüküm sahibi olandır, bilendir.

140- Çocuklarını hiç bir bilgiye dayanmaksızın akılsızca öldürenler ile Allah'a karşı yalan yere iftira düzüp Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiklerini haram kılanlar elbette hüsrana uğramışlardır. Onlar, gerçekten şaşırıp sapmışlardır ve doğru yolu bulamamışlardır.

141- Asmalı ve asmasız bahçeleri, hurmaları ve tadları farklı ekinleri, zeytinleri ve narları -birbirine benzer ve benzeşmez- yaratan O'dur. Ürün verdiğinde ürününden yiyin ve hasad günü hakkını verin; israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez.

142- Hayvanlardan yük taşıyan ve (**yünlerinden, tüylerinden**) döşek yapılanları da (**yaratan O'dur**). Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden yiyin ve şeytanın adımlarına uymayın. Çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır.

143- Sekiz çift; koyundan iki, keçiden de iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişiyi mi, ya da o iki dişinin rahimlerinin, kendisini kapsadığı (**yavruları**) mı? Eğer doğru sözlüler iseniz bana bir ilimle haber verin."

144- Deveden iki, sığırdan da iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişiyi mi ya da o iki dişinin rahimlerinin, kendisini kapsadığı (**yavruları**) mı? Yoksa Allah, bunları sizlere tavsiye ettiği zaman şahid miydiniz?" Hiç bir bilgiye dayanmaksızın insanları saptırmak için Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir? Şüphesiz Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez.

145- De ki: "Bana vahyolunanlar içinde, yiyen bir kimsenin yiyeceği (**şeyler**) için, ölü eti, dökülen kan, domuz eti -ki bu gerçekten murdardır- ya da Allah'tan başkası adına kesilmiş bir fısk dışında, haram kılınmış bir şey bulmuyorum. Kim kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa, -saldırmamak ve haddi aşmamak şartıyla- (**bu sayılanlardan ölmeyecek kadar yiyebilir**). Şüphesiz senin Rabbin bağışlayandır, esirgeyendir.

146- Yahudi olanlara her tırnaklı (**hayvanı**) haram kıldık. Sığırlardan ve koyunlardan, sırtlarına veya bağırsaklarına yapışan veya kemiğe karışanlar dışında iç yağlarını da onlara haram kıldık. 'Azgınlık ve hakka tecavüzde

bulunmaları' nedeniyle onları böyle cezalandırdık. Biz şüphesiz doğru olanlarız.

147- Şayet seni yalanlayacak olurlarsa, de ki: "Rabbiniz geniş rahmet sahibidir. O’nun şiddetli çarpması, suçlu-günahkarlar topluluğundan geri çevrilemez."

148- Şirk koşanlar diyecekler ki: "Allah dileseydi ne biz şirk koşardık, ne atalarımız ve hiç bir şeyi de haram kılmazdık." Onlardan öncekiler de, bizim zorlu-azabımızı tadıncaya kadar böyle yalanladılar. De ki: "Sizin yanınızda, bize çıkarabileceğiniz bir ilim mi var? Siz ancak zanna uymaktasınız ve siz ancak "zan ve tahminle yalan söylersiniz."

149- De ki: "En 'üstün ve apaçık' delil Allah'ındır. Eğer O dileseydi elbette tümünüzü hidayete yöneltip-iletirdi."

150- De ki: "Gerçekten Allah'ın bunu haram kıldığına şehadet edecek şahidlerinizi getirin." Şayet onlar, şehadet edecek olurlarsa sen onlarla birlikte şehadet etme. Ayetlerimizi yalan sayanların ve ahirete inanmayanların heva (**istek ve tutku**)larına uyma; onlar (**birtakım güçleri ve varlıkları**) Rablerine denk tutmaktadırlar.

151- De ki: "Gelin size Rabbinizin neleri haram kıldığını okuyayım: O'na hiç bir şeyi ortak koşmayın, anne-babaya iyilik edin, yoksulluk-endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. -Sizin de, onların da rızıklarını biz vermekteyiz- Çirkin-kötülüklerin açığına ve gizli olanına yaklaşmayın. Hakka dayalı olma dışında, Allah'ın (**öldürülmesini**) haram kıldığı kimseyi öldürmeyin. İşte bunlarla size tavsiye (**emr**) etti; umulur ki akıl erdirirsiniz."

152- "Yetimin malına, o erginlik çağına erişinceye kadar -o en güzel (**şeklin**) dışında- yaklaşmayın. Ölçüyü ve tartıyı doğru olarak yapın. Hiç bir nefse, gücünün kaldırabileceği dışında bir şey yüklemeyiz. Söylediğiniz zaman -yakınınız dahi olsa- adil olun. Allah'ın ahdine vefa gösterin. İşte bunlarla size tavsiye (**emr**) etti; umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz."

153- Bu benim dosdoğru olan yolumdur. Şu halde ona uyun. Sizi O'nun yolundan ayıracak (**başka**) yollara uymayın. Bununla size tavsiye etti, umulur ki korkup-sakınırsınız.

154- Sonra biz Musa'ya, iyilik yapanların üzerinde (**nimetimizi**) tamamlamak, her şeyi ayrı ayrı açıklamak ve bir hidayet ve rahmet olarak Kitabı verdik. Umulur ki Rablerine kavuşacaklarına inanırlar.

155- Bu indirdiğimiz mübarek bir Kitap'tır. Şu halde O’na uyun ve korkup-sakının. Umulur ki esirgenirsiniz.

156- "Bizden önce kitap yalnız iki topluluğa indirildi, biz ise onların

ders gördüklerinden habersizlerdik" dememeniz;

157- Ya da: "Kitap bize de indirilseydi, elbette onlardan daha çok doğru yolda olurduk" dememeniz (**için**) işte size Rabbinizden apaçık bir belge, bir hidayet ve bir rahmet gelmiştir. Allah'ın ayetlerini yalanlayandan ve (**insanları**) ondan alıkoyup-çevirenden daha zalim kimdir? Ayetlerimizden alıkoyup-çevirenlere, bu 'engelleme ve çevirmelerinden' dolayı pek çetin bir azabla karşılık vereceğiz.

158- Onlar, kendilerine meleklerin gelmesini mi, ya da Rabbinin gelmesini mi veya Rabbinin bazı ayetlerinin gelmesini mi bekliyorlar? Rabbinin ayetlerinden bazılarının geleceği gün, daha önce iman etmemişse veya imanıyla bir hayır kazanmamışsa hiç kimseye imanı yarar sağlamaz. De ki: "Bekleyin, biz de şüphesiz beklemekteyiz."

159- Gerçek şu ki, dinlerini parça parça edip kendileri de gruplaşanlar, sen hiç bir şeyde onlardan değilsin. Onların işi ancak Allah'adır. Sonra O, işlemekte olduklarını kendilerine haber verecektir.

160- Kim bir iyilikle gelirse, kendisine bunun on katı vardır, kim bir kötülükle gelirse, onun mislinden başkasıyla cezalandırılmaz ve onlar haksızlığa uğratılmazlar.

161- De ki: "Rabbim gerçekten beni doğru yola iletti, dimdik duran bir dine, İbrahim'in hanif (**muvahhid**) dinine… O, müşriklerden değildi."

162- De ki: "Şüphesiz benim namazım, ibadetlerim, dirimim ve ölümüm alemlerin Rabbi olan Allah'ındır."

163- "O'nun hiç bir ortağı yoktur. Ben böyle emrolundum ve ben müslüman olanların ilkiyim."

164- De ki: "O, her şeyin Rabbi iken, ben Allah'tan başka bir Rab mi arayayım? Hiç bir nefis, kendisinden başkasının aleyhine (**günah**) kazanmaz. Günahkar olan bir başkasının günah yükünü taşımaz. Sonunda dönüşünüz Rabbinizedir. O, size hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyleri haber verecektir."

165- O sizi yeryüzünün halifeleri kıldı ve size verdikleriyle sizi denemek için kiminizi kiminize göre derecelerle yükseltti. Şüphesiz senin Rabbin, sonuçlandırması pek çabuk olandır ve şüphesiz O, bağışlayandır, esirgeyendir.

7. A'RAF SURESİ

(Mekke'de indirilen bu sûre 206 ayettir.)

Rahman Rahim olan Allah'ın adıyla

1- Elif, Lam, Mim, Sad.

2- (**Bu,**) Bir Kitap'tır ki onunla uyarman için ve mü'minlere bir öğüt olmak üzere sana indirildi. Öyleyse bundan dolayı göğsünde bir sıkıntı olmasın.

3- Rabbinizden size indirilene uyun, O'ndan başka velilere uymayın. Ne az öğüt alıyorsunuz?

4- Biz nice ülkeleri yıkıma uğrattık. Geceleri uyurlarken ya da gündüzün dinlenirlerken bizim zorlu azabımız onlara geliverdi.

5- Zorlu azabımız onlara gelince yakarabildikleri: "Biz gerçekten zulme sapanlardandık" demelerinden başka olmadı.

6- Andolsun, kendilerine (**peygamber**) gönderilenlere soracağız ve onlara gönderilenlere (**peygamberlere**) de elbette soracağız.

7- Andolsun (**yapıp-etmelerini**) onlara bir ilimle mutlaka haber vereceğiz. Ve biz gaibler (**onlardan uzakta olan habersizler**) de değildik.

8- O gün tartı haktır. Kimin tartıları ağır basarsa, işte kurtulanlar onlardır.

9- Kimin tartıları hafif kalırsa, bunlar da ayetlerimize zulmedegeldiklerinden dolayı nefislerini hüsrana uğratanlardır.

10- Andolsun, sizi yeryüzünde yerleşik kıldık ve orda size geçimlikler yarattık. Ne az şükrediyorsunuz?

11- Andolsun, biz sizi yarattık, sonra size suret (**biçim-şekil**) verdik, sonra meleklere: "Adem'e secde edin" dedik. Onlar da İblis'in dışında secde ettiler; o, secde edenlerden olmadı.

12- (**Allah**) Dedi: "Sana emrettiğimde, seni secde etmekten alıkoyan neydi?" (**İblis**) Dedi ki: "Ben ondan hayırlıyım; beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın."

13- (**Allah:**) "Öyleyse ordan in, orda büyüklenmen senin (**hakkın**) olmaz. Hemen çık. Gerçekten sen, küçük düşenlerdensin."

14- O da: "(**İnsanların**) dirilecekleri güne kadar beni gözle(**yip ertele.**)" dedi.

15- (**Allah:**) "Sen gözlenip-ertelenenlerdensin" dedi.

16- Dedi ki: "Madem öyle, beni azdırdığından dolayı onlar(**ı insanları saptırmak**) için mutlaka senin dosdoğru yolunda (**pusu kurup**) oturacağım."

17- "Sonra muhakkak önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım. Onların çoğunu şükredici bulmayacaksın."

18- (**Allah**) Dedi: "Kınanıp alçaltılmış ve kovulmuş olarak ordan çık. Andolsun, onlardan kim seni izlerse, cehennemi sizlerle dolduracağım."

19- Ve ey Adem, sen ve eşin cennete yerleş. İkiniz dilediğiniz yerden yiyin; ama şu ağaca yaklaşmayın. Yoksa zalimlerden olursunuz.

20- Şeytan, kendilerinden 'örtülüp gizlenen çirkin yerlerini' açığa çıkarmak için onlara vesvese verdi ve dedi ki: "Rabbinizin size bu ağacı yasaklaması, yalnızca, sizin iki melek olmamanız veya ebedi yaşayanlardan kılınmamanız içindir."

21- Ve: "Gerçekten ben size öğüt verenlerdenim" diye yemin de etti.

22- Böylece onları aldatarak düşürdü. Ağacı tattıkları anda ise, ayıp yerleri kendilerine beliriverdi ve üzerlerini cennet yapraklarından örtmeye başladılar. (**O zaman**) Rableri kendilerine seslendi: "Ben sizi bu ağaçtan menetmemiş miydim? Ve şeytanın sizin gerçekten apaçık bir düşmanınız olduğunu söylememiş miydim?"

23- Dediler ki: "Rabbimiz, biz nefislerimize zulmettik, eğer bizi bağışlamazsan ve esirgemezsen, gerçekten hüsrana uğrayanlardan olacağız."

24- (**Allah**) Dedi ki: "Kiminiz kiminize düşman olarak inin. Yeryüzünde belli bir vakte kadar sizin için bir yerleşim ve meta (**geçim**) vardır."

25- Dedi ki: "Orda yaşayacak, orda ölecek ve ordan çıkarılacaksınız."

26- Ey Ademoğulları, biz sizin çirkin yerlerinizi örtecek bir elbise ve size 'süs kazandıracak bir giyim' indirdik (**varettik**). Takva ile kuşanıp-donanmak ise, bu daha hayırlıdır. Bu, Allah'ın ayetlerindendir. Umulur ki öğüt alıp-düşünürler.

27- Ey Ademoğulları, şeytan, anne ve babanızın çirkin yerlerini kendilerine göstermek için, elbiselerini sıyırtarak, onları cennetten çıkardığı gibi sakın sizi de bir belaya uğratmasın. Çünkü o ve taraftarları, (**kendilerini göremeyeceğiniz yerden**) sizleri görmektedir. Biz gerçekten şeytanları, inanmayacakların dostları kıldık.

28- Onlar, 'çirkin bir hayasızlık' işlediklerinde: "biz atalarımızı bunun üzerinde bulduk. Allah bunu bize emretti" derler. De ki: "Şüphesiz Allah, 'çirkin hayasızlıkları' emretmez. Bilmediğiniz bir şeyi Allah'a karşı mı söylüyorsunuz?"

29- De ki: "Rabbim adaletle davranmayı emretti. Her mescid yanında (**secde yerinde**) yüzlerinizi (**O'na**) doğrultun ve dini yalnız kendisine has

kılarak O'na dua edin. "Başlangıçta sizi yarattığı" gibi döneceksiniz."

30- Kimine hidayet verdi, kimi de sapıklığı haketti. Çünkü bunlar, Allah'ı bırakıp şeytanları veli edinmişlerdi. Ve gerçekten onları doğru yolda saymaktadırlar.

31- Ey Ademoğulları, her mescid yanında ziynetlerinizi takının. Yiyin, için ve israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez.

32- De ki: "Allah'ın kulları için çıkardığı ziyneti ve temiz rızıkları kim haram kılmıştır?" De ki: "Bunlar, dünya hayatında iman edenler içindir, kıyamet günü ise yalnızca onlarındır." Bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklarız.

33- De ki: "Rabbim yalnızca çirkin-hayasızlıkları -onlardan açıkta olanlarını ve gizli olanlarını,- günah işlemeyi, haklı nedeni olmayan 'isyan ve saldırıyı' kendisi hakkında ispatlayıcı bir delil indirmediği şeyi Allah’a şirk koşmanızı ve Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kılmıştır."

34- Her ümmet için bir ecel vardır. Onların ecelleri gelince, ne bir saat ertelenebilirler ne de öne alınabilirler (**tam zamanında çökerler.**)

35- Ey Ademoğulları, içinizden size ayetlerimi haber veren elçiler geldiğinde, kim sakınırsa ve (**davranışlarını**) düzeltirse işte onlar için korku yoktur, onlar mahzun olmayacaklardır.

36- Ayetlerimizi yalanlayanlar ve onlara karşı büyüklenenler, işte onlar ateşin arkadaşlarıdır; onda sonsuzca kalacaklardır.

37- Öyleyse, Allah’a karşı yalan uydurup iftira düzenden veya ayetlerini yalanlayanlardan daha zalim kimdir? Kitap'tan kendilerine bir pay erişecek olanlar bunlardır. Nihayet elçilerimiz, hayatlarına son vermek üzere kendilerine gittiklerinde onlara diyecekler ki: "Allah'tan başka taptıklarınız nerede?" "Onlar bizi (**yüzüstü**) bırakıp-kayboldular" diyecekler. (**Böylelikle**) Bunlar, gerçekten kâfirler olduklarına kendi aleyhlerinde şehadet ettiler.

38- (**Allah**) diyecek: "Cinlerden ve insanlardan sizden önce geçmiş ümmetlerle birlikte ateşe girin." Her bir ümmet girişinde kardeşini (**kendi benzerini**) lanetler. Nitekim hepsi birbiri ardınca orada toplanınca, en sonra yer alanlar, en önde gelenler için: "Rabbimiz, işte bunlar bizi saptırdı; öyleyse ateşten kat kat arttırılmış bir azab ver diyecekler. (**Allah da:**) "Hepsi için kat kattır. Ancak siz bilmezsiniz" diyecek.

39- (**Bu sefer**) Önde gelenler, sonda yer alanlara diyecekler ki: "Sizin bize göre bir üstünlüğünüz yoktur, kazandıklarınıza karşılık olarak azabı tadın."

40- Şüphesiz ayetlerimizi yalanlayanlar ve onlara karşı

büyüklenenler, onlar için göğün kapıları açılmaz ve halat (**ya da deve**) iğnenin deliğinden geçinceye kadar cennete girmezler. Biz suçlu-günahkarları işte böyle cezalandırırız.

41- Onlar için cehennemden yataklar ve üstlerine örtüler vardır. Biz zulme sapanları işte böyle cezalandırırız.

42- İman edenler ve salih amellerde bulunanlar -ki biz hiç kimseye güç yetireceğinden fazlasını yüklemeyiz- onlar da cennetin ashabı (**halkı**)dırlar. Onda sonsuz olarak kalacaklardır.

43- Biz onların göğüslerinde kinden ne varsa çekip almışız. Altlarından ırmaklar akar. Derler ki: "Bizi buna ulaştıran Allah'a hamd olsun. Eğer Allah bize hidayet vermeseydi biz doğruya ermeyecektik. Andolsun, Rabbimizin elçileri hak ile geldiler." Onlara: "İşte bu, yaptıklarınıza karşılık olarak mirasçı kılındığınız cennettir" diye seslenilecek.

44- Cennet halkı, ateş halkına (**şöyle**) seslenecekler: "Bize Rabbimizin vadettiğini gerçek buldunuz mu?" Onlar da: "Evet" derler. Bundan sonra içlerinden seslenen biri (**şöyle**) seslenecektir: "Allah'ın laneti zalimlerin üzerine olsun."

45- "Ki onlar Allah'ın yolundan alıkoyanlar, onda çarpıklık arayanlar ve ahireti tanımayanlardır."

46- İki taraf arasında bir engel ve burçlar (**A'raf**) üstünde hepsini yüzlerinden tanıyan adamlar vardır. Cennete gireceklere: "Selam size" derler, ki bunlar, henüz girmeyen fakat (**girmeyi**) 'şiddetle arzu edip umanlardır.'

47- Gözleri cehennem halkından yana çevrilince: "Rabbimiz, bizi zalimler topluluğuyla birlikte kılma" derler.

48- Burcun üstündeki adamlar, kendilerini yüzlerinden tanıdıkları (**ileri gelen birtakım**) adamlara seslenerek derler ki: "Ne (**güç ve servet**) toplamış olmanız, ne büyüklük taslamanız (**istikbarınız**) size bir yarar sağlamadı."

49- "Kendilerine Allah'ın bir rahmet eriştirmeyeceğine yemin ettiğiniz kimseler bunlar mıydı? (**Cennettekilere de**) Girin cennete. Sizin için korku yoktur ve mahzun olmayacaksınız."

50- Ateşin halkı cennet halkına seslenir: “Bize biraz sudan ya da Allah’ın size verdiği rızıktan aktarın.” Derler ki: “Doğrusu Allah, bunları inkâr edenlere haram (**yasak**) kılmıştır.”

51- Onlar, dinlerini bir eğlence ve oyun (**konusu**) edinmişlerdi ve dünya hayatı onları aldatmıştı. Onlar, bu günleriyle karşılaşmayı unuttukları ve bizim ayetlerimizi 'yok sayarak tanımadıkları' gibi, biz de bugün onları

unutacağız.

52- Andolsun, biz onlara bir Kitap getirdik; iman edecek bir topluluğa bir hidayet ve bir rahmet olmak üzere bir bilgiye dayanarak onu çeşitli biçimlerde açıkladık.

53- Onlar, onun tevilinden başkasına bakmazlar mı? Onun tevilinin geleceği gün, daha önce onu unutanlar, diyecekler ki: "Gerçekten Rabbimizin elçileri bize hakkı getirmişlerdi. Şimdi bize şefaat edecek şefaatçiler var mıdır? Veya geri çevrilsek de işlediklerimizden başkasını yapsak." Gerçek şu ki onlar, kendilerini hüsrana uğratmışlardır, uydurmakta oldukları şeyler de kendilerinden uzaklaşıp kaybolmuşlardır.

54- Gerçekten sizin Rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra arşa istiva eden Allah'tır. Gündüzü, durmaksızın kendisini kovalayan geceyle örten, güneşe, aya ve yıldızlara kendi buyruğuyla baş eğdirendir. Haberiniz olsun, yaratmak da, emir de (**yalnızca**) O'nundur. Alemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir.

55- Rabbinize yalvara yalvara ve için için dua edin. Şüphesiz O, haddi aşanları sevmez.

56- Düzene konulması (**ıslah**)ından sonra yeryüzünde bozgunculuk (**fesad**) çıkarmayın; O'na korkarak ve umut taşıyarak dua edin. Doğrusu Allah'ın rahmeti iyilik yapanlara pek yakındır.

57- Rahmetinin önünde rüzgarları bir müjde olarak gönderen O'dur. Bunlar ağırca bulutları kaldırıp yüklendiğinde, onları (**kuraklıktan**) ölmüş bir şehre sürükleyiveririz ve bununla oraya su indiririz de böylelikle bütün ürünlerden çıkarırız. İşte biz, ölüleri de böyle diriltip-çıkarırız. Ki ibret alasınız.

58- Güzel şehrin bitkisi, Rabbinin izniyle çıkar; kötü olandan ise kavruktan başkası çıkmaz. İşte biz, şükreden bir topluluk için ayetleri böyle çeşitli biçimlerde açıklıyoruz.

59- Andolsun biz Nuh'u kendi kavmine (**toplumuna**) gönderdik. Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Doğrusu ben, sizin için büyük bir günün azabından korkmaktayım."

60- Kavmimin önde gelenleri: "Gerçekte biz seni açıkça bir 'şaşırmışlık ve sapmışlık' içinde görüyoruz" dediler.

61- O: “Ey kavmim, bende bir ‘şaşırmışlık ve sapmışlık’ yoktur; ama ben alemlerin Rabbinden bir elçiyim.” dedi.

62- "Size Rabbimin risaletini tebliğ ediyorum. (**Ayrıca**) Size öğüt veriyor ve sizin bilmediklerinizi ben Allah'tan biliyorum.

63- "Sakınıp rahmete kavuşmanız için, içinizden sizi uyarıp korkutacak bir adam aracılığı ile bir zikir (**Kitap**) gelmesine mi şaştınız?"

64- Onu yalanladılar. Biz de onu ve gemide onunla birlikte olanları kurtardık, ayetlerimizi yalan sayanları suda-boğduk. Çünkü onlar kör bir kavimdi.

65- Ad (**toplumuna da**) kardeşleri Hud'u (**gönderdik.**) (**Hud, kavmine:**) "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Hala korkup-sakınmayacak mısınız?" dedi.

66- Kavminin önde gelenlerinden inkâr edenler dediler ki: "Gerçekte biz seni 'aklî bir yetersizlik' içinde görüyoruz ve doğrusu biz senin yalancılardan olduğunu sanıyoruz."

67- (**Hud:**) "Ey kavmim" dedi. "Bende 'akıl yetersizliği' yoktur; ama ben gerçekten alemlerin Rabbinden bir elçiyim" dedi.

68- "Size Rabbimin risaletini tebliğ ediyorum. Ben sizin için güvenilir bir öğütçüyüm."

69- "Sizi uyarmak için aranızdan bir adam aracılığıyla Rabbinizden size bir zikr'in gelmesine mi şaşırdınız? (**Allah'ın**) Nuh kavminden sonra sizi halifeler kıldığını ve sizin yaratılışta gelişiminizi arttırdığını (**veya üstün kıldığını**) hatırlayın. Öyleyse Allah'ın nimetlerini hatırlayın, ki kurtuluş bulasınız."

70- Dediler ki: "Sen bize yalnızca Allah'a kulluk etmemiz ve atalarımızın tapmakta olduklarınızı bırakmamız için mi geldin? Eğer gerçekten doğru isen, bize vadettiğin şeyi getir, bakalım."

71- "Andolsun" dedi. "Rabbinizden üzerinize iğrenç bir azab ve gazab gerekli kılındı. Allah'ın kendileri hakkında hiç bir delil indirmediği ve sizin ile babalarınızın isimlendirdiği (**düzüp uydurduğu**) birtakım isimler (**düzme tanrılar ve kurallar**) adına mı benimle mücadele ediyorsunuz? Öyleyse bekleyedurun; şüphesiz, ben de sizlerle birlikte bekleyenlerdenim."

72- Böylece onu ve onunla birlikte olanları katımızdan bir rahmet ile kurtardık. Ayetlerimizi yalan sayarak inanmamış olanların kökünü kuruttuk.

73- Semud (**toplumuna da**) kardeşleri Salih'i (**gönderdik. Salih:**) "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (**mucize**) gelmiştir: Allah'ın bu dişi devesi size bir belgedir; onu salıverin de Allah'ın arzında otlasın, ona bir kötülükle dokunmayın, sonra sizi acı bir azab yakalar" dedi.

74- "(**Allah'ın**) Ad (**kavminden**) sonra sizi halifeler kıldığını ve sizi yeryüzünde (**güç ve servetle**) yerleştirdiğini hatırlayın. Ki onun

düzlüklerinde köşkler kuruyor, dağlardan evler yontuyordunuz. Şu halde Allah'ın nimetlerini hatırlayın, yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın."

75- Kavminin önde gelenlerinden büyüklük taslayanlar (**müstekbirler**), içlerinden iman edip de onlarca zayıf bırakılanlara (**müstaz'aflara**) dediler ki: "Salih'in gerçekten Rabbi tarafından gönderildiğini biliyor musunuz?" Onlar: "Biz gerçekten onunla gönderilene inananlarız." dediler.

76- Büyüklük taslayanlar (**müstekbirler de şöyle**) dedi: "Biz de, gerçekten sizin inandığınızı tanımayanlarız."

77- Böylelikle dişi deveyi öldürdüler ve Rablerinin emrine karşı çıkıp (**Salih'e de şöyle**) dediler: "Ey Salih, eğer gerçekten gönderilenlerden (**bir peygamber**) isen, vaadettiğin şeyi getir, bakalım."

78- Bunun üzerine onları dayanılmaz bir sarsıntı tuttu da kendi yurtlarında diz üstü çöke kaldılar.

79- O da onlardan yüz çevirdi ve (**şöyle**) dedi: "Ey kavmim, andolsun size Rabbimin risaletini tebliğ ettim ve size öğüt verdim. Ama siz, öğüt verenleri sevmiyorsunuz."

80- Hani Lut da kavmine şöyle demişti: "Sizden önce alemlerden hiç kimsenin yapmadığı hayasız-çirkinliği mi yapıyorsunuz?

81- "Gerçekten siz kadınları bırakıp şehvetle erkeklere yaklaşıyorsunuz. Doğrusu siz, ölçüyü aşan (**azgın**) bir kavimsiniz."

82- Kavminin cevabı: "Yurdunuzdan sürüp çıkarın bunları, çünkü bunlar çokça temizlenen insanlarmış!" demekten başka olmadı.

83- Bunun üzerine biz, karısı dışında onu ve ailesini kurtardık; o (**karısı**) ise (**helake uğrayanlar arasında**) geride kalanlardandı.

84- Ve onların üzerine bir (**azab**) sağanağı yağdırdık. Suçlu-günahkarların uğradıkları sona bir bak işte.

85- Medyen (**toplumuna da**) kardeşleri Şuayb'ı (**gönderdik. Şuayb onlara:**) Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (**mucize**) gelmiştir. Ölçüyü ve tartıyı tam tutun, insanların (**hakları olan mallarını**) eşyasını değerinden düşürüp-eksiltmeyin ve düzene (**ıslaha**) konulmasından sonra yeryüzünde bozgunculuk (**fesad**) çıkarmayın. Bu sizin için daha hayırlıdır, eğer inanıyorsanız."

86- "O'na iman edenleri tehdit ederek, Allah'ın yolundan alıkoymak için ve onda çarpıklık arayarak (**böyle**) her yolun (**başını**) kesip-oturmayın.

Hatırlayın ki siz azınlıkta (**ve güçsüz**) iken O, sizi çoğalttı. Bozgunculuk çıkaranların nasıl bir sona uğradıklarına bir bakın."

87- "İçinizden bir grup, kendisiyle gönderildiğim şeye inanmışken diğer bir grup inanmadığına göre, artık Allah, aramızda hüküm verenlerin en hayırlısıdır."

88- Kavminin önde gelenlerinden büyüklük taslayanlar (**müstekbirler**) dediler ki: "Ey Şuayb, seni ve seninle birlikte iman edenleri ya ülkemizden sürüp-çıkaracağız veya mutlaka bizim dinimize geri döneceksiniz." (**Şuayb:**) "Biz istemesek de mi?" dedi.

89- "Allah bizi ondan kurtardıktan sonra, bizim tekrar sizin dininize dönmemiz Allah'a karşı yalan yere iftira düzmemiz olur. Rabbimiz olan Allah'ın dilemesi dışında, ona geri dönmemiz bizim için olacak iş değildir. Rabbimiz, ilim bakımından her şeyi kuşatmıştır. Biz Allah'a tevekkül ettik. 'Rabbimiz, bizimle kavmimiz arasında 'Sen hak ile hüküm ver,' Sen 'hüküm verenlerin' en hayırlısısın."

90- Kavminin önde gelenlerinden inkâr edenler, dediler ki: "Andolsun, Şuayb'a uyacak olursanız, kuşkusuz kayba uğrayanlardan olursunuz."

91- Bunun üzerine onları dayanılmaz bir sarsıntı tuttu da, kendi yurtlarında diz üstü çökmüş olarak sabahladılar.

92- Şuayb'ı yalanlayanlar, sanki orda 'hiç refah içinde yaşamamışlar' gibi oldular: Şuayb'ı yalanlayanlar, asıl büyük hüsrana uğradılar.

93- O da onlardan yüz çevirdi ve (**şöyle**) dedi: "Ey kavmim andolsun, size Rabbimin risaletini tebliğ ettim ve size öğüt verdim. Şimdi ben, inkâra sapan bir topluluğa nasıl üzülebilirim?"

94- Biz hangi memlekete bir peygamber gönderdiysek onun halkı yalvarıp-yakarsınlar diye, mutlaka onları dayanılmaz bir zorluk (**yoksulluk**) ve sıkıntıyla yakalayıvermişiz.

95- Sonra kötülüğün yerini iyilikle değiştirdik, öyle ki onlar, çoğaldılar ve: "Atalarımıza da (**bazan**) şiddetli sıkıntılar (**bazan da**) refah ve genişlikler dokunmuştu" dediler. Bunun üzerine, biz de onları kendileri hiç şuurunda değilken apansız kıskıvrak yakalayıverdik.

96- Eğer o ülkeler halkı inansalardı ve korkup-sakınsalardı, gerçekten üzerlerine hem gökten, hem yerden (**sayısız**) bolluklar (**bereketler**) açardık; ancak onlar yalanladılar, biz de onları kazanageldikleri nedeniyle yakalayıverdik.

97- O ülkeler halkı, geceleri uyurken, onlara zorlu azabımızın

gelmeyeceğinden güvende miydiler?

98- Ya da o ülkeler halkı, kuşluk vakti eğlenceye dalmışken, onlara zorlu-azabımızın gelmeyeceğinden güvende miydiler?

99- (**Veya**) Onlar, Allah'ın tuzağından güvende mi idiler? Allah'ın bir tuzak kurmasından, hüsrana uğrayan bir topluluktan başkası (**akılsızca**) güvende olmaz.

100- (**Bütün bunlar,**) Sakinlerinden sonra yeryüzüne mirasçı olanları doğruya erdirme(**ye veya ortaya çıkarmaya yetmez**) mi? Eğer biz dilemiş olsaydık onlara günahları nedeniyle bir musibet isabet ettirirdik; ve kalplerine damgalar vururduk da onlar böylelikle işitmeyenler olurlardı.

101- İşte bu ülkeler, sana onların 'haberlerinden aktarmalar yapıyoruz.' Gerçekten, onlara elçileri apaçık belgelerle gelmişlerdi. Ama daha önceden yalanlamaları nedeniyle iman eder olmadılar. İşte Allah, inkâr edenlerin kalplerini böyle damgalar.

102- Onların çoğunda 'verdikleri söze bağlılık' görmedik, ama onların çoğunu fasıklar (**yoldan çıkanlar**) olarak gördük.

103- Sonra bunların (**peygamberlerin**) ardından Musa'yı ayetlerimizle Firavun'a ve önde gelen çevresine gönderdik; onlar ona (**ayetlerimize**) haksızlık ettiler. İşte bozgunculuk çıkaranların nasıl bir sona uğradıklarına bir bak.

104- Musa dedi ki: "Ey Firavun, gerçekten, ben alemlerin Rabbinden (**gönderilme**) bir elçiyim."

105- "Benim üzerimdeki yükümlülük, Allah'a karşı ancak gerçeği söylemektir. Rabbinizden size apaçık bir belge ile geldim. Artık İsrailoğullarını benimle gönder."

106- (**Firavun**) Dedi ki: "Eğer gerçekten bir ayet getirmişsen ve doğru sözlülerden isen, bu durumda onu getir (**bakalım**)."

107- Böylelikle (**Musa**) asasını fırlatınca, anında apaçık bir ejderha oluverdi.

198- (**Bir de**) Elini sıyırdı, o da anında bakanlara bembeyaz (**görünüverdi**).

109- Firavun kavminin önde gelenleri dediler ki: "Bu gerçekten bilgin bir büyücüdür.";

110- "Sizi topraklarınızdan sürüp-çıkarmak istiyor. Bu durumda ne buyuruyorsunuz?"

111- Dediler ki: "Onu ve kardeşini şimdilik bekletiver (**vereceğin cezayı ertele**), şehirlere de toplayıcılar yolla";

112- "Bütün bilgin büyücüleri sana getirsinler."

113- Sihirbazlar Firavun'a gelip dediler ki: "Eğer biz galip olursak, herhalde bize bir karşılık (**armağan**) var, değil mi?"

114- "Evet" dedi. "(**O zaman**) Siz en yakın(**larım**) kılınanlardan olacaksınız."

115- Dediler ki: "Ey Musa (**ilkin**) sen mi atmak istersin, yoksa biz mi atalım?"

116- (**Musa:**) "Siz atın" dedi. (**Asalarını**) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (**ortaya**) büyük bir sihir getirmiş oldular.

117- Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (**O da fırlatıverince**) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor.

118- Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı.

119- Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler.

120- Ve sihirbazlar secdeye kapandılar.

121- "Alemlerin Rabbine iman ettik" dediler.

122- "Musa'nın ve Harun'un Rabbine…"

123- Firavun: "Ben size izin vermeden önce O'na iman ettiniz, öyle mi? Mutlaka bu, halkı burdan sürüp-çıkarmak amacıyla şehirde planladığınız bir tuzaktır. Öyleyse siz (**buna karşılık ne yapacağımı**) bileceksiniz."

124- Muhakkak ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim ve hepinizi idam edeceğim."

125- (**Onlar da:**) "Biz de şüphesiz Rabbimize döneceğiz" dediler.

126- Oysa sen, yalnızca, bize geldiğinde Rabbimizin ayetlerine inanmamızdan başka bir nedenle bizden intikam almıyorsun. "Rabbimiz, üstümüze sabır yağdır ve bizi müslüman olarak öldür."

127- Firavun kavminin önde gelenleri, dediler ki: "Musa ve kavmini bu toprakta (**Mısır'da**) bozgunculuk çıkarmaları, seni ve ilahlarını terketmeleri için mi (**serbest**) bırakacaksın?" (**Firavun**) Dedi ki: "Erkek çocuklarını öldüreceğiz ve kadınlarını sağ bırakacağız. Hiç şüphesiz biz, onlara karşı kahir bir üstünlüğe sahibiz."

128- Musa kavmine: "Allah'tan yardım dileyin ve sabredin. Gerçek şu ki, arz Allah'ındır; ona kullarından dilediğini mirasçı kılar. En güzel sonuç muttakiler içindir." dedi.

129- Dediler ki: "Sen bize gelmeden önce de, geldikten sonra da eziyete uğratıldık." (**Musa:**) "Umulur ki, Rabbiniz düşmanınızı helak edecek ve sizleri yeryüzünde halifeler (**egemenler**) kılacak, böylece nasıl davranacağınızı gözleyecek" dedi.

129- Andolsun, biz de Firavun aile (**çevre**)sini belki öğüt alıp düşünürler diye yıllar yılı kuraklığa ve ürün kıtlığına uğrattık.

131- Onlara bir iyilik geldiği zaman "Bu bizim için" dediler; onlara bir kötülük isabet ettiğinde (**bunu da**) Musa ve beraberindekilerin bir uğursuzluğu olarak yorumlarlardı. Haberiniz olsun, Allah katında asıl uğursuzolanlar kendileridir; ama onların çoğu bilmezler.

132- Onlar: "Bizi büyülemek için mucize (**ayet**) olarak her ne getirirsen getir, yine de biz sana inanacak değiliz" dediler.

133- Bunun üzerine, ayrı ayrı mucizeler (**ayetler**) olarak üzerlerine tufan, çekirge, buğday güvesi, kurbağa ve kan musallat kıldık. Yine büyüklük tasladılar ve suçlu-günahkar bir kavim oldular.

134- Başlarına iğrenç bir azab çökünce, dediler ki: "Ey Musa, Rabbine -sana verdiği ahid adına- bizim için dua et. Eğer bu iğrenç azabı üzerimizden çekip-giderirsen, andolsun sana iman edeceğiz ve İsrailoğullarını seninle göndereceğiz.

135- Ne zaman ki, onların erişebilecekleri bir süreye kadar, o iğrenç azabı çekip-giderdik, onlar yine andlarını bozdular.

136- Biz de onlardan intikam aldık ve ayetlerimizi yalanlamaları ve onlardan habersizmişler (**gibi**) olmaları nedeniyle onları suda boğduk.

137- Kendisine bereketler kıldığımız yerin doğusuna da, batısına da o hor kılınıp-zayıf bırakılanları (**müstaz'afları**) mirasçılar kıldık. Rabbinin İsrailoğullarına olan o güzel sözü (**vaadi**), sabretmeleri dolayısıyla tamamlandı (**yerine geldi**). Firavun ve kavminin yapmakta oldukları ve yükselttiklerini (**köşklerini, saraylarını**) da yerle bir ettik.

138- İsrailoğullarını denizden geçirdik. Putları önünde bel büküp eğilmekte olan bir topluluğa rastladılar. Musa'ya dediler ki: "Ey Musa, onların ilahları (**var; onların ki**) gibi, sen de bize bir ilah yap." O: "siz gerçekten cahillik etmekte olan bir kavimsiniz" dedi.

139- Onların içinde bulundukları şey (**din**) mahvolucudur ve yapmakta oldukları şeyler (**ibadetler**) de geçersizdir."

140- "O sizi alemlere üstün kılmışken, ben size Allah'tan başka bir ilah mı arayacağım?"

141- "Hani size dayanılmaz işkenceler yapan, kadınlarınızı sağ

bırakıp erkek çocuklarınızı öldüren Firavun ailesinden sizi kurtarmıştık. Bunda Rabbinizden sizin için büyük bir imtihan vardı."

142- Musa ile otuz gece için sözleştik ve ona bir on daha ekledik. Böylece Rabbinin belirlediği süre, kırk geceye tamamlandı. Musa, kardeşi Harun'a "Kavmimde benim yerime geç, ıslah et ve bozguncuların yolunu tutma" dedi.

143- Musa tayin edilen sürede gelince ve Rabbi O'nunla konuşunca: "Rabbim, bana göster, Seni göreyim" dedi. (**Allah:**) "Beni asla göremezsin, ama şu dağa bak; eğer o yerinde karar kılabilirse, sen de beni göreceksin." Rabbi dağa tecelli edince, onu param parça etti. Musa bayılarak yere düştü. Kendine geldiğinde: "Sen ne yücesin (**Rabbim**). Sana tevbe ettim ve ben iman edenlerin ilkiyim" dedi.

144- (**Allah:**) "Ey Musa" dedi. "Sana verdiğim risaletimle ve seninle konuşmamla seni insanlar üzerinde seçkin kıldım. Sana verdiklerimi al ve şükredenlerden ol."

145- Biz ona Levhalar'da her şeyden bir öğüt ve her şeyin yeterli bir açıklamasını yazdık. (**Ve:**) "Şimdi bunlara sıkıca sarıl ve kavmine de emret ki en güzeliyle sarılsınlar. Size fasıkların yurdunu pek yakında göstereceğim" (**dedik**).

146- Yeryüzünde haksız yere büyüklük taslayanları ayetlerimden engelleyeceğim. Onlar her ayeti görseler bile ona inanmazlar; dosdoğru yolu (**rüşd yolunu**) da görseler, yol olarak benimsemezler, azgınlık yolunu, gördüklerinde ise onu yol olarak benimserler. Bu, onların ayetlerimizi yalanlamaları ve onlardan gafil olmaları dolayısıyladır.

147- Ayetlerimizi ve ahirete kavuşmayı yalanlayanlar, onların amelleri boşa çıkmıştır. Onlar yaptıklarından başkasıyla mı cezalandırılacaklardı?

148- (**Tura gitmesinin**) Ardından Musa'nın kavmi süs eşyalarından böğürmesi olan bir buzağı heykelini (**tapılacak ilah**) edindiler. Onun kendileriyle konuşmadığını ve onları bir yola da yöneltip-iletmediğini (**hidayete erdirmediğini**) görmediler mi? Onu (**tanrı**) edindiler de, zulmedenler oldular.

149- Ne zaman ki (**yaptıklarından dolayı pişmanlık duyup, başları**) elleri arasına düşürüldü ve kendilerinin gerçekten şaşırıp-saptıklarını görünce: "Eğer Rabbimiz bize merhamet etmez ve bizi bağışlamazsa kesin olarak hüsrana uğrayanlardan olacağız" dediler.

150- Musa kavmine oldukça kızgın, üzgün olarak döndüğünde onlara:

"Beni arkamdan, ne kötü temsil ettiniz? Rabbinizin emrini çabuklaştırdınız, öyle mi?" dedi. Levhaları bıraktı ve kardeşini başından tutup kendisine doğru çekiyordu (**ki Harun ona:**) "Annem oğlu, bu topluluk beni zayıflattı (**hırpalayıp güçsüzleştirdi**) ve neredeyse beni öldürmeye giriştiler. Bari sen düşmanları sevindirecek bir şey yapma ve beni bu zalimler topluluğuyla birlikte kılma (**sayma**)" dedi.

151- (**Musa yalvarıp**) Dedi ki: "Rabbim, beni ve kardeşimi bağışla, bizi rahmetine kat. Sen merhamet edenlerin en merhametli olanısın."

152- Şüphesiz, buzağıyı (**tanrı**) edinenlere Rablerinden bir gazab ve dünya hayatında bir zillet yetişecektir. İşte biz, 'yalan düzüp-uyduranları' böyle cezalandırırız.

153- Kötülük işleyip bunun ardından tevbe edenler ve iman edenler; hiç şüphesiz Rabbin, bundan (**tevbeden**) sonra elbette bağışlayandır, esirgeyendir.

154- Musa kabaran öfkesi (**gazabı**) yatışınca Levhalar'ı aldı. (**Onlardan bir**) Nüshasında "Rablerinden korkanlar için bir hidayet ve bir rahmet vardır" (**yazılıydı.**)

155- Musa, belirlediğimiz buluşma zamanı için kavminden yetmiş adam seçip-ayırdı. Bunları da 'dayanılmaz bir sarsıntı' tutuverince, dedi ki: "Rabbim, eğer dileseydin, onları ve beni daha önceden helak ederdin. (**Şimdi**) İçimizdeki beyinsizlerin yaptıklarından dolayı bizi helak edecek misin? O da Senin denemenden başkası değildir. Onunla sen dilediğini saptırır, dilediğini hidayete erdirirsin. Bizim velimiz Sensin. Öyleyse bizi bağışla, bizi esirge; Sen bağışlayanların en hayırlısısın."

156- Bize bu dünyada da, ahirette de iyilik yaz, şüphesiz ki biz Sana yöneldik. Dedi ki: "Azabımı dilediğime isabet ettiririm, rahmetim ise her şeyi kuşatmıştır; onu korkup-sakınanlara, zekatı verenlere ve bizim ayetlerimize iman edenlere yazacağım."

157- Onlar ki, yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de (**geleceği**) yazılı bulacakları ümmi haber getirici (**Nebi**) olan elçiye (**Resul**) uyarlar; o, onlara marufu (**iyiliği**) emrediyor, münkeri (**kötülüğü**) yasaklıyor, temiz şeyleri helal, murdar şeyleri haram kılıyor ve onların ağır yüklerini, üzerlerindeki zincirleri indiriyor. Ona inananlar, destek olup savunanlar, yardım edenler ve onunla birlikte indirilen nuru izleyenler; işte kurtuluşa erenler bunlardır.

158- De ki: "Ey insanlar, ben Allah'ın sizin hepinize gönderdiği bir elçisi (**peygamberi**)yim. Ki göklerin ve yerin mülkü yalnız O'nundur. O'ndan başka ilah yoktur, O diriltir ve öldürür. Öyleyse Allah'a ve ümmi peygamber

olan elçisine iman edin. O da Allah'a ve O'nun sözlerine inanmaktadır. Ona iman edin ki hidayete ermiş olursunuz.

159- Musa'nın kavminden hakka ileten ve onunla adalet yapan bir topluluk vardır.

160- Biz onları (**İsrailoğullarını**) ayrı ayrı oymaklar olarak on iki topluluk (**ümmet**) olarak ayırdık. Kavmi kendisinden su istediğinde Musa'ya: "Asan'la taşa vur" diye vahyettik. Ondan on iki pınar sızıp-fışkırdı; böylece her bir insan- topluluğu su içeceği yeri öğrenmiş oldu. Üzerlerine bulutla gölge çektik ve onlara kudret helvası ile bıldırcın indirdik. (**Sonra da şöyle dedik:**) "Size rızık olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yiyin." Onlar bize zulmetmedi, ancak kendi nefislerine zulmediyorlardı.

161- Onlara: "Bu şehirde oturun, ondan istediğiniz yerden yeyin, 'dileğimiz bağışlanmadır' deyin ve kapısından secde ederek girin, (**biz de**) hatalarınızı bağışlayalım. İyilik yapanların (**armağanlarını**) arttıracağız" denildiğinde,

162- Onlardan zulmedenler, sözü kendilerine söylenenden başka bir şeyle değiştirdiler. Biz de bunun üzerine zulmetmeleri dolayısıyla gökten 'iğrenç bir azab' indirdik.

163- Bir de onlara deniz kıyısındaki şehri(**n uğradığı sonucu**) sor. Hani onlar cumartesi (**yasağını çiğneyerek**) haddi aşmışlardı. 'Cumartesi günü iş yapma yasağına uyduklarında', balıkları onlara açıktan akın akın geliyor, 'cumartesi günü iş yapma yasağına uymadıklarında' ise, gelmiyorlardı. İşte biz, fıska sapmaları dolayısıyla onları böyle imtihan ediyorduk.

164- Onlardan bir topluluk: "Allah'ın kendilerini helak etmek veya şiddetli bir azaba uğratmak istediği bir kavme ne diye öğüt veriyorsunuz?" dediğinde "Rabbinize karşı bir özür için ve bir ihtimal sakınabilirler, diye" dediler.

165- Kendilerine hatırlatılanı unuttuklarında ise, biz de kötülükten sakındıranları kurtardık. Zulmedenleri yaptıkları fısk dolayısıyla pek zorlu bir azab ile yakaladık.

166- Onlar, kendisinden sakındırıldıkları 'şeyi yapmada ısrar edip başkaldırınca' onlara: "Aşağılık maymunlar olunuz" dedik.

167- İşte o zaman Rabbin, onlara en kötü azabı yapacak kimse(**leri**) kıyamet gününe kadar üzerlerine mutlaka göndereceğini bildirdi. Şüphesiz, Rabbin (**ceza ile**) sonuçlandırması pek çabuk olandır ve gerçekten O, bağışlayandır, esirgeyendir.

168- Onları yeryüzünde ayrı ayrı topluluklar olarak paramparça dağıttık. Kimileri salih (**davranışlarda**) bulunuyor, kimileri de bunların dışında olan aşağılıklardır. Onları iyiliklerle ve kötülüklerle imtihan ettik, ki dönsünler.

169- Onların ardından yerlerine kitaba mirasçı olan bir takım 'kötü kimseler' geçti. (**Bunlar**) Şu değersiz olan (**dünya**)ın geçici-yararını alıyor ve: "Yakında bağışlanacağız" diyorlar. Bunun benzeri bir yarar gelince onu da alıyorlar. Kendilerinden Allah'a karşı hakkı söylemekten başka bir şeyi söylemeyeceklerine ilişkin Kitap sözü alınmamış mıydı? Oysa içinde olanı okudular. (**Allah'tan**) Korkanlar için ahiret yurdu daha hayırlıdır. Hâlâ akıl erdirmeyecek misiniz?

170- Kitaba sımsıkı sarılanlar ve namazı dosdoğru kılanlar, şüphesiz biz salih olanların ecrini kaybetmeyiz.

171- Bir zamanlar dağı, sanki bir gölgelikmiş gibi üstlerine geçirmiştik. Onlar ise neredeyse tepelerine düşecek sanmışlardı. (**Onlara demiştik ki:**) "Size verdiklerimize sımsıkı sarılın ve onda olanı düşünün, ki sakınasınız."

172- Hani Rabbin, Adem oğullarının sırtlarından zürriyetlerini almış ve onları kendi nefislerine karşı şahidler kılmıştı: "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" (**demişti de**) onlar: "Evet (**Rabbimizsin**), şahid olduk" demişlerdi. (**Bu,**) Kıyamet günü: "Biz bundan habersizdik" dememeniz içindir.

173- Ya da: "Bizden önce ancak atalarımız şirk koşmuştu, biz ise onlardan sonra gelme bir kuşağız; işleri batıl olanların yaptıklarından dolayı bizi helak mi edeceksin?" dememeniz için.

174- İşte biz ayetleri böyle birer birer açıklarız, umulur ki dönerler.

175- Onlara kendisine ayetlerimizi verdiğimiz kişinin haberini anlat. O, bundan sıyrılıp-uzaklaşmış, şeytan onu peşine takmıştı. O da sonunda azgınlardan olmuştu.

176- Eğer biz dileseydik, onu bununla yükseltirdik. Ama o yere meyletti (**veya yere saplandı**), hevasına uydu. Onun durumu, üstüne varsan dilini sarkıtıp soluyan, kendi başına bıraksan dilini sarkıtıp soluyan köpeğin durumu gibidir. İşte ayetlerimizi yalanlayan topluluğun durumu böyledir. Artık gerçek haberi onlara aktar. Ki düşünsünler.

177- Ayetlerimizi yalanlayanlar ve yalnızca kendi nefislerine zulmedenlerin örneği ne kötüdür.

178- Allah kime hidayet verirse o artık hidayeti bulmuştur; kimi şaşırtıp-saptırırsa artık onlar da hüsrana uğrayanlardır.

179- Andolsun, cehennem için cinlerden ve insanlardan çok sayıda kişi yarattık (**hazırladık**). Kalbleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır.

180- İsimlerin en güzeli Allah'ındır. Öyleyse O'na bunlarla dua edin. O'nun isimlerinde 'aykırılığa (**ve inkâra**) sapanları' bırakın. Yapmakta oldukları dolayısıyla yakında cezalandırılacaklardır.

181- Yarattıklarımızdan, hakka yöneltip-ileten ve onunla adaleti kılan (**uygulayan**) bir ümmet vardır.

182- Ayetlerimizi yalanlayanları ise, onları bilmiyecekleri bir yönden derece derece (**günahları yükletip azaba**) yaklaştıracağız.

183- Onlara bir süre tanıyorum. Hiç şüphesiz benim düzenim (**cezalandırmam**) sapasağlamdır.

184- Sahiplerinde (**ya da arkadaşları olan peygamberde**) delilikten hiç bir şey olmadığını düşünmüyorlar mı? O, apaçık bir uyarıcıdan başkası değildir.

185- Onlar, göklerin ve yerin 'bağımlı olduğu egemenliğe ve sünnete' (**melekût**) Allah'ın yarattığı şeylere ve ihtimal (**verip**) ecellerinin pek yaklaştığına bakmıyorlar mı? Bundan sonra onlar artık hangi söze inanacaklar?

186- Allah'ın saptırdığı kimseye artık hidayet verecek yoktur. Ve onları tuğyanları içinde şaşkınca dolaşır bir durumda bırakıverir.

187- Saatin (**kıyametin**) ne zaman demir atacağını (**gerçekleşeceğini**) sorarlar. De ki: "Onun ilmi yalnızca Rabbimin katındadır. Onun süresini O'ndan başkası açıklayamaz. O, göklerde ve yerde ağırlaştı. O, size apansız bir gelişten başkası değildir." Sanki sen, ondan tümüyle haberdarmışsın gibi sana sorarlar. De ki: "Onun ilmi yalnızca Allah'ın katındadır. Ancak insanların çoğu bilmezler."

188- De ki: "Allah'ın dilemesi dışında kendim için yarardan ve zarardan (**hiç bir şeye**) malik değilim. Eğer gaybı bilebilseydim muhakkak hayırdan yaptıklarımı arttırırdım ve bana bir kötülük dokunmazdı. Ben, iman eden bir topluluk için, bir uyarıcı ve bir müjde vericiden başkası değilim."

189- O, sizi tek bir nefisten yarattı ve kendisiyle durulup-yatışması için ondan eşini var etti. Onu (**eşini**) örtüp-bürüyünce, o da bir yük yüklendi de bununla (**bir süre**) gezindi. Nitekim ağırlaşınca, ikisi Rableri olan Allah'a dua ettiler: "Eğer bize salih (**bir çocuk**) verirsen, andolsun şükredenlerden olacağız."

190- Ama O, onlara (**Adem'in çocukları erkek ve kadınlara**) salih (**bir çocuk**) verince, kendilerine verdiği şey konusunda O'na ortaklar kılmaya başladılar. Allah, onların şirk koştuklarından yücedir.

191- Kendileri yaratılıp dururken, hiç bir şeyi yaratamıyan şeyleri mi ortak koşuyorlar?

192- Oysa (**bu şirk koştukları güçler ve nesneler**) ne onlara bir yardıma güç yetirebilir, ne kendi nefislerine yardım etmeğe.

193- Onları hidayete çağırırsanız size uymazlar. Onları çağırırsanız da, suskun dursanız da size karşı (**tutumları**) birdir.

194- Allah'tan başka taptıklarınız sizler gibi kullardır. Eğer doğru iseniz, hemen onları çağırın da size icabet etsinler.

195- Onların yürüyecek ayakları var mı? Ya da tutacakları elleri mi var? Veya görecek gözleri mi var? Yoksa işitecek kulakları mı var? De ki: "Ortak koştuklarınızı çağırın, sonra bir düzen (**tuzak**) kurun da bana göz bile açtırmayın."

196- Hiç şüphesiz, benim velim Kitabı indiren Allah'tır ve O salihlerin koruyuculuğunu (**veliliğini**) yapıyor.

197- O'ndan başka taptıklarınız ise size yardıma güç yetiremezler, kendilerine de.

198- Eğer onları doğru yola çağırırsanız işitmezler. Onları sana bakar (**gibi**) görürsün, oysa onlar görmezler bile.

199- Sen af (**veya kolaylık**) yolunu benimse, (**İslam'a**) uygun olanı (**örfü**) emret ve cahillerden yüz çevir.

200- Eğer sana şeytandan yana bir kışkırtma (**vesvese veya iğva**) gelirse, hemen Allah'a sığın. Çünkü O, işitendir, bilendir.

201- (**Allah'tan**) Sakınanlara şeytandan bir vesvese eriştiğinde (**önce**) iyice düşünürler (**Allah'ı zikredip-anarlar**), sonra hemen bakarsın ki görüp bilmişlerdir.

202- (**Şeytan'ın**) Kardeşleri ise, onları sapıklığa sürüklerler, sonra peşlerini bırakmazlar.

203- Onlara bir ayet getirmediğin zaman: "Sen Onu (**inmeyen ayeti**) derleyip-toplasana" derler. De ki: "Ben, yalnızca bana Rabbimden vahyolunana uyarım. Bu, Rabbinizden olan basiretlerdir; iman edecek bir topluluk için bir hidayet ve bir rahmettir."

204- Kur'an okunduğu zaman, hemen onu dinleyin ve susun. Umulur ki esirgenmiş olursunuz.

205- Rabbini, sabah akşam, yüksek olmayan bir sesle, kendi kendine,

ürpertiyle, yalvara yalvara ve için için zikret. Gaflete kapılanlardan olma.

206- Şüphesiz Rabbinin katında olanlar, O'na ibadet etmekten büyüklenmezler; O'nu tesbih ederler ve yalnız O'na secde ederler.

8. ENFAL SURESİ

(Medine'de indirilen bu sûre 75 ayettir)

Rahman Rahim olan Allah'ın adıyla

1- Sana savaş-ganimetlerini sorarlar. De ki: "Ganimetler Allah'ın ve Resûlündür. Buna göre, eğer mü'min iseniz Allah'tan korkup-sakının, aranızı düzeltin ve Allah'a ve Resûlü'ne itaat edin."

2- Mü'minler ancak o kimselerdir ki, Allah anıldığı zaman yürekleri ürperir. O'nun ayetleri okunduğunda imanlarını arttırır ve yalnızca Rablerine tevekkül ederler.

3- Onlar, namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler.

4- İşte gerçek mü'minler bunlardır. Rableri katında onlar için dereceler, bağışlanma ve üstün bir rızık vardır.

5- Rabbin seni evinden hak uğrunda (**savaşa**) çıkardığında mü'minlerden bir grup isteksizdi.

6- (**Herşey**) Açıkça ortaya çıktıktan sonra bile, sanki kendileri, göz göre göre ölüme sürükleniyorlarmış gibi, seninle hak konusunda tartışıp duruyorlardı.

7- Hani Allah, iki topluluktan birinin muhakkak sizin olacağını vadetmişti; siz de güçsüz olanın sizin olmasını istiyordunuz. Oysa Allah, sözleriyle hakkın ve inkâr edenlerin arkasını kesmek (**kökünü kurutmak**) istiyordu.

8- O, suçlu-günahkârlar istemese de, hakkı gerçekleştirmek ve batılı geçersiz kılmak için (**böyle istiyordu.**)

9- Siz Rabbinizden yardım taleb ediyordunuz, O da: "Şüphesiz ben size birbiri ardınca bin melek ile yardım ediciyim" diye cevap vermişti.

10- Allah, bunu, yalnızca bir müjde ve kalblerinizin tatmin bulması için yapmıştı; (**yoksa**) Allah'ın katından başkasında nusret (**zafer ve yardım**) yoktur. Hiç şüphesiz Allah üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir.

11- Hani kendisinden bir güvenlik olarak sizi bir uyuklama bürüyordu. Sizi kendisiyle tertemiz kılmak, sizden şeytanın pisliklerini gidermek, kalblerinizin üstünde (**güven ve kararlılık duygusunu**) pekiştirmek ve bununla ayaklarınızı (**arz üzerinde**) sağlamlaştırmak için size gökten su indiriyordu.

12- Rabbin meleklere vahyetmişti ki: "Şüphesiz ben sizinleyim, iman

edenlere sağlamlık katın, inkâr edenlerin kalblerine amansız bir korku salacağım. Öyleyse (**ey müslümanlar,**) vurun boyunlarının üstüne, vurun onların bütün parmaklarına."

13- Bu, elbette, onların Allah'a ve elçisine baş kaldırmaları dolayısıyladır. Kim Allah'a ve elçisine baş kaldırırsa, şüphesiz Allah (**ceza ile**) sonuçlandırması pek şiddetli olandır.

14- İşte bu sizin; tadın bunu. İnkâra sapanlara bir de ateş azabı vardır.

15- Ey iman edenler, toplu olarak kâfirlerle karşılaştığınız zaman, onlara arka çevirmeyin (**savaştan kaçmayın**).

16- Kim onlara böyle bir günde -yine savaşmak için bir yana çekilen ya da bir başka bölüğe katılmak için yer tutanın dışında- arkasını çevirirse, gerçekten o, Allah'tan bir gazaba uğramıştır ve onun barınma yeri cehennemdir. Ne kötü bir yataktır o.

17- Onları siz öldürmediniz, ama onları Allah öldürdü; attığın zaman sen atmadın, ama Allah attı. Mü'minleri kendinden güzel bir imtihanla imtihan etmek için (**yaptı.**) Şüphesiz Allah, işitendir, bilendir.

18- İşte size böyle… Gerçekten Allah, kâfirlerin hileli-düzenlerini boşa çıkarıcıdır.

19- Eğer fetih istiyor idiyseniz (**ey kâfirler,**) işte size fetih; ama eğer (**inkârdan ve eski yaptıklarınızdan**) vazgeçerseniz bu sizin için daha hayırlıdır. Yok, geri dönerseniz biz de döneriz. Topluluğunuz çok da olsa, size bir şey sağlayamaz. Çünkü Allah mü'minlerle beraberdir.

20- Ey iman edenler, Allah'a ve Resûlü’ne itaat edin. Siz de işitiyorken, ondan yüz çevirmeyin.

21- Ve: "Biz işittik" dedikleri halde, gerçekte işitmeyenler gibi olmayın;

22- Gerçek şu ki, Allah katında, yerde debelenenlerin en kötüsü, (**bir türlü**) akıl erdirmez olan sağırlar ve dilsizlerdir.

23- Eğer Allah, onlarda bir hayır görseydi muhakkak onlara işittirirdi. İşittirseydi bile, arka çevirenler olarak (**yine**) yüz çevirirlerdi.

24- Ey iman edenler, size hayat verecek şeylere sizi çağırdığı zaman, Allah'a ve Resûlü’ne icabet edin. Ve bilin ki muhakkak Allah, kişi ile kalbi arasına girer ve siz gerçekten O'na götürülüp toplanacaksınız.

25- Ve sizlerden yalnızca zulmedenlere isabet etmekle kalmayan bir fitneden korkup-sakının. Bilin ki, gerçekten Allah (**ceza ile**) sonuçlandırması pek şiddetli olandır.

26- Hatırlayın; hani sizler sayıca azdınız ve yeryüzünde zayıf

bırakılmıştınız, insanların sizi kapıp-yakalamasından korkuyordunuz. İşte O, sizi (**yerleşik kılıp**) barındırandı, sizi yardımıyla destekledi ve size temiz şeylerden rızıklar verdi. Ki şükredesiniz.

27- Ey iman edenler, Allah'a ve Resûlü'ne ihanet etmeyin, bile bile emanetlerinize de ihanet etmeyin.

28- Bilin ki, mallarınız ve çocuklarınız ancak bir fitnedir (**imtihan konusudur.**) Allah yanında ise büyük bir mükafaat vardır.

29- Ey iman edenler, Allah'tan korkup-sakınırsanız, size doğruyu yanlıştan ayıran bir nur ve anlayış (**furkan**) verir, kötülüklerinizi örter ve sizi bağışlar. Allah büyük fazl sahibidir.

30- Hani o inkâr edenler, seni tutuklamak ya da öldürmek veya sürgün etmek amacıyla, tuzak kuruyorlardı. Onlar bu tuzağı tasarlıyorlarken, Allah da bir düzen (**bir karşılık**) kuruyordu. Allah, düzen kurucuların (**tuzaklarına karşılık verenlerin**) hayırlısıdır.

31- Ayetlerimiz onlara okunduğu zaman; "İşittik" dediler. "İstesek, biz de bunun bir benzerini söyleyebiliriz. Bu, eskilerin efsanelerinden başkası değildir."

32- Bir de: "Ey Allah'ımız, eğer bu (**Kur'an**) bir gerçek olarak Senin katından ise, gökyüzünden üstümüze taş yağdır veya acı bir azab getir (**bakalım**)." demişlerdi.

33- Oysa sen içlerinde bulunduğun sürece, Allah onları azablandıracak değildir. Ve onlar, bağışlanma dilemektelerken de, Allah onları azablandıracak değildir.

34- Onlar, Mescid-i Haram'dan (**insanları**) alıkoyarlarken ve onun (**gerçek ve layık**) koruyucuları değilken Allah, ne diye onları azablandırmasın? Onun (**asıl**) koruyucuları yalnızca korkup-sakınanlardır. Ancak onların çoğu bilmezler.

35- Onların Beyt(**-i Şerif**) önündeki duaları, ıslık çalmaktan ve el çırpmaktan başkası değildir. Artık inkâr ettikleriniz dolayısıyla tadın azabı.

36- Gerçek şu ki, inkâr edenler, (**insanları**) Allah'ın yolundan engellemek için mallarını harcarlar; bundan böyle de harcayacaklar. Sonra bu, onlara yürek acısı olacaktır, sonra bozguna uğratılacaklardır. İnkâr edenler sonunda cehenneme sürülüp toplanacaklardır.

37- Bu, Allah'ın murdar olanı temizden ayırdetmesi; murdarı, bir kısmını bir kısmı üzerinde kılıp tümünü biriktirerek cehenneme atması içindir. İşte bunlar hüsrana uğrayanlardır.

38- O inkâr edenlere de ki: "Eğer vazgeçerlerse geçmişte (**yaptıkları**)

şeyler bağışlanacaktır. Ama yine dönecek olurlarsa, önceki (**toplumlara uygulanan**) sünnet, muhakkak (**onların başından da**) geçmiş olacaktır.

39- Fitne kalmayıncaya ve dinin hepsi Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın. Şayet vazgeçecek olurlarsa, şüphesiz Allah, yaptıklarını görendir.

40- Geri dönerlerse, bilin ki gerçekten Allah, sizin mevlanızdır. O, ne güzel mevladır ve ne güzel yardımcıdır.

41- Bilin ki, 'ganimet olarak ele geçirdiğiniz' şeylerin beşte biri, muhakkak Allah'ın, Resûlün, yakınların, yetimlerin, yoksulların ve yolcunundur. Eğer Allah'a, hak ile batılın birbirinden ayrıldığı gün, iki ordunun karşı karşıya geldiği günde (**Bedir'de**) kulumuza indirdiğimize iman ediyorsanız (**ganimeti böyle bölüşün**). Allah, her şeye güç yetirendir.

42- Hani siz vadinin yakın kenarında, onlar uzak yamacındaydılar; kervan ise sizden daha aşağıdaydı. Eğer sözleşseydiniz, kaçınılmaz olarak sözleşme yeri (**veya konusu**) hakkında anlaşmazlığa düşerdiniz; ancak Allah, olacağı olan işi gerçekleştirmek için (**böyle yaptı**). Böylece, helak olacak kişi apaçık bir delilden sonra helak olsun, diri kalacak kişi apaçık bir delilden sonra hayatta kalsın. Şüphesiz Allah, gerçekten işitendir, bilendir.

43- Hani Allah, onları sana uykunda az gösteriyordu; eğer sana çok gösterseydi, gerçekten yılgınlığa kapılacaktınız ve iş konusunda gerçekten çekişmeye düşecektiniz. Ancak Allah esenlik (kurtuluş) bağışladı. Çünkü O, elbette sinelerin özünde saklı duranı bilendir.

44- Karşı karşıya geldiğinizde, Allah, 'olacağı olan işi gerçekleştirmek' için, onları gözlerinizde az gösteriyor, sizi de onların gözlerinde azaltıyordu. Ve (**bütün**) işler Allah'a döndürülür.

45- Ey iman edenler, bir toplulukla karşı karşıya geldiğiniz zaman, dayanıklık gösterin ve Allah'ı çokca zikredin. Ki kurtuluş (**felah**) bulasınız.

46- Allah'a ve Resûlü’ne itaat edin ve çekişip birbirinize düşmeyin, çözülüp yılgınlaşırsınız, gücünüz gider. Sabredin. Şüphesiz Allah, sabredenlerle beraberdir.

47- Bir de yurtlarından refahtan şımarıp-azıtarak, insanlara gösteriş yaparak çıkanlar ve (**halkı**) Allah'ın yolundan alıkoyanlar gibi olmayın. Allah, onların yaptıklarını çepeçevre kuşatandır.

48- O zaman şeytan onlara amellerini çekici göstermiş ve onlara: "Bugün sizi insanlardan bozguna uğratacak kimse yoktur ve ben de sizin yardımcınızım" demişti. Ne zaman ki, iki topluluk birbirini görür oldu (**karşılaştı**) o, iki topuğu üstünde geri döndü ve: "Şüphesiz ben sizden uzağım. Çünkü ben sizin görmediğinizi görüyorum, ben Allah'tan da

korkuyorum" dedi. Allah (**ceza ile**) sonuçlandırması pek şiddetli olandır.

49- Münafıklar ve kalblerinde hastalık olanlar şöyle diyorlardı: "Bunları (**müslümanları**) dinleri aldattı." Oysa kim Allah'a tevekkül ederse, şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir.

50- Melekleri, onların yüzlerine ve arkalarına vurarak: "Yakıcı azabı tadın" diye o inkâr edenlerin canlarını alırken görmelisin.

51- Bu, ellerinizin önceden takdim ettiği işler yüzündendir. Yoksa şüphesiz Allah kullara zulmedici değildir.

52- Firavun ailesinin ve onlardan öncekilerin gidiş tarzı gibi Allah'ın ayetlerini inkâr ettiler de, Allah da onları günahlarından dolayı yakalayıverdi. Şüphesiz, Allah, en büyük kuvvet sahibidir, sonuçlandırması pek şiddetlidir.

53- Nedeni şu: Bir kavim (**toplum**), kendinde olanı değiştirinceye kadar Allah, ona nimet olarak bağışladığını değiştirici değildir. Allah şüphesiz işitendir, bilendir.

54- Firavun ailesinin ve onlardan öncekilerin gidiş tarzı gibi. Onlar, Rablerinin ayetlerini yalanladılar; biz de günahları dolayısıyla onları helak ettik. Firavun ordusunu suda boğduk. Onların tümü zulmeden kimselerdi.

55- Allah katında canlıların en kötüsü, şüphesiz inkâr edenlerdir. Onlar artık inanmazlar.

56- Bunlar, içlerinden antlaşma yaptığın kimselerdir ki, sonra her defasında ahidlerini bozarlar. Onlar sakınmazlar.

57- Bundan dolayı, savaşta onları yakalarsan, öyle darmadağın et ki, onlarla arkalarından gelecek olanlar(**ı caydır**). Umulur ki ibret alırlar.

58- Eğer bir kavmin ihanet edeceğinden kesin olarak korkarsan, sen de açık ve adil bir tutumla (**onlarla olan anlaşma metnini ve diplomatik ilişkiyi**) at. Gerçekten Allah, ihanet edenleri sevmez.

59- İnkâr edenler, kaçıp-kurtulduklarını sanmasınlar; gerçek şu ki, onlar (**bizi**) aciz bırakamazlar.

60- Onlara karşı gücünüzün yettiği kadar kuvvet ve besili atlar hazırlayın. Bununla, Allah'ın düşmanı ve sizin düşmanınızı ve bunların dışında sizin bilmeyip Allah'ın bildiği diğer (**düşmanları**) korkutup-caydırasınız. Allah yolunda her ne infak ederseniz, size 'eksiksiz olarak ödenir' ve siz haksızlığa uğratılmazsınız.

61- Eğer onlar barışa eğilim gösterirlerse, sen de ona eğilim göster ve Allah'a tevekkül et. Çünkü O, işitendir, bilendir.

62- Onlar, seni aldatmak isterlerse, şüphesiz Allah sana yeter. O, seni yardımıyla ve mü'minlerle destekledi.

63- Ve onların kalblerini uzlaştırdı. Sen, yeryüzündekilerin tümünü harcasaydın bile, onların kalblerini uzlaştıramazdın. Ama Allah, aralarını bulup onları uzlaştırdı. Çünkü O, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir.

64- Ey Peygamber, sana ve seni izleyen mü'minlere Allah yeter.

65- Ey Peygamber, mü'minleri savaşa karşı hazırlayıp-teşvik et. Eğer içinizde sabreden yirmi (**kişi**) bulunursa, iki yüz (**kişiyi**) mağlub edebilirler. Ve eğer içinizden yüz (**sabırlı kişi**) bulunursa, kâfirlerden binini yener. Çünkü onlar (**gerçeği**) kavramayan bir topluluktur.

66- Şimdi, Allah sizden (**yükünüzü**) hafifletti ve sizde bir za'f olduğunu bildi. Sizden yüz sabırlı (**kişi**) bulunursa, (**onların**) iki yüzünü bozguna uğratır; eğer sizden bin (**kişi**) olursa, Allah'ın izniyle (**onların**) iki binini yener. Allah, sabredenlerle beraberdir.

67- Hiç bir peygambere, yeryüzünde kesin bir zafer kazanıncaya kadar esir alması yakışmaz. Siz dünyanın geçici yararını istiyorsunuz. Oysa Allah (**size**) ahireti istemektedir. Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

68- Eğer Allah'ın geçmişte bir yazması (**söz vermesi**) olmasaydı, aldıklarınıza karşılık size gerçekten büyük bir azab dokunurdu.

69- Artık ganimet olarak elde ettiklerinizden helal ve temiz olarak yiyin ve Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah bağışlayandır, esirgeyendir."

70- Ey Peygamber, ellerinizdeki esirlere de ki: "Eğer Allah, sizin kalblerinizde bir hayır olduğunu bilirse (**görürse**) size sizden alınandan daha hayırlısını verir ve sizi bağışlar. Allah bağışlayandır, esirgeyendir."

71- Eğer sana ihanet etmek isterlerse, onlar daha önce Allah'a da ihanet etmişlerdi; böylece O da, "bozguna uğramaları (**için**) sana imkan vermişti.' Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

72- Gerçek şu ki, iman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenler ile (**hicret edenleri**) barındıranlar ve yardım edenler, işte birbirlerinin velisi olanlar bunlardır. İman edip hicret etmeyenler, onlar hicret edinceye kadar, sizin onlara hiç bir şeyle velayetiniz yoktur. Ama din konusunda sizden yardım isterlerse, yardım üzerinizde bir yükümlülüktür. Ancak, sizlerle onlar arasında anlaşma bulunan bir topluluğun aleyhinde değil. Allah, yaptıklarınızı görendir.

73- İnkâr edenler birbirlerinin velileridir. Eğer siz bunu yapmazsanız (**birbirinize yardım etmez ve dost olmazsanız**) yeryüzünde bir fitne ve

büyük bir bozgunculuk (**fesat**) olur.

74- İman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda cihad edenler ile (**hicret edenleri**) barındıranlar ve yardım edenler, işte gerçek mü'min olanlar bunlardır. Onlar için bir bağışlanma ve üstün bir rızık vardır.

75- Bundan sonra iman edip hicret edenler ve sizinle birlikte cihad edenler, işte onlar sizdendir. Akrabalar (**mirasta**) Allah'ın Kitabına göre, birbirlerine (**mirasta**) önceliklidir. Doğrusu Allah her şeyi bilendir.

9. TEVBE SURESİ

(Medine'de indirilen bu sûre 129 ayettir)

Rahman Rahim olan Allah'ın adıyla

1- (**Bu,**) Müşriklerden kendileriyle antlaşma imzaladıklarınıza Allah'tan ve Resûlü'nden kesin bir uyarıdır.

2- Bundan böyle yeryüzünde (**size tanınmış bir süre olarak**) dört ay dolaşın. Ve bilin ki Allah'ı aciz bırakacak değilsiniz. Gerçekten Allah, inkâr edenleri hor ve aşağılık kılıcıdır.

3- Ve büyük Hacc (**Hacc-ı Ekber**) günü, Allah'tan ve Resûlü'nden insanlara bir duyuru: Kesin olarak Allah, müşriklerden uzaktır, O'nun Resûlü de… Eğer tevbe ederseniz bu sizin için daha hayırlıdır; yok eğer yüz çevirirseniz, bilin ki Allah'ı elbette aciz bırakacak değilsiniz. İnkâr edenleri acı bir azabla müjdele.

4- Ancak müşriklerden kendileriyle antlaşma imzaladıklarınızdan (**antlaşmadan**) bir şeyi eksiltmeyenler ve size karşı hiç kimseye yardım etmeyenler başka; artık antlaşmalarını, süresi bitene kadar tamamlayın. Şüphesiz, Allah muttaki olanları sever.

5- Haram aylar (**süre tanınmış dört ay**) sıyrılıp-bitince (**çıkınca**) müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün, onları tutuklayın, kuşatın ve onların bütün geçit yerlerini kesip-tutun. Eğer tevbe edip namaz kılarlarsa ve zekatı verirlerse yollarını açıverin. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.

6- Eğer müşriklerden biri, senden 'eman isterse', ona eman ver; öyle ki Allah'ın sözünü dinlemiş olsun, sonra onu 'güvenlik içinde olacağı yere ulaştır.' Bu, onların elbette bilmeyen bir topluluk olmaları nedeniyledir.

7- Mescid-i Haram yanında kendileriyle anlaştıklarınız dışında, müşriklerin Allah katında ve Resûlünün katında nasıl bir ahdi olabilir? Şu halde o (**anlaşmalı olanlar**), size karşı (**doğru**) bir tutum takındıkça, siz de onlara karşı doğru bir tutum takının. Şüphesiz Allah, muttaki olanları sever.

8- Nasıl olabilir ki!.. Eğer size karşı galip gelirlerse size karşı ne 'akrabalık bağlarını', ne de 'sözleşme hükümlerini' gözetip-tanırlar. Sizi ağızlarıyla hoşnut kılarlar, kalbleri ise karşı koyar. Onların çoğu fasık kimselerdir.

9- Allah'ın ayetlerine karşılık az bir değeri satın aldılar, böylece O'nun yolunu engellediler. Onların yaptıkları gerçekten ne kötüdür.

10- Onlar (**hiç**) bir mü'mine karşı ne 'akrabalık bağlarını', ne de 'sözleşme hükümlerini' gözetip tanırlar. İşte bunlar, haddi aşmakta olanlardır.

11- Eğer onlar tevbe edip namazı kılarlarsa ve zekatı verirlerse, artık onlar sizin dinde kardeşlerinizdir. Bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklarız.

12- Ve eğer antlaşmalardan sonra, yine yeminlerini bozarlarsa ve dininize hınç besleyip-saldırırlarsa, bu durumda küfrün önderleriyle çarpışın. Çünkü onlar, yeminleri olmayan kimselerdir; belki cayarlar.

13- Yeminlerini bozan, elçiyi (**yurdundan**) sürmeye çabalayan ve sizinle ilk defa (**savaşa**) başlayan bir toplulukla savaşmaz mısınız? Korkuyor musunuz onlardan? Eğer inanıyorsanız, kendisinden korkmanıza Allah daha layıktır.

14- Onlarla çarpışınız. Allah, onları sizin ellerinizle azablandırsın, hor ve aşağılık kılsın ve onlara karşı size zafer versin, mü'minler topluluğunun göğsünü şifaya kavuştursun.

15- Ve kalblerindeki öfkeyi gidersin. Allah dilediğinin tevbesini kabul eder. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

16- Yoksa siz, içinizden cihad edenleri ve Allah'tan ve Resûlü’nden ve mü'minlerden başka sır-dostu edinmeyenleri Allah 'bilip (ortaya) çıkarmadan' bırakılıvereceğinizi mi sandınız? Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

17- Şirk koşanların, kendi inkârlarına bizzat kendileri şahidler iken, Allah'ın mescidlerini onarmalarına (**hak ve yetkileri**) yoktur. İşte bunlar, yaptıkları boşa gitmiş olanlardır. Ve bunlar ateşte süresiz kalacak olanlardır.

18- Allah'ın mescidlerini, yalnızca Allah'a ve ahiret gününe iman eden, namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve Allah'tan başkasından korkmayanlar onarabilir. İşte, hidayete erenlerden oldukları umulanlar bunlardır.

19- Hacılara su dağıtmayı ve Mescid-i Haram'ı onarmayı, Allah'a ve ahiret gününe iman eden ve Allah yolunda cihad edenin (**yaptıkları**) gibi mi saydınız? (**Bunlar**) Allah katında bir olmazlar. Allah zulmeden bir topluluğa hidayet vermez.

20- İman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenlerin Allah katında büyük dereceleri vardır. İşte 'kurtuluşa ve mutluluğa' erenler bunlardır.

21- Rableri onlara katından bir rahmeti, bir hoşnutluğu ve onlar için, kendisine sürekli bir nimet bulunan cennetleri müjdeler.

22- Onda ebedi kalıcıdırlar. Şüphesiz Allah, büyük mükafaat katında olandır.

23- Ey iman edenler, eğer imana karşı inkârı sevip-tercih ediyorlarsa, babalarınızı ve kardeşlerinizi veliler edinmeyin. Sizden kim onları veli edinirse, işte bunlar zulmeden kimselerdir.

24- De ki: "Eğer babalarınız, çocuklarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, kazandığınız mallar, az kâr getireceğinden korktuğunuz ticaret ve hoşunuza giden evler, sizlere Allah'tan, O'nun Resûlü'nden ve O'nun yolunda cihad etmekten daha sevimli ise, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyedurun. Allah, fasıklar topluluğuna hidayet vermez.

25- Andolsun, Allah birçok yerlerde ve Huneyn gününde size yardım etti. Hani çok sayıda oluşunuz sizi böbürlendirip-gururlandırmıştı, fakat size bir şey de sağlayamamıştı. Yer ise, bütün genişliğine rağmen size dar gelmişti, sonra arkanıza dönüp gerisin geri gitmiştiniz.

26- (**Bundan**) Sonra Allah, elçisi ile mü'minlerin üzerine 'güven duygusu ve huzur' indirdi, sizin görmediğiniz orduları indirdi ve inkâr edenleri azablandırdı. Bu, inkârcıların cezasıdır.

27- Bunun ardından Allah, dilediği kimseden tevbesini kabul eder. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.

28- Ey iman edenler, müşrikler ancak bir pisliktirler; öyleyse bu yıllarından sonra artık Mescid-i Haram'a yaklaşmasınlar. Eğer ihtiyaç içinde kalmaktan korkarsanız, Allah dilerse sizi kendi fazlından zengin kılar. Şüphesiz Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

29- Kendilerine kitap verilenlerden, Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, Allah'ın ve Resûlü'nün haram kıldığını haram tanımayan ve hak dini (**İslam'ı**) din edinmeyenlerle, küçük düşürülüp cizyeyi kendi elleriyle verinceye kadar savaşın.

30- Yahudiler: "Üzeyir Allah'ın oğludur" dediler; hristiyanlar da: "Mesih Allah'ın oğludur" dediler. Bu, onların ağızlarıyla söylemeleridir; onlar, bundan önceki inkâr edenlerin sözlerini taklid ediyorlar. Allah onları kahretsin; nasıl da çevriliyorlar?

31- Onlar, Allah'ı bırakıp bilginlerini ve rahiplerini rablar (**ilahlar**) edindiler ve Meryem oğlu Mesih'i de.. Oysa onlar, tek olan bir ilah'a ibadet etmekten başka bir şeyle emrolunmadılar. O'ndan başka ilah yoktur. O, bunların şirk koştukları şeylerden yücedir.

32- Ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Oysa kâfirler istemese de Allah, kendi nurunu tamamlamaktan başkasını istemiyor.

33- Müşrikler istemese de O dini (**İslam'ı**) bütün dinlere üstün kılmak için elçisini hidayetle ve hak dinle gönderen O'dur.

34- Ey iman edenler, gerçek şu ki, (**yahudi**) bilginlerinden ve (**hristiyan**) rahiplerinden çoğu, insanların mallarını haksızlıkla yerler ve Allah'ın yolundan alıkoyarlar. Altını ve gümüşü biriktirip de Allah yolunda harcamayanlar... Onlara acı bir azabı müjdele.

35- Bunların üzerlerinin cehennem ateşinde kızdırılacağı gün, onların alınları, böğürleri ve sırtları bunlarla dağlanacak (**ve:**) "İşte bu, kendiniz için yığıp-sakladıklarınızdır; yığıp-sakladıklarınızı tadın" (**denilecek**).

36- Gerçek şu ki, Allah katında ayların sayısı, gökleri ve yeri yarattığı günden beri Allah'ın kitabında on ikidir. Bunlardan dördü haram aylardır. İşte dosdoğru olan hesab (**din**) budur. Öyleyse bunlarda kendinize zulmetmeyin ve onların sizlerle topluca savaşması gibi siz de müşriklerle topluca savaşın. Ve bilin ki Allah, takva sahipleriyle beraberdir.

37- (**Haram ayları**) Ertelemek ancak inkârda bir artıştır. Bununla kâfirler şaşırtılıp-saptırılır. Allah'ın haram kıldığına sayı bakımından uymak için, onu bir yıl helal, bir yıl haram kılıyorlar. Böylelikle Allah'ın haram kıldığını helal kılmış oluyorlar. Yaptıklarının kötülüğü kendilerine 'çekici ve süslü' gösterilmiştir. Allah, inkârcı bir topluluğa hidayet vermez.

38- Ey iman edenler, ne oldu ki size, Allah yolunda savaşa kuşanın denildiği zaman, yer(**iniz**)de ağırlaşıp kaldınız? Ahiretten (**cayıp**) dünya hayatına mı razı oldunuz? Ama ahirettekine (**göre**), bu dünya hayatının yararı pek azdır.

39- Eğer savaşa kuşanıp-çıkmazsanız, O sizi pek acı bir azabla azablandıracak ve yerinize bir başka topluluğu getirip değiştirecektir. Siz O'na hiç bir şeyle zarar veremezsiniz. Allah, her şeye güç yetirendir.

40- Siz O’na (**peygambere**) yardım etmezseniz, Allah O’na yardım etmiştir. Hani kâfirler ikiden biri olarak O’nu (**Mekke'den**) çıkarmışlardı; ikisi mağarada olduklarında arkadaşına şöyle diyordu: "Hüzne kapılma, elbette Allah bizimle beraberdir." Böylece Allah O’na 'huzur ve güvenlik duygusunu' indirmişti, O’nu sizin görmediğiniz ordularla desteklemiş, inkâra edenlerin de kelimesini (**inkâr çağrılarını**) alçaltmıştı. Oysa Allah'ın kelimesi, yüce olandır. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

41- Hafif ve ağır savaşa kuşanıp çıkın ve Allah yolunda mallarınızla ve canlarınızla cihad edin. Eğer bilirseniz, bu sizin için daha hayırlıdır.

42- Eğer yakın bir yarar ve orta bir sefer olsaydı, onlar mutlaka seni izlerlerdi. Ama zorluk onlara uzak geldi. "Eğer güç yetirseydik muhakkak seninle birlikte (**savaşa**) çıkardık." diye sana Allah adına yemin edecekler. Kendi nefislerini helaka sürüklüyorlar. Allah onların gerçekten yalan

söylediklerini biliyor.

43- Allah seni affetsin; doğru söyleyenler sana açıkça belli oluncaya ve yalancıları da öğreninceye kadar niye onlara izin verdin?

44- Allah'a ve ahiret gününe iman edenler, mallarıyla ve canlarıyla cihad etmekten (**kaçınmak için**) senden izin istemezler. Allah takva sahiplerini bilendir.

45- Senden, yalnızca Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, kalbleri kuşkuya kapılıp, kuşkularında kararsızlığa düşenler izin ister.

46- Eğer (**savaşa**) çıkmak isteselerdi, herhalde ona bir hazırlık yaparlardı. Ancak Allah, (**savaşa**) gönderilmelerini çirkin gördü de ayaklarını doladı ve; "(**Onlara**) Siz de oturanlarla birlikte oturun" denildi.

47- Sizinle birlikte çıksalardı, size 'kötülük ve zarardan' başka bir şey ilave etmez ve aranıza mutlaka fitne sokmak üzere içinizde çaba yürütürlerdi. İçinizde onlara 'haber taşıyanlar' vardır. Allah, zulmedenleri bilir.

48- Andolsun, daha önce onlar fitne aramışlardı. Ve sana karşı birtakım işler çevirmişlerdi. Sonunda onlar, istemedikleri halde hak geldi ve Allah'ın emri ortaya çıkıp-üstünlük sağladı.

49- Onlardan bir kısmı: "Bana izin ver ve beni fitneye katma" der. Haberin olsun, onlar fitnenin (ta) içine düşmüşlerdir. Hiç şüphesiz cehennem, o inkâr edenleri mutlaka çepeçevre kuşatıcıdır.

50- Sana iyilik dokunursa, bu onları fenalaştırır, bir musibet isabet edince ise: "Biz önceden tedbirimizi almıştık" derler ve sevinç içinde dönüp giderler.

51- De ki: "Allah'ın bizim için yazdıkları dışında, bize kesinlikle hiç bir şey isabet etmez. O bizim mevlamızdır. Ve mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etmelidirler."

52- De ki: "Siz bizim için iki güzellikten (**şehidlik veya zaferden**) birinin dışında başkasını mı bekliyorsunuz? Oysa biz de, Allah'ın ya kendi katından veya bizim elimizle size bir azab dokunduracağını bekliyoruz. Öyleyse siz bekleyedurun, kuşkusuz biz de sizlerle birlikte bekleyenleriz.

53- De ki: "İsteyerek veya istemiyerek infak edin; sizden kesin olarak kabul edilmeyecektir. Çünkü siz bir fasıklar topluluğu oldunuz."

54- İnfak ettiklerinin kendilerinden kabulünü engelleyen şey, Allah'ı ve elçisini tanımamaları, namaza ancak isteksizce gelmeleri ve hoşlarına gitmiyorken infak etmeleridir.

55- Şu halde onların malları ve çocukları seni imrendirmesin; Allah bunlarla ancak onları dünya hayatında azablandırmak ve canlarının inkâr

içindeyken zorlukla çıkmasını ister.

56- Gerçekten sizden olduklarına dair Allah adına yemin ederler. Oysa onlar sizden değildirler. Ancak onlar ödleri kopan bir topluluktur.

57- Eğer onlar bir sığınak ya da (**kalacak**) mağaralar veya girebilecekleri bir yer bulsalardı, hızla oraya yönelip koşarlardı.

58- Onlardan sadakalar konusunda seni yadırgayacaklar vardır. Ondan kendilerine verilirse hoşlanırlar, kendilerine verilmediği zaman bu sefer gazablanırlar.

59- Eğer onlar, Allah'ın ve elçisinin verdiklerine hoşnut olsalardı ve: "Bize Allah yeter; Allah pek yakında bize fazlından verecek, O'nun elçisi de. Biz gerçekten ancak Allah'a rağbet edenleriz" deselerdi (**ya**)!..

60- Sadakalar, -Allah'tan bir farz olarak- yalnızca fakirler, düşkünler, (**zekat**) işinde görevli olanlar, kalbleri ısındırılacaklar, köleler, borçlular, Allah yolunda (**olanlar**) ve yolda kalmış(**lar**) içindir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

61- İçlerinden Peygamberi incitenler ve: "O (**her sözü dinleyen**) bir kulaktır" diyenler vardır. De ki: "O sizin için bir hayır kulağıdır. Allah'a iman eder, mü'minlere inanıp-güvenir ve sizden iman edenler için bir rahmettir. Allah'ın elçisine eziyet edenler... Onlar için acı bir azab vardır."

62- Sizi hoşnut kılmak için Allah'a yemin ederler; oysa mü'min iseler, hoşnut kılınmaya Allah ve elçisi daha layıktır.

63- Bilmiyorlar mı, kim Allah'a ve elçisine karşı koymaya çalışırsa, gerçekten onun için, onda ebedi kalmak üzere cehennem ateşi vardır? İşte en büyük aşağılanma budur.

64- Münafıklar, kalblerinde olanı kendilerine haber verecek bir sûrenin aleyhlerinde indirilmesinden çekiniyorlar. De ki: "Alay edin. Şüphesiz, Allah kaçınmakta olduklarınızı açığa çıkarandır."

65- Onlara sorarsan, andolsun: "Biz dalmış, oyalanıyorduk" derler. De ki: "Allah ile, O'nun ayetleriyle ve elçisiyle mi alay ediyordunuz?"

66- Özür belirtmeyiniz. Siz, imanınızdan sonra inkâra saptınız. Sizden bir topluluğu bağışlasak da, bir topluluğunuzu gerçekten suçlu-günahkar olmaları nedeniyle azablandıracağız.

67- Münafık erkekler ve münafık kadınlar, bazısı bazısındandır; kötülüğü emrederler, iyilikten alıkoyarlar, ellerini sımsıkı tutarlar. Onlar Allah'ı unuttular; O da onları unuttu. Şüphesiz, münafıklar fıska sapanlardır.

68- Allah, erkek münafıklara da, kadın münafıklara da ve (**bütün**) kâfirlere, içinde ebedi kalmak üzere cehennem ateşini vadetti. Bu, onlara

yeter. Allah onları lanetlemiştir ve onlar için sürekli bir azab vardır.

69- Sizden önceki (**münafıklar ve kâfirler**) gibi. Onlar sizden kuvvet bakımından daha güçlü, mal ve çocuklar bakımından daha çoktular. Onlar kendi paylarıyla yararlanmaya baktılar; siz de, sizden öncekilerin kendi paylarıyla yararlanmaya kalkışmaları gibi, kendi paylarınızla yararlanmaya baktınız ve siz de (**dünyaya ve zevke**) dalanlar gibi daldınız. İşte onların dünyada ahirette bütün yapıp-ettikleri (**amelleri**) boşa çıkmıştır ve işte onlar kayba uğrayanlardır.

70- Onlara, kendilerinden öncekilerin; Nuh, Ad, Semud kavminin, İbrahim kavminin, Medyen ahalisinin ve yerle bir olan şehirlerin haberi gelmedi mi? Onlara resulleri apaçık deliller getirmişlerdi. Demek ki Allah, onlara zulmediyor değildi, ama onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı.

71- Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar birbirlerinin velileridirler. İyiliği emreder, kötülükten sakındırırlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler ve Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederler. İşte Allah'ın kendilerine rahmet edeceği bunlardır. Şüphesiz, Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

72- Allah, mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara içinde ebedi kalmak üzere, altından ırmaklar akan cennetler ve Adn cennetlerinde güzel meskenler vaadetmiştir. Allah'tan olan hoşnutluk ise en büyüktür. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur.

73- Ey Peygamber, kâfirlerle ve münafıklarla cihad et ve onlara karşı sert ve caydırıcı davran. Onların barınma yerleri cehennemdir, ne kötü bir yataktır o!..

74- Allah'a and içiyorlar ki (**o inkâr sözünü**) söylemediler. Oysa andolsun, onlar inkâr sözünü söylemişlerdir ve İslamlıklarından sonra inkâra sapmışlardır ve erişemedikleri bir şeye yeltenmişlerdir. Oysa intikama kalkışmalarının, kendilerini Allah'ın ve elçisinin bol ihsanından zengin kılmasından başka (**bir nedeni**) yoktu. Eğer tevbe ederlerse kendileri için hayırlı olur, eğer yüz çevirirlerse Allah onları dünyada da, ahirette de acı bir azabla azablandırır. Onlar için yeryüzünde bir koruyucu-dost ve bir yardımcı yoktur.

75- Onlardan kimi de: "Andolsun, eğer bize bol ihsanından verirse gerçekten sadaka vereceğiz ve salihlerden olacağız" diye Allah'a ahdetmiştir.

76- Onlara kendi bol ihsanından verince ise, onunla cimrilik yaptılar ve yüz çevirdiler; onlar böyle sırt dönenlerdir.

77- Böylece O da, Allah'a verdikleri sözü tutmamaları ve yalan

söylemeleri nedeniyle, kendisiyle karşılaşacakları güne kadar, kalplerinde nifakı (**sonuçta köklü bir duygu olarak**) yerleşik kıldı.

78- Onlar bilmiyorlar mı ki, elbette Allah, onların gizli tuttuklarını da, fısıldaştıklarını da biliyor. Gerçekten Allah, gaybın bilgisine sahip olandır.

79- Sadakalar konusunda, mü'minlerden ek bağışlarda bulunanlarla emeklerinden (**cehdlerinden**) başkasını bulamayanları yadırgayarak bunlarla alay edenler; Allah (**asıl**) onları alay konusu kılmıştır ve onlar için acı bir azab vardır.

80- Sen, onlar için ister bağışlanma dile, istersen dileme. Onlar için yetmiş kere bağışlanma dilesen de, Allah onları kesinlikle bağışlamaz. Bu, gerçekten onların Allah'a ve elçisine (**karşı**) nankörlük etmeleri dolayısıyladır. Allah fasıklar topluluğuna hidayet vermez.

81- Allah'ın elçisine muhalif olarak (**savaştan**) geri kalanlar oturup-kalmalarına sevindiler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad etmeyi çirkin görerek: "Bu sıcakta (**savaşa**) çıkmayın" dediler. De ki: "Cehennem ateşinin sıcaklığı daha şiddetlidir." Bir kavrayıp-anlasalardı.

82- Öyleyse kazandıklarının cezası olarak az gülsünler, çok ağlasınlar.

83- Bundan böyle, Allah seni onlardan bir topluluğun yanına döndürür de, (**yine savaşa**) çıkmak için senden izin isterlerse, de ki: "Kesin olarak benimle hiç bir zaman (**savaşa**) çıkamazsınız ve kesin olarak benimle bir düşmana karşı savaşamazsınız. Çünkü siz oturmayı ilk defa hoş gördünüz; öyleyse geride kalanlarla birlikte oturun."

84- Onlardan ölen birinin namazını hiç bir zaman kılma, mezarı başında durma. Çünkü onlar, Allah'a ve elçisine (**karşı**) inkâra saptılar ve fasık kimseler olarak öldüler.

85- Onların malları ve evlatları seni imrendirmesin; Allah bunlarla, ancak onları dünyada azablandırmak ve canlarının onlar inkâr içindeyken zorluk içinde çıkmasını istiyor.

86- "Allah'a iman edin, O'nun elçisi ile cihada çıkın" diye bir sûre indirildiği zaman onlardan servet sahibi olanlar, senden izin isteyip: "Bizi bırakıver, oturanlarla birlikte olalım" dediler.

87- (**Savaştan**) Geri kalanlarla birlikte olmayı seçtiler. Onların kalbleri mühürlenmiştir. Bundan dolayı kavrayıp-anlamazlar.

88- Ama Resul ve onunla birlikte olan mü'minler, mallarıyla ve canlarıyla cihad ettiler; işte bütün hayırlar onlarındır ve kurtuluşa erenler onlardır.

89- Allah onlar için, süresiz kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler hazırladı. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur.

90- Bedevilerden özür belirtenler, kendilerine izin verilmesi için geldiler. Allah'a ve elçisine yalan söyleyenler de oturup kaldı. Onlardan inkâr edenlere pek acı bir azab isabet edecektir.

91- Allah'a ve elçisine karşı 'içten bağlı kalıp hayra çağıranlar' oldukları sürece, güçsüz-zayıflara, hastalara ve infak etmek için bir şey bulamayanlara bir sorumluluk (**günah**) yoktur. İyilik edenlerin aleyhinde de bir yol yoktur. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.

92- Bir de (**savaşa katılabilecekleri bir bineğe**) bindirmen için sana her gelişlerinde "Sizi bindirecek bir şey bulamıyorum" dediğin ve infak edecek bir şey bulamayıp hüzünlerinden dolayı gözlerinden yaşlar boşana boşana geri dönenler üzerinde de (**sorumluluk**) yoktur.

93- Yol, ancak o kimseler aleyhinedir ki, zengin oldukları halde (**savaşa çıkmamak için**) senden izin isterler ve bunlar geride kalanlarla birlikte olmayı seçerler. Allah, onların kalplerini mühürlemiştir. Bundan dolayı onlar, bilmezler.

94- Onlara geri döndüğünüzde size özür belirttiler. De ki: "Özür belirtmeyiniz, size kesin olarak inanmıyoruz. Allah bize, durumunuzu haber vermiştir. Yaptıklarınızı Allah görecektir, O'nun elçisi de. Sonra gaybı da, müşahede edilebileni de bilen'e döndürüleceksiniz ve O, yaptıklarınızı size haber verecektir."

95- Onlara geri döndüğünüzde kendilerinden vazgeçmeniz için Allah'a and içecekler. Artık siz onlara sırt çevirin. Onlar gerçekten pistirler. Kazanmakta olduklarının bir cezası olarak, barınma yerleri cehennemdir.

96- Kendilerinden hoşnut olmanız için size yemin ederler. Siz onlardan hoşnut olsanız bile şüphesiz Allah, fasıklar topluluğundan hoşnut olmaz.

97- Bedeviler inkâr ve nifak bakımından daha şiddetlidir. Allah'ın elçisine indirdiği sınırları bilmemeye de onlar daha 'yatkın ve elverişlidir.' Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

98- Bedevilerden öyleleri vardır ki, infak ettiğini bir cereme sayar ve sizi felaketlerin sarıvermesini bekler. Kötü felaket onları sarsın. Allah işitendir, bilendir.

99- Bedevilerden öyleleri de vardır ki, onlar Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve infak ettiğini Allah katında bir yakınlaşmaya ve elçinin dua ve bağışlama dileklerine (**bir yol**) sayar. Haberiniz olsun, bu gerçekten onlar için

bir yakınlaşmadır. Allah da onları kendi rahmetine sokacaktır. Şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.

100- Öne geçen Muhacirler ve Ensar ile onlara güzellikle uyanlar; Allah onlardan hoşnut olmuştur, onlar da O'ndan hoşnut olmuşlardır ve (**Allah**) onlara, içinde ebedi kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur.

101- Çevrenizdeki bedevilerden münafık olanlar vardır ve Medine halkından da nifakı alışkanlığa çevirmiş olanlar vardır. Sen onları bilmezsin, biz onları biliriz. Biz onları iki kere azablandıracağız, sonra onlar büyük bir azaba döndürülecekler.

102- Diğerleri günahlarını itiraf ettiler, onlar salih bir ameli bir başka kötüyle karıştırmışlardır. Umulur ki Allah tevbelerini kabul eder. Hiç şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.

103- Onların mallarından sadaka al, bununla onları temizlemiş, arındırmış olursun. Onlara dua et. Doğrusu, senin duan, onlar için 'bir sükûnet ve huzurdur.' Allah işitendir, bilendir.

104- Onlar bilmiyorlar mı ki, gerçekten Allah kullarından tevbeleri kabul edecek ve sadakaları alacak olan O'dur. Şüphesiz, tevbeleri kabul eden, esirgeyen O'dur.

105- De ki: "Yapıp-edin. Allah sizin yapıp-ettiklerinizi (**amellerinizi**) görecektir. O'nun elçisi ve mü'minler de. Yakında gaybı ve müşahede edilebileni Bilen'e döndürüleceksiniz ve O, size yaptıklarınızı haber verecektir."

106- Diğer bir kısmı, Allah'ın emri için ertelenmişlerdir. O, bunları, ya azablandıracak veya tevbelerini kabul edecektir. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

107- Zarar vermek, inkârı (**pekiştirmek**), mü'minlerin arasını ayırmak ve daha önce Allah'a ve elçisine karşı savaşanı gözlemek için mescid edinenler ve: "Biz iyilikten başka bir şey istemedik" diye yemin edenler (**var ya,**) Allah onların şüphesiz yalancı olduklarına şahidlik etmektedir.

108- Sen bunun (**böyle bir mescidin**) içinde hiç bir zaman durma. Daha ilk gününden takva temeli üzerine kurulan mescid, senin bunda (**namaza ve diğer işlere**) durmana daha uygundur. Onda, arınmayı içten-arzulayan adamlar vardır. Allah arınanları sever.

109- Binasının temelini, Allah korkusu ve hoşnutluğu üzerine kuran kimse mi hayırlıdır, yoksa binasının temelini göçecek bir yarın kenarına kurup onunla birlikte kendisi de cehennem ateşi içine yuvarlanan kimse mi?

Allah, zulmeden bir topluluğa hidayet vermez.

110- Onların kalbleri parçalanmadıkça, kurdukları bina kalblerinde bir şüphe olarak sürüp-gidecektir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

111- Hiç şüphesiz Allah, mü'minlerden -karşılığında onlara mutlaka cenneti vermek üzere- canlarını ve mallarını satın almıştır. Onlar Allah yolunda savaşırlar, öldürürler ve öldürülürler; (**bu,**) Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da O'nun üzerine gerçek olan bir vaaddir. Allah'tan daha çok ahdine vefa gösterecek olan kimdir? Şu halde yaptığınız bu alışverişten dolayı sevinip-müjdeleşiniz. İşte 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur.

112- Tevbe edenler, ibadet edenler, hamd edenler, (**İslam uğrunda**) seyahat edenler, rükû edenler, secde edenler, iyiliği emredenler, kötülükten sakındıranlar ve Allah'ın sınırlarını koruyanlar; sen (**bütün**) mü'minleri müjdele.

113- Kendilerine onların gerçekten çılgın ateşin arkadaşları oldukları açıklandıktan sonra -yakınları dahi olsa- müşrikler için bağışlanma dilemeleri peygambere ve iman edenlere yaraşmaz.

114- İbrahim'in babası için bağışlanma dilemesi, yalnızca ona verdiği bir söz dolayısıyla idi. Kendisine, onun gerçekten Allah'a düşman olduğu açıklanınca ondan uzaklaştı. Doğrusu İbrahim, çok duygulu, yumuşak huyluydu.

115- Bir topluluğa Allah, hidayet verdikten sonra, korkup-sakınacakları şeyleri kendilerine açıklayıncaya kadar, onları sapıklığa sürükleyecek değildir. Şüphesiz Allah, her şeyi bilendir.

116- Gerçek şu ki, göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır; diriltir ve öldürür. Sizin Allah'tan başka veliniz ve yardımcınız yoktur.

117- Andolsun Allah, Peygamberin, Muhacirlerin ve Ensarın üzerine tevbe ihsan etti. Ki onlar -içlerinde bir bölümünün kalbi nerdeyse kaymak üzereyken- ona güçlük saatinde tabi oldular. Sonra onların tevbelerini kabul etti. Çünkü O, onlara (**karşı**) çok şefkatlidir, çok esirgeyicidir.

118- (**Savaştan**) Geri bırakılan üç (**kişiyi**) de (**bağışladı**). Öyle ki, bütün genişliğine rağmen yeryüzü onlara dar gelmişti, nefisleri de kendilerine dar (**sıkıntılı**) gelmişti ve O'nun dışında (**yine**) Allah'tan başka bir sığınacak olmadığını iyice anladılar. Sonra tevbe etsinler diye onların tevbesini kabul etti. Şüphesiz Allah, (**yalnızca**) O, tevbeleri kabul edendir, esirgeyendir.

119- Ey iman edenler, Allah'tan sakının ve doğru (**sadık**)larla birlikte olun.

120- Medine halkına ve çevresindeki bedevilere, Allah’ın elçisinden

geri kalmaları, kendi nefislerini onun nefsine tercih etmeleri yakışmaz. Bu, gerçekten onların Allah yolunda bir susuzluk, bir yorgunluk, 'dayanılmaz bir açlık' (**çekmeleri**), kâfirleri 'kin ve öfkeyle ayaklandıracak' bir yere ayak basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları karşılığında, mutlaka onlara bununla salih bir amel yazılmış olması nedeniyledir. Şüphesiz Allah, iyilik yapanların ecrini kaybetmez.

121- Küçük, büyük infak ettileri her nafaka ve (**Allah yolunda**) aştıkları her vadi, mutlaka Allah'ın yaptıklarının daha güzeliyle onlara karşılığını vermesi için, (**bunlar**) onlar adına yazılmıştır.

122- Mü'minlerin tümünün öne fırlayıp çıkmaları gerekmez. Öyleyse onlardan her bir topluluktan bir grup, çıktığında (**bir grup da**), dinde derin bir kavrayış edinmek (**tafakkuhta bulunmak**) ve kavimleri kendilerine geri döndüğünde onları uyarmak için (**geride kalabilir**). Umulur ki onlar da kaçınıp-sakınırlar.

123- Ey iman edenler, inkâr edenlerden size en yakın olanlarla savaşın; sizde 'bir güç ve caydırıcılık' görsünler. Ve bilin ki gerçekten Allah takva sahipleriyle beraberdir.

124- Bir sûre indirildiğinde onlardan bazısı: "Bu, hanginizin imanını arttırdı?" der. Ancak iman edenlere gelince; onların imanını arttırmıştır ve onlar müjdeleşmektedirler.

125- Kalblerinde hastalık olanların ise, iğrençliklerine iğrençlik (**murdarlık**) ekleyip-arttırmış ve onlar kâfir kimseler olarak ölmüşlerdir.

126- Görmüyorlar mı ki, gerçekten onlar her yıl, bir veya iki defa belaya çarptırılıyorlar da sonra tevbe etmiyorlar ve öğüt alıp (**ders çıkarıp**) düşünmüyorlar.

127- Bir sûre indirildiğinde, bazısı bazısına bakar (**ve**): "Sizi bir kimse görüyor mu?" (**der.**) Sonra sırt çevirir giderler. Gerçekten onlar, kavramayan bir topluluk olmaları dolayısıyla, Allah onların kalblerini çevirmiştir.

128- Andolsun size, içinizden sıkıntıya düşmeniz O’nun gücüne giden, size pek düşkün, mü'minlere şefkatli ve esirgeyici olan bir elçi gelmiştir.

129- Eğer onlar yüz çevirirlerse, de ki: "Bana Allah yeter. O'ndan başka ilah yoktur. Ben O'na tevekkül ettim ve büyük arşın Rabbi O'dur."

10. YUNUS SURESİ

(Mekke'de indirilen bu sûre 109 ayettir)

Rahman Rahim olan Allah'ın adıyla

1- Elif, Lam, Ra. Bunlar, hikmetli Kitabın ayetleridir.

2- İçlerinden bir adama: "İnsanları uyar ve iman edenlere, muhakkak kendileri için Rableri katında 'gerçek bir makam' olduğunu müjde ver" diye vahyetmemiz, insanlara şaşırtıcı mı geldi? İnkâr edenler: “Gerçekten bu, açıkça bir büyücüdür" dediler.

3- Şüphesiz sizin Rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra arşa istiva eden, işleri evirip-çeviren Allah'tır. Onun izni olmadıktan sonra, hiç kimse şefaatçi olamaz. İşte Rabbiniz olan Allah budur, öyleyse O'na kulluk edin. Yine de öğüt alıp düşünmeyecek misiniz?

4- Sizin tümünüzün dönüşü O'nadır. Allah'ın va'di bir gerçektir. İman edip salih amellerde bulunanlara, adaletle karşılık vermek için yaratmayı başlatan, sonra onu iade edecek olan O'dur. İnkâr edenler ise, küfürleri dolayısıyla, onlar için kaynar sudan bir içki ve acı bir azab vardır.

5- Güneşi bir aydınlık, ayı bir nur kılan ve yılların sayısını ve hesabı bilmeniz için ona duraklar tesbit eden O'dur. Allah, bunları ancak hak ile yaratmıştır. O, bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklamaktadır.

6- Gerçekten, gece ile gündüzün ardarda gelişinde ve Allah'ın göklerde ve yerde yarattığı şeylerde korkup-sakınan bir topluluk için elbette ayetler vardır.

7- Bizimle karşılaşmayı ummayanlar, dünya hayatına razı olanlar ve bununla tatmin olanlar ve bizim ayetlerimizden habersiz olanlar;

8- İşte bunların, kazandıkları dolayısıyla barınma yerleri ateştir.

9- İman edenler ve salih amellerde bulunanlar da, Rableri onları imanları dolayısıyla altından ırmaklar akan, nimetlerle donatılmış cennetlere yöneltip-iletir (**hidayet eder**).

10- Oradaki duaları: "Allah'ım, Sen ne yücesin"dir ve oradaki dirlik temennileri: "Selam"dır; dualarının sonu da: "Gerçekten, hamd alemlerin Rabbi olan Allah'ındır."

11- Eğer Allah, onların hayra ulaşmak için çarçabuk davrandıkları gibi, insanlara şerri de çabuklaştırsaydı, mutlaka ecellerine hüküm verilirdi. İşte bize kavuşmayı ummayanları biz böylece taşkınlıkları içinde şaşkınca dolaşır bir durumda bırakırız.

12- İnsana bir zarar dokunduğunda, yan yatarken, otururken ya da

ayaktayken bize dua eder; zararını üstünden kaldırdığımız zaman ise, sanki kendisine dokunan zarara bizi hiç çağırmamış gibi döner-gider. İşte, ölçüyü taşıranlara yapmakta oldukları böyle süslenmiştir.

13- Andolsun, sizden önceki nesilleri, resulleri kendilerine apaçık deliller getirdiği halde, zulmettikleri ve iman etmeyecek oldukları için yıkıma uğrattık. İşte biz, suçlu-günahkar olan bir topluluğu böyle cezalandırırız.

14- Sonra, nasıl yapıp-davranacaksınız diye gözlemek için, onların ardından sizi yeryüzünde halifeler kıldık.

15- Onlara ayetlerimiz apaçık belgeler olarak okunduğunda, bizimle karşılaşmayı ummayanlar, derler ki: "Bundan başka bir Kur'an getir veya onu değiştir." De ki: "Benim onu kendi nefsimin bir öngörmesi olarak değiştirmem benim için olacak şey değildir. Ben, yalnızca bana vahyolunana uyarım. Eğer Rabbime isyan edersem, gerçekten ben, büyük günün azabından korkarım."

16- De ki: "Eğer Allah dileseydi, onu size okumazdım ve onu size bildirmezdi. Ben ondan önce sizin içinizde bir ömür sürdüm. Siz yine de akıl erdirmeyecek misiniz?"

17- Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden ve O'nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kimdir? Şüphesiz O, suçlu-günahkarları kurtuluşa erdirmez.

18- Allah'ı bırakıp kendilerine zarar vermeyecek ve yararları dokunmayacak şeylere kulluk ederler ve: "Bunlar Allah katında bizim şefaatçilerimizdir" derler. De ki: "Siz, Allah'a, göklerde ve yerde bilmediği bir şey mi haber veriyorsunuz? O, sizin şirk koştuklarınızdan uzak ve yücedir."

19- İnsanlar, tek bir ümmetten başka değildi; sonra anlaşmazlığa düştüler. Eğer Rabbinden geçmiş (**verilmiş**) bir söz olmasaydı, anlaşmazlığa düştükleri şey konusunda mutlaka aralarında hüküm verilmiş olurdu.

20- Bir de derler ki: "Rabbinden üzerine bir ayet (**mucize**) indirilse ya!.." De ki: "Gayb yalnızca Allah'ındır, siz bekleyedurun; ben de sizlerle birlikte bekleyenlerdenim."

21-İnsanlara, şiddetli bir sıkıntı dokunduktan sonra, bir rahmet dokundurduğumuz zaman, ayetlerimiz konusunda hileli bir düzen kurmak (**bir entrika çevirmek**) onlar için (**bir alışkanlık ve kötü bir edinim**)dir. De ki: "Düzen kurmada (**karşılık vermede**) Allah daha hızlıdır. Şüphesiz, bizim elçilerimiz, sizin ‘geliştirmekte olduğunuz düzenleri’ yazmaktadırlar."

22- Karada ve denizde sizi gezdiren O'dur. Öyle ki siz gemide

bulunduğunuz zaman, onlar da güzel bir rüzgarla onu yüzdürürlerken ve (**tam**) bununla sevinmektelerken, ona çılgınca bir rüzgar gelip çatar ve her yandan dalgalar onları kuşatıverir; onlar artık bu (**dalgalarla**) gerçekten kuşatıldıklarını sanmışlarken, dinde O'na 'gönülden katıksız bağlılar (**muhlisler**)' olarak Allah'a dua etmeye başlarlar: "Andolsun eğer bundan bizi kurtaracak olursan, muhakkak sana şükredenlerden olacağız."

23- Ama (**Allah**) onları kurtarınca, hemen haksız yere, yeryüzünde taşkınlığa koyulurlar. Ey insanlar, sizin taşkınlığınız, ancak kendi aleyhinizedir; (**bu**) dünya hayatının geçici metaıdır. Sonra dönüşünüz bizedir, biz de yaptıklarınızı size haber vereceğiz.

24- Dünya hayatının örneği, ancak gökten indirdiğimiz, onunla insanların ve hayvanların yediği yeryüzünün bitkisi karışmış olan bir su gibidir. Öyle ki yer, güzelliğini takınıp süslendiği ve ahalisi gerçekten ona güç yetirdiklerini sanmışlarken (**işte tam bu sırada**) gece veya gündüz ona emrimiz gelmiştir de, dün sanki hiç bir zenginliği yokmuş gibi, onu kökünden biçilip atılmış bir durumda kılmışız. Düşünen bir topluluk için biz ayetleri böyle birer birer açıklarız.

25- Allah barış yurduna çağırır ve kimi dilerse dosdoğru yola yöneltip-iletir.

26- Güzellik yapanlara daha güzeli ve fazlası vardır. Onların yüzlerini ne bir karartı sarar, ne bir zillet, işte onlar cennetin halkıdırlar; orada süresiz kalacaklardır.

27- Kötülükler kazanmış olanlar ise; her bir kötülüğün karşılığı, kendi misliyledir. Bunları bir zillet sarıp kaplar. Onları Allah'tan (**kurtaracak**) hiç bir koruyucu yok. Onların yüzleri, sanki bir karanlık gecenin parçalarına bürünmüş gibidir. İşte bunlar ateşin halkıdırlar; orada süresiz kalacaklardır.

28- O gün, onların tümünü bir arada toplayacağız, sonra şirk katanlara: "Yerinizden ayrılmayınız; siz de, şirk koştuklarınız da" diyeceğiz. Artık onların arasını açmışızdır. Şirk koştukları derler ki: "Siz bize ibadet ediyor değildiniz."

29- "Bizim ile sizin aranızda şahid olarak Allah yeter. Gerçekten biz, sizin ibadetinizden habersizdik."

30- İşte orada, her nefis önceden yaptıklarıyla imtihana çekilmiş olacak ve onlar asıl-gerçek mevlaları olan Allah'a döndürülecekler. Yalan yere uydurdukları da, kendilerinden kaybolup uzaklaşacaklar.

31- De ki: "Göklerden ve yerden sizlere rızık veren kimdir? Kulaklara ve gözlere malik olan kimdir? Diriyi ölüden çıkaran ve ölüyü diriden çıkaran

kimdir? Ve işleri evirip-çeviren kimdir? Onlar: "Allah" diyeceklerdir. Öyleyse de ki: "Peki siz yine de korkup-sakınmayacak mısınız?

32- İşte bu, sizin gerçek Rabbiniz olan Allah'tır. Öyleyse haktan sonra sapıklıktan başka ne var? Peki, nasıl hâlâ çevriliyorsunuz?

33- Böylece Rabbinin sözü o fasık kimseler üzerinde (**şöyle**) gerçekleşmiştir ki: "Onlar şüphesiz iman etmezler."

34- De ki: "Sizin şirk koştuklarınızdan ilk kez yaratacak, sonra onu iade edecek olan var mı?" De ki: "Allah yaratmayı (**ilkin**) başlatır, sonra onu iade eder. Öyleyse nasıl çevriliyorsunuz?"

35- De ki: "Sizin şirk koştuklarınızdan hakka ulaştırabilecek var mı?" De ki: "Hakka ulaştıracak Allah'tır. Öyleyse, hakka ulaştıran mı uyulmaya daha hak sahibidir, yoksa doğru yola ulaştırılmadıkça kendisi hidayete ulaşmayan mı? Ne oluyor size? Nasıl hükmediyorsunuz?"

36- Onların çoğunluğu zandan başkasına uymaz. Gerçekten zan ise, haktan hiç bir şeyi sağlayamaz. Şühesiz Allah, onların işlemekte olduklarını bilendir.

37- Bu Kur'an, Allah'tan başkası tarafından yalan olarak uydurulmuş değildir. Ancak bu, önündekileri doğrulayan ve kitabı ayrıntılı olarak açıklayandır. Bunda hiç şüphe yoktur, alemlerin Rabbindendir.

38- Yoksa: "Bunu kendisi yalan olarak uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Bunun benzeri olan bir sûre getirin ve eğer gerçekten doğru sözlüyseniz Allah'tan başka çağırabildiklerinizi çağırın."

39- Hayır, onlar ilmini kuşatamadıkları ve kendilerine henüz yorumu gelmemiş bir şeyi yalanladılar. Onlardan öncekiler de böyle yalanlamışlardı. Zulmedenlerin nasıl bir sonuca uğradıklarına bir bak.

40- Onlardan ona inananlar var ve ona inanmayanlar da vardır. Rabbin bozgunculuk çıkaranları daha iyi bilir.

41- Eğer seni yalanlarlarsa, onlara de ki: "Benim yaptıklarım benim, sizin yaptıklarınız sizindir. Siz benim yaptıklarımdan uzaksınız ve ben de sizin yaptıklarınızdan uzağım."

42- Onlardan seni dinleyecekler vardır. Ama hiç duymayan -sağırlara -üstelik hiç akılları ermiyorsa- sen mi duyuracaksın?

43- Ve sana bakacak olanlar vardır. Ama kör olanları -üstelik basiretleri de yoksa- sen mi doğru yola ulaştıracaksın?

44- Şüphesiz Allah, insanlara hiç bir şeyle zulmetmez. Ancak insanlar, kendi nefislerine zulmediyorlar.

45- Gündüzün bir saatinden başka sanki hiç ömür sürmemişler gibi

onları bir arada toplayacağı gün, onlar birbirlerini tanımış olacaklar. Allah'a kavuşmayı yalanlayanlar gerçekten hüsrana uğramışlardır. Onlar hidayete ermiş (**kimseler**) değildi.

46- Onlara vaadettiğimiz (**azabın**) bir kısmını sana gösteririz veya senin hayatına son veririz (**de görmen ahirete kalır.**) Onların dönüşleri bizedir, sonra Allah işlediklerine şahiddir.

47- Her ümmetin bir resulü vardır. Onlara resulleri geldiği zaman, aralarında adaletle hüküm verilir ve onlar zulme uğratılmazlar.

48- Derler ki: "Eğer doğru sözlüyseniz, bu belirttiğiniz süre (**va'd**) ne zamanmış?"

49- De ki: "Allah'ın dilemesi dışında, kendim için zarardan ve yarardan (**hiç bir şeye**) malik değilim. Her ümmetin bir eceli vardır. Onların ecelleri gelince, artık ne bir saat ertelenebilirler, ne öne alınabilirler.

50- De ki: "Düşündünüz mü hiç, eğer O'nun azabı size gece veya gündüz geliverirse, suçlu-günahkarlar, bunu ne diye erkene almak istiyorlar?"

51- Gerçekleştikten sonra mı O'na iman edeceksiniz? Hemen şimdi mi? Oysa siz, onun (**azabın**) erkence gelmesini istiyordunuz.

52- Sonra o zulmetmekte olanlara: "Sürekli azabı tadın" denilecek. Kazandıklarınız dışında, bir başka şeyle mi cezalandırılacaktınız?"

53- "Bu bir gerçek mi?" diye senden haber soracaklar. De ki: "Evet, Rabbime andolsun ki, şüphesiz gerçektir ve sizler aciz bırakacak değilsiniz."

54- Zulmeden her nefis, yeryüzündekilerin tümüne sahip olsa bunu (**azaba karşılık**) mutlaka fidye olarak verirdi. Onlar azabı görünce pişmanlıklarını gizlerler, oysa onlar haksızlığa uğratılmadan aralarında adaletle hükmedilmiştir.

55- Haberin olsun, göktekilerin ve yerdekilerin tümü gerçekten Allah'ındır. Haberin olsun; şüphesiz Allah'ın va'di haktır; ancak onların çoğu bilmezler.

56- O, diriltir ve öldürür. Ve O'na döndürüleceksiniz.

57- Ey insanlar, Rabbinizden size bir öğüt, sinelerde olana bir şifa ve mü'minler için bir hidayet ve rahmet geldi.

58- De ki: "Allah'ın bol ihsanıyla (**fazlıyla**) ve rahmetiyle, yalnız bunlarla sevinsinler. Bu, onların toplayıp yığmakta olduklarından hayırlıdır."

59- De ki: "Allah'ın sizin için indirdiği sizin bir kısmını haram ve helal kıldığınız rızıktan, haber var mı? Söyler misiniz?" De ki: "Allah mı size izin verdi, yoksa Allah hakkında yalan uydurup iftira mı ediyorsunuz?"

60- Allah hakkında yalan uydurup iftira edenlerin kıyamet günü

zanları nedir? Şüphesiz Allah, insanlara karşı büyük ihsan (**Fazl**) sahibidir, ancak onların çoğu şükretmezler.

61- Senin içinde olduğun herhangi bir durum, onun hakkında Kur'an'dan okuduğun herhangi bir şey ve sizin işlediğiniz herhangi bir iş yoktur ki, ona (**iyice**) daldığınızda, biz sizin üzerinizde şahidler durmuş olmayalım. Yerde ve gökte zerre ağırlığınca hiç bir şey Rabbinden uzakta (**saklı**) kalmaz. Bunun daha küçüğü de, daha büyüğü de yoktur ki, apaçık bir kitapta (**kayıtlı**) olmasın.

62- Haberiniz olsun; Allah'ın velileri, onlar için korku yoktur, mahzun da olmayacaklardır.

63- Onlar iman edenler ve (**Allah'tan**) sakınanlardır.

64- Müjde, dünya hayatında ve ahirette onlarındır. Allah'ın sözleri için değişiklik yoktur. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur.

65- Onların sözleri seni üzmesin. Şüphesiz 'izzet ve gücün' tümü Allah'ındır. O, işitendir, bilendir.

66- Haberiniz olsun; şüphesiz göklerde kim var, yerde kim var tümü Allah'ındır. Allah'tan başkasına tapanlar bile, şirk koştukları varlıklara ve güçlere (**gerçekte**) uymazlar. Onlar yalnızca bir zanna uyarlar ve onlar ancak 'zan ve tahminde bulunarak yalan söylemektedirler.'

67- O, dinlenmeniz için geceyi, gündüzü de aydınlatıcı (**mubsir**) olarak sizin için yaratmıştır. Şüphesiz işitebilen bir topluluk için bunda gerçekten ayetler vardır.

68- "Allah çocuk edindi" dediler. O, (**bundan**) yücedir; O, hiç bir şeye ihtiyacı olmayandır. Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Kendinizde buna ilişkin bir delil de yoktur. Allah'a karşı bilmeyeceğiniz bir şeyi mi söylüyorsunuz?

69- De ki: "Allah hakkında yalan uydurup iftira edenler, kurtuluşa ermezler."

70- (**Onlar için**) Dünyada geçici bir meta (**vardır**). Sonra dönüşleri bizedir; sonra da inkâra sapışları dolayısıyla onlara şiddetli azabı taddıracağız.

71- Onlara Nuh'un haberini oku. Hani kavmine demişti ki: "Ey kavmim, benim makamım ve Allah'ın ayetleriyle hatırlatmalarım eğer size ağır geliyorsa ben, şüphesiz Allah'a tevekkül etmişim. Artık siz ortaklarınızla toplanıp yapacağınız işi karara bağlayın da işiniz size örtülü kalmasın (**veya tasa konusu olmasın**), sonra hakkımdaki hükmünüzü -bana süre tanımaksızın- verin.

72- Eğer yüz çevirecek olursanız, ben sizden bir karşılık istemedim. Benim ecrim, yalnızca Allah'a aittir. Ve ben, müslümanlardan olmakla emrolundum.

73- Fakat onu yalanladılar; biz de onu ve gemide onunla birlikte olanları kurtardık ve onları halifeler kıldık. Ayetlerimizi yalanlayanları da suda boğduk. Uyarılanların nasıl bir sonuca uğratıldıklarına bir bak.

74- Sonra onun ardından kendi kavimlerine (**başka**) elçiler gönderdik; onlara apaçık belgeler getirmişlerdi. Ama daha önce onu yalanlamaları nedeniyle inanmadılar. İşte biz, haddi aşanların kalblerini böyle mühürleriz.

75- Sonra bunların ardından Firavun'a ve onun önde gelen çevresine Musa'yı ve Harun'u ayetlerimizle gönderdik. Fakat onlar büyüklendiler. Onlar suçlu-günahkar bir kavimdi.

76- Onlara katımızdan hak geldiği zaman, dediler ki: "Bu, kuşkusuz apaçık bir büyüdür."

77- Musa: "Size hak geldiğinde (**böyle**) mi söylersiniz? Bu bir büyü müdür? Oysa büyücüler, kurtuluşa ermezler" dedi.

78- Onlar: "Siz ikiniz, bizi atalarımızı üzerinde bulduğumuz (**yol**)dan çevirmek ve yeryüzünde büyüklük sizin olsun diye mi bize geldiniz? Biz, sizin ikinize inanacak değiliz" dediler.

79- Firavun: "Bana bütün bilgin büyücüleri getirin" dedi.

80- Büyücüler geldiğinde Musa: "Atacağınız şeyleri atın” dedi.

81- Onlar atınca, Musa dedi ki: "Sizlerin (**ortaya**) getirdiğiniz büyüdür. Doğrusu Allah onu geçersiz kılacaktır. Şüphesiz Allah, bozgunculuk çıkaranların işini düzeltmez."

82- Allah, suçlu-günahkarlar istemese de, hakkı (**hak olarak**) kendi kelimeleriyle gerçekleştirecektir.

83- Sonunda Musa'ya kendi kavminin bir zürriyetinden (**gençlerinden**) başka -Firavun ve önde gelen çevresinin kendilerini belalara çarptırmaları korkusuyla- iman eden olmadı. Çünkü Firavun, gerçekten yeryüzünde büyüklenen bir zorba ve gerçekten ölçüyü taşıranlardandı.

84- Musa dedi ki: "Ey kavmim, eğer siz Allah'a iman edip müslüman olmuşsanız artık yalnızca O'na tevekkül edin."

85- Dediler ki: "Biz Allah'a tevekkül ettik; Rabbimiz, bizi zulmeden bir kavim için bir fitne (**konusu**) kılma."

86- "Ve bizi, kâfirler topluluğundan rahmetinle kurtar."

87- Musa ve kardeşine (**şöyle**) vahyettik: "Mısır'da kavminiz için evler hazırlayın, evlerinizi namaz kılınan (**ve kıbleye dönük**) yerler yapın ve

namazı dosdoğru kılın. Mü'minleri de müjdele."

88- Musa dedi ki: "Rabbimiz, şüphesiz Sen, Firavun'a ve önde gelen çevresine dünya hayatında bir çekicilik (**güç, ihtişam**) ve mallar verdin. Rabbimiz, Senin yolundan saptırmaları için (**mi?**) Rabbimiz, mallarını yerin dibine geçir ve onların kalblerinin üzerini şiddetle bağla; onlar acı azabı görecekleri zamana kadar iman etmeyecekler."

89- (**Allah**) Dedi ki: "İkinizin duası kabul olundu. Öyleyse dosdoğru yolda devam edin ve bilgisizlerin yoluna uymayın."

90- Biz, İsrailoğullarını denizden geçirdik; Firavun ve askerleri azgınlıkla ve düşmanlıkla peşlerine düştü. Sular onu boğacak düzeye erişince (**Firavun**): "İsrailoğullarının kendisine inandığı (**ilahtan**) başka ilah olmadığına inandım ve ben de müslümanlardanım" dedi.

91- Şimdi, öyle mi? Oysa sen önceleri isyan etmiştin ve bozgunculuk çıkaranlardandın.

92- Bugün ise, senden sonrakilere bir ayet (**tarihi bir belge, ibret**) olman için seni yalnızca bedeninle kurtaracağız (**herkese cesedini göstereceğiz**). Gerçekten insanlardan çoğu, bizim ayetlerimizden habersizdirler.

93- Andolsun, biz İsrailoğullarını, hoşlarına gidecek güzel bir yerde yerleştirdik ve temiz şeylerden kendilerine rızık verdik. Kendilerine ilim gelinceye kadar anlaşmazlığa düşmediler. Şüphesiz Rabbin, aralarında anlaşmazlığa düştükleri şey konusunda kıyamet günü hüküm verecektir.

94- Sana indirdiğimizden eğer kuşkudaysan, senden önce kitabı okuyanlara sor. Andolsun, Rabbinden sana gerçek gelmiştir, şu halde kuşkuya kapılanlardan olma.

95- Ve Allah'ın ayetlerini yalanlayanlardan olma; yoksa hüsrana uğrayanlardan olursun.

96- Gerçek şu ki, Rabbinin kelimesi üzerlerinde hak olanlar, onlar inanmazlar.

97- Onlara her ayet getirilse bile.. Acı azabı görünceye kadar.

98- Ama (**azab geldiği sırada**) iman edip imanı kendisine yarar sağlamış -Yunus kavminin dışında- bir ülke olsaydı ya! Onlar iman ettikleri zaman dünya hayatında onlardan aşağılatıcı azabı kaldırdık ve onları belli bir zamana kadar yararlandırdık.

99- Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzündekilerin tümü, topluca iman ederdi. Öyleyse, onlar mü'min oluncaya kadar insanları sen mi zorlayacaksın?

100- Allah'ın izni olmaksızın, hiç kimse için iman etme (**imkanı**)

yoktur. O, akıl erdiremeyenlerin üzerine iğrenç bir pislik kılar.

101- De ki: "Göklerde ve yerde ne var? Bir bakıverin." İman etmeyen bir topluluğa apaçık ayetler ve uyarmalar bir şey sağlamaz.

102- Kendilerinden önce gelip geçmişlerin (**başlarından geçen**) günlerin bir benzerinden başkasını mı bekliyorlar? De ki: "Bekleyedurun. Şüphesiz ben de sizlerle birlikte bekleyenlerdenim."

103- Sonra biz, elçilerimizi ve iman edenleri böyle kurtarırız; mü'minleri kurtarmamız bizim üzerimize bir haktır.

104- De ki: "Ey insanlar, eğer benim dinimden yana bir kuşku içindeyseniz, ben, sizin Allah'tan başka ibadet ettiklerinize ibadet etmiyorum, ancak ben, sizin hayatınıza son verecek olan Allah'a ibadet ederim. Ben, mü'minlerden olmakla emrolundum."

105- Ve: “Bir muvahhid (**hanif**) olarak yüzünü dine doğru yönelt ve sakın müşriklerden olma,”

106- "Allah'tan başka, sana yararı ve zararı olmayan(**ilahlar**)a tapma. Eğer sen (**bu emirlerin tersini**) yapacak olursan, bu durumda muhakkak zulmedenlerden olursun" (**diye de emrolundum.**)

107- Allah sana bir zarar dokunduracak olsa, O'ndan başka bunu senden kaldıracak yoktur. Ve eğer sana bir hayır isterse, O'nun bol fazlını geri çevirecek de yoktur. Kullarından dilediğine bundan isabet ettirir. O, bağışlayandır, esirgeyendir.

108- De ki: "Ey insanlar, şüphesiz size Rabbinizden hak gelmiştir. Kim hidayet bulursa, o ancak kendi nefsi için hidayet bulmuştur. Kim saparsa, o da, kendi aleyhine sapmıştır. Ben sizin üzerinizde bir vekil değilim."

109- Sana vahyolunana uy ve Allah hükmünü verinceye kadar sabret. O, hükmedenlerin en hayırlısıdır.

11. HUD SURESİ

(Mekke'de indirilen bu sûre 123 ayettir)

Rahman Rahim Olan Allah'ın Adıyla

1- Elif, Lam, Ra. (**Bu,**) Ayetleri muhkem kılınmış, sonra hüküm ve hikmet sahibi ve her şeyden haberdar olan (**Allah**) tarafından birer birer (**bölüm bölüm**) açıklanmış bir Kitap'tır (**ki:**)

2- Öyle ki, Allah'tan başkasına ibadet etmeyin. Gerçekten ben, sizi O'nun tarafından uyaran ve müjdeleyenim;

3- Ve Rabbinizden bağışlanma dileyin; sonra O'na tevbe edin. O da sizi, adı konulmuş bir vakte kadar güzel bir meta (**fayda**) ile metalandırsın ve her ihsan sahibine kendi ihsanını versin. Eğer yüz çevirirseniz gerçekten ben, sizin için büyük bir günün azabından korkarım.

4- Sizin dönüşünüz Allah'adır. O, her şeye güç yetirendir.

5- Haberiniz olsun; gerçekten onlar, ondan gizlenmek için göğüslerini büker (**Hak'tan kaçınıp yan çizer**)ler. (**Yine**) Haberiniz olsun; onlar, örtülerine büründükleri zaman, O, gizli tuttuklarını da, açığa vurduklarını da bilir. Çünkü O, sinelerin özünde saklı duranı bilendir.

6- Yeryüzünde hiç bir canlı yoktur ki, rızkı Allah'a ait olmasın. Onun karar (**yerleşik**) yerini de ve geçici bulunduğu yeri de bilir. (**Bunların**) Tümü apaçık bir kitapta (**yazılı**)dır.

7- O'nun arşı su üzerinde iken amel bakımından hanginizin daha iyi olduğunu denemek için gökleri ve yeri altı günde yaratan O'dur. Andolsun onlara: "Gerçekten siz, ölümden sonra yine diriltileceksiniz" dersen, inkâr edenler mutlaka: "Bu, açıkça bir büyüden başkası değildir" derler.

8- Andolsun, onlardan azabı sayılı bir topluluğa (**veya belirli bir süreye**) kadar ertelesek, mutlaka: "Onu alıkoyan nedir?" derler. Haberiniz olsun; onlara bunun geleceği gün, onlardan geri çevrilecek değildir ve alaya almakta oldukları şey de kendilerini çepeçevre kuşatacaktır.

9- Andolsun, biz insana tarafımızdan bir rahmet tattırıp sonra bunu kendisinden çekip-alsak, kuşkusuz o, (**artık**) umudunu kesmiş bir nankördür.

10- Ve andolsun, kendisine dokunan bir sıkıntıdan sonra, ona bir nimet taddırsak, kuşkusuz; "Kötülükler benden gidiverdi" der. Çünkü o, şımarıktır, böbürlenendir.

11- Sabredenler ve salih amellerde bulunanlar başka. İşte, bağışlanma ve büyük ecir bunlarındır.

12- Şimdi onların: "Ona bir hazine indirilmeli veya onunla birlikte bir

melek gelmeli değil miydi?" demeleri dolayısıyla göğsün daralıp sana vahyolunanlardan bir kısmını terk mi edeceksin? Sen yalnızca bir uyarıcısın. Allah her şeye vekildir.

13- Yoksa: "Onu kendisi uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Haydi siz, yalan üzere uydurulmuş olarak onun benzeri on sûre getirin ve eğer doğru sözlüyseniz, Allah'tan başka çağırabildiklerinizi çağırın."

14- Eğer buna rağmen size cevab vermezlerse, artık biliniz ki, o, gerçekten Allah'ın ilmiyle indirilmiştir ve O'ndan başka ilah yoktur. Öyleyse artık, siz müslüman mısınız?

15- Kim dünya hayatını ve onun çekiciliğini isterse, onlara yapıp ettiklerini onda tastamam öderiz ve onlar bunda hiç bir eksikliğe uğratılmazlar.

16- İşte bunların, ahirette kendileri için ateşten başkası yoktur. Onların onda (**dünyada**) bütün işledikleri boşa çıkmıştır ve yapmakta oldukları şeyler de geçersiz olmuştur.

17- Rabbinden apaçık bir delil üzerinde bulunan, onu yine ondan bir şahid izleyen ve ondan önce bir önder ve rahmet olarak Musa'nın kitabı (**kendisini doğrulamakta**) bulunan kimse, (**artık onlar**) gibi midir? İşte onlar, buna (**Kur'an'a**) inanırlar. Gruplardan biri onu inkâr ederse, ateş ona vaadedilen yerdir. Öyleyse, bundan kuşkuda olma, çünkü o, Rabbinden olan bir haktır. Ancak insanların çoğunluğu inanmazlar.

18- Allah’a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir? İşte bunlar, Rablerine sunulacaklar ve şahidler: "Rablerine karşı yalan söyleyenler bunlardır" diyecekler. Haberiniz olsun; Allah'ın laneti zalimlerin üzerinedir.

19- Bunlar Allah'ın yolundan engelleyenler ve onda çarpıklık arayanlardır. Onlar, ahireti tanımayanlardır.

20- Bunlar, yeryüzünde (**Allah'ı**) aciz bırakacak değildir ve bunların Allah'tan başka velileri yoktur. Azab onlar için kat kat arttırılır. Bunlar (**hakkı**) işitmeye güç yetirmezlerdi ve görmezlerdi de.

21- İşte bunlar, kendilerini hüsrana uğratanlardır ve yalan olarak uydurdukları (**düzme tanrılar da**) onlardan uzaklaşıp-kaybolmuşlardır.

22- Hiç şüphesiz bunlar, ahirette en çok hüsrana uğrayanlardır.

23- İman edip salih amellerde bulunanlar ve 'Rablerine kalbleri tatmin bulmuş olarak bağlananlar', işte bunlar da cennetin halkıdırlar. Onda süresiz kalacaklardır.

24- Bu iki grubun örneği; kör ve sağır ile gören ve işiten gibidir.

Örnekçe bunlar eşit olur mu? Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz?

25- Andolsun, biz Nuh'u kavmine gönderdik. (**Onlara:**) "Ben sizin için ancak apaçık bir uyarıp-korkutucuyum."

26- "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin. Ben size (**gelecek olan**) acı bir günün azabından korkarım" (**dedi**).

27- Kavminden, ileri gelen inkârcılar: "Biz seni yalnızca bizim gibi bir beşerden başkası görmüyoruz; sana, sığ görüşlü olan en aşağılıklarımızdan başkasının uyduğunu görmüyoruz ve sizin bize bir üstünlüğünüzü de görmüyoruz. Aksine, biz sizi yalancılar sanıyoruz" dedi.

28- Dedi ki: "Ey Kavmim, görüşünüz nedir söyleyin? Eğer ben Rabbimden apaçık bir belge üzerinde isem ve Rabbim bana kendi katından bir rahmet vermiş de (**bu,**) sizin gözlerinizden saklı tutulmuşsa? Siz bunu istemiyorken biz sizi buna zorlayacak mıyız?"

29- "Ey Kavmim, ben sizden buna karşılık bir mal istemiyorum. Benim ecrim, yalnızca Allah'a aittir. Ben iman edenleri kovacak değilim. Onlar gerçekten Rablerine kavuşacaklar. Ancak ben sizi, cahillik etmekte olan bir kavim görüyorum.

30- "Ey kavmim, ben onları kovarsam, Allah'tan (**gelecek azaba karşı**) bana kim yardım edecek? Hiç düşünmez misiniz?"

31- "Ben size Allah'ın hazineleri yanımdadır demiyorum, gaybı da bilmiyorum. Melek olduğumu söylemiyorum ve gözlerinizin aşağılık gördüklerine, Allah kesin olarak bir hayır vermez de demiyorum. Nefislerinde olanı Allah daha iyi bilir. Bu durumda (**bunun aksini yaparsam**) gerçekten o zaman zalimlerdenim (**demek**)dir."

32- Dediler ki: "Ey Nuh, bizimle çekişip-durdun, bu çekişmede ileri de gittin. Eğer doğru söylüyorsan, bize vaadettiğini getir (**görelim.**)"

33- Dedi ki: "Eğer dilerse, onu size Allah getirir ve siz (**O'nu**) aciz bırakacak değilsiniz."

34- "Eğer Allah sizi azdırmayı dilemişse, ben size öğüt vermek istesem de, öğüdümün size yararı olmaz. O sizin Rabbinizdir ve O'na döndürüleceksiniz."

35- Onlar: "Bunu kendisi uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Eğer onu ben uydurduysam, günahım bana aittir. Ama ben, sizlerin suç olarak işlemekte olduklarınızdan uzağım."

36- Nuh'a vahyedildi: "Gerçekten iman edenlerin dışında, kesin olarak kimse inanmayacak. Şu halde onların işlemekte olduklarından dolayı üzülme."

37- "Bizim gözetimimiz altında ve vahyimizle gemiyi imal et. Zulmedenler konusunda bana hitapta bulunma. Çünkü onlar suda-boğulacaklardır."

38- Gemiyi yapıyordu. Kavminin ileri gelenleri kendisine her uğradığında O'nunla alay ediyordu. O: "Eğer bizimle alay ederseniz, alay ettiğiniz gibi biz de sizlerle alay edeceğiz" dedi.

39- "Artık, ilerde bileceksiniz. Aşağılatıcı azab kime gelecek ve sürekli azab kimin üstüne çökecek."

40- Sonunda emrimiz geldiğinde ve tandır feveran ettiği zaman, dedik ki: "Her birinden ikişer çift (**hayvan**) ile aleyhlerinde söz geçmiş olanlar dışında, aileni ve iman edenleri ona yükle." Zaten onunla birlikte çok azından başkası iman etmemişti.

41- Dedi ki: "Ona binin. Onun yüzmesi de, demir atması (**durması**) da Allah'ın adıyladır. Şüphesiz, benim Rabbim bağışlayandır, esirgeyendir."

42- (**Gemi**) Onlarla dağlar gibi dalga(**lar**) içinde yüzüyorken Nuh, bir kenara çekilmiş olan oğluna seslendi: "Ey oğlum, bizimle birlikte bin ve kâfirlerle birlikte olma."

43- (**Oğlu**) Dedi ki: "Ben bir dağa sığınacağım, o beni sudan korur." Dedi ki: "Bugün Allah'ın emrinden, esirgeyen olan (**Allah**)dan başka bir koruyucu yoktur." Ve ikisinin arasına dalga girdi, böylece o da boğulanlardan oldu.

44- Denildi ki: "Ey yer, suyunu yut ve ey gök, sen de tut." Su çekildi, iş bitiriliverdi, (**gemi de**) Cudi (**dağı**)üstünde durdu ve zalimler topluluğuna da: "Uzak olsunlar" denildi.

45- Nuh, Rabbine seslendi. Dedi ki: "Rabbim, şüphesiz benim oğlum ailemdendir ve senin va'din de doğrusu haktır. Sen hakimlerin hakimisin."

46- Dedi ki: "Ey Nuh, kesinlikle o senin ailenden değildir. Çünkü o, salih olmayan bir iş (**yapmıştır**). Öyleyse hakkında bilgin olmayan şeyi benden isteme. Gerçekten ben, cahillerden olmayasın diye sana öğüt veriyorum."

47- Dedi ki: "Rabbim, bilgim olmayan şeyi Senden istemekten Sana sığınırım. Ve eğer beni bağışlamaz ve beni esirgemezsen, hüsrana uğrayanlardan olurum."

48- "Ey Nuh" denildi. "Sana ve seninle birlikte olan ümmetler üzerine bizden selam ve bereketlerle (**gemiden**) in. (**Sizden türeyecek diğer kâfir**) Ümmetleri de yararlandıracağız, sonra onlara bizden acı bir azab dokunacaktır."

49- Bunlar: Sana vahyettiğimiz gayb haberlerindendir. Bunları sen ve kavmin bundan önce bilmiyordun. Şu halde sabret. Şüphesiz (**güzel olan**) sonuç takva sahiplerinindir.

50- Ad (**halkına da**) kardeşleri Hud'u (**gönderdik**). Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Siz yalan olarak (**tanrılar**) düzenlerden başkası değilsiniz.

51- Ey kavmim, ben bunun karşılığında sizden hiç bir ücret istemiyorum. Benim ücretim, beni yaratandan başkasına ait değildir. Akıl erdirmeyecek misiniz?

52- Ey kavmim, Rabbinizden bağışlanma dileyin, sonra O'na tevbe edin. Üstünüze gökten sağanak (**yağmurlar, bol nimetler**) yağdırsın ve gücünüze güç katsın. Suçlu-günahkarlar olarak yüz çevirmeyin."

53- "Ey Hud" dediler. "Sen bize apaçık bir belge (**mucize**) ile gelmiş değilsin ve biz de senin sözünle ilahlarımızı terketmeyiz. Sana iman edecek de değiliz."

54- "Biz: 'Bazı ilahlarımız seni çok kötü çarpmıştır' (**demekten**) başka bir şey söylemeyiz." Dedi ki: "Allah'ı şahid tutarım, siz de şahidler olun ki, gerçekten ben, sizin şirk koştuklarınızdan uzağım."

55- "O'nun dışındaki (**tanrılardan**). Artık siz bana, toplu olarak dilediğiniz tuzağı kurun, sonra bana süre tanımayın."

56- "Ben gerçekten, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a tevekkül ettim. O'nun, alnından yakalayıp-denetlemediği hiç bir canlı yoktur. Muhakkak benim Rabbim, dosdoğru bir yol üzerinedir (**dosdoğru yolda olanı korumaktadır.**)"

57- "Buna rağmen yüz çevirirseniz, artık size kendisiyle gönderildiğim şeyi tebliğ ettim. Rabbim de sizden başka bir kavmi yerinize geçirir. Siz O'na hiç bir şeyle zarar veremezsiniz. Doğrusu benim Rabbim, her şeyi gözetleyip-koruyandır."

58- Emrimiz geldiği zaman, tarafımızdan bir rahmet ile Hud'u ve O'nunla birlikte iman edenleri kurtardık. Onları şiddetli-ağır bir azabtan kurtardık.

59- İşte Ad (**halkı**): Rablerinin ayetlerini tanımayıp reddettiler. O'nun elçilerine isyan ettiler ve her inatçı zorbanın emri ardınca yürüdüler.

60- Ve bu dünyada da, kıyamet gününde de lanete tabi tutuldular. Haberiniz olsun; gerçekten Ad (**halkı**), Rablerine (**karşı**) inkâr ettiler. Haberiniz olsun; Hud kavmi Ad'a (**Allah'ın rahmetinden**) uzaklık (**verildi**).

61- Semud (**halkına da**) kardeşleri Salih'i (**gönderdik**). Dedi ki: "Ey

kavmim, Allah'a ibadet edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. O sizi yerden (**topraktan**) yarattı ve onda ömür geçirenler kıldı. Öyleyse O'ndan bağışlanma dileyin, sonra O'na tevbe edin. Şüphesiz benim Rabbim, yakın olandır, (**duaları**) kabul edendir."

62- Dediler ki: "Ey Salih, bundan önce sen içimizde kendisinden (**iyilikler ve yararlılıklar**) umulan biriydin. Atalarımızın taptığı şeylere tapmaktan sen bizi engelleyecek misin? Doğrusu biz, senin bizi davet ettiğin şeyden kuşku verici bir tereddüt içindeyiz."

63- Dedi ki: "Ey kavmim, görüşünüz nedir söyler misiniz? Eğer ben Rabbimden apaçık bir belge üzerindeysem ve bana tarafından bir rahmet vermişse, bu durumda O'na isyan edecek olursam Allah'a karşı bana kim yardım edecektir? Şu halde kaybımı arttırmaktan başka bana (**hiç bir yarar**) sağlamayacaksınız."

64- "Ey kavmim, size işte bir ayet olarak Allah'ın devesi; onu serbest bırakın, Allah'ın arzında yesin. Ona kötülük (**vermek niyeti**)yle dokunmayın. Yoksa sizi yakın bir azab sarıverir."

65-Fakat onu öldürdüler. (**Salih**) Dedi ki: "Yurdunuzda üç gün daha yararlanın. Bu, yalanlanmayacak bir vaaddir."

66- Emrimiz geldiği zaman, tarafımızdan bir rahmetle Salih'i ve O'nunla birlikte iman edenleri o günün aşağılatıcı azabından kurtardık. Doğrusu senin Rabbin, güçlü olandır, aziz olandır.

67- O zulmedenleri dayanılmaz bir ses sarıverdi de kendi yurtlarında dizüstü çökmüş olarak sabahladılar.

68- Sanki orada hiç refah içinde yaşamamışlar gibi. Haberiniz olsun; Semud (**halkı**) gerçekten Rablerine (**karşı**) inkâr etmişlerdi. Haberiniz olsun; Semud (**halkına Allah'ın rahmetinden**) uzaklık (**verildi.**)

69- Andolsun, elçilerimiz İbrahim'e müjde ile geldikleri zaman; "Selam" dediler. O da: "Selam" dedi (**ve**) hemen gecikmeden kızartılmış bir buzağı getirdi.

70- Ellerinin ona uzanmadığını görünce (**İbrahim durumdan**) hoşlanmadı ve içine bir tür korku düştü. Dediler ki: "Korkma. Biz Lut kavmine gönderildik."

71- Karısı ayaktaydı, bunun üzerine güldü. Biz ona İshak'ı, İshak'ın arkasından da Yakub'u müjdeledik.

72- "Vay bana" dedi (**kadın**). "Ben kocamış bir kadın iken ve şu kocam da bir ihtiyar iken doğuracak mıyım? Gerçekten bu, şaşırtıcı bir şey!.."

73- Dediler ki: "Allah'ın emrine mi şaşıyorsun? Allah'ın rahmeti ve

bereketleri sizin üzerinizdedir, ey ev halkı şüphesiz O, övülmeye layık olandır, Mecid'tir."

74- İbrahim'den korku gittiği ve ona müjde geldiği zaman, Lut kavmi konusunda bizimle çekişip-tartışmalara giriyor(**du**).

75- Doğrusu İbrahim, yumuşak huylu, duygulu ve gönülden (**Allah'a**) yönelen biriydi.

76- "Ey İbrahim, bundan vazgeç. Çünkü gerçek şu ki, Rabbinin emri gelmiştir ve gerçekten onlara geri çevrilmeyecek bir azab gelmiştir."

77- Elçilerimiz Lut'a geldiği zaman, onlardan dolayı kaygılandı, göğsünü bir sıkıntı bastı ve: "Bu, zorlu bir gün" dedi.

78- Kavmi ona doğru koşarak geldi; onlar daha önceden kötülükler işlemekteydiler. "Ey kavmim" dedi. "İşte benim kızlarım, bunlar sizler için daha temizdir. Artık Allah'tan korkun ve beni misafirim önünde küçük düşürmeyin. İçinizde hiç aklı başında olan (**reşid**) bir adam yok mu?"

79- Dediler ki: "Andolsun, senin kızlarında bizim haktan bir şeyimiz (**ilgimiz ve arzumuz**) olmadığını sen de bilmişsindir. Bizim ne istediğimizi gerçekte sen biliyorsun."

80- Dedi ki: "Size yetecek gücüm olsaydı veya sağlam bir yere sığınabilseydim."

81-Dediler ki: "Ey Lut, biz Rabbinin elçileriyiz. Onlar sana kesin olarak ulaşamazlar. Gecenin bir parçasında ailenle birlikte yürü (**yola çık**). Sakın, hiç biriniz dönüp arkasına bakmasın; fakat senin karın başka. Çünkü onlara isabet edecek olan, ona da isabet edecektir. Onlara va'dolunan (**azab**) sabah vaktidir. Sabah da yakın değil mi?"

82- Böylece emrimiz geldiği zaman, üstünü altına çevirdik ve üzerlerine balçıktan pişirilmiş, istif edilmiş taşlar yağdırdık;

83- Rabbinin katında 'belli bir biçime sokulmuş, damgalanmış' olarak. Bunlar zalimlerden uzak değildir.

84- Medyen (**halkına da**) kardeşleri Şuayb'ı (**gönderdik**). Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin, O'ndan başka ilahınız yoktur. Ölçüyü ve tartıyı eksik tutmayın; gerçekten sizi bir 'bolluk ve refah (**hayır**)' içinde görüyorum. Doğrusu sizi çepeçevre kuşatacak olan bir günün azabından korkuyorum."

85- "Ey kavmim, ölçüyü ve tartıyı -adaleti gözeterek- tam tutun ve insanların eşyasını değerden düşürüp- eksiltmeyin ve yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın."

86- "Eğer mü'minseniz, Allah'ın bıraktığı (**helal işlerden olan**

kazanç) sizin için daha hayırlıdır. Ben, sizin üzerinizde bir gözetleyici değilim."

87- Dediler ki: "Ey Şuayb, atalarımızın taptığı şeyleri bırakmamızı ya da mallarımız konusunda dilediğimiz gibi davranmaktan vazgeçmemizi senin namazın mı emrediyor? Çünkü sen, gerçekte yumuşak huylu, aklı başında (**reşid bir adam**)sın."

88- Dedi ki: "Ey kavmim görüşünüz nedir söyler misiniz? Ya ben Rabbimden apaçık bir belge üzerinde isem ve O da beni kendisinden güzel bir rızık ile rızıklandırmışsa? Ben, size yasakladığım şeylere (**kendim sahiplenmek suretiyle**) size aykırı düşmek istemiyorum. Benim istediğim, gücüm oranında yalnızca ıslah etmektir. Benim başarım ancak Allah iledir; O'na tevekkül ettim ve O'na içten yönelip-dönerim."

89- "Ey kavmim, bana karşı gelişiniz, sakın Nuh kavminin ya da Hud kavminin veya Salih kavminin başlarına gelenlerin bir benzerini size de isabet ettirmesin. Üstelik Lut kavmi size pek uzak değil."

90- "Rabbinizden bağışlanma dileyin, sonra O'na tevbe edin. Gerçekten benim Rabbim, esirgeyendir, sevendir."

91- "Ey Şuayb" dediler. "Senin söylediklerinin çoğunu biz 'kavrayıp anlamıyoruz'. Doğrusu biz seni içimizde zayıf biri görüyoruz. Eğer yakın-çevren olmasaydı, gerçekten seni taşa tutar-öldürürdük. Sen bize karşı güçlü ve üstün değilsin."

92- Dedi ki: "Ey kavmim, sizce benim yakın-çevrem, Allah'tan daha mı üstündür ki, O'nu arkanızda-unutuluvermiş (**önemsiz**) bir şey edindiniz. Şüphesiz benim Rabbim, yapmakta olduklarınızı sarıp-kuşatandır."

93- "Ey kavmim, bütün yapabileceğinizi yapın; şüphesiz, ben de yapacağım. Kime aşağılatıcı azab gelecek ve yalancı kimdir, yakında bileceksiniz. Siz gözetleyip durun, ben de sizinle birlikte gözetleyeceğim."

94- Emrimiz geldiği zaman, tarafımızdan bir rahmetle Şuayb'ı ve O’nunla birlikte iman edenleri kurtardık; o zulmedenleri dayanılmaz bir ses sarıverdi de kendi yurtlarında dizüstü çökmüş olarak sabahladılar.

95- Sanki orada hiç refah içinde yaşamamışlar gibi. Haberiniz olsun; Semud (**halkına**) nasıl bir uzaklık verildiyse Medyen (**halkına da Allah'ın rahmetinden öyle**) bir uzaklık (**verildi**).

96- Andolsun, Musa'yı ayetlerimizle ve apaçık olan bir delille gönderdik.

97- Firavun'a ve onun önde gelen çevresine. Onlar Firavun'un emrine uymuşlardı. Oysa Firavun'un emri doğruya-götürücü (**irşad edici**) değildi.

98- O, kıyamet günü kavminin önderliğine geçer, böylece onları ateşe götürmüş olur. Sonunda vardıkları yer, ne kötü bir yerdir..

99- Onlar, burda da, kıyamet gününde de lanete tabi tutuldular. (**Bu**) Verilen bağış, ne kötü bir bağıştır.

100- Bunlar, sana doğru haber (**kıssa**) olarak aktardığımız (**geçmişteki**) nesillerin haberleridir. Onlardan kimi ayakta kalmış, (**hâlâ izleri var, kimi de**) biçilmiş ekin (**gibi yerlebir edilmiş, kalıntısı silinmiş**) dir.

101- Biz onlara zulmetmedik, ancak onlar kendi nefislerine zulmettiler. Böylece Rabbinin emri geldiği zaman, Allah'ı bırakıp da taptıkları ilahları, onlara hiç bir şey sağlayamadı, 'helak ve kayıplarını' arttırmaktan başka bir işe yaramadı.

102- Onlar, zulüm işlemektelerken, ülkeleri (**veya nesilleri**) yakaladığı zaman... Rabbinin yakalaması işte böyledir. Gerçekten O'nun yakalaması pek acı, pek şiddetlidir.

103- Ahiret azabından korkan için bunda kesin ayetler vardır. O, bütün insanların kendisinde toplanacağı bir gündür ve o, gözlemlenebilen bir gündür.

104- Biz onu sayılı bir sürenin (**ecelin**) dışında ertelemeyiz.

105- (**Kıyametin**) Geleceği günde, O'nun izni olmaksızın, hiç kimse söz söyleyemez. Artık onlardan kimi 'bedbaht ve mutsuz', (**kimi de**) mutlu ve bahtiyardır.

106- Mutsuz olanlar ateştedirler, onlar için orada (**kahırla ve acıyla**) nefes alıp vermeler vardır.

107- Onlar, Rabbinin dilemesi dışında gökler ve yer sürüp gittikçe, orada süresiz kalacaklardır. Çünkü Rabbin, gerçekten dilediğini yapandır.

108- Mutlu olanlar da, artık onlar cennettedirler. Rabbinin dilemesi dışında gökler ve yer sürüp gittikçe, orada süresiz kalacaklardır. (**Bu**) kesintisi olmayan bir ihsandır.

109- Artık onların tapmakta oldukları şeyler konusunda, sakın kuşkuda olma. Daha önceleri, ataları nasıl tapıyor idiyseler, bunlar da ancak böyle tapıyorlar. Şüphesiz biz, onların paylarını eksiltmeksizin onlara ödeyecek olanlarız.

110- Andolsun, Musa'ya kitabı verdik, onda anlaşmazlığa düşüldü. Eğer Rabbinden bir söz geçmiş (**verilmiş**) olmasaydı, mutlaka aralarında hüküm verilmiş olacaktı. Gerçekten onlar, bundan (**Kur'an'dan**) yana kuşku verici bir tereddüt içindedirler.

111- Şüphesiz Rabbin, onlardan tümüne yapıp ettiklerini(**n**

karşılığını) onlara tastamam ödeyecektir. Çünkü O, yapıp-ettiklerinden haberdar olandır.

112- Seninle birlikte tevbe edenlerle birlikte emrolunduğun gibi dosdoğru davran. Ve azıtmayın. Çünkü O, yaptıklarınızı görendir.

113- Zulmedenlere eğilim göstermeyin, yoksa size ateş dokunur. Sizin Allah'tan başka velileriniz yoktur, sonra yardım göremezsiniz.

114- Gündüzün iki tarafında ve gecenin (**gündüze**) yakın saatlerinde namazı kıl. Şüphesiz iyilikler, kötülükleri giderir. Bu, öğüt alanlara bir öğüttür.

115- Ve sabret. Gerçekten Allah, iyilik yapanların ecrini kaybetmez.

116- Sizden önceki nesillerden onlardan kurtardığımızdan pek azı dışında yeryüzünde bozgunculuğu önleyecek fazilet sahibi kişiler bulunmalı değil miydi? Zulmedenler ise, içinde bulundukları refahın peşine düştüler. Onlar, suçlu-günahkarlardı.

117- Halkı, ıslah eden kimseler iken, senin Rabbin o ülkeleri zulm ile helak edecek değildi.

118- Eğer Rabbin dileseydi, insanları elbette tek bir ümmet kılardı. Oysa, onlar, anlaşmazlığı sürdürmektedirler:

119- Rabbinin rahmet ettikleri dışında. Onları bunun için yarattı. Böylece Rabbinin (**şu**) sözü tamamlanıp gerçekleşmiştir: "Andolsun, cehennemi cinlerden ve insanlardan, (**kafirlerin**) tümüyle dolduracağım."

120- Sana elçilerin haberlerinden -kalbini sağlamlaştıracak- doğru haberler aktarıyoruz. Bunda sana hak ve mü'minlere bir öğüt ve uyarı gelmiştir.

121- İman etmeyenlere de ki: "Yapabileceğinizi yapın; elbette biz de yapacağız."

122- Ve gözleyip durun; gerçekten biz de gözleyip duruyoruz."

123- Göklerin ve yerin gaybı Allah'ındır, bütün işler O'na döndürülür; öyleyse O'na kulluk edin ve O'na tevekkül edin. Senin Rabbin yaptıklarınızdan habersiz değildir.

12. YUSUF SURESİ

(Mekke'de indirilen bu sure 111 ayettir)

Rahman Rahim olan Allah'ın adıyla

1- Elif, Lam, Ra. Bunlar, apaçık Kitab'ın ayetleridir.

2- Gerçekten biz, akıl erdirirsiniz diye, onu Arapça bir Kur'an olarak indirdik.

3- Biz bu Kur'an'ı sana vahyetmemizle, en güzel kıssaları gerçek bir haber (**kıssa**) olarak sana aktarıyoruz, oysa sen, daha önce, bundan haberi olmayanlardandın.

4- Hani Yusuf babasına: "Babacığım, gerçekten ben (**rüyamda**) onbir yıldız, güneşi ve ayı gördüm; bana secde etmektelerken gördüm" demişti.

5- (**Babası**) Demişti ki: "Oğlum, rüyanı kardeşlerine anlatma, yoksa sana bir tuzak kurarlar. Çünkü şeytan, insan için apaçık bir düşmandır."

6- "Böylece Rabbin seni seçkin kılacak, sözlerin yorumundan (**kaynaklanan bir bilgiyi**) sana öğretecek ve daha önce ataların İbrahim ve İshak'a (**nimetini**) tamamladığı gibi senin ve Yakub ailesinin üzerindeki nimetini tamamlayacaktır. Elbette Rabbin, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir."

7- Andolsun, Yusuf ve kardeşlerinde soranlar için ayetler (**ibretler**) vardır.

8- Onlar şöyle demişti: "Yusuf ve kardeşi babamıza bizden daha sevgilidir; oysa ki biz, birbirini pekiştiren bir topluluğuz. Gerçekte babamız, açıkça bir şaşkınlık içindedir."

9- "Öldürün Yusuf'u veya onu bir yere atıp-bırakın ki babanızın yüzü yalnızca size (**dönük**) kalsın. Ondan sonra da salih bir topluluk olursunuz."

10- İçlerinden bir sözcü dedi ki: "Eğer (**mutlaka bir şey**) yapacaksanız, öldürmeyin Yusuf'u, onu kuyunun derinliklerine bırakıverin de bir yolcu kafilesi alsın."

11- (**Bu karara vardıktan sonra**) "Ey Babamız," dediler. "Sana ne oluyor, Yusuf'a karşı bize güvenmiyorsun? Oysa gerçekte biz, onun iyiliğini isteyenleriz."

12- "Sen onu yarın bizimle gönder, gönlünce gezsin, oynasın. Elbette biz onu koruyup-gözetiriz."

13- Dedi ki: "Sizin onu götürmeniz gerçekten beni üzer ve siz ondan habersiz iken onu kurdun yemesinden korkuyorum."

14- Dediler ki: "Andolsun, biz, birbirini kollayan bir topluluk iken,

kurt onu yerse, bu durumda şüphesiz kayba uğrayan (**aciz**) kimseler oluruz."

15- Nitekim onu götürdükleri ve kuyunun derinliklerine atmaya topluca davrandıkları zaman, biz ona (**şöyle**) vahyettik: "Andolsun, sen onlara kendileri, farkında değilken bu yaptıklarını haber vereceksin."

16- Akşam üstü babalarına ağlar vaziyette geldiler.

17- Dediler ki: "Ey Babamız, gerçek şu ki, biz gittik, yarışıyorduk. Yusuf'u da yiyeceklerimizin (**veya eşyamızın**) yanında bırakmıştık. Fakat onu kurt yemiş. Ne var ki biz doğruyu söylesek bile sen bize inanacak değilsin."

18- Ve üzerine yalandan kan (**sürülmüş**) olan gömleğini getirdiler. "Hayır" dedi. Nefsiniz, sizi yanıltıp (**böyle**) bir işe sürüklemiş. Bundan sonra (**bana düşen**) güzel bir sabırdır. Sizin bu düzüp-uydurduklarınıza karşı (**kendisinden**) yardım istenecek olan Allah'tır."

19- Bir yolcu-kafilesi geldi, sucularını (**kuyuya su almak için**) gönderdiler. O da kovasını sarkıttı. "Hey müjde... Bu bir çocuk." dedi. Ve onu (**kuyudan çıkarıp**) 'ticaret konusu bir mal' olarak sakladılar. Oysa Allah, yapmakta olduklarını bilendi.

20- Onu ucuz bir fiyata, sayısı belli (**birkaç**) dirheme sattılar. Onu pek önemsemediler.

21- Onu satın alan bir Mısır'lı (**aziz,**) karısına: "Onun yerini üstün tut (**ona güzel bak**), umulur ki bize bir yararı dokunur ya da onu evlat ediniriz" dedi. Böylelikle biz, Yusuf'u yeryüzünde (**Mısır'da**) yerleşik kıldık. Ona sözlerin yorumundan (**olan bir bilgiyi**) öğrettik. Allah, emrinde galib olandır, ancak insanların çoğu bilmezler.

22- Erginlik çağına erişince, kendisine hüküm ve ilim verdik. İşte biz, iyilik yapanları böyle ödüllendiririz.

23- Evinde kalmakta olduğu kadın, ondan murad almak istedi ve kapıları sımsıkı kapatarak: "İsteklerim senin içindir, gelsene" dedi. (**Yusuf**) Dedi ki: "Allah'a sığınırım. Çünkü o benim efendimdir, yerimi güzel tutmuştur. Gerçek şu ki, zalimler kurtuluşa ermez."

24- Andolsun kadın onu arzulamıştı, -eğer Rabbinin (**zinayı yasaklayan**) kesin kanıt (**burhan**)ını görmeseydi- o da (**Yusuf da**) onu arzulamıştı. Böylelikle biz ondan kötülüğü ve fuhşu geri çevirmek için (**ona delil gönderdik**). Çünkü o, muhlis kullarımızdandı.

25- Kapıya doğru ikisi de koştular. Kadın onun gömleğini arkadan çekip yırttı. (**Tam**) Kapının yanında kadının efendisiyle karşılaştılar. Kadın dedi ki: "Ailene kötülük isteyenin, zindana atılmaktan veya acı bir azabtan

başka cezası ne olabilir?"

26- (**Yusuf**) Dedi ki: "Onun kendisi benden murad almak istedi." Kadının yakınlarından bir şahid şahitlik etti: "Eğer onun gömleği ön taraftan yırtılmışsa bu durumda kadın doğruyu söylemiştir, kendisi ise yalan söyleyenlerdendir.

27- Yok eğer onun gömleği arkadan çekilip-yırtılmışsa, bu durumda kadın yalan söylemiştir ve kendisi doğruyu söyleyenlerdendir."

28- Onun gömleğinin arkadan çekilip-yırtıldığını gördüğü zaman (**kocası**): "Doğrusu, bu sizin düzeninizden (**biri**)dir. Gerçekten sizin düzeniniz büyüktür" dedi.

29- "Yusuf, sen bundan yüz çevir. Sen de (**kadın**) günahın dolayısıyla bağışlanma dile. Doğrusu sen günahkârlardan oldun."

30- Şehirde (**birtakım**) kadınlar: "Aziz (**Vezir**)'in karısı kendi uşağının nefsinden murad almak istiyormuş. Öyle ki sevgi onun bağrına sinmiş. Biz doğrusu onu açıkça bir sapıklık içinde görüyoruz." dedi.

31- (**Kadın**) Onların düzenlerini işitince, onlara (**bir davetçi**) yolladı, oturup dayanacakları yerler hazırladı ve her birinin eline (**önlerindeki meyveleri soymaları için**) bıçak verdi. (**Yusuf'a da:**) "Çık, onlara (**görün**)" dedi. Böylece onlar onu (**olağanüstü güzellikte**) görünce (**insanüstü bir varlıkmış gibi gözlerinde**) büyüttüler, (**şaşkınlıklarından**) ellerini kestiler ve: "Allah'ı tenzih ederiz; bu bir beşer değildir. Bu, ancak üstün bir melektir" dediler.

32- Kadın dedi ki: "Beni kendisiyle kınadığınız işte budur. Andolsun onun nefsinden ben murad istedim, o ise (**kendini**) korudu. Ve andolsun, eğer o kendisine emrettiğimi yapmayacak olursa, mutlaka zindana atılacak ve elbette küçük düşürülenlerden olacak."

33- (**Yusuf**) Dedi ki: "Rabbim, zindan, bunların beni kendisine çağırdıkları şeyden bana daha sevimlidir. Kurdukları düzeni benden uzaklaştırmazsan, onlara (**korkarım**) eğilim gösterir, (**böylece**) cahillerden olurum."

34- Böylece Rabbi, duasını kabul etti ve onların hileli düzenlerini kendisinden uzaklaştırdı. Çünkü O, işitendir, bilendir.

35- Sonra onlarda (**Yusuf'un iffetine ilişkin**) delilleri görmelerinin ardından, mutlaka onu belli bir vakte kadar zindana atmak (**görüşü**)ağır bastı.

36- Onunla birlikte iki genç de zindana girmişti. Biri: "Ben (**rüyamda**) kendimi şarap sıkıyorken gördüm." dedi. Öbürü: "Ben de kendimi başımın üstünde ekmek taşıyorken gördüm; kuş da ondan

yemekteydi" dedi. "Bunun yorumundan bize haber ver. Doğrusu biz seni, iyilik yapanlardan görmekteyiz."

37- Dedi ki: "Size rızıklanacağınız bir yemek gelecek olsa, ben mutlaka size daha gelmeden önce onun ne olduğunu haber veririm. Bu, rabbimin bana öğrettiklerindendir. Doğrusu ben, Allah'a iman etmeyen, ahireti de tanımayanların ta kendileri olan bir topluluğun dinini terkettim."

38- "Atalarım İbrahim'in, İshak'ın ve Yakub'un dinine uydum. Allah'a hiç bir şeyle şirk koşmamız bizim için olacak şey değil. Bu, bize ve insanlara Allah'ın lütuf ve ihsanındandır, ancak insanların çoğu şükretmezler."

39- "Ey zindan arkadaşlarım, birbirinden ayrı (**bir sürü**) Rabler mi daha hayırlıdır, yoksa kahhar (**kahredici**) olan bir tek Allah mı?"

40- "Sizin Allah'tan başka taptıklarınız, Allah'ın kendileri hakkında hiç bir delil indirmediği, sizin ve atalarınızın ad olarak adlandırdıklarınızdan başkası değildir. Hüküm, yalnızca Allah'ındır. O, kendisinden başkasına kulluk etmemenizi emretmiştir. Dosdoğru olan din işte budur, ancak insanların çoğu bilmezler."

41- "Ey zindan arkadaşlarım, ikinizden biri efendisine şarap içirecek, diğeri ise asılacak, kuş onun başından yiyecek. İşte hakkında fetva istemekte olduğunuz iş (**artık**) olup bitmiştir."

42- İkisinden kurtulacağını sandığı kişiye dedi ki: "Efendinin katında beni hatırla." Fakat şeytan, efendisine hatırlatmayı ona unutturdu, böylece daha nice yıllar (**Yusuf**) zindanda kaldı.

43- Hükümdar:" Ben (**rüyamda**) yedi besili inek görüyorum, onları yedi zayıf inek yiyor; bir de yedi yeşil başak ve diğerleri ise kupkuru. Ey önde gelen (**kahin-bilginler,**) eğer rüya yorumluyorsanız benim bu rüyamı çözüverin" dedi.

44- Dediler ki: "(**Bunlar**) Karmakarışık düşlerdir. Biz böyle düşlerin yorumunu bilenler değiliz."

45- O iki kişiden kurtulmuş olanı, nice zaman sonra hatırladı ve: "Ben bunun yorumunu size haber veririm, hemen beni (**zindana**) gönderin" dedi.

46- (**Zindana gidip:**) "Yusuf, ey doğru (**sözlü insan**).. Yedi besili ineği yedi zayıf (**ineğin**) yediği ve yedi yeşil başakla diğerleri kuru olan (**rüya**) konusunda bize fetva ver. Umarım ki insanlara da (**senin söylediklerinle**) dönerim, belki onlar (**bunun anlamını**) öğrenmiş olurlar."

47- Dedi ki: "Siz yedi yıl, önceleri (**ektiğiniz**) gibi ekin ekin, yediğinizin az bir kısmı dışında (**kalanını**) biçtiklerinizi başağında bırakın."

48- Sonra bunun arkasından (**kuraklığı**) zorlu yedi yıl gelecektir,

sakladığınız az bir miktar dışında, daha önce biriktirdiğinizi yiyip bitirecektir."

49- Sonra bunun arkasından bir yıl gelecektir ki, insanlar onda bol bol yağmura kavuşturulacak ve onda sıkıp-sağacaklar."

50- Hükümdar dedi ki: "Onu bana getirin." Ona elçi geldiğinde (**Yusuf:**) "Efendine (**Rabbine**) dön de ona sor: "Ellerini kesen o kadınların durumu neydi? Doğrusu benim Rabbim, onların hileli düzenlerini gerçekten bilendir."

51- (**Hükümdar topladığı o kadınlara:**) "Yusuf'un nefsinden murad almak istediğinizde sizin durumunuz neydi?" dedi. Onlar: "Allah için, haşa" dediler. "Biz ondan hiç bir kötülük görmedik." Aziz (**Vezir**)in de karısı dedi ki: "İşte şu anda gerçek orta yere çıktı; onun nefsinden ben murad almak istemiştim. O ise gerçekten doğruyu söylenlerdendir."

52- (**Yusuf aracıya şunu söyledi:**) "Bu, (**itiraf Vezirin**) yokluğunda gerçekten kendisine ihanet etmediğimi ve gerçekten Allah'ın ihanet edenlerin hileli-düzenlerini başarıya ulaştırmadığını kendisinin de bilip öğrenmesi içindi."

53- "(**Yine de**) Ben nefsimi temize çıkaramam. Çünkü gerçekten nefis, -Rabbimin kendisini esirgediği dışında- var gücüyle kötülüğü emredendir. Şüphesiz, benim Rabbim, bağışlayandır, esirgeyendir."

54- Hükümdar dedi ki: "Onu bana getirin, onu kendime bağlı kılayım." Onunla konuştuğunda da (**şöyle**) dedi: "Sen bugün bizim yanımızda (**artık**) önemli bir yer sahibisin, güvenilir (**bir danışman-yönetici**)sin."

55- (**Yusuf**) Dedi ki: "Beni (**bu**) yerin (**ülkenin**) hazineleri üzerinde (**bir yönetici**) kıl. Çünkü ben, (**bunları iyi**) bir koruyucuyum, (**yönetim işlerini de**) bilenim."

56- İşte böylece biz yeryüzünde Yusuf'a güç ve imkan (**iktidar**) verdik. Öyle ki, orada (**Mısır'da**) dilediği yerde konakladı. Biz kime dilersek rahmetimizi nasib ederiz ve iyilik yapanların ecrini kayba uğratmayız.

57- Ahiretin karşılığı ise, iman edenler ve takvada bulunanlar için daha hayırlıdır.

58- (**Kuraklık başlayınca**) Yusuf'un kardeşleri gelip yanına girdiler, onu tanımadıkları halde kendisi onları hemen tanıdı.

59- Onların erzak yüklerini hazırlayınca dedi ki: "Bana babanızdan olan kardeşinizi getirin. Görmüyor musunuz, ben ölçüyü tam tutarım ve ben konukseverlerin en hayırlısıyım."

60- "Eğer onu bana getirmeyecek olursanız, artık benim katımda sizin

için bir ölçek (**erzak**) yoktur ve bana da yaklaşmayın."

61- Dediler ki: "Onu babasından istemeye çalışacağız ve herhalde biz bunu yapabileceğiz."

62- Yardımcılarına dedi ki: "Sermayelerini (**erzak bedellerini**) yüklerinin içine koyun. İhtimal ki ailelerine döndüklerinde bunun farkına varırlar da belki geri dönerler."

63- Böylelikle babalarına döndükleri zaman, dediler ki: "Ey babamız, ölçek bizden engellendi. Bu durumda kardeşimizi bizimle gönder de erzağı alalım. Onu mutlaka koruyacağız."

64- Dedi ki: "Daha önce kardeşi konusunda size güvendiğimden başka (**bir şekilde**) onun hakkında size güvenir miyim? Allah en hayırlı koruyucudur ve O, esirgeyenlerin esirgeyicisidir."

65- Erzak yüklerini açıp da sermayelerinin kendilerine geri verilmiş olduğunu gördüklerinde, dediler ki: "Ey Babamız, daha neyi arıyoruz, işte sermayemiz bize geri verilmiş; (**bununla yine**) ailemize erzak getiririz, kardeşimizi koruruz ve bir deve yükü de fazla (azık) alırız. Çünkü bu (**aldığımız**) az bir ölçektir."

66- "Bana etrafınızın çepeçevre kuşatılması dışında, onu ne olursa olsun mutlaka bana getireceğinize dair Allah adına kesin bir söz verinceye kadar, onu sizinle asla gönderemem." dedi. Böylelikle ona kesin bir söz verince dedi ki: "Allah, söylediklerimize vekildir."

67- Ve dedi ki: "Ey çocuklarım, tek bir kapıdan girmeyin, ayrı ayrı kapılardan girin. Ben size Allah'tan hiç bir şeyi sağlayamam (**gideremem**). Hüküm yalnızca Allah'ındır. Ben O'na tevekkül ettim. Tevekkül edenler de yalnızca O'na tevekkül etmelidirler."

68- Babalarının kendilerine emrettiği yerden (**Mısır'a**) girdiklerinde, (**bu,**) -Yakub'un nefsindeki dileği açığa çıkarması dışında- onlara Allah'tan gelecek olan hiç bir şeyi (**gidermeyi**) sağlamadı. Gerçekten o, kendisine öğrettiğimiz için bir ilim sahibiydi. Ancak insanların çoğu bilmezler.

69- Yusuf'un yanına girdikleri zaman, o, kardeşini bağrına bastı; "Ben" dedi. "Senin gerçekten kardeşinim. Artık onların yaptıklarına üzülme."

70- Erzak yüklerini kendilerine hazırlayınca da, su kabını kardeşinin yükü içine bıraktı, sonra bir münadi (**şöyle**) seslendi: "Ey kafile, sizler gerçekten hırsızsınız."

71- Onlara doğru yönelerek: "Neyi kaybettiniz?" dediler.

72- Dediler ki: "Hükümdarın su tasını kaybettik, kim onu (**bulup**) getirirse, (**ona armağan olarak**) bir deve yükü vardır. Ben de buna kefilim."

73- "Allah adına, hayret" dediler. "Siz de bilmişsiniz ki, biz (**bu**) yere bozgunculuk çıkarmak amacıyla gelmedik ve biz hırsız değiliz."

74- "Öyleyse" dediler. "Eğer yalan söylüyorsanız (**bunun**) cezası nedir?"

75- Dediler ki: "Bunun cezası, (**su tası**) yükünde bulunanın kendisidir. İşte biz zulmedenleri böyle cezalandırırız."

76- Böylece (**Yusuf**) kardeşinin kabından önce onların kablarını (**yoklamaya**) başladı, sonra onu kardeşinin kabından çıkardı. İşte biz Yusuf için böyle bir plan düzenledik. (**Yoksa**) Hükümdarın dininde (**yürürlükteki kanuna göre**) kardeşini (**yanında**) alıkoyamazdı. Ancak Allah'ın dilemesi başka. Biz dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Ve her bilgi sahibinin üstünde daha iyi bir bilen vardır.

77- Dediler ki: "Şayet çalmış bulunuyorsa, bundan önce onun kardeşi de çalmıştı." Yusuf bunu kendi içinde saklı tuttu ve bunu onlara açıklamadı (**ve içinden**): "Siz daha kötü bir konumdasınız" dedi. "Sizin düzmekte olduklarınızı Allah daha iyi bilir."

78- Dediler ki: "Ey Vezir, gerçek şu ki, bunun yaşlı (**ve**) büyük bir babası var; onun yerine bizden birisini alıkoy. Doğrusu biz, seni iyilik yapanlardan görmekteyiz."

79- Dedi ki: "Eşyamızı kendisinde bulduğumuzun dışında, birisini alıkoymamızdan Allah'a sığınırız. Yoksa bu durumda kuşkusuz biz zalim oluruz."

80- Ondan umutlarını kestikleri zaman, (**durumu**) kendi aralarında görüşmek üzere bir yana çekildiler. Onların büyükleri dedi ki: "Babanızın size karşı Allah adına kesin bir söz aldığını ve daha önce Yusuf konusunda yaptığımız aşırılığı (**işlediğimiz suçu**) bilmiyor musunuz? Artık (**bundan böyle**) ben, ya babam bana izin verinceye veya Allah bana ilişkin hüküm verinceye kadar (**bu**) yerden kesin olarak ayrılamam. O, hüküm verenlerin en hayırlısıdır."

81- "Dönün babanıza ve deyin ki: '-Ey babamız, senin oğlun gerçekten hırsızlık etti. Biz, bildiğimizden başkasına şahitlik etmedik. Biz gaybın kollayıcıları değiliz."

82- "İçinde (**yaşamakta**) olduğumuz şehre sor, hem kendisinde geldiğimiz kervana da. Biz gerçekten doğruyu söyleyenleriz."

83- (**Şehre dönüp durumu babalarına aktarınca o:**) "Hayır" dedi. "Nefsiniz sizi yanıltıp (**böyle**) bir işe sürüklemiş. Bundan sonra (**bana düşen**) güzel bir sabırdır. Umulur ki Allah (**pek yakın bir gelecekte**) onların tümünü

bana getirir. Çünkü O, bilenin, hüküm ve hikmet sahibi olanın kendisidir."

84- Ve onlardan yüz(ünü) çevirdi ve: "Ey Yusuf'a karşı (**artan dayanılmaz**) kahrım" dedi ve gözleri üzüntüsünden (**ağardıkça**) ağardı. Ki yutkundukça yutkunuyordu."

85- "Allah adına, hayret" dediler. "Hâlâ Yusuf'u anıp durmaktasın. Sonunda (**ya kahrından**) hastalanacaksın ya da helake uğrayanlardan olacaksın."

86- Dedi ki: "Ben, dayanılmaz kahrımı ve üzüntümü yalnızca Allah'a şikayet ediyorum. Ben Allah'tan (**bir bilgi olarak**) sizin bilmediğinizi de biliyorum."

87- "Oğullarım, gidin de Yusuf ile kardeşinden (**duyarlı bir araştırmayla**) bir haber getirin ve Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin. Çünkü kâfirler topluluğundan başkası Allah'ın rahmetinden umut kesmez."

88- Böylece onun (**Yusuf'un**) huzuruna girdikleri zaman, dediler ki: "Ey Vezir, bize ve ailemize şiddetli bir darlık dokundu; önemi olmayan bir sermaye ile geldik. Bize artık (**yine**) ölçeği tam olarak ver ve bize ilave bir bağışta bulun. Şüphesiz Allah, tasaddukta bulunanlara karşılığını verir."

89- (**Yusuf**) Dedi ki: "Sizler, cahiller iken Yusuf'a ve kardeşine neler yaptığınızı biliyor musunuz?"

90- "Sen gerçekten Yusuf musun, sensin öyle mi?" dediler. "Ben Yusuf'um" dedi. "Ve bu da kardeşimdir. Doğrusu Allah bize lütufda bulundu. Gerçek şu ki, kim sakınır ve sabrederse, şüphesiz Allah, iyilikte bulunanların karşılığını boşa çıkarmaz."

91- Dediler ki: "Allah adına, hayret, Allah seni gerçekten bize karşı tercih edip-seçmiştir ve biz de gerçekten hataya düşenler idik."

92- Dedi ki: "Bugün size karşı sorgulama, kınama yoktur. Sizi Allah bağışlasın. O, merhametlilerin (**en**) merhametlisidir."

93- "Bu gömleğimle gidin de, babamın yüzüne sürün. Gözü (**yine**) görür hale gelir. Bütün ailenizi de bana getirin."

94- Kafile (**Mısır'dan**) ayrılmaya başladığı zaman, babaları dedi ki: "Eğer beni bunamış saymıyorsanız, inanın Yusuf'un kokusunu (**burnumda tüter**) buluyorum."

95- "Allah adına, hayret" dediler. "Sen hâlâ geçmişteki yanlışlığındasın."

96- Müjdeci gelip de onu (**gömleği**) onun yüzüne sürdüğü zaman, gözü görür olarak (**sağlığına**) dönüverdi. (**Yakub**) Dedi ki: "Ben, size bilmediğinizi Allah'tan gerçekten biliyorum demedim mi?"

97- (**Çocukları da:**) "Ey babamız, bizim için günahlarımızın bağışlanmasını dile. Biz gerçekten hataya düşenler idik" dediler.

98- "İlerde sizin için Rabbimden bağışlanma dilerim. Çünkü O, bağışlayandır, esirgeyendir" dedi.

99- Böylece onlar (**gelip**) Yusuf'un yanına girdikleri zaman, anne ve babasını bağrına bastı ve dedi ki: "Allah'ın dilemesiyle Mısır'a güvenlik içinde giriniz."

100- Babasını ve annesini tahta çıkarıp oturttu; onun için secdeye kapandılar. Dedi ki: "Ey Babam, bu, daha önceki rüyamın yorumudur. Doğrusu Rabbim onu gerçek kıldı. Bana iyilik etti, çünkü beni zindandan çıkardı. Şeytan benimle kardeşlerimin arasını açtıktan sonra, (**O,**) çölden sizi getirdi. Şüphesiz benim Rabbim, dilediğini pek ince düzenleyip tedbir edendi. Gerçekten bilen, hüküm ve hikmet sahibi O'dur."

101- "Rabbim, Sen bana mülkten (**bir pay ve onu yönetme imkanını**) verdin, sözlerin yorumundan (**bir bilgi**) öğrettin. Göklerin ve yerin yaratıcısı, dünyada ve ahirette benim velim Sensin. Müslüman olarak benim hayatıma son ver ve beni salihlerin arasına kat."

102- Bu, sana (**ey Muhammed**) vahyettiğimiz gayb haberlerindendir. Yoksa onlar, (**Yusuf'un kardeşleri**) o hileli-düzeni kurarlarken, yapacakları işe topluca karar verdikleri zaman sen yanlarında değildin.

103- Sen şiddetle arzu etsen bile, insanların çoğu iman edecek değildir.

104- Oysa ki sen buna karşı onlardan bir ücret de istemiyorsun. O, alemler için yalnızca bir 'öğüt ve hatırlatmadır.'

105- Göklerde ve yerde nice ayetler vardır ki, üzerinden geçerler de, ona sırtlarını dönüp giderler.

106- Onların çoğu Allah'a iman etmezler de ancak şirk katıp-dururlar.

107- Şimdi bunlar, kendilerine Allah'ın azabından kapsamlı bir bürümenin gelivermesinden veya onların hiç haberleri yokken kıyametin onlara apansız gelmesinden kendilerini güvende mi buldular?

108- De ki: "Bu, benim yolumdur. Bir basiret üzere Allah'a davet ederim; ben ve bana uyanlar da. Ve Allah'ı tenzih ederim, ben müşriklerden değilim."

109- Biz senden önce, şehirler halkına kendilerine vahyettiğimiz kimseler dışında (**başkalarını elçi olarak**) göndermedik. Hiç yeryüzünde dolaşmıyorlar mı, ki kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görmüş olsunlar? Korkup-sakınanlar için ahiret yurdu elbette daha hayırlıdır.

Siz yine de akıl erdirmeyecek misiniz?

110- Öyle ki elçiler, umutlarını kesip de, artık onların gerçekten yalanladıklarını sandıkları bir sırada onlara yardımımız gelmiştir; biz kimi dilersek o kurtulmuştur. Suçlu-günahkarlar topluluğundan zorlu azabımız kesin olarak geri çevrilmeyecektir.

111- Andolsun, onların kıssalarında temiz akıl sahipleri için ibretler vardır. (**Bu Kur'an**) düzüp uydurulacak bir söz değildir, ancak kendinden öncekilerin doğrulayıcısı, her şeyin 'çeşitli biçimlerde açıklaması' ve iman edecek bir topluluk için bir hidayet ve rahmettir.

13. RAD SURESİ

(Mekke'de indirilen bu sure 43 ayettir)

Rahman Rahim olan Allah'ın adıyla

1- Elif, Lâm, Mim, Râ. Bunlar Kitab'ın ayetleridir. Ve sana Rabbinden indirilen haktır. Ancak insanların çoğu iman etmezler.

2- Allah O'dur ki, gökleri dayanak olmaksızın yükseltti; onları görmektesiniz. Sonra arşa istiva etti ve güneş ile aya boyun eğdirdi, her biri adı konulmuş bir süreye kadar akıp gitmektedirler. Her işi evirip düzenler, ayetleri birer birer açıklar. Umulur ki, Rabbinize kavuşacağınıza kesin bilgiyle inanırsınız.

3- Ve O, yeri yayıp uzatan, onda sarsılmaz-dağlar ve ırmaklar kılandır. Orada ürünlerin her birinden ikişer çift yaratmıştır; geceyi gündüze bürümektedir. Şüphesiz bunlarda düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır.

4- Yeryüzünde birbirine yakın komşu kıtalar vardır; üzüm bağları, ekinler, çatallı ve çatalsız hurmalıklar da vardır ki, bunlar aynı su ile sulanır; ama ürünlerinde (**ki verimde ve lezzette**) bazısını bazısına üstün kılıyoruz. Şüphesiz, bunlarda aklını kullanan bir topluluk için gerçekten ayetler vardır.

5- Eğer şaşıracaksan, asıl şaşkınlık konusu onların şöyle söylemeleridir: "Biz toprak iken mi, gerçekten biz mi yeniden yaratılacağız?" İşte onlar Rablerine karşı inkâra sapanlar, işte onlar boyunlarına (**ateşten**) halkalar geçirilenler ve işte onlar -içinde ebedi kalacakları- ateşin arkadaşları olanlardır.

6- Onlar, iyilikten önce kötülüğü çabuklaştırmak istiyorlar; oysa onlardan önce nice örnekler gelip-geçmiştir. Ve şüphesiz, senin Rabbin, zulümlerine karşılık insanlar için bağışlama sahibidir ve şüphesiz senin Rabbin, cezası çok şiddetli olandır.

7- İnkâr edenler derler ki: "Ona Rabbinden bir ayet (**mucize**) indirilseydi ya." Sen, yalnızca bir uyarıcısın ve her topluluk için bir hidayet önderisin.

8- Allah, her dişinin neyi yüklendiğini (**neye hamile kaldığını**) ve döl yataklarının neyi eksiltip neyi eklediğini bilir. O'nun katında her şey bir miktar (**ölçü**) iledir.

9- O, gaybı da, müşahede edileni de bilendir. Pek büyüktür, yücedir.

10- Sizden sözü saklı tutan da, onu açığa vuran da, geceleyin gizlenen de ve gündüzün ortalıkta gezen de (**O'nun katında bilme bakımından**)

birdir.

11- O'nun (**insanın**) önünden ve arkasından izleyenleri vardır, onu Allah'ın emriyle gözetip-korumaktadırlar. Gerçekten Allah, kendi nefis (**öz**)lerinde olanı değiştirip bozuncaya kadar, bir toplulukta olanı değiştirip-bozmaz. Allah bir topluluğa kötülük istedi mi, artık onu geri çevirmeye hiç bir (**biçimde imkan**) yoktur; onlar için O'ndan başka bir veli yoktur.

12- O size şimşeği korku ve umut olarak gösteren, (**yağmur yüklü**) ağırlaşmış bulutları (**inşa edip**) ortaya çıkarandır.

13- Gök gürültüsü O'nu hamd ile, melekler de O'na olan korkularından tesbih ederler.. O, yıldırımları gönderip bununla dilediğine çarpar; onlar ise Allah hakkında çekişip-tartışırlar. O, gücü (**ve cezası**) pek çetin olandır.

14- Hak olan çağrı (**dua, ibadet**) yalnızca O'na (**olan**)dır. Onların Allah'tan başka çağırdıkları ise, onlara hiç bir şeyle cevab veremezler. (**Onların durumu**) yalnızca, ağzına gelsin diye, iki avucunu suya uzatan(**ın boşuna beklemesi**) gibidir. Oysa ona gelmez. İnkâr edenlerin duası, sapıklık içinde olmaktan başkası değildir.

15- Göklerde ve yerde her ne varsa -isteyerek de olsa, istemeyerek de olsa- Allah'a secde eder. Sabah akşam gölgeleri de (**O'na secde eder**).

16- De ki: "Göklerin ve yerin Rabbi kimdir?" De ki: "Allah'tır." De ki: "Öyleyse, O'nu bırakıp kendilerine bile yarar da, zarar da sağlamaya güç yetiremeyen birtakım veliler mi (**tanrılar**) edindiniz?" De ki: "Hiç görmeyen (**a'ma**) ile gören (**basiret sahibi**) eşit olabilir mi? Veya karanlıklarla nur eşit olabilir mi?" Yoksa Allah'a, O'nun yaratması gibi yaratan ortaklar buldular da, bu yaratma, kendilerince birbirine mi benzeşti? De ki: "Allah, her şeyin yaratıcısıdır ve O, tektir, kahredici olandır."

17- (**Allah**) Gökten bir su indirdi de dereler kendi miktarınca çağlayıp aktı. Sel de yüze vuran bir köpük yüklendi. Bir süs veya bir meta sağlamak için ateşte üzerine yakıp-erittikleri şeyler (**madenler**)de de bunun gibi bir köpük (**artık**) vardır. İşte Allah, hak ile batıla böyle örnekler verir. Köpüğe gelince, o atılır gider, insanlara yarar sağlayacak şey ise, yeryüzünde kalır. İşte Allah örnekleri böyle vermektedir.

18- Rablerine icabet edenlere daha güzeli vardır. O'na icabet etmeyenler ise, yeryüzündekilerin tümü ve bununla birlikte bir katı daha onların olsa mutlaka (**kurtulmak için**) bunu fidye olarak verirlerdi. Sorgulamanın en kötüsü onlar içindir. Onların barınma yerleri cehennemdir, ne kötü bir yaratıktır o!..

19- Peki, sana Rabbinden indirilenin gerçekten hak olduğunu bilen kişi, o görmeyen (**a'ma**) gibi midir? Ancak temiz akıl sahipleri öğüt alıp-düşünebilirler.

20- Onlar Allah'ın ahdini yerine getirirler ve verdikleri kesin sözü (**misakı**) bozmazlar.

21- Ve onlar Allah'ın ulaştırılmasını emrettiği şeyi ulaştırırlar. Rablerinden içleri saygı ile titrer, kötü hesaptan korkarlar.

22- Ve onlar-Rablerinin yüzünü (**hoşnutluğunu**) isteyerek sabrederler, namazı dosdoğru kılarlar, kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak ederler ve kötülüğü iyilikle savarlar. İşte onlar, bu yurdun (**dünyanın güzel**) sonucu (**ahiret mutluluğu**) onlar içindir.

23- Onlar, Adn cennetlerine girerler. Babalarından, eşlerinden ve soylarından 'salih davranışlarda' bulunanlar da (**Adn cennetlerine girer**). Melekler onlara her bir kapıdan girip (**şöyle derler:**)

24- "Sabrettiğinize karşılık selam size. (**Dünya**) Yurdun(**un**) sonu ne güzel."

25- Allah'a verdikleri sözü, onu kesin olarak onayladıktan sonra bozanlar, Allah'ın ulaştırılmasını emrettiği şeyi kesip-koparanlar ve yeryüzünde bozgunculuk çıkaranlar; işte onlar, lanet onlar içindir ve yurdun kötü olanı da onlar içindir.

26- Allah dilediğine rızkı genişletir-yayar ve daraltır da. Onlar ise dünya hayatına sevindiler. Oysaki dünya hayatı, ahirette (**ki sınırsız mutluluk yanında geçici**) bir meta'dan başkası değildir.

27- İnkâr edenler: "Ona Rabbinden bir ayet (**mucize**) indirilseydi ya!" derler. De ki: "Şüphesiz Allah, dilediğini şaşırtıp-saptırır, kendisine katıksızca yöneleni de dosdoğru yola yöneltip-iletir."

28- Bunlar, iman edenler ve kalpleri Allah'ın zikriyle mutmain olanlardır. Haberiniz olsun; kalbler yalnızca Allah'ın zikriyle mutmain olur.

29- İman edip salih amellerde bulunanlar, ne mutlu onlara. Varılacak yerin güzel olanı (**onlarındır**).

30- Böylece biz seni, kendisinden önce nice ümmetler gelip-geçmiş olan bir ümmete (**elçi olarak**) gönderdik; sana vahyettiklerimizi onlara okuyasın diye. Oysa onlar Rahman'a nankörlük ediyorlar. De ki: "O, benim Rabbimdir, O'ndan başka ilah yoktur. Ben O'na tevekkül ettim ve son dönüş O'nadır."

31- Eğer kendisiyle dağların yürütüldüğü, yerin parçalandığı veya ölülerin konuşturulduğu bir Kur'an olsaydı (**yine bu Kur'an olurdu**). Hayır,

emrin tümü Allah'ındır. İman edenler hâlâ anlamadılar mı ki, eğer Allah dilemiş olsaydı, insanların tümünü hidayete erdirmiş olurdu. İnkâr edenler, Allah'ın va'di gelinceye kadar, yaptıkları dolayısıyla ya başlarına çetin bir bela çatacak veya yurtlarının yakınına inecek. Şüphesiz Allah, verdiği sözden dönmez. (**Veya miadını şaşırmaz.**)

32- Andolsun, senden önceki elçilerle de alay edildi, bunun üzerine Ben de o inkâra sapanlara bir süre tanıdım, sonra onları (**kıskıvrak**) yakalayıverdim. İşte nasıldı sonuçlandırma?

33- Her nefsin bütün kazandıkları üzerinde gözetici olana mı (**baş kaldırılır?**) Onlar Allah'a ortaklar koştular. De ki: "Bunları adlandırın (**bakalım**). Yoksa siz yeryüzünde bilmeyeceği bir şeyi O'na haber mi veriyorsunuz? Yoksa sözün zahirine (**veya boş ve süslü olanına**)mi (**kanıyorsunuz**)? Hayır, inkâr edenlere kendi hileli-düzenleri süslü-çekici gösterilmiştir ve onlar (**doğru**) yoldan alıkonulmuşlardır. Allah, kimi saptırırsa, artık onun için hiç bir yol gösterici yoktur.

34- Dünya hayatında onlar için bir azab vardır, ahiretin azabı ise daha zorludur. Onları Allah'tan (**kurtaracak**) hiç bir koruyucu da yoktur.

35- Takva sahiplerine vadedilen cennet; onun altından ırmaklar akar, yemişleri ve gölgelikleri süreklidir. Bu korkup-sakınanların (**mutlu**) sonudur, inkâr edenlerin sonu ise ateştir.

36- Kendilerine kitap verdiklerimiz, sana indirilen dolayısıyla sevinirler; fakat (**müslümanların aleyhinde birleşen**) gruplardan, onun bazısını inkâr edenler vardır. De ki: "Ben, yalnızca Allah'a kulluk etmek ve O'na ortak koşmamakla emrolundum. Ben ancak O'na davet ederim ve son dönüşüm O'nadır."

37- İşte böylece biz onu (**Kur'an'ı**) Arapça bir hüküm olarak indirdik. Andolsun, sana gelen bu ilimden sonra, onların heva (**istek ve tutku**)larına uyacak olursan, senin için Allah'tan ne bir yardımcı, dost, ne bir koruyucu vardır.

38- Andolsun, senden önce de elçiler gönderdik, onlara eşler ve çocuklar verdik. Allah'ın izni olmaksızın (**hiç**) bir elçiye herhangi bir ayeti (**mucizeyi**) getirmek olacak iş değildi. Her ecel (**tesbit edilmiş süre**) için bir kitap (**yazı, hüküm, son**) vardır.

39- Allah, dilediğini ortadan kaldırır ve bırakır. Kitabın anası O'nun katındadır.

40- Onlara (**azab olarak**) va'dettiklerimizden bir kısmını sana göstersek de, senin hayatına son versek de, sana düşen yalnızca tebliğdir ve

hesap da bize aittir.

41- Onlar görmüyorlar mı ki, gerçekten biz arza geliyor ve onu çevresinden eksiltiyoruz. Allah hüküm verir. Onun hükmünün peşine düşecek yoktur. Ve O, hesabı pek çabuk görendir.

42- Onlardan öncekiler de hileli-düzenler kurmuşlardı; fakat düzen kuruculuğun (**tedbirlerin, karşılık vermelerin**) tümü Allah'a aittir. Her bir nefsin ne kazandığını O bilir. Bu yurdun sonu kimindir, inkâr edenler pek yakında bileceklerdir.

43- O inkâr edenler şöyle derler: "Sen gönderilmiş (**Allah'ın bir elçisi**) değilsin." De ki: "Benimle sizin aranızda şahid olarak Allah yeter ve yanlarında kitabın ilmi bulunanlar da (**bu gerçeği bilir**)."

14. İBRAHİM SURESİ

(Mekke'de indirilen bu sure 52 ayettir)

Rahman Rahim olan Allah'ın adıyla

1- Elif, Lam, Ra. Bu bir Kitap'tır ki, Rabbinin izniyle insanları karanlıklardan nura, O güçlü ve övgüye layık olanın yoluna çıkarman için sana indirdik.

2- O Allah ki, göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Şiddetli azab dolayısıyla vay inkâr edenlere.

3- Onlar, dünya hayatını ahirete tercih ederler. Allah'ın yolundan alıkoyarlar ve onu çarpıtmak isterler (**veya onda çarpıklık ararlar**). İşte onlar, uzak bir sapıklık içindedirler.

4- Biz hiç bir elçiyi, kendi kavminin dilinden başkasıyla göndermedik ki, onlara apaçık anlatsın. Böylece Allah, dilediğini şaşırtıp saptırır, dilediğini hidayete erdirir. O, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir.

5- Andolsun Musa'yı: "Kavmini karanlıklardan nura çıkar ve onlara Allah'ın günlerini hatırlat" diye ayetlerimizle göndermiştik. Şüphesiz bunda çokça sabreden ve şükreden herkes için gerçekten ayetler vardır.

6- Hani Musa kavmine şöyle demişti: "Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın; hani O sizi Firavun ailesinden kurtarmıştı, onlar sizi en dayanılmaz işkencelere uğratıyor, kadınlarınızı sağ bırakıp erkek çocuklarınızı boğazlıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir sınav vardır."

7- "Rabbiniz şöyle buyurmuştu: “Andolsun, eğer şükrederseniz gerçekten size arttırırım ve andolsun, eğer nankörlük ederseniz, şüphesiz, benim azabım pek şiddetlidir."

8- Musa demişti ki: "Eğer siz ve yeryüzündekilerin tümü inkâr edecek olsanız bile şüphesiz Allah hiç bir şeye muhtaç değildir, övülmüştür."

9- Sizden öncekilerin, Nuh kavminin, Ad ve Semud ile onlardan sonra gelenlerin haberi size gelmedi mi? Ki onları, Allah'tan başkası bilmez. Elçileri onlara apaçık delillerle gelmişlerdi de, ellerini ağızlarına götürüp (**öfkelerinden ısırdılar**) ve dediler ki: "Tartışmasız, biz sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyleri inkâr ettik ve bizi kendisine çağırdığınız şeyden de gerçekten kuşku verici bir tereddüt içindeyiz."

10- Resulleri dedi ki: "Allah hakkında mı şüphe (**ediyorsunuz**)? O, gökleri ve yeri yaratandır; O, sizi, günahlarınızı bağışlamak için davet etmekte ve sizi adı konulmuş bir süreye kadar erteliyor." Dediler ki: "Siz,

bizim benzerimiz olan birer beşerden başkası değilsiniz. Siz bizi, babalarımızın taptıklarından çevirip-engellemek istiyorsunuz, öyleyse bize apaçık bir delil getirin."

11- Resulleri onlara dediler ki: "Doğrusu biz, sizin gibi yalnızca bir beşeriz, ancak Allah kullarından dilediğine lütufta bulunur. Allah'ın izni olmaksızın size bir delil getirmemiz bizim için olacak şey değil. Mü'minler, ancak Allah'a tevekkül etmelidirler."

12- "Bize ne oluyor ki, Allah'a tevekkül etmeyelim? Bize doğru olan yolları O göstermiştir. Ve elbette bize yaptığınız işkencelere karşı sabredeceğiz. Tevekkül edenler Allah'a tevekkül etmelidirler."

13- İnkâr edenler, resullerine dediler ki: "Muhakkak (**ya**) sizi kendi toprağımızdan süreceğiz veya dinimize geri döneceksiniz." Böylelikle Rableri kendilerine vahyetti ki: "Şüphesiz biz, zulmedenleri helak edeceğiz.

14- "Ve onlardan sonra sizi o arza mutlaka yerleştireceğiz. İşte bu, makamımdan korkana ve tehdidimden korkana ait (**bir ayrıcalıktır**)."

15- (**Peygamberler**) Fetih istediler, (**sonunda**) her zorba inatçı bozguna uğrayıp -yok oldu- gitti.

16- (**Böylesinin**) Önünde cehennem vardır ve (**orada**) irinli sudan içirilecektir.

17- Yutkunmaya çabalayacak ve boğazından geçirmeyi başaramıyacak, ona her yandan ölüm gelecek, oysa ölmeyecek de. Ardından daha katı bir azab olacak.

18- Rablerini inkâr edenlerin durumu şudur: Onların yaptıkları, fırtınalı bir günde rüzgarın şiddetle savurduğu bir kül gibidir. Kazandıklarından hiç bir şeye güç yetiremezler. İşte uzak bir sapıklık (**içinde olmak**) budur.

19- Allah'ın gökleri ve yeri hak ile yarattığını görmüyor musunuz? Dilerse sizi giderir-yok eder ve yeni bir halk getirir.

20- Bu, Allah'a göre güç değildir.

21- Onların tümü-toplanıp (**kıyamette**) Allah'ın huzuruna çıktılar da zayıflar (**müstaz'aflar**) büyüklük taslayanlara (**müstekbirlere**) dedi ki: "Şüphesiz, biz size tâbi idik; şimdi siz, bizden Allah'ın azabından herhangi bir şeyi önleyebiliyor musunuz?" Dediler ki: "Eğer Allah bize doğru yolu gösterseydi biz de sizlere doğru yolu gösterirdik. Şimdi yakınsak da, sabretsek de farketmez, bizim için kaçacak bir yer yoktur."

22- İş hükme bağlanıp-bitince, şeytan der ki: "Doğrusu, Allah, size gerçek olan va'di va'detti, ben de size vaadde bulundum, fakat size yalan

söyledim. Benim size karşı zorlayıcı bir gücüm yoktu, yalnızca sizi çağırdım, siz de bana icabet ettiniz. Öyleyse beni kınamayın, siz kendinizi kınayın. Ben sizi kurtacak değilim, siz de beni kurtacak değilsiniz. Doğrusu daha önce beni ortak koşmanızı da tanımamıştım. Gerçek şu ki, zalimlere acı bir azab vardır."

23- İman edip salih amellerde bulunanlar, Rablerinin izniyle altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere konulmuşlardır. Orada birbirlerine olan dirlik temennileri: "Selam"dır.

24- Görmedin mi ki, Allah nasıl bir örnek vermiştir: Güzel bir söz, güzel bir ağaç gibidir ki, onun kökü sabit, dalı ise göktedir.

25- Rabbinin izniyle her zaman yemişini verir. Allah insanlar için örnekler verir; umulur ki onlar öğüt alır-düşünürler.

26- Kötü (**murdar**) söz ise, kötü bir ağaç gibidir. Onun kökü yerin üstünden koparılmış, kararı (**yerinde durma, tutunma imkanı**) kalmamıştır.

27- Allah, iman edenleri, dünya hayatında ve ahirette sapasağlam sözle sebat içinde kılar. Zalimleri de şaşırtıp-saptırır; Allah dilediğini yapar.

28- Allah'ın bu nimetini inkâra değiştirenleri ve kavimlerini 'yıkım ve azab' yurduna konduranları görmedin mi?

29- (**Ki bu**) Cehennemdir. Ona yaslanırlar. Ne kötü bir karar (**yeridir**) o!..

30- O'nun yolundan saptırmak için Allah'a eşler koştular. De ki: "Yararlanın. Çünkü elbette sizin varışınız ateşedir."

31- İman etmiş kullarıma söyle: "Alış-verişin ve dostluğun olmadığı o gün gelmezden evvel, dosdoğru namazı kılsınlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak etsinler."

32- Allah, gökleri ve yeri yaratan ve gökten su indirip onunla size rızık olarak türlü ürünler çıkarandır. Ve onun emriyle gemileri, denizde yüzmeleri için size, emre amade kılandır. Irmakları da sizin için emre amade kılandır.

33- Güneşi ve ayı hareketlerinde sürekli emrinize amade kılan, geceyi ve gündüzü de emrinize amade kılandır.

34- Size her istediğiniz şeyi verdi. Eğer Allah'ın nimetini saymaya kalkışırsanız, onu sayıp-bitirmeye güç yetiremezsiniz. Gerçek şu ki, insan pek zalimdir, pek nankördür.

35- Hani İbrahim şöyle demişti: "Bu şehri güvenli kıl, beni ve çocuklarımı putlara kulluk etmekten uzak tut."

36- "Rabbim, gerçekten onlar insanlardan birçoğunu şaşırtıp-saptırdı.

Bundan böyle kim bana uyarsa, artık o bendendir, kim bana isyan ederse elbette Sen, bağışlayansın, esirgeyensin."

37- "Rabbimiz, gerçekten ben, çocuklarımdan bir kısmını Beyt-i Haram yanında ekini olmayan bir vadiye yerleştirdim; Rabbimiz, dosdoğru namazı kılsınlar diye (**öyle yaptım**), böylelikle Sen, insanların bir kısmının kalblerini onlara ilgi duyar kıl ve onları birtakım ürünlerden rızıklandır. Umulur ki şükrederler."

38- "Rabbimiz, şüphesiz Sen, bizim saklı tuttuklarımızı da, açığa vurduklarımızı da bilirsin. Yerde ve gökte hiç bir şey Allah'a gizli kalmaz."

39- "Hamd, Allah'a aittir ki, O, bana ihtiyarlığa rağmen İsmail'i ve İshak'ı armağan etti. Şüphesiz Rabbim, gerçekten duayı işitendir."

40- "Rabbim, beni namazı(**nda**) sürekli kıl, soyumdan olanları da. Rabbimiz, duamı kabul buyur."

41- "Rabbimiz, hesabın yapılacağı gün, beni, anne-babamı ve mü'minleri bağışla"

42- (**Ey Muhammed,**) Allah'ı sakın zulmedenlerin yapmakta olduklarından habersiz sanma, onları yalnızca gözlerin dehşetle belireceği bir güne ertelemektedir.

43- Başlarını dikerek koşarlar, gözleri kendilerine dönüp-çevrilmez. Kalbleri (**sanki**) bomboştur.

44- Azabın kendilerine geleceği gün (**ile**) insanları uyarıp-korkut ki, (**o gün**) zulmedenler, şöyle diyecekler: "Bizi yakın bir süreye kadar ertele ki, Senin çağrına cevap verelim ve elçilere uyalım." Oysa daha önce, kendiniz için hiç zeval yoktur diye and içenler, sizler değil miydiniz?

45- Siz, kendi nefislerine zulmedenlerin yerleştikleri yerlerde oturmuştunuz. Onlara ne yaptığımız size açıklanmıştı ve size örnekler vermiştik.

46- Gerçek şu ki, onlar hileli-düzenler kurdular. Oysa onların düzenleri, dağları yerlerinden oynatacak da olsa, Allah katında onlara hazırlanmış düzen (**kötü bir karşılık**) vardır.

47- Allah'ı, sakın elçilerine verdiği sözden dönen sanma. Gerçekten Allah azizdir, intikam sahibidir.

48- Yerin başka bir yere, göklerin de (**başka göklere**) dönüştürüldüğü gün, onlar tek olan, kahhar olan Allah'ın huzuruna çıka(**rıla**)caklardır.

49- O gün suçlu-günahkarların (**sıkı**) bukağılara vurulduklarını görürsün.

50- Giyimleri katrandandır, yüzlerini ateş bürümektedir.

51- (**Bu azab,**) Allah'ın her nefsi kendi kazandığıyla cezalandırması içindir. Şüphesiz Allah, hesabı pek çabuk görendir.

52- İşte bu (**Kur'an**) uyarılıp korkutulsunlar, gerçekten O'nun yalnızca bir tek ilah olduğunu bilsinler ve temiz akıl sahipleri iyice öğüt alıp düşünsünler diye bir bildirip-duyurma (**bir belağ**)dır.

15. HİCR SURESİ

(Mekke'de indirilen bu sûre 99 ayettir)

Rahman Rahim olan Allah'ın adıyla

1- Elif, Lam, Ra. Bunlar, kitabın ve apaçık olan Kur'an'ın ayetleridir.

2- O inkâr edenler müslüman olmayı nice kereler dileyecekler.

3- Onları bırak; yesinler, yararlansınlar ve onları (**boş**) emel oyalayadursun. İlerde bileceklerdir.

4- Biz, kendisi için bilinen (**takdir edilmiş**) bir kitap olmaksızın hiç bir ülkeyi yıkıma uğratmadık.

5- Hiç bir ümmet, kendi ecelini ne öne alabilir, ne de onlar ertelenebilirler.

6- Onlar: "Ey kendisine kitap indirilen (**Muhammed**). Gerçekten sen cinlenmiş (**bir deli**)sin," dediler.

7- "Eğer doğruyu söylüyor isen, bizlere melekleri getirmeli değil miydin?"

8- Hak olmaksızın biz melekleri indirmeyiz. O zaman da onlara göz açtırılmaz.

9- Hiç şüphesiz, zikri (**Kur'an'ı**) biz indirdik biz; onun koruyucuları da gerçekten biziz.

10- Andolsun, senden önce geçmiş topluluklara da elçiler gönderdik.

11- Onlara herhangi bir elçi gelmeyegörsün, mutlaka onunla alay ederlerdi.

12- Böylece biz onu (**alayı**), suçlu-günahkarların kalblerine sokarız.

13- Onlar ona (**indirilen kitaba**) inanmazlar, oysaki evvelkilerin sünneti geçmiştir.

14- Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de,

15- Mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir.

16-Andolsun, gökte burçlar kıldık ve onu gözleyenler için süsledik.

17-Ve onu her kovulan şeytandan koruduk.

18-Ancak kulak hırsızlığı yapan olursa, onu da parlak bir ateş izler.

19- Yere (**gelince,**) onu döşeyip-yaydık, onda sarsılmaz-dağlar bıraktık ve onda her şeyden ölçüsü belirlenmiş ürünler bitirdik.

20- Ve orda sizler için ve kendisine rızık vericiler olmadığınız kimseler (**varlıklar ve canlılar**) için geçimlikler kıldık.

21- Hiç bir şey yoktur ki, hazineleri bizim katımızda olmasın; ancak onu belirlenmiş bir miktar olarak indiririz.

22- Ve aşılayıcılar olarak rüzgarları gönderdik, böylece gökten su indirdik de sizleri suladık. Oysa siz onun hazine-koruyucuları değilsiniz.

23- Şüphesiz biz, gerçekten biz yaşatır ve öldürürüz ve varis olanlar biziz.

24- Andolsun sizden öne (**veya önceden**) geçenleri bilmişizdir; ve (**yine**) andolsun, geride kalanları da bilmişizdir.

25- Ve şüphesiz senin Rabbin, O, onları haşredecektir. Gerçekten O, hüküm ve hikmet sahibidir, bilendir.

26- Andolsun, insanı kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan yarattık.

27- Ve Cann'ı da daha önce 'nüfuz eden kavurucu' ateşten yaratmıştık.

28- Hani Rabbin meleklere demişti: "Ben, kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan bir beşer yaratacağım."

29- "Ona bir biçim verdiğimde ve ona ruhumdan üfürdüğümde hemen ona secde ederek (**yere**) kapanın."

30- Böylece meleklerin tümü, topluca secde etti.

31- Ancak İblis, secde edenlerle birlikte olmaktan kaçınıp-dayattı.

32- Dedi ki: "Ey İblis, sana ne oluyor, secde edenlerle birlikte olmadın?"

33- Dedi ki: "Ben, kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan yarattığın beşere secde etmek için var değilim."

34- Dedi ki: "Öyleyse ondan (**cennetten**) çık, çünkü sen kovulmuş-bulunmaktasın."

35- "Ve şüphesiz, din gününe kadar lanet senin üzerinedir."

36- Dedi ki: "Rabbim, öyleyse onların dirileceği güne kadar bana süre tanı."

37- Dedi ki: "Öyleyse, sen (**kendisine**) süre tanınanlardansın."

38- "Bilinen günün vaktine kadar."

39- Dedi ki: "Rabbim, beni kışkırttığın şeye karşılık, andolsun, ben de yeryüzünde onlara, (**sana başkaldırmayı ve dünya tutkularını**) süsleyip-çekici göstereceğim ve onların tümünü mutlaka kışkırtıp-saptıracağım."

40- "Ancak onlardan muhlis olan kulların müstesna."

41- (**Allah**) Dedi ki: "İşte bu, bana göre dosdoğru olan yoldur."

42- "Şüphesiz, kışkırtılıp-saptırılmışlardan sana uyanlar dışında, senin benim kullarım üzerinde zorlayıcı hiç bir gücün yoktur."

43- "Ve hiç şüphe yok, onların tümünün buluşma yeri cehennemdir."

44- Onun yedi kapısı vardır; onlardan her bir kapı için bir grup ayrılmıştır.

45- Gerçekten takva sahibi olanlar, cennetlerde ve pınar başlarındadır.

46- Oraya esenlikle ve güvenlikle girin.

47- Onların göğüslerinde kinden (**ne varsa tümünü**) sıyırıp-çektik, kardeşler olarak tahtlar üzerinde karşı karşıyadırlar.

48- Orda onlara hiç bir yorgunluk dokunmaz ve onlar ordan çıkarılacak değildirler.

49- Haber ver kullarıma; şüphesiz Ben, Ben bağışlayanım, esirgeyenim.

50- Ve şüphesiz azabım; o acıklı bir azaptır.

51- Onlara İbrahim'in konuklarından haber ver.

52- Yanına girdiklerinde "Selam" demişlerdi. O da: "Biz sizden korkmaktayız" demişti.

53- Dediler ki: "Korkma biz sana bilgin bir çocuk müjdelemekteyiz."

54- Dedi ki: "Bana ihtiyarlık gelip-çökmüşken mi müjdeliyorsunuz? Beni ne ile müjdelemektesiniz?"

55- Dediler ki: "Seni gerçekle müjdeledik; öyleyse umut kesenlerden olma."

56- Dedi ki: “Sapıklar dışında Rabbinin rahmetinden kim umut keser?”

57- Dedi ki: "Ey elçiler, (**bunun dışında, diğer**) işiniz ne?"

58- Dediler ki: "Gerçekte biz, suçlu-günahkar olan bir topluluğa gönderildik."

59- "Ancak Lut ailesi hariçtir; biz onların tümünü muhakkak kurtaracağız."

60- "Ama karısını (**kurtaracaklarımız**) dışında tuttuk, o, geride kalanlardandır."

61- Böylelikle elçiler Lut ailesine geldiklerinde,

62- (**Lut**) Dedi ki: "Sizler gerçekten tanınmamış bir topluluksunuz."

63- "Hayır" dediler. "Biz sana, onların hakkında kuşkuya kapıldıkları şeyle geldik."

64- "Sana gerçeği getirdik, biz şüphesiz doğru söyleyenleriz."

65- "Hemen aileni gecenin bir bölümünde yola çıkar, sen de onların ardından git ve sizden hiç kimse arkasına bakmasın; emrolunduğunuz yere gidin."

66- Ve onlara şu emri verdik: "Sabaha çıkarlarken onların arkası mutlaka kesilecektir."

67- Şehir halkı birbirlerine müjdeler vererek geldi.

68- (**Lut onlara**) "Bunlar benim konuğumdur, beni utandırıp-dillere düşürmeyin" dedi.

69- "Allah'tan korkup-sakının ve beni küçük düşürmeyin."

70- Dediler ki: "Biz seni 'herkes(**in işin**)e karışmaktan' alıkoymamış mıydık?"

71- Dedi ki: "Eğer yapmak-istiyorsanız, işte bunlar, benim kızlarım."

72- Ömrüne andolsun ki, onlar, sarhoşlukları içinde kör-sersemdiler.

73- Derken, tan yerinin ağarma vaktine girdiklerinde onları (**o korkunç ve dayanılmaz**) çığlık yakalayıverdi.

74- Anında (**yurtlarının**) üstünü altına çevirdik ve üzerlerine balçıktan pişirilmiş taş yağdırdık.

75- Elbette bunda 'derin bir kavrayışa sahip olanlar' için gerçekten ayetler vardır.

76- O (**şehir de**) gerçekten bir yol üstünde (**hâlâ**) durmaktadır.

77- Elbette, bunda iman edenler için gerçekten ayetler vardır.

78- Eyke halkı da gerçekten zalim-kimselerdi.

79- Bundan dolayı onlardan intikam aldık; her ikisi de açıkça (**gözler**) ön(**ün**)dedir.

80- Andolsun, Hicr halkı da gönderilen(**elçi**)leri yalanlamışlardı.

81- Onlara ayetlerimizi vermiştik de ondan yüz çevirmişlerdi.

82- Dağlardan güvenli evler yontuyorlardı.

83- Derken, sabah vaktine girdiklerinde, onları o dayanılmaz-çığlık yakalayıverdi.

84- Buna rağmen kazandıkları şeyler, (**uğrayacakları sondan kurtulmak için**) onlara yetmedi.

85- Biz, gökleri, yeri ve her ikisinin arasındakilerini hakkın dışında (**herhangi bir amaçla**) yaratmadık. Hiç şüphesiz o saat de yaklaşarak-gelmektedir; öyleyse (**onlara karşı**) güzel davranışlarla davran.

86- Çünkü Rabbin, yaratan ve bilenin ta kendisidir.

87- Andolsun, sana çiftlerden yediyi ve büyük Kur'an'ı verdik.

88- Sakın onlardan bazılarını yararlandırdığımız şeylere gözünü dikme, onlara karşı hüzne kapılma, mü'minler için de (**şefkat**) kanatlarını ger.

89- Ve de ki: "Şüphe yok, ben apaçık bir uyarıcıyım."

90- Parça ayırıcılarına indirdiğimiz gibi,

91- Ki onlar Kur'anı parça-parça kıldılar.

92- Rabbine andolsun, onların tümüne (**bunu**) soracağız.

93- Yapmakta oldukları şeyleri.

94- Öyleyse sen emrolunduğun şeyi açıkça söyle ve müşriklere aldırış etme.

95- Şüphesiz o alay edenlere (**karşı**) biz sana yeteriz.

96- Ki onlar, Allah ile beraber başka ilahları (**ortak**) kılmaktadırlar; onlar yakında bilip-öğreneceklerdir.

97- Andolsun, onların söylemekte olduklarına karşı senin göğsünün daraldığını biliyoruz.

98- Sen Rabbini hamd ile tesbih et ve secde edenlerden ol.

99- Ve yakîn sana gelinceye kadar Rabbine ibadet et.

16. NAHL SURESİ

(125 ayeti Mekke'de, üç ayeti Medine'de indirilen bu sure 128 ayettir)

Rahman Rahim olan Allah'ın adıyla

1- Allah'ın emri geldi, artık onda acele etmeyin. O (**Allah**), şirk koştukları şeylerden münezzeh ve yücedir.

2- Kullarından dilediklerine, melekleri emrinden olan ruh ile indirir: Benden başka ilah yoktur, şu halde benden korkup-sakının, diye uyarın."

3- Gökleri ve yeri hak ile yarattı: O, şirk koştukları şeylerden yücedir.

4- İnsanı bir damla sudan yarattı, buna rağmen o, apaçık bir düşmandır.

5- Ve hayvanları da yarattı; sizin için onlarda ısınma ve yararlar vardır ve onlardan yemektesiniz.

6- Akşamları getirir, sabahları götürürken onlarda sizin için bir güzellik vardır.

7- Kendisine ulaşmadan canlarınızın yarısının telef olacağı şehirlere onlar, ağırlıklarınızı taşımaktadırlar. Şüphesiz sizin Rabbiniz şefkatli ve merhametlidir.

8- Onlara binmeniz ve süs için atları, katırları ve merkebleri (**yarattı**). Ve daha sizlerin bilmediğiniz neleri yaratmaktadır?

9- Yolu doğrultmak Allah'a aittir, kimi (**yollar**) ise eğridir. Eğer o dileseydi, sizin tümünüzü elbette hidayete erdirirdi.

10- Sizin için gökten su indiren O'dur; içecek ondan, ağaç ondandır (**ki**) hayvanlarınızı onda otlatmaktasınız.

11- Onunla sizin için ekin, zeytin, hurmalıklar, üzümler ve meyvelerin her türlüsünden bitirir. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir topluluk için ayetler vardır.

12- Geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı sizin emrinize verdi; yıldızlar da O'nun emriyle emre hazır kılınmıştır. Şüphesiz bunda, aklını kullanabilen bir topluluk için ayetler vardır.

13- Yerde sizin için üretip-türettiği çeşitli renklerdekileri de (**faydanıza verdi**). Şüphesiz bunda, öğüt alıp düşünen bir topluluk için ayetler vardır.

14- Denizi de sizin emrinize veren O'dur, ondan taze et yemektesiniz ve giyiminizde ondan süs-eşyaları çıkarmaktasınız. Gemilerin onda (**suları**) yara yara akıp gittiğini görüyorsun. (**Bütün bunlar**) O'nun fazlından aramanız ve şükretmeniz içindir.

15- Sizi sarsıntıya uğratır diye yerde sarsılmaz dağlar bıraktı, ırmaklar ve yollar da (**kıldı**). Umulur ki doğru yolu bulursunuz.

16- Ve (**başka**) işaretler de (**yarattı**); onlar yıldız(**lar**)la da doğru yolu bulabilirler.

17- Yaratan, hiç yaratmayan gibi midir? Artık öğüt alıp-düşünmez misiniz?

18- Eğer Allah'ın nimetini saymaya kalkışacak olursanız, onu bir genelleme yaparak bile sayamazsınız. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.

19- Allah, saklı tuttuklarınızı ve açığa vurduklarınızı bilir.

20- Allah'tan başka yakardıkları hiç bir şeyi yaratamazlar, üstelik onlar yaratılıp durmaktadırlar.

21- Ölüdürler, diri değildirler; ne zaman dirileceklerinin şuuruna varamazlar.

22- Sizin ilahınız tek bir ilahtır. Ahirete inanmayanların kalpleri ise inkarcıdır ve onlar müstekbir (**büyüklenmekte**) olanlardır.

23- Şüphesiz Allah, onların saklı tuttuklarını ve açığa vurduklarını bilir; gerçekten O, müstekbirleri sevmez.

24- Onlara "Rabbiniz ne indirdi?" dendiğinde, "Eskilerin masalları" dediler.

25- Kıyamet gününde kendi günahlarının tümünü ve bilgisizce saptırdıklarının günahlarının bir kısmını yüklenmeleri için. Bak, ne kötü yük yükleniyorlar.

26- Onlardan öncekiler, hileli-düzenler kurmuşlardı da, Allah(**ın azab emri**) onların kurdukları yapıların temellerine geldi, böylece üstlerindeki tavan tepelerine çöktü; azab onlara şuurunda olmadıkları yerden gelmişti.

27- Sonra (**Allah**) kıyamet günü onları aşağılık kılacak ve diyecek ki: "Haklarında (**mü'minlere karşı**) düşman kesildiğiniz ortaklarım hani nerede?" Kendilerine ilim verilenler, dediler ki: "Bugün, gerçekten aşağılanma ve kötülük kafirlerin üstünedir."

28- Ki melekler, kendi nefislerinin zalimleri olarak onların canlarını aldıklarında, "Biz hiç bir kötülük yapmıyorduk" diye teslim olurlar. Hayır, şüphesiz Allah, sizin neler yaptığınızı bilendir.

29- Öyleyse içinde ebedi kalıcılar olarak cehennemin kapılarından girin. Büyüklük taslayanların konaklama yeri ne kötüdür.

30- (**Allah'tan**) Sakınanlara: "Rabbiniz ne indirdi?" dendiğinde, "Hayır" dediler. Bu dünyada güzel davranışlarda bulunanlara güzellik vardır;

ahiret yurdu ise daha hayırlıdır. Takva sahiplerinin yurdu ne güzeldir.

31- Adn cennetleri; ona girerler, onun altından ırmaklar akar, içinde onların her diledikleri şey vardır. İşte Allah, takva sahiplerini böyle ödüllendirir.

32- Ki melekler, güzellikle canlarını aldıklarında: "Selam size" derler. "Yaptıklarınıza karşılık olmak üzere cennete girin."

33- (**Küfre sapanlar**) Kendilerine meleklerin gelmesinden veya Rabbinin emrinin gelmesinden başka bir şey mi gözlüyorlar? Onlardan öncekiler de öyle yapmıştı. Allah onlara zulmetmedi, fakat onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı.

34- Böylece işledikleri kötülükleri kendilerine isabet etti ve alaya aldıkları şey, kendilerini sarıp-kuşatıverdi.

35- Şirk koşmakta olanlar dediler ki: "Eğer Allah dileseydi, O'nun dışında hiç bir şeye kulluk etmezdik, biz de, atalarımız da; ve O'nsuz hiç bir şeyi haram kılmazdık." Onlardan öncekiler de böyle yapmıştı. Şu halde elçilere düşen apaçık bir tebliğden başkası mı?

36- Andolsun, biz her ümmete: "Allah'a kulluk edin ve tağuttan kaçının" (**diye tebliğ etmesi için**) bir elçi gönderdik. Böylelikle, onlardan kimine Allah hidayet verdi, onlardan kiminin üzerine sapıklık hak oldu. Artık, yeryüzünde dolaşın da yalanlayanların uğradıkları sonucu görün.

37- Sen, onların hidayet bulmalarını ne kadar tutkuyla istesen de, Allah, şüphesiz saptırdığına hidayet vermez, onlar için yardım edecek yoktur.

38- Olanca yeminleriyle: "Öleni Allah diriltmez" diye yemin ettiler. Hayır; bu, O'nun üzerinde hak olan bir vaidtir, ancak insanların çoğu bilmezler.

39- Hakkında ihtilafa düştükleri şeyi onlara açıklaması ve inkâr edenlerin kendilerinin yalancı olduklarını bilmesi için (**diriltecektir**).

40- Onu istediğimizde herhangi bir şey için sözümüz, ona yalnızca "Ol" demekten ibarettir; o da hemen oluverir.

41- Zulme uğratıldıktan sonra, Allah yolunda hicret edenleri dünyada şüphesiz güzel bir biçimde yerleştireceğiz; ahiret karşılığı ise daha büyüktür. Bilmiş olsalardı.

42- Onlar sabredenler ve Rablerine tevekkül edenlerdir.

43- Biz senden evvel kendilerine vahyettiğimiz erkeklerden başka (**peygamberler**) göndermedik. Eğer bilmiyorsanız, zikir ehline sorun.

44- (**Onları**) Apaçık deliller ve kitaplarla (**gönderdik**). Sana da zikri (**Kur'an'ı**) indirdik ki, insanlara kendileri için indirileni açıklayasın ve onlar

da iyice düşünsünler, diye.

45- Artık 'kötülüğü örgütleyip düzenleyenler', Allah'ın, kendilerini yerin dibine geçirmeyeceğinden veya şuuruna varamayacakları yerden azabın gelmeyeceğinden emin midirler?

46- Ya da onlar, dönüp-dolaşmaktalarken, onları yakalayıvermesinden (**mi emindirler?**) Ki onlar (**bu konuda Allah'ı**) aciz bırakacak değildirler.

47- Veya onları bir korku üzerinde yakalayıvermesinden (**mi emindirler**)? Öyleyse Rabbin, gerçekten şefkatli ve merhamet sahibidir.

48- Allah'ın herhangi bir şeyden yarattığına bakmıyorlar mı? Onun gölgeleri küçülerek sağdan ve soldan Allah'a secde eder vaziyette döner.

49- Göklerde ve yerde olan ne varsa, canlılar ve melekler Allah'a secde ederler ve onlar büyüklük taslamazlar.

50- Üstlerinden (**her an bir azab göndermeye kadir olan**) Rablerinden korkarlar ve emrolundukları şeyi yaparlar.

51- Allah dedi ki: "İki ilah edinmeyin: O, ancak tek bir ilahtır. Öyleyse benden, yalnızca benden korkun."

52- Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur, itaat-kulluk da (**din de**) sürekli olarak O'nundur. Böyleyken Allah'tan başkasından mı korkup-sakınıyorsunuz?

53- Nimet olarak size ulaşan ne varsa, Allah'tandır, sonra size bir zarar dokunduğunda (**yine**) ancak O'na yalvarmaktasınız.

54- Sonra sizden zararı kaldırdığında, sizden bir grup (**hemen**) Rablerine şirk koşar;

55- Kendilerine verdiklerimize karşı nankörlük etmek için. Öyleyse yararlanın, ilerde bileceksiniz.

56- Kendilerine rızık olarak verdiklerimizden, hiç bir şey bilmeyenlere paylar ayırıyorlar. Andolsun Allah'a karşı düzmekte olduklarınızdan dolayı mutlaka sorguya çekileceksiniz.

57- Ve Allah'a kızlar isnad ediyorlar, (**haşa**) O yücedir. Hoşlandıkları (**erkek çocuklar**) da kendilerinindir.

58- Onlardan birine kız (**çocuk**) müjdelendiği zaman içi öfkeyle-taşarak yüzü simsiyah kesilir.

59- Kendisine verilen müjdenin kötülüğünden dolayı topluluktan gizlenir; onu aşağılanarak tutacak mı, yoksa toprağa gömecek mi? Bak, verdikleri hüküm ne kötüdür?

60- Ahirete inanmayanların kötü örnekleri vardır, en yüce örnekler ise

Allah'a aittir. O, güç sahibi olandır, hüküm ve hikmet sahibidir.

61- Eğer Allah, insanları zulümleri nedeniyle sorguya çekecek olsaydı, onun üstünde (**yeryüzünde**) canlılardan hiç bir şey bırakmazdı; ancak onları adı konulmuş bir süreye kadar ertelemektedir. Onların ecelleri gelince ne bir saat ertelenebilirler, ne de öne alınabilirler.

62- Onlar, Allah'a, hoşlarına gitmeyen şeyleri uygun görürler, dilleri de yalan olarak en güzel olanın 'kendilerinin olduğunu' düzmektedir. Hiç şüphesiz ateş onlar içindir ve hiç şüphesiz onlar, (**cehennemde**) öncülerdir.

63- Andolsun Allah'a, senden önceki ümmetlere de (**elçiler**) gönderdik, fakat şeytan onlara yapıp ettiklerini süslü göstermiştir; bugün de onların velisi odur ve onlar için acı bir azab vardır.

64- Biz Kitab'ı ancak, hakkında ihtilafa düştükleri şeyi onlara açıklaman ve inanan bir kavme rahmet ve hidayet olması dışında (**başka bir amaçla**) indirmedik.

65- Allah gökten su indirdi, ölümünden sonra yeri onunla diriltti; işitebilen bir topluluk için bunda gerçekten bir ayet vardır.

66- Sizin için hayvanlarda da elbette ibretler vardır, size onların karınlarındaki fers (**yarı sindirilmiş gıdalar**) ile kan arasından, içenlerin boğazından kolaylıkla kayan dupduru bir süt içirmekteyiz.

67- Hurmalıkların ve üzümlüklerin meyvelerinden kurdukları çardaklarda hem sarhoşluk verici içki, hem güzel bir rızık edinmektesiniz. Şüphesiz aklını kullanabilen bir topluluk için, gerçekten bunda bir ayet vardır.

68- Rabbin bal arısına vahyetti: Dağlarda, ağaçlarda ve onların kurdukları çardaklarda kendine evler edin.

69- Sonra meyvelerin tümünden ye, böylece Rabbinin sana kolaylaştırdığı yollarda yürü-uçuver. Onların karınlarından türlü renklerde şerbetler çıkar, onda insanlar için bir şifa vardır. Şüphesiz düşünen bir topluluk için gerçekten bunda bir ayet vardır.

70- Allah sizi yarattı, sonra sizi öldürüyor, sizden kimi de, bildikten sonra bir şey bilmesin diye, ömrün en aşağı ucuna (**yaşlılığa**) geri çevrilir. Şüphesiz, Allah bilendir, her şeye güç yetirendir.

71- Allah rızıkta kiminizi kiminize üstün kıldı; üstün kılınanlar, rızıklarını ellerinin altında bulunanlara onda eşit olacak şekilde çevirip-verici değildirler. Şimdi Allah'ın nimetini inkar mı ediyorlar?

72- Allah size kendi nefislerinizden eşler yarattı ve size eşlerinizden çocuklar ve torunlar yarattı ve sizi güzel şeylerden rızıklandırdı. Şimdi onlar,

batıla mı inanıyorlar ve Allah'ın nimetini inkar mı ediyorlar?

73- Allah'ın dışında, kendileri için göklerden ve yerden hiç bir rızka, hiç bir şeye malik olmayan ve buna güçleri yetmeyen şeylere mi tapıyorlar?

74- Artık Allah'a benzerler aramaya kalkışmayın; çünkü Allah bilir, siz ise bilmezsiniz.

75- Allah, (**kendisine ortak koştuğunuz ilahlar konusunda**) hiç bir şeye gücü yetmeyen ve başkasının mülkünde olan ile, tarafımızdan kendisine güzel bir rızık verdiğimiz, böylelikle ondan gizli ve açık infak eden kimseyi örnek olarak gösterdi; bunlar hiç eşit olur mu? Hamd Allah'ındır; fakat onların çoğu bilmezler.

76- Allah şu örneği verdi: İki kişi; bunlardan birisi dilsiz, hiç bir şeye gücü yetmez ve her şeyiyle efendisinin üstünde (**bir yük**), o, onu hangi yöne gönderse bir hayır getirmez; şimdi bu, adaletle emreden ve dosdoğru yol üzerinde bulunanla eşit olabilir mi?

77- Göklerin ve yerin gaybı Allah'a aittir. (**Kıyamet**) Saatin(**in**) emri de yalnızca (**süratli**) göz açıp kapama gibidir veya daha yakındır. Şüphesiz, Allah her şeye güç yetirendir.

78- Allah, sizi annelerinizin karnından hiç bir şey bilmezken çıkardı ve umulur ki şükredersiniz diye işitme, görme (**duyularını**) ve gönüller verdi.

79- Göğün boşluğunda boyun eğdirilmiş (**musahhar kılınmış**) kuşları görmüyorlar mı? Onları (**böyle boşlukta**) Allah'tan başkası tutmuyor. Şüphesiz, iman eden bir topluluk için bunda ayetler vardır.

80- Allah, size evlerinizi (**içinde**) "güvenlik ve huzur bulacağınız yerler" kıldı; ve size hayvan derilerinden hem göç gününde, hem yerleşme gününde kolaylıkla taşıyabileceğiniz evler; yünlerinden, yapağılarından ve kıllarından bir zamana kadar giyimlikler-döşemelikler ve (**ticaret için**) bir meta kıldı.

81- Allah, sizin için yarattığı şeylerden gölgeler kıldı. Dağlarda da sizin için barınaklar-siperler kıldı, sizi sıcaktan koruyacak elbiseler, sizi savaşınızda (**zorluklara karşı**) koruyacak giyimlikler de var etti. İşte O, üzerinizdeki nimetini böyle tamamlamaktadır, umulur ki teslim olursunuz.

82- Fakat onlar yüz çevirirlerse, sana düşen yalnızca apaçık bir tebliğdir.

83- Onlar, Allah'ın nimetini biliyorlar, sonra da inkar ediyorlar; onların çoğu inkâr edenlerdir.

84- Her ümmetten bir şahid göndereceğimiz gün; (**artık ondan**) sonra ne inkâr edenlere (**özür dilemeleri için**) izin verilecek, ne (**Allah'tan**)

hoşnutluk dilekleri kabul edilecek.

85- O zulmedenler, azabı gördüklerinde, onlara ne (**azab**) hafifletilecek, ne süre tanınacak.

86- O şirk koşanlar, şirk koştuklarını gördükleri zaman: "Rabbimiz, seni bırakıp bizim taptığımız ortaklarımız bunlardır" diyecekler. (**Onlar da bunlara:**) "Siz gerçekten yalan söyleyenlersiniz" diye sözü (**geri çevirip**) fırlatacaklar.

87- O gün (**artık**) Allah'a teslim olmuşlardır ve uydurdukları (**yalancı ilahlar**) da onlardan çekilip-uzaklaşmıştır.

88- İnkâr edip de Allah'ın yolundan alıkoyanlar; biz, işledikleri bozgunculuğa karşılık, onlara azab üstüne azab ilave ettik.

89- Her ümmet içinde kendi nefislerinden onların üzerine bir şahid getirdiğimiz gün, seni de onlar üzerinde bir şahid olarak getireceğiz. Biz Kitabı sana, her şeyin açıklayıcısı, müslümanlara bir hidayet, bir rahmet ve bir müjde olarak indirdik.

90- Şüphesiz Allah, adaleti, ihsanı, yakınlara vermeyi emreder; çirkin utanmazlıklardan (**fahşadan**), kötülüklerden ve zorbalıklardan sakındırır. Size öğüt vermektedir, umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz.

91- Ahidleştiğiniz zaman, Allah'ın ahdini yerine getirin, pekiştirdikten sonra yeminleri bozmayın; çünkü Allah'ı üzerinize kefil kılmışsınızdır. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızı bilir.

92- Bir ümmet diğer bir ümmetten (**sayıca ve malca**) daha gelişkindir diye, yeminlerinizi kendi aranızda bir bozuculuk unsuru yaparak, ipini kuvvetle eğirdikten sonra bozup-çözen (**kadın**) gibi olmayın. Şüphesiz Allah, sizi bununla imtihan etmektedir. Kıyamet günü hakkında ihtilafa düştüğünüz şeyi size muhakkak açıklayacaktır.

93- Eğer Allah dileseydi, sizi tek bir ümmet kılardı; ancak dilediğini saptırır, dilediğini hidayete erdirir. Yaptıklarınızdan muhakkak sorumlu tutulacaksınız.

94- Yeminlerinizi kendi aranızda, bir bozuculuk unsuru edinmeyin; sonra sapasağlam basan ayak kayar ve Allah'ın yolundan alıkoyduğunuz için kötülüğü tadarsınız. (**Ayrıca**) Büyük azab da sizin içindir.

95- Allah'ın ahdini ucuz bir değere karşılık satmayın. Eğer bilirseniz, Allah katında olan sizin için daha hayırlıdır.

96- Sizin yanınızda olan tükenir, Allah'ın katında olan ise kalıcıdır. Sabredenlerin karşılığını yaptıklarının en güzeliyle biz muhakkak vereceğiz.

97- Erkek olsun, kadın olsun, bir mü'min olarak kim salih bir amelde

bulunursa, hiç şüphesiz biz onu güzel bir hayatla yaşatırız ve onların karşılığını, yaptıklarının en güzeliyle muhakkak veririz.

98- Öyleyse Kur'an okuduğun zaman, kovulmuş şeytandan Allah'a sığın.

99- Gerçek şu ki, iman edenler ve Rablerine tevekkül edenler üzerinde onun (**şeytanın**) hiç bir zorlayıcı-gücü yoktur.

100- Onun zorlayıcı-gücü ancak onu veli edinenlerle, onunla O'na (**Allah'a**) ortak koşanlar üzerindedir.

101- Biz bir ayeti, bir (**başka**) ayetin yeriyle değiştirdiğimiz zaman, -Allah neyi indirdiğini daha iyi bilir.- “Sen yalnızca iftira edicisin" dediler. Hayır, onların çoğu bilmezler.

102- De ki: "İman edenleri sağlamlaştırmak, müslümanlara bir müjde ve hidayet olmak üzere, onu (**Kur'an'ı**) hak olarak Rabbinden Ruhu'l-Kudüs indirmiştir."

103- Andolsun ki biz, onların: "Bunu kendisine ancak bir beşer öğretmektedir" dediklerini biliyoruz. Saparak kendisine yöneldikleri (**kimse**)nin dili a'cemidir, bu ise açıkça Arapça olan bir dildir.

104- Allah'ın ayetlerine inanmayanları Allah hidayete ulaştırmaz ve onlar için acı bir azab vardır.

105- Yalanı, yalnızca Allah'ın ayetlerine inanmayanlar uydurur. İşte yalancıların asıl kendileri onlardır.

106- Kim imanından sonra Allah'a (**karşı**) inkâra sapıp da, -kalbi imanla tatmin bulmuş olduğu halde baskı altında zorlanan hariç- inkâra göğüs açarsa, işte onların üstünde Allah'tan bir gazab vardır ve büyük azab onlarındır.

107- Bu, onların dünya hayatını ahirete göre daha sevimli bulmalarından ve şüphesiz Allah'ın da inkâr eden bir topluluğu hidayete erdirmemesi nedeniyledir.

108- Onlar, Allah'ın, kalplerini, kulaklarını ve gözlerini mühürlediği kimselerdir. Gafil olanlar onların ta kendileridir.

109- Şüphesiz, onlar ahirette ziyana uğrayanlardır.

110- Sonra gerçekten Rabbin, işkenceye uğratıldıktan sonra hicret edenlerin, ardından cihad edip sabredenlerin (**destekçisidir**). Şüphesiz senin Rabbin, bundan sonra da gerçekten bağışlayandır, esirgeyendir.

111- O gün, herkes kendi nefsi adına mücadele eder ve herkese yaptığının karşılığı eksiksiz ödenir. Onlar zulme uğratılmazlar.

112- Allah bir şehri örnek verdi: (**Halkı**) Güvenlik ve huzur içindeydi,

rızkı da her yerden bol bol gelmekteydi; fakat Allah'ın nimetlerine nankörlük etti, böylece Allah yaptıklarına karşılık olarak, ona açlık ve korku elbisesini tattırdı.

113- Andolsun, onlara kendi içlerinden bir elçi gelmişti, fakat onu yalanladılar; böylece onlar, zulümlerine devam etmektelerken azab onları yakalayıverdi.

114- Öyleyse Allah'ın sizi rızıklandırdığı şeylerden helal (**ve**) temiz olanlarını yiyin; eğer O'na kulluk ediyorsanız Allah'ın nimetine şükredin.

115- O, size ancak ölüyü, kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilmiş olan (**hayvan**)ı haram kıldı. Fakat kim mecbur kalırsa, saldırmamak ve sınırı aşmamak üzere (**yiyebilir**). Çünkü gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.

116- Dillerinizin yalan yere nitelendirmesi dolayısıyla şuna helal, buna haram demeyin. Çünkü Allah'a karşı yalan uydurmuş olursunuz. Şüphesiz Allah'a karşı yalan uyduranlar kurtuluşa ermezler.

117- (**Bu dünyada olup-biten**) Pek az bir metadır. Onlara ise acı bir azab vardır.

118- Yahudi olanlara da, bundan önce sana aktardıklarımızı haram kıldık. Biz onlara zulmetmedik, ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı.

119- Sonra gerçekten Rabbin, cehalet sonucu kötülük işleyen, sonra bunun ardından tevbe eden ve ıslah olanlar(**la beraberdir**). Şüphesiz Rabbin bundan sonra bağışlayandır, esirgeyendir.

120- Gerçek şu ki, İbrahim (**tek başına**) bir ümmetti; Allah'a gönülden yönelip itaat eden bir muvahhiddi ve o müşriklerden değildi.

121- O'nun nimetlerine şükrediciydi. (**Allah**) Onu seçti ve doğru yola iletti.

122- Ve biz ona dünyada bir güzellik verdik; şüphesiz o, ahirette de salih olanlardandır.

123- Sonra sana vahyettik: "Hanif (**muvahhid**) olan İbrahim'in dinine uy. O, müşriklerden değildi."

124- Cumartesi, ancak onda ihtilafa düşenlere (**farz**) kılındı. Şüphesiz Rabbin, onların ihtilaf ettikleri şeyler hakkında kıyamet günü aralarında hükmedecektir.

125- Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütle çağır ve onlarla en güzel bir biçimde mücadele et. Şüphesiz senin Rabbin yolundan sapanı bilendir ve hidayete ereni de bilendir.

126- Eğer ceza verecekseniz, size verilen cezanın misliyle ceza verin ve eğer sabrederseniz, andolsun bu, sabredenler için daha hayırlıdır.

127- Sabret; senin sabrın ancak Allah(**ın yardımı**) iledir. Onlar için hüzne kapılma ve kurmakta oldukları hileli-düzenlerden dolayı sıkıntıya düşme.

128- Şüphesiz Allah korkup-sakınanlarla ve iyilik edenlerle beraberdir.

17. İSRA SURESİ

(Bir görüşe göre 6 ayeti Medine'de, geri kalanı Mekke'de indirilen bu sure 111 ayettir.)

Rahman Rahim olan Allah'ın adıyla

1- Bir kısım ayetlerimizi kendisine göstermek için, kulunu bir gece Mescid-i Haram'dan, çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksa'ya götüren O (**Allah**) yücedir. Gerçekten O, işitendir, görendir.

2- Musa'ya kitap verdik ve "Benden başka vekil edinmeyin" diye onu İsrailoğullarına kılavuz kıldık.

3- (**Ey**) Nuh ile birlikte taşıdıklarımızın çocukları! Şüphesiz o, şükreden bir kuldu.

4- Kitapta İsrailoğullarına şu hükmü verdik: "Muhakkak siz yer(**yüzün**) de iki defa bozgunculuk çıkaracaksınız ve muhakkak büyük bir kibirleniş-yükselişle kibirlenecek-yükseleceksiniz.

5- Nitekim o ikiden ilk-vaid geldiği zaman, oldukça zorlu olan kullarımızı üzerinize gönderdik de (**sizi**) evlerin aralarına kadar girip araştırdılar. Bu yerine getirilmesi gereken bir sözdü.

6- Sonra onlara karşı size tekrar 'güç ve kuvvet verdik', size mallar ve çocuklarla yardım ettik ve topluluk olarak sizi sayıca çok kıldık.

7- Eğer iyilik ederseniz kendinize iyilik etmiş olursunuz ve eğer kötülük ederseniz o da (**kendi**) aleyhinizedir. Sonunda vaad geldiği zaman, (**yine öyle kullar göndeririz ki**) yüzlerinizi 'kötü duruma soksunlar', birincisinde ona girdikleri gibi mescid (**Kudüs**)e girsinler ve ele geçirdiklerini 'darmadağın edip mahvetsinler.'

8- Umulur ki, Rabbiniz size merhamet eder, fakat siz (**bozgunculuğa**) dönerseniz biz de (**sizi aşağılık kılmaya ve cezalandırmaya**) döneriz. Biz, cehennemi kafirler için bir kuşatma yeri kıldık.

9- Şüphesiz, bu Kur'an, en doğru yola iletir ve salih amellerde bulunan mü'minlere, onlar için gerçekten büyük bir ecir olduğunu müjde verir.

10- Ve şüphesiz, ahirete inanmayanlar için de acı bir azab hazırlamışızdır.

11- İnsan hayra dua ettiği gibi, şerre de dua etmektedir. İnsan, pek acelecidir.

12- Biz geceyi ve gündüzü iki ayet kıldık; gece ayetini sildik de Rabbinizden bir fazl aramanız, yılların sayısını ve hesabı öğrenmeniz için gündüzün ayetini aydınlatıcı kıldık. Biz, her şeyi yeterince açıkladık.

13- Biz, her insanın kuşunu (**işlediklerini, yaptıklarını**) kendi boynuna doladık, kıyamet gününde onun için açılmış olarak önüne konacak bir kitap çıkarırız.

14- "Kendi kitabını oku; bugün nefsin hesap sorucu olarak sana yeter."

15- Kim hidayete ererse, kendi nefsi için hidayete erer; kim de saparsa kendi aleyhine sapar. Hiç bir günahkar, bir başkasının günah yükünü yüklenmez. Biz, bir elçi gönderinceye kadar (**hiç bir topluma**) azab edecek değiliz.

16- Biz, bir ülkeyi helak etmek istediğimiz zaman, onun 'varlık ve güç sahibi önde gelenlerine' emrederiz, böylelikle onlar onda bozgunculuk çıkarırlar. Artık onun üzerine söz hak olur da, onu kökünden darmadağın ederiz.

17- Biz, Nuh'tan sonra nice kuşakları yıkıma uğrattık. Kullarının günahlarını haber alıcı, görücü olarak Rabbin yeter,

18- Kim çarçabuk olanı (**geçici dünya arzularını**) isterse, orada istediğimiz kimseye dilediğimizi çabuklaştırırız, sonra ona cehennemi (**yurt**) kılarız; ona, kınanmış ve kovulmuş olarak gider.

19- Kim de ahireti ister ve bir mü'min olarak ciddi bir çaba göstererek ona çalışırsa, işte böylelerinin çabası şükre şayandır.

20- Hepsine, onlara da, bunlara da Rabbinin ihsanından 'arttırarak-veririz.' Rabbinin ihsanı kesilmiş değildir.

21- Onlardan kimini kimine nasıl üstün tuttuğumuzu gör. Muhakkak ahiret dereceler bakımından daha büyüktür, üstünlük bakımından da daha büyüktür.

22- Allah ile beraber başka ilahlar edinme, yoksa kınanmış ve kendi başına (**yapayalnız ve yardımcısız**) bırakılmış olursun.

23- Rabbin, O'ndan başkasına kulluk etmemenizi ve anne-babaya iyilikle-davranmayı emretti. Şayet onlardan biri veya ikisi senin yanında yaşlılığa ulaşırsa, onlara: "Öf" bile deme ve onları azarlama; onlara güzel söz söyle.

24- Onlara acıyarak alçakgönüllülük kanadını ger ve de ki: "Rabbim, onlar beni küçükken nasıl terbiye ettilerse Sen de onları esirge."

25- Rabbiniz, sizin içinizdekini daha iyi bilir. Eğer siz salih olursanız, şüphesiz O da, (**kendisine**) yönelip dönenleri bağışlayıcıdır.

26- Akrabaya hakkını ver, yoksula ve yolda kalmışa da. İsraf ederek saçıp-savurma.

27- Çünkü saçıp-savuranlar, şeytanın kardeşleri olmuşlardır; şeytan ise Rabbine karşı nankördür.

28- Eğer Rabbinden ummakta olduğun bir rahmeti beklerken (**darlıkta olduğundan**) onlara sırt çevirecek olursan, bu durumda onlara yumuşak söz söyle.

29- Elini boynunda bağlanmış olarak kılma, büsbütün de açık tutma. Sonra kınanır, hasret (**pişmanlık**) içinde kalakalırsın.

30- Şüphesiz senin Rabbin, rızkı dilediğine -genişletir- yayar ve daraltır. Gerçekten O, kullarından haberi olandır, görendir.

31- Yoksulluk endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin; onlara ve size biz rızık veririz. Şüphesiz, onları öldürmek büyük bir hata (**suç ve günah**)dır.

32- Zinaya yaklaşmayın, gerçekten o, 'çirkin bir hayasızlık' ve kötü bir yoldur.

33- Haklı bir neden olmaksızın Allah'ın haram kıldığı bir kimseyi öldürmeyin. Kim mazlum olarak öldürülürse onun velisine yetki vermişizdir; o da öldürmede ölçüyü aşmasın. Çünkü o, gerçekten yardım görmüştür.

34- Erginlik çağına erişinceye kadar, -o da en güzel bir tarz olmasıdışında yetimin malına yaklaşmayın. Ahde vefa gösterin. Çünkü ahid bir sorumluluktur.

35- Ölçtüğünüz zaman ölçüyü tam tutun ve dosdoğru bir tartıyla tartın; bu, daha hayırlıdır ve sonuç bakımından daha güzeldir.

36- Hakkında bilgin olmayan şeyin ardına düşme; çünkü kulak, göz ve kalb, bunların hepsi ondan sorumludur.

37- Yeryüzünde böbürlenerek yürüme; çünkü sen ne yeri yarabilirsin, ne dağlara boyca ulaşabilirsin.

38- Bütün bunlar, kötülüğü olan, Rabbinin katında da hoş olmayanlardır.

39- Bunlar, Rabbinin sana hikmet olarak vahyettiği şeylerdir. Rabbin ile beraber başka ilahlar kılma, yoksa yerilmiş, kovulmuş olarak cehenneme bırakılırsın.

40- Rabbiniz size erkekleri seçti de meleklerden dişileri mi (**kendine**) edindi? Gerçekten siz büyük bir söz söylemektesiniz.

41- Andolsun, biz bu Kur'an'da çeşitli açıklamalar yaptık, öğüt alıpdüşünsünler diye. Oysa bu, onların daha uzaklaşmalarından başkasını arttırmıyor.

42- De ki: "Eğer söyledikleri gibi O'nunla beraber ilahlar olsaydı, onlar arşın sahibine mutlaka bir yol ararlardı."

43- O, onların dediklerinden münezzeh, yüce ve büyük bir yükseklikle yüksektir.

44- Yedi gök, yer ve bunların içindekiler O'nu tesbih eder; O'nu övgü ile tesbih etmeyen hiç bir şey yoktur, ancak siz onların tesbihlerini kavramıyorsunuz. Şüphesiz O, halim olandır, bağışlayandır.

45- Kur'an okuduğun zaman seninle ahirete inanmayanlar arasında görünmez bir perde kıldık.

46- Ve onların kalbleri üzerine, onu kavrayıp anlamalarını engelleyen kabuklar, kulaklarına da bir ağırlık koyduk. Sen Kur'an'da sadece Rabbini "bir ve tek" (**ilah olarak**) andığın zaman, 'nefretle kaçar vaziyette' gerisin geriye giderler.

47- Biz onların seni dinlediklerinde ne için dinlediklerini, gizli konuşmalarında da o zalimlerin: "Siz büyülenmiş bir adamdan başkasına uymuyorsunuz" dediklerini çok iyi biliriz.

48- Sana nasıl örnekler vererek saptıklarına bir bak, artık onların bir yola güçleri yetmemektedir.

49- Dediler ki: "Biz kemikler haline geldikten, toprak olup ufalandıktan sonra mı, gerçekten biz mi yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?"

50- De ki: "İster taş olun, ister demir."

51- "Ya da göğüslerinizde büyümekte olan (**veya büyüttüğünüz**) bir yaratık (**olun**)." Bizi kim (**hayata**) geri çevirebilir" diyecekler. De ki: "Sizi ilk defa yaratan." Bu durumda sana başlarını alaylıca sallayacaklar ve diyecekler ki: "Ne zamanmış o?" De ki: "Umulur ki pek yakında."

52- Sizi çağıracağı gün, O'na övgüyle icabet edecek ve (**dünyada**) pek az bir süre kaldığınızı sanacaksınız.

53- Kullarıma, sözün en güzel olanını söylemelerini söyle. Çünkü şeytan aralarını açıp bozmaktadır. Şüphesiz şeytan insanın açıkça bir düşmanıdır.

54- Sizi en iyi Rabbiniz bilir; dilerse size merhamet eder, dilerse sizi azablandırır. Biz seni onların üzerine bir vekil olarak göndermedik.

55- Rabbin, göklerde ve yerde olan herkesi en iyi bilir. Andolsun, biz peygamberlerin bir kısmını bir kısmına üstün kıldık ve Davud'a da Zebur verdik.

56- De ki: "O'nun dışında (**ilah olarak**) öne sürdüklerinizi çağırın, onlar sizden ne zararı uzaklaştırabilirler, ne de (**onu yararınıza**) dönüştürebilirler.

57- Onların taptıkları da, -hangisi daha yakındır diye- Rablerine

(**yaklaşmak için**) bir vesile arıyorlar. O'nun rahmetini umuyorlar ve azabından korkuyorlar. Şüphesiz senin Rabbinin azabı korkunçtur.

58- Hiç bir ülke (**veya şehir**) olmasın ki, kıyamet gününden önce biz onu (**ya**) bir yıkıma uğratacağız veya onu şiddetli bir azabla azablandıracağız; bu (**muhakkak**) o kitapta yazılıdır.

59- Bizi ayet (**mucize**)ler göndermekten, öncekilerin onu yalanlamasından başka bir şey alıkoymadı. Semud'a dişi deveyi görünür (**bir mucize**) olarak gönderdik, fakat onlar bununla (**onu boğazlamakla**) zulmetmiş oldular. Oysa biz ayetleri ancak korkutmak için göndeririz.

60- Hani biz sana: "Muhakkak Rabbin insanları çepeçevre kuşatmıştır" demiştik. Sana gösterdiğimiz o rüyayı insanları denemek için yaptık, Kur'an'da lanetlenmiş ağacı da. Biz onları korkutuyoruz. Fakat (**bu**) onlarda büyük bir azgınlıktan başka bir şey arttırmıyor.

61- Hani, meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik. İblis'in dışında (**hepsi**) secde etmişlerdi. Demişti ki: "Bir çamur olarak yarattığın kimseye ben secde eder miyim?"

62- Demişti ki: "Şu bana karşı yücelttiğine bir bak; andolsun, eğer bana kıyamet gününe kadar süre tanırsan, onun soyunu -pek az dışında- kuşkusuz kendime bağlı kılacağım.

63- Demişti ki: "Git, onlardan kim sana uyarsa, şüphesiz sizin cezanız cehennemdir; eksiksiz bir ceza."

64- "Onlardan güç yetirdiklerini sesinle sarsıntıya uğrat, atlıların ve yayalarınla onların üstüne yaygarayı kopar, mallarda ve çocuklarda onlara ortak ol ve onlara çeşitli vaadlerde bulun." Şeytan, onlara aldatmadan başka bir şey vadetmez.

65- "Benim kullarım; senin onlar üzerinde hiç bir zorlayıcı gücün (**hakimiyetin**) yoktur." Vekil olarak Rabbin yeter.

66- Sizin Rabbiniz, fazlından aramanız için denizde gemileri sizin için yürütür. Gerçekten O, size karşı merhametli olandır.

67- Size denizde bir sıkıntı (**tehlike**) dokunduğu zaman, O'nun dışında taptıklarınız kaybolur-gider; fakat karaya (**çıkarıp**) sizi kurtarınca (**yine**) sırt çevirirsiniz. İnsan pek nankördür.

68- Kara tarafında sizi yerin dibine geçirmeyeceğinden veya üzerinize taş yığınları yüklü bir kasırga göndermeyeceğinden emin misiniz? Sonra kendinize bir vekil bulamazsınız.

69- Veya sizi bir kere daha ona (**denize**) gönderip üzerinize kırıp geçiren bir fırtına salarak nankörlük etmeniz nedeniyle sizi batırmasına karşı

emin misiniz? Sonra onun öcünü Bize karşı alacak (**kimseyi de**) bulamazsınız.

70- Andolsun, biz Ademoğlunu yücelttik; onları karada ve denizde (**çeşitli araçlarla**) taşıdık, temiz, güzel şeylerden rızıklandırdık ve yarattıklarımızın bir çoğundan üstün kıldık.

71- Her insan-grubunu imamlarıyla çağıracağımız gün, artık kimin kitabı sağ eline verilirse, onlar kitaplarını okuyacaklar ve onlar, bir 'hurma çekirdeğindeki iplikçik kadar' bile haksızlığa uğratılmazlar.

72- Kim bunda (**dünyada**) kör ise, O, ahirette de kördür ve yol bakımından daha 'şaşkın bir sapıktır.'

73- Onlar neredeyse, sana vahyettiğimizden başkasını bize karşı düzüp uydurman için seni fitneye düşüreceklerdi; o zaman seni dost edineceklerdi.

74- Eğer biz seni sağlamlaştırmasaydık, andolsun, onlara az bir şey (**de olsa**) eğilim gösterecektin.

75- Bu durumda, biz sana, hayatında kat kat, ölümün de kat kat (**acısını**) tattırırdık; sonra bize karşı bir yardımcı bulamazdın.

76- Neredeyse seni (**bu**) yerden (**yurdundan**) çıkarmak için tedirgin edeceklerdi; bu durumda kendileri de senden sonra az bir süreden başka kalamazlar.

77- (**Bu,**) Senden önce gönderdiğimiz resullerimizin bir sünnetidir. Sünnetimizde bir değişiklik bulamazsın.

78- Güneşin sarkmasından gecenin kararmasına kadar namazı kıl, fecir vakti (**namazda okunan**) Kur'an'ı, işte o, şahid olunandır.

79- Gecenin bir kısmında kalk, sana aid nafile olarak onunla (**Kur'an'la**) namaz kıl. Umulur ki Rabbin seni övülmüş bir makama ulaştırır.

80- Ve de ki: "Rabbim, beni (**girilecek yere**) doğru bir girdirişle girdir ve (**çıkarılacak yerden**) doğru bir çıkarışla çıkar ve katından bana yardımcı bir kuvvet ver."

81- De ki: "Hak geldi, batıl yok oldu. Hiç şüphesiz batıl yok olucudur."

82- Kur'an'dan mü'minler için şifa ve rahmet olan şeyleri indiriyoruz. Oysa o, zalimlere kayıplardan başkasını arttırmaz.

83- İnsana bir nimet verdiğimizde sırt çevirir ve yan çizer; ona bir şer dokunduğu zaman da umutsuzluğa kapılır.

84- De ki: "Herkes kendi yaratılışına (**fıtrat tarzına**) göre davranır. Şu halde kimin daha doğru yolda olduğunu Rabbin daha iyi bilir."

85- Sana ruh'tan sorarlar; de ki: "Ruh, Rabbimin emrindendir, size ilimden yalnızca az bir şey verilmiştir."

86- Andolsun, eğer dilersek, sana vahyettiklerimizi gerçekten gideriveririz, sonra bunun için bize karşı bir vekil bulamazsın.

87- (**Vahyi sende bırakan**) Rabbin rahmetinden başka (**sı değildir**). Şüphesiz O'nun lütfu senin üzerinde çok büyüktür.

88- De ki: "Eğer bütün ins ve cin (**toplulukları**), bu Kur'an'ın bir benzerini getirmek üzere toplansa, -onların bir kısmı bir kısmına destekçi olsa bile- onun bir benzerini getiremezler."

89- Andolsun, bu Kur'an'da her örnekten insanlar için çeşitli açıklamalarda bulunduk. İnsanların çoğu ise ancak inkarda ayak direttiler.

90- Dediler ki: "Bize yerden pınarlar fışkırtmadıkça sana kesinlikle inanmayız."

91- "Ya da sana ait hurmalıklardan ve üzümlerden bir bahçe olup aralarından şarıl şarıl akan ırmaklar fışkırtmalısın."

92- "Veya öne sürdüğün gibi, gökyüzünü üstümüze parça parça düşürmeli ya da Allah'ı ve melekleri karşımıza (**şahid olarak**) getirmelisin."

93- "Yahut altından bir evin olmalı veya gökyüzüne yükselmelisin. Üzerimize bizim okuyabileceğimiz bir kitap indirinceye kadar senin yükselişine de inanmayız." De ki: "Rabbimi yüceltirim; ben, elçi olan bir beşerden başkası mıyım?"

94- Kendilerine hidayet geldiği zaman, insanları inanmaktan alıkoyan şey, onların: "Allah, elçi olarak bir beşeri mi gönderdi?" demelerinden başkası değlidir.

95- De ki: "Eğer yeryüzünde (**insan değil de**) tatmin bulmuş yürüyen melekler olsaydı, biz de onlara gökten elçi olarak elbette melek gönderirdik."

96- De ki: "Benimle aranızda şahid olarak Allah yeter; kuşkusuz O, kullarından gerçeğiyle haberdardır, görendir."

97- Allah, kimi hidayete erdirirse, işte o, hidayet bulmuştur, kimi saptırırsa onlar için O'nun dışında asla veliler bulamazsın. Kıyamet günü, biz onları yüzükoyun körler, dilsizler ve sağırlar olarak haşrederiz. Onların barınma yerleri cehennemdir; ateşi sükun buldukça, çılgın alevini onlara arttırırız.

98- Bu, şüphesiz, onların ayetlerimizi inkar etmelerine ve: "Biz kemikler haline geldikten, toprak olup ufalandıktan sonra mı, gerçekten biz mi yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?" demelerine karşılık cezalarıdır.

99- Görmüyorlar mı; gökleri ve yeri yaratan Allah, onların benzerini

yaratmaya gücü yeter ve onlar için kendisinde şüphe olmayan bir süre (**ecel**) kılmıştır. Zulmedenler ise ancak inkarda ayak direttiler.

100- De ki: "Eğer siz Rabbimin rahmet hazinelerine malik olsaydınız, bu durumda harcama endişesiyle gerçekten (**cimrilik edip elinizde**) tutardınız. İnsan pek cimridir.

101- Andolsun, biz Musa'ya apaçık dokuz ayet (**mucize**) vermiştik; işte İsrailoğullarına sor; onlara geldiği zaman Firavun ona: "Gerçekten ben seni büyülenmiş sanıyorum" demişti.

102- O da: "Andolsun, bunları görülecek belgeler olarak göklerin ve yerin Rabbinden başkasının indirmediğini sen de bilmişsin; gerçekten ben de seni yıkılmış-harab olmuş sanıyorum" demişti.

103- Böylelikle, onları o yerden sürüp-sarsıntıya uğratmayı istedi, biz de onu ve beraberindekileri hep- birlikte boğuverdik.

104- Ve onun ardından İsrailoğullarına söyledik: "O toprak (**yurt**)ta oturun, ahiret va'di geldiğinde hepinizi derleyip-toplayacağız."

105- Biz onu (**Kur'an'ı**) hak olarak indirdik ve o hak ile indi; seni de yalnızca bir müjde verici ve uyarıp-korkutucu olarak gönderdik.

106- Onu bir Kur'an olarak, insanlara dura dura okuman için (**bölüm bölüm**) ayırdık ve onu safha safha bir indirme ile indirdik.

107- De ki: "İster ona inanın, ister inanmayın: O, daha önce kendilerine ilim verilenlere okunduğu zaman, çenelerinin üstüne kapanarak secde ederler."

108- Ve derler ki: "Rabbimiz yücedir, Rabbimizin va'di gerçekten gerçekleşmiş bulunuyor."

109- Çeneleri üstüne kapanıp ağlıyorlar ve (**Kur'an**) onların huşu (**saygı dolu korku**)larını arttırıyor.

110- De ki: "Allah, diye çağırın, 'Rahman' diye çağırın, ne ile çağırırsanız; sonunda en güzel isimler O'nundur." Namazında sesini çok yükseltme, çok da kısma, bu ikisi arasında (**orta**) bir yol benimse.

111- Ve de ki: "Övgü (**hamd**), çocuk edinmeyen, mülkte ortağı olmayan ve düşkünlükten dolayı yardımcıya da (**ihtiyacı**) bulunmayan Allah'adır." Ve O'nu tekbir edebildikçe tekbir et.

18. KEHF SURESİ

(Mekke'de indirilen bu sure 110 ayettir)

Rahman Rahim olan Allah'ın adıyla

1- Hamd, Kitabı kulu üzerine indiren ve onda hiç bir çarpıklık kılmayan Allah'a aittir.

2- Dosdoğru (**bir Kitaptır**) ki, kendi katından şiddetli bir azabla uyarıp-korkutmak ve salih amellerde bulunan mü'minlere müjde vermek için (**onu indirdi**); şüphesiz onlara güzel bir ecir vardır.

3- Onlar orda ebedi olarak kalıcıdırlar.

4- (**Bu Kur'an**) "Allah çocuk edindi" diyenleri uyarıp-korkutur.

5- Bu konuda ne kendilerinin, ne atalarının hiç bir bilgisi yoktur. Ağızlarından çıkan söz ne (**kadar da**) büyük. Onlar yalandan başkasını söylemiyorlar.

6- Şimdi onlar bu söze (**Kur'an'a**) inanmayacak olurlarsa sen, onların peşi sıra esef ederek kendini kahredeceksin (**öyle mi**)?

7- Şüphesiz biz, yeryüzü üzerindeki şeyleri ona bir süs kıldık; onların hangisinin daha güzel davranışta bulunduğunu deneyelim diye.

8- Biz gerçekten (**yeryüzü**) üzerinde olanları kupkuru-çorak bir toprak yapabiliriz.

9- Sen, yoksa Kehf ve Rakim Ehlini bizim şaşılacak ayetlerimizden mi sandın?

10- O gençler, mağaraya sığındıkları zaman, demişlerdi ki: "Rabbimiz, katından bize bir rahmet ver ve işimizden bize doğruyu kolaylaştır (**bizi başarılı kıl**).

11- Böylelikle mağarada yıllar yılı onların kulaklarına vurduk (**derin bir uyku verdik**).

12- Sonra iki gruptan hangisinin kaldıkları süreyi daha iyi hesap ettiğini belirtmek için onları uyandırdık.

13- Biz sana onların haberlerini bir gerçek (**olay**) olarak aktarıyoruz. Gerçekten onlar Rablerine iman etmiş gençlerdi ve biz de onların hidayetlerini arttırmıştık.

14- Onların kalpleri üzerinde (**sabrı ve kararlılığı**) rabtetmiştik; (**Krala karşı**) Kıyam ettiklerinde demişlerdi ki: "Bizim Rabbimiz, göklerin ve yerin Rabbi'dir; ilah olarak biz O'ndan başkasına kesinlikle tapmayız, (**eğer tersini**) söyleyecek olursak, andolsun, gerçeğin dışına çıkarız."

15- "Şunlar, bizim kavmimizdir; O'ndan başkasını ilahlar edindiler,

onlara apaçık bir delil getirmeleri gerekmez miydi? Öyleyse Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir?"

16- (**İçlerinden biri demişti ki:**)"Madem ki siz onlardan ve Allah'tan başka taptıklarından kopup-ayrıldınız, o halde, (**dağlara çekilip**) mağaraya sığının da Rabbiniz size rahmetinden (**bolca bir miktarını**) yaysın ve işinizden size bir yarar kolaylaştırsın."

17- (**Onlara baktığında**) Görürsün ki, güneş doğduğunda mağaralarına sağ yandan yönelir, battığında onları sol yandan keser-geçerdi ve onlar da onun (**mağaranın**) geniş boşluğundalardı. Bu, Allah'ın ayetlerindendir. Allah, kime hidayet verirse, işte hidayet bulan odur, kimi saptırırsa onun için asla doğru-yolu gösterici bir veli bulamazsın.

18- Sen onları uyanık sanırsın, oysa onlar (**derin bir uykuda**) uyuşmuşlardır. Biz onları sağ yana ve sol yana çeviriyorduk. Köpekleri de iki kolunu uzatmış yatıyordu. Onları görmüş olsaydın, geri dönüp onlardan kaçardın, onlardan içini korku kaplardı.

19- Böylece, aralarında bir sorgulama yapsınlar diye onları dirilttik (**uyandırdık**). İçlerinden bir sözcü dedi ki: "Ne kadar kaldınız?" Dediler ki: "Bir gün veya günün bir (**kaç saatlik**) kısmı kadar kaldık." Dediler ki: "Ne kadar kaldığınızı Rabbiniz daha iyi bilir; şimdi birinizi bu paranızla şehre gönderin de, hangi yiyecek temizse baksın, size ondan bir rızık getirsin; ancak oldukça nazik davransın ve sakın sizi kimseye sezdirmesin."

20- "Çünkü onlar üzerinize çıkıp gelirlerse, sizi taşa tutarlar veya dinlerine geri çevirirler; bu durumda ebedi olarak kurtuluş bulamazsınız."

21- Böylece, Allah'ın va'dinin hak olduğunu ve gerçekten kıyametin, kendisinde şüphe bulunmadığını bilmeleri için (**şehir halkına ve sonraki insan kuşaklarına**) onları buldurmuş olduk. (**Onları görenler**) Kendi aralarında durumlarını tartışıyorlardı, (**bir kısm**ı) dedi ki: "Onların üstüne bir bina inşa edin, Rableri onları daha iyi bilir." Onların işine galip gelen (**sözleri geçen**)ler ise: "Üstlerine mutlaka bir mescid yapmalıyız" dediler.

22- (**Sonra gelen kuşaklar**) Diyecekler ki: "Üç'tüler, onların dördüncüsü köpekleridir." Ve: "Beştiler, onların altıncısı köpekleridir" diyecekler. (**Bu,**) Bilinmeyene (**gayba**) taş atmaktır. "Yedidirler, onların sekizincisi köpekleridir" diyecekler. De ki: "Rabbim, onların sayısını daha iyi bilir, onları pek az (**insan**) dışında kimse bilemez." Öyleyse onlar konusunda açıkta olan bir tartışmadan başka tartışma ve onlar hakkında bunlardan hiç kimseye bir şey sorma.

23- Hiç bir şey hakkında: "Ben bunu yarın mutlaka yapacağım" deme.

24- Ancak: "Allah dilerse" (**inşallah yapacağım de**). Unuttuğun zaman Rabbini zikret ve de ki: "Umulur ki, Rabbim beni bundan daha yakın bir başarıya yöneltip-iletir."

25- Onlar mağaralarında üç yüz yıl kaldılar ve dokuz (**yıl**) daha kattılar.

26- De ki: "Ne kadar kaldıklarını Allah daha iyi bilir. Göklerin ve yerin gaybı O'nundur. O, ne güzel görmekte ve ne güzel işitmektedir. O'nun dışında onların bir velisi yoktur. Kendi hükmünde hiç kimseyi ortak kılmaz."

27- Sana Rabbinin Kitabından vahyedileni oku. O'nun sözlerini değiştirici yoktur ve O'nun dışında kesin olarak bir sığınacak (**makam**) bulamazsın.

28- Sen de sabah akşam O'nun rızasını isteyerek Rablerine dua edenlerle birlikte sabret. Dünya hayatının (**aldatıcı**) süsünü isteyerek gözlerini onlardan kaydırma. Kalbini bizi zikretmekten gaflete düşürdüğümüz, kendi 'istek ve tutkularına (**hevasına**)' uyan ve işinde aşırılığa gidene itaat etme.

29- Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin. Şüphesiz biz zalimlere bir ateş hazırlamışız, onun duvarları kendilerini çepeçevre kuşatmıştır. Eğer onlar yardım isterlerse, katı bir sıvı gibi yüzleri kavurup-yakan bir su ile yardım edilirler. Ne kötü bir içkidir o ve ne kötü bir destektir.

30- Şüphesiz iman edip salih amellerde bulunanlar ise; biz gerçekten en güzel davranışta bulunanın ecrini kayba uğratmayız.

31- Onlar; altından ırmaklar akan Adn cennetleri onlarındır, orada altın bileziklerle süslenirler, hafif ipekten ve ağır işlenmiş atlastan yeşil elbiseler giyerler ve tahtlar üzerinde kurulup-dayanırlar. (**Bu,**) Ne güzel sevap ve ne güzel destek.

32- Onlara iki adamın örneğini ver; onlardan birine iki üzüm bağı verdik ve ikisini hurmalıklarla donattık, ikisinin arasında da ekinler bitirmiştik.

33- İki bağ da yemişlerini vermiş, ondan (**verim bakımından**) hiç bir şeyi noksan bırakmamış ve aralarında bir ırmak fışkırtmıştık.

34- (**İkisinden**) Birinin başka ürün (**veren yer**)leri de vardı. Böylelikle onunla konuşurken arkadaşına dedi ki: “Ben, mal bakımından senden daha zenginim, insan sayısı bakımından da daha güçlüyüm.”

35- Kendi nefsinin zalimi olarak (**böylece**) bağına girdi (**ve**): "Bunun sonsuza kadar kuruyup-yok olacağını sanmıyorum" dedi.

36- "Kıyamet-saati'nin kopacağını da sanmıyorum. Buna rağmen Rabbime döndürülecek olursam, şüphesiz bundan daha hayırlı bir sonuç bulacağım."

37- Kendisiyle konuşmakta olan arkadaşı ona dedi ki: "Seni topraktan, sonra bir damla sudan yaratan, sonra da seni düzgün (**eli ayağı tutan, gücü kuvveti yerinde**) bir adam kılan (**Allah**)ı inkar mı ettin?"

38- "Fakat, O Allah benim Rabbimdir ve ben Rabbime hiç kimseyi ortak koşmam."

39- "Bağına girdiğin zaman, 'Maşaallah, Allah'tan başka kuvvet yoktur' demen gerekmez miydi? Eğer beni mal ve çocuk bakımından senden daha az (**güçte**) görüyorsan."

40- "Belki Rabbim senin bağından daha hayırlısını bana verir, (**seninkinin**) üstüne gökten 'yakıp-yıkan bir afet' gönderir de kaygan bir toprak kesiliverir."

41- "Veya onun suyu dibe göçüverir de böylelikle onu arayıp-bulmaya kesinlikle güç yetiremezsin."

42- (**Derken**) Onun ürünleri (**afetlerle**) kuşatılıverdi. Artık o, uğrunda harcadıklarına karşı avuçlarını (**esefle**) oğuşturuyordu. O (**bağın**) çardakları yıkılmış durumdaydı, kendisi de şöyle diyordu: "Keşke Rabbime hiç kimseyi ortak koşmasaydım."

43- Allah'ın dışında ona yardım edecek bir topluluk yoktu, kendi kendine de yardım edemedi.

44- İşte burada (**bu durumda**) velayet (**yardımcılık, dostluk**) hak olan Allah'a aittir. O, sevap bakımından hayırlı, sonuç bakımından hayırlıdır.

45- Onlara, dünya hayatının örneğini ver; gökten indirdiğimiz suya benzer, onunla yeryüzünün bitkileri birbirine karıştı, böylece rüzgarların savurduğu çalı-çırpı oluverdi. Allah, her şeyin üzerinde güç yetirendir.

46- Mal ve çocuklar, dünya hayatının çekici-süsüdür; sürekli olan 'salih davranışlar' ise, Rabbinin katında sevap bakımından daha hayırlıdır, umut etmek bakımından da daha hayırlıdır.

47- Dağları yürüteceğimiz gün, yeri çırılçıplak (**dümdüz olmuş**) görürsün; onları bir arada toplamışız da, içlerinden hiç birini dışarda bırakmamışızdır.

48- Onlar senin Rabbine sıra sıra sunulmuşlardır. Andolsun, siz ilk defa yarattığımız gibi bize gelmiş oldunuz. Hayır, bizim size bir kavuşma-zamanı tesbit etmediğimizi sanmıştınız değil mi?

49- (**Önlerine**) Kitap konulmuştur; artık suçlu-günahkarların, onda

olanlardan dolayı dehşetle-korkuya kapıldıklarını görürsün. Derler ki: "Eyvahlar bize, bu kitaba ne oluyor ki, küçük büyük bırakmayıp her şeyi sayıp-döküyor?" Yapıp-ettiklerini (**önlerinde**) hazır bulmuşlardır. Rabbin hiç kimseye zulmetmez.

50- Hani meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik; İblis'in dışında (**diğerleri**) secde etmişlerdi. O cinlerdendi, böylelikle Rabbinin emrinden dışarı çıkmıştı. Bu durumda Beni bırakıp onu ve onun soyunu veliler mi edineceksiniz? Oysa onlar sizin düşmanlarınızdır. (**Bu,**) Zalimler için ne kadar kötü bir (**tercih**) değiştirmedir.

51- Göklerin ve yerin yaratılışında da, kendi nefislerinin yaratılışında da Ben onları şahid tutmadım. Ben, saptırıcıları yardımcı-güç de edinmedim.

52- (**Kafirlere**) "Benim ortaklarım sandığınız şeyleri çağırın" diyeceği gün; işte onları çağırmışlardır, ama onlar, kendilerine cevap vermemişlerdir. Biz onların aralarında bir uçurum koyduk.

53- Suçlu-günahkarlar ateşi görmüşlerdir, artık içine kendilerinin gireceklerini de anlamışlardır; ancak ondan bir kaçış yolu bulamamışlardır.

54- Andolsun, bu Kur'an'da insanlar için biz her örnekten çeşitli açıklamalarda bulunduk. İnsan, her şeyden çok tartışmacıdır.

55- Kendilerine hidayet geldiği zaman insanları inanmaktan ve Rablerinden bağışlanma dilemelerinden alıkoyan şey, ancak evvelkilerin sünnetinin kendilerine de gelmesi veya azabın onları karşılarcasına gelmesi(**ni beklemeleri**)dir.

56- Biz elçileri, müjde vericiler ve uyarıcılar olmak dışında (**başka bir amaçla**) göndermeyiz. İnkâr edenler ise, hakkı batıl ile geçersiz kılmak için mücadele ediyorlar. Onlar benim ayetlerimi ve uyarıldıklarını (**azabı**) alay konusu edindiler.

57- Kendisine Rabbinin ayetleri öğütle hatırlatıldığı zaman, sırt çeviren ve ellerinin önden gönderdikleri (**amelleri**)ni unutandan daha zalim kimdir? Biz gerçekten, kalpleri üzerine onu kavrayıp anlamalarını engelleyen bir perde (**gerdik**), kulaklarına bir ağırlık koyduk. Sen onları hidayete çağırsan bile, onlar sonsuza kadar asla hidayet bulamazlar.

58- Senin Rabbin rahmet sahibi (**ve**) bağışlayıcıdır. Eğer, kazandıklarından dolayı onları (**azabla**) yakalasaydı, şüphesiz onlara azabı (**bir an önce**) çabuklaştırırdı. Hayır, onlar için bir buluşma zamanı vardır, onun dışında asla başka bir sığınak bulamayacaklardır.

59- İşte ülkeler (**ve onların halkları**), zulmettikleri zaman onları yıkıma uğrattık; ve yıkımları için bir buluşma zamanı tesbit ettik.

60- Hani Musa genç yardımcısına demişti: "İki denizin birleştiği yere ulaşıncaya kadar gideceğim ya da uzun zamanlar geçireceğim."

61- Böylece ikisi, iki (**deniz**)in birleştiği yere ulaşınca balıklarını unutuverdiler; (**balık**) denizde bir akıntıya doğru (**veya bir menfez bulup**) kendi yolunu tuttu.

62- (**Varmaları gereken yere gelip**) Geçtiklerinde (**Musa**) genç-yardımcısına dedi ki: "Yemeğimizi getir bize, andolsun, bu yaptığımız-yolculuktan gerçekten yorulduk."

63- (**Genç-yardımcısı**) Dedi ki: "Gördün mü, kayaya sığındığımızda, ben balığı unuttum. Onu hatırlamamı Şeytan'dan başkası bana unutturmadı; o da şaşılacak tarzda denizde kendi yolunu tuttu."

64- (**Musa**) Dedi ki: "Bizim de aradığımız buydu." Böylelikle ikisi izleri üzerinde geriye doğru gittiler.

65- Derken, katımızdan kendisine bir rahmet verdiğimiz ve tarafımızdan kendisine bir ilim öğrettiğimiz kullarımızdan bir kulu buldular.

66- Musa ona dedi ki: "Doğru yol (**rüşd**) olarak sana öğretilenden bana öğretmen için sana tabi olabilir miyim?"

67- Dedi ki: "Gerçekten sen, benimle birlikte olma sabrını göstermeye güç yetiremezsin."

68- (**Böyleyken**) "Özünü kavramaya kuşatıcı olamadığın şeye nasıl sabredebilirsin?"

69-(**Musa:**) "İnşaallah, beni sabreden (**biri olarak**) bulacaksın. Hiç bir işte sana karşı gelmeyeceğim" dedi.

70- Dedi ki: "Eğer bana uyacak olursan, hiç bir şey hakkında bana soru sorma, ben sana öğütle-anlatıp söz edinceye kadar."

71- Böylece ikisi yola koyuldu. Nitekim bir gemiye binince, o bunu (**gemiyi**) deliverdi. (**Musa**) Dedi ki: "İçindekilerini batırmak için mi onu deldin? Andolsun, sen şaşırtıcı bir iş yaptın."

72- Dedi ki: "Gerçekten benimle birlikte olma sabrını göstermeye kesinlikle güç yetiremeyeceğini ben sana söylemedim mi?"

73- (**Musa:**) "Beni, unuttuğumdan dolayı sorgulama ve bu işimden dolayı bana zorluk çıkarma" dedi.

74- Böylece ikisi (**yine**) yola koyuldular. Nitekim bir çocukla karşılaştılar, o hemen tutup onu öldürüverdi. (**Musa**) Dedi ki: "Bir cana karşılık olmaksızın, tertemiz bir canı mı öldürdün? Andolsun, sen kötü bir iş yaptın."

75- Dedi ki: "Gerçekte benimle birlikte olma sabrını göstermeye

kesinlikle güç yetiremeyeceğini ben sana söylemedim mi?"

76- (**Musa:**) "Bundan sonra sana bir şey soracak olursam, artık benimle arkadaşlık etme. Benden yana bir özre ulaşmış olursun" dedi.

77- (**Yine**) Böylece ikisi yola koyuldu. Nihayet bir kasabaya gelip yemek istediler, fakat (**kasaba halkı**) onları konuklamaktan kaçındı. Onda (**kasabada**) yıkılmaya yüz tutmuş bir duvar buldular, hemen onu inşa etti. (**Musa**) Dedi ki: "Eğer isteseydin gerçekten buna karşılık bir ücret alabilirdin."

78- Dedi ki: "İşte bu, benimle senin aranda ayrılma (**zamanı**)mız. Sana, üzerinde sabır göstermeye güç yetiremeyeceğin bir yorumu haber vereceğim.

79- "Gemi, denizde çalışan yoksullarındı, onu kusurlu yapmak istedim, (**çünkü**) ilerilerinde, her gemiyi zorbalıkla ele geçiren bir kral vardı."

80- "Çocuğa gelince, onun anne ve babası mü'min kimselerdi. Bundan dolayı, onun kendilerine azgınlık ve inkâr zorunu kullanmasından endişe edip-korktuk."

81- Böylece, onlara Rablerinin ondan temiz olmak bakımından daha hayırlısı, merhamet bakımından da daha yakın olanını vermesini diledik."

82- "Duvar ise, şehirde iki öksüz çocuğundu, altında onlara ait bir define vardı; babaları salih biriydi. Rabbin diledi ki, onlar erginlik çağına erişsinler ve kendi definelerini çıkarsınlar; (**bu,**) Rabbinden bir rahmettir. Bunları ben, kendi işim (**özel görüşüm**) olarak yapmadım. İşte, senin sabır göstermeye güç yetiremediğin şeylerin yorumu."

83- Sana (**Ey Muhammed,**) Zu'l-Karneyn hakkında sorarlar. De ki: "Size, ondan 'öğüt ve hatırlatma olarak' (**bazı bilgiler**) vereceğim.

84- Gerçekten, biz ona yeryüzünde sapasağlam bir iktidar verdik ve ona her şeyden bir yol (**sebep**) verdik.

85- O da, bir yol tuttu.

86- Sonunda güneşin battığı yere kadar ulaştı ve onu kara çamurlu bir gözede batmakta buldu, yanında bir kavim gördü. Dedik ki: "Ey Zu'l-Karneyn, (**istiyorsan onları**) ya azaba uğratırsın veya içlerinde güzelliği (**geçerli ilke**) edinirsin."

87- Dedi ki: "Kim zulmederse biz onu azablandıracağız, sonra Rabbine döndürülür, O da onu görülmemiş bir azabla azablandırır."

88- Kim iman eder ve salih amellerde bulunursa, onun için güzel bir karşılık vardır. Ona buyruğumuzdan kolay olanını söyleyeceğiz."

89- Sonra (**yine**) bir yol tuttu.

90- Sonunda güneşin doğduğu yere kadar ulaştı ve onu (**güneşi**), kendileri için bir siper kılmadığımız bir kavim üzerine doğmakta iken buldu.

91- İşte böyle, onun yanında "özü kapsayan bilgi olduğunu" (**veya yanında olup-biten her şeyi**) biz (**ilmimizle**) büsbütün kuşatmıştık.

92- Sonra bir yol (**daha**) tuttu.

93-İki seddin arasına kadar ulaştı, onların (**sedlerin**) önünde hemen hemen hiç bir sözü kavramayan bir kavim buldu.

94- Dediler ki: "Ey Zu'l-Karneyn, gerçekten Ye'cuc ve Me'cuc, yeryüzünde bozgunculuk çıkarıyorlar, bizimle onlar arasında bir sed inşa etmen için sana vergi verelim mi?"

95- Dedi ki: "Rabbimin beni kendisinde sağlam bir iktidarla yerleşik kıldığı (**güç, nimet ve imkan**), daha hayırlıdır. Madem öyle, bana (**insani**) güçle yardım edin de, sizinle onlar arasında sapasağlam bir engel kılayım."

96- "Bana demir kütleleri getirin", iki dağın arası eşit düzeye gelince, "Körükleyin" dedi. Onu ateş haline getirinceye kadar (**bu işi yaptı, sonra:**) dedi ki: "Bana getirin, üzerine eritilmiş bakır dökeyim."

97- Böylelikle, ne onu aşabildiler, ne onu delmeye güç yetirebildiler.

98- Dedi ki: "Bu benim Rabbimden bir rahmettir. Rabbimin va'di geldiği zaman, O, bunu dümdüz eder; Rabbimin va'di haktır."

99- Biz o gün, bir kısmını bir kısmı içinde dalgalanırcasına bırakıvermişiz. Sur'a da üfürülmüştür, artık onların tümünü bir arada toparlamışız.

100- Ve o gün, cehennemi, inkâr edenlere tam bir sunuşla sunmuşuz.

101- Ki onlar, Beni zikretme (**konusun**)da gözleri bir perde içindeydi. (**Kur'an'ı**) dinlemeye katlanamazlardı.

102- İnkâr edenler, Beni bırakıp kullarımı veliler edindiklerini mi sandılar? Gerçekten Biz cehennemi kafirler için bir durak olarak hazırlamışız.

103- De ki: "Davranış (**ameller**) bakımından en çok hüsrana uğrayacak olanları size haber vereyim mi?"

104- "Onların, dünya hayatındaki bütün çabaları boşa gitmişken, kendilerini gerçekte güzel iş yapmakta sanıyorlar."

105- İşte onlar, Rablerinin ayetlerini ve O'na kavuşmayı inkar edenlerdir. Artık onların yapıp-ettikleri boşa çıkmıştır, kıyamet gününde onlar için bir tartı tutmayacağız.

106- İşte, inkâr etmeleri, ayetlerimi ve elçilerimi alay konusu edinmelerinden dolayı onların cezası cehennemdir.

107- İman edip salih amellerde bulunanlar... Firdevs cennetleri onlar

için bir 'konaklama yeridir.'

108- Onda ebedi olarak kalıcıdırlar, ondan ayrılmak istemezler.

109- De ki: "Rabbimin sözleri(**ni yazmak**) için deniz mürekkep olsa ve yardım için bir benzerini (**bir o kadarını**) dahi getirsek, Rabbimin sözleri tükenmeden önce, elbette deniz tükeniverirdi.

110- De ki: "Şüphesiz ben, ancak sizin benzeriniz olan bir beşerim; yalnızca bana sizin ilahınızın tek bir ilah olduğu vahyolunuyor. Kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa, artık salih bir amelde bulunsun ve Rabbine ibadette hiç kimseyi ortak tutmasın."

19 . MERYEM SURESİ

(Mekke'de indirilen bu sûre 98 ayettir)

Rahman Rahim olan Allah'ın adıyla

1- Kaf, He, Ye, Ayn, Sâd.

2- (**Bu,**) Rabbinin, kulu Zekeriya'ya rahmetinin zikridir.

3- Hani o, Rabbine gizlice seslendiği zaman;

4- Demişti ki: "Rabbim, şüphesiz benim kemiklerim gevşedi ve baş, yaşlılık aleviyle tutuştu; ben sana dua etmekle mutsuz olmadım."

5- "Doğrusu ben, arkamdan gelecek yakınlarım adına korkuya kapıldım, benim karım da bir kısır (**kadın**)dır. Artık bana kendi katından bir yardımcı armağan et."

6- "Bana mirasçı olsun. Yakup oğullarına da mirasçı olsun. Rabbim, onu (**kendisinden**) razı olunan(**lardan**) kıl."

7- (**Allah buyurdu:**) "Ey Zekeriya, şüphesiz biz seni, adı Yahya olan bir çocukla müjdelemekteyiz; biz bundan önce ona hiç bir adaş kılmamışız."

8- Dedi ki: "Rabbim, karım kısır (**bir kadın**) iken, benim nasıl oğlum olabilir? Ben de yaşlılığın son basamağındayım."

9- (**Ona gelen melek:**) "İşte böyle" dedi. "Rabbin dedi ki: - Bu benim için kolaydır, daha önce sen hiç bir şey değil iken, seni yaratmıştım."

10- Dedi ki: "Rabbim, bana bir alamet (**ayet**) ver." Dedi ki: "Senin alametin, sapasağlam iken, üç tam gece insanlarla konuşmamandır."

11- Böylelikle (**Zekeriya**) mescidten kavminin karşısına çıkıp onlara (**şu anlamları**) işaret etti: "Sabah akşam tesbih edin."

12- (**Çocuğun doğup büyümesinden sonra ona dedik ki:**) "Ey Yahya, Kitabı kuvvetle tut." Daha çocuk iken ona hikmet verdik.

13- Katımızdan ona bir sevgi duyarlılığı ve temizlik (**de verdik**). O, çok takva sahibi biriydi.

14- Ana ve babasına itaatkardı ve isyan eden bir zorba değildi.

15- Ona selam olsun; doğduğu gün, öleceği gün ve diri olarak yeniden-kaldırılacağı gün de.

16- Kitap'ta Meryem'i de zikret. Hani o, ailesinden kopup doğu tarafında bir yere çekilmişti.

17- Sonra onlardan yana (**kendini gizleyen**) bir perde çekmişti. Böylece ona ruhumuz (**Cibril'i**) göndermiştik, o da, düzgün bir beşer kılığında görünmüştü.

18- Demişti ki: "Gerçekten ben, senden Rahman (**olan Allah**)a

sığınırım. Eğer takva sahibiysen (**bana yaklaşma**)."

19- Demişti ki: "Ben, yalnızca Rabbinden (**gelen**) bir elçiyim; sana tertemiz bir erkek çocuk armağan etmek için (**buradayım**)."

20- O: "Benim nasıl bir erkek çocuğum olabilir? Bana hiç bir beşer dokunmamışken ve ben azgın utanmaz (**bir kadın**) değilken" dedi.

21- "İşte böyle" dedi. "Rabbin, dedi ki: -Bu benim için kolaydır. Onu insanlara bir ayet ve bizden bir rahmet kılmak için (**bu çocuk olacaktır**)." Ve iş de olup bitmişti.

22- Böylelikle ona gebe kaldı, sonra onunla ıssız bir yere çekildi.

23- Derken doğum sancısı onu bir hurma dalına sürükledi. Dedi ki: "Keşke bundan önce ölseydim de, hafızalardan silinip unutuluverseydim."

24- Altından (**bir ses**) ona seslendi: "Hüzne kapılma, Rabbin senin alt (**yan**)ında bir ark kılmıştır."

25- Hurma dalını kendine doğru salla, üzerine henüz oluşmuş-taze hurma dökülüversin."

26- Artık, ye, iç, gözün aydın olsun. Eğer herhangi bir beşer görecek olursan, de ki: "Ben Rahman (**olan Allah**) a oruç adadım, bugün hiç kimseyle konuşmayacağım."

27- Böylece onu taşıyarak kavmine geldi. Dediler ki: "Ey Meryem, sen gerçekten şaşırtıcı bir şey yaptın."

28- "Ey Harun'un kız kardeşi, senin baban kötü bir kişi değildi ve annen de azgın, utanmaz (**bir kadın**) değildi."

29- Bunun üzerine ona (**çocuğa**) işaret etti. Dediler ki: "Henüz beşikte olan bir çocukla biz nasıl konuşabiliriz?"

30- (**İsa**) Dedi ki: "Şüphesiz ben Allah'ın kuluyum. (**Allah**) Bana Kitabı verdi ve beni peygamber kıldı."

31- "Nerede olursam (**olayım,**) beni kutlu kıldı ve hayat sürdüğüm müddetçe, bana namazı ve zekatı vasiyet (**emr**) etti."

32- "Anneme itati de. Ve beni mutsuz bir zorba kılmadı."

33- "Selam üzerimedir; doğduğum gün, öleceğim gün ve diri olarak yeniden-kaldırılacağım gün de."

34- İşte Meryem oğlu İsa; hakkında kuşkuya düştükleri "Hak Söz".

35- Allah'ın çocuk edinmesi olacak şey değil. O yücedir. Bir işin olmasına karar verirse, ancak ona: "Ol" der, o da hemen oluverir.

36- Gerçek şu ki, Allah benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. Öyleyse O'na kulluk edin. Dosdoğru yol budur.

37- İçlerinden (**birtakım**) gruplar ayrılığa düştüler. Artık büyük bir

günü görmekten dolayı, vay inkâr edenlere.

38- Bize gelecekleri gün, neler işitecekler, neler görecekler. Ama bugün o zalimler apaçık bir sapıklık içindedirler.

39- İş(**in**) hükme bağlanıp biteceği, hasret gününe karşı onları uyar; onlar bir gaflet içindedirler ve onlar inanmıyorlar.

40- Elbette, yeryüzünde ve onun üzerindekilere biz varis olacağız ve onlar bize döndürülecekler.

41- Kitap'ta İbrahim'i de zikret. Gerçekten o, doğruyu-söyleyen bir peygamberdi.

42- Hani babasına demişti: "Babacığım, işitmeyen, görmeyen ve seni herhangi bir şeyden bağımsızlaştırmayan şeylere niye tapıyorsun?

43- "Babacığım, gerçek şu ki, bana, sana gelmeyen bir ilim geldi. Artık bana tabi ol, seni düzgün bir yola ulaştırayım."

44- "Babacığım, şeytana kulluk etme, kuşkusuz şeytan, Rahman (**olan Allah**)a başkaldırandır."

45- "Babacığım, gerçekten ben, sana Rahman tarafından bir azabın dokunacağından korkuyorum, o zaman şeytanın velisi olursun."

46- (**Babası**) Demişti ki: "İbrahim, sen benim ilahlarımdan yüz mü çeviriyorsun? Eğer (**bu tutumuna**) bir son vermeyecek olursan, andolsun, seni taşa tutarım; uzun bir süre benden uzaklaş, (**bir yerlere**) git."

47- (**İbrahim:**) "Selam üzerine olsun, senin için Rabbimden bağışlanma dileyeceğim, çünkü, O, bana pek lütufkardır" dedi.

48- "Sizden ve Allah'tan başka taptıklarınızdan kopup-ayrılıyorum ve Rabbime dua ediyorum. Umulur ki, Rabbime dua etmekle mutsuz olmayacağım."

49- Böylelikle, onlardan ve Allah'tan başka taptıklarından kopup-ayrılınca ona İshak'ı ve (**oğlu**) Yakup'u armağan ettik ve her birini peygamber kıldık.

50- Onlara rahmetimizden armağan(**lar**) bağışladık ve onlar için yüce bir doğruluk dili verdik.

51- Kitap'ta Musa'yı da zikret. Çünkü o, ihlasa erdirilmiş ve gönderilmiş (**Resul**) bir peygamberdi.

52- Ona, Tur'un sağ yanından seslendik ve onu (**kendisiyle**) gizlice söyleşmek için yakınlaştırdık.

53- Ona rahmetimizden kardeşi Harun'u da bir peygamber olarak armağan ettik.

54- Kitap'ta İsmail'i de zikret. Çünkü o, va'dinde doğruydu ve

gönderilmiş (**Resul**) bir peygamberdi.

55- Halkına, namazı ve zekatı emrediyordu ve o, Rabbi katında kendisinden razı olunan (**bir insan**)dı.

56- Kitap'ta İdris'i de zikret. Çünkü o, doğru olan bir peygamberdi.

57- Biz onu yüce bir mekan (**makam**)a yükseltmiştik.

58- İşte bunlar; kendilerine Allah'ın nimet verdiği peygamberlerdendir; Adem'in soyundan, Nuh ile birlikte taşıdıklarımız (**insan nesillerin**)den, İbrahim ve İsrail (**Yakup**)in soyundan, doğru yola eriştirdiklerimizden ve seçtiklerimizdendirler. Onlara Rahman (**olan Allah'**)ın ayetleri okunduğunda, ağlayarak secdeye kapanırlar.

59- Sonra onların arkasından öyle nesiller türedi ki, namaz (**kılma duyarlılığın**)ı kaybettiler ve şehvetlerine kapılıp-uydular. Böylece bunlar azgınlıklarının cezasıyla karşılaşacaklardır.

60- Ancak tevbe eden, iman eden ve salih amellerde bulunanlar (**onların dışındadır**); işte bunlar, cennete girecekler ve hiç bir şeyle zulme uğratılmayacaklar.

61- Adn cennetleri (**onlarındır**) ki, Rahman (**olan Allah, onu**) kendi kullarına gaybtan vadetmiştir. Şüphesiz O'nun va'di yerine gelecektir.

62- Onda ‘boş bir söz’ işitmezler; sadece selam (**ı işitirler**). Sabah akşam, onların rızıkları orda (**bulunmakta**)dır.

63- O cennet; biz, kullarımızdan takva sahibi olanları (**ona**) varisçi kılacağız.

64- Biz (**elçiler**) ancak Rabbiniz emriyle ineriz. Önümüzde, ardımızda ve bunlar arasında olan her şey O'nundur. Senin Rabbin kesinlikle unutkan değildir.

65- Göklerin, yerin ve her ikisi arasındakilerin Rabbidir; şu halde O'na ibadet et ve O'na ibadette kararlı ol. Hiç O'nun adaşı olan birini biliyor musun?

66- İnsan demektedir ki: "Ben öldükten sonra mı, gerçekten diri olarak çıkarılacağım?"

67- İnsan önceden, hiç bir şey değilken, gerçekten bizim onu yaratmış bulunduğumuzu (**hiç**) düşünmüyor mu?

68- Andolsun Rabbine, biz onları da, şeytanları da mutlaka haşredeceğiz, sonra onları cehennemin çevresinde diz üstü çökmüş olarak hazır bulunduracağız.

69- Sonra, her bir gruptan Rahman (**olan Allah**)a karşı azgınlık göstermek bakımından en şiddetli olanını ayıracağız.

70- Sonra biz ona (**cehenneme**) girmeye kimlerin en çok uygun olduğunu daha iyi biliriz.

71- Sizden ona girmeyecek hiç kimse yoktur. Bu, Rabbinin kesin olarak üzerine aldığı bir karardır.

72- Sonra, takva sahiplerini kurtarırız ve zulmedenleri diz üstü çökmüş olarak bırakıveririz.

73- Onlara apaçık ayetlerimiz okunduğunda, o inkâr edenler, iman edenlere derler ki: "İki gruptan hangisi, makam bakımından daha iyi, topluluk bakımından daha güzeldir?"

74- Onlardan önce nice insan- nesillerini yıkıma uğrattık, onlar mal (**giyim, kuşam ve tefriş**) bakımından da, gösteriş bakımından da daha güzeldiler.

75- De ki: "Kim sapıklık içindeyse, Rahman (**olan Allah**), ona süre tanıdıkça tanır; kendilerine va'dedileni -ya azabı veya kıyamet saatini- gördükleri zaman artık kimin yeri (**makam, mevki**) daha kötü, kimin askeri- gücü daha zayıfmış, öğreneceklerdir.

76- Allah, hidayet bulanlara hidayeti arttırır. Sürekli olan salih davranışlar, Rabbinin katında sevap bakımından daha hayırlı, varılacak sonuç bakımından da daha hayırlıdır.

77- Ayetlerimizi inkar edip, bana: "Elbette mal ve çocuklar verilecektir" diyeni gördün mü?

78- O, gayba mı tanık oldu, yoksa Rahman (**olan Allah**)ın katında(**n**) bir ahid mi aldı?

79- Asla; demekte olduğunu yazacağız ve onun için azabta(**n**) da süre tanıdıkça tanıyacağız.

80- Onun söylemekte olduğuna biz mirasçı olacağız; o bize, 'yapayalnız tek başına' gelecektir.

81- Kendilerine güç (**izzet**) sağlasınlar diye, Allah'tan başka ilahlar edindiler.

82- Hayır; (**o yalancı ilahlar**) onların tapınışlarını inkar edecekler ve onlara karşı çelişkiye düşecekler.

83- Görmedin mi, biz gerçekten şeytanları, kafirlerin üzerine gönderdik, onları tahrik edip kışkırtıyorlar.

84- Onlara karşı acele davranma; biz onlar için ancak saydıkça sayıyoruz.

85- Takva sahiplerini bir heyet halinde Rahman (**olan Allah'ın huzurun**)a toplayacağımız gün,

86- Suçlu-günahkarları susamışlar olarak cehenneme süreceğiz.

87- Rahmanın katında ahid almışların dışında (**onlar**) şefaate malik olmayacaklardır.

88- "Rahman çocuk edinmiştir" dediler.

89- Andolsun, siz oldukça çirkin bir cesarette bulunup-geldiniz.

90- Neredeyse bundan dolayı, gökler paramparça olacak, yer çatlayacak ve dağlar yıkılıp göçüverecekti.

91- Rahman adına çocuk öne sürdüklerinden (**ötürü bunlar olacaktı.**)

92- Rahman (**olan Allah**)a çocuk edinmek yaraşmaz.

93- Göklerde ve yerde olan (**herkesin ve her şeyin**) tümü Rahman (**olan Allah**)a, yalnızca kul olarak gelecektir.

94- Andolsun, onların tümünü kuşatmış ve onları sayı olarak saymış bulunmaktadır.

95- Ve onların hepsi, kıyamet günü O'na, 'yapayalnız, tek başlarına' geleceklerdir.

96- İman edenler ve salih amellerde bulunanlar ise, Rahman (**olan Allah**), onlar için bir sevgi kılacaktır.

97- Biz bunu (**Kur'an'ı**) senin dilinle kolaylaştırdık, takva sahiplerine müjde vermen ve direnen bir kavmi uyarıp-korkutman için.

98- Biz, onlardan önce nice insan- nesillerini yıkıma uğrattık; (**şimdiyse**) onlardan hiç birini hissediyor veya onların fısıltılarını duyuyor musun?

20. TAHA SURESİ

(Mekke'de indirilen bu sûre 135 ayettir)

Rahman Rahim olan Allah'ın adıyla

1- Ta, Ha.

2- Biz sana bu Kur'an'ı güçlük çekmen için indirmedik,

3- 'İçi titreyerek korku duyanlara' ancak öğütle-hatırlatma (**olsun diye indirdik**).

4- Yeri ve yüksek gökleri yaratan tarafından bir indirmedir.

5- Rahman (**olan Allah**) arşa istiva etmiştir.

6- Göklerde, yerde, bu ikisinin arasında ve nemli toprağın altında olanların tümü O'nundur.

7- Sözü açığa vursan da, (**gizlesen de birdir**). Çünkü şüphesiz O, gizliyi de, gizlinin gizlisini de bilmektedir.

8- Allah; O'ndan başka ilah yoktur. En güzel isimler O'nundur.

9- Sana Musa'nın haberi geldi mi?

10- Hani bir ateş görmüştü de, ailesine şöyle demişti: "Durun, bir ateş gördüm; umulur ki size ondan bir kor getiririm veya ateşin yanında bir yol-gösterici bulurum."

11- Nitekim ona gidince, kendisine seslenildi: "Ey Musa."

12- "Gerçekten Ben, Ben senin Rabbinim. Ayakkabılarını çıkar; çünkü sen, kutsal vadi olan Tuva'dasın."

13- "Ben seni seçmiş bulunuyorum; bundan böyle vahyolunanı dinle."

14- "Gerçekten Ben, Ben Allah'ım, Ben'den başka ilah yoktur; şu halde Bana ibadet et ve beni zikretmek için dosdoğru namaz kıl."

15- "Şüphesiz, kıyamet-saati yaklaşarak gelmektedir. Herkesin harcadığı çabanın karşılığını alması için, onun (**koşup haberini**) neredeyse gizleyeceğim."

16- "Öyleyse, ona inanmayıp kendi hevasına uyan, sakın seni ondan alıkoymasın; sonra yıkıma uğrarsın."

17- "Sağ elindeki nedir ey Musa?"

18- Dedi ki: "O, benim asamdır; ona dayanmakta, onunla davarlarım için ağaçlardan yaprak düşürmekteyim, onda benim için daha başka yararlar da var."

19- Dedi ki: "Onu at, ey Musa."

20- Böylece, onu attı; (**bir de ne görsün**) o hemen hızla koşan (**kocaman**) bir yılan (**oluvermiş**).

21- Dedi ki: "Onu al ve korkma, biz onu ilk durumuna çevireceğiz."

22- "Elini koltuğuna sok, bir hastalık olmadan, başka bir mucize (**ayet**) olarak bembeyaz bir durumda çıksın."

23- "Öyle ki, sana büyük mucizelerimizden (**birini**) göstermiş olalım."

24- "Firavun'a git, çünkü o azmış bulunuyor."

25- Dedi ki: "Rabbim, benim göğsümü aç."

26- "Bana işimi kolaylaştır."

27- "Dilimden düğümü çöz;"

28- "Ki söyleyeceklerimi kavrasınlar."

29- "Ailemden bana bir yardımcı kıl,"

30- "Kardeşim Harun'u"

31- "Onunla arkamı kuvvetlendir."

32- "Onu işimde ortak kıl,"

33- "Böylece seni çok tesbih edelim."

34- "Ve seni çok zikredelim."

35- "Şüphesiz sen bizi görüyorsun."

36- (**Allah**) Dedi ki: "Ey Musa istediğin sana verilmiştir."

37- "Andolsun, biz sana bir defa daha lütufta bulunmuştuk."

38- "Hani, annene vahyolunan şeyi vahyetmiştik, (**şöyle ki:**)"

39- "Onu sandığın içine koy, suya bırak, böylece su onu sahile bıraksın; onu benim de düşmanım, onun da düşmanı olan biri alacaktır. Gözümün önünde yetiştirilmen için, kendimden sana bir sevgi yönelttim."

40- "Hani kız kardeşin gezinip; "Onu(**n bakımını**) üstlenecek birini size haber vereyim mi?" demekteydi. Böylece, seni annene geri çevirmiş olduk ki, gözü aydın olsun ve hüzne kapılmasın. Sen bir insan öldürmüştün de, biz seni tasadan kurtarmış ve seni 'esaslı bir denemeden geçirip-denemiştik.' Medyen halkı arasında da yıllarca kalmıştın, sonra bir kader üzerine (**buraya**) geldin ey Musa."

41- "Seni kendim için seçtim."

42- "Sen ve kardeşin ayetlerimle gidin ve beni zikretmede gevşek davranmayın.

43- "İkiniz Firavun'a gidin, çünkü o, azmış bulunuyor."

44- "Ona yumuşak söz söyleyin, umulur ki öğüt alıp-düşünür veya içi titrer-korkar."

45- Dediler ki: "Rabbimiz, gerçekten, onun bize karşı 'taşkın bir tutum takınmasından' ya da 'azgın davranmasından' korkuyoruz."

46- Dedi ki: "Korkmayın, çünkü ben sizinle birlikteyim; işitiyorum ve görüyorum."

47- "Haydi ona gidin de deyin ki: Biz senin Rabbinin elçileriyiz, İsrailoğullarını bizimle birlikte gönder ve onlara (**artık**) azab verme. Sana Rabbinden bir ayetle geldik. Selam, hidayete tabi olanların üzerine olsun."

48- "Gerçekten bize vahyolundu ki: Doğrusu azab, yalanlayan ve yüz çevirenlerin üstünedir."

49- (**Ona gidip aynı şeyleri tekrarladıklarında, Firavun onlara**) Dedi ki: "Sizin Rabbiniz kim ey Musa?"

50- Dedi ki: "Bizim Rabbimiz, her şeye yaratılışını veren, sonra doğru yolunu gösterendir."

51- (**Firavun**) Dedi ki: "İlk çağlardaki nesillerin durumu nedir öyleyse?"

52- Dedi ki: "Bunun bilgisi Rabbimin katında bir kitaptadır. Benim Rabbim şaşırmaz ve unutmaz."

53- "Ki (**Rabbim**), yeryüzünü sizin için bir beşik kıldı, onda sizin için yollar döşedi ve gökten su indirdi; böylelikle bununla her tür bitkiden çiftler çıkardık."

54- "Yiyin ve hayvanlarınızı otlatın. Şüphesiz, bunda sağduyu sahipleri için elbette ayetler vardır.

55- Sizi ondan yarattık, ona geri vereceğiz ve sizi bir kere daha ondan çıkaracağız.

56- Andolsun, biz ona ayetlerimizin tümünü gösterdik; fakat o, yalanladı ve ayak diretti.

57- Dedi ki: "Ey Musa, sen bizi sihrinle yurdumuzdan sürüp çıkarmaya mı gelmiş bulunuyorsun?"

58- "Madem böyle, biz de sana buna benzer bir sihirle geleceğiz; şimdi sen, bir 'buluşma zamanı ve yeri' tesbit et, bizim de, senin de karşı olamayacağımız açık, geniş bir yer olsun" dedi.

59- (**Musa**) Dedi ki: "Buluşma zamanımız, (**ülkenin ulusal**) bayram günü ve insanların toplanacağı kuşluk vakti (**olsun**)."

60- Böylelikle Firavun arkasını dönüp gitti, hileli düzenini (**yürütecek büyücüleri**) bir araya getirdi, sonra geldi.

61- Musa onlara dedi ki: "Size yazıklar olsun, Allah'a karşı yalan düzüp uydurmayın, sonra bir azab ile kökünüzü kurutur. Yalan düzüp uyduran gerçekten yok olup gitmiştir."

62- Bunun üzerine, kendi aralarında durumlarını tartışmaya başladılar

ve gizli konuşmalara geçtiler.

63- Dediler ki: "Bunlar her halde iki sihirbazdır, sizi sihirleriyle yurdunuzdan sürüp-çıkarmak ve örnek olarak tutturduğunuz yolunuzu (**dininizi**) yok etmek istemektedirler."

64- "Bundan ötürü, tuzaklarınızı bir araya getirin, sonra gruplar halinde gelin; bugün üstünlük sağlayan, gerçekten kurtuluşu bulmuştur."

65- "Ey Musa" dediler. Ya sen (**asanı**) at veya önce biz atalım."

66- Dedi ki: "Hayır, siz atın." Sonra hemen (**ne görsün**), sihirlerinden dolayı, onların ipleri ve asaları kendisine gerçekten koşuyormuş gibi göründü.

67- Musa, bu yüzden kendi içinde bir tür korku duymaya başladı.

68- "Korkma" dedik. "Muhakkak sen üstün geleceksin."

69- "Sağ elindekini atıver, onların yaptıklarını yutacaktır; çünkü onların yaptıkları yalnızca bir büyücü hilesidir. Büyücü ise nereye varsa kurtulamaz."

70- Bunun üzerine büyücüler, secdeye kapandılar: "Harun'un ve Musa'nın Rabbine iman ettik" dediler.

71- (**Firavun**) Dedi ki: "Ben size izin vermeden önce O'na inandınız öyle mi? Şüphesiz o, size büyüyü öğreten büyüğünüzdür. O halde ben de sizin ellerinizi ve ayaklarınızı çapraz olarak keseceğim ve sizi hurma dallarında sallandıracağım. Siz de elbette, hangimizin azabı daha şiddetliymiş ve daha sürekliymiş öğrenmiş olacaksınız."

72- Dediler ki: "Bize gelen apaçık delillere ve bizi yaratana seni asla 'tercih edip-seçmeyiz." Neyde hükmünü yürütebileceksen, durmaksızın hükmünü yürüt; sen, yalnızca bu dünya hayatında hükmünü yürütebilirsin."

73- "Gerçekten biz Rabbimize iman ettik; günahlarımızı ve sihir dolayısıyla bizi kendisine karşı zorlayarak-sürüklediğin (**suçumuzu**) bağışlasın. Allah, daha hayırlıdır ve daha süreklidir."

74- "Gerçek şu ki, kim Rabbine suçlu-günahkar olarak gelirse, hiç şüphe yok, onun için cehennem vardır. Onun içinde ise, ne ölebilir, ne dirilebilir."

75- "Kim O'na iman edip salih amellerde bulunarak O'na gelirse, işte onlar, onlar için de yüksek dereceler vardır."

76- "İçlerinde ebedi kalacakları altından ırmaklar akan Adn cennetleri de (**onlarındır**). Ve işte bu, arınmış olanın karşılığıdır."

77- Andolsun, biz Musa'ya vahyetmiştik: "Kullarımı geceleyin yürüyüşe geçir, onlara denizde kuru bir yol aç, yetişilmekten korkmadan ve

endişeye kapılmadan."

78- Firavun ise, ordularıyla peşlerine düştü; sulardan onları kaplayıveren kaplayıverdi.

79- Firavun, kendi kavmini şaşırtıp saptırdı ve onları doğruya yöneltmedi.

80- Ey İsrailoğulları, andolsun, sizi düşmanlarınızdan kurtardık. Tur'un sağ yanında sizinle vaadleştik ve üzerinize kudret helvasıyla bıldırcın indirdik.

81- Size, rızık olarak verdiklerimizden temiz olanlarından yiyin, bu konuda azgınlık yapmayın, yoksa gazabım üzerinize kaçınılmaz olarak iner: benim gazabım, kimin üzerine inerse, muhakkak o, tepetaklak düşmüştür.

82- Gerçekten ben, tevbe eden, inanan, salih amellerde bulunup da sonra doğru yola erişen kimseyi şüphesiz bağışlayıcıyım.

83- "Seni kavminden 'çarçabuk ayrılmaya iten' nedir ey Musa?"

84- Dedi ki: "Onlar arkamda izim üzerindedirler, hoşnut kalman için, Sana gelmekte acele ettim Rabbim."

85- Dedi ki: "Biz senden sonra kavmini deneme (**fitne**)den geçirdik, Samiri onları şaşırtıp-saptırdı."

86- Bunun üzerine Musa, kavmine oldukça kızgın, üzgün olarak döndü. Dedi ki: "Ey kavmim, Rabbiniz size güzel bir vaadde bulunmadı mı? Size (**verilen**) söz (**ya da süre**) pek uzun mu geldi? Yoksa Rabbinizden üzerinize kaçınılmaz bir gazabın inmesini mi istediniz de bana verdiğiniz sözden caydınız?"

87- Dediler ki: "Biz sana verdiğimiz sözden kendiliğimizden dönmedik, ancak o kavmin (**Mısır halkının**) süs eşyalarından birtakım yükler yüklenmiştik, onları (**ateşe**) attık, böylece Samiri de attı."

88- Böylece onlara böğüren bir buzağı heykeli döküp çıkardı, "İşte, sizin ve ilahınız, Musa'nın ilahı budur; fakat (**Musa**) unuttu" dediler.

89- Onun kendilerine bir sözle cevap vermediğini ve onlara bir zarar veya fayda sağlamaya gücü olmadığını görmüyorlar mı?

90- Andolsun, Harun bundan önce onlara: "Ey kavmim, gerçekten siz bununla fitneye düşürüldünüz (**denendiniz**). Sizin asıl Rabbiniz Rahman (**olan Allah**)dır; şu halde bana uyun ve emrime itaat edin" demişti.

91- Demişlerdi ki: "Musa bize geri gelinceye kadar ona (**buzağıya**) karşı bel büküp önünde eğilmekten kesinlikle ayrılmayacağız."

92- (**Musa da gelince:**) "Ey Harun" demişti. "Onların saptıklarını gördüğün zaman seni (**Onlara müdahale etmekten**) alıkoyan neydi?"

93- "Niye bana uymadın, emrime baş mı kaldırdın?"

94- Dedi ki: "Ey annemin oğlu, sakalımı ve başımı tutup-yolma. Ben, senin: "İsrailoğulları arasında ayrılık çıkardın, sözümü önemsemedin" demenden endişe edip korktum."

95- (**Musa**) Dedi ki: "Ya senin amacın nedir ey Samiri?"

96- Dedi ki: "Ben onların görmediklerini gördüm, böylece elçinin izinden bir avuç alıp atıverdim; böylelikle bana bunu nefsim hoşa giden (**bir şey**) gösterdi."

97- Dedi ki: “Haydi çekip git, artık senin hayatta (**hakettiğin ceza: "Bana dokunulmasın"**) deyip yerinmendir." Ve şüphesiz senin için kendisinden asla kaçınamayacağın (**azab dolu**) bir buluşma zamanı vardır. Üstüne kapanıp bel bükerek önünde eğildiğin ilahına bir bak; biz onu mutlaka yakacağız, sonra darmadağın edip denizde savuracağız."

98- "Sizin ilahınız yalnızca Allah'tır ki, O'nun dışında ilah yoktur. O, ilim bakımından her şeyi kuşatmıştır."

99- Sana geçmişlerin haberlerinden bir bölümünü böylece aktarıyoruz. Gerçekten, sana katımızdan bir zikir verdik.

100- Kim bundan yüz çevirirse, şüphesiz kıyamet günü o, bir günah-yükü yüklenecektir.

101- O (**yükün altı**)nda ebedi olarak kalıcıdırlar. Bu, kıyamet günü onlar için ne kötü bir yüktür.

102- Sur'a üfürüleceği gün, biz suçlu-günahkarları o gün, (**yüzleri kara, gözleri**) gömgök (**kaskatı ve kör**) olarak' toplayacağız.

103- (**Dünyada**) Yalnızca on (**gün**) kaldınız" diye kendi aralarında fısıldaşacaklar.

104- Onların sözünü ettiklerini biz daha iyi biliyoruz. Tutulan yol bakımından onların daha üst olanları ise: "Siz yalnızca bir gün kaldınız" derler.

105- Sana dağlar hakkında soruyorlar. De ki: "Benim Rabbim, onları darmadağın edip savuracak"

106- "Yerlerini bomboş, çırçıplak bırakacaktır."

107- "Orada ne bir eğrilik göreceksin, ne de bir tümsek."

108- O gün, kendisinden sapma imkanı olamayan çağırıcıya uyacaklar. Rahman (**olan Allah**)a karşı sesler kısılmıştır; artık bir hırıltıdan başka bir şey işitemezsin.

109- O gün, Rahman (**olan Allah**)'ın kendisine izin verdiği ve sözünden hoşnut olduğu kimseden başkasının şefaati bir yarar sağlamaz.

110- O, önlerindekini de, arkalarındakini de bilir. Onlar ise, bilgi bakımından O'nu kavrayıp kuşatamazlar.

111- (**Artık bütün**) Yüzler, diri, kaim olanın önünde eğik durmuştur ve zulüm yüklenen ise yok olup gitmiştir.

112- Kim de bir mü'min olarak, salih olan amellerde bulunursa, artık o, ne zulümden korksun, ne hakkının eksik tutulmasından.

113- Böylece biz onu, Arapça bir Kur'an olarak indirdik ve onda korkulacak şeyleri türlü şekillerde açıkladık; umulur ki korkup-sakınırlar ya da onlar için düşünme (**yeteneğini**) oluşturur.

114- Hak olan, biricik hükümdar olan Allah yücedir. Onun vahyi sana gelip-tamamlanmadan evvel, Kur'an'ı (**okumada**) acele etme ve de ki: "Rabbim, ilmimi arttır."

115- Andolsun, biz bundan önce Adem'e ahid vermiştik, fakat o, unutuverdi. Biz onda bir kararlılık bulmadık.

116- Hani biz meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik, İblis'in dışında (**diğerleri**) secde etmişlerdi, o, ayak diremişti.

117- Bunun üzerine dedik ki: "Ey Adem, bu gerçekten sana ve eşine düşmandır; sakın sizi cennetten sürüp çıkarmasın, sonra mutsuz olursun."

118- Şüphesiz ki, senin acıkmaman ve çıplak kalmaman orda (**cennette kalmana bağlı**)dır."

119- Ve gerçekten sen burada susamayacaksın ve güneş altında yanmayacaksın da."

120- Sonunda şeytan ona vesvese verdi; dedi ki: "Sana sonsuzluk ağacını ve yok olmayacak bir mülkü haber vereyim mi?"

121- Böylece ikisi ondan yediler, hemen ardından ayıp yerleri kendilerine açılıverdi, üzerlerini cennet yapraklarından yamayıp-örtmeye başladılar. Adem, Rabbine karşı gelmiş oldu da şaşırıp-kaldı.

122- Sonra Rabbi onu seçti, tevbesini kabul etti ve doğru yola iletti.

123- Dedi ki: "Kiminiz kiminize düşman olarak, hepiniz ordan inin. Artık size benden bir yol gösterici gelecektir; kim benim hidayetime uyarsa artık o şaşırıp sapmaz ve mutsuz olmaz."

124- "Kim de benim zikrimden yüz çevirirse, artık onun için sıkıntılı bir geçim vardır ve biz onu kıyamet günü kör olarak haşredeceğiz."

125- "O da (**şöyle**) demiş olur: -Ben görmekte olan biriyken, beni niye kör olarak haşrettin Rabbim?"

126- (**Allah da**) Der ki: "İşte böyle, sana ayetlerimiz gelmişti, fakat sen onları unuttun, bugün de sen işte böyle unutulmaktasın."

127- İşte biz ölçüsüzce davrananları ve Rabbinin ayetlerine inanmayanları böyle cezalandırırız; ahiretin azabı ise gerçekten daha şiddetli ve daha süreklidir.

128- Kendilerinden önceki nesillerden nicelerini yıkıma uğratmamız, onları doğruya yöneltmedi mi? (**Oysa bugün kendileri**) onların kaldıkları yerlerde (**tarihi kalıntıları üzerinde**) gezinip duruyorlar. Şüphesiz bunda sağduyu sahipleri için ayetler vardır.

129- Eğer Rabbinden geçmiş bir söz ve adı konulmuş (**belirlenmiş**) bir süre (**ecel**) olmasaydı muhakkak (**yıkım azabı**) kaçınılmaz olurdu.

130- Şu halde onların söylediklerine karşı sabırlı ol, güneşin doğuşundan ve batışından önce Rabbini hamd ile tesbih et (**yücelt**). Gecenin bir bölümünde ve gündüzün uçlarında da tesbihte bulun ki hoşnut olabilesin.

131- Onlardan bazı gruplara, kendilerini denemek için yararlandırdığımız dünya hayatının süsüne gözünü dikme. Senin Rabbinin rızkı daha hayırlı ve daha süreklidir.

132- Ehline (**ümmetine**) namazı emret ve onda kararlı davran. Biz senden rızık istemiyoruz, biz sana rızık veriyoruz. Sonuç da takvanındır.

133- Dediler ki: "Bize kendi Rabbinden bir ayet (**mucize**) getirmesi gerekmez miydi?" Onlara önceki kitaplarda açık belgeler gelmedi mi?

134- Eğer biz onları bundan önceki bir azab ile yıkıma uğratmış olsaydık, şüphesiz diyeceklerdi ki: "Rabbimiz, bize bir elçi gönderseydin de, küçülmeden ve aşağılanmadan önce senin ayetlerine tâbi olsaydık."

135- De ki: "Herkes gözetlemektedir; siz de gözleyip durun. Sonunda, dümdüz (**dosdoğru**) yolun sahipleri kimlermiş ve doğru yola ulaşan kimlermiş, pek yakında öğreneceksiniz."

21. Enbiya Suresi

Bismillahirrahmanirrahim

1. İnsanların hesap görme zamanı yaklaştı, fakat onlar hala habersiz, hakdan yüz çeviriyorlar.

2-3. Rablerinden kendilerine gelen her yeni ihtarı mutlaka, gönülleri gaflet içinde eğlenerek dinlerler. Zulmedenler, gizli toplantılarında: "Bu zat, sizin gibi bir insandan başka bir şey midir? Siz, göz göre göre sihre mi uyarsınız?" diye konuşurlar.

4. Peygamber: "Benim Rabbim gökte ve yerde söyleneni bilir. O, işitendir, bilendir" dedi.

5. Onlar: "Hayır; bunlar karışık rüyalardır", "Hayır, onu uydurmuştur" "Hayır; o şairdir," "Haydi önceki peygamberler gibi o da bize bir mucize getirsin" dediler.

6. Onlardan önce yoketmiş olduğumuz kasabalar halkı inanmadılar, bunlar mı inanacaklar?

7. Senden önce de, kendilerine vahyettiğimiz adamlar gönderdik. Bilmiyorsanız kitablılara sorun.

8. Biz onları yemek yemez birer ceset kılmadık ve onlar ölümsüz de değillerdi.

9. Sonra Biz onlara verdiğimiz sözü yerine getirdik, kendilerini ve dilediklerimizi kurtardık; aşırı gidenleri ise yok ettik.

10. And olsun ki,size şerefiniz ve öğüt veren bir Kitap indirdik; akletmiyor musunuz?*

11. Halkı zalim olan nice kasabaları kırıp geçirdik ve onlardan sonra başka milletler varettik.

12. Onlar bizim baskınımızı hissettiklerinde, oradan kaçmağa koyuluyorlardı.

13. "Koşup kaçmayın; size nimet verilen yere, yurdlarınıza dönün, elbette sorguya çekileceksiniz" dedik.

14. "Vay başımıza gelenlere! Doğrusu biz haksızlık yapmış kimseleriz" dediler.

15. Biz onları biçilmiş ot ve bir yığın kül haline getirinceye kadar haykırmaları devam etti.

16. Biz gökleri, yeri ve ikisinin arasındakileri oyun olsun diye yaratmadık.

17. Eğelenme dileseydik, bunu yapacak olsaydık, şanımıza uygun şekilde yapardık; ama yapmayız.

18. Gerçeği batılın başına çarparız ve onun beynini parçalar; böylece batıl ortadan kalkar. Allah'a yakıştırdığınız vasıflardan ötürü yazıklar olsun size!

19. Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Katında olanlar O'na kulluk etmekten çekinmezler ve usanmazlar.

20. Gece ve gündüz, bıkmadan tesbih ederler.

21. Yeryüzünde edindikleri tanrılar mı, onlar mı ölüleri diriltecekler?

22. Eğer yerle gökte Allah'tan başka tanrılar olsaydı, ikisi de bozulurdu. Arşın Rabbi olan Allah, onların vasıflandırdıklarından münezzehtir.

23. O, yaptığından sorumlu değildir, onlar ise sorumlu tutulacaklardır.

24. O'nu bırakıp tanrılar mı edindiler? De ki: "Kesin delilinizi getirin. İşte benim ve ümmetimin Kitap'ı ve senden öncekilerin kitabları." Hayır; onların çoğu gerçeği bilmez de yüz çevirirler.

25. Senden önce gönderdiğimiz her peygambere: "Benden başka tanrı yoktur, Bana kulluk edin" diye vahyetmişizdir.

26. "Rahman çocuk edindi" dediler. Haşa; hayır; melekler şerefli kılınmış kullardır.

27. Allah'tan önce söz söyleyemezler; ancak O'nun emri üzerine iş işlerler.

28. Allah, onların yaptıklarını ve yapmakta olduklarını bilir. Onlar Allah'ın hoşnut olduğu kimseden başkasına şefaat edemezler; O'nun korkusundan titrerler.

29. Bunlar içinde kim "Ben, Allah'tan başka bir tanrıyım" derse, işte onu cehennemle cezalandırırız. Zulmedenlerin cezasını böyle veririz. *

30. İnkar edenler, gökler ve yer yapışıkken onları ayırdığımızı ve bütün canlıları sudan meydana getirdiğimizi bilmezler mi? İnanmıyorlar mı?

31. Yeryüzüne, insanlar sarsılmasın diye sabit dağlar yerleştirdik; rahat gidebilsinler diye aralarında geniş yollar varettik.

32. Göğü karışıklıktan korunmuş bir tavan kıldık; oysa onlar bundaki delillerden yüz çeiriyorlar.

33. Geceyi ve gündüzü, güneşi ve ayı yaratan O'dur. Herbiri bir yörüngede yürür.

34. Senden önce de hiçbir insanı ölümsüz kılmadık, sen ölürsün de onlar baki kalır mı?

35. Her can ölümü tadacaktır. Bir imtihan olarak size iyilik ve kötülük veririz. Sonunda Bize dönersiniz.

36. İnkarcılar seni gördükleri zaman, şüphesiz, seni alaya almaktan başka bir şey yapmazlar. "Sizin tanrılarınızı diline dolayan bu mudur?" derler ve Rahman'ın Kitabını işte onlar inkar ederler.

37. İnsan aceleci olarak yaratılmıştır. Size ayetlerimi göstereceğim, bunu Benden acele istemeyin.

38. "Doğru sözlü iseniz bildirin bu tehdit ne zamandır?" derler.

39. Bu kafirler, ateşi yüzlerinden ve sırtlarından menedemeyecekleri ve yardım da göremiyecekleri zamanı keşke bilseler.

40. Belki aniden gelecek de onları şaşırtacaktır. Artık onu geri çeviremezler; kendileri de ertelenmez.

41. And olsun ki, senden önce bir çok peygamber alaya alınmıştı da, alaya alanları, eğlendikleri şey mahvetmişti. *

42. De ki: "Geceleyin ve gündüzün sizi Rahman'dan kim koruyabilir? Ama onlar Rablerinin Kitabından yüz çevirmektedirler.

43. Yoksa kendilerini bize karşı savunacak tanrıları mı var? O tanrılar kendilerine bile yardım edemezler. Katımızdan da dostluk görmezler.

44. Biz bunlara ve babalarına geçimlikler verdik de ömürleri uzadı; şimdi memleketlerini her yandan eksilttiğimizi görmüyorlar mı? Üstün gelen onlar mıdır?

45. De ki: "Ben ancak sizi vahy ile uyarıyorum" Uyarıldıkları zaman, sağırlar çağrıyı duymazlar.

46. Rabbinin azasından onlara bir esinti dokunsa: "Vah bize! Doğrusu biz haksızdık" derler.

47. Kıyamet günü doğru teraziler kurarız; hiç bir kimse hiçbir haksızlığa uğratılmaz. Hardal tanesi kadar olsa bile yapılanı ortaya koyarız. Hesap gören olarak Biz yeteriz.

48. And olsun ki, Musa ve Harun'a eğriyi doğrudan ayıran Kitap'ı sakınanlar için ışık ve öğüt olarak verdik.

49. Onlar görmedikleri halde Rablerinden korkarlar; kıyamet saatinden de titrerler.

50. İşte bu, indirdiğimiz kutsal bir Kitap'dır. Siz mi onu inkar ediyorsunuz?*

51. And olsun ki, daha önce İbrahim'e de akla uygun olanı göstermiştik. Biz onu biliyorduk.

52. İbrahim, babasına ve milletine: "Bu tapınıp durduğunuz heykeller

nedir?" demişti.

53. "Babalarımızı onlara tapar bulduk" demişlerdi.

54. İbrahim: "And olsun ki sizler de babalarınız da apaçık bir sapıklık içindesiniz" deyince:

55. "Sen bize gerçeği mi getirdin yoksa şaka mı ediyorsun?" dediler.

56. O şöyle dedi: "Hayır; Rabbiniz, göklerin ve yerin Rabbidir ki onları O yaratmıştır. Ben de buna şahidlik edenlerdenim."

57. "Allah'a yemin ederim ki, siz ayrıldıktan sonra, putlarınıza bir tuzak kuracağım!"

58. Hepsini paramparça edip, içlerinden büyüğünü ona başvursunlar diye, sağlam bıraktı.

59. Milleti: "Tanrılarımıza bunu kim yaptı? Doğrusu o zalimlerden biridir" dediler.

60-1. Bazıları: "İbrahim denen bir gencin onları diline doladığını duymuştuk" deyince, "O halde bunların şahidlik edebilmeleri için onu halkın gözü önüne getirin" dediler.

62. İbrahim gelince, ona: "Ey İbrahim Bunu tanrılarımıza sen mi yaptın?" dediler.

63. İbrahim: "Belki onu şu büyükleri yapmıştır, konuşabiliyorlarsa onlara sorun" dedi.

64-5. Kendi kendilerine: "Doğrusu siz haksızsınız", sonra kafalarında olan eski inançlarına dönerek: "Ey İbrahim! Bunların konuşmayacağını, and olsun ki, bilirsin" dediler.

66-7. İbrahim: "O halde, Allah'ı bırakıp da size hiçbir fayda ve zarar veremeyecek olan putlara ne diye taparsınız? Size de, Allah'ı bırakıp taptıklarınıza da yazıklar olsun! Akletmiyor musunuz?" dedi.

68. Onlar: "Bir şey yapacaksanız, şunu yakın da tanrılarınıza yardım edin" dediler.

69. Biz: "Ey ateş! İbrahim'e karşı serin ve zararsız ol" dedik.

70. Ona düzen kurmak istediler, fakat Biz onları hüsrana uğrattık.

71. Onu da, Lut'u da, alemler için kutsal kıldığımız yere ulaştırıp kurtardık.

72. İbrahim'e, buna ilaveten İshak ve Yakub'u da verdik, her birini iyi kimseler kıldık.

73. Onları, buyruğumuz altında insanları doğru yola götüren önderler yaptık; onlara, iyi işler yapmayı, namaz kılmayı, zekat vermeyi vahyettik. Onlar, bize kulluk eden kimselerdi.

74. Lut'a da hüküm ve ilim verdik; onu, çirkin işler işleyen kasabadan kurtardık. Doğrusu onlar yoldan çıkmış kötü bir milletti.

75. Lut'u rahmetimizin içine aldık; doğrusu o iyilerdendi.*

76. Nuh da daha önceleri Bize yalvarmıştı, onun duasını kabul edip, kendisini ve ailesini büyük sıkıntıdan kurtardık.

77. Ayetlerimizi yalanlayan millete karşı ona yardım ettik. Doğrusu onlar fena bir milletti, hepsini suda boğduk.

78. Davud ve Süleyman da milletin koyunlarının yayıldığı bir ekin hakkında hüküm veriyorlarken, Biz onların hükmüne şahiddik.

79. Süleyman'a bu meselenin hükmünü bildirmiştik; her birine hüküm ve ilim verdik. Davud ile beraber tesbih etsinler diye dağları ve kuşları buyruk altına aldık. Bunları Biz yapmıştık.

80. Ona, sizi savaşta korumak için zırh yapma sanatını öğrettik, artık şükreder misiniz?

81. Bereketli kıldığımız yere doğru, Süleyman'ın emriyle yürüyen şiddetli rüzgarı, onun buyruğuna verdik. Biz herşeyi biliyorduk.

82. Dalgıçlık yapan ve bundan başka işler de gören şeytanlardan da onun buyruğu altına verdik. Onların hepsini gözetiyorduk.

83. Eyyub da: "Başıma bir bela geldi, (Sana sığındım), Sen merhametlilerin merhametlisisin" diye Rabbine nida etmişti.

84. Biz de onun duasını kabul etmiş ve başına gelenleri kaldırmıştık. Katımızdan bir rahmet ve kulluk edenlere bir hatıra olmak üzere ona tekrar ailesini ve kaybettikleriyle bir mislini daha vermiştik.

85. İsmail, İdris ve Zülkifl hakkında anlattığımızı da an; onların herbiri sabredenlerdendi.

86. Onları rahmetimizin içine aldık; doğrusu onlar iyilerdendi.

87. Zünnun hakkında söylediğimizi de an. O, öfkelenerek giderken, kendisini sıkıntıya sokmayacağımızı sanmıştı; fakat sonunda karanlıklar içinde: "Senden başka tanrı yoktur, Sen münezzehsin, doğrusu ben haksızlık edenlerdenim" diye seslenmişti.

88. Biz de ona cevap verip, onu üzüntüden kurtarmıştık. İnananları böyle kurtarırız.

89. Zekeriya da: "Rabbim! Beni tek başıma bırakma, Sen varislerin en hayırlısısın" diye nida etmişti.

90. Biz de ona icabet ederek, Yahya'yı bahşetmiş, eşini de doğum yapacak hale getirmiştik. Doğrusu onlar iyi işlerde yarışıyorlar, korkarak ve umarak Bize yalvarıyorlardı. Bize karşı gönülden saygı duyuyorlardı.

91. Mahrem yerini koruyan Meryem'e ruhumuzdan üflemiş, onu ve oğlunu, alemler için bir mucize kılmıştık.

92. Doğrusu tevhid dini olan Müslümanlık, bir tek din olarak sizin dininizdir ve Ben de Rabbinizim, artık Bana kulluk edin.

93. Ama İnsanlar, din konusunda aralarında bölüklere ayrıldılar, hepsi Bize döneceklerdir. *

94. İnanmış olarak yararlı iş işleyenin ameli inkar edilmeyecektir. Biz onu yazmaktayız.

95. Yok ettiğimiz kasaba halkının ahirette ceza görmek üzere Bize dönmemesi imkansızdır.

96. Yecuc ve Mecuc'un seddi yıkıldığı zaman her dere ve tepeden boşanırlar.

97. Gerçek vaad yaklaştığında, inkar edenlerin gözleri beleriverir: "Vah bize! Bundan önce gaflet içindeydik, hem de zalimdik" derler.

98. Siz ve Allah'tan başka taptıklarınız, cehennemin yakıtısınız; oraya gireceksiniz.

99. Eğer bunlar tanrı olsaydı cehenneme girmezlerdi; hepsi orada temelli kalacaktır.

100. Orada onlara ah etmek vardır; birşey de işitemezler.

101. Yaptıklarına karşılık katımızdan kendileri için iyi şeyler yazılmış olanlar, işte onlar cehennemden uzak tutulanlardır.

102. Cehennemin uğultusunu duymazlar. Canlarının istediği şeyler içinde temelli kalırlar.

103. En büyük korku bile onları üzmez; kendilerini melekler: "Size söz verilen gün işte bugündür" diye karşılarlar.

104. Göğü, kitap dürer gibi dürdüğümüz zaman, yaratmaya ilk başladığımız gibi katımızdan verilmiş bir söz olarak onu tekrar var edeceğiz. Doğrusu Biz yaparız.

105. And olsun ki, Tevrat'tan sonra Zebur'da da yeryüzüne ancak iyi kullarımın mirasçı olduğunu yazmıştık.

106. Doğrusu bu Kuran'da, kulluk eden kimeselere bildiri vardır.

107. Biz seni ancak alemlere rahmet olarak gönderdik.

108. De ki: "Doğrusu tanrınızın tek bir Tanrı olduğu bana şüphesiz vahyolundu. Artık müslüman olacak mısınız?"

109. Eğer yüz çevirirlerse, de ki: "Size düpedüz açıkladım; tehdit olunduğunuz şeyin yakın mı uzak mı olduğunu bilmem."

110. "Doğrusu O, açığa vurulan sözü de bilir, gizlediklerinizi de

bilir."

111. "Bilmem; belki bu gecikme sizi denemek ve bir süreye kadar geçindirmek içindir."

112. Peygamber: "Rabbim! Aramızda gerçekle hükmet, anlattıklarınıza karşı ancak Rahman olan Rabbimizden yardım istenir" dedi. *

22. Hacc Suresi

Bismillahirrahmanirrahim

1. Ey insanlar! Rabbinizden sakının; doğrusu kıyamet gününün sarsıntısı büyük şeydir.

2. Kıyameti gören her emzikli kadın emzirdiğini unutur, her hamile kadın çocuğunu düşürür. İnsanlar sarhoş gibi görürsün oysa sarhoş değildirler, fakat bu sadece Allah'ın azabının çetin olmasındandır.

3. Allah hakkında bilmeden taşıyan ve her azılı şeytana uyan insanlar vardır.

4. Onun hakkında şöyle yazılmıştır: O kendisini dost edinen kimseyi saptırır ve alevli azaba götürür.

5. Ey insanlar! Öldükten sonra tekrar dirilmekten şüphede iseniz bilin ki, ne olduğunuzu size açıklamak için, Biz sizi topraktan sonra nutfeden, sonra pıhtılaşmış kandan, sonra da yapısı belli belirsiz bir çiğnem etten yaratmışızdır. Dilediğimizi belli bir süreye kadar rahimlerde tutarız; sonra sizi çocuk olarak çıkartırız, böylece yetişip erginlik çağına varırsınız. Kiminiz öldürülür, kiminiz de ömrünün en fena zamanına ulaştırılır ki, bilirken birşey bilmez olur. Yeryüzünü görürsün ki kupkurudur; fakat Biz ona su indirdiğimiz zaman harekete geçer, kabarır, her güzel bitkiden çift çift yetiştirir.

6-7. Bunlar, yalnız Allah'ın gerçek olduğunu, ölüleri dirilttiğini, gücünün herşeye yettiğini, şüphe götürmeyen kıyamet saatinin geleceğini, Allah'ın kabirlerde olanı dirilteceğini gösterir.

8-9. Bilmeden, doğruya götüren bir rehberi olmadan, aydınlatıcı bir kitabı da bulunmadan Allah yolundan saptırmak için büyüklük taslayarak Allah hakkında tartışan insan vardır. Dünyada rezillik onadır; ona kıyamet günü yakıcı azabı tattırırız.

10. Ona: "Bunlar senin yaptıklarından ötürüdür" denir, yoksa Allah, kullarına karşı hiç de zalim değildir.*

11. İnsanlar içinde Allah'a, bir yar kenarındaymış gibi kulluk eden vardır. Ona bir iyilik gelirse yatışır, başına bir bela gelirse yüz üstü döner. Dünyayı da ahireti de kaybeder. İşte apaçık kayıp budur.

12. Allah'ı bırakıp, kendisine fayda da zarar da veremeyen şeylere yalvarır. İşte derin sapıklık budur.

13. Kendisine zararı faydasından daha yakın olana yalvarır.

Yalvardığı şey ne kötü yardımcı ve ne kötü yoldaştır!

4. Doğrusu Allah, inananları ve yararlı işler işleyenleri, içlerinden ırmaklar akan cennetlere koyar. Allah, şüphesiz, istediğini yapar.

15. Allah'ın peygamber'e dünyada ve ahirette yardım etmeyeceğini sanan kimse, yukarı bağladığı bir ipe kendini asıp, boğsun; bir düşünsün bakalım, bu hilesi kendisini öfkelendiren şeye engel olabilir mi?

16. İşte böylece Kuran'ı apaçık ayetler olarak indirdik. Allah, şüphesiz, dilediğini doğru yola eriştirir.

17. Doğrusu, inananlar ve yahudiler, sabiiler, hıristiyanlar, mecusiler, pota tapanlar arasında, kıyamet günü Allah kesin hüküm verecektir. Doğrusu Allah herşeye şahiddir.

18. [S] Göklerde ve yerde olanların, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanların ve insanların birçoğunun Allah'a secde ettiklerini görmüyor musun? İnsanların birçoğu da azabı hak etmiştir. Allah'ın alçalttığı kimseyi yükseltebilecek yoktur. Doğrusu Allah ne dilerse yapar.

19-21. İşte Rableri hakkında tartışmaya giren iki taraf: O'nu inkar edenlere, ateşten elbiseler kesilmiştir, başlarına da kaynar su dökülür de bununla karınlarındakiler ve deriler eritilir. Demir topuzlar da onlar içindir.

22. Orada, uğradıkları gamdan ne zaman çıkmak isteseler her defasında oraya geri çerilirler: "Yakıcı azabı tadın" denir. *

23. Doğrusu Allah, inanıp yararlı iş işleyenleri, içlerinden ırmaklar akan cennetlere koyar. Orada altın bilezikler ve inciler takınırlar. Oradaki elbiseleri de ipektendir.

24. Bu kimseler, sözün güzelini işitecek duruma ulaştırılmışlar, övülmeğe layık olan Allah'ın yoluna eriştirilmişlerdir.

25. Doğrusu inkar edenleri, Allah'ın yolundan, yerli ve yolcu bütün insanlar için eşit kılınan Mescidi Haram'dan alıkoyanları ve orada zulm ile yanlış yola saptırmak isteyeni, can yakıcı bir azaba uğratırız. *

26. "Bana hiçbir şeyi ortak koşma; tavaf edenler, orada kıyama duranlar, rüku edenler ve secdeye varanlar için Evimi temiz tut" diye İbrahim'i Kabe'nin yerine yerleştirmiştik.

27. İnsanları hacca çağır; yürüyerek veya binekler üstünde uzak yollardan sana gelsinler.

28. Taki kendi menfaatlerine şahid olsunlar; Allah'ın onlara rızık olarak verdiği hayvanları belli günlerde kurban ederken O'nun adını ansınlar. Siz de bunlardan yiyin, çaresiz kalmış yoksulu da doyurun.

29. Sonra kirlerini giderip temizlensinler. Adaklarını yerine

getirsinler. Kabe'yi tavaf etsinler.

30. İşte böyle. Kim Allah'ın yasaklarına saygı gösterirse, bu Rabbının katında kendi iyiliğindendir. (Haram olduğu) size okunanlar dışında kalan hayvanlar, size helal kılındı. O halde pis putlardan sakının; yalan sözden kaçının.

31. Allah'a ortak koşmaksızın O'na yönelerek pis putlardan kaçının, yalan sözden çekinin. Allah'a ortak koşan kimse, gökten düşüp de kuşların kaptığı veya rüzgarın bir uçuruma attığı şeye benzer.

32. Bu böyledir; kişinin Allah'ın nişanelerine hürmet göstermesi, kalblerin Allah'a karşı gelmekten sakınmasındandır.

33. Bu nişanelerde sizin için belli bir süreye kadar faydalar vardır. Sonra bunlar Beyti Atik'de, Kabe'de son bulurlar. *

34-5. Her ümmet için, Allah'ın kendilerine rızk olarak verdiği kurbanlık hayvanların üzerlerine O'nun adını anarak kurban kesmeyi meşru kıldık. Sizin Tanrınız tek bir Tanrı'dır, O'na teslim olun. Allah anıldığı zaman kalbleri titreyen, başlarına gelene sabreden, namaz kılan, kendilerine verdiğimiz rızıktan sarfeden ve Allah'a gönül vermiş olan kimselere müjde et.

36. İşte kurbanlık deve ve sığırları Allah'ın size olan nişanelerinden kıldık. Onlarda sizin için hayır vardır. Bağlı halde keserken üzerlerine Allah'ın adını anın. Yan üstü düşüp ölünce onlardan yiyin, isteyene de istemeyene de verin. Şükeredersiniz diye onları böylece sizin buyruğunuza verdik.

37. Bu hayvanların ne etleri ve ne de kanları Allah'a ulaşacaktır. Allah'a ulaşacak olan ancak sizin O'nun için yaptığınız gösterişten uzak amel ve ibadettir. Size doğru yolu gösterdiğinden, Allah'ı yüceltmeniz için onları böylece sizin buyruğunuza vermiştir. İyilik yapanlara müjde et.

38. Allah şüphesiz inananları savunur, çünkü hainleri ve nankörleri hiç sevmez. *

39. Haksızlığa uğratılarak kendilerine savaş açılan kimselerin karşı koyup savaşmasına izin verilmiştir. Allah onlara yardım etmeğe elbette Kadir'dir.

40. Onlar haksız yere ve "Rabbimiz Allah'tır dediler diye yurtlarından çıkarılmışlardır. Allah insanların bir kısmını diğeriyle savmasaydı, manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın adı çok anılan camiler yıkılıp giderdi. And olsun ki, Allah'a yardım edenlere O da yardım eder. Doğrusu Allah kuvvetlidir, güçlüdür.

41. Onları biz yeryüzüne yerleştirirsek namaz kılarlar, zekat verirler,

uygun olanı emrederler, fenalığı yasak ederler. İşlerin sonucu Allah'a aittir.

42-4. Seni yalancı sayıyorlarsa bil ki, onlardan önce Nuh milleti, Ad, Semud, İbrahim milleti, Lut milleti ve Medyen halkı da peygamberlerini yalancı saymış ve Musa da yalanlanmıştı. Ama Ben, kafirlere önce mehil verdim, sonra da onları yakalayıverdim. beni tanımamak nasılmış görsünler.

45. Nice kasabaların halkını haksızlık yaparken yok ettik. Artık çatıları çökmüş, kuyuları metruk, sarayları bomboş kalmıştır.

46. Yeryüzünde dolaşmıyorlar mı ki, orada olanları akledecek kalbleri, işitecek kulakları olsun. Ama yalnız gözler kör olmaz, fakat göğüslerde olan kalbler de körleşir.

47. Senden, başlarına acele azap getirmeni isitiyorlar. Allah sözünden asla caymayacaktır. Rabbinin katında bir gün, saydıklarınızdan bin yıl gibidir.

48. Nice kasabalara, haksız oldukları halde, mehil vermiştim; sonunda onları yakalayıverdim. Dönüş ancak Bana'dır. *

49. "Ey İnsanlar! Ben sizin için ancak apaçık bir uyarıcıyım" de.

50. Cömertçe verilmiş rızık ve mağfiret, inanan ve yararlı iş işleyenleredir.

51. Ayetlerimizi tartışarak bozmağa uğraşanlar, işte onlar cehennemliklerdir.

52. Senden önce gönderdiğimiz hiçbir elçi ve peygamber yoktur ki, birşeyi arzuladığı zaman, şeytan onun arzusuna vesvese karıştırmamış olsun.

53.Allah şeytanın karıştırdığını, kalblerinde hastalık bulunan ve kalbleri kaskatı olan kimseleri sınamayı vesile kılar. Zalimler şüphesiz derin bir ayrılık içindedirler.

54. Bu, kendilerine ilim verilenlerin Kuran'ın, senin Rabbin'den bir gerçek olduğunu bilip de ona inanmaları ve gönüllerini bağlamaları içindir. Allah inananları şüphesiz doğru yola eriştirir.

55. İnkar edenler, ceza saati kendilerine ansızın gelene veya gecesi olmayan günün azabı çatana kadar Kuran'dan şüphe etmekte devam ederler.

56. İşte o gün hükümranlık Allah'ındır. O aralarında hükmeder. İnanıp yararlı iş işleyenler nimet cennetlerindedirler.

57. İnkar edenler, ayetlerimizi yalan sayan kimseler, işte onlar için hakir düşüren azap vardır. *

58. Allah yolunda hicret edenlere, sonra öldürülen veya ölenlere Allah, elbette onlara güzel bir rızık verecektir. Rızık verenlerin en hayırlısı yalnız Allah'tır.

59. And olsun ki, onları hoşnut olacakları bir yere koyar. Şüphesiz Allah bilendir, Halim'dir.

60. Bu böyledir; kim kendisine verilen kadar ceza verirse ve kendisine yine de saldırılırsa, Allah ona, and olsun ki yardım edecektir. Allah şüphesiz, affeder ve bağışlar.

61. Böyledir; Allah geceyi gündüze katar, gündüzü de geceye katar ve Allah şüphesiz işitir ve görür.

62. Keza Hak yalnız Allah'tır; O'nu bırakıp taptıkları sadece batıldır. Doğrusu Allah yücedir büyüktür.

63. Allah'ın gökten indirdiği su ile yerin yemyeşil olduğunu görmez misin? Doğrusu Allah Latif'dir, haberdardır.

64. Göklerde olanlar, yerde olanlar O'nundur. Doğrusu Allah müstağnidir, övülmeğe layık olandır. *

65. Allah'ın yerde olanları ve emriyle denizlerde yürüyen gemileri buyruğunuz altına vermiş olduğunu; buyruğu olmaksızın yere düşmemesi için göğü O'nun tuttuğunu görmez misin? Doğrusu Allah insanlara karşı şefkatli ve merhametli olandır.

66. Sizi dirilten, sonra öldürecek sonra yine diriltecek olan O'dur. İnsan gerçekten pek nankördür.

67-9. Her ümmete, yerine getirmeleri gerekli ibadetler koyduk. Öyleyse, bu konuda seninle çekişmelerine fırsat verme; Rabbine davet et, sen şüphesiz doğru yol üzerindesin. Seninle tartışırlarsa: "Allah yaptığınızı çok iyi bilir; ayrılığa düştüğünüz şeyler hakkında, kıyamet günü aranızda Allah hükmedecektir" de.

70. Gökte ve yerde olanı Allah'ın bildiğini bilmez misin? Bunlar hiç şüphesiz Kitap'dadır ve şüphesiz bunlar Allah'a kolaydır.

71. Onlar Allah'ı bırakıp da O'nun, haklarında hiçbir delil indirmediği, kendilerinde de bir bilgi olmayan şeylere taparlar. Zulmedenlerin yardımcısı olmaz.

72. Onlara ayetlerimiz apaçık olarak okunduğu zaman, inkar edenlerin yüzlerinden inkarlarını anlarsın. Nerdeyse, kendilerine ayetlerimizi okuyanlara saldıracaklar. De ki: "Size bundan daha fenasını haber vereyim mi? Allah'ın inkarcılara vadettiği ateş! Ne kötü bir dönüştür!..*

73. Ey İnsanlar! Bir misal verilmektedir, şimdi onu dinleyin: Sizlerin Allah'ı bırakıp taptıklarınız bir araya gelseler, bir sinek bile yaratamıyacaklardır. Sinek onlardan bir şey kapsa, onu kurtaramazlar; isteyen de, istenen de aciz!

74. Allah'ı gereği gibi değerlendiremediler. Doğrusu Allah kuvvetlidir, güçlüdür.

75. Allah meleklerden ve insanlardan peygamberler seçer. Doğrusu Allah işitir ve görür.

76. O, geçmişlerini geleceklerini bilir. Bütün işler Allah'a döner.

77. Ey İnananlar! Rüku edin, secdeye varın, Rabbiniz'e kulluk edin, iyilik yapın ki saadete erişesiniz.

78. Allah uğrunda gereği gibi cihat edin. O, sizi seçmiş, babanız İbrahim'in yolu olan dinde sizin için bir zorluk kılmamıştır. Daha önce ve Kuran'da, peygamberin size şahit olması, sizin de insanlara şahit olmanız için size müslüman adını veren O'dur. Artık, namaz kılın, zekat verin, Allah'a sarılın. O sizin sahibinizdir. Ne güzel sahip ve ne güzel yardımcıdır!*

23. Müminun Suresi

Bismillahirrahmanirrahim

1. Müminler saadete ermişlerdir.

2. Onlar namazda huşu içindedirler.

3. Onlar boş şeylerden yüz çevirirler.

4. Onlar zekatlarını verirler.

5-6. Onlar, eşleri ve cariyeleri dışında, mahrem yerlerini herkesten korurlar. Doğrusu bunlar yerilemezler.

7. Bu sınırları aşmak isteyenler, işte bunlar aşırı gidenlerdir.

8. Onlar emanetlerini ve sözlerini yerine getirirler.

9. Namazlarına riayet ederler.

10-1. İşte onlar, temelli kalacakları Firdevs cennetine varis olanlardır.

12. And olsun ki, insanı süzme çamurdan yarattık.

13. Sonra onu nutfe halinde sağlam bir yere yerleştirdik.

14. Sonra nutfeyi kan pıhtısına çevirdik, kan pıhtısını bir çiğnemlik et yaptık, bir çiğnemlik etten kemikler yarattık, kemiklere de et giydirdik. Sonra onu başka bir yaratık yaptık: Yaratanların en güzeli olan Allah ne uludur!

15. Sizler, bütün bunlardan sonra ölürsünüz.

16. Şüphesiz kıyamet günü tekrar diriltilirsiniz.

17. And olsun ki, üstünüzde yedi tabaka yarattık. Biz, yarattığımızdan habersiz değiliz.

18. Gökten suyu ölçülü indirdik de, onu yerde durdurduk. Şüphesiz onu gidermeye de Kadiriz.

19-0. Onunla, içinde, yediğiniz birçok meyvalar bulunan hurmalık ve üzüm bağları, Türi Sina'da yetişen, yiyenlere, yağ ve katık veren zeytin ağacını var ettik.

21. Ehli Hayvanlarda size ders vardır; onlardan çıkan sütten size içiririz; onlarda daha birçok menfaatiniz vardır. Onlardan yersiniz.

22. Hem onların ve hem de gemilerin üzerinde taşınırsınız. *

23. And olsun ki Nuh'u milletine gönderdik; onlara: "Ey milletim! Allah'a kulluk edin; O'ndan başka tanrınız yoktur; sakınmaz mısınız?" dedi.

24-5. Milletinin inkarcı ileri gelenleri: "Bu, sizin gibi bir insandan başka birşey değildir. Sizden üstün olmak istiyor. Allah dilemiş olsaydı melekler indirirdi. İlk atalarımızdan beri böyle birşey işitmedik. Bu adamda nedense biraz delilik var, bir süreye kadar onu gözetleyin" dediler.

26. Nuh: "Rabbim! Beni yalanlamalarına karşılık bana yardım et" dedi.

27. Bunun üzerine ona şöyle vahyettik: "Nezaretimiz altında, sana bildirdiğimiz gibi gemiyi yap; buyruğumuz gelip tandırdan sular kaynayınca her cinsten birer çifti ve aleyhine hüküm verilmiş olanın dışında kalan çoluk çocuğunu alıp gemiye bindir. Haksızlık yapanlar için Bana baş vurma, çünkü onlar suda boğulacaklardır."

28. Ey Nuh! Sen ve beraberindekiler gemiye yerleşince: "Bizi zalim milletten kurtaran Allah'a hamdolsun" de.

29. "Rabbim! Beni mübarek bir yere indir. Sen indirenlerin en iyisisin" de.

30. Doğrusu bunlarda dersler vardır. Biz şüphesiz insanları denemekteyiz.

31. Bunların ardından başka nesiller varettik.

32. Onlara aralarından: "Allah"a kulluk edin, O'ndan başka tanrınız yoktur, sakınmaz mısınız?" diyen bir elçi gönderdik. *

33. Onun, inkarcı ve ahirete kavuşmayı yalanlayan milletinin ileri gelenleri ki Biz onlara bu dünya hayatında nimet vermiştik şöyle dediler: "Bu, yediğinizden yiyen, içtiğinizden içen sizin gibi bir insandan başka birşey değildir."

34. "Kendiniz gibi bir insana itaat ederseniz hüsrana uğrayacağınızda hiç şüphe yoktur."

35. "Öldüğünüz, toprak ve kemik yığını olduğunuz zaman tekrar dirilmenizle sizi tehdit mi ediyor?

36. "Oysa tehdit edildiğiniz şey ne kadar, hem de ne kadar uzak!"

37. "Hayat ancak bu dünyadakidir. Ölürüz ve yaşarız; tekrar diriltilmeyiz."

38. "Bu, sadece Allah'a karşı yalan uyduranın biridir. Biz ona inanmayız."

39. O peygamber: "Rabbim! Beni yalancı saymalarına karşılık bana yardım et" dedi.

40. Allah da: " Az sonra pişman olacaklar" buyurdu.

41. Gerçekten, onları bir çığlık yakaladı ve onları süprüntü yığını haline getirdik. Haksızlık eden millet, rahmetden ırak olsun!

42. Ardlarından başka nesiller varettik.

43. Hiçbir ümmet, kendi süresini ne çabuklaştırabilir ve ne de geciktirebilir.

44. Sonra birbiri peşinden peygamberlerimizi gönderdik. Her ümmete peygamberi geldikçe onu yalancı saydılar. Onları birbiri peşinden yok edip hepsini birer efsane yaptık. İnanmayan millet, rahmetden ırak olsun!

45-6. Sonra Musa ve kardeşi Harun'u, Firavun ve erkanına mucizelerimiz ve apaçık delille gönderdik. Büyüklük tasladılar. Zaten mağrur bir topluluktular.

47-8. Bu yüzden: "Milletleri bize kul iken, bizim gibi iki insana mı inanacağız?" deyip onları yalancı saydılar. Bu yüzden yok edildiler.

49. And olsun ki Musa'ya, doğru yola girsinler diye Kitap verdik.

50. Meryem oğlunu da, annesini de mucize kıldık. Her ikisini de, pınarı bulunan, oturmaya elverişli yüksek bir yere yerleştirdik. *

51. Ey Peygamberler! Temiz şeylerden yiyin, yararlı iş işleyin; doğrusu Ben, yaptığınızı bilirim.

52. Şüphesiz bu müslümanlık, bir tek din olarak sizin dininizdir ve Ben de Rabbinizim; öyleyse Benden sakının.

53. Ama insanlar din konusunda aralarında bölük bölük oldular. Her bölük kendi tuttuğu yoldan memnundur.

54. Onları bir süreye kadar sapıklıklarıyla başbaşa bırak.

55-6. Kendilerine mal ve oğullar vermekle, iyiliklerde onlar için acele ettiğimizi mi zannederler? Hayır; farkında değiller.

57-61. Rablerinden korkarak titreyenler, Rablerinin ayetlerine inananlar, Rablerine eş koşmayanlar, Rablerine dönecekleri için kalbleri ürpererek vermeleri gerekeni verenler, işte onlar iyi işlerde yarış ederler, o uğurda ileri geçerler.

62. Biz herkese ancak gücünün yeteceği kadar yükleriz. Katımızda gerçeği söyleyen bir kitap vardır; onlar haksızlığa uğratılmazlar.

63. Ama, kafirlerin kalbleri bundan habersizdir. Bundan başka da onların yapageldikleri işler de vardır.

64. Sonunda şımarık varlıklarını azabla yakaladığımız zaman feryat ederler.

65. Onlara şöyle deriz: "Bugün feryat etmeyin, doğrusu katımızdan bir yardım görmezsiniz."

66-7. "Ayetlerim size okunduğunda büyüklük taslayıp, gece ağzınıza geleni söyleyerek ardınıza dönüyordunuz."

68. Söyleneni hiç düşünmezler mi? Yoksa onlara, önce geçmiş atalarına gelmeyen bir şey mi geldi?

69. Veya peygamberlerini tanımadılar da; bu yüzden mi onu inkar

ediyorlar?

70. Ya da: "Onda delilik var" diyorlar öyle mi? Hayır; onlara gerçeği getirmiştir, ama çoğu ondan hoşlanmamaktadır.

71. Eğer gerçek onların heveslerine uysaydı, gökler, yer ve onlarda bulananlar bozulup giderdi. Onlara, kendilerine öğüt veren bir şey getirdik; onlar ise öğütlerinden yüz çevirirler.

72. Yoksa sen onlardan bir ücret mi istiyorsun? Rabbinin ecri daha iyidir. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

73-4. Aslında sen onları doğru yola çağırıyorsun ama, ahirete inanmayanlar bu yoldan sapmaktadırlar.

75. Biz onlara acısak ve başlarındaki sıkıntıyı gidersek bile, azgınlıkları içinde bocalayıp kalırlar.

76. And olsun ki, Biz onları azabla yakalamıştık, yine de Rablerine boyun eğmemiş ve yakarmamışlardı.

77. Sonunda onlara şiddetli bir azap kapısı açtığımız zaman ümitsiz kalıverdiler.*

78. Oysa, sizin için kulaklar, gözler ve kalbler vareden O'dur. Pek az şükrediyorsunuz.

79. Sizi yerde yaratıp yayan O'dur ve O'nun huzurunda toplanacaksınız.

80. Dirilten de, öldüren de O'dur. Gece ile gündüzün birbiri ardından gitmesi de O'nun emrine bağlıdır. Düşünmez misiniz?

81. Hayır; yine de öncekilerin dediklerini derler.

82-3. Öncekiler: "Ölüp toprak ve bir yığın kemik olduğumuzda mı diriltileceğiz? And olsun ki biz ve daha önce de babalarımız tehdit edilmişti; bu, öncekilerin masallarından başka birşey değildir" demişlerdi.

84. De ki: "Biliyorsanız söyleyin, yer ve onda bulunanlar kimindir?"

85. "Allah'ındır diyecekler, "Öyleyse ders almaz mısınız?" de.

86. "Yedi göğün de Rabbi, yüce arşın da Rabbi kimdir?" de.

87. "Allah'tır" diyecekler! "Öyleyse O'na karşı gelmekten sakınmaz mısınız?" de.

88. "Biliyorsanız söyleyin her şeyin hükümranlığı elinde olan, barındıran fakat himayeye muhtaç olmayan kimdir?"

89. "Allah'tır" diyecekler; "Öyleyse nasıl aldanıyorsunuz" de.

90. Hayır; Biz onlara gerçeği getirdik ama, onlar yalancıdırlar.

91. Allah çocuk edinmemiştir; O'nun yanında hiçbir tanrı yoktur, olsaydı, her tanrı kendi yarattığı ile beraber gider ve birbirinden üstün olmağa

çalışırlardı. Allah onların vasıflandırdıklarından münezzehtir.

92. O, görülmeyeni de, görüleni de bilir. Koştukları ortaklardan yücedir. *

93-4. De ki: "Rabbim! Onların tehdit olundukları şeyi bana mutlaka göstereceksen, o zaman beni zalim milletin içinde bulundurma Yarabbi.

95. Biz onlara vadettiğimizi sana elbette gösterebiliriz.

96. Kötülüğü en iyi ile sav. Onların vasıflandırmalarını Biz daha iyi biliriz.

97. De ki: "Rabbim! Şeytanların kışkırtmalarından Sana sığınırım."

98. "Rabbim! Yanımda bulunmalarından da Sana sığınırım."

99-0. Onlardan birine ölüm gelince: "Rabbim! Beni geri çevir, belki, yapmadan bıraktığımı tamamlar, iyi iş işlerim" der. Hayır; bu söylediği sadece kendi lafıdır. Tekrar diriltilecekleri güne kadar arkalarında geriye dönmeketen onları alıkoyon bir engel vardır.

101. Sura üflendiği zaman, o gün, aralarındaki soy yakınlığı fayda vermez ve birbirlerine de birşey soramazlar.

102. Tartıları ağır gelenler, işte onlar kurtuluşa ermiş olanlardır.

103. Tartıları hafif gelenler, işte onlar, kendilerine yazık edendir, cehennemde temellidirler.

104. Ateş onların yüzlerini yalar, dişleri sırıtıp kalır.

105. Allah: "Ayetlerim size okunurken onları yalanlıyordunuz değil mi?" der.

106. Şöyle derler: "Rabbimiz! Bizi bedbahtlığımız yenmişti; sapık bir millet olmuştuk."

107. "Rabbimiz! Bizi buradan çıkar, tekrar günaha dönersek, doğrusu zulmetmiş oluruz."

108-111. Allah: "İnin oradan! Benimle konuşmayın. Kullarımdan bir topluluk: "Rabbimiz! İnandık, artık bizi bağışla, bize acı. Sen acıyanların en iyisisin" diyordu. Siz ise, onları alaya alıyordunuz. Bu yaptıklarınız size Beni anmayı unutturuyordu. Onlara hep gülüyordunuz. Sabretmelerine karşılık bugün onları mükafatlandırdım. Doğrusu onlar kurtulanlardır" der.

112. Allah onlara yine: "Yeryüzünde kaç yıl kaldınız" der.

113. "Bir gün veya daha az bir süre kaldık, sayanlara sor" derler.

114-5. Allah' "Pek az kaldınız, keşki bilseydiniz! Sizi boşuna yarattığımızı ve Bize döndürülmeyeceğinizi mi sandınız?" der.

116. Gerçek hükümdar olan Allah yücedir. O'ndan başka tanrı yoktur. O, yüce arşın Rabbidir.

117. Allah'la beraber, varlığına hiçbir delili olmadığı halde başka tanrıya tapanın hesabını Rabbi görecektir. İnkarcılar elbette kurtulamazlar.

118. De ki: "Rabbim! Bağışla, merhamet et, Sen merhamet edenlerin en hayırlısısın."*

24. Nur Suresi

Bismillahirrahmanirrahim

1. Bu, indirip, hükümlerini kesinleştirdiğimiz suredir. Öğüt alasınız diye onda apaçık ayetler indirdik.

2. Zina eden kadın ve erkeğin herbirine yüzer değnek vurun. Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsanız, Allah'ın dini konusunda o ikisine acımayın. Onların ceza görmesine, inananlardan bir topluluk da şahit olsun.

3. Zina eden erkek, ancak zina eden veya putperest bir kadınla evlenebilir. Zina eden kadınla da, ancak zina eden veya putperest olan bir erkek evlenebilir. Bu, müminlere yasak edilmiştir.

4. İffetli kadınlara zina isnat edip de, sonra dört şahit getiremeyenlere seksen değnek vurun; ebediyen onların şahidliğini kabul etmeyin. İşte onlar yoldan çıkmış kimselerdir.

5. Ama bundan sonra, tevbe edip düzelenler bunun dışındadır. Şüphesiz Allah bağışlar ve merhamet eder.

6-7. Karılarına zina isnat edip de kendilerinden başka şahidleri olmayanların şahidliği, kendisinin doğru sözlülerden olduğuna Allah'ı dört defa şahit ttumasıyla olur. Beşincisinde, eğer yalancılardan ise Allah'ın lanetinin kendisine olmasını diler.

8-9. Kocasının yalancılardan olduğuna Allah'ı dört defa şahit tutması, cezayı kadından savar. Beşincisinde, kocası doğrulardan ise kendisinin Allah'ın gazabına uğramasını diler.

10. Allah'ın size nimet ve rahmeti bulunmasa ve Allah tevbeleri kabul eden ve Hakim olmasaydı suçlunun hemen cezasını verirdi. *

11. (Peygamber'in eşi hakkında) o yalanı uyduranlar içinizden bir güruhtur. Bunu kendiniz için kötü sanmayın, o sizin için hayırlı olmuştur. O kimselerden her birine kazandığı günah karşılığı ceza vardır; içlerinden elebaşılık yapana ise büyük azap vardır.

12. Onu işittiğiniz zaman, erkek kadın müminlerin, kendiliklerinden hüsnü zanda bulunup da: "Bu apaçık bir iftiradır" demeleri gerekmez miydi?

13. Dört şahit getirmeleri gerekmez miydi? İşte bunlar, şahit getirmedikçe Allah katında yalancı olanlardır.

14. Allah'ın dünya ve ahirette size lütuf ve merhameti olmasaydı, o kötü sözü yaymanızdan ötürü büyük bir azaba uğrardınız.

15. Onu dilinize dolamıştınız. Bilmediğiniz şeyleri ağzınıza

alıyordunuz. Onu önemsiz bir şey sanıyordunuz, oysa Allah katında önemi büyüktü.

16. O'nu işittiğinizde: "Bu konuda konuşmamız yakışık almaz; haşa, bu büyük bir iftiradır" demeniz gerekmez miydi?

17. Eğer mümin kişilerdenseniz, Allah buna benzer bir şeye bir daha dönememenizi tavsiye eder.

18. Allah size ayetleri açıkça bildirir. Allah bilendir, Hakim'dir.

19. Müminler arasından hayasızlığın yayılmasını arzu edenlere, işte onlara, dünya ve ahirette can yakıcı azap vardır. Allah bilir, siz ise bilmezsiniz.

20. Allah'ın size lütuf ve merhameti bulunmasaydı, Allah şefkatli ve merhametli olmasaydı hemen cezanızı verirdi. *

21. Ey İnananlar! Şeytana ayak uydurmayın. Kim şeytanın ardına takılırsa, bilsin ki, o, hayasızlığı ve fenalığı emreder. Allah'ın size lütuf ve merhameti bulunmasaydı, hiçbiriniz ebediyen temize çıkamazdı. Fakat Allah dilediğini temize çıkarır. Allah işitir ve bilir.

22. İçinizde lütuf ve servet sahibi olanlar, yakınlarına, düşkünlere ve Allah yolunda hicret edenlere, vermemek için yemin etmesinler, affetsinler, geçsinler. Allah'ın sizi bağışlmasından hoşlanmaz mısınız? Allah bağışlayandır, merhametli olandır.

23-4. İffetli, habersiz, mümin kadınlara zina isnat edenler dünya ve ahirette lanetlenmişlerdir. Kendi dilleri, elleri ve ayakları, yapmış olduklarına şahidlik ettikleri gün onlar büyük azaba uğrayacaklardır.

25. O gün, Allah onlara kesinleşmiş cezalarını verecektir. Allah'ın apaçık hak olduğunu bileceklerdir.

26. Kötü kadınlar, kötü erkeklere, kötü erkekler kötü kadınlara yakışırlar. İyi kadınlar, iyi erkeklere, iyi erkekler de iyi kadınlara yakışırlar. Bunlar, onların söylediklerinden uzaktırlar. İşte bunlara mağfiret ve cömertçe verilmiş rızık vardır. *

27. Ey inananlar! Evlerinizden başka evlere, izin almadan, seslenip sahiplerine selam vermeden girmeyiniz. Eğer düşünürseniz bu sizin için daha iyidir.

28. Eğer evde kimseyi bulamazsanız, yine de size izin verilmedikçe içeriye girmeyiniz. Size "Dönün" denirse dönün. Bu, sizi daha çok temize çıkarır. Allah yaptıklarınızı bilir.

29. İçinde malınız bulunan boş evlere girmenizde bir sorumluluk yoktur. Allah, açığa vurduğunuzu da, gizlediğinizi de bilir.

30. Mümin erkeklere söyle: Gözlerini bakılması yasak olandan çevirsinler, mahrem yerlerini, korusunlar. Bu, onların arınmasını daha iyi sağlar. Allah yaptıklarından şüphesiz haberdardır.

31. Mümin kadınlara da söyle: Gözlerini bakılması yasak olandan çevirsinler, iffetlerini korusunlar. Süslerini, kendiliğinden görünen kısmı müstesna, açmasınlar. Baş örtülerini yakalarının üzerine salsınlar. Süslerini kocaları veya babaları ve kayınpederleri veya oğulları veya kocalarının oğulları veya kardeşleri veya erkek kardeşlerinin oğulları veya kızkardeşlerinin oğulları veya müslüman kadınları veya cariyeleri veya erkekliği kalmamış hizmetçiler, ya da kadınların mahrem yerlerini henüz anlamayan çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri süslerin bilinmesi için ayaklarını yere vurmasınlar. Ey inananlar! Saadete ermeniz için hepiniz tevbe ederek Allah'ın hükmüne dönün.

32. İçinizdeki bekarları, kölelerinizden ve cariyelerinizden iyi olanları evlendirin. Eğer yoksul iseler, Allah onları lutfu ile zenginleştirir. Allah lütfu bol olandır, bilendir.

33. Evlenemeyenler, Allah kendilerini lutfu ile zenginleştirene kadar iffetli davransınlar. Kölelerinizden hür olmak için bedel vermek isteyenlerin, onlarda bir iyilik görürseniz, bedel vermelerini kabul edin. Onlara Allah'ın size verdiği maldan verin. Dünya hayatının geçici menfaatini elde etmek için, iffetli olmak isteyen cariyelerinizi fuhşa zorlamayın. Kim onları buna zorlarsa bilsin ki Allah hiç şüphesiz onu değil zorlanan kadınları bağışlar ve merhamet eder.

34. And olsun ki, size apaçık ayetler, sizden önce geçenlerden misal ve sakınanlara öğüt indirdik. *

35. Allah göklerin ve yerin Nur'udur. O'nun nuru, içinde ışık bulunan bir kandil yuvasına benzer. O ışık bir cam içindedir, cam ise, sanki inci gibi parlayan bir yıldızdır; bu ne yalnız doğuda ve ne de yalnız batıda bulunan bereketli zeytin ağacından yakılır. Ateş değmese bile, nerdeyse yağın kendisi aydınlatacak! Nur üstüne nurdur. Allah dilediğini nuruna kavuşturur. Allah insanlara misaller verir. O, herşeyi bilir.

36. Allah'ın yüksek tutulmasına ve içlerinden adının anılmasına izin verdiği evlerde, insanlar sabah akşam O'nu tesbih ederler.

37. Bunları ne ticaret ve ne de alışveriş Allah'ı anmaktan, namaz kılmaktan, zekat vermekten alıkoyar. Bunlar, gönüllerin ve gözlerin döneceği günden korkarlar.

38. Allah, onları işlediklerinin en güzeliyle mükafatlandırır ve

lütfundan onlara fazlasıyla verir. Allah dilediğini hesapsız şekilde rızıklandırır.

39. İnkar edenlerin işleri engin çöllerdeki serap gibidir. Susayan kimse onu su zanneder, fakat oraya geldiğinde hiçbir şey bulamaz. Orada Allah'ı bulur ve O da hesabını görür. Allah hesabı çabuk görendir.

40. Veya egin denizin karanlıklarına benzer. Onu üstüste dalgalar ve dalgaların üstünde de bulutlar örter; karanlıklar üstünde karanlıklar; insan elini uzattığı zaman, nerdeyse onu bile göremez. Allah'ın nur vermediği kimsenin nuru olmaz. *

41. Göklerde ve yerde olan kimselerin, sıra sıra uçan kuşların Allah'ı tesbih ettiğini görmez misin? Her biri kendi niyaz ve tesbihini bilir. Allah, onların yaptıklarını bilendir.

42. Göklerin ve yerin hükümranlığı Allah'ındır. Dönüş Allah'adır.

43. Bilmez misiniz ki, Allah bulutları sürer, sonra onları bir araya getirir; üstüste yığar, sen de onların arasından yağmur yağdığını görürsün. Gökten içinde dolu bulunan dağlar gibi bulutlar indirir, dilediğini ona uğratır, dilediğinden de uzak tutar. Bu bulutların şimşeğinin parıltısı nerdeyse gözleri alır!

44. Allah geceyi gündüze, gündüzü geceye çevirir. Doğrusu, görebilenler için bunda ibretler vardır.

45. Allah blütün canlıları sudan yaratmıştır. Kimi karnı üzerinde sürünür, kimi iki ayakla yürür, kimi dört ayakla yürür. Allah dilediğini yaratır, Allah şüphesiz herşeye Kadir'dir.

46. And olsun ki, açıklayıcı ayetler indirmişizdir. Allah dilediğini doğru yola eriştirir.

47. Münafıklar: "Allah'a ve Peygamber'e inandık, itaat ettik" derler; sonra da bir takımı yüz çevirirler. İşte bunlar inanmış değillerdir.

48. Aralarında hüküm vermek üzere Allah'a ve peygamberine çağırıldıkları zaman, bir takımı hemen yüz çevirirler. İşte bunlar inanmış değillerdir.

49. Ama hak kendilerinden tarafa ise, itaatla koşa koşa gelirler.

50. Kalplerinde hastalık mı var, yoksa şüphelenmişler midir, yahut Allah'ın ve peygamberinin onlara haksızlık yapacağından mı korkmaktadırlar? Hayır; onlar sadece zalimdirler. *

51. Aralarında hüküm verilmek üzere Allah'a ve peygambere çağırıldıkları vakit: "İşittik, itaat ettik" demek, ancak müminlerin sözüdür, işte saadete erenler onlardır.

52. Allah'a ve Peygambere itaat eden, Allah'tan korkan ve O'ndan sakınan kimseler, işte onlar kurtulanlardır.

53. Eğer kendilerine emredersen, o iki yüzlüler, savaşa çıkacaklarına bütün güçleriyle yemin ederler. De ki: "Yemin etmeyin; itaatiniz malumdur. Allah yaptıklarınızdan şüphesiz haberdardır."

54. De ki: "Allah'a itaaat edin; Peygambere itaat edin." Eğer yüz çevirirseniz, bilin ki o Peygamber, kendisine yükletilenden ve siz de kendinize yükletilenden sorumlusunuz. Eğer O'na itaat ederseniz doğru yolu bulursunuz, Peygambere düşen sadece, apaçık tebliğdir.

55. Allah, içinizden inanıp yararlı iş işleyenlere, onlardan öncekileri halef kıldığı gibi, onları da yeryüzüne halef kılacağına, onlar için beğendiği dini temelli yerleştireceğine, korkularını güvene çevireceğine dair söz vermiştir. Çünkü onlar Bana kulluk eder, hiçbirşeyi Bana ortak koşmazlar. Bundan sonra inkar eden kimseler, işte onlar artık yoldan çıkmış olanlardır.

56. Namaz kılın, zekat verin, peygamebere itaat edin ki size merhamet edilsin.

57. İnkar edenlerin, Bizi yeryüzünde aciz bırakacaklarını sanmayasın. Varacakları yer ateştir. Ne kötü dönüştür! *

58. Ey inananlar! Ellerinizin altında olan köle ve cariyeler ve sizden henüz erginliğe ermemiş olanlar, sabah namazından önce, öğle sıcağında soyunduğunuzda ve yatsı namazından sonra yanınıza gireceklerinde üç defa izin istesinler. Bunlar, sizin açık bulunabileceğiniz üç vakittir. Bu vakitlerin dışında birbirinizin yanına girip çıkmakta size de, onlara da bir sorumluluk yoktur. Allah size ayetlerini böylece açıklar. Allah bilendir, Hakim'dir.

59. Çocuklarınız erginlik çağına gelince, büyüklerinin izin istediği gibi, onlar da her defasında izin istesinler. Allah size ayetlerini böylece açıklar. Allah bilendir, Hakim'dir.

60. Evlenme ümidi kalmayan, ihtiyarlayıp oturmuş kadınlara, süslerini açığa vurmamak şartiyle, dış esvaplarını çıkarmaktan ötürü sorumluluk yoktur; ama sakınmaları kendileri için daha iyi olur. Allah işitir ve bilir.

61. Kör için bir sorumluluk yoktur. Topal için bir sorumluluk yoktur. Hastaya da bir sorumululuk yoktur. Evlerinizde veya babalarınızın evlerinde veya annelerinizin evlerinde veya erkek kardeşlerinizin evlerinde veya kız kardeşlerinizin evlerinde veya amcalarınızın evlerinde veya halalarınızın evlerinde veya dayılarınızın evlerinde veya teyzelerinizin evlerinde veya kahyası olup anahtarları elinde olan evlerde, ya da dostlarınızın evlerinde

izinsiz yemek yemenizde bir sorumluluk yoktur. Bir arada veya ayrı ayrı yemenizde de bir sorumluluk yoktur. Evlere girdiğiniz zaman, kendinize ehlinize Allah katından bereket, esenlik ve güzellik dileyerek selam verin. Allah size ayetleri, düşünesiniz diye böylece açıklar. *

62. Doğrusu Allah'a ve Peygamberine inanan müminler, Peygamberle beraber bir işe karar vermek için toplandıklarında, ondan izin almaksızın gitmezler. Senden izin isteyenler, işte onlar, Allah'a ve peygamberine inananlardır. Bazı işleri için senden izin isterlerse, içlerinden dilediğine izin ver, Allah'tan, onların bağışlanmalarını dile. Allah şüphesiz bağışlar, merhamet eder.

63. Peygamberin çağrısını, kendi aranızda birbirinizi çağırmanız gibi tutmayın. Allah, içinizden sıvışıp gidenleri şüphesiz bilir. O'nun buyruğuna aykırı hareket edenler, başlarına bir belanın gelmesinden veya can yakıcı bir azaba uğramaktan sakınsınlar.

64. Dikkat edin; göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır. O, içinde bulunduğunuz durumu da, kendisine döndürüleceğiniz günü de gerçekten bilir. Onlara işlediklerini haber verir. Allah herşeyi bilir.*

25. Furkan Suresi

Bismillahirrahmanirrahim

1-2. Göklerin ve yerin hükümranlığı kendisinin olan, çocuk edinmeyen, hükümranlıkta ortağı bulunmayan, herşeyi yaratıp bir ölçüye göre düzenleyen ve dünyaları uyarmak üzere kuluna hakkı batıldan ayırdeden Kuran'ı indiren Allah yücelerin yücesidir.

3. Kafirler, O'nu bırakıp, birşey yaratamayan, bilakis kendileri yaratılmış olan, kendilerine ne zarar ve ne de fayda verebilen; öldürmeye, diriltmeye ve ölümden sonra tekrar canlandırmaya güçleri yetmeyen tanrılar edindiler.

4. İnkar edenler: "Bu Kuran uydurmadır, ona başka bir topluluk yardım etmiştir" diyerek haksız ve asılsız bir söz uydurdular.

5. "Kuran öncekilerin masallarıdır; başkalarına yazdırıp sabah akşam kendisine okunmaktadır" dediler.

6. De ki: "Onu, göklerin ve yerin sırrını bilen indirmiştir. Şüphesiz O, bağışlayandır, merhamet edendir."

7-8. Şöyle dediler: "Bu ne biçim peygamber ki yemek yer, sokaklarda gezer? Ona, beraberinde bulunup uyaran bir melek indirilseydi ya! Yahut, kendisine bir hazine verilseydi, veya besleneceği bir bahçe olsaydı ya!" Bu zalimler, inananlara: "Siz sadece büyülenmiş bir adama uyuyorsunuz" dediler.

9. Sana nasıl misaller getirdiklerine bir bak! Onlar sapmışlardır, yol bulamazlar.*

10. Dilerse sana, bunlardan daha iyi olan, içlerinden ırmaklar akan cennetler verebilen ve köşkler kurabilen Allah yücelerin yücesidir.

11. Zaten onlar, kıyamet saatini de yalanladılar. O saaatin geleceğini yalanlayanlara çılgın alevli bir ateş hazırlamışızdır.

12. Bu ateş, onlara uzak bir yerden gözükünce, onun kaynamasını ve uğultusunu işitirler.

13. Elleri boyunlarına bağlanarak, dar bir yerden atıldıkları zaman, orada, yok olup gitmeyi isterler.

14. "Bir kere yok olmayı değil, birçok defa yok olmayı isteyin" denir.

15. De ki: "Bu mu iyidir, yoksa Allah'a karşı gelmekten sakınanlara mükafat ve gidilecek yer olarak söz verilen ebedi cennet mi daha iyidir?"

16. Temelli kalacakları cennette diledikleri şeyleri bulurlar. Bu,

Rabbinin yerine getirilmesi istenen bir vadidir.

17. O gün Rabbin onları ve Allah'ı bırakıp da taptıkları şeyleri toplar ve: "Bu kullarımı siz mi saptırdınız, yoksa kendi kendilerine mi yoldan saptılar? der.

18. Onlar: "Haşa; Seni bırakıp başka dostlar edinmek bize yaraşmaz; fakat Sen onlara ve babalarına nimetler verdin de sonunda Seni anmayı unuttular ve helaki hak eden bir millet oldular" derler.

19. "Söylediklerinizde sizi yalancı çıkardılar, artık kendinizden azabı çeviremez, yardım da göremezsiniz. Zulmedenlerinize büyük bir azap tattıracağız" denir.

20. Senden önce gönderdiğimiz bütün peygamberler de, şüphesiz, yemek yerler, sokaklarda gezerlerdi. Ey insanlar! Sabreder misiniz diye sizi birbirinizle sınarız. Rabbin her şeyi görür. *

21. Bizimle karşılaşmayı ummayanlar: "Bize ya melekler indirilmeli, ya da Rabbimiz'i görmeliyiz" derler. And olsun ki kendi kendilerine büyüklenmişler, azgınlıkta pek ileri gitmişlerdir.

22. Melekleri gördükleri gün, işte o gün, suçlulara iyi haber yoktur. Melekler: "İyi haber size yasaktır, yasak!" derler.

23. Yaptıkları her işi ele alır, onu toz duman ederiz.

24. O gün, cennetliklerin kalacağı yer çok iyi, dinlenecekleri yer çok güzeldir.

25. O gün, gök beyaz bulutlar halinde parçalanacak ve melekler bölük bölük indirilecektir.

26. O gün gerçek hükümdarlık Rahman'ındır. İnkarcılar için yaman bir gündür.

27-9. O gün, zalim kimse ellerini ısırıp: "Keşki Peygamberle beraber bir yol tutsaydım, vay başıma gelene; keşki falancayı dost edinmeseydim. And olsun ki beni, bana gelen Kuran'dan o saptırdı. Şeytan insanı yalnız ve yardımcısız bırakıyor" der.

30. Peygamber: "Ey Rabbim! Doğrusu milletim bu Kuran'ı terketmişti" der.

31. Her peygamber için, böylece suçlulardan bir düşman ortaya koyarız. Doğruyu gösterici ve yardımcı olarak, Rabbin yeter.

32. İnkar edenler: "Kuran ona bir defada indirilmeliydi" derler. Oysa Biz onu böylece senin kalbine yerleştirmek için azar azar indirir ve onu ağır ağır okuruz.

33. Sana bir misal vermezler ki, Biz onun gerçeğini ve en iyi

anlaşılanını sana vermemiş olalım.

34. Cehennemde yüzü koyun toplanacak olanlar, işte onların yerleri en kötü ve yolları da en sapıktır. *

35. And olsun ki Musa'ya Kitap verdik, kardeşi Harun'u da kendisine vezir yaptık.

36. "Ayetlerimizi yalanlayan millete gidin" dedik. Sonunda o milleti yerle bir ettik.

37. Nuh milletini de, peygamberleri yalanladıkları zaman suda boğduk ve kendilerini insanlar için bir ibret kıldık. Zalimlere can yakıcı azap hazırlamışızdır.

38. Ad, Semud milletleri ile Ress'lileri ve bunların arasında birçok nesilleri de yerle bir ettik.

39. Her birine misaller vermiştik ama, dinlemedikleri için hepsini kırdık geçirdik.

40. Bu putperestler and olsun ki, bela yağmuruna tutulmuş olan kasabaya uğramışlardı. Onu görmediler mi? Hayır: Tekrar dirilmeyi ummuyorlardı.

41. Seni gördükleri zaman, "Allah'ın gönderdiği elçi bu mudur?" diye alaya almaktan başka birşey yapmazlar.

42. Tanrılarımız üzerinde direnmeseydik, doğrusu neredeyse bizi onlardan uzaklaştıracaktı" derler. Azabı gördükleri zaman, kimin yolunun sapık olduğunu bileceklerdir.

43. Hevesini kendine tanrı edineni gördün mü? Ona sen mi vekil olacaksın?

44. Yoksa çoklarının söz dinlediklerini veya aklettiklerini mi sanırsın? Onlar şüphesiz davarlar gibidir, belki daha da sapık yolludurlar. *

45-6. Rabbinin gölgeyi nasıl uzattığını görmez misin? İsteseydi onu durdururdu. Sonra Biz güneşi, ona delil kılıp yavaş yavaş Kendimize çekmişizdir.

47. Size geceyi örtü, uykuyu rahatlık kılan, gündüzü çalışma zamanı yapan Allah'tır.

48-9. Rüzgarları rahmetinin önünde müjdeci gönderen O'dur. Ölü bir yeri diriltmek ve yarattığımız nice hayvan ve insanları sulamak için gökten tertemiz su indirmişizdir.

50. And olsun ki öğüt almaları için ülkeler arasında yer yer türlü türlü yağmur yağdırmışızdır. Buna rağmen insanların çoğu nankörlükte direnmiştir.

51. Dileseydik, her kasabaya bir uyarıcı gönderirdik.

52. Sen, inkarcılara uyma, onlara karşı olanca gücünle savaş.

53. Birinin suyu tatlı ve kolay içimli, diğerininki tuzlu ve acı olan iki denizi salıverip aralarına da, karışmalarına engel olan bir sınır koyan Allah'tır.

54. İnsanı sudan yaratarak, ona soy sop veren O'dur. Rabbin herşeye Kadir'dir.

55. Allah'ı bırakıp, kendilerine fayda da zarar da veremeyen şeylere kulluk ederler. İnkar eden, Rabbine karşı gelenin yardımcısıdır.

56. Biz seni sadece müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik.

57. De ki: "Ben buna karşı sizden bir ücret değil, ancak, Rabbine doğru bir yol tutmak dileyen kimseler olmanızı istiyorum."

58. Ölümsüz, diri olan Allah'a güven, O'nu överek tesbih et. Kullarının günahlarından haberdar olarak kendisi yeter.

59. Gökleri, yeri ve ikisinin arasındakileri altı günde yaratan sonra da arşa hükmeden Rahman'dır. Bunu bir bilene sor.

60. [S] Onlara: "Rahman'a secdeye varın" dendiği zaman "Rahman da nedir? Emrettiğine mi secdeye varacağız?" derler. Bu, onların nefretini artırır. *

61. Gökte burçlar vareden, orada ışık saçan güneş ve aydınlatan ayı yaratan Allah, yücelerin yücesidir.

62. İbret almak veya şükretmek dileyen kimseler için gece ile gündüzü birbiri ardınca getiren O'dur.

63. Rahman kulları yeryüzünde mütevazi yürürler. Bilgisizler kendilerine takıldıkları zaman onlara güzel ve yumuşak söz söylerler.

64. Onlar, gecelerini Rableri için kıyama durarak ve secdeye vararak geçirirler.

65-6. Onlar, "Rabbimiz! Bizden cehennem azabını uzaklaştır; doğrusu onun azabı sürekli ve acıdır. Orası şüphesiz kötü bir yer ve kötü bir duraktır" derler.

67. Onlar, sarfettikleri zaman ne israf ederler ne de cimrilik, ikisi arasında orta bir yol tutarlar.

68. Onlar, Allah'ın yanında başka tanrı tutup ona yalvarmazlar. Allah'ın haram kıldığı cana haksız yere kıymazlar. Zina etmezler. Bunları yapan günaha girmiş olur.

69. Kıyamet günü azabı kat kat olur, orada, alçaltılarak temelli kalır.

70. Ancak tevbe eden, inanıp yararlı iş işleyenlerin, işte Allah onların

kötülüklerini iyiliklere çevirir. Allah bağışlar ve merhamet eder.

71. Kim tevbe edip yararlı iş işlerse, şüphesiz o, Allah'a gereği gibi yönelmiş olur.

72. Onlar yalan yere şehadet etmezler; faydasız birşeye rastladıkları zaman yüz çevirip vakarla geçerler.

73. Kendilerine Rablerinin ayetleri hatırlatıldığı zaman, onlara karşı kör ve sağır davranmazlar.

74. Onlar: "Rabbimiz! Bize eşlerimizden ve çocuklarımızdan gözümüzün aydınlığı olacak insanlar ihsan et ve bizi, Allah'a karşı gelmekten sakınanlara önder yap" derler.

75. İşte onlar, sabrettiklerinden ötürü cennetin en yüksek dereceleriyle mükafatlandırılırlar. Orada esenlik ve dirlik dilekleriyle karşılanırlar.

76. Orada temellidirler. Orası ne güzel bir yer ve ne güzel duraktır!

77. De ki: "İbadetiniz olmasa Rabbim size ne diye değer versin?" Ey inkarcılar! Yalanladığınız için, azap yakanızı bırakmayacaktır.*

26. Şuara Suresi

Bismillahirrahmanirrahim

1. Ta, Sin, Mim.

2. Bunlar apaçık Kitap'ın ayetleridir.

3. İnanmıyorlar diye nerdeyse kendini mahvedeceksin.

4. Biz dilesek onlara gökten bir mucize inidiririz de ona boyun eğip kalırlar.

5. Rahman'dan kendilerine gelen her yeni öğütten mutlaka yüz çevirirler.

6. Evet, yalanladılar; alay edip durdukları şeylerin haberleri kendilerine ulaşacaktır.

7. Yeryüzüne bakmazlar mı? Orada, bitkilerden nice güzel çiftler yetiştirmişizdir.

8. Şüphesiz bunlarda Allah'ın kudretine işaret vardır, ama çoğu inanmazlar.

9. Rabbin şüphesiz güçlüdür, merhametlidir. *

10-1. Rabbin Musa'ya: "Haksızlık eden millete, Firavun'un milletine git" diye nida etmişti. "Haksızlıktan sakınmazlar mı?"

12-4. Musa: "Rabbim! Doğrusu beni yalanlamalarından korkuyorum; göğsüm daralıyor, dilim açılmıyor. Onun için Harun'a da elçilik ver. Onların bana isnat ettikleri bir suç da vardır. Beni öldürmelerinden korkuyorum" demişti.

15-7. Allah: "Hayır; ikiniz mucizlerimizle gidiniz. Doğrusu Biz sizinle beraber dinlemekteyiz. Firavun'a varınız: "Biz şüphesiz alemlerin Rabbinin elçisiyiz; İsrailoğullarını bizimle beraber gönder, deyiniz" demişti.

18-9. Firavun Musa'ya: "Biz seni çocukken yanımıza alıp büyütmedik mi? Hayatının birçok yıllarını aramızda geçirmedin mi? Sonunda yapacağnı da yaptın. Sen nankörün birisin" dedi.

20-2. Musa: "O işi kasden yaptımsa sapıklardan biri sayılırım. Bu yüzden sizden korkunca aranızdan kaçtım. Sonra, Rabbim bana hikmet verip, beni peygamber yaptı. Başıma kaktığın bu nimet, İsrailoğullarını kendine köle ettiğinden ötürüdür" dedi.

23. Firavun: "Alemlerin Rabbi de nedir?" dedi.

24. Musa: Kesin olarak inanacaksanız, bilin ki O göklerin, yerin ve ikisinin arasında bulunanların Rabbidir" dedi.

25. Yanında bulunanlara: "İşitmiyor musunuz?" dedi.

26. "O sizin de Rabbiniz, önce geçmiş atalarınızın da Rabbidir" dedi.

27. Firavun, çevresindekilere: "Size gönderilen peygamberiniz şüphesiz delidir" dedi.

28. Musa: "Eğer akledebilen kimselerseniz bilin ki O, doğunun, batının ve ikisinin arasında bulananların Rabbidir" dedi.

29. Firavun: "Benden başkasını tanrı edinirsen, and olsun ki seni zindanlık ederim" dedi.

30. Musa: "Sana apaçık bir şey getirmiş isem de mi?" dedi.

31. Firavun: "Doğru sözlülerden isen haydi getir" dedi.

32. Bunun üzerine Musa değneğini attı, besbelli bir yılan oluverdi.

33. Elini çıkardı, bakanlara bembeyaz göründü. *

34-5. Firavun çevresinde bulunan ileri gelenlere: "Doğrusu bu bilgin bir sihirbaz; sizi sihirle yurdunuzdan çıkarmak istiyor; ne buyurursunuz? dedi.

36-7. "Onu ve kardeşini alıkoy, şehirlere, sana bütün bilgin sihirbazları getirecek toplayıcılar gönder" dediler.

38. Sihirbazlar, belirli bir günün bildirilen vaktinde taplandılar.

39. İnsanlara: "Siz de toplanır mısınız?" denildi.

40. "Sihirbazlar üstün gelirlerse biz de onlara uyarız" dediler.

41. Sihirbazlar geldiklerinde, Firavun'a; "Biz üstün gelirsek, şüphesiz bize bir ücret vardır değil mi?" dediler.

42. Firavun: "Evet; o takdirde siz gözde kimselerden olacaksınız" dedi.

43. Musa onlara: "Ne atacaksanız atın" dedi.

44. Onlar da iplerini ve değneklerini attılar ve: "Firavun hakkı için, şüphesiz, biz üstün geleceğiz" dediler.

45. Bunun üzerine Musa değneğini attı; onların uydurduklarını yutmağa başlayıverdi.

46-8. Bunu gören sihirbazlar secdeye kapanarak: "Alemlerin Rabbine, Musa ve Harun'un Rabbine inandık" dediler.

49. Firavun: "Ben size izin vermeden ona iman mı ettiniz? Muhakkak ki o, size sihri öğreten büyüğünüzdür. Şimdi bileceksiniz; ellerinizi ayaklarınızı, and olsun, çaprazlama kestireceğim, hepinizi astıracağım" dedi.

50-1. İman eden sihirbazlar: "Zararı yok, biz şüphesiz Rabbimize döneceğiz; inanların ilki olmamızdan ötürü, Rabbimizin kusurlarımızı bize bağışlayacağını umarız" dediler. *

52. Biz Musa'ya: "Kullarımı geceleyin yola çıkar; şüphesiz takip edileceksiniz" diye vahyettik.

53-6. Bu arada Firavun şehirlere, "Doğrusu bunlar bizi öfkelendiren döküntü azınlıklardır; hepimiz tedbirli olmalıyız" diyen münadiler gönderdi.

57-9. Ama biz Firavun ve adamlarını bahçelerden, pınar başlarından, hazinelerden ve şerefli makamlardan çıkardık. Böylece oralara İsrailoğullarını mirasçı kıldık.

60. Firavun ve adamları güneş üzerlerine doğarken onların ardına düştüler.

61. İki topluluk birbirini gördüğünde, Musa'nın adamları: "İşte yakalandık" dediler.

62. Musa: "Hayır; Rabbim benimle beraberdir, bana elbette yol gösterecektir" dedi.

63. Bunun üzerine Biz Musa'ya: "Değneğinle denize vur" diye vahyettik. Hemen deniz ikiye ayrıldı, her parçası yüce bir dağ gibiydi.

64. İşte oraya, geridekileri de yaklaştırdık.

65. Musa ve beraberinde bulunanların hepsini kurtardık.

66. Öbürlerini suda boğduk.

67. Bunda şüphesiz ders vardır, ama çoğu inanmamıştır.

68. Doğrusu Rabbin, güçlü olandır, merhamet edendir. *

69. Onlara İbrahim'in kıssasını anlat.

70. İbrahim, babasına ve milletine: "Nelere tapıyorsunuz?" demişti.

71. "Putlara tapıyoruz, onlara bağlanıp duruyoruz" demişlerdi.

72-3. İbrahim: "Çağırdığınız zaman sizi duyarlar veya size bir fayda ve zarar verirler mi?" demişti.

74. "Hayır ama, babalarımızı da bu şekilde ibadet ederken bulduk" demişlerdi.

75-83. İbrahim: "Eski atalarınızın ve sizin nelere taptıklarınızı görüyor musunuz? Doğrusu onlar benim düşmanımdır. Dostum ancak alemlerin Rabbidir. Beni yaratan da, doğru yola eriştiren de O'dur. Beni yediren de, içiren de O'dur. Hasta olduğumda bana O şifa verir. Beni öldürecek, sonra da diriltecek O'dur. Ahiret gününde yanılmalarımı bana bağışlamasını umduğum O'dur. Rabbim! Bana hikmet ver ve beni iyiler arasına kat.

84-9. Sonrakilerin beni güzel şekilde anmalarını sağla. Beni nimet cennetine varis olanlardan kıl. Babamı da bağışla, o şüphesiz sapıklardandır. İnsanların diriltileceği gün, Allah'a temiz bir kalble gelenden başka kimseye

malın ve oğulların fayda vermeyeceği gün, beni rezil etme" demişti.

90-1. O gün cennet Allah'a karşı gelmekten sakınanlara yaklaştırılır. Cehennem de azgınlara gösterilir.

92-3. Onlara: "Allah'ı bırakıp taptıklarınız nerededir. Size yardım ediyorlar mı veya kendilerine yardımları dokunuyor mu?" denilir.

94-5. Onlar, azgınlar ve İblis'in adamları, hepsi, tepetakla oraya atılırlar.

96-102. Orada putlarıyla çekişerek: "Vallahi biz apaçık bir sapıklıkta idik; çünkü biz sizi alemlerin Rabbine eşit tutmuştuk; bizi saptıranlar ancak suçlulardır; şimdi şefaatçımız, yakın bir dostumuz yoktur; keşki geriye bir dönüşümüz olsa da inananlardan olsak derler.

103. Bunda şüphesiz bir ders vardır ama çoğu inanmamıştır.

104. Rabbin şüphesiz güçlüdür, merhametlidir.*

105. Nuh'un milleti peygamberlerini yalanladı.

106-110. Kardeşleri Nuh, onlara: "Allah'a karşı gelmekten sakınmaz mısınz? Doğrusu ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim. Allah'tan sakının ve bana itaat edin. Buna karşı sizden bir ücret istemiyorum. Benim ecrim ancak Alemlerin Rabbine aittir. Artık Allah'tan sakının ve bana itaat edin" dedi.

111. "Sana mı inanacağız? Sana en rezil kimseler uymaktadır" dediler.

112-5. Nuh: "Onların yaptıkları hakkında bir bilgim yoktur; hesabları Rabbime aittir, düşünsenize! Ben inananları kovacak değilim. Ben sadece açıkça uyarıcıyım" dedi.

116. "Ey Nuh! Eğer bu işe son vermezsen, şüphesiz taşlanacaklardan olacaksın" dediler.

117-8. Nuh: "Rabbim! Milletim beni yalanladı. Benimle onların arasında Sen hüküm ver. Beni ve beraberimdeki inananları kurtar" dedi.

119. Bunun üzerine onu ve beraberinde bulunanları, dolu bir gemi içinde taşıyarak kurtardık.

120. Sonra de geride kalanları suda boğduk.

121. Doğrusu bunda bir ders vardır, ama çoğu inanmamıştır.

122. Rabbin şüphesiz güçlüdür, merhametlidir. *

123. Ad milleti de peygamberleri yalanladı.

124-135. Kardeşleri Hud, onlara: "Allah'a karşı gelmekten sakınmaz mısınız? Doğrusu ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim; Allah'tan sakının ve bana itaat edin. Buna karşı sizden bir ücret istemiyorum; benim

ecrim ancak alemlerin Rabbine aittir. Siz her yüksek yere koca bir bina kurup, boş şeyle mi uğraşırsınız? Temelli kalacağınızı umarak sağlam yapılar mı edinirsiniz? Yakaladığınızı zorbaca mı yakalarsınız? Artık Allah'tan sakının ve bana itaat edin. Bildiğiniz şeyleri size verenden sakının; davarları, oğulları, bahçeleri ve akarsuları size O vermiştir. Doğrusu hakkınızda büyük günün azabından korkuyorum" dedi.

136. "İster öğüt ver, ister öğüt verenlerden olma, bizce birdir.

137-8. Bu durumumuz öncekilerin geleneğidir. Biz azaba uğratılacak da değiliz" dediler.

139. Böylece onu yalanladılar; Biz de kendilerini yok ettik. Bunda şüphesiz ki ders vardır; ama çoğu inanmamıştır.

140. Doğrusu Rabbin güçlüdür, merhametlidir. *

141. Semud milleti de peygamberleri yalanladı.

142-152. Kardeşleri Salih onlara: "Allah'a karşı gelmekten sakınmaz mısınız? Doğrusu ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim; artık Allah'tan sakının ve bana itaat edin. Ben buna karşı sizden bir ücret istemiyorum; benim ecrim ancak alemlerin Rabbine aittir. Burada bahçelerde, pınar başlarında, ekinler, salkımları sarkmış hurmalıklar arasında güven içinde bırakılır mısınız? Dağlarda ustalıkla evler oyar mısınız? Artık Allah'tan sakının, bana itaat edin. Yeryüzünü ıslah etmeyip, bozgunculuk yapan beyinsizlerin emirlerine itaat etmeyin" dedi.

153-4. "Sen şüphesiz büyülenmişin birisin; bizim gibi bir insandan başka birşey değilsin. Eğer doğru sözlü isen bir belge getir" dediler.

155-6. Salih: " İşte belge bu devedir. Kuyudan su içmek hakkı belirli bir gün onun ve belirli bir gün de sizindir; sakın ona bir kötülük yapmayın, yoksa sizi büyük günün azabı yakalar" dedi.

157. Onlar ise deveyi kestiler; ama pişman da oldular.

158. Bunun üzerine onları azap yakaladı. Doğrusu bunda bir ders vardır, fakat çoğu inanmamıştır.

159. Rabbin şüphesiz güçlüdür, merhametlidir. *

160. Lut milleti de peygamberleri yalanladı.

161-6. Kardeşleri Lut, onlara: "Allah'a karşı gelmekten sakınmaz mısınız? Doğrusu ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim. Artık Allah'tan sakının ve bana itaat edin. Buna karşı sizden bir ücret istemiyorum; benim ecrim ancak alemlerin Rabbine aittir. Rabbinizin sizin için yarattığı eşleri bırakıp da, insanlar arasında, erkeklere mi yaklaşıyorsunuz? Doğrusu siz azmış bir milletsiniz" dedi.

167. "Ey Lut! Bu sözlerinden vazgeçmezsen, mutlaka kovulacaksın" dediler.

168-9. Lut: "Doğrusu yaptığınıza çok kızanlardanım. Rabbim! Beni ve ailemi bunların yapageldiği kötülükten kurtar" dedi.

170-1. Bunun üzerine geride kalan yaşlı bir kadın dışında, onu ve ailesini, hepsini kurtadık.

172. Diğerlerini yerle bir ettik.

173. Üzerlerine de yağmur yağdırdık. Uyarılan fakat yola gelmeyenlerin yağmuru ne kötü idi!

174. Şüphesiz bunda bir ders vardır, ama çoğu inanmamıştır.

175. Doğrusu Rabbin güçlüdür, merhametlidir. *

176. Ormanlık yerde oturanlar, Eykeliler de peygamberleri yalanladı.

177-83. Şuayb onlara: "Allah'a karşı gelmekten sakınmaz mısınız? Doğrusu ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim. Artık Allah'tan sakının ve bana itaat edin. Ben buna karşı sizden bir ücret istemiyorum, benim ecrim ancak alemlerin Rabbine aittir. Ölçüyü tam yapın, eksiltenlerden olmayın. Doğru terazi ile tartın. İnsanların hakkını azaltmayın. Yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın.

184. Sizi ve daha önceki nesilleri yaratandan korkun" dedi.

185-7. "Sen ancak büyülenmişin birisin. Bizim gibi bir insandan başka bir şey değilsin. Doğrusu seni yalancılardan sanıyoruz. Eğer doğru sözlü isen göğün bir parçasını üstümüze düşür" dediler.

188. Şuayb: "Rabbim yaptıklarınızı çok iyi bilir" dedi.

189. Ama onu yalanladılar. Bunun üzerine onları bulutlu bir günün azabı yakaladı. Gerçekten o gün, azabı büyük bir gündü.

190. Doğrusu bunda bir ders vardır. Fakat çoğu inanmamıştır.

191. Rabbin şüphesiz Güçlüdür, merhametlidir. *

192. Şüphesiz Kuran alemlerin Rabbinin indirmesidir.

193-5. Apaçık arap diliyle, uyaranlardan olman için onu Cebrail senin kalbine indirmiştir.

196. O, daha öncekilerin kitabında da zikredilmiştir.

197. İsrailoğulları bilginlerinin bunu bilmeye bir delilleri yok muydu?

198-9. Biz Kuran'ı arabça bilmeyen kimselerden birine indirseydik de o bunları okusaydı yine de ona inanmazlardı.

200-2. Suçluların kalblerine Kuran'ı böylece sokarız da, can yakıcı azabı görmedikçe ona inanmazlar. Bu azap onlara haberleri olmadan geliverecektir.

203. O zaman "Erteye bırakılmaz mıyız?" derler.

204. Bizim azabımızı mı acele istiyorlardı?

205-7. Bana söylesene, Biz onlara yıllar yılı nimetler vermiş olsak, sonra da tehdit edildikleri şey başlarına gelse, kendilerine verilmiş olan nimetler onlara bir fayda sağlar mı?

208-9. Hiçbir kasaba halkını kendilerine öğüt veren uyarıcılar gelmeden yok etmedik. Biz zalim değiliz.*

210. Kuran'ı şeytanlar indirmemiştir.

211. Bu onlara düşmez, zaten güçleri de yetmez.

212. Doğrusu onlar vahyi dinlemekten uzak tutulmuşlardır.

213. O halde sakın Allah'ın yanında başka tanrı tutup ona yalvarma, yoksa azap göreceklerden olursun.

214. Önce en yakın hısımlarını uyar.

215. Sana uyan müminleri kanatların altına al.

216. Sana başkaldırırlarsa: "Yaptıklarınızdan uzağım" de.

217-220. Senin kalkıp namaz kılanlar arasında bulunduğunu gören, güçlü ve merhametli olan Allah'a güven. Doğrusu O işitir ve bilir.

221. "Şeytanların kime indiğini size haber vereyim mi?" de.

222. Onlar, günahkar iftiracıların hepsine iner.

223. Bunlar Şeytanlara kulak verirler, çoğu yalancıdırlar.

224. Şairlere ancak azgınlar uyar.

225-6. Onların her vadide şaşkın şaşkın dolaştıklarını ve yapmadıklarını yaptık dediklerini görmez misin?

227. Ancak inanıp yararlı iş işleyenler, Allah'ı çok çok ananlar ve haksızlığa uğratıldıklarında haklarını alanlar bunun dışındadır. Haksızlık eden kimseler nasıl bir yıkılışla yıkılacaklarını anlayacaklardır.*

27. Neml Suresi

Bismillahirrahmanirrahim

1. Ta, Sin, Bunlar Kuran'ın, Kitabı mübinin ayetleridir.

2-3. Bunlar, namaz kılan, zekat veren ve ahirete de kesin olarak inanan müminlere doğruluk rehberi ve müjdedir.

4. Ahirete inanmayanların yaptıkları işleri kendilerine güzel göstermişizdir; bu yüzden körü körüne bocalarlar.

5. Kötü azap işte bunlaradır. Ahirette en çok kayba uğrayacaklar da bunlardır.

6. Şüphesiz, Kuran'ı, Hakim ve Alim olan Allah katından almaktasın.

7. Musa, ailesine: "Ben bir ateş gördüm; size oradan ya bir haber getireceğim, yahut ısınasınız diye tutuşmuş bir odun getireceğim" demişti.

8. Oraya geldiğinde, kendisine şöyle nida olunmuştu: "Ateşin yanında olan ve çevresinde bulunanlar mübarek kılınmıştır. Alemlerin Rabbi olan Allah münezzehtir"

9. "Ey Musa! Gerçek şu ki, Ben, güçlü ve Hakim olan Allah'ım"

10-2. "Değneğini at!" Musa, değneğinin yılan gibi hareketler yaptığını görünce, arkasına bakmadan dönüp kaçtı. "Ey Musa! Korkma; Benim katımda peygamberler korkmaz; yalnız haksızlık eden bunun dışındadır. Kötü hali iyiliğe çeviren kimse bilsin ki Ben şüphesiz bağışlarım, merhamet ederim. Elini koynuna sok, Firavun ve milletine gönderilen dokuz mucizeden biri olarak kusursuz, bembeyaz çıksın. Gerçekten onlar yoldan çıkmış bir millettir."

13. Ayetlerimiz gözlerinin önüne serilince: "Bu apaçık bir sihirdir" dediler.

14. Gönülleri kesin olarak kabul ettiği halde, haksızlık ve büyüklenmelerinden ötürü onları bile bile inkar ettiler. Bozguncuların sonunun nasıl olduğuna bir bak! *

15. And olsun ki, Davud'a ve Süleyman'a ilim verdik. İkisi "Bizi mümin kullarının çoğundan üstün kılan Allah'a hamdolsun" dediler.

16. Süleyman Davud'a varis oldu: "Ey insanlar! Bize kuş dili öğretildi ve bize herşeyden bolca verildi. Doğrusu bu apaçık bir lutuftur" dedi.

17. Süleyman'ın cinlerden, insanlardan ve kuşlardan müteşekkil olan ordusu toplandı. Hepsi toplu olarak gidiyorlardı.

18. Sonunda, karıncaların bulunduğu vadiye geldiklerinde bir karınca:

"Ey karıncalar! Yuvalarınıza girin, Süleyman'ın ordusu farkına varmadan sizi ezmesin" dedi.

19. Süleyman, onun sözüne hafifçe güldü ve: "Rabbim! Bana ve ana babama verdiğin nimete şükürde, hoşnut olacağın işi yapmakta beni muvaffak kıl. Rahmetinle, beni iyi kullarının arasına koy" dedi.

20-1. Süleyman, kuşları araştırarak: "Hüdhüd'ü niçin göremiyorum? Yoksa kayıplarda mı? Bana apaçık bir delil getirmelidir; yoksa onu ya şiddetli bir azaba uğratırım yahut keserim" dedi.

22-6. Çok geçmeden Hüdhüd gelip Süleyman'a: "Senin bilmediğin bir şeyi öğrendim. Sana Sebe'den doğru bir haber getirdim. Ora halkına hükmeden, herşeyden kendisine bolca verilen ve büyük bir tahta sahip olan bir kadın buldum; onun ve milletinin Allah'ı bırakıp güneşe secde ettiklerini gördüm. Göklerde ve yerde gizli olanları ortaya koyan, gizlediğiniz ve açıkladığınız şeyleri bilen Allah'a secde etmemeleri için şeytan, kendilerine, yaptıklarını güzel göstermiş, onları doğru yoldan alıkoymuştur. Bunun için, doğru yolu bulamazlar. O çok büyük arşın sahibi olan Allah'tan başka tanrı yoktur" dedi. [S]

27. Süleyman şöyle söyledi: "Doğru mu söylüyorsun, yoksa yalancılardan mısın, bakacağız."

28. "Şu yazımı götür, onlara at, sonra bir yana çekil, varacakları sonuca bak."

29-31. Sebe melikesi: "Ey ileri gelenler! Bana, Bismillahirrahmanirrahim diye başlayan ve 'sakın bana karşı baş kaldırmayın ve teslim olarak gelin' diyen Süleyman'dan gönderilen önemli bir mektup bırakıldı" dedi. *

32. "Ey ileri gelenler! Vereceğim emir hakkında bana fikrinizi söyleyin; siz benim yanımda bulunmadıkça, bir iş hakkında kesin bir hüküm vermem" dedi.

33. "Biz güçlü kimseler ve zorlu savaş adamlarıyız, emir senindir, sen emretmene bak."

34-5. Melike: "Doğrusu hükümdarlar bir şehre girdikleri zaman orasını bozarlar, onurlu kimselerini aşağılık yaparlar. İşte böyle davranırlar. Ben onlara bir hediye göndereyim de, elçilerin ne ile döneceklerine bakayım" dedi.

36-7. Süleyman'a geldiklerinde: "Bana mal ile yardım etmek mi istiyorsunuz? Alalh'ın bana verdiği size verdiğinden daha iyidir. Ama belki de siz hediyenizle sevinirsiniz. Onlara dön! And olsun ki, güç

yetiremiyecekleri bir ordu ile gelir onları oradan alçalmış ve küçük düşmüş olarak çıkarırız" dedi.

38. Süleyman: "Ey cemaat! Bana teslim olmalarından önce, hanginiz o kraliçenin tahtını yanıma getirebilir?" dedi.

39. Cinlerden bir ifrit: "Sen yerinden kalmadan önce sana onu getiririm, buna karşı güvenilir bir güce sahibim" dedi.

40. Kitabın bilgisine sahip olan biri: "Gözünü açıp kapamadan ben onu sana getiririm" dedi. Süleyman, tahtı yanına yerleşivermiş görünce: "Bu, şükür mü edeceğim yoksa nankörlük mü edeceğim diye beni sınayan Rabbimin lütfundandır. Şükreden ancak kendisi için şükretmiş olur; fakat nankörlük eden bilsin ki Rabbim müstağnidir, kerem sahibidir" dedi.

41. Süleyman "Tahtını onun tanımıyacağı hale getirin, bakalım tanıyabilecek mi yoksa tanımayacak mı?" dedi.

42. Melike geldiğinde "Senin tahtın böyle miydi?" denildi. O da "Sanki odur, daha önce bize bilgi verilmişti ve teslim olmuştuk" dedi.

43. Melikeyi o zamana kadar alıkoyan, Allah'tan başka taptığı şeylerdi; çünkü kendisi inkarcı bir millettendi.

44. Ona: "Köşke gir" dendi; salonu görünce, onu derin bir su zannetti, eteğini çekti. Süleyman: "Doğrusu bu camdan yapılmış mücella bir salondur" dedi. Melike: "Rabbim! Şüphesiz ben kendime yazık etmişim. Süleyman'la beraber, alemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oldum" dedi. *

45. And olsun ki, Semud milletine kardeşleri Salih'i "Allah'a kulluk ediniz" desin diye gönderdik. Hemen birbiriyle çekişen iki zümreye ayrıldılar.

46. Salih: "Ey milletim! Niye iyilikten önce, acele kötülük istiyorsunuz? Merhamet olunasınız diye Allah'tan mağfiret dileseniz olmaz mı?" dedi.

47. "Sen ve beraberindekiler yüzünden uğursuzluğa uğradık" dediler. Salih: "Uğursuzluğunuz Allah katındandır; belki imtihana çekilen bir milletsiniz" dedi.

48. O şehirde, yeryüzünde bozgunculuk yapan, düzeltmeye uğraşmayan dokuz kişi vardı.

49. "Biz gece ona ve ailesine baskın verelim, sonra da onun dostuna, ailesinin yok edilişinde bulunmadık, şüphesiz biz doğru söylüyoruz, diyelim" diye aralarında Allah'a yemin ettiler.

50. Onlar bir düzen kurdular. Biz farkettirmeden düzenlerini bozduk.

51. Hilelerinin sonunun nasıl olduğuna bir bak! Biz onları ve

milletlerini, hepsini, yerle bir ettik.

52. İşte, haksızlıklarına karşılık çökmüş bulunan evleri! Bunda, bilen bir millet için şüphesiz, ders vardır.

53. İnanıp Allah'a karşı gelmekten sakınanları kurtardık.

54. Lut'u da gönderdik; milletine şöyle dedi: "Göz göre göre bir hayasızlık mı yapıyorsunuz?"

55. "Kadınları bırakıp, erkeklere mi yaklaşıyorsunuz; evet, siz cahil bir milletsiniz."

56. Milletinin cevabı sadece: "Lut'un ailesini kasabanızdan çıkarın, güya onlar temiz kalmaya çalışan insanlarmış" demek oldu.

57. Bunun üzerine onu ve ailesini kurtardık, yalnız karısının geride kalanlardan olmasını gerekli bulduk.

58. Geride kalanların üzerlerine bir yağmur yağdırdık. Uyarılan fakat yola gelmeyenlerin yağmuru ne kötü idi! *

59. De ki: "Hamd Allah'a mahsustur, seçtiği kullarına selam olsun. Allah mı daha iyidir, yoksa O'na koştukları ortaklar mı?"

60. Yoksa gökleri ve yeri yaratan, gökten size su indirip onunla, bir ağacını bile bitirmeye gücünüzün yetmediği, güzel güzel bahçeler meydana getiren mi? Allah'ın yanında başka bir tanrı mı? Hayır; onlar taptıklarını Allah'a eşit tutan bir millettir.

61. Yoksa yeri, yaratıklarının oturmasına elverişli kılan ve aralarında ırmaklar meydana getiren, yeryüzüne sabit dağlar yerleştiren, iki deniz arasına engel koyan mı? Allah'ın yanında başka bir tanrı mı? Hayır; çoğu bilmezler.

62. Yoksa, darda kalana, kendisine yakardığı zaman karşılık veren, başındaki sıkıntıyı gideren ve sizi yeryüzünün sahipleri yapan mı? Allah'ın yanında başka bir tanrı mı? Pek kıt düşünüyorsunuz.

63. Yoksa, karanın ve denizin karanlıklarında size yol bulduran, rüzgarları rahmetinin önünde müjdeci gönderen mi? Allah'ın yanında başka bir tanrı mı? Allah, koştukları eşlerden yücedir.

64. Yoksa, önce yaratan, sonra da yaratmayı tekrar edecek olan; size gökten ve yerden rızık veren mi? Allah'ın yanında başka bir tanrı mı? De ki: "Eğer doğru sözlülerden iseniz, açık delilinizi getirin."

65. De ki: "Göklerde ve yerde gaybı Allah'tan başka bilen yoktur." Ne zaman diriltileceklerini de bilmezler.

66. Ahirete dair bilgileri yeterli midir? hayır; ondan şüphe etmemektedirler. Hayır; ona karşı kördürler. *

67-8. İnkar edenler: "Biz ve babalarımız toprak olduğumuzda mı, doğrusu bizler mi tekrar çıkarılacağız? Bununla biz de, daha önce babalarımız da, and olsun ki, tehdit edilmiştik. Bu, öncekilerin masallarından başka bir şey değildir" dediler.

69. De ki: "Yeryüzünde gezin, suçluların sonunun nasıl olduğuna bir bakın."

70. Onlara üzülme. Hilelerine karşı da sıkılma.

71. Onlar: "Eğer doğru söylüyorsanız, bildirin, bu sözünüz ne zaman yerine gelecektir?" derler.

72. De ki: "Acele ettiğiniz şeyin bir kısmı belki hemen başınıza gelir.

73. Doğrusu Rabbin, insanlara karşı lutuf sahibidir. Fakat onların çoğu şükretmezler.

74. Şüphesiz Rabbin onların gönüllerinin gizlediklerini de, açığa vurduklarını da bilir.

75. Gökte ve yerde, görülmeyen her şey şüphesiz Kitabı mübindedir.

76. Doğrusu bu Kuran, İsrailoğullarına, ayrılığa düştükleri şeyin çoğunu anlatmaktadır.

77. Doğrusu Kuran, inananlara doğruluk rehberi ve rahmettir.

78. Rabbin şüphesiz, aralarında, kendi hükmünü verecektir. O güçlüdür, bilendir.

79. Allah'a güven, şüphesiz sen apaçık gerçek üzerindesin.

80. Sen, ölülere şüphesiz ki işittiremezsin; dönüp giden sağırlara da çağrıyı duyuramazsın.

81. Körleri sapıklıklarından vazgeçirip doğru yola döndüremezsin; ancak ayetlerimize inananlara sen duyurabilirsin; işte onlar müslümanlardır.

82. Kendilerine söylenmiş olan başlarına geldiği zaman, yerden bir çeşit hayvan çıkarırız ki o, onlara, insanların ayetlerimize kesin olarak inanmadıkların söyler. *

83. O gün her ümmetin ayetlerimizi yalanlayanlarını toplarız. Onlar bir arada tutulup, hesap yerine sevkedilirler.

84. Geldikleri zaman Allah: "Ayetlerimi anlamadığınız halde yalanladınız mı? Yoksa yaptığınız neydi?" der.

85. Haksızlıklarından ötürü, söylenilen söz başlarına gelir. Artık konuşamaz olurlar.

86. Size geceyi dinlenesiniz diye karanlık ve gündüzü çalışasınız diye aydınlık olarak yarattığımızı görmediler mi? Doğrusu bunda, inanan millet için dersler vardır.

87. Sura üfürüldüğü gün, Allah'ın diledikleri bir yana, göklerde olanlar da yerde olanlar da, korku içinde kalırlar. Hepsi Allah'a boyunları bükülmüş olarak gelirler.

88. Dağları yerinde donmuş gibi durur görürsün, oysa onlar bulutlar gibi geçerler. Bu her şeyi sağlam tutan Allah'ın işidir. Doğrusu O, yaptıklarınızdan haberdardır.

89. Kim bir iyilik getirirse, ona daha iyisi verilir. Onlar o günün korkusundan güvendedirler.

90. Kötülük getiren kimseler, yüzükoyun ateşe atılırlar. "Ya siz yaptıklarınızdan başka bir şeyle mi cezalandırılacaksınız?" denir.

91-2. De ki: "Ben, yalnız her şeyin sahibi olan ve bu kutlu kılınmış şehrin Rabbine kulluk etmekle emrolundum. Müslümanlardan olmakla ve Kuran okumakla emrolundum." Kim doğru yolu bulmuşsa, yalnız kendisi için bulmuş olur, kim sapıtmışsa kendine etmiş olur. De ki: "Ben sadece, uyaranlardan biriyim."

93. De ki: "Hamd Allah'a mahsustur. O, ayetlerini size gösterecek, siz de onları bileceksiniz." Rabbin yaptıklarınızdan habersiz değildir.*

28. Kasas Suresi

Bismillahirrahmanirrahim

1. Ta, Sin, Mim.

2. Bunlar apaçık Kitap'ın ayetleridir.

3. İnanan bir millet için, sana Musa ve Firavun olayını olduğu gibi anlatacağız.

4. Firavun memleketin başına geçti ve halkını fırkalara ayırdı. İçlerinden bir topluluğu güçsüz bularak onların oğullarını boğazlıyor, kadınları sağ bırakıyordu; çünkü o, bozguncunun biriydi.

5-6. Biz, memlekette güçsüz sayılanlara iyilikte bulunmak onları önderler kılmak, onları varis yapmak, memlekete yerleştirmek; Firavun, Haman ve her ikisinin askerlerine, çekinmekte oldukları şeyleri göstermek istiyorduk.

7. Musa'nın annesine: "Çocuğu emzir, başına gelecekten korktuğun zaman onu suya bırak; korkma, üzülme; Biz şüphesiz onu sana döndüreceğiz ve peygamber yapacağız" diye bildirmiştik.

8. Firavun'un adamları onu almışlardı. Firavun, Haman ve askerleri, suçlu olduklarından, o onlara düşman ve başlarına da dert olacaktı.

9. Firavun'un karısı: "Benim de senin de gözün aydın olsun! Onu öldürmeyiniz, belki bize faydalı olur yahut onu oğul ediniriz" dedi. Aslında işin farkında değillerdi.

10. Musa'nın annesi, gönlü bomboş sabahı etti, oğlundan başka bir şey düşünemiyordu. Allah'ın vadine iyice inanması için kalbini pekiştirmeseydik, neredeyse saraya alınan çocuğun kendi oğlu olduğunu açığa vuracaktı.

11. Musa'nın ablasına: "Onu izle" dedi. O da, kimse farkına varmadan, Musa'yı uzaktan gözetledi.

12. Önceden, süt annelerin memesini kabul etmemesini sağladık. Musa'nın ablası: "Size, sizin adınıza ona bakacak, iyi davranacak bir ev halkını tavsiye edeyim mi?" dedi.

13. Böylece onu, annesinin gözü aydın olsun, üzülmesin, Allah'ın verdiği sözün gerçek olduğunu bilsin diye, ona geri çevirdik. Fakat çoğu bilmezler. *

14. Musa erginlik çağına gelip olgunlaşınca, ona hikmet ve ilim verdik. İyi davrananları böyle mükafatlandırırız.

15. Musa, halkının haberi olmadığı bir zamanda, şehre girdi. Biri

kendi adamlarından, diğeri de düşmanı olan iki adamı döğüşür buldu. Kendi tarafından olan kimse, düşmanına karşı ondan yardım istedi. Musa, onun düşmanına bir yumruk vurdu; ölümüne sebep oldu. "Bu şeytanın işidir; çünkü o apaçık, saptıran bir düşmandır" dedi.

16. Musa: "Rabbim! Doğrusu kendime yazık ettim, beni bağışla" dedi. Allah da onu bağışladı. O, şüphesiz bağışlayandır, merhamet edendir.

17. Musa: "Rabbim! Bana verdiğin nimete and olsun ki, suçlulara asla yardımcı olmayacağım" dedi.

18. Şehirde, korku içinde etrafı gözetip dolaşarak sabahladı. Dün kendisinden yardım isteyen kimse bağırarak ondan yine yardım istiyordu. Musa ona: "Doğrusu sen besbelli bir azgınsın" dedi.

19. Musa, ikisinin de düşmanı olan kimseyi yakalamak isteyince: "Ey Musa! Dün bir cana kıydığın gibi bana da mı kıymak istiyorsun? Sen ıslah edenlerden olmak değil, ancak yeryüzünde bir zorba olmak istiyorsun" dedi.

20. Şehrin öbür ucundan koşarak bir adam geldi: "Ey Musa! İleri gelenler, seni öldürmek için aralarında görüşüyorlar. Hemen uzaklaş. Doğrusu ben sana öğüt veriyorum" dedi.

21. Musa, korku içinde çevresini gözetleyerek oradan çıktı. "Rabbim! Beni zalim milletten kurtar" dedi. *

22. Medyen'e doğru yöneldiğinde: "Rabbimin bana doğru yolu göstereceğini umarım" dedi.

23. Medyen suyuna geldiğinde, davarlarını sulayan bir insan topluluğu buldu. Onlardan başka, hayvanlarını sudan alıkoyan iki kadın gördü. Onlara: "Derdiniz nedir?" dedi. "Çobanlar ayrılana kadar biz sulamayız. Babamız çok yaşlıdır onun için bu işi biz yapıyoruz" dediler.

24. Musa onların davarlarını suladı. Sonra gölgeye çekildi: "Rabbim! Doğrusu bana indireceğin hayra muhtacım" dedi.

25. O sırada, kadınlardan biri utana utana yürüyüp ona geldi: "Babam sana sulama ücretini ödemek için seni çağırıyor" dedi. Musa ona gelince, başından geçeni anlattı. O: "Korkma, artık zalim milletten kurtuldun" dedi.

26. İki kadından biri: "Babacığım! Onu ücretli olarak tut; ücretle tuttuklarının en iyisi bu güçlü ve güvenilir adamdır" dedi.

27. Kadınların babası: "Bana sekiz yıl çalışmana karşılık bu iki kızımdan birini sana nikahlamak istiyorum. Eğer on yıla tamamlarsan o senden bir lutuf olur. Ama sana ağırlık vermek istemem. İnşallah beni iyi kimselerden bulacaksın" dedi.

28. Musa: "Bu seninle benim aramdadır. Bu iki süreden hangisini

doldurursam doldurayım bir kötülüğe uğramayacağım. Söylediklerimize Allah vekildir" dedi. *

29. Musa süreyi doldurunca, ailesiyle birlikte yola çıktı. Tur tarafından bir ateş gördü. Ailesine: "Durunuz, ben bir ateş gördüm; belki oradan size bir haber yahut tutuşmuş bir odun getiririm de ısınabilirsiniz" dedi.

30. Oraya gelince, kutlu yerdeki vadinin sağ yanındaki ağaç cihetinden: "Ey Musa! Şüphesiz Ben alemlerin Rabbi olan Allah'ım" diye seslenildi.

31. "Değneğini at." Musa, değneğin yılan gibi hareketler yaptığını görünce, dönüp arkasına bakmadan kaçtı. "Ey Musa! Dön gel; korkma; şüphesiz güvende olanlardansın" denildi.

32. "Elini koynuna koy, lekesiz, bembeyaz çıksın. Korkudan açılan kollarını kendine çek! Bu ikisi Firavun ve erkanına karşı Rabbinin iki delilidir. Doğrusu onlar yoldan çıkmış bir millettir" denildi.

33-4. Musa: "Rabbim! Doğrusu ben onlardan bir cana kıydım. Beni öldürmelerinden korkarım. Kardeşim Harun'un dili benimkinden daha düzgündür. Onu, beni destekleyen bir yardımcı olarak benimle gönder, çünkü beni yalanlamalarından korkarım" dedi..

35. Allah: "Seni kardeşinle destekleyeceğiz; ikinize bir kudret vereceğiz ki, onlar size el uzatamayacaklardır. Ayetlerimizle ikiniz ve ikinize uyanlar üstün geleceklerdir" dedi.

36. Musa onlara, apaçık olarak, mucizelerimizle gelince: "Bu sadece uydurma bir sihirdir. Önceki atalarımızdan böylesini işitmemiştik" dediler.

37. Musa: "Rabbim, katından bir doğruluk rehberini kimin getirdiğini, dünyanın sonunun kimin olacağını daha iyi bilir. Doğrusu zalimler başarıya erişemezler" dedi.

38. Firavun: "Ey ileri gelenler! Sizin benden başka bir tanrınız olduğunu bilmiyorum. Ey Haman! Benim için, toprak üzerine bir ateş yak, tuğla hazırlayıp bana bir kule yap; çıkar belki Musa'nın tanrısını görürüm. Doğrusu onu yalancılardan sanıyorum" dedi.

39. O ve askerleri, memlekette, haksız yere büyüklük tasladılar. Gerçekten Bize döndürülmeyeceklerini sandılar.

40. Biz de, onu ve askerlerini yakalayıp suya attık. Zalimlerin sonunun nasıl olduğuna bir bak.

41. Onları, ateşe çağıran önderler kıldık; kıyamet günü yardım görmezler.

42. Bu dünyada laneti ardlarına taktık; onlar kıyamet gününde de iğrenç kimselerden olacaklardır. *

43. And olsun ki, Musa'ya, ilk nesilleri yok ettikten sonra, insanlar düşünsünler diye Kitap'ı, açık belgeler, doğruluk rehberi ve rahmet olarak verdik.

44. Musa'ya hükmümüzü bildirdiğimiz zaman, sen batı yönünde, (Musa'yı bekleyenler arasında) değildin, onu görenler arasında da yoktun.

45. Ama biz nice nesiller var etmiştik. Sen, Medyen halkı arasında bulunup, onlara ayetlerimizi okumuyordun, fakat o haberleri sana gönderen Biziz.

46. Sen, Musa'ya hitap ettiğimiz zaman Tur'un yanında da değildin. Senden önce kendilerine uyarıcı gelmeyen bir milleti uyarman için, Rabbinden bir rahmet olarak gönderildin; belki düşünürler.

47. Yaptıklarından dolayı, başlarına bir musibet geldiğinde: "Rabbimiz! Bize bir peygamber gönderseydin de, ayetlerine uysak ve müminlerden olsaydık olmaz mıydı?" derler.

48. Ama onlara katımızdan gerçek gelince: "Musa'ya verildiği gibi buna da mucize verilmesi gerekmez mi?" dediler. Daha önce Musa'ya verileni de inkar etmemişler miydi? "Yardımlaşan iki sihir (Tevrat ve Kuran); hepsini inkar edenleriz" dediler.

49. De ki "Eğer doğru sözlü iseniz, Allah katından, bu ikisinden daha doğru bir Kitap getirin de ona uyayım."

50. Eğer, Sana cevap veremezlerse, onların sadece heveslerine uyduklarını bil. Allah'tan bir yol gösterici olmadan hevesine uyandan daha sapık kim vardır? Allah zalim milleti şüphesiz ki doğru yola eriştirmez. *

51. And olsun ki, Biz vahyi onlara ard arda yetiştirdik; belki düşünürler.

52. Kendilerine daha önceden kitap verdiklerimiz buna da inanırlar.

53. Kuran onlara okunduğu zaman: "Ona inandık, doğrusu o Rabbimizden gelen gerçektir; biz şüphesiz daha önceden müslüman olmuş kimseleriz; derler.

54. İşte onlara, sabırlarından dolayı, ecirleri iki defa verilir; onlar kötülüğü iyilikle savarlar, kendilerine verdiğimiz rızıktan da sarfederler.

55. Onlar, boş söz işittikleri vakit ondan yüz çevirirler. "Bizim işlediğimiz bize, sizin işlediğiniz sizedir. Size selam olsun, cahillerle ilgilenmeyiz" derler.

56. Sen, sevdiğini doğru yola eriştiremezsin, ama Allah, dilediğini

doğru yola eriştirir. Doğru yola girecekleri en iyi O bilir.

57. "Seninle beraber doğru yolda gidersek, yurdumuzdan ediliriz" dediler. Onları katımızdan bir rızık olarak her şeyin ürününün toplandığı güvenli ve kutlu bir yere yerleştirmedik mi? Ama çoğu bilmezler.

58. Nimet ve refaha karşı nankörlük eden nice kasabaları yok etmişizdir. İşte yerleri! Kendilerinden sonra pek az kimseler oturabilmiştir. Oralara Biz varis olmuşuzdur.

59. Rabbin kasabaların halkına, onlara ayetlerimizi okuyacak bir peygamber göndermedikçe onları yok etmiş değildir. Zaten Biz yalnız, halkı zalim olan kasabaları yok etmişizdir.

60. Size verilen harhangi bir şey, dünya hayatının bir geçimliği ve süsüdür. Allah katında olan daha iyi ve devamlıdır. Akletmez misiniz? *

61. Vadettiğimiz güzel bir nimete kavuşan kimse; dünya hayatında kendisine bir geçimlik verdiğimiz, sonra kıyamet günü azap için getirilen kimse gibi midir?

62. Allah, o gün onlara seslenir: "Benim ortağım olduklarını iddia ettikleriniz nerededirler?" der.

63. Hükmün aleyhlerine gerçekleştiği kimseler: "Rabbimiz! İşte bunlar bizim azdırdığımız kimselerdir. Kendimiz azdığımız gibi onları da azdırdık. Onlardan uzaklaşıp Sana geldik, zaten aslında bize tapmıyorlardı" derler.

64. "Koştuğunuz ortaklarınızı çağırın" denir; onlar da çağırırlar ama, kendilerine cevap veremezler; cehennem azabını görünce doğru yolda olmadıklarına yanarlar.

65. O gün Allah onlara seslenir: "Peygamberlere ne cevap verdiniz?" der.

66. O gün, haberlere karşı körleşirler, verilecek cevapları kalmaz; birbirlerine de soramazlar.

67. Fakat, tevbe eden, inanıp yararlı iş işleyen kimsenin, kurtuluşa erenler arasında bulunması umulur.

68. Rabbin dilediğini yaratır ve seçer; onlar için seçim hakkı yoktur. Allah onların koştukları ortaklardan münezzehtir, yücedir.

69. Rabbin gönüllerinin gizlediklerini ve açığa vurduklarını bilir.

70. Allah O'dur; O'ndan başka tanrı yoktur. Hamd, dünyada da ahirette de O'nun içindir; hüküm de O'nundur. Yalnız O'na döndürüleceksiniz.

71. De ki: "Söyler misiniz? Eğer Allah geceyi üzerinize kıyamete

kadar uzatsaydı, Allah'tan başka hangi tanrı size bir ışık getirebilir? Dinlemez misiniz?"

72. De ki: "Söyleyin: Eğer Allah gündüzü üzerinize kıyamete kadar uzatsaydı, Allah'tan başka hangi tanrı, içinde istirahat edeceğiniz geceyi size getirebilir? Görmez misiniz?"

73. Allah dinlenmeniz için geceyi ve lutfedip verdiği rızkı aramanız için gündüzü meydana getirmiştir. Bunlar, O'nun rahmetinden ötürüdür. Belki artık şükredersiniz.

74. O gün Allah onlara seslenir: "Benim ortağım olduklarını iddia ettikleriniz nerededir?" der.

75. Her ümmetten bir şahit çıkarır ve "kesin delilinizi ortaya koyun" deriz. O zaman, gerçeğin Allah'a ait olduğunu, uydurduklarının kendilerini bırakıp kaçtığını anlarlar.*

76-7. Karun, Musa'nın milletindendi; ama onlara karşı azdı. Biz ona, anahtarlarını güçlü bir topluluğun zor taşıdığı hazineler vermiştik. Milleti ona: "Böbürlenme, Allah şüphesiz ki böbürlenenleri sevmez. Allah'ın sana verdiği şeylerde, ahiret yurdunu gözet, dünyadaki payını da unutma; Allah'ın sana yaptığı iyilik gibi, sen de iyilik yap; yeryüzünde bozgunculuk isteme; doğrusu Allah bozguncuları sevmez" demişlerdi.

78. Karun: "Bu servet ancak, bende mevcut bir ilimden ötürü bana verilmiştir" demişti. Allah'ın, önceleri, ondan daha güçlü ve topladığı şey daha fazla olan nice nesilleri yok ettiğini bilmez mi? Suçluların suçları kendilerinden sorulmaz.

79. Karun, ihtişam içinde milletinin karşısına çıktı. Dünya hayatını isteyenler: "Karun'a verildiği giibi bizim de olsa; doğrusu o büyük bir varlık sahibidir" demişlerdi.

80. Kendilerine ilim verilmiş olanlar ise: "Size yazıklar olsun; Allah'ın mükafatı, inanıp yararlı iş işleyenler için daha iyidir. Ona da ancak sabredenler kavuşabilir" demişlerdi.

81. Sonunda, onu da, sarayını da yerin dibine geçirdik. Allah'a karşı ona yardım edebilecek kimsesi de yoktu; kendini kurtarabilecek kimselerden de değildi.

82. Daha dün onun yerinde olmayı dileyenler: "Demek Allah kullarından dilediğinin rızkını genişletip bir ölçüye göre veriyor. Eğer Allah bize lutfetmiş olmasaydı, bizi de yerin dibine geçirirdi. Demek ki inkarcılar başarıya eremezler" demeye başladılar. *

83. Bu ahiret yurdunu, yeryüzünde böbürlenmeyi ve bozgunculuğu

istemeyen kimselere veririz. Sonuç Allah'a karşı gelmekten sakınanlarındır.

84. Kim bir iyilik getirirse, ona daha iyisi verilir. Kim bir kötülük getirirse, o kütülükleri işleyenler, ancak yaptıkları kadar ceza görürler.

85. Kuran'a uymayı sana farz kılan Allah, seni döneceğin yere döndürecektir. De ki: "Rabbim kimin doğrulukla geldiğini, kimin apaçık sapıklıkta bulunduğunu en iyi bilendir."

86. Sen, sana bu Kitap'ın verileceğini ummazdın. O ancak Rabbinin bir rahmetidir. Öyleyse sakın inkarcılara yardımcı olma.

87. Allah'ın ayetleri sana indirildiğinde sakın seni onlardan alıkoymasınlar. Rabbine çağır, sakın müşriklerden olma.

88. Allah'la beraber başka tanrı tutup tapma. O'ndan başka tanrı yoktur. O'ndan başka her şey yok olacaktır. Hüküm O'nundur, O'na döndürüleceksiniz.*

-

29. Ankebut Suresi

Bismillahirrahmanirrahim

1. Elif, Lam, Mim.

2-3. And olsun, biz kendilerinden öncekileri de denemişken, insanlar, "İnandık" deyince, denenmeden bırakılacaklarını mı sanırlar? Allah elbette doğruları ortaya koyacak ve elbette yalancıları da ortaya çıkaracaktır.

4. Yoksa, kötülük yapanlar Bizden kaçabileceklerini mi sanarlar? Ne kötü hüküm veriyorlar!

5. Allah'la karşılaşmayı uman bilsin ki, Allah'ın bunun için belirttiği vakit gelecektir. O, işitir ve bilir.

6. Hak uğrunda cihat eden, ancak kendisi için cihat etmiş olur. Doğrusu Allah, alemlerden müstağnidir.

7. İnanıp yararlı iş işleyenlerin kötülüklerini, and olsun ki, örteriz; onları, yaptıklarından daha güzeli ile mükafatlandırırız.

8. Biz,insana, ana ve babasına karşı iyi davranmasını tavsiye etimişizdir. Eğer ana baba, seni bir şeyi körü körüne Bana ortak koşman için zorlarlarsa, o zaman onlara itaat etme. Dönüşünüz Banadır. Yaptıklarınızı size bildiririm.

9. İnanıp, yararlı iş işleyenleri, and olsun, iyilerin arasına koyarız.

10. İnsanlardan: "Allah'a inandık" diyenler vardır; ama Allah uğrunda bir ezaya uğratılınca, insanların ezasını Allah'ın azabı gibi tutarlar. Rabbinizden bir yardım gelecek olursa, and olsun ki,"Doğrusu biz sizinle beraberdik" derler. Allah, herkesin kalbinde olanları en iyi bilen değil midir?

11. Allah elbette inanaları bilir ve elbette ikiyüzlüleri de bilir.

12. İnkar edenler inananlara: "Bizim yolumuza uyun da sizin günahlarınızı biz taşıyalım" derler. Oysa onların günahlarından hiçbirini yüklenecek değillerdir. Doğrusu onlar yalancıdırlar.

13. Onlar kendi ağırlıklarını kendi ağırlıkları yanında daha nice ağırlıkları yüklenecekler ve uydurup durdukları şeylerden kıyamet günü sorguya çekileceklerdir.*

14. And olsun ki, Nuh'u milletine gönderdik; aralarında dokuz yüz elli yıl kaldı. Sonunda onlar haksızlık yaparken, tufan onları yakalayıverdi.

15. Ama Biz, Nuh'u ve gemide bulunanları kurtardık ve bunu dünyalara bir ibret kıldık.

16. İbrahim'i de gönderdik. Milletine: "Allah'a kulluk edin, O'ndan

sakının; bilirseniz bu sizin için daha iyidir" dedi.

17. Ey putperestler! Siz Allah'ı bırakıp sadece bir takım putlara tapıyor, aslı olmayan sözler uyduruyorsunuz. Doğrusu, Allah'tan başka taptıklarınızın size rızık vermeye güçleri yetmez. Artık rızkı Allah katında arayın. O'na kulluk edin. O'na şükredin. Siz O'na döneceksiniz.

18. Eğer siz Peygamberi yalanlıyorsanız bilin ki, sizden önceki ümmetler de yalanlamışlardı. Peygambere düşen, sadece apaçık tebliğdir.

19. Allah'ın yaratmaya nasıl başlayıp, sonra onu nasıl tekrar edeceğini anlamazlar mı? Doğrusu bu Allah'a kolaydır.

20-21. De ki: "Yeryüzünde dolaşın; Allah'ın yaratmaya nasıl başladığını bir görün. İşte Allah aynı şekilde ahiret yaratmasını da yapacaktır. Doğrusu Allah her şeye Kadir'dir. Dilediğine azabeder, dilediğine merhamet eder. O'na çevrileceksiniz.

22. Siz ne yeryüzünde ve ne de gökte Allah'ı aciz bırakabilirsiniz. Allah'tan başka bir dost ve yardımcınız da bulunmaz. *

23. Allah'ın ayetlerini ve O'na kavuşmayı inkar edenler, işte onlar Benim rahmetimden ümitlerini kesmiş olanlardır. İşte can yakıcı azap onlar içindir.

24. İbrahim'in sözlerine milletinin cevabı sadece: "Onu öldürün yahut yakın" demek oldu. Ama Allah onu ateşten kurtardı. Doğrusu bunda, inanan kimseler için dersler vardır.

25. İbrahim şöyle demişti: "Dünya hayatında, Allah'ı bırakıp aranızda putları muhabbet vesilesi kıldınız. Sonra kıyamet günü, birbirinize küfreder ve karşılıklı lanet okursunuz. Varacağınız yer ateştir; yardımcılarınız da yoktur."

26. Bunun üzerine Lut ona inandı ve İbrahim "Doğrusu ben Rabbimin dilediği yere hicret ediyorum, O şüphesiz güçlüdür, Hakim'dir" dedi.

27. İbrahim'e İshak'ı ve Yakub'u bahşettik. Soyundan gelenlere Kitap ve peygamberlik verdik. Onu dünyada mükafatlandırdık; doğrusu o ahirette de iyilerdendir.

28. Lut da, milletine şöyle demişti: "Doğrusu siz dünyalarda hiç kimsenin sizden önce yapmadığı bir hayasızlığı yapıyorsunuz."

29. "Erkeklere yaklaşıyor, yol kesiyor ve toplantılarınızda fena şeyler yapmıyor musunuz?" Milletinin cevabı: "Doğru sözlü isen bize Allah'ın azabını getir" demek oldu.

30. Lut: "Rabbim! Bozgunculara karşı bana yardım et" dedi. *

31. Elçilerimiz İbrahim'e müjde ile geldiklerinde: "Biz bu kasaba

halkını yok edeceğiz, çünkü oranın halkı zalim kimselerdir" dediler.

32. İbrahim: "Ama Lut oradadır" dedi, elçiler: "Biz orada olanları daha iyi biliriz; onu ve geride kalanlardan olacak karısı dışında ailesini kurtaracağız" dediler.

33-4. Elçilerimiz Lut'a gelince, onun fenasına gitti; çok sıkıldı. Ona, "Korkma ve üzülme, doğrusu biz seni ve geride kalacaklardan olan karının dışında, aileni kurtaracağız. Bu kasaba halkına yaptıkları yolsuzluklardan ötürü gökten, elbette bir azap indireceğiz" dediler.

35. And olsun ki, Biz, düşünen kimseler için bu kasabadan apaçık bir belgeyi geride bırakmışızdır.

36. Medyen halkına kardeşleri Şuayb'ı gönderdek. O, "Ey milletim! Allah'a kulluk edin, ahiret gününe umut besleyin. Yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın" dedi.

37. Ama onu yalanladılar. Bu yüden onları bir titreme aldı ve oldukları yerde diz üstü çöküverdiler.

38. Ad ve Semud milletlerini de yok ettik. Bunu, oturdukları yerler göstermektedir. Şeytan kendilerine, işlediklerini güzel gösterdi; onları doğru yoldan alıkoydu. Oysa kendileri bunu anlıyacak durumda idiler.

39. Karun'u, Firavun'u ve Haman'ı da yok ettik. And olsun ki Musa kendilerine belgelerle gelmişti de onlar yeryüzünde büyüklük taslamışlardı. Oysa azabımızdan kurtulamazlardı.

40. Herbirini günahı sebebiyle yakaladık; kimine taşlar savuran rüzgarlar gönderdik, kimini bir çığlık yok etti, kimini yerin dibine geçirdik, kimini de suda boğduk. Onlara, Allah zulmetmiyordu, fakat onlar kendilerine yazık ediyorlardı.

41. Allah'tan başka dostlar edinenlerin durumu, kendine yuva yapan örümceğin durumu gibidir. Evlerin en dayanıksızı ise şüphesiz örümceğin yuvasıdır. Keşki bilseler.

42. Doğrusu Allah, Kendini bırakıp da yavardıkları şeyi bilir. O güçlüdür, Hakim'dir.

43. Biz bu misalleri insanlara veriyoruz, onları ancak bilenler anlıyabilir.

44. Allah gökleri ve yeri gerektiği gibi yaratmıştır. Doğrusu bunda inananlara bir ders vardır. *

45. Kitap'tan sana vahyolunanı oku; namaz kıl; muhakkak ki namaz hayasızlıktan ve fenalıktan alıkor; Allah'ı anmak en büyük şeydir! Allah yaptıklarınızı bilir.

46. Kitap ehlinden zulmedenler bir yana, onlarla en güzel şekilde mücadele edin, şöyle deyin: "Bize indirilene de, size indirilene de inandık; bizim Tanrımız da, sizin Tanrınız da birdir, biz O'na teslim olmuşuzdur."

47. Sana kitap'ı böylece indirdik; işte, kendilerine Kitap verdiklerimiz ona inanırlar; bunlardan da ona inanan bulunur. Ayetlerimizi ancak inkarcılar bile bile tanımazlar.

48. Sen daha önce bir kitabtan okumuş ve elinle de onu yazmış değildin. Öyle olsaydı, batıl söze uyanlar şüpheye düşerlerdi.

49. Hayır; Kuran, kendilerine ilim verilenlerin gönüllerinde yerleşen apaçık ayetlerdir. Ayetlerimizi, zalimlerden başka kimse, bile bile inkar etmez.

50. "Ona Rabbinden mucizeler indirilmesi gerekmez miydi?" derler. De ki: "Mucizeler ancak Rabbimin katındadır. Doğrusu ben, sadece apaçık bir uyarıcıyım."

51. Kendilerine okunan bir Kitap'ı sana indirmiş olmamız onlara yetmiyor mu? Bunda, inanan topluluk için rahmet ve ibret vardır. *

52. De ki: "Allah benimle sizin aranızda şahit olarak yeter. O, göklerde ve yerde olanı, batıla inananları ve Allah'ı inkar edenleri bilir." İşte kaybedenler bunlardır.

53. Senden azabı acele bekliyorlar. Eğer süre belirtilmiş olmasaydı azap onlara hemen gelirdi. Ama yine de onlar farkına varmadan başlarına ansızın gelecektir.

54-55. Senden azabı acele bekliyorlar. Doğrusu azap tepelerinden, ayaklarının altından kendilerini içine aldığı gün, cehennem inkarcıları kuşatacaktır. O gün Allah: " Yaptıklarınızın karşılığını tadın" der.

56. Ey inanmış kullarım! Benim yarattığım yeryüzü geniştir. O halde güven içinde olacağınız yere gidip yalnız Bana kulluk ediniz.

57. Her can ölümü tadacaktır. Sonunda Bize döneceksiniz.

58-9. İnanıp yararlı iş işleyenleri, içlerinden ırmaklar akan, içinde temelli kalacakları cennetteki köşklere yerleştiririz. Sabredip, Rablerine güvenerek iş görenlerin ecri ne güzeldir!

60. Nice canlılar vardır ki, rızıklarını kendileri elde edemezler. Sizin de onların da rızkını Allah verir. O, işitir ve bilir.

61. And olsun ki onlara: "Gökleri ve yeri yaratan, güneşi, ayı buyruğu altında tutan kimdir?" diye sorarsan, şüphesiz "Allah'tır" derler.Öyleyse niçin döndürülüyorlar?

62. Allah, kullarından dilediğine rızkı bol ve ölçüye göre verir.

Doğrusu Allah her şeyi bilendir.

63. And olsun ki onlara: "Gökten su indirip onunla, ölümünden sonra yeri dirilten kimdir?" diye sorarsan, şüphesiz, "Allah'tır" derler. De ki: "Övülmek Allah içindir", fakat çoğu bunu akletmezler. *

64. Bu dünya hayatı sadece bir eğlence ve oyundan ibarettir. Asıl hayat ahiret yurdundaki hayattır. Keşke bilseler!

65-6. Gemiye bindikleri zaman,dini yalnız Allah'a haskılarak O'na yalvarırlar; ama Allah onları karaya çıkararak kurtarınca, kendilerine verdiği nimete nankörlük ederek O'na hemen eş koşarlar. Zevklensinler bakalım, yakında bileceklerdir.

67. Çevrelerinde insanlar kapılıp götürülürken Bizim Mekke'yi güven içinde ve kutsal bir yer kıldığımızı görmediler mi? Batıla inanıp Allah'ın nimetini inkar mı ediyorlar?

68. Allah'a karşı yalan uydurandan veya hak kendisine gelmişken onu yalanlayandan daha zalim kimdir? Cehennemde inkarcılar için durak yok mudur?

69. Ama Bizim uğrumuzda cihat edenleri elbette yollarımıza eriştireceğiz. Allah şüphesiz, iyi davrananlarla beraberdir.*

30. Rum Suresi

Bismillahirrahmanirrahim

1. Elif, Lam, Mim.

2-5. Rumlar en yakın bir yerde yenildiler. Onlar bu yenilgilerinden bir kaç yıl sonra galip geleceklerdir. İş, eninde sonunda Allah'a aittir. İşte o gün, inananlar, istediğine yardım eden Allah'ın yardımına sevineceklerdir. O güçlüdür, merhametlidir.

6. Bu, Allah'ın vaadidir; Allah verdiği sözden caymaz, fakat insanların çoğu bilmezler.

7. Onlar, dünya hayatının görülen kısmını bilirler. Onlar, ahiretten habersizdirler.

8. Kendi kendilerine, Allah'ın gökleri, yeri ve ikisinin arasında bulunanları, gerçek olarak ve belirli bir süre için yarattığını düşünmezler mi? Doğrusu insanların çoğu, Rablerine kavuşacaklarını inkar ederler.

9. Yeryüzünde dolaşıp, kendilerinden önce geçmiş kimselerin sonlarının nasıl olduğuna bakmazlar mı? Ki onlar kendilerinden daha kuvvetli idiler, yeryüzünü kazıp alt üst ederek onlardan çok imar etmiş kimseydiler ve onlara belgelerle peygamberler gelmişti. Böylece Allah onlara zulmetmiyor, onlar kendilerine zulmediyorlardı.

10. Sonra Allah'ın ayetlerini yalan sayıp, onları alaya alarak kötülük yapanların sonu pek kötü oldu. *

11. Allah önce yaratır, ölümünden sonra tekrar diriltir. Sonunda O'na döneceksiniz.

12. Kıyamet koptuğu gün suçlular umutsuz kalıverirler.

13. Koştukları ortakları artık şefaatçileri değildir; ortaklarını inkar ederler.

14. Kıyamet koptuğu gün, işte o gün, darmadağın olurlar.

15. Ama inanıp yararlı iş işleyenler, ağırlanacakları bir cennette bulunurlar.

16. İnkar edip, ayetlerimizi ve ahirette Bana kavuşmayı yalanlayanlara gelince, işte onlar azabla yüzyüze bırakılırlar.

17-8. Akşamlarken ve sabahlarken, öğle ve ikindi vaktinde Allah'ı (ki göklerde ve yerde hamd O'na mahsustur) tesbih edin, namaz kılın.

19. O, ölüden diri çıkarır, diriden ölü çıkarır; yeryüzünü ölümünden sonra O canlandırır. Ey insanlar! İşte siz de böylece diriltileceksiniz. *

20. Sizi topraktan yaratması O'nun varlığının belgelerindendir. Sonra hemen birer insan olup yeryüzüne yayılırsınız.

21. İçinizden, kendileriyle huzura kavuşacağınız eşler yaratıp; aranızda muhabbet ve rahmet var etmesi, O'nun varlığının belgelerindendir. Bunlarda, düşünen millet için dersler vardır.

22. Gökleri ve yeri yaratması, dillerinizin ve renklerinizin değişik olması, O'nun varlığının belgelerindendir. Doğrusu bunlarda, bilenler için dersler vardır.

23. Geceleyin uyumanız, gündüz de lutfundan rızık aramanız O'nun varlığının belgelerindendir. Bunlarda kulak veren millet için dersler vardır.

24. Size korku ve ümit veren şimşeği göstermesi, gökten su indirip ölümünden sonra yeri onunla diriltmesi O'nun varlığının belgelerindendir. Bunlarda, düşünen millet için dersler vardır.

25. Göğün ve yerin O'nun buyruğu ile ayakta durması O'nun varlığının belgelerindendir. Sonra sizi kabirlerinizden bir çağırmaya görsün, hemen çıkıverirsiniz.

26. Göklerde ve yerde olanlar O'nundur; hepsi O'na boyun eğmiştir.

27. Önce yaratan, ölümünden sonra tekrar dirilten O'dur. Bu, O'nun için daha kolaydır. Göklerde ve yerde olan en üstün sıfatlar O'nundur. O, güçlüdür, Hakim'dir.*

28. Allah size kendinizden bir misal vermektedir: Size verdiğimiz rızıklarda, emrinizde bulunan kölelerinizin de eşit surette hak sahibi olmalarına razı olur ve birbirinizi saydığınız gibi bu ortaklarınızı sayar mısınız ? Düşünen millete ayetleri böylece uzun uzadıya açıklarız.

29. Hayır; zulmedenler, körü körüne kendi heveslerine uymuşlardır. Allah'ın saptırdığı kimseleri kim doğru yola eriştirebilir? Onların yardımcıları da yoktur.

30. Hakka yönelerek kendini Allah'ın insanlara yaratılışta verdiği dine ver. Zira Allah'ın yaratışında değişme yoktur; işte dosdoğru din budur, fakat insanların çoğu bilmezler.

31-2. Allah'a yönelerek O'na karşı gelmekten sakınınıız, namaz kılınız, dinlerinde ayrılığa düşüp fırka fırka olan, her fırkasının da kendisinde bulunanla sevindiği müşriklerden olmayınız.

33-4. İnsanlar bir darlığa uğrayınca Rablerine dönerek O'na yalvarırlar, sonra Allah katından onlara bir rahmet tattırınca içlerinden bir takımı kendilerine verdiklerimize nankörlük ederek Rablerine eş koşarlar. Safa sürün bakalım, yakında göreceksiniz.

35. Yoksa onlara ortak koşmalarını söyleyen bir delil mi indirdik.

36. İnsanlara bir rahmet tattırdığımız zaman ona sevinirler, ama yaptıklarından ötürü başlarına bir kötülük gelirse hemen ümitlerini kaybediverirler.

37. Allah'ın, rızkı dilediğine yayıp bir ölçüye göre verdiğini görmezler mi? Doğrusu bunda, inananlar için dersler vardır.

38. Yakınlığı olana, yoksula, yolda kalmışa hakkını ver. Allah'ın rızasını dileyenler için bu daha hayırlıdır. İşte onlar saadete erenlerdir.

39. İnsanların malları içinde artsın diye verdiğiniz her hangi bir faiz Allah katında artmaz; fakat, Allah'ın rızasını dileyerek verdiğiniz herhangi bir sadaka böyle değildir. İşte onlar sevablarını kat kat artıranlardır.

40. Sizi yaratan, sonra rızıklandıran, sonra öldüren daha sonra da dirilten Allah'tır. O'na koştuğunuz ortaklarınızdan böyle bir şey yapan var mıdır? Allah onların ortak koştukları şeylerden münezzehtir, yücedir. *

41. İnsanların elleriyle işledikleri yüzünden karada ve denizde fesat çıkar; Allah da belki dönerler diye yaptıklarının bir kısmını böylece kendilerine tattırır.

42. De ki: "Yeryüzünde dolaşın da daha öncekilerden çoğu putperest olanların sonunun nasıl olduğuna bir bakın."

43. İnsanların fırka fırka olacağı, Allah katından kaçınılmaz o günün gelmesinden önce, kendini dosdoğru dine yönelt.

44. Kim inkar ederse, inkarı kendi aleyhine olur. Yararlı iş işleyen kimseler, kendileri için rahat bir yer hazırlamış olurlar.

45. Çünkü Allah inanıp yararlı iş işleyenlere lutfundan karşılık verecektir. Doğrusu O, inkarcıları sevmez.

46. Rüzgarları müjdeciler olarak göndermesi, size rahmetini tattırması, buyruğu ile gemilerin yürümesi, lutfundan rızık istemeniz, O'nun varlığının belgelerindendir. Belki şükredersiniz.

47. And olsun ki! Senden önce, bir çok peygamberleri ümmetlerine gönderdik, onlara belgeler getirdiler; dinlemeyip suç işleyenlerden öc aldık, zira inananlara yardım etmek bize hak olmuştu.

48-9. Rüzgarları gönderip bulutları yürüten, onları gökte dilediği gibi yayan ve kısım kısım yığan Allah'tır. Artık sen de aralarından yağmurun çıktığını görürsün. Allah'ın kullarından dilediğine verdiği yağmurla, daha önceden kendilerine yağmur inidirilmesinden ümidlerini kesmiş oldukları için onlar seviniverirler.

50. Allah'ın rahmetinin belirtilerine bir bak, yeryüzünü ölümünden

sonra nasıl diriltiyor? Şüphesiz ölüleri O diriltir. O her şeye Kadir'dir.

51. Bir rüzgar göndersek de yeşilliklerin sarardığını, görseler hemen nankörlüğe başlarlar.

52. Tabiidir ki sen ölülere katiyyen işittiremezsin; dönüp giden sağırlara da çağrıyı duyuramazsın.

53. Körleri sapıklıkalrından vazgeçirip doğru yola döndüremezsin; ancak ayetlerimize inananlara duyurabilirsin; işte onlar müslümanlardır. *

54. Sizi güçsüz olarak yaratan, güçsüzlükten sonra kuvvetli kılan, sonra da kuvvetliliğin ardından güçsüz ve ihtiyar yapan Allah'tır. O, dilediğini yaratır; bilendir, Kadir olandır.

55. Kıyamet koptuğu gün suçlular sadece çok kısa bir müddet kalmış olduklarına yemin ederler. Böylece onlar dünyada da aldatılıp haktan döndürülüyorlardı.

56. Kendilerine ilim ve iman verilenler; "And olsun ki, siz Allah'ın yazısında mevcut yeniden dirilme gününe kadar kaldınız. İşte bu yeniden dirilme günüdür, fakat sizler anlamıyordunuz" derler.

57. Zulmedenlerin, o gün özür beyan etmeleri fayda vermez; artık kendilerinden Allah'ı hoşnut edecek şeyleri yapmaları da istenmez.

58. And olsun ki bu Kuran'da insanlar için her türlü misali vermişizdir. Bununla beraber, eğer sen onlara bir mucize getirmiş olsan, inkar edenler: "Siz ancak batıl şeyler ortaya atanlarsınız" derler.

59. Allah bilmeyenlerin kalblerini işte böylece kapatır.

60. Sabret ki, Allah'ın sözü şüphesiz gerçektir kesin olarak inanmayanlar seni hafife almasınlar.*

31. Lokman Suresi

Bismillahirrahmanirrahim

1. Elif, Lam, Mim.

2-3. Bunlar, iyi davranan kimseler için rahmet ve doğru yol rehberi olan hikmetli Kitap'ın ayetleridir.

4. O kimseler namazı kılarlar, zekatı verirler; ahirete de yakinen inanırlar.

5. İşte onlar Rablerinin yolunda olanlardır, işte onlar saadete erenlerdir.

6. İnsanlar arasında, bir bilgisi olmadığı halde Allah yolundan saptırmak için gerçeği boş sözlerle değişenler ve Allah yolunu alaya alanlar vardır. İşte alçaltıcı azap bunlar içindir.

7. Ayetlerimiz sapık kimseye okunduğu zaman sanki kulaklarında ağırlık var da işitmiyormuş gibi büyüklenerek sırt çevirir. İşte ona can yakıcı azabı müjde et.

8-9. İnanıp yararlı iş işleyenler için, Allah'ın vadi gereğince temelli kalacakları nimet cennetleri vardır. O; güçlüdür, hakim'dir.

10. Allah gökleri gördüğünüz gibi direksiz yaratmış, sizi sallar diye yeryüzüne sabit dağlar koymuş; orada her türlü canlıyı yaymıştır. Gökten su indirip orada her hoş çiftten yetiştirmişizdir.

11. İşte bu Allah'ın yaratışıdır. Ondan başkasının ne yarattığını Bana gösterin. Hayır; gösteremezler, zalimler apaçık sapıklık içindedir. *

12. And olsun ki, Lokman'a, Allah'a şükretmesi için hikmet verdik. Şükreden kimse ancak kendisi için şükretmiş olur. Nankörlük eden ise, bilsin ki, Allah her şeyden müstağnidir, övülmeğe layık olandır.

13. Lokman, oğluna öğüt vererek: "Ey oğulcuğum! Allah'a eş koşma, doğrusu eş koşmak büyük zulümdür" demişti.

14. Biz insana, ana ve babasına karşı iyi davranmasını tavsiye etmişizdir. Annesi onu, güçsüzlükten güçsüzlüğe uğrayarak karnında taşımıştı. Çocuğun sütten kesilmesi iki yıl içinde olur. Bana ve ana babana şükret diye tavsiyede bulunmuşuzdur. Dönüş Bana'dır.

15. Ey insanoğlu! Ana baba, seni, körü körüne Bana ortak koşman için zorlarlarsa, onlara itaat etme; dünya işlerinde onlarla güzel geçin; Bana yönelen kimsenin yoluna uy; sonunda dönüşünüz Bana'dır. O zaman, yaptıklarınızı size bildiririm.

16. Lokman: "Ey oğulcuğum! İşlediğin şey, bir hardal tanesi ağırlığınca olsa da, bir kayanın içinde veya göklerde yahut yerin derinliklerinde bulunsa, Allah onu getirip meydana kor. Doğrusu Allah Latif'tir, haberdardır".

17. "Ey oğulcuğum! Namazı kıl, uygun olanı buyurup fenalığı önle, başına gelene sabret; doğrusu bunlar, azmedilmeğe değer işlerdir."

18. "İnsanları küçümseyip yüz çevirme, yeryüzünde böbürlenerek yürüme; Allah, kendini beğenip övünen hiç kimseyi şüphesiz ki sevmez."

19. "Yürüyüşünde tabii ol; sesini kıs. Seslerin en çirkini şüphesiz merkeblerin sesidir."*

20. Allah'ın göklerde olanları da, yerde olanları da buyruğunuz altına verdiğini, nimetlerini açık ve gizli olarak size bolca ihsan ettiğini görmez misiniz? İnsanlardan, Allah hakkında hiçbir bilgisi olmadan, doğruluk rehberi ve aydınlatıcı bir Kitap bulunmadan tartışanlar vardır.

21. Onlara, "Allah'ın indirdiğine uyun" denince: "Babalarımızı üzerinde bulduğumuz yola uyarız" derler. Ya şeytan, babalarını alevli ateşin azabına çağırmışsa.

22. İyilik yaparak kendini Allah'a veren kimse, şüphesiz en sağlam kulpa sarılmış olur. İşlerin sonucu Allah'a aittir.

23. İnkar edenin inkarcılığı seni üzmesin; onların dönüşü Bize'dir; o zaman, yaptıklarını kendilerine haber veririz. Allah, kalblerde olanı şüphesiz bilir.

24. Onları az bir süre geçindiririz, sonra da ağır bir azaba sürükleriz.

25. And olsun ki onlara: "Gökleri ve yeri yaratan kimdir?" diye sorsan, "Allah'tır" derler. De ki: "Hamd Allah'a mahsustur", ama çoğu bilmezler.

26. Göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır. Şüphesiz Allah müstağnidir, övülmeğe layıktır.

27. Eğer yeryüzündeki ağaçlar kalem olsa, denizler mürekkep olsa ve yedi misli deniz de yedekte bulunup yazılsa yine de Allah'ın sözleri bitmezdi. Doğrusu Allah güçlüdür, hakim'dir.

28. Ey insanlar! Sizin yaratılmanız ve tekrar dirilmeniz tek bir nefsin yaratılması ve tekrar diriltilmesi gibidir. Şüphesiz Allah işitendir, görendir.

29. Allah'ın geceyi gündüze ve gündüzü geceye kattığını, herbiri belirli bir süreye kadar hareket edecek olan güneşi ve ayı buyruk altında tuttuğunu; Allah'ın, yaptıklarınızdan haberdar olduğunu bilmez misin?

30. Bu, Allah'ın hak olmasından ve O'ndan başka taptıkları şeylerin

batıl olmasındandır. Doğrusu Allah yücedir, büyüktür. *

31. Gemilerin denizde Allah'ın lutfuyla yürüdüğünü görmez misin? Allah böylece size varlığının delillerini gösterir. Bunlarda, pek sabırlı ve çok şükreden kimselerin hepsine dersler vardır.

32. Dağlar gibi dalgalar insanları kuşattığı zaman, dini tamamen Allah'a has kılarak O'na yalvarırlar; onları karaya çıkararak kurtardığında, içlerinden bir kısmı doğru yolda kalır. Zaten ayetlerimizi bilerek ancak hain nankörler inkar eder.

33. Ey insanlar! Rabbinize karşı gelmekten sakının. Babanın oğlu oğulun da babası için bir şey ödeyemeyeceği günden korkun. Allah'ın verdiği söz şüphesiz gerçektir. Dünya hayatı sakın sizi aldatmasın. Allah'ın affına güvendirerek şeytan sizi ayartmasın.

34. Kıyamet saatini bilmek ancak Allah'a mahsustur. Yağmuru O indirir, rahimlerde bulunanı O bilir, kimse yarın ne kazanacağını bilmez ve hiç kimse nerede öleceğini bilemez. Allah şüphesiz bilendir, her şeyden haberdardır.*

32. Secde Suresi

Bismillahirrahmanirrahim

1. Elif, Lam, Mim.

2. Şüphe götürmeyen Kitap, alemlerin Rabbi'nin indirdiğidir.

3. "Onu peygamberin kendisi uydurdu" diyorlar, öyle mi? Hayır; O, senden önce peygamber gönderilmemiş olan bir milleti uyarman için sana Rabbinden gelen bir gerçektir. Belki artık doğru yolu bulurlar.

4. Gökleri, yeri ve ikisinin arasında bulunanları altı günde yaratan, sonra arşa hükmeden Allah'tır. O'ndan başka bir dostunuz ve şefaatçınız yoktur. Düşünmüyor musunuz?

5. Gökten yere kadar, olan bütün işleri Allah düzenler, sonra, işler sizin hesabınıza göre bin yıl kadar tutan bir gün içinde O'na yükselir.

6. O, görülmeyeni de görüleni de bilender, güçlüdür, merhametlidir.

7-9. Yarattğı her şeyi güzel yaratan, insanı başlangıçta çamurdan yaratan, sonra onun soyunu, bayağı bir suyun özünden yapan, sonra onu şekillendirip ruhundan ona üfleyen Allah'tır. Size kulaklar, gözler, kalbler verilmiştir. Öyleyken, pek az şükrediyorsunuz.

10. Puta tapanlar: "Toprağa karışıp yok olduktan sonra yeniden mi yaratılacağız?" derler. Evet; onlar, Rab'lerine kavuşmayı inkar edenlerdir.

11. De ki: "Size vekil kılınan ölüm meleği canınızı alacak, sonra Rabbinize döndürüleceksiniz." *

12. Suçluları Rablerinin huzurunda, başları öne eğilmiş olarak: "Rabbimiz! Gördük, dinledik, artık bizi dünyaya geri çevir de iyi iş işleyelim; doğrusu kesin olarak inandık" derlerken bir görsen!

13. Biz dilesek herkese hidayet verirdik, fakat cehennemi tamamen cin ve insanlarla dolduracağıma dair Benden söz çıkmıştır.

14. "Bugüne kavuşmayı unutmanızın karşılığını görün; doğrusu Biz de sizi unuttuk, yaptıklarınıza karşılık ebedi azabı tadın" deriz.

15-6. [S] Ayetlerimize ancak, kendilerine hatırlatıldığı zaman secdeye kapananlar, büyüklük taslamayarak Rablerini överek yüceltenler, vücudlarını yataklardan uzak tutup korkarak ve umarak Rablerine yalvaranlar ve verdiğimiz rızıklardan sarfedenler inanır.

17. Yaptıklarına karşılık onlar için saklanan müjdeyi kimse bilmez.

18. İnanan kimse yoldan çıkmış kimseye benzer mi? Bunlar bir olamazlar.

19. İnanıp yararlı iş işleyenlere gelince, onların yaptıklarına karşılık, varacakları cennet konakları vardır.

20. Ama yoldan çıkanların, işte onların varacağı yer ateştir. Oradan çıkmak isteyişlerinin her defasında geri çevrilirler ve onlara: "Yalanlayıp, durduğunuz ateşin azabını tadın" denir.

21. Belki yollarından dönerler diye and olsun onlara büyük azabdan önce dünya azabından tattırırız.

22. Rabbinin ayetleri kendisine hatırlatılıp da onlardan yüz çeviren kimseden daha zalim var mıdır? Şüphesiz suçlulardan öc alacağız. *

23. And olsun ki Musa'ya Kitap verdik; Sakın sen ona kavuşacağından şüphe etme Musa'ya verdiğimizi İsrailoğullarına doğruluk rehberi kıldık.

24. Sabredip ayetlerimize kesin olarak inanmalarından ötürü, aralarından, onları buyruğumuzla doğru yola götüren önderler yaptık.

25. Muhakkak ki Rabbin ayrılığa düştükleri şeylerde kıyamet günü aralarında hükmedecektir.

26. Şimdi yurdlarında gezip dolaştıkları, kendilerinden önceki nice nesilleri yok etmiş olmamız onları doğru yola sevketmez mi? Bunlarda şüphesiz ibretler vardır. Dinlemezler mi?

27. Kuru yerlere suyu gönderip onunla hayvanlarının ve kendilerinin yedikleri ekinleri çıkardığımızı görmezler mi? Görmüyorlar mı?

28. "Doğru söylüyorsanız bilidirin bu hüküm ne zaman verilecektir?" derler.

29. De ki: "Hükmümün verileceği gün inkarcılara ne inanmaları fayda verir ve ne de ertelenirler."

30. Onları bırak, bekle; zaten onlar da senin akibetini beklemektedirler.*

33. Ahzab Suresi

Bismillahirrahmanirrahim

1. Ey peygamber! Allah'tan sakın, inkarcılara ve iki yüzlülere uyma, Allah şüphesiz bilendir, hakim'dir.

2. Sana Rabbinden vahyolunana uy; şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

3. Allah'a güven, Allah, Vekil olarak yeter.

4. Allah insanın içine iki kalp koymamıştır. Allah, zihar yapmanız suretiyle eşlerinizi, anneleriniz gibi yaratmamıştır; evlatlıklarınızı da öz oğullarınız gibi saymanızı meşru kılmamıştır. Bunlar sizin dillerinize doladığınız boş sözlerdir. Allah gerçeği söylemektedir, doğru yola O eriştirir.

5. Evlatlıkları babalarına nisbet edin, bu Allah katında en doğru olandır. Eğer babalarının kim olduğunu bilmiyorsanız, bu takdirde onları din kardeşi ve dostlarınız olarak kabul edin. İçinizden kasdederek yaptıklarınız bir yana, yanılmalarınızda size bir sorumluluk yoktur. Allah, bağışlar ve merhamet eder.

6. Müminlerin, Peygamberi kendi nefislerinden çok sevmeleri gerekir; onun eşleri onların anneleridir; akraba olanlar, miras hususunda, Allah'ın Kitap'ında birbirlerine müminler ve muhacirlerden daha yakındırlar. Dostlarınıza yapacağınız uygun bir vasıyet bunun dışındadır. Bu Kitap'ta yazılı bulunmaktadır.

7. Peygamberlerden söz almıştık. Senden, Nuh'dan, İbrahim'den, Musa'dan, Meryem oğlu İsa'dan sağlam bir söz almışızdır.

8. Allah, doğrulardan doğruluklarını sormak ve inkarcılara can yakıcı azap hazırlamak için bunu yapmıştır. *

9. Ey inananlar! Allah'ın size olan nimetini anın; üzerinize ordular gelmişti. Biz de onların üzerine rüzgar ve göremediğiniz ordular göndermiştik. Allah, yaptıklarınızı görüyordu.

10. Onlar size yukarınızdan ve aşağınızdan gelmişlerdi; gözler de dönmüştü; yürekler ağızlara gelmişti; Allah için çeşitli tahminlerde bulunuyordunuz.

11. İşte orada, inananlar denenmiş ve çok şiddetli sarsıntıya uğratılmışlardı.

12. İkiyüzlüler ve kalblerinde hastalık olanlar: "Allah ve peygamberi bize sadece kuru vaadlerde bulundular" diyorlardı.

13. İçlerinden bir takımı: "Ey Medineliler! Tutunacak yeriniz yok, geri dönün" demişti. İçlerinden bir topluluk da Peygamberden: "Evlerimiz düşmana açıktır" diyerek izin istemişlerdi. Oysa evleri açık değildi sadece kaçmak istiyorlardı.

14. Eğer Medine'nin etrafından üzerlerine varılmış olsa, sonra da kendilerinden fitne çıkarmaları istense hemen buna girişip derhal yapmaktan geri kalmazlardı.

15. And olsun ki, daha önce, sırt çevirip kaçmayacaklarına dair Allah'a ahd vermişlerdi. Allah'a verilen ahd sorulacaktır.

16. De ki: "Eğer ölümden yahut öldürülmekten kaçıyorsanız bilin ki, kaçmak size fayda vermeyecektir; kaçsanız bile az bir zamandan fazla yaşatılmazsınız."

17. De ki: "Allah size bir kötülük dilese veya bir rahmet istese, O'na karşı kim sizi koruyabilir? Allah'tan başka dost ve yardımcı da bulamazsınız."

18-9. Allah, içinizden sizi alıkoyanları, size Allah'ın yardımını kıskanarak, kardeşlerine "Bize gelin, zorlanmadıkça savaşa gitmeyin" diyenleri bilir. Kalblerine korku gelince ölüm baygınlığı geçiren kimse gibi gözleri dönerek, sana baktıklarını görürsün. Korkuları gidince iyiliğinize olanı çekemeyip sivri dilleriyle sizi incitirler. Bunlar inanmamışlardır, Allah, bu sebeple işlerini boşa içıkarmıştır; bu, Allah için kolaydır.

20. Bunlar, düşman birliklerinin gitmediklerini sanıyorlardı. Bu birlikler tekrar gelmiş olsalardı, kendileri çöllerde bedevilerin yanında bulunup, sadece sizin haberlerinizi sormayı dilerlerdi. Aranızda olsalar ancak pek az savaşırlardı. *

21. Ey inananlar! And olsun ki, sizin için, Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çok anan kimseler için Resulullah en güzel örnektir.

22. İnananlar, düşman birliklerini gördükleri zaman: "İşte bu, Allah ve Peygamberinin bize vadettiğidir; Allah ve peygamberi doğru söylemiştir" dediler. Bu onların ancak imanını ve teslimiyetlerini artırdı.

23. İnananlardan, Allah'a verdiği ahdi yerine getiren adamlar vardır. Kimi, bu uğurda canını vermiş, kimi de beklemektedir. Ahdlerini hiç değiştirmemişlerdir.

24. Bu sebeple Allah, doğruları doğrulukları ile mükafatlandırır; ikiyüzlüleri de dilerse azablandırır veya tevbelerini kabul eder. Şüphesiz Allah bağışlayandır, merhamet edendir.

25. Allah inkar edenleri, kinleriyle geri çevirdi, bir hayra ulaşamadılar; savaşta, inananlara Allah'ın yardımı yetti. Allah kuvvetli olandır, güçlü olandır.

26. Allah, Kitap ehlinden, kafirleri destekleyenleri kalelerinden indirmiş, kalblerine korku salmıştı; onların kimini öldürüyor, kimini de esir alıyordunuz.

27. Yerlerini, yurtlarını, mallarını ve henüz ayağınızı dahi basmadığınız yerleri Allah size miras olarak verdi. Allah her şeye Kadir olandır. *

28. Ey peygamber! Eşlerine şöyle söyle: "Eğer dünya hayatını ve süslerini istiyorsanız gelin size bağışta bulunayım ve güzellikle salıvereyim."

29. "Eğer Allah'ı , peygamberini, ahiret yurdunu istiyorsanız bilin ki, Allah içinizden iyi davrananlara büyük ecir hazırlamıştır.

30. Ey Peygamber'in hanımları! Sizlerden biri açık bir hayasızlık yapacak olursa, onun azabı iki kat olur. Bu Allah'a kolaydır.

31. Sizlerden Allah'a ve peygamberine boyun eğip yararlı iş işleyenlere ecrini iki kat veririz; ona cömertçe rızık hazırlamışızdır.

32. Ey peygamberin hanımları! Sizler herhangi bir kadın gibi değilsiniz. Allah'tan sakınıyorsanız edalı konuşmayın, yoksa, kalbi bozuk olan kimse kötü şeyler ümit eder; daima ciddi ve ağırbaşlı söz söyleyin.

33. Evlerinizde oturun; eski Cahiliyye'de olduğu gibi açılıp saçılmayın; namazı kılın; zekatı verin; Allah'a ve peygamberine itaat edin. Ey peygamberin ev halkı! Şüphesiz Allah sizden kusuru giderip sizi tertemiz yapmak ister.

34. Evlerinizde okunan Allah'ın ayetlerini ve hikmetini hatırda tutun. Şüphesiz Allah haberdar olandır, latif olandır. *

35. Doğrusu erkek ve kadın müslümanlar, erkek ve kadın müminler, boyun eğen erkekler ve kadınlar; doğru sözlü erkekler ve kadınlar, sabırlı erkekler ve kadınlar, gönülden bağlanan erkekler ve kadınlar, sadaka veren erkekeler ve kadınlar, oruç tutan erkekler ve kadınlar iffetlerini koruyan erkekler ve kadınlar, Allah'ı çok anan erkekler ve kadınlar, işte Allah bunların hepsine mağfiret ve büyük ecir hazırlamıştır.

36. Allah ve Peygamber'i bir şeye hükmettiği zaman, inanan erkek ve kadına artık işlerinde başka yolu seçmek yaraşmaz. Allah'a ve Peygamber'e baş kaldıran şüphesiz apaçık bir şekilde sapmış olur.

37. Allah'ın nimet verdiği ve senin de nimetlendirdiğin kimseye: "Eşini bırakma, Allah'tan sakın" diyor, Allah'ın açığa vuracağı şeyi içinde

saklıyordun. İnsanlardan çekiniyordun; oysa Allah'tan çekinmen daha uygundu. Sonunda Zeyd eşiyle ilgisini kestiğinde onu seninle evlendirdik, ki evlatlıkları eşleriyle ilgilerini kestiklerinde onlarla evlenmek konusunda müminlere bir sorumluluk olmadığı bilinsin. Allah'ın buyruğu yerine gelecektir.

38. Allah'ın Peygamber'e farz kıldığı şeylerde ona bir güçlük yoktur. Bu, Allah'ın ötedenberi, gelmiş geçmişlere uyguladığı yasasıdır. Allah'ın emri şüphesiz gereği gibi yerine gelecektir.

39. Allah'ın göndermiş olduklarını tebliğ edenler, Allah'tan korkarlar ve O'ndan başka kimseden karkmazlar. Allah hesap gören olarak yeter.

40. Muhammed içinizden herhangi bir adamın babası değil, Allah'ın elçisi ve peygamberlerin sonuncusudur. Allah her şeyi bilendir. *

41. Ey inananlar! Allah'ı çok anın.

42. O'nu sabah akşam tesbih edin.

43. Karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için size rahmet ve istiğfar eden Allah ve melekleridir. İnananlara merhamet eden O'dur.

44. O'na kavuştukları gün müminlere yapılacak dirlik temennileri "Selam" demek olacaktır. Onlara cömertçe verilecek ecir hazırlamıştır.

45-6. Biz seni şahit, müjdeci, uyarıcı; Allah'ın izniyle O'na çağıran, nurlandıran bir ışık olarak göndermişizdir.

47. İnananlara, Rablerinden büyük bir lutuf olduğunu müjdele.

48. İnkarcılara, ikiyüzlülere itaat etme; eziyetlerine aldırma; Allah'a güven, güvenilecek olarak Allah yeter.

49. Ey inananlar! Mümin kadınlarla nikahlanıp, onları, temasta bulunmadan boşadığınızda, artık onlar için size iddet saymaya lüzum yoktur. Kendilerine bağışta bulunarak onları güzellikle serbest bırakın.

50. Mehirlerini verdiğin eşlerini, Allah'ın sana ganimet olarak verdiği cariyeleri, seninle beraber hicret eden amcanın kızlarını, halalarının kızlarını, dayının kızlarını, teyzelerinin kızlarını ve peygamber nikahlanmayı dilediği takdirde müminlerden ayrı, sırf sana mahsus olmak üzere kendisinin mehrini peygambere hibe eden mümin kadını almanı helal kılmışızdır. Bir zorluğa uğramaman için müminlerin eşleri ve cariyeleri hakkında onların üzerine neyi farz kılmış olduğumuzu bildirmiştik. Allah bağışlayandır, merhamet edendir.

51. Bunlardan istediğini bırakır, istediğini yanına alabilirsin. Sırasını geri bırakmış, olduklarından da arzu ettiğini yanına almanda sana bir sorumluluk yoktur. Bu onların gözlerinin aydın olmasını, üzülmemelerini, hepsine verdiğin şeylere razı olmalarını daha iyi sağlar. Allah kalblerinizde

olanı bilir; Allah bilendir, Halim olandır.

52. Bundan sonra sana hiçbir kadın, cariyelerin bir yana, güzellikleri ne kadar hoşuna giderse gitsin, hiçbirini boşayıp başka bir eşle değiştirmen helal değildir. Allah her şeyi gözetmektedir.*

53. Ey inananlar! Peygamber'in evlerine, yemeğe çağırılmaksızın vakitli vakitsiz girmeyin; fakat davet edilseniz girin ve yemeği yiyince, dağılın. Sohbet etmek için de girip oturmayın. Bu haliniz peygamber'i üzüyor, o da size bir şey söylemeye çekiniyordu. Allah gerçeği söylemekten çekinmez. Peygamber'in eşlerinden bir şey isteyeceğinizde onu perde arkasından isteyin. Bu sayede sizin gönülleriniz de, onların gönülleri de daha temiz kalır. Bundan sonra ne Allah'ın Peygamber'ini üzmeniz ve ne de O'nun eşlerini nikahlamanız asla caiz değildir. Doğrusu bu, Allah katında büyük şeydir.

54. Bir şeyi açıklasanız de gizleseniz de Allah şüphesiz hepsini bilir.

55. Kadınların; babaları, oğulları, erkek kardeşleri, erkek kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, hizmetçi kadınları ve cariyeleri hakkında bir sorumluluğu yoktur. Ey kadınlar! Allah'tan sakının, çünkü Allah her şeye şahiddir.

56. Şüphesiz Allah ve melekleri Peygamberi överler; ey inananlar! Siz de onu övün, ona salat ve selam getirin.

57. Allah'ı ve Peygamber'ini incitenlere, Allah dünyada da ahirette de lanet eder; onlara alçaltıcı bir azap hazırlar.

58. İnanan erkek ve kadınları, yapmadıkları bir şeyden ötürü incitenler, şüphesiz iftira etmiş ve apaçık bir günah yüklenmiş olurlar. *

59. Ey Peygamber! Eşlerine, kızlarına ve müminlerin kadınlarına, dışarı çıkarken üstlerine örtü almalarını söyle; bu, onların hür ve namuslu bilinmelerini ve bundan dolayı incitilmemelerini daha iyi sağlar. Allah bağışlar ve merhamet eder.

60. İkiyüzlüler, kalblerinde fesat bulunanlar, şehirde bozguncu haberler yayanlar, eğer bundan vazgeçmezlerse, and olsun ki, seni onlarla mücadeleye davet ederiz; sonra çevrende az bir zamandan fazla kalamazlar.

61. Lanetlenmiş olarak, nerede bulunurlarsa yakalanır ve hem de öldürülürler.

62. Allah'ın geçmişlere uyguladığı yasası budur ve Allah'ın yasasında bir değişme bulamazsın.

63. İnsanlar senden kıyametin zamanını soruyorlar; de ki: "Onun bilgisi ancak Allah katındadır; ne bilirsin, belki de zamanı yakındır."

64-5. Allah şüphesiz, inkarcılara lanet etmiş ve onlara içinde sonsuz olarak temelli kalacakları çılgın alevli cehennemi hazırlamıştır. Onlar bir dost ve yardımcı bulamazlar.

66. Yüzleri ateşte çevrildiği gün: "Keşki Allah'a itaat etseydik, keşki Peygamber'e itaat etseydik!" derler.

67-8. "Rabbimiz! Biz yöneticilerimize ve büyüklerimize itaat etmiştik, fakat onlar bizi yoldan saptırdılar." "Rabbimiz! Onlara iki kat azap ver, onları büyük bir lanete uğrat" derler. *

69. Ey inananlar! Musa'yı incitenler gibi olmayın. Nitekim Allah onu, söylediklerinden beri tutmuştu. O, Allah'ın katında değerli bir kişiydi.

70-1. Ey inananlar! Allah'tan sakının, dürüst söz söyleyin de Allah işlerinizi kendinize yararlı kılsın ve günahlarınızı size bağışlasın. kim Allah'a ve Peygamber'ine itaat ederse, şüphesiz büyük bir kurtuluşa ermiş olur.

72. Doğrusu Biz, sorumluluğu göklere, yere, dağlara sunmuşuzdur da onlar bunu yüklenmekten çekinmişler ve ondan korkup titremişlerdir. Pek zalim ve çok cahil olan insan ise onu yüklenmiştir.

73. Bunun sonucu olarak, Allah, ikiyüzlü erkek ve kadınlara, Allah'a ortak koşan erkek ve kadınlara azap verecektir. Allah inanan erkek ve kadınların tevbelerini kabul buyuracaktır. Allah bağışlar ve merhamet eder. *

34. Sebe Suresi

Bismillahirrahmanirrahim

1. Hamd, göklerde olanlar ve yerde bulunanlar Kendisinin olan Allah'a mahsustur. O, Hakim'dir, her şeyden haberdardır.

2. Yere gireni ve oradan çıkanı, gökten ineni ve oraya yükseleni bilir. O, merhametlidir, mağfiret sahibidir.

3. İnkar edenler: "Kıyamet bize gelmeyecektir" dediler. De ki: "Hayır, öyle değil; görülmeyeni bilen Rabbim'e and olsun ki, o saat size muhakkak gelecektir. Göklerde ve yerde zerre kadar olanlar bile O'nun ilminin dışında değildir. Bundan daha küçüğü ve daha büyüğü de şüphesiz apaçık Kitap'tadır."

4-5. Allah'ın, inanıp yararlı iş işleyenlere ki onlar için mağfiret ve cömertçe verilmiş rızık vardır ve ayetlerimizi hükümsüz bırakmak için yarışanlara ki onlara iğrenç ve can yakıcı azap vardır işlerinin karşılıklarını vermesi için kıyamet saati gelecektir.

6. Kendilerine ilim verilenler, sana Rabbinden indirilenin hak olduğunu, güçlü ve hamde layık olanın yolunu gösterdiğini bilirler.

7-8. İnkar edenler, insanlara: "Size, siz parça parça dağılıp yok olduğunuz zaman yeniden dirileceğinizi haber veren bir adam gösterelim mi? Allah'a karşı yalan mı uyduruyor, yoksa kendisinde delilik mi vardır?" derler. Hayır; ahirete inanmayanlar, azapta ve derin bir sapıklık içindedirler.

9. Önlerinde ve ardlarında olan göğü ve yeri görmezler mi? Dilesek onları yere geçirir veya göğün bir parçasını başlarına indiririz. Bunlarda, Allah'a yönelen her kul için dersler vardır. *

10-1. "Ey dağlar ve kuşlar! Davud tesbih ettikçe siz de onu tekrarlayın" diyerek and olsun ki, ona katımızdan lutufta bulunduk; "geniş zırhlar yap, dokumasını sağlam tut" diye ona demiri yumuşak kıldık. Ey insanlar! Yararlı iş işleyin; doğrusu Ben yaptıklarınızı görenim.

12. Gündüz estiğinde bir aylık mesafeye gidip, akşam da bir aylık mesafeden gelen rüzgarı Süleyman'ın buyruğu altına verdik. Onun için su gibi erimiş bakır akıttık. Rabbinin izniyle, yanında iş gören cinleri onun buyruğu altına verdik ki, bunlar içinde buyruğumuzdan çıkan olursa ona alevli ateşin azabını tattırırdık.

13. Süleyman için, o ne dilerse, mabedler, haykeller, büyük havuzlara benzer çanaklar va taşınması güç kazanlar yaparlardı. Ey Davud ailesi!

Şükredin! Kullarımdan şükredenler pek azdır.

14. Süleyman'ın ölümüne hükmettiğimiz zaman, ancak değneğini yiyen kurt onun ölümünü cinlere farkettirdi. O, ölü olarak yere düşünce, ortaya çıktı ki, şayet cinler görülmeyeni bilmiş olsalardı alçak düşüren bir azap içinde kalmazlardı.

15. Sebelilerin yurtlarında Allah'ın kudretine bir işaret vardır: Sağlı sollu iki bahçe vardı. Onlara: "Rabbinizin verdiği rızıktan yiyin ve O'na şükredin. İşte hoş bir şehir ve bağışlayan bir Rab" denmişti.

16. Fakat onlar yüz çevirdiler; bunun için Biz de üzerlerine Arim selini gönderdik, onların bahçelerini, buruk yemişli, ılgınlık ve içinde biraz da sedir ağacı bulunan iki bahçeye çevirdik.

17. İşte böylece, inkarlarından ötürü onları cezalandırdık. Biz nankörden başkasına ceza mı veririz?

18. Onlarla, kutlu kıldığımız şehirler arasında, karşıdan karşıya görünen kasabalar var etmiş, oraları gezilecek belirli konak yerleri yapmıştık, "Oralarda geceleri ve gündüzleri güven içinde gezin" demiştik.

19. Ama onlar: "Rabbimiz! Yolculuklarımızın mesafesini uzak kıl" deyip kendilerine yazık ettiler. Biz de onları efsane yapıverdik, darmadağın ettik. Doğrusu bunlarda, pek sabreden ve çok şükreden kimseler için dersler vardır.

20. And olsun ki İblis, onlar hakkındaki görüşünü doğru çıkartmış; inananlardan bir topluluk dışında hepsi ona uymuşlardı.

21. Oysa İİblis'in onlar üzerinde bir nüfuzu yoktu; ama Biz ahirete inanan kimselerle ondan şüphede olanları, işte böylece ortaya koyarız. Rabbin her şeyi gözetip koruyandır.*

22. De ki: "Allah'ı bırakıp de göklerde ve yerde zerre kadar bir şeye sahip olmadığı, her ikisinde de bir ortaklığı bulunmadığı ve hiçbiri Allah'a yardımcı olmadığı halde tanrı olduklarını ileri sürdüklerinizi yardıma çağırsanıza!"

23. Allah'ın katında, kendisine izin verilenden başka kimse şefaat edemez. Sonunda, gönüllerindeki korku giderilince birbirlerine "Rabbiniz ne söyledi?" diye sorarlar; "Hak söyledi" derler. O, yücedir, büyüktür.

24. De ki: "Göklerden ve yerden sizi rızıklandıran kimdir?" De ki: "Allah'tır. Öyleyse doğru yolda veya apaçık bir sapıklıkta olan ya biziz ya sizsiniz."

25. De ki: "İşlediğimiz suçlardan siz sorumlu olmazsınız, sizin yaptıklarınızdan da biz sorumlu olmayız"

26. De ki: "Rabbimiz sonunda hepimizi toplar, sonra aramızda adaletle hükmeder. Adaletle hükmeden, bilen ancak O'dur."

27. De ki: "O'na taktığınız ortakları bana gösterin, yoktur ki! O, güçlü olan, Hakim olan Allah'tır."

28. Biz seni bütün insanlara ancak müjdeci ve uyarıcı olarak göndermişizdir; fakat insanların çoğu bilmez.

29. "Doğru sözlü iseniz söyleyin bu vaad ne zamandır?" derler.

30. De ki: "Size, bir gün tayin edilmiştir. Ondan bir saat ne geri kalabilirsiniz ne de öne geçebilirsiniz." *

31. İnkar edenler: "Bu Kuran'a ve ondan öncekilere inanmayacağız" dediler. Sen bu zalimleri, Rablerinin huzurunda dikilmiş oldukları zaman, suçu birbirine atıp dururken bir görsen! Güçsüz sayılanlar, büyüklük taslayanlara: "Siz olmasaydınız biz inanmış olacaktık" derler.

32. Büyüklük taslayanlar, güçsüz sayılanlara: "Size doğruluk rehberi geldikten sonra ondan sizi biz mi alıkoyduk? Hayır; zaten suçlu kimselerdiniz" derler.

33. Güçsüz sayılanlar da büyüklük taslayanlara: "Hayır gece gündüz hile kuruyor ve bize Allah'ı inkar etmemizi, O'na ortaklar koşmamızı emrediyordunuz" derler. Azabı gördüklerinde, ettiklerine içleri yanar. İnkar edenlerin boyunlarına demir halkalar vururuz. Yaptıklarından başka bir şeyin mi cezasını çekerler?

34. Doğrusu uyarıcı göndermiş olduğumuz her kasabanın varlıklı kimseleri, onları: "Biz sizinle gönderilen şeyleri inkar ediyoruz" diye gelmişlerdir.

35. "Malları ve çocukları en çok olan bizleriz, azaba uğratılacak da değiliz" derlerdi.

36. De ki: "Şüphesiz Rabbim rızkı dilediğine genişletir ve bir ölçüye göre verir, fakat insanların çoğu bilmezler."*

37. Ey insanlar! Sizi Bana yaklaştıracak olan ne mallarınız ve ne de çocuklarınızdır; yalnız, inanıp yararlı iş işleyen kimselerin, işte onların yaptıklarına karşılık mükafatları kat kattır; işte onlar, yüksek derecelerde, güven içindedirler.

38. Ayetlerimizde Bizi aciz bırakmağa yeltenenler, işte onlar, azabla yüz yüze bırakılırlar.

39. De ki: "Doğrusu Rabbim, kullarından dilediğinin rızıkını hem genişletir ve hem de ona daraltıp bir ölçüye göre verir; sarfettiğiniz herhangi bir şeyin yerine O daha iyisini koyar, çünkü O rızık verenlerin en

hayırlısıdır."

40. Allah bir gün onların hepsini diriltip toplar, sonra meleklere: "Bunlar mı size tapıyordu?" der.

41. Melekler: "Haşa, bizim dostumuz onlar değil, Sensin. Hayır; onlar bize değil cinlere tapıyorlardı, çoğu onlara inanıyorlardı" derler.

42. Zalimlere: "Yalanladığınız ateşin azıbını tadın, bugün birbirinize ne fayda ve ne de zarar verebilirsiniz" deriz.

43. Ayetlerimiz onlara apaçık olarak okunduğu zaman: " Bu adam sizi babalarınızın taptıklarından alıkoymaktan başka bir şey istemiyor" derlerdi. "Bu Kuran düpedüz bir uydurmadan başka bir şey değildir" derlerdi. Hak, inkar edenlere geldiğinde, onun için: "Bu apaçık bir büyüdür" demişlerdi.

44. Oysa Biz, onlara okuyacakları bir kitap vermemiş ve senden önce de onlara bir uyarıcı göndermemiştik.

45. Kendilerinden önce gelenleri de yalanlamışlardı; oysa bunlar, onlara verdiklerimizin onda birine bile erişememişlerdi. Böyleyken peygamberlerimizi yalanladılar; Beni inkar etmek nasıl olur? *

46. De ki: "Size tek bir öğüdüm vardır: Allah için ikişer ikişer ve tek tek kalkınız, sonra düşününüz, göreceksiniz ki arkadaşınızda bir delilik yoktur. O yalnız çetin bir azabın öncesinde sizi uyarmaktadır."

47. De ki: "Ben sizden bir ücret istersem, o sizin olsun; benim ecrim Allah'a aittir. O her şeye şahiddir."

48. De ki: "Görünmeyenleri en iyi bilen Rabbim, batılı hak ile ortadan kaldırır."

49. De ki: "Hak geldi; artık batıl ne yeniden başlar, ne de geri gelir."

50. De ki:" Ben sapıtırsam, sapıtmakla ancak kendime etmiş olurum. Doğru yolda olursam, bu Rabbim'in bana vahyetmesiyledir. Doğrusu O, işitendir, yakın olandır"

51-2. Onları korktukları zaman bir görsen; artık kurtuluş yoktur; cehenneme yakın bir yerde yakalanmışlardır. O zaman, "Allah'a inandık" derler ama, ahiret gibi uzak bir yerden imana nasıl kolayca ulaşırlar?

53. Oysa onu daha önce inkar etmişler, uzak bir yer olan dünyadan görünmeyene dil uzatmışlardı.

54. Kendileriyle, arzuladıkları şeyler arasına artık engel konur; nitekim, daha önce, kendilerine benzeyenlere de aynı şey yapılmıştı. Çünkü onlar şüphe ve endişe içindeydiler.*

35. Fatır Suresi

Bismillahirrahmanirrahim

1. Hamd, gökleri ve yeri yaratan, melekleri ikişer, üçer, dörder kanatlı elçiler kılan Allah'a mahsustur. Yaratmada dilediğini artırır. Doğrusu Allah, her şeye Kadir olandır.

2. Allah'ın insanlara verdiği rahmeti öneleyebilecek yoktur. O'nun önlediğini de ardından salıverecek yoktur. O, güçlü'dür, Hakim'dir.

3. Ey insanlar! Allah'ın size olan nimetini anın; sizi gökten ve yerden rızıklandıran Allah'tan başka bir yaratan var mıdır? O'ndan başka tanrı yoktur. Nasıl aldatılıp da döndürülürsünüz?

4. Seni yalanlıyorlarsa bil ki senden önce de nice peygamberler yalanlanmıştır. Bütün işler Allah' a döndürülür.

5. Ey insanlar! Allah'ın verdiği söz şüphesiz gerçektir; dünya hayatı sizi aldatmasın. Allah'ın affına güvendirerek şeytan sizi ayartmasın.

6. Şeytan şüphesiz sizin düşmanınızdır; siz de onu düşman tutun; o, kendi taraftarlarını, çılgın alevli cehennem yaranı olmaya çağırır.

7. İnkar eden kimselere çetin azap vardır. *

8. Kötü işi kendisine güzel gösterilip de onu güzel gören kimse, kötülüğü hiç işlemeyene benzer mi? Şüphesiz Allah dilediğini saptırır, dilediğini de doğru yola eriştirir. Artık onlara üzülerek kendini harabetme; Allah onların yaptıklarını şüphesiz bilir.

9. Rüzgarları gönderip de bulutları yürüten Allah'tır. Biz bulutları ölü bir yere sürüp, onunla toprağı ölümünden sonra diriltiriz. İnsanları diriltmek de böyledir.

10. Kudret isteyen kimse bilsin ki, kudret, bütünüyle Allah'ındır. Güzel sözler O'na yükselir, o sözleri de yararlı iş yükseltir. Kötülük yapmakta düzen kuranlara, onlara, çetin azap vardır. İşte bunların kurdukları düzenler boşa çıkar.

11. Allah sizi topraktan, sonra nutfeden yaratmış, sonra da sizi çiftler halinde varetmiştir. Dişinin gebe kalması ve doğurması, ancak O'nun bilgisiyledir. Ömrü uzun olanın çok yaşaması ve ömürlerin azalması şüphesiz Kitap'dadır. Doğrusu bu Allah'a kolaydır.

12. İki deniz bir değildir. Birinin suyu tatlı ve kolay içimlidir; diğeri tuzlu ve acıdır. Herbirinden taze balık eti yersiniz; takındığınız süsler çıkarırsınız; Allah'ın lutfuyla rızık aramanız için gemilerin onu yararak

gittiğini görürsün. Belki artık şükredersiniz.

13. Allah, geceyi gündüze katar, gündüzü geceye katar; belirli bir süre içinde hareket eden güneş ve ayı buyruk altına almıştır. İşte bu, Rabbiniz olan Allah'tır, hükümranlık O'nundur. O'nu bırakıp taptıklarınız, bir çekirdek kabuğuna bile sahip değillerdir.

14. Onları çağırırsanız, çağrınızı işitmezler; işitmiş olsalar bile size cevap veremezler; ama kıyamet günü sizin ortak koşmanızı inkar ederler. Herşyeden haberdar olan Allah gibi, sana kimse haber vermez. *

15. Ey insanlar! Siz Allah'a muhtaçsınız, Allah ise müstağnidir, övülmeğe layık olandır.

16. Dilerse sizi yokeder, yeniden başkalarını yaratır.

17. Bu, Allah'a göre zor değildir.

18. Günahkar kimse diğerinin günahını çekmez. Günah yükü ağır olan kimse, onun taşınmasını istese, yakını olsa bile, yükünden birşey taşınmaz. Sen ancak, görmediği halde Rablerinden korkanları, namazı kılanları uyarırsın. Kim arınırsa, ancak kendisi için arınmış olur; dönüş ancak Allah'adır.

19.-21. Kör ile gören, karanlıklar ile ışık ve gölgelikle sıcaklık bir değildir.

22. Dirilerle ölüler de bir değildir. Doğrusu Allah, dilediği kimseye işittirir. Sen, kabirlerde olanlara işittiremezsin.

23. Sen sadece bir uyarıcısın.

24. Şüphesiz Biz seni, müjdeci ve uyarıcı olarak, gerçekle gönderdik. Geçmiş her ümmet içinde de mutlaka bir uyarıcı bulunagelmiştir.

25. Eğer seni yalancı sayıyorlarsa bil ki, onlardan öncekiler de yalanlamışlardı. Peygamberleri onlara belgeler, sayfalar ve nurlu kitaplar getirmişlerdi.

26. Sonra Ben, inkar edenleri yakaladım. Beni inkar etmek nasıl olur? *

27. Allah'ın gökten su indirdiğini görmez misin? Biz onunla türlü türlü renkte ürünler yetiştirmiş; dağlarda da beyaz, kırmızı, siyah ve türlü renkte yollar varetmişizdir.

28. İnsanlar, yerde yürüyenler ve davarlar da böyle türlü türlü renktedirler. Allah'ın kulları arasında O'ndan korkan, ancak bilginlerdir. Doğrusu Allah güçlüdür, bağışlayandır.

29. Allah'ın Kitap'ına uyanlar, namazı kılanlar, kendilerine verdiğimiz rızıktan gizli ve açık sarfedenler, tükenmeyecek bir kazanç umabilirler.

30. Çünkü Allah bu kimselerin ecirlerini tam verir ve lutfu ile arttırır. Doğrusu O, bağışlayandır, şükrün karşılığını bol bol verendir.

31. Bu, sana vahyettiğimiz, öncekileri doğrulayan gerçek Kitap'dır. Allah şüphesiz kullarından haberdardır, görendir.

32. Sonra bu kitap'ı kullarımızdan seçtiğimiz kimselere miras bırakmışızdır. Onlardan kimi kendine yazık eder, kimi orta davranır, kimi de, Allah'ın izniyle, iyiliklere koşar. İşte büyük lutuf budur.

33. Bunlar, Adn cennetlerine girerler. Orada altın bilezikler ve incilerle süslenirler, oradaki elbiseleri de ipektir.

34. Derler ki: "Bizden üzüntüyü gideren Allah'a hamdolsun. Doğrusu Rabbimiz bağışlayandır, şükrün karşılığını verendir."

35. "Bizi lutfuyla, temelli kalınacak cennete O yerleştirdi. Orada bize ne bir yorgunluk gelecek ve ne de usanç gelecektir."

36. İnkar edenlere cehennem ateşi vardır. Ölümlerine hükmedilmez ki ölsünler; kendilerinden cehennemin azabı da hafifletilmez. Her inkarcıyı böylece cezalandırırız.

37. Orada; "Rabbimiz! Bizi çıkar; yaptığımızdan başka, yararlı iş işleyelim" diye bağırışırlar. O zaman onlara şöyle deriz: "Öğüt alacak kişinin öğüt alabileceği kadar bir süre sizi yaşatmadık mı? Size uyarıcı da gelmişti. Artık azabı tadınız, zalimlerin yardımcısı olmaz." *

38. Allah şüphesiz, göklerin ve yerin gaybını bilir. Doğrusu O kalplerde olanı bilendir.

39. Sizleri yeryüzüne de hakim kılan O'dur. İnkar edenin inkarı kendi aleyhinedir. İnkarcıların inkarı, Rableri katında yalnız kendilerine olan gazabı arttırır. İnkarcıların inkarı, hüsrandan başka birşey arttırmaz.

40. De ki: "Allah'ı bırakıp da taptığınız putlarınıza hiç baktınız mı? Yoksa onların Allah'la ortaklığı göklerde midir? Yoksa Biz onlara kitap verdik de ondaki delillere mi dayanırlar? Hayır; zalimler, birbirlerine sadece aldatıcı söz söylerler.

41. Doğrusu, zeval bulmasın diye gökleri ve yeri tutan Allah'tır. Eğe onlar zevale uğrarsa O'ndan başka, and olsun ki onları kimse tutamaz. O, şüphesiz Halim'dir, bağışlayandır.

42-3. Kendilerine bir uyarıcı gelince, ümmetler içinde en doğru yolda gidenlerden biri olacaklarına, and olsun ki, bütün güçleriyle Allah'a yemin etmişlerdi; fakat kendilerine uyarıcının gelmesi, yüryüzünde büyüklük taslamak ve kötü düzen kurmak ile uğraştıklarından sadece nefretlerini arttırdı. Oysa pis pis kurulan kötü tuzağa ancak sahibi düşer. Öncekilere

uygulanagelen yasayı görmezler mi? Sen Allah'ın yasasında bir değişiklik bulamazsın. Sen Allah'ın yasasında bir başkalaşma da bulamazsın.

44. Yeryüzünde gezip, kendilerinden öncekilerin sonlarının nasıl olduğunu görmezler mi? Onlar, kendilerinden daha kuvvetliydiler. Göklerde ve yerde Allah'ı aciz bırakabilecek yoktur. Şüphesiz O bilendir, Kadir olandır.

45. Allah insanları işlediklerine karşılık hemen yakalayıverseydi, yeryüzünde bir canlı bırakmaması gerekirdi. Ama onları belli bir süreye kadar erteler. Süreleri gelince gereğini yapar. Doğrusu Allah kullarını görmektedir.*

36. Yasin Suresi

Bismillahirrahmanirrahim

1. Ya, Sin.

2-4. Kuran'ı Hakim'e and olsun ki, sen doğru yol üzere gönderilmiş peygamberlerdensin.

5-6. Bu, babaları uyarılmadığından gafil kalmış bir milleti uyarman için güçlü ve merhametli olan Allah'ın indirdiği Kuran'dır.

7. And olsun ki, hüküm çoğunun aleyhine gerçekleşmiştir, bunun için artık inanmazlar.

8. Boyunlarına, çenelerine kadar varan demir halkalar geçirmişizdir, bunun için başları yukarı kalkıktır.

9. Önlerine ve arkalarına sed çekmişizdir. Gözlerini perdelediğimizden artık göremezler.

10. Onları uyarsan da uyarmasan da birdir, inanmazlar.

11. Sen ancak, Kuran'a uyan ve görmediği halde Rahman'dan korkan kimseyi uyarabilirsin. Artık o kimseyi, bağışlanma ve cömertçe verilecek bir ecirle müjdele.

12. Şüphesiz ölüleri dirilten, işlediklerini ve eserlerini yazan Biziz; herşeyi, apaçık bir kitabda saymışızdır. *

13. İnsanlara, halkına elçiler gelen kasabaları anlat:

14. Onlara iki elçi göndermiştik; onu yalanladıkları için üçüncü biriyle desteklemiştik. Onlar: "Biz size gönderildik" demişlerdi.

15. Kasabalılar: "Siz de ancak bizim gibi birer insansınız. Rahman da bir şey indirmemiştir. Sadece yalan söylüyorsunuz" demişlerdi.

16-7. Elçiler: Doğrusu Rabbimiz bizim size gönderildiğimizi bilir; bize düşen ancak apaçık tebliğdir" demişlerdi.

18. Kasabalılar: "Doğrusu sizin yüzünüzden uğursuzluğa uğradık; vazgeçmezseniz and olsun ki sizi taşlayacağız ve bizden size can yakıcı bir azap dokunacaktır" demişlerdi

19. Elçiler: "Uğursuzluğunuz kendinizdendir. Bu uğursuzluk size öğüt verildiği için mi? Hayır; siz, aşırı giden bir milletsiniz" demişlerdi.

20. Şehrin öbür ucundan koşarak bir adam gelmiş ve şöyle demişti: "Ey Milletim! Gönderilen elçilere uyun."

21. "Sizden bir ücret istemeyenlere uyun, onlar doğru yoldadırlar."

22. "Beni yaratana ne diye kulluk etmeyeyim? Siz de O'na

döneceksiniz."

23. "O'nu bırakıp da tanrılar edinir miyim? Eğer Rahman olan Allah bana bir zarar vermek isterse, o tanrıların şefaati bana fayda vermez, beni kurtaramazlar."

24. Doğrusu o takdirde apaçık bir sapıklık içinde olurum."

25. "Şüphesiz ben Rabbinize inandım, beni dinleyin."

26-7. Ona "Cennete gir" denince, "Keşki milletim Rabbimin beni bağışladığını ve beni ikrama mazhar olanlardan kıldığını bilseydi! demişti.

28-9. Ondan sonra milleti üzerine gökten bir ordu indirmedik; zaten indirecek de değildik; sadece tek bir çığlık... o kadar, hemen sönüp gittiler.

30. Kullara yazıklar olsun! Kendilerine hangi elçi gelse, onu alaya alıyorlardı.

31. Kendilerinden önce nice nesilleri yok ettiğimizi, onların bir daha kendilerine dönmediklerini görmezler mi?

32. Hepsi huzurumuza getirileceklerdir. *

33. İşte onlara bir delil: Ölü yeri diriltir ve oradan taneler çıkararız da ondan yerler.

34. Orada hurmalıklar ve üzüm bağları var ederiz, aralarında pınarlar fışkırtırız.

35. Onun ve elleriyle yaptıklarının ürünlerini yesinler; şükretmezler mi?

36. Yerin yetiştirdiklerinden, kendilerinden ve daha bilmediklerinden çift çift yaratan Allah münezzehtir.

37. Onlara bir delil de gecedir: Gündüzü ondan sıyırırız da karanlıkta kalıverirler.

38. Güneş de yörüngesinde yürüyüp gitmektedir. Bu, güçlü ve bilgin olan Allah'ın kanunudur.

39. Ay için de sonunda kuru bir hurma dalına döneceği konaklar tayin etmişizdir.

40. Aya erişmek güneşe düşmez. Gece de gündüzü geçemez. Her biri bir yörüngede yürürler.

41-2. Onlara bir delil de: Soylarını dolu gemiyle taşımamız ve kendileri için bunun gibi daha nice binekler yaratmış olmamızdır.

43. Dilesek, onları suda boğardık; ne yardımlarına koşan bulunur ve ne de kendileri kurtulabilirlerdi.

44. Ama katımızdan bir rahmet ve bir süreye kadar geçinme olarak onları geri bıraktık.

45. Onları: "Geçmişinizden ve geleceğinizden sakının, belki acınırsınız" dendiği zaman yüz çevirirler.

46. Zaten Rabbinin ayetlerinden herhangi biri kendilerine geldiğinde ondan hep yüz çeviregelmişlerdi.

47. Onlara: "Allah'ın size verdiği rızıktan sarfedin" denince inkar edenler inananlara: "Allah dileseydi doyurabileceği bir kimseyi biz mi doyuralım? Doğrusu siz apaçık bir sapıklıktasınız" derler.

48. "Doğru sözlü iseniz bildirin bu vaad ne zamandır?" derler.

49. Çekişip dururlarken kendilerini yakalayacak bir tek çığlığı beklerler.

50. O zaman, artık ne vasıyet edebilirler ne de ailelerine dönebilirler. *

51. Sura üflenince, kabirlerinden Rablerine koşarak çıkarlar.

52. "Vah halimize! Yattığımız yerden bizi kim kaldırdı?" derler. Onlara: "İşte Rahman olan Allah'ın vadettiği budur, peygamberler doğru söylemişlerdi" denir.

53. Tek bir çığlık kopar, hepsi, hemen huzurumuza getirilmiş olur.

54. Artık bugün kimseye hiçbir haksızlıkta bulunulmaz. İşlediklerinizden başkasıyla karşılık görmezsiniz.

55. Doğrusu bugün, cennetlikler eğlenceyle meşguldürler.

56. Onlar ve eşleri gölgeliklerde, tahtlar üzerine yaslanmışlardır.

57. Orada meyveler ve her istedikleri onlarındır.

58. Merhametli olan Rab katından onlara selam vardır.

59-1. Allah şöyle buyurur: "Ey suçlular! Bugün müminlerden ayrılın. Ey insanoğulları! Ben size, şeytana tapmayın, o sizin için apaçık bir düşmandır, Bana kulluk edin, bu doğru yoldur, diye bildirmedim mi?"

62. And olsun ki, o sizden nice nesilleri saptırmıştı, akletmez miydiniz?

63. İşte bu, size söz verilen cehennemdir.

64. Bugün, inkarcılığınıza karşılık oraya girin.

65. İşte o gün ağızlarını mühürleriz, Bizimle elleri konuşur, ayakları da yaptıklarına şahidlik eder.

66. Dilesek, gözlerini kör ederdik de yol bulmağa çalışırlardı. Nasıl görebilirlerdi?

67. Dilesek, onları oldukları yerde dondururduk da, ne ileri gidebilirler ve ne de geri dönebilirlerdi. *

68. Uzun ömürlü yaptığımızın hilkatini tersine çevirmişizdir.

Akletmezler mi?

69. Biz ona şiir öğretmedik, zaten ona gerekmezdi. Bu bir öğüt ve apaçık Kuran'dır.

70. Diri olan kimseyi uyarsın ve verilen söz de inkarcıların aleyhine çıksın.

71. Kudretimizle kendileri için hayvanlar yarattğımızı görmezler mi? Onlara sahip olmaktadırlar.

72. Onları kendilerinin buyruğuna verdik; bindikleri de, etini yedikleri de vardır.

73. Onlarda daha nice faydalar, içecekler vardır. Şükretmezler mi?

74. Allah'ı bırakıp da, kendilerine yardımı dokunur diye, başka tanrılar edindiler.

75. Oysa onlar yardım edemezler, ancak kendileri o tanrılara koruyuculuk için nöbet beklerler.

76. Bunların sözü seni üzmesin. Biz onların gizlediklerini de, açığa vurduklarını da şüphesiz biliriz.

77-8. İnsan kendisini bir nutfeden yarattığımızı görmez mi ki hemen apaçık bir hasım kesilir ve kendi yaratılışını unutur da: "Çürümüş kemikleri kim yaratacak" diyerek, Bize misal vermeye kalkar?

79. De ki: "Onları ilk defa yaratan diriltecektir. O, her türlü yaratmayı bilendir."

80. Yaş ağaçtan size ateş çıkarandır. Ondan ateş yakarsınız.

81. Gökleri ve yeri yaratan, kendilerinin benzerini yaratmaya Kadir olmaz mı? Elbette olur; çünkü O, yaratan ve bilendir.

82. Bir şeyi dilediği zaman, O'nun buyruğu sadece, o şeye "Ol" demektir hemen olur.

83. Her şeyin hükümranlığı elinde olan ve sizin de kendisine döneceğiniz Allah münezzehtir.*

37. Saffat Suresi

Bismillahirrahmanirrahim

1-5. Sıra sıra duran ve önlerindekini sürdükçe süren ve Allah'ı andıkça anan meleklere and olsun ki, sizin Tanrınız birdir; göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbidir.

6. Şüphesiz Biz, yakın göğü bir süsle, yıldızlarla süsledik.

7. Onu, inatçı her türlü şeytandan koruduk.

8-9. Onlar yüce alemi asla dinleyemezler. Her yönden kovularak atılırlar. Onlara sürekli bir azap vardır.

10. Hele bir tek söz kapan olsun; delice bir alev onun peşine düşüverir.

11. Allah'a eş koşanlara sor: Kendilerini yaratmak mı daha zordur, yoksa Bizim yarattığımız gökleri yaratmak mı? Aslında Biz kendilerini özlü ve yapışkan çamurdan yaratmışızdır.

12. Evet; sen onlara şaşıyorsun, onlar da seni alaya alıyorlar.

13. Onlara öğüt verildiğinde öğüt dinlemezler.

14. Bir mucize gördüklerinde onu eğlenceye alırlar.

15-7. "Bu apaçık bir sihirdir; öldüğümüz, toprak ve kemik olduğumuz zaman, önceki babalarımız yahut biz mi dirileceğiz?" derler.

18. De ki: "Evet hem de zelil ve hakir olarak."

19. Tek bir çığlık. Hemen bakıp kalırlar.

20. Şöyle derler: "Vay bize! İşte bu ceza günüdür."

21. Onlara: "İşte bu, yalanladığınız hüküm günüdür" denir. *

22-3. İlgililere şöyle emredilir: "Zulmedenleri, onlarla işbirliği edenleri ve Allah'ı bırakıp da taptıklarını derleyin. Onları cehennem yoluna koyun."

24. "Onları durdurun; çünkü kendilerinden daha da sorulacaktır."

25. Şöyle sorulur: "Size ne oldu ki birbirinizle yardımlaşmıyorsunuz?"

26. Hayır; bugün onların hepsi teslim olmuşlardır.

27. Birbirlerine dönüp soruşurlar.

28. İleri gelenlerine: "Doğrusu siz bize sureti hakdan görünürdünüz" derler.

29. Onlar da şöyle derler: "Hayır; siz inanmış kimseler değildiniz."

30. "Bizim sizin üstünüzde bir nüfuzumuz yoktu. Bilakis, azmış bir

millettiniz."

31. "Bu sebeple, Rabbimizin sözü aleyhimizde gerçekleşti. Şüphesiz azabı tadacağız."

32. "Sizi biz azdırmıştık, çünkü kendimiz azgındık".

33. O gün hepsi azabda birleşirler.

34. Doğrusu suçlulara böyle yaparız.

35. Onlara: "Allah'tan başka tanrı yoktur" denildiği zaman şüphesiz büyüklenirler.

36. "Deli bir şair yüzünden tanrılarımızı mı bırakalım?" derlerdi.

37. Hayır; o, gerçeği getirmiş ve peygamberleri doğrulamıştı.

38. Şüphesiz siz can yakıcı azabı tadacaksınız.

39. Yaptığınızdan başka birşeyle cezalanmıyacaksınız.

40. Ancak Allah'a içten bağlı kullar bunun dışındadır.

41-4. İşte bildirilen rızık ve meyveler onlaradır. Nimet cennetlerinde, karşılıklı tahtlar üzerinde kendilerine ikram olunur.

45.Onlara, "Önünüzde olandan ve arkanızda olandan sakının, belki esirgenirsiniz" denildiğinde, (dinleyip inkara devamederler).

46. Onlara, Rablerinin ayetlerinden bir ayet gelmeyi görsün, mutlaka ondan yüz çevirirler.

47. Başağrısı vermeyen, sarhoş etmeyen, içenlere zevk bahşeden bembeyaz bir kaynaktan doldurulmuş kadehler sunulur.

48-9. Yanlarında, örtülü yumurta gibi (bembeyaz), bakışlarını da yalnız eşlerine çevirmiş güzel gözlüler vardır.

50. Birbirlerine dönüp sorarlar:

51-3. İçlerinden biri şöyle der: "Benim bir dostum vardı, bana: 'Sen de mi, ölüp toprak ve kemik olduğumuz zaman dirilerek ceza göreceğimizi tasdik edenlerdensin?' derdi."

54. Yanındakilere: "Siz onu bilir misiniz?" der.

55. Bir bakar onu cehennemin ortasında görür.

56. Ona der ki: "Allah'a and olsun ki, az kalsın beni de mahvedecektin."

57. "Eğer Rabbimin lutfu olmasaydı ben de oraya götürülenlerden olurdum."

58-9. "Birinci ölümden sonra bir daha ölmeyeceğiz değil mi? Azap da görmeyeceğiz."

60. İşte büyük kurtuluş şüphesiz budur.

61. Çalışanlar bunun için çalışsın.

62. Konukluk olarak bu mu iyidir, yoksa Zakkum ağacı mı?
63. Biz o ağacı, zalimler için bir dert yaptık.
64. O, cehennemin dibinde çıkan bir ağaçtır.
65. Tomurcukları şeytan başı gibidir.
66. İşte cehennemlikler bundan yerler, karınlarını onunla doldururlar.
67. Sonra, üzerine kaynar su katılmış içki şüphesiz onlar içindir.
68. Doğrusu sonra dönecekleri yer yine cehennemdir.
69. Onlar babalarını şüphesiz sapık kimseler olarak bulmuşlardı.
70. Öyleyken yine de onların izlerinden kovalanırcasına koşturuyorlardı.
71. Onlardan önce geçenlerin çoğu, and olsun ki sapıtmıştı.
72. And olsun ki, içlerine uyarıcılar göndermiştik.
73. Uyarıldığı halde yola gelmeyenlerin sonunun nasıl olduğuna bir bak!
74. Allah'ın, O'na içten bağlanan kulları bunun dışındadır. *
75. And olsun ki, Nuh Bize seslenmişti de duasına ne güzel icabet etmiştik.
76. Onu ve ailesini büyük sıkıntıdan kurtarmıştık.
77. Ancak onun soyunu sürekli kıldık.
78-9. Sonra gelenler içinde "Alemlerde, Nuh'a selam olsun" diye ona iyi bir ün bıraktık.
80. İşte Biz iyi davrananları böyle mükafatlandırırız.
81. Doğrusu o, bizim inanmış kullarımızdandı.
82. Sonra, diğerlerini suda boğduk.
83. İbrahim de şüphesiz O'nun yolunda olanlardandı.
84. Nitekim Rabbine temiz bir kalple geldi.
85. İbrahim babasına ve milletine şöyle demişti: "Nelere kulluk ediyorsunuz?"
86. "Allah'ı bırakıp uydurma tanrılar mı istiyorsunuz?"
87. Alemlerin Rabbi hakkındaki sanınız nedir?"
88-9. İbrahim yıldızlara bir göz attı ve "Ben rahatsızım" dedi.
90. Onu bırakıp gittiler.
91-2. O da onların tanrılarına gizlice yönelip: "Sundukları yiyecekleri yemiyor musunuz? Ne o, konuşmuyor musunuz?" dedi.
93. Sonunda, üzerlerine yürüyüp kuvvetle vurdu.
94. Bunun üzerine putperestler koşarak ona geldiler.
95-6. İbrahim onlara şöyle söyledi: "Yonttuğunuz şeylere mi

tapıyorsunuz? Oysa sizi de, yonttuklarınızı da Allah yaratmıştır."

97. Putperestler: "Onun için bir yapı yapın da onu oradan ateşin içine atın" dediler.

98. Ona düzen kurmak istediler, ama Biz onları altettik.

99. İbrahim: "Doğrusu ben Rabbim uğrunda sizi bırakıp gidiyorum; O beni doğru yola eriştirir" dedi.

100. "Rabbim! Bana iyilerden olacak bir çocuk ver" diye yalvardı.

101. Biz de ona yumuşak huylu bir oğlan müjdeledik.

102. Çocuk kendisinin yanısıra yürümeye başlayınca: "Ey oğulcuğum! Doğrusu ben uykuda iken seni boğazladığımı görüyorum, bir düşün, ne dersin?" dedi. "Ey babacığım! Ne ile emrolundunsa yap, Allah dilerse, sabredenlerden olduğumu göreceksin" dedi.

103-105. Böylece ikisi de Allah' a teslimiyet gösterip, babası oğlunu alnı üzerine yatırınca Biz: "Ey İbrahim! Rüyayı gerçek yaptın; işte biz iyi davrananları böylece mükafatlandırırız" diye seslendik.

106. Doğrusu bu apaçık bir deneme idi.

107. Ona fidye olarak büyük bir kurbanlık verdik.

108-9. Sonra gelenler içinde "İbrahim'e selam olsun" diye ona iyi bir ün bıraktık.

110. İşte iyileri böylece mükafatlandırırız.

111. Doğrusu o, inanmış kullarımızdandı.

112. Ona, iyilerden olan İshak'ı peygamber olarak müjdeledik.

113. Kendisini ve İshak'ı mübarek kıldık; ikisinin soyunda iyi olan da vardır, açıktan açığa kendisine yazık eden de vardır. *

114. And olsun ki Musa ve Harun'a da iyilikte bulunmuştuk.

115. İkisini ve milletlerini büyük bir sıkıntıdan kurtarmıştık.

116. Onlara yardım etmiştik de üstün gelmişlerdi.

117. Her ikisine de, apaçık anlaşılan bir Kitap vermiştik.

118. Her ikisini de doğru yola eriştirmiştik.

119-20. Sonra gelenler içinde "Musa ve Harun'a selam olsun" diye iyi birer ün bıraktık.

121. Doğrusu Biz, iyileri böylece mükafatlandırırız.

122. İkisi de şüphesiz inanmış kullarımızdandı.

123. Doğrusu İlyas da peygamberlerdendir.

124-6. Milletine: "Allah'a karşı gelmekten sakınmaz mısınız? Yaratanların en iyisi olan, sizin de Rabbiniz, önceki babalarınızın da Rabbi bulunan Allah'ı bırakıp da Baal putuna mı taparsınız?" demişti.

127-8. Bunun üzerine onu yalanlamışlardı. Allah'ın O'na içten bağlı kulları bir yana, bunların hepsi cehenneme götürüleceklerdi.

129-30. Sonra gelenler içinde, "İlyas'a selam olsun" diye bir ün bıraktık.

131. Doğrusu Biz iyileri böylece mükafatlandırırız.

132. O, inanmış kullarımızdandı.

133. Şüphesiz Lut da peygamberlerdendir.

134-5. Geridekiler arasında kalan yaşlı bir kadın dışında, Lut'u ve ailesinin hepsini kurtarmıştık.

136. Sonra diğerlerini yok etmiştik.

137-8. Sabah akşam, onların yerleri üzerinden geçersiniz. Akletmez misiniz? *

139. Doğrusu Yunus da peygamberlerdendir.

140. Dolu bir gemiye kaçmıştı.

141. Gemide olanlarla karşılıklı kura çekmişti de yenilenlerden olmuştu, bu sebeple denize atılmıştı.

142. Kendini kınarken onu bir balık yutmuştu.

43-4. Eğer Allah'ı tesbih edenlerden olmasaydı, tekrar diriltilecek güne kadar balığın karnında kalacaktı.

145. Halsiz bir halde iken kendisini sahile çıkardık.

146. Onun için, geniş yapraklı bir bitki yetiştirdik.

147. Onu, yüzbin veya daha çok kişiye peygamber olarak gönderdik.

148. Sonunda ona inandılar, bunun üzerine Biz de onları bir süreye kadar geçindirdik.

149. Putperestlere sor, kızlar senin Rabbinin de erkekler onların mı?

150. Yoksa melekleri kız olarak yarattığımızda onlar hazır mı idiler?

151-2. Dikkat edin; doğrusu onlar yalan uydurup söylüyorlar, "Allah doğurdu" diyorlar. Onlar şüphesiz yalancıdırlar.

153. Allah kızları, oğullara tercih mi etmiş?

154. Ne oluyorsunuz? Ne biçim hükmediyorsunuz?

155. Hiç düşünmez misiniz?

156. Yoksa apaçık bir deliliniz mi var?

157. Doğru sözlülerden iseniz, kitabınızı getirin bakalım.

158. Allah'la cinler arasında da bir soy bağı icadettiler. And olsun ki, cinler de, kendilerinin hesap yerine götürüleceklerini bilirler.

159. Allah onların vasıflandırmalarından münezzehtir.

160. Allah'ın içten bağlı kulları bunların dışındadır.

161-63. Sizler ve taptığınız şeyler, cehenneme girecek kimseden başkasını Allah'a karşı azdırıcı değilsiniz.

164.(Melekler derler ki:) "Bizden her birimiz için belli bir makam vardır."

165."Biziz, o saflar halinde dizilmiş olanlar, gerçekten biziz."

166."Biziz, o tesbih edenler de gerçekten biziz."

167-9. Putperestler: "Öncekilerde olduğu gibi bizde de bir kitap olsaydı, Allah'ın O'na içten bağlanan kulları olurduk" derlerdi.

170. Böyleyken O'nu inkar ettiler. Ama bileceklerdir.

171. And olsun ki, peygamber kullarımıza söz vermişizdir.

172. Onlar şüphesiz yardım göreceklerdir.

173. Bizim ordumuz şüphesiz üstün gelecektir.

174. Bir süreye kadar onlara aldırış etme.

175. Onlara inecek azabı gözetle, onlar da göreceklerdir.

176. Azabımıza uğramakta acele mi ediyorlar?

177. O azap, yurtlarına indiğinde, uyarılan fakat yola gelmeyenlerin sabahı ne kötü olur!

178. Bir süreye kadar onlardan yüz çevir.

179. İnecek azabı gözetle, onlar da göreceklerdir.

180. Senin güçlü olan Rabbin, onların vasıflandırmalarından münezzehtir.

181. Peygamberlere selam olsun.

182. Alemlerin Rabbi Allah'a hamdolsun.*

38. Sad Suresi

Bismillahirrahmanirrahim

1-2. Sad. Öğüt veren Kuran'a and olsun ki, inkar edenler gurur ve ayrılık içindedirler.

3. Onlardan önce nice nesilleri yok ettik. Feryat ediyorlardı; oysa artık kurtulma zamanı değildi.

4-5. Aralarından bir uyarıcının gelmesine şaşmışlardı. İnkarcılar:

"Bu, pek yalancı bir sihirbazdır; tanrıları tek bir tanrı mı yaptı? Doğrusu bu tuhaf bir şeydir" demişlerdi.

6-8. Onlardan ileri gelenler: "Yürüyün, tanrılarınıza bağlılıkta direnin, sizden istenen şüphesiz budur. Son dinde de bunu işitmedik; bu ancak bir uyarmadır. Kuran, aramızda ona mı indirilmeliydi?" dediler. Hayır, bunlar Kuran'ımızdan şüphededirler. Hayır, azabımızı henüz tatmamışlardı.

9. Yoksa, güçlü ve çok ihsan sahibi olan Rabbinin rahmet hazineleri onların yanında mıdır?

10. Yahut, göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların hükümranlığı onların elinde midir? Öyle ise sebeplere tevessül edip göğe yükselsinler!

11. Onlar burada takım takım bozguna uğramış perişan bir ordudur.

12-3. Onlardan önce Nuh milleti, Ad, sarsılmaz bir saltanatın sahibi Firavun, Semud, Lut milleti, Eykeliler de peygamberleri yalanlamıştı. İşte bunlar da peygamberlerine karşı birleşen topluluklardır.

14. Hepsi peygamberleri yalanladı da azabımı hakettiler. *

15. Bunlar da ancak, bir an gecikmesi olmayan tek bir çığlık beklemektedirler.

16. Onlar ise "Rabbimiz! Bizim payımızı hesap gününden önce ver" derler.

17. Onların söylediklerine sabret; güçlü kulumuz Davud'u an; o, daima Allah'a yönelirdi.

18-9. Doğrusu Biz, akşam sabah onunla beraber tesbih eden dağları, kuşları da toplu halde onun buyruğu altına vermiştik. Herbiri ona yönelmekteydi.

20. Onun hükümranlığını kuvvetlendirmiştik. Ona hikmet ve kesin hüküm selahiyeti vermiştik.

21-2. Sana davacıların haberi ulaştı mı? Mabedin duvarına tırmanıp Davud'un yanına girmişlerdi de, o onlardan ürkmüştü. Şöyle demişlerdi:

"Korkma, birbirinin hakkına tecavüz etmiş iki davacı; aramızda adaletle hükmet, ondan ayrılma, bizi doğru yola çıkar."

23. "Bu kardeşimin doksan dokuz dişi koyunu, benim de bir tek dişi koyunum vardır; O'nu da bana ver dedi ve tartışmada beni yendi."

24. [S] Davud: "And olsun ki, senin dişi koyununu kendi dişi koyunlarına katmak istemekle sana haksızlıkta bulunmuştur. Doğrusu ortakçıların çoğu birbirlerinin haklarına tecavüz ederler. İnanıp yararlı iş işleyenler bunun dışındadır kı sayıları da ne kadar azdır!" demişti. Davud, kendisini denediğimizi sanmıştı da, Rabbinden mağfiret dileyerek eğilip secdeye kapanmış, tevbe etmiş Allah'a yönelmişti.

25. Böylece onu bağışlamıştık. Katımızda onun yakınlığı ve güzel bir geleceği vardır.

26. Ey Davud! Seni şüphesiz yeryüzünde hükümran kıldık, o halde insanlar arasında adaletle hükmet, hevese uyma yoksa seni Allah'ın yolundan saptırır. Doğrusu, Allah'ın yolundan sapanlara, onlara, hesap gününü unutmalarına karşılık çetin azap vardır. *

27. Göğü, yeri ve ikisinin arasında bulunanları boşuna yaratmadık. Bunun boşuna olduğu, inkar edenlerin sanısıdır. Vay ateşe uğrayacak inkarcıların haline!

28. Yoksa, inanıp yararlı iş işleyenleri, yeryüzünde, bozguncular gibi mi tutarız? Yoksa, Allah'a karşı gelmekten sakınanları yoldan çıkanlar gibi mi tutarız?

29. Sana indirdiğimiz bu Kitap mübarektir; ayetlerini düşünsünler, aklı olanlar da öğüt alsınlar.

30. Davud'a Süleyman'ı bahşettik; o ne güzel bir kuldu! Doğrusu o daima Allah'a yönelirdi.

31. Ona bir akşam üstü, çalımlı, cins koşu atları sunulmuştu.

32-3. Süleyman: "Doğrusu ben bu iyi malları, Rabbimi anmayı sağladıkları, için severim" demişti. Koşup, toz perdesi arkasında kayboldukları zaman: "Artık yeter, onları bana geri getirin" dedi. Bacaklarını ve boyunlarını sıvazlamaya başlamıştı.

34. And olsun ki Süleyman'ı denedik, hükümranlığını zayıf düşürdük; sonra eski haline döndü.

35. Süleyman: "Rabbim! Beni bağışla, bana benden sonra kimsenin ulaşamıyacağı bir hükümranlık ver; Sen şüphesiz, daima bağışta bulanansın" dedi.

36-8. Bunun üzerine Biz de, istediği yere onun buyruğu ile kolayca

giden rüzgarı, bina kuran ve dalgıçlık yapan şeytanları, demir halkalarla bağlı diğerlerini onun buyruğu altına verdik.

39. "İşte Bizim bağışımız budur; ister ver, ister tut, hesapsızdır." dedik.

40. Doğrusu onun katımızda yakınlığı ve güzel bir istikbali vardır.*

41. Kulumuz Eyyub'u da an; Rabbine: "Doğrusu şeytan bana yorgunluk ve azap verdi" diye seslenmişti.

42. "Ayağını yere vur! İşte yıkanacak ve içilecek soğuk bir su" dedik.

43. Katımızdan bir rahmet ve akıl sahiplerine bir öğüt olmak üzere, ona tekrar aile ve geçmiş olanlarla bir mislini daha vermiştik.

44. "Ey Eyyub! Eline bir demet sap alıp onunla vur, yeminini bozma" demiştik. Doğrusu Biz onu sabırlı bulmuştuk. Ne iyi kuldu, daima Allah'a yönelirdi.

45. Güçlü ve anlayışlı olan kullarımız İbrahim, İshak ve Yakub'u da an.

46. Biz onları ahiret yurdunu düşünen, içten bağlı kimseler kıldık.

47. Doğrusu onlar katımızda seçkin, iyi kimselerdendirler.

48. İsmail'i, Elyesa'ı, Zülkifl'i de an. Hepsi iyilerdendir.

49. İşte bu güzel bir anmadır. Doğrusu Allah'a karşı gelmekten sakınanlara güzel bir gelecek vardır.

50. Kapıları onlara açılmış Adn cennetleri vardır.

51. Orada tahtlara yaslanmış olarak türlü meyveler ve içecekler isterler.

52. Yanlarında, gözlerini eşlerine dikmiş yaşıt güzeller vardır.

53. İşte bu hesap günü için, size söz verilenlerdir.

54. Doğrusu, verdiğimiz bu rızıklar tükenecek değildir.

55. Bu böyle; ama azgınlara kötü bir gelecek vardır.

56. Cehenneme girerler; ne kötü bir konaktır!

57. İşte bu kaynar su ve irindir, artık onu tatsınlar.

58. Bunlara benzer daha başkaları da vardır.

59. İnkarcıların ileri gelenlerine: "İşte bu topluluk sizinle beraber gerçeğe karşı direnenlerdir. Onlar rahat yüzü görmesin. Behemehal ateşe gireceklerdir" denir.

60. Toplulukta bulunanlar ise: "Hayır, asıl siz rahat yüzü görmeyin; bunu başımıza getiren sizsiniz; ne kötü bir duraktır!" derler.

61. "Rabbimiz! bunu kim başımıza getirdiyse, ateşte onun azabını kat kat artır" derler.

62. Şöyle derler: "Kendilerini dünyada iken kötü saydığımız kimseleri burada niçin görmüyoruz?"

63. "Onları alaya alırdık; yoksa şimdi gözlere görünmezler mi?"

64. İşte cehennemliklerin bu şekilde tartışması gerçektir.*

65. De ki: "Ben sadece bir uyarıcıym. Gücü her şeye yeten tek Allah'tan başka tanrı yoktur."

66. "Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbi, güçlüdür, çok bağışlayandır."

67-8. De ki: "Bu Kuran büyük bir haberdir, ama siz ondan yüz çeviriyorsunuz."

69. "Onlar tartışırlarken Melei Ala'daki bu olanlar hakkında bir bilgim yoktu."

70. "Bana sadece vahyolunuyor; doğrusu ben ancak apaçık bir uyarıcıyım."

71-2. Rabbin meleklere şöyle demişti: "Ben çamurdan bir insan yaratacağım. Onu yapıp ruhumdan ona üflediğim zaman ona secdeye kapanın."

73-4. İblis'ten başka bütün melekler secde etmişlerdi. O, büyüklük taslamış ve inkarcılardan olmuştu.

75. Allah: " Ey İblis Kudretimle yarattığıma secde etmekten seni alıkoyan nedir? Böbürlendin mi? Yoksa gururlananlardan mısın?" dedi.

76. İblis: "Ben ondan daha üstünüm. Beni ateşten yarattın, onu çamurdan yarattın" dedi.

77-8. Allah: "Defol oradan, sen artık kovulmuş birisin. Din gününe kadar lanetim senin üzerinedir" dedi.

79. "Rabbim! Dirilecekleri güne kadar beni ertele" dedi.

80-1. Allah: "Sen bilinen güne kadar erteye bırakılanlardansın" dedi.

82-3. İblis: "Senin kudretine and olsun ki, onlardan, sana içten bağlı olan kulların bir yana, hepsini azdıracağım" dedi.

84-5. Allah: "Doğrudur; işte Ben hakikati söylüyorum, sen ve sana uyanların hepsiyle cehennemi dolduracağım" dedi.

86. De ki: "Buna karşılık sizden bir ücret istemiyorum. Kendiliğimden bir şey iddia eden kimselerden de değilim."

87. "Bu Kuran, ancak dünyalar için bir öğüttür."

88. "Onun verdiği haberin doğruluğunu bir zaman sonra öğreneceksiniz."*

39. Zümer Suresi

Bismillahirrahmanirrahim

1. Kitap'ın indirilmesi, güçlü ve Hakim olan Allah katındandır.

2. Biz sana Kitap'ı gerçekle indirdik. Öyle ise dini Allah için halis kılarak O'na kulluk et.

3. Dikkat edin, halis din Allah'ındır; O'nu bırakıp da putlardan dostlar edinenler: "Onlara, bizi Allah'a yaklaştırsınlar diye kulluk ediyoruz" derler. Doğrusu Allah ayrılığa düştükleri şeylerde aralarında hüküm verecektir. Allah şüphesiz yalancı ve inkarcı kimseyi doğru yola eriştirmez.

4. Allah çocuk edinmek isteseydi, yaratıklarından dilediğini seçerdi. O münezzehtir, O; gücü her şeye yeten tek Allah'tır.

5. Gökleri ve yeri gerçekten yaratan O'dur. Geceyi gündüze dolar, gündüzü geceye dolar. Her biri belirli bir süreye kadar yörüngelerinde yürüyen güneş ve ayı buyruk altında tutar. Dikkat edin, güçlü olan, çok bağışlayan O'dur.

6. Sizi bir tek nefisten yaratmış, sonra ondan eşini varetmiştir; sizin için hayvanlardan sekiz çift meydana getirmiştir; sizi annelerinizin karınlarında üç türlü karanlık içinde, yaratılıştan yaratılışa geçirerek yaratmıştır; işte bu Rabbiniz olan Allah'tır. Hükümranlık O'nundur, O'ndan başka tanrı yoktur. Öyleyken nasıl olur da O'nu bırakıp başkasına yönelirsiniz?

7. Eğer inkar ederseniz bilin ki Allah sizden müstağnidir. Kullarının inkarından hoşnut olmaz. Eğer şükrederseniz sizden hoşnut olur. Hiç bir günahkar diğerinin günahını yüklenmez. Sonunda dönüşünüz Rabbinizedir; yaptıklarınızı o zaman size haber verir; çünkü O, kalblerde olanı bilir.

8. İnsanın başına bir sıkıntı gelince Rabbine yönelerek O'na yalvarır. Sonra Allah, katından bir nimet verince önceden kime yalvarmış olduğunu unutuverir; Allah'ın yolundan saptırmak için O'na eşler koşar. De ki: "İnkarınla az bir müddet zevklen, şüphesiz sen cehennemliksin."

9. Geceleyin secde ederek ve ayakta durarak boyun büken, ahiretten çekinen, Rabbinin rahmetini dileyen kimse inkar eden kimse gibi olur mu? De ki: "Bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Doğrusu ancak akıl sahipleri öğüt alırlar.*

10. Şöyle de: "Ey inanan kullarım! Rabbinize karşı gelmekten sakının; bu dünyada iyilik yapanlara iyilik vardır. Allah'ın yarattığı yeryüzü

geniştir. Yalnız sabredenlere, ecirleri sonsuz olarak ödenecektir."

11. De ki: "Dini Allah'a halis kılarak O'na kulluk etmekle emrolundum."

12. "Müslümanların ilki olmakla emrolundum."

13. De ki: "Rabbime karşı gelirsem, doğrusu büyük günün azabından korkarım."

14. De ki: "Ben, dinimi Allah'a halis kılarak O'na kulluk ederim.

15. "Ey Allah'a eş koşanlar! Siz de O'ndan başka dilediğinize kulluk edin." De ki: "Kıyamet günü kendilerini ve ailelerini hüsrana uğratanlar elbette onlar hüsrandadırlar." Dikkat edin, işte apaçık hüsran budur.

16. Onlara üstlerinden kat kat ateş vardır. Allah kullarını bununla korkutur. Ey kullarım, Benden sakının.

17-8. Şeytana ve putlara kulluk etmekten kaçınıp, Allah'a yönelenlere, onlara, müjde vardır. Dinleyip de, en güzel söze uyan kullarımı müjdele. İşte Allah'ın doğru yola eriştirdiği onlardır. İşte onlar akıl sahipleridir.

19. Hakkında azap sözü gerçekleşmiş kimseyi, ateşte olanı sen mi kurtaracaksın?

20. Fakat, Rablerinden sakınanlara, üst üste bina edilmiş köşkler vardır; altlarından ırmaklar akar. Bu, Allah'ın verdiği sözdür, Allah verdiği sözden caymaz.

21. Allah'ın gökten bir su indirip, onu yerdeki kaynaklara yerleştiren, sonra onunla çeşitli renklerde ekinler yetiştiren olduğunu görmez misin? Sonra onları kurutur ki sen de onları sapsarı görürsün sonra da çer çöpe çevirir. Şüphesiz bunlarda, akıl sahipleri için öğüt vardır. *

22. Allah kimin gönlünü İslam'a açmışsa, o, Rabbi katından bir nur üzere olmaz mı? Kalbleri Allah'ı anmak hususunda katılaşmış olanlara yazıklar olsun; işte bunlar apaçık sapıklıktadırlar.

23. Allah, ayetleri birbirine benzeyen ve yer yer tekrar eden Kitap'ı sözlerin en güzeli olarak indirmiştir. Rablerinden korkanların, bu Kitap'tan tüyleri ürperir, sonra hem derileri ve hem de kalbleri Allah'ın zikrine yumuşar ve yatışır. İşte bu Kitap, Allah'ın doğruluk rehberidir, onunla istediğini doğru yola eriştirir. Allah kimi de saptırırsa artık ona yol gösteren bulunmaz.

24. Kıyamet günü kötü azaptan yüzünü korumaya çalışan kimse, güven içinde olan kimse gibi midir? Zalimlere: "Kazandıklarınızın karşılığını tadın" denir.

25. Onlardan öncekiler de Peygamberleri yalanlamışlardı da farkına varmadıkları yerden onlara bir azap çatmıştı.

26. Allah onlara, dünya hayatında rezilliği tattırdı; ahiret azabı daha büyüktür. Keşki bilseler!

27. Biz bu Kuran'da insanlara her türlü misali, belki öğüt alırlar diye, and olsun ki verdik.

28. O, eğriliği olmayan, arabça bir Kuran'dır. Belki sakınırlar.

29. Allah, geçimsiz efendileri olan bir adamla, yalnız bir kişiye bağlı olan bir adamı misal olarak verir. Bu ikisi eşit midir? Övülmek Allah içindir, fakat çoğu bilmezler.

30. Şüphesiz sen de öleceksin, onlar da ölecekler.

31. Ey insanlar! Sonra siz, kıyamet günü Rabbinizin huzurunda duruşmaya çıkacaksınız. *

32. Allah'a karşı yalan uydurandan, kendisine gelmiş gerçeği yalan sayandan daha zalim kimdir? İnkarcılar için cehennemde dur durak olmaz olur mu?

33. Gerçeği getiren ve onu doğrulayanlar, işte onlar, Allah'a karşı gelmekten sakınmış olanlardır.

34. Onlara, Rablerinin katında diledikleri şeyler vardır, bu, iyilerin mükafatıdır.

35. Zira Allah, onların yaptıkları kötülükleri örter, onlara, işledikleri şeylerin en güzel karşılıklarını verir.

36. Allah, kuluna yetmez mi? Seni O'ndan başka şeylerle korkutuyorlar. Allah'ın, saptırdığını doğru yola koyacak yoktur.

37. Allah'ın doğru yola eriştirdiğini de saptıracak yoktur. Allah, güçlü olan, öc alabilen değil midir?

38. And olsun ki, onlara, "Gökleri ve yeri yaratan kimdir?" diye sorsan: "Allah'tır" derler. De ki: "Öyleyse bana bildirin, Allah bana bir zarar vermek isterse, Allah'ı bırakıp da taptıklarınız, O'nun verdiği zararı giderebilir mi? Yahut bana bir rahmet dilerse, O'nun rahmetini önleyebilir mi?" De ki: "Allah bana yeter; güvenenler O'na güvenir."

39-40. De ki: "Ey milletim! Durumunuzun gerektirdiğini yapın; doğrusu ben de yapacağım. Kendisini rezil edecek azap kime gelecek, kime sürekli azap inecek bileceksiniz."

41. Doğrusu Biz, insanlar için Kitap'ı gerçekle sana indirdik; kim doğru yolda ise bu kendi lehinedir; sapıtan da kendi aleyhine sapıtmış olur. Sen onlara vekil değilsin. *

42. Allah, öleceklerin ölümleri anında, ölmeyeceklerin de uykuları esnasında ruhlarını alır. Ölmelerine hükmettiği kimselerinkini tutar,

diğerlerini bir süreye kadar salıverir. Doğrusu bunda düşünen kimseler için dersler vardır.

43. Yoksa putperestler Allah'tan başka şefaatçiler mi edindiler? De ki: "Onlar bir şeye sahip olmadıkları, akıl da edemedikleri halde mi şefaat edecekler?"

44. De ki: "Bütün şefaat Allah'ın iznine bağlıdır. Göklerin ve yerin hükümranlığı O'nundur. Sonra O'na döneceksiniz."

45. Allah tek olarak anıldığı zaman, ahirete inanmayanların kalbleri nefretle çarpar, ama Allah'tan başka putlar anıldığı zaman hemen yüzleri güler.

46. De ki: "Ey göklerin, yerin yaratanı, görülmeyeni ve görüleni bilen Allah! Kullarının ayrılığa düştükleri şeyler hakkında aralarında Sen hükmedeceksin."

47. Yeryüzünde olanların hepsi ve bir misli daha zalimlerin olmuş olsa, kıyamet günündeki kötü azap için fidye verseler kabul edilmez. Allah katından onlara, hiç hesaplamadıkları şeyler beliriverir.

48. Onlara, işledikleri kötü şeyler belli olur; alaya aldıkları şeyler de kendilerini çepeçevre sarar.

49. İnsanın başına bir sıkıntı gelince Bize yalvarır. Sonra katımızdan ona bir nimet verdiğimiz zaman: "Bu bana bilgimden dolayı verilmiştir" der. Hayır; o bir imtihandır, fakat çokları bilmezler.

50. Bunu onlardan öncekiler de söylemişti, ama kazandıkları şeyler onlara fayda vermedi.

51. Bunun için, işledikleri kötülükler başlarına geldi. Bunlar içinde zulmedenlerin de kazandıkları kötülükler başlarına gelecektir. Bu hususta Allah'ı aciz bırakamazlar.

52. Allah'ın rızkı dilediğine yaydığını ve kısıp bir ölçüye göre verdiğini bilmezler mi? Doğrusu bunda, inanan kimseler için dersler vardır. *

53. De ki: "Ey kendilerine kötülük edip aşırı giden kullarım! Allah'ın rahmetinden umudunuzu kesmeyin. Doğrusu Allah günahların hepsini bağışlar. Çünkü O, bağışlayandır, merhametlidir."

54. "Rabbinize yönelin. Azap size gelmeden önce O'na teslim olun; sonra yardım görmezsiniz."

55. "Size ansızın, farkına varmadan azap gelmeden önce Rabbinizden size indirilen en güzel söze, Kuran'a uyun."

56. Kişinin: "Allah'a karşı aşırı gitmemden ötürü bana yazıklar olsun. Gerçekten ben alaya alanlardandım" diyeceği günden sakının.

57-8. Veya, "Allah beni doğru yola eriştirseydi sakınanlardan olurdum" diyeceği, yahut, azabı gördüğünde: "Keşki benim için dönüş imkanı bulunsa da iyilerden olsam" diyeceği günden sakının.

59. Ey insanoğlu! Evet; ayetlerim sana gelmişti de onları yalanlamış, büyüklük taslamış ve inkarcılardan olmuştun.

60. Allah'a karşı yalan uyduranların, kıyamet günü, yüzlerinin simsiyah olduğunu görürsün. Böbürlenenler için cehennemde bir durak olmaz olur mu?

61. Allah, sakınanları başarılarından ötürü kurtarır. Onlara hiçbir kötülük gelmez; onlar üzülmezler.

62. Allah her şeyin yaratanıdır. O her şeye Vekil'dir.

63. Göklerin ve yerin kilitleri O'nundur. Allah'ın ayetlerini inkar edenler, işte onlar hüsrandadırlar. *

64. De ki: "Ey cahiller! Bana, Allah'tan başkasına kulluk etmemi mi emredersiniz?"

65. And olsun ki sana da, senden önceki peygamberlere de vahyolunmuştur: "And olsun, eğer Allah'a ortak koşarsan işlerin şüphesiz boşa gider ve hüsranda kalanlardan olursun."

66. "Hayır; yalnız Allah'a kulluk et ve şükerdenlerden ol."

67. Onlar Allah'ı gereği gibi değerlendiremediler. Bütün yeryüzü, kıyamet günü O'nun avucundadır; gökler O'nun kudretiyle dürülmüş olacaktır. O, putperestlerin ortak koşmalarından yüce ve münezzehtir.

68. Sura üflenince, Allah'ın dilediği bir yana, göklerde olanlar, yerde olanlar hepsi düşüp ölür. Sonra Sura bir daha üflenince hemen ayağa kalkıp bakışır dururlar.

69. Yeryüzü Rabbinin nuruyla aydınlanır, kitap açılır, peygamberler ve şahidler getirilir ve onlara haksızlık yapılmadan, aralarında adaletle hüküm verilir.

70. Her kişiye işlediği ödenir. Esasen Allah onların yaptıklarını en iyi bilendir. *

71. İnkar edenler, bölük bölük cehenneme sürülür. Oraya vardıklarında kapıları açılır; bekçileri onlara: "Size içinizden Rabbinizin ayetlerini okuyan ve bugüne kavuşacağınızı ihtar eden peygamberler gelmedi mi" derler. "Evet geldi" derler. Lakin azap sözü inkarcıların aleyhine gerçekleşir.

72. Onlara: "Temelli kalacağınız cehennemin kapılarından girin; böbürlenenlerin durağı ne kötüdür!" denir.

73. Rablerine karşı gelmekten sakınanlar, bölük bölük cennete götürülürler. Oraya varıp da kapıları açıldığında, bekçileri onlara: "Selam size, hoş geldiniz! Temelli olarak buraya girin" derler.

74. Onlar: "Bize verdiği sözde duran ve bizi bu yere varis kılan Allah'a hamdolsun. Cennettte istediğimiz yerde oturabiliriz. Yararlı iş işleyenlerin ecri ne güzelmiş!" derler.

75. Melekleri, arşın etrafını çevirmiş oldukları halde, Rablerini hamd ile överken görürsün. Artık insanların aralarında adaletle hüküm olunmuştur. "Övgü, alemlerin Rabbi olan Allah içindir" denir.*

40. Mümin Suresi (Ǿafur)

Bismillahirrahmanirrahim

1. Ha, Mim.

2. Kitap'ın indirilmesi, güçlü ve bilgin olan Allah katındandır.

3. O, günahı bağışlayan, tevbeyi kabul eden, cezası şiddetli, lutfu bol olandır. O'ndan başka tanrı yoktur, dönüş O'nadır.

4. Allah'ın ayetleri üzerinde, inkar edenlerden başkası tartışmaya girişmez. İnkarcıların memlekette gezip dolaşması seni aldatmasın.

5. Onlardan önce, Nuh milleti, ardından, peygamberlere karşı gelen topluluklar da peygamberlerini yalanlamış; her ümmet, peygamberini cezalandırmaya azmetmişti. Hakkı batılla gidermek için mücadele etmişlerdi. Bunun üzerine Ben onları yakaladım. Cezalandırmam nasılmış?

6. İnkar edenlerin cehennemlik olduklarına dair Rabbinin sözü böylece gerçekleşti.

7. Arşı yüklenen ve çevresinde bulunanlar, Rablerini överek tesbih ederler; O'na inanırlar. Müminler için: "Rabbimiz! İlmin ve rahmetin herşeyi içine almıştır. Tevbe edip Senin yoluna uyanları bağışla; onları cehennemin azabından koru" diye bağışlanma dilerler.

8. "Rabbimiz! Müminleri ve babalarından, eşlerinden, soylarından iyi olanları, kendilerine söz verdiğin Adn cennetlerine koy; şüphesiz güçlü olan, Hakim olan ancak Sensin"

9. "Onları kötülüklerden koru! O gün kötülüklerden kimi korursan, ona şüphesiz rahmet etmiş olursun. Bu büyük kurtuluştur."*

10. Ama inkar edenlere, "Allah'ın gazabı, sizin birbirinize olan öfkenizden daha büyüktür; imana çağrıldığınızda inkar ederdiniz" diye seslenilir.

11. Onlar: "Rabbimiz! Bizi iki defa öldürdün, iki defa dirilttin. Biz de suçlarımızı itiraf ettik, bir daha çıkmağa yol var mıdır?" derler.

12. Onlara: "Yalnız Allah çağrıldığı zaman inkar ederdiniz de, O'na eş koşulunca inanırdınız. Bugün hüküm, yüce Allah'ındır" denir.

13. Size mucizelerini gösteren, size gökten rızık indiren O'dur. Allah'a yönelenden başkası ibret almaz.

14. Ey inananlar! İnkarcılar istemese de, dini yalnız Allah'a has kılarak O'na yalvarın.

15. Arş sahibi, varlıkların en yücesi olan Allah, kavuşma gününü ihtar

etmek için kullarından dilediğine emriyle vahyi indirir.

16. O gün onlar meydana çıkarlar; onların hiçbir şeyi Allah'a gizli kalmaz. "Bugün hükümranlık kimindir?" denir; hepsi: "Gücü herşeye yeten tek Allah'ındır" derler.

17. Bugün herkese, kazandığının karşılığı verilir. Bugün haksızlık yoktur. Doğurusu Allah, hesabı çabuk görendir.

18. Onları, yüreklerin ağıza geleceği, tasadan yutkunacakları yaklaşan kıyamet günü ile uyar. Zalimlerin ne dostu ne de sözü dinlenecek şefaatçısı olur.

19. Allah gözlerin hainliğini ve gönüllerin gizlediğini bilir.

20. Allah, gerçekle hükmeder. O'nu bırakıp da yalvardıkları putlar bir şeye hüküm veremez. Şüphesiz Allah işitir ve görür. *

21. Yeryüzünde dolaşıp, kendilerinden önce ve kendilerinden daha kuvvetli olan ve yeryüzünde daha çok eser bırakan kimselerin sonuçlarının nasıl olduğnu görmezler mi? Allah onları suçlarıyla yakalamıştır. Allah'a karşı onları koruyan yoktur.

22. Bu, kendilerine açık belgelerle gelen peygamberlerini inkar etmelerinden ötürüdür. Allah da onları bunun için yakalamıştır. Doğrusu O, kuvvetlidir, cezalandırması da şiddetlidir.

23-4. And olsun ki Musa'yı, mucizelerimiz ve apaçık delillerle Firavun, Haman ve Karun'a göndermişizdir. Onlar: "Bu, yalancı sihirbazın biridir" demişlerdi.

25. Musa katımızdan onlara gerçeği getirince: "Onunla beraber iman etmiş kimselerin oğullarını öldürün, kadınlarını sağ bırakın" dediler. Ama inkarcıların hilesi elbette boşa gider.

26. Firavun: "Beni bırakın da Musa'yı öldüreyim, o, Rabbine yalvaradursun. Onun, sizin dininizi değiştireceğinden veya yeryüzünde bozgun çıkaracağından korkuyorum" dedi.

27. Musa: "Doğrusu ben, hesap görülecek güne inanmayan böbürlenenlerin hepsinden, benim de Rabim sizin de Rabbiniz olan Allah'a sığınırım" dedi. *

28. Firavun ailesinden olup da, inandığını gizleyen bir adam dedi ki: "Rabbim Allah'tır diyen bir adamı mı öldüreceksiniz? Oysa size Rabbinizden belgelerle gelmiştir. Eğer yalancıysa, yalanı kendisinedir; eğer doğru sözlü ise, sizi tehdit ettiklerinin bir kısmı başınıza gelebilir. Doğrusu Allah, aşırı yalancıyı doğru yola eriştirmez."

29. "Ey milletim; Bugün memlekette hükümranlık sizindir, galip

olanlar sizsiniz. Ama Allah'ın baskını bize çatınca, O'na karşı bize kim yardım eder?" Firavun: "Ben size kendi görüşümden başkasını söylemiyorum. Ben size ancak doğru yolu gösteriyorum" dedi.

30-1. İnanmış olan adam dedi ki: "Ey milletim! Doğrusu ben sizin için, Nuh milletinin, Ad, Semud ve onlardan sonra gelenlerin durumu gibi, peygamberleri yalanlayan toplulukların uğradıkları bir günün benzerinden korkuyorum. Allah kullara zulüm dilemez."

32. "Ey milletim! Ahu figan gününden sizin hesabınıza korkuyorum."

33. "Arkanıza dönüp kaçacağınız gün Allah'a karşı sizi koruyan bulunmaz. Allah'ın saptırdığını doğru yola getirecek yoktur."

34. "And olsun ki, Yusuf da, daha önce, size belgelerle gelmişti. Size getirdiği şeylerden şüphelenip durmuştunuz. Sonunda Yusuf ölünce, Allah onun ardından hiçbir peygamber göndermeyecek demiştiniz. Allah, aşırı şüpheciyi işte böylece saptırır."

35. "Bunlar, Allah'ın ayeterini üzerinde kendilerine gelmiş bir delil bulunmadan tartışırlar. Bu, Allah katında da, inananların yanında da öfkeyi arttırır. Allah, büyüklük taslayan her zorbanın kalbini bundan dolayı mühürler."

36. Firavun: "Ey Haman! Bana bir kule yap; belki yollara, göklerin yollarına erişirim de,

37. Musa'nın Tanırısını görürüm. Doğrusu ben, onu yalancı sanıyorum" dedi. Firavun'a, kötü işi böylece güzel gösterildi ve doğru yoldan alıkondu. Firavun'un hilesi elbette boşa gidecekti. *

38. O inanan kimse dedi ki: "Ey milletim! Bana uyun, sizi doğru yola eriştireyim."

39. "Ey milletim! Şüphesiz bu dünya hayatı geçicidir, ama ahiret, doğrusu işte o, kalınacak yurttur."

40. "Kim bir kötülük işlerse ancak onun kadar ceza görür. Kadın veya erkek, kim, inananarak yararlı iş işlerse, işte onlar cennete girerler; orada hesapsız şekilde rızıklanırlar.

41. "Ey milletim! Nedir başıma gelen? Ben sizi kurtuluşa çağırıyorum, siz beni ateşe çağırıyorsunuz."

42. "Siz beni Allah'ı inkar etmeye, bilmediğim bir şeyi O'na ortak koşmaya çağırıyorsunuz; ben ise sizi, güçlü olan, çok bağışlayan Allah'a çağırıyorum."

43. "Beni kendisine çağırdığınızın, bu dünyada da ahirette de çağırabilecek kabiliyette olmadığında, hepimizin Allah'a döneceğinde, aşırı

gidenlerin ateşlikler olduklarında şüphe yoktur."

44. "Size söylediğimi hatırlayacaksınız. Ben işimi Allah'a bırakıyorum. Doğrusu Allah, kulları görür."

45. Allah o adamı, kurmak istedikleri tuzaktan korudu. Kötü azap Firavun'un adamlarını sardı.

46. Onlar, sabah akşam ateşe sunulurlar. Kıyamet çattığı gün, "Firavun'un adamlarını azabın en ağırına sokun"denir.

47. Ateşin içinde birbirleriyle tartışırlarken, güçsüzler, büyüklük taslayanlara: "Doğrusu biz size uymuştuk, şimdi ateşin bir parçasını olsun bizden savabilir misiniz?" derler.

48. Büyüklük taslayanlar: "Doğrusu hepimiz onun içindeyiz. Allah kullar arasında şüphesiz hüküm vermiştir" derler.

49. Ateşte olanlar, cehennemin bekçilerine: "Rabbinize yalvarın da hiç değilse bir gün, azabımızı hafifletsin" derler.

50. Bekçiler: "Size, belgelerle peygamberleriniz gelmiş miydi?" derler. Onlar da: "Evet, gelmişti" derler. Bekçiler: "O halde kendiniz yalvarın" derler. İnkarcıların yalvarışı şüphesiz boşunadır. *

51. Doğrusu Biz, peygamberlerimize ve inananlara dünya hayatınd a ve şahidlerin şahidlik edecekleri günde yardım ederiz.

52. O gün zalimlere, özür beyan etmeleri fayda vermez. Lanet onlaradır. Yurdun kötüsü de onlaradır.

53-4. And olsun ki Biz Musa'ya doğruluk rehberi verdik. İsrailoğullarını da, akıl sahipleri için bir öğüt ve doğruluk rehberi olan Kitap'a, Tevrat'a varis kıldık.

55. Sabret, Allah'ın verdiği söz şüphesiz gerçektir. Suçunun bağışlanmasını dile; Rabbini akşam, sabah, överek tesbih et.

56. Allah'ın ayetleri üzerinde kendilerine gelen bir delil olmadan tartışanların gönüllerinde, ulaşamıyacakları bir büyüklenme vardır. Sen Allah'a sığın. O şüphesiz işitendir, görendir.

57. Göklerin ve yerin yaratılması, insanların yaratılmasından daha büyük bir şeydir. Fakat insanların çoğu bilmezler.

58. Körle gören, inanıp yararlı iş işleyenlerle kötülük yapan bir değildir. Ne kadar kısa düşünüyorsunuz?

59. Kıyamet günü mmutlaka gelecektir. Bunda, şüphe yoktur, fakat, insanların çoğu inanmıyor.

60. Rabbiniz: "Bana dua edin ki duanıza icabet edeyim. Bana kulluk etmeyi büyüklüklerine yediremiyenler alçalmış olarak cehenneme

gireceklerdir" buyurmuştur. *

61. Size, geceyi dinlenesiniz diye karanlık ve gündüzü aydınlık olarak yaratan Allah'tır. Doğrusu Allah insanlara karşı lutufkardır, ama insanların çoğu şükretmezler.

62. İşte herşeyin yaratıcısı olan Rabbiniz Allah budur. O'ndan başka tanrı yoktur. Nasıl aldatılıp döndürülürsünüz?

63. Allah'ın ayetlerini bile bile inkar edenler böylece döndürülüyorlardı.

64. Sizin için yeri durak, göğü bina eden, size şekil verip de, şeklinizi güzel yapan, sizi temiz şeylerle rızıklandıran Allah'tır. İşte Rabbiniz olan Allah budur. Alemlerin Rabbi Allah ne yücedir!

65. O diridir, O'ndan başka tanrı yoktur. Dini yalnız O'na has kılarak O'na yalvarın. Övgü, alemlerin Rabbi Allah içindir.

66. De ki: "Sizin, Allah'ı bırakıp da kulluk ettiklerinize kulluk etmek bana yasak kılınmıştır. Zira bana Rabbimden belgeler gelmiştir. Ben, kendimi alemlerin Rabbine vermekle emrolundum."

67. Sizi topraktan, sonra nutfeden, sonra kan pıhtısından yaratan; sonra erginlik çağına ulaşmanız, sonra da yaşlanmanız için sizi bebek olarak dünyaya çıkaran O'dur. Kiminiz daha önce öldürülür, kiminiz de, belirtilmiş bir süreye ulaşırsınız. Belki artık düşünürsünüz.

68. Dirilten, öldüren O'dur. Bir şeye karar verirse "Ol" der, o da oluverir. *

69. Allah'ın ayetleri üzerinde tartışanları görmez misin? Nasıl da döndürülüyorlar?

70. Kitap'ı ve peygamberlerimize gönderdiklerimizi yalanlayanlar elbette bileceklerdir.

71-2. Boyunlarında halkalar ve zincirler olarak kaynar suya sürülür, sonra ateşte yakılırlar.

73-4. Sonra onlara: "Allah'ı bırakıp da koştuğunuz ortaklar nerededir?" denir.

"Bizden uzaklaştılar; hayır; biz zaten önceleri hiç bir şeye kulluk etmiyorduk" derler. İşte Allah inkarcıları böyle saptırır.

75-6. Onlara: "İşte bu, yeryüzünde haksız yere şımarmanız ve böbürlenmenizden ötürüdür. Temelli kalacağınız cehenneme kapılarından girin" denir. Büyüklenenlerin durağı ne kötüdür!

77. Sabret; şüphesiz Allah'ın verdiği söz gerçektir. Onlara söz verdiğimiz azabın bir kısmını sana gösteririz veya seni öldürürüz, nasıl olsa

onların dönüşü Bizedir.

78. And olsun ki, senden önce birçok peygamberler gönderdik; sana onların kimini anlattık, kimini anlatmadık; hiçbir peygamber, Allah'ın izni olmadan bir mucize getiremez. Allah'ın buyruğu gelince iş gerçekten biter. İşte o zaman, boşa uğraşanlar hüsranda kalırlar. *

79. Binek olarak kullanmanız ve yemeniz için hayvanları sizin için yaratan Allah'tır.

80. Onlarda sizin için daha nince faydalar vardır; gönüllerinizdeki arzulara, onlara binerek ulaşırsınız. Onlarla ve gemilerle taşınırsınız.

81. Allah size delillerini gösteriyor. Allah'ın delillerinden hangisini inkar edersiniz?

82. Yeryüzünde dolaşıp, kendilerinden daha çok, daha kuvvetli, yeryüzünde bıraktıkları eserler daha sağlam olan öncekilerin sonuçlarının nasıl olduğunu görmezler mi? Kazandıkları onlara bir fayda vermemiştir.

83. Peygamberleri onlara belgelerle gelince, kendilerinde olan bilgiden gururlandılar da, alaya aldıkları şey kendilerini sarıverdi.

84. Şiddetli azabımızı gördüklerinde: "Yalnız Allah'a inandık; O'na koştuğumuz eşleri inkar ettik" dediler.

85. Ama, Bizim şiddetli azabımızı görüp de öyle inanmaları kendilerine fayda vermedi. Bu, Allah'ın kulları hakkında, ötedenberi yürürlükte olan yasasıdır. İşte inkarcılar o zaman hüsranda kaldılar.*

41. Fussilet Suresi

Bismillahirrahmanirrahim

1. Ha, Mim.

2-5. Bu Kitap, merhametli olan Allah katından indirilmedir; bilen bir millet için müjdeci ve uyarıcı olmak üzere arabça okunarak, ayetleri uzun uzun açıklanmıştır. Ama insanların çoğu yüz çevirmiştir, onlar işitmezler de: "Bizi çağırdığın şeye karşı kalblerimiz kapalıdır, kulaklarımızda ağırlık, bizimle senin aranda anlaşmamıza engel vardır; istediğini yap, biz de yapacağız" derler.

6. Onlara söyle: "Ben de ancak sizin gibi bir insanım. Bana, tanrınızın tek bir Tanrı olduğu vahyolunuyor. Artık O'na yönelin, O'ndan bağışlanma dileyin; vay ortak koşanlara!"

7. Onlar zekat vermezler; ahireti inkar edenler de yalnız onlardır.

8. Doğrusu inanıp yararlı iş işleyenlere, onlara kesintisiz bir ecir vardır. *

9. "Siz yeri iki günde yaratanı mı inkar ediyor ve O'na eşler koşuyorsunuz! O, alemlerin Rabbidir" de.

10. Yeryüzüne sabit dağlar yerleştirdi, onu bereketli kıldı; arayanlar için yeryüzünde gıdalarını normal olarak dört gün içinde yetiştirmesi kanununu koydu.

11. Sonra, duman halinde bulunan göğe yöneldi, ona ve yeryüzüne: "İsteyerek veya istemiyerek buyruğuma gelin" dedi. İkisi de : "İsteyerek geldik" dediler.

12. Allah, bunun üzerine, iki gün içinde yedi gök var etti ve her göğün işini kendisine bildirdi. Yakın göğü ışıklarla donattık ve bozulmaktan koruduk. İşte bu, bilen, güçlü olan Allah'ın kanunudur.

13. Eğer yüz çevirirlerse onlara de ki: "İşte sizi, Ad ve Semud'un başına gelen yıldırıma benzer bir azap ile uyardım."

14. Onlara, önlerinden, artlarından, her yönden: "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin" diyen peygamberler gelmişti: "Eğer Rabbimiz böyle bir şey dileseydi melekler indirirdi. Doğrusu sizinle gönderileni inkar ederiz" demişlerdi.

15. Ad milleti, yeryüzünde haksız yere büyüklük taslamış, "Bizden daha kuvvetli kim vardır?" demişti. Onlar, kendilerini yaratan Allah'ın onlardan daha kuvvetli olduğunu görmüyorlardı değil mi? Ayetlerimizi bile

bile inkar ediyorlardı.

16. Rezillik azabını onlara dünya hayatında tattırmak için uğursuz günlerde üzerlerine dondurucu bir kasırga gönderdik. Ahiret azabı ise daha çok alçaltıcıdır ve onlar yardım da görmezler.

17. Semud milletine, doğru yolu göstermiştik, ama onlar körlüğü, doğru yolda gitmeğe tercih ettiler. Kazandıklarının karşılığı olarak onları alçaltıcı azabın yıldırımı çarptı.

18. İnananları ve Allah'a karşı gelmekten sakınmış olanları kurtardık. *

19. Allah'ın düşmanları o gün cehenneme sürülürler. Hepsi bir aradadırlar.

20. Sonunda oraya varınca, kulakları, gözleri ve derileri, yaptıkları hakkında onların aleyhinde şahidlik ederler.

21. Derilerine: "Aleyhimize niçin şahidlik ettiniz?" derler. "Bizi, her şeyi konuşturan Allah konuşturdu. Sizi önce yaratan O'dur ve O'na döndürülüyorsunuz" cevabını verirler.

22. Siz, gözleriniz, kulaklarınız ve derilerinizin aleyhinize şahidlik edeceğinden korkarak kötü iş işlemekten çekinmiyordunuz. Hayır; Allah'ın, yaptıklarınızın çoğunu bilmediğini sanıyordunuz.

23. İşte Rabbinizi böyle sanmanız sizi mahvetti de hüsrana uğrayanlardan oldunuz.

24. İster sabretsinler ister etmesinler, onların durağı ateştir. Hoş tutulmalarını isteseler de artık hoş tutulmazlar.

25. Onların yanına bir takım yardakçılar koyarız de geçmişlerini geleceklerini onlara güzel gösterirler. Verilen söz, gerek cinlerden ve gerekse insanlardan, gelip geçmiş ümmetler içinde, onların aleyhine gerçekleşmiştir. Doğrusu onlar hüsranda idiler. *

26. İnkar edenler: "Bu Kuran'ı dinlemeyin, okunurken gürültü yapın, belki bastırırsınız" dediler.

27. İnkar edenlere çetin bir azap tattıracağız. İşledikleri en kötü işlere karşılık onların cezasını vereceğiz.

28. İşte böyle; Allah'ın düşmanlarının cezası ateştir. Ayetlerimizi bile bile inkar etmeleri karşılığı orası onların temelli kalacakları yerdir.

29. İnkar edenler: "Rabbimiz! Cinlerden ve insanlardan, bizi saptıranları göster, onları ayaklarımızın altına alalım da en altta kalanlardan olsunlar" derler.

30-2. "Rabbimiz Allah'tır" deyip sonra da doğrulukta devam edenler,

onları, melekler, ölümleri anında: "Korkmayınız, üzülmeyiniz, size söz verilen cennetle sevinin, biz dünya hayatında da, ahirette de size dostuz. Burada, canlarınızın çektiği, umduğunuz şeyler, bağışlayan ve acıyan Allah katından bir ziyafet olarak size sunulur" diyerek inerler. *

33. "Doğrusu ben, kendini Allah'a verenlerdenim" diyen, yararlı iş işleyen ve Allah'a çağıran kimseden daha güzel sözlü kim vardır?

34. İyilik ve fenalık bir değildir. Ey inanan kişi: Sen, fenalığı en güzel şekilde sav; o zaman, seninle arasında düşmanlık bulunan kişinin yakın bir dost gibi olduğunu görürsün.

35. Bu, ancak sabredenlere vergidir; bu ancak o büyük hazzı tadanlara, vergidir.

36. Şeytan seni dürtecek olursa Allah'a sığın, doğrusu O, işitendir, bilendir.

37. [S] Gece ile gündüz, güneş ile ay Allah'ın varlığının belgelerindendir. Güneşe ve aya secde etmeyin; eğer Allah'a kulluk etmek istiyorsanız, bunları yaratana secde edin.

38. Putperestler eğer büyüklük taslarlarsa kendi aleyhlerinedir. Rabbinin katında bulunanlar hiç usanmadan, O'nu gece gündüz tesbih ederler.

39. Kupkuru gördüğün yeryüzünün, Biz ona su indirdiğimiz zaman harekete geçmesi, kabarması, Allah'ın varlığının belgelerindendir. Ona can veren Allah şüphesiz ölüleri de diriltir. Doğrusu O her şeye kadir'dir.

40. Ayetlerimizi inkar edenler Bize gizli değillerdir. Kıyamet gününde ateşe atılan mı, yoksa güven içinde gelen kimse mi daha iyidir? Dilediğinizi işleyin, doğrusu O, yaptıklarınızı gören'dir.

41-2. Kitap kendilerine gelince, onlar, onu inkar etmişlerdir; oysa o, değerli bir Kitap'dır. Geçmişte ve gelecekte onu batıl kılacak yoktur. Hakim ve övülmeğe layık olan Allah katından indirilmedir.

43. Senin için söylenenler, senden önceki peygamberler için de söylenmişti. Doğrusu Rabbin hem bağışlayan ve hem de can yakıcı azap verendir.

44. Biz bu Kuran'ı yabancı bir dil ile ortaya koysaydık: "Ayetleri uzun açıklanmalı değil miydi? Bir araba yabancı bir dille söylenir mi?" derlerdi. De ki: "Bu, inananlara doğruluk rehberi ve gönüllerine şifadır." İnanmayanların kulaklarında ağırlık vardır ve onlara kapalıdır; sanki bunlara uzak bir mesafeden sesleniliyor da anlamıyorlar. *

45. And olsun ki Musa'ya Kitap vermiştik de onda ayrılığa düşmüşlerdi. Rabbinin verilmiş bir sözü olmasaydı, aralarında hükmedilmiş

olurdu. Doğrusu onlar, onun hakkında şüphe ve endişe içindedirler.

46. Kim yararlı iş işlerse kendi lehinedir; kim de kötülük işlerse kendi aleyhinedir. Rabbin, kullara karşı zalim değildir.

47. Kıyametin ne zaman kopacağı bilgisi ona aittir. O'nun bilgisi dışında hiçbir ürün kabuğundan çıkmaz, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz. Onlara: "Bana koştuğunuz ortaklar nerede?" diye seslendiği gün: "Sana, buna dair bizden hiçbir şahit olmadığını arzederiz" derler.

48. Önceden yalvarıp durdukları şeyler onlardan uzaklaşmıştır. Kendilerinin kaçacak yerleri olmadığını anlamışlardır.

49. İnsan, iyilik istemekten usanmaz da, kendisine bir kötülük gelince umutsuzluğa düşer, meyus olur.

50. Başına gelen sıkıntıdan sonra, kendisine katımızdan bir rahmet tattırsak: "Bu benim hakımdır; kıyametin kopacağını sanmıyorum. Rabbime döndürülürsem, O'nun katında and olsun ki, benim için daha güzel şeyler vardır" der. İnkar edenlere, işlediklerini, and olsun ki bildireceğiz. Onlara and olsun ki çetin bir azap tattıracağız.

51. İnsana nimet verdiğimiz zaman yüz çevirerek yan çizer; başına bir kötülük gelince uzun uzun yalvarır.

52. De ki: "Kuran Allah katından gelmiş olup da siz de onu inkar etmişseniz, söyleyin bana, derin bir çıkmazda bulunan kimseden daha sapık kim vardır?"

53. Onun hak olduğu meydana çıkıncaya kadar varlığımızın belgelerini onlara hem dış dünyada ve hem de kendi içlerinde göstereceğiz. Rabbinin her şeye şahit olması yetmez mi?

54. Dikkat edin; onlar Rablerine kavuşmaktan şüphededirler; dikkat edin; Allah şüphesiz her şeyi bilgisiyle kuşatandır.*

42. Şura Suresi

Bismillahirrahmanirrahim

1. Ha, Mim.

2. Ayn, Sin, Kaf,

3. Güçlü olan, Hakim olan Allah, sana da, senden öncekilere de şöylece vahyeder.

4. Göklerde olanlar da, yerde olanlar da O'nundur. O, yücedir ve çok büyüktür.

5. Melekler ise Rablerini överek tesbih eder ve yeryüzünde bulunanlar için O'ndan bağışlanma dilerler. Gökler neredeyse çatlayacak. İyi bilin. Allah şüphesiz bağışlayandır, merhametli olandır.

6. Allah'ı bırakıp da dostlar edinenlerin işlediklerini Allah gözetlemektedir. Sen, onlara vekil olmağa memur değilsin.

7. Böylece şehirlerin anası olan Mekke'de ve çevresinde bulunanları uyarman, şüphe götürmeyen toplanma günü ile uyarman için sana arabça okunan bir Kitap vahyettik. İnsanların bir takımı cennete, bir takımı da çılgın alevli cehenneme girer.

8. Eğer dilemiş olsaydı hepsini bir tek ümmet yapardı. Ama, O, rahmetine dilediğini kavuşturur. Zalimlerin ise bir dost ve yardımcısı olmaz.

9. Demek onlar Allah'tan başka dostlar edindiler? Oysa dost, ancak Allah'tır. O, ölüleri diriltir. Her şeye Kadir'dır. *

10. Ayrılığa düştüğünüz herhangi bir şeyde hüküm vermek, Allah'a aittir. İşte bu Allah, benim Rabbimdir. O'na güvenirim ve O'na yönelirim.

11. Göklerin ve yerin Yaratanı, size içinizden eşler, çift çift hayvanlar var etmiştir. Bu suretle, çoğalmanızı sağlamıştır. O'nun benzeri hiçbir şey yoktur. O, işitendir, görendir.

12. Göklerin ve yerin kilitleri O'nundur. Dilediğine rızkı yayar ve isterse kısar, bir ölçüye göre verir. Doğrusu O herşeyi bilendir.

13. Allah Nuh'a buyurduğu şeyleri size de din olarak buyurmuştur. Sana vahyettik; İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya da buyurduk ki: "Dine bağlı kalın, onda ayrılığa düşmeyin." Putperestleri çağırdığın şey onların gözünde büyümektedir. Allah dilediğini kendine seçer, kendisine yöneleni de doğru yola eriştirir.

14. Kendilerine ilim geldikten sonra ayrılığa düşmeleri, ancak, biribirini çekememekten oldu. Eğer belirli bir süre için Rabbinin verilmiş bir

sözü olmasaydı, aralarında hemen hükmedilirdi. Arkalarından Kitaba varis kılınanlar da ondan şüphe ve endişe içindedirler.

15. Bundan ötürü sen birliğe çağır ve emrolunduğun gibi doğru ol; onların heveslerine uyma ve şöyle söyle: "Allah'ın indirdiği Kitap'a inandım; aranızda adaletle hükmetmek ile emrolundum; Allah bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir; bizim işlediklerimiz bize, sizin işlediklerinizkendinizedir. Bizimle sizin aranızda tartışılacak bir şey yoktur. Allah hepimizi bir araya toplar; dönüş O'nadır.

16. Allah'ın çağrısına icabet eden bulunduktan sonra, O'nun hakkında tartışmağa girişenlerin delilleri Rableri katında hükümsüzdür. Onlara bir gazap vardır, çetin bir azap da onlar içindir.

17. Gerçekten Kitap'ı ve ölçüyü indiren Allah'tır. Ne bilirsin, belki de kıyamet saati yakındır.

18. O'na inanmayanlar, acele olmasını beklerler; inananlar ise korku ile titrerler ve onun gerçek olduğunu bilirler. İyi bilin ki kıyamet günü hakkında tartışanlar derin bir sapıklık içindedirler.

19. Allah, kullarına lutufta bulunandır. Dilediğini rızıklandırır. Kuvvetli olan da güçlü olan da O'dur. *

20. Ahiret kazancını isteyenin kazancını artırırız; dünya kazancını isteyene de ondan veririz; ama ahirette bir payı bulunmaz.

21. Yoksa, Allah'ın dinde izin vermediği bir şeyi onlara meşru kılacak ortakları mı vardır? Eğer kesin yargı bulunmayacak olsaydı aralarında hemen hükmedilirdi. Doğrusu, zalimlere can yakıcı azap vardır.

22. Yaptıkları şeyler başlarına gelirken, zalimlerin korkudan titrediklerini görürsün: İnanıp yararlı işler işleyenler cennet bahçelerindedirler. Rablerinin katında, onlara diledikleri verilir. İşte büyük lütuf budur.

23. Allah, inanıp yararlı işler işleyen kullarını bununla müjdeler. De ki: "Ben sizden buna karşı yakınlara sevgiden başka bir ücret istemem." Kim güzel bir iş işlerse onun güzelliğini arttırırız. Doğrusu Allah bağışlayandır, şükrün karşılığını verendir.

24. Yoksa senin için Allah'a karşı yalan yere iftira etti mi derler? Allah dilerse senin kalbini mühürler, batılı da yok eder, hakkı sözleriyle gerçekleştirir. Doğrusu O, kalplerde olanı bilendir.

25-6. Kullarının tevbesini kabul eden, kötülükleri affeden, yaptıklarınızı bilen, inanıp yararlı işler işleyenlerin duasını kabul eden, lutfuyla onların ecrini arttıran O'dur. Ama, inkarcılar için çetin azap vardır.

27. Eğer Allah rızkı kullarının hepsine bol bol verseydi, yeryüzünde azgınlık ederlerdi. Ama O, dilediğini bir ölçüye göre indirir. Doğrusu O, kullarından haberdardır, onları görendir.

28. Umutsuzluğa düşmelerinin ardından yağmuru indiren, rahmetini yayan O'dur. O, övülmeğe layık olan dosttur.

29. Gökleri, yeri ve ikisinde yaydığı canlıları yaratması varlığının delillerindendir. *

30. Başınıza gelen herhangi bir musibet ellerinizle işlediklerinizden ötürüdür. O, yine de çoğunu affeder.

31. Yeryüzünde O'nu aciz bırakamazsınız. Allah'tan başka bir dostunuz da yardımcınız da yoktur.

32. Denizde yüce dağlar gibi gemilerin yürümesi O'nun varlığının delillerindendir.

33. O, dilerse rüzgarı durdurur, yelkenle giden gemiler o zaman denizin yüzünde durakalır. Bunlarda, sabırlı olan ve çok şükreden kimseler için deliller vardır.

34. Yahut yaptıklarına karşılık onları ortadan kaldırır bir çoğunu da bağışlar.

35. Ayetlerimiz üzerinde tartışanlar, kendilerine kaçacak yer olmadığını bilsinler.

36-8. Size verilen herhangi bir şey, sadece dünya hayatının bir geçimliğidir. Allah katında olan; inanıp Rablerine güvenen, büyük günahlardan ve hayasızlıklardan çekinen, öfkelendiklerinde bile bağışlayanlar, Rablerinin çağrısına cevap verenler ve namaz kılanlar için daha iyi ve daha süreklidir. Onların işleri aralarında danışma iledir. Kendilerine verdiğimiz rızıktan da sarfederler.

39. Bir haksızlığa uğradıklarında, üstün gelmek için aralarında yardımlaşırlar.

40. Bir kötülüğün karşılığı, aynı şekilde bir kötülüktür. Ama kim affeder ve barışırsa, onun ecri Allah'a aittir. Doğrusu O, zulmedenleri sevmez.

41. Zulüm gördükten sonra hakkını alan kimselere, işte onların aleyhine bir yol yoktur.

42. İnsanlara zulmedenlere, yeryüzünde haksız yere taşkınlık edenlere karşı durulmalıdır. İşte, can yakıcı azap bunlaradır.

43. Ama sabredip bağışlayanın işi, işte bu, azmedilmeye değer işlerdendir. *

44. Allah kimi saptırırsa, artık onun bundan sonra bir dostu olmaz. Azabı gördüklerinde, zalimlerin: "Dönecek bir yol yok mudur?" dediklerini görürsün.

45. Aşağılıktan başları öne eğilmiş, göz ucuyla gizli gizli etrafa bakarken, ateşe sunulduklarını görürsün. İnananlar: "Hüsranda olanlar, kıyamet günü kendilerini de, ailelerini de hüsranda bırakanlardır" derler. İyi bilin ki, zalimler sürekli bir azap içindedirler.

46. Onların, Allah'tan başka kendilerine yardım edecek dostları da yoktur. Allah'ın saptırdığı kimsenin çıkar yolu olmaz.

47. Allah katından, geri çevrilemiyecek günün gelmesinden önce Rabbinizin çağrısına cevap verin. O gün hiçbirinize sığınacak yer bulunmaz, inkar de edemezsiniz.

48. Eğer yüz çevirirlerse bilsinler ki, Biz seni onlara bekçi göndermedik; sana düşen sadece tebliğdir. Doğrusu Biz insana katımızdan bir rahmet tattırırsak ona sevinir; ama elleriyle yaptıkları yüzünden başlarına bir kötülük gelirse işte o zaman görürsün ki insan gerçekten pek nankördür.

49. Göklerin ve yerin hükümranlığı Allah'ındır. Dilediğini yaratır, dilediğine kız çocuk, dilediğine de erkek çocuk verir.

50. Yahut hem kız hem erkek çocuk verir, dildiğini de kısır kılar. O, bilendir, her şeye Kadir'dir.

51. Allah bir insanla ancak vahiy suretiyle veya perde arkasından konuşur, yahut bir elçi gönderir; izniyle, dildiğini vahyeder. Doğrusu O yücedir, Hakim'dir.

52-3. İşte sana da buyruğumuzla Cebrail'i gönderdik; sen Kitap

nedir, iman nedir önceleri bilmezdin, fakat Biz onu, kullarımızdan dilediğimizi onunla doğru yola eriştirdiğimiz bir nur kıldık. Şüphesiz sen de insanlara göklerde olanlar, yerde olanlar kendisinin olan Allah'ın yolunu, doğru yolu göstermektesin. İyi bilin ki işler sonunda Allah'a döner.*

-

43. Zuhruf Suresi

Bismillahirrahmanirrahim

1. Ha, Mim,

2-3. Apaçık Kitap'a and olsun ki, akledesiniz diye Kuran'ı arapça okunan bir Kitap kılmışızdır.

4. Şüphesiz o, Bizim katımızda Ana Kitap'ta mevcut, yüce ve hikmet dolu bir Kitap'dır.

5. Ey inkarcılar! Aşırı giden kimselersiniz diye sizi Kuran'la uyarmaktan vaz mı geçelim?

6. Öncekilere nice peygamberler göndermişizdir.

7. Kendilerine gelen her peygamberi onlar mutlaka alaya alırlardı.

8. Bunun için Biz de, bunlardan daha kuvvetli olanları yok etmişizdir. Öncekilere dair nice misaller geçmiştir.

9. And olsun ki onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan, "Onları güçlü olan, her şeyi bilen yaratmıştır" derler.

10. O, size yeri beşik kılmış ve orada, doğru gidesiniz diye yollar var etmiştir.

11. O, suyu gökten bir ölçüye göre indirir. Biz onunla ölü memleketi diriltiriz. İşte siz de böyle diriltileceksiniz.

12-4. Her sınıf varlığı yaratan O'dur. Gemiler ve hayvanlardan binesiniz diye size binekler var etmiştir. Bütün bunlar; üzerlerine oturunca Rabbinizin nimetini anarak: "Bunları buyruğumuza veren ne yücedir; zaten bizim takatımız bunlara yetmezdi; şüphesiz Rabbimize döneceğiz" demeniz içindir.

15. Ama inkarcılar O'na çocuk isnat ettiler. İnsan gerçekten apaçık nankördür. *

16. Demek O yarattıkları arasından kızları kendisine alıp da oğulları size verdi öyle mi?

17. Ama Rahman olan Allah'a isnat ettiği kız evlat kendilerinden birine müjdelenince, o kimsenin içi gayzla dolarak yüzü simsiyah kesilir.

18. Onlar, süs içinde büyütülüp de mücadelede açık olmayan (kızlar)ı mı (Allah'a yakıştırıyorlar)?

19. Onlar, Rahman olan Allah'ın kulları melekleri de dişi saydılar. Yaratışlarını mı görmüşler? Onların bu şahidlikleri yazılacak ve sorguya çekileceklerdir.

20. "Eğer Rahman dilemiş olsaydı, biz bunlara kulluk etmezdik" derler. Buna dair bir bilgileri yoktur; onlar sadece vehimde bulunuyorlar.

21. Yoksa onlara daha önce bir kitap verdik de ona mı bağlanıyorlar?

22. Hayır; "Doğrusu Biz babalarımızı bir din üzerinde bulduk, biz de onların izlerinden gitmekteyiz" derler.

23. Senden önce, herhangi bir kasabaya gönderdiğimiz uyarıcıya, o kasabanın şımarık varlıkları sadece: "Doğrusu babalarımızı bir din üzerinde bulduk, biz de onların izlerini izlemekteyiz" derlerdi.

24. Gönderilen uyarıcı: "Eğer size, babalarınızı üzerinde bulduğunuz dinden daha doğrusunu getirmiş isem de mi bana uymazsınız?" derdi. Onlar: "Doğrusu sizinle gönderilen şeyi inkar ediyoruz" derlerdi.

25. Bunun üzerine Biz de onlardan öc aldık. Yalancıların sonunun nasıl olduğuna bir bak! *

26-7. İbrahim, babasına ve milletine demişti ki: "Beni yaratan hariç, sizin taptığınız şeylerden uzağım. Beni doğru yola eriştirecek olan şüphesiz O'dur."

28. İbrahim ardından geleceklere bu sözü, devamlı kalacak bir miras olarak bıraktı. Artık belki doğru yola dönerler.

29. Hayır; Ben bunları ve babalarını gerçek ve onu açıklayan bir peygamber gelene kadar geçindirdim.

30. Gerçek kendilerine geldiği zaman: "Bu bir büyüdür. Doğrusu biz onu inkar ediyoruz" dediler.

31. "Bu Kuran, iki şehrin birinden bir büyük adama indirilmeli değil miydi?" dediler.

32. Rabbinin rahmetini onlar mı taksim edip paylaştırıyorlar? Dünya hayatında onların geçimliklerini aralarında Biz taksim ettik; birbirlerine iş gördürmeleri için kimini kimine derecelerle üstün kıldık; Rabbinin rahmeti, onların biriktirdikleri şeylerden daha iyidir.

33-5. Eğer bütün insanlar tek ümmet olma durumuna gelmiyecek olsaydı, Rahman olan Allah'ı inkar edenlerin evlerinin tavanlarını, üzerinde yükseldikleri merdivenleri, evlerinin kapılarını, üzerine yaslanacakları kerevetleri gümüşten yapar ve altın bezeklerle işlerdik. Bunların hepsi ancak dünya hayatının geçimliğidir. Ahiret, Rabbinin katında O'na karşı gelmekten sakınanlaradır. *

36. Rahman olan Allah'ı anmayı görmemezlikten gelene, yanından ayrılmayacak bir şeytanı arkadaş veririz.

37. Şüphesiz onlar bunları yoldan alıkorlar, bunlar da doğru yola

eriştiklerini sanarlar.

38-9. Sonunda Bize gelince arkadaşına: "Keşki benimle senin aranda doğu ile batı arasındaki kadar uzaklık olsaydı, sen ne kötü arkadaş imişsin!" der; nedametin bungün size hiç faydasız dokunmaz; zira haksızlık etmiştiniz, şimdi azabda birleşiniz.

40. Sağırlara sen mi duyuracaksın? Yoksa körleri ve apaçık sapıklıkta olanları doğru yola sen mi eriştireceksin?

41-2. Seni onlardan uzaklaştırsak bile doğrusu Biz kendilerinden öc alırız; yahut onlara vadettiğimizi sana gösteririz. Çünkü onlara karşı gücü yetenleriz.

43. Sana vahyolunana sarıl, sen, şüphesiz doğru yol üzerindesin.

44. Doğrusu bu Kuran sana ve ümmetine bir öğüttür, ondan sorumlu tutulacaksınız.

45. Senden önce gönderdiğimiz peygamberlere sor, Biz, Rahman olan Allah'tan başka, kulluk edilecek tanrılar meşru kılmış mıyız?*

46. And olsun ki Biz Musa'yı mucizelererimizle Firavun'a ve erkanına göndermiştik, "Şüphesiz ben, alemlerin Rabbinin elçisiyim" demişti.

47. Onlara mucizelerimizi getirdiği zaman, bunlara gülüvermişlerdi.

48. Onlara gösterdiğimiz her mucize diğerinden daha büyüktü; doğru yola dönmeleri için onları azaba uğrattık.

49. "Ey Sihirbaz! Sana verdiği ahda göre Rabbine bizim için yalvar da doğru yola erişelim" dediler.

50. Ama, azabı üzerlerinden kaldırdığımızda hemen sözlerinden döndüler.

51. Firavun, milletine şöyle seslendi: "Ey milletim! Mısır hükümdarlığı ve memleketimde akan bu ırmaklar benim değil mi? Görmüyor musunuz?"

52. "Yahut, ben zavallı ve nerdeyse konuşamayan bu kimseden daha üstün değil miyim?"

53. "Ona altın bilezikler verilmeli veya yanında ona yardım edecek melekler gelmeli değil mi?"

54. Firavun, milletini küçümsedi ama, onlar kendisine yine de itaat ettiler. Doğrusu onlar yoldan çıkmış bir milletti.

55. Böylece Bizi öfkelendirince onlardan öc aldık, hepsini suda boğduk.

56. Onlara, sonradan gelecek inkarcılara ibret alınacak bir geçmiş kıldık. *

57. Meryem oğlu misal verilince, senin milletin buna gülüp geçiverdi.

58. "Bizim tanrımız mı yoksa o mu daha iyidir?" dediler. Sana böyle söylemeleri, sadece, tartışmaya girişmek içindir. Onlar şüphesiz kavgacı bir millettir.

59. Meryemoğlu, ancak kendisine nimet verdiğimiz ve İsrailoğullarına örnek kıldığımız bir kuldur.

60. Eğer dileseydik, size bedel yeryüzünde sizin yerinizi tutacak melekler var ederdik.

61. O kıyametin kopacağını bildirir; o saatin geleceğinden şüphe etmeyin, Bana uyun, bu doğru yoldur.

62. Sakın şeytan sizi bu yoldan alıkoymasın; şüphesiz o size apaçık bir düşmandır.

63. İsa, belgeleri getirdiği zaman demişti ki: "Size hikmetle ve ayrılığa düştüğünüz şeylerin bir kısmını açıklamak üzere geldim. Allah'a karşı gelmekten sakının, bana itaat edin."

64. "Doğrusu Allah benim de Rabbimdir, sizin de Rabbinizdir, artık O'na kulluk edin, bu, doğru yoldur."

65. Ama, aralarında guruplaştılar, ayrılığa düştüler. Kıyamet gününün can yakıcı azabına uğrayacak zalimlerin vay haline!

66. Onlar farkında değillerken kıyamet gününün kendilerine ansızın gelmesini mi bekliyorlar?

67. O gün Allah'a karşı gelmekten sakınanlar dışında, dost olanlar birbirine düşman olurlar. *

68. Allah: "Ey kullarım! Bugün size korku yoktur, siz üzülmeyeceksiniz" der.

69. Bunlar, ayetlerimize inanmış ve kendilerini Bize vermişlerdir.

70. Şöyle denir: "Siz ve eşleriniz, ağırlanmış olarak cennete giriniz."

71. Onlar için altın kadeh ve tepsiler dolaştırılır, canlarının istediği ve gözlerinin hoşlandığı her şey oradadır. Siz orada temellisiniz.

72. İşlediklerinize karşılık, size miras verilen işte bu cennettir.

73. Orada sizin için bol yemiş vardır, onlardan yersiniz.

74. Doğrusu suçlular, temelli kalacakları cehennemin azabı içindedirler.

75. Azaba hiç ara verilmez, onlar orada tamamen umutsuzdurlar.

76. Biz onlara zulmetmedik, ama onlar zalim kimselerdi.

77. Cehennemde şöyle seslenilir: "Ey Nöbetçi! Rabbin hiç değilse canımızı alsın." Nöbetçi: "Siz böyle kalacaksınız" der.

78. And olsun ki, size gerçeği getirdik; fakat çoğunuz gerçeği sevmiyorsunuz.

79. Yoksa bir işe mi karar verdiler? Doğrusu biz de kararlıyız.

80. Yoksa, kendilerinin gizli veya açık konuşmalarını duymayız mı sanarlar? Hayır; öyle değil; yanlarındaki elçilerimiz yazmaktadır.

81. De ki: "Eğer Rahman olan Allah'ın çocuğu olsa, kulluk edenlerin ilki ben olurdum."

82. Göklerin ve yerin Rabbi, onların vasıflandırmalarından münezzehtir.

83. Bırak onları, kendilerine söz verilen güne kavuşana kadar, dalsınlar, oynasınlar.

84. Gökte de Tanrı, yerde de Tanrı O'dur. Hakim olan, her şeyi bilen O'dur.

85. Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulananların hükümranlığı kendisinin olan Allah en yücedir! Kıyamet saatini bilmek O'na aittir. O'na döneceksiniz.

86. Allah'ı bırakıp yalvardıkları şeyler, şefaat edemezler. Ancak hakkı bilip ona şahidlik edenler bunun dışındadır.

87. And olsun ki, onlara kendilerini kimin yarattığını sorsan: "Allah" derler. Öyleyken nasıl da aldatılıp döndürülüyorlar?

88-9. Onlar hakkında: "Ey Rabbim! Bunlar inanmayan bir millettir" demesi üzerine Allah: "Oraları geç, esenlik dile; yakında bileceklerdir" buyurdu.*

44. Duhan Suresi

Bismillahirrahmanirrahim

1. Ha, Mim.

2-3. Apaçık olan Kitap'a and olsun ki, Biz onu, kutlu bir gecede indirdik. Doğrusu Biz, insanları uyarmaktayız.

4-7. Katımızdan bir buyrukla, her hikmetli işe o gecede hükmedilir. Doğrusu Biz öteden beri peygamberler göndermekteyiz. Eğer kesin olarak inanırsanız bilin ki, bu senin Rabbinden, göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbinden bir rahmettir. O, işitendir, bilendir.

8. O'ndan başka tanrı yoktur; diriltir ve öldürür. Sizin de Rabbiniz önceki babalarınızın da Rabbidir.

9. Ama inkarcılar, dirilmekten şüphededirler, bunu eğlenceye alırlar.

10-1. GÖğün, insanları bürüyecek ve gözle görülecek bir duman çıkaracağı günü bekle; bu, can yakan bir azabdır.

12. İnsanlar: "Rabbimiz! Bu azabı bizden kaldır; doğrusu artık biz inananlarız" derler.

13-4. Nerde onlarda öğüt almak? Kendilerine gerçeği açıklayan bir peygamber gelmişti ve ondan yüz çevirmişler, "Belletilmiş bir deli" demişlerdi.

16. Onları çarptıkça çarpacağımız gün öcümüzü şüphesiz alırız.

17. And olsun ki, onlardan önce, Firavun milletini denemiştik. Onlara gelen değerli bir peygamber demişti ki:

18. "Ey Allah'ın kulları! Bana gelin, doğrusu ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim."

19. "Allah'a karşı üstün gelmeye kalkışmayın; doğrusu ben size apaçık bir delil getirdim."

20. "Beni taşlamanızdan ötürü, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a sığındım."

21. "Bana inanmazsanız, başımdan çekilin."

22. Bunlar, suçlu bir millet olduğu için, Rabbine yardım etmesi için yalvardı.

23. Allah da şöyle buyurdu: "Kullarımı geceleyin yola çıkar; şüphesiz takip olunacaksınız."

24. "Denizi sakin iken geride bırak, doğrusu onlar suda boğulacak bir ordudur."

25-7. Orada nice bahçeler, pınarlar, ekinler, güzel konaklar, eğlenip durdukları nimetler bırakmışlardı.

28. Bu böyledir; onları başka bir millete miras bıraktık.

29. Gök ve yer, onlar için gözyaşı dökmedi, onlar erteye bırakılmamışlardı. *

30-1. And olsun ki, İsrailoğullarını, azgın bir zorba olan Firavun'un alçaltıcı azabından kurtardık.

32. And olsun ki, onların durumunu bilerek dünyaların üzerinde seçkin kıldık.

33. Onların, her birinde açıkca bir imtihan bulunan, mucizeler verdik.

34-6. Doğrusu inkarcılar, "Ölüm bir defadır, tekrar diriltilmeyeceğiz. Eğer doğru sözlü iseniz bize babalarımızı getirsenize" derler.

37. Bunlar mı daha üstün yoksa Tübba milleti ve onlardan öncekiler mi? Onları yok etmişizdir, çünkü onlar suçlu idiler.

38. Biz gökleri, yeri ve ikisinin arasında bulunanları oyun olsun diye yaratmadık.

39. Biz onları, ancak ve ancak gerektiği gibi yarattık, ama insanların çoğu bilmezler.

40. Doğrusu hüküm günü hepsinin bir arada bulunacağı gündür.

41. O gün, dostun dosta hiçbir faydası olmaz, yardım da görmezler.

42. Yalnız, Allah'ın merhamet ettiği kimseler bunların dışındadır. O, şüphesiz güçlüdür, merhametlidir. *

43-6. Doğrusu günahkarların yiyeceği Zakkum ağacıdır; karınlarda suyun kaynaması gibi kaynayan, erimiş maden gibidir.

47-50. "Suçluyu yakalayın, cehennemin ortasına sürükleyin, sonra başına azap olarak kaynar su dökün" denir, sonra ona: "Tad bakalım, hani şerefli olan, değerli olan yalnız sendin. İşte bu, şüphelenip durduğunuz şeydir" denir.

51-2. Allah'a karşı gelmekten sakınmış olanlar ise, güvenli bir yerde, bahçelerde ve pınar başlarındadırlar.

53. İnce ipekten ve parlak atlastan giyinerek karşılıklı otururlar.

54. Bu böyledir; onları iri siyah gözlü hurilerle eşlendiririz. ?

55. Orada, güven içinde olarak her yemişi isteyebilirler.

56-7. Orada, ilk ölümden başka bir ölüm tatmazlar. Rabbin lutfuyla onları cehennem azabından korumuştur. İşte büyük kurtuluş budur.

58-9. Biz, öğüt alırlar diye, Kuran'ı senin dilinde indirerek kolayca anlaşılmasını sağladık. Sen bekle, onlar da beklemektedirler.*

45. Casiye Suresi

Bismillahirrahmanirrahim

1. Ha, Mim.

2. Kitap'ın indirilmesi, güçlü ve Hakim olan Allah katındandır.

3. Göklerde ve yerde inananlara nice dersler vardır.

4. Ey insanlar! Sizin yaratılmanızda ve canlıların yeryüzünde yayılmasında, kesin olarak inanan kimseler için ibretler vardır.

5. Gece ile gündüzün birbiri ardından gelmesinde, gökten, Allah'ın rızık vermek için yağmur indirip, yeri onunla, ölümünden sonra diriltmesinde, rüzgarları yönetmesinde, akleden kimseler için dersler vardır.

6. İşte sana gerçek olarak anlattığımız bunlar, Allah'ın varlığının delilleridir. Artık Allah'tan ve O'nun delillerinden sonra hangi söze inanırlar?

7-8. Kendine okunan Allah'ın ayetlerini dinleyip, sonra, onları hiç duymamış gibi büyüklük taslamakta direnen, yalancı ve günahkar kişinin vay haline! Ona can yakıcı bir azap müjdele.

9-10. Ayetlerimizden bir şey öğrendiğinde onu alaya alır. İşte bunlara alçaltıcı bir azap ve ardından da cehennem vardır. Kazandıkları şeyler de, Allah'ı bırakıp edindikleri dostlar da onlara bir fayda vermez. Büyüt azap onlaradır.

11. İşte bu Kuran doğruluk rehberidir. Rablerinin ayetlerini inkar edenlere, onlara, tiksindiren, can yakan bir azap vardır. *

12. Emri gereğince denizde yüzmek üzere gemileri, lutfedip verdiği rızkı aramanız için denizi buyruğunuz altına veren Allah'tır, belki artık şükredersiniz.

13. Göklerde olanları, yerde olanları, hepsini sizin buyruğunuz altına vermiştir. Doğrusu bunlarda, düşünen kimseler için dersler vardır.

14. İnanmışlara de ki: Allah'ın bir milleti yaptıklarına karşılık cezalandıracağı günlerin geleceğini ummayanları şimdilik bağışlasınlar.

15. Kim yararlı iş işlerse kendinedir; kim kötülük yaparsa kendi aleyhinedir. Sonra Rabbinize döndürülürsünüz.

16. And olsun ki Biz, İrailoğullarına Kitap, hüküm ve peygamberlik verdik; onları temiz şeylerle rızıklandırdık; onları dünyalara üstün kıldık.

17. Din konusunda, onlara belgeler verdik; ancak, kendilerine ilim geldikten sonra biribirini çekememezlikten ayrılığa düştüler. Rabbin kıyamet günü, ayrılığa düştükleri şeyler hakkında şüphesiz aralarında hükmedecektir.

18. Sonra seni de din konusunda bir şeriat sahibi kıldık, ona uy; bilmeyenlerin heveslerine uyma.

19. Şüphesiz onlar, seni Allah'tan müstağni kılamazlar. Doğrusu zalimler birbirlerinin dostudurlar. Sakınanların dostu ise Allah'tır.

20. Bu Kuran, insanlar için açık belgeler; kesin olarak inanan millet için doğruluk rehberi ve rahmettir.

21. Yoksa, kötülük işleyen kimseler, ölümlerinde ve diriliklerinde kendilerini, inanıp yararlı iş işleyen kimseler ile bir mi tutacağımızı sandılar? Ne kötü hüküm veriyorlar! *

22. Allah gökleri ve yeri gerçekle yaratmıştır; her cana, kazandığının karşılığı verilir, onlara zulmedilmez.

23. Heva ve hevesini tanrı edinen, bilgisi olduğu halde Allah'ın şaşırttığı, kulağını ve kalbini mühürlediği, gözünü perdelediği kimseyi gördün mü? Onu Allah'tan başka kim doğru yola eriştirebilir? Ey insanlar! Anlamaz mısınız?

24. "Hayat, ancak bu dünyadaki hayatımızdır. Ölürüz ve yaşarız; bizi ancak zamanın geçişi yokluğa sürükler" derler. Onların bu hususta bir bilgisi yoktur, sadece böyle sanırlar.

25. Ayetlerimiz onlara açıkça okunduğu zaman, delilleri yalnızca: "Doğru sözlü iseniz babalarımızı getirin bakalım" demek olur.

26. De ki: "Sizi Allah diriltir, sonra öldürür, sonra sizi şüphe götürmeyen kıyamet gününde toplar. Ama insanların çoğu bilmezler."*

27. Göklerin ve yerin hükümranlığı Allah'ındır. Kıyamet kopacağı gün, işte o gün, batıl sözlere uymuş olanlar hüsranda kalırlar.

28. Her ümmeti diz üstü çökmüş olarak görürsün. Her ümmet kitabına çağrılır. Onlara denir ki: "Bugün, size işlediğinizin karşılığı verilecektir."

29. "Bu kitabımız gerçekten sizin aleyhinize konuşur. Biz yaptıklarınızı şüphesiz bir bir kaydediyorduk."

30. İnanıp, yararlı iş işleyenlere gelince, Rableri onları rahmetine garkeder. İşte bu, apaçık kurtuluştur.

31. Ama, inkar eden kimselere denir ki: "Ayetlerim size okunmuş, siz de büyüklenip suçlu bir millet olmuştunuz değil mi?"

32. "Doğrusu Allah'ın verdiği söz gerçektir, kıyamet saati şüphe götürmez" dendiği zaman: "Kıyametin ne olduğunu bilmiyoruz, yalnız yoktur sanıyoruz, buna dair kesin bir bilgi elde etmiş değiliz" derdiniz.

33. İşledikleri kötülükler kendilerine belli oldu ve onları, alaya aldıkları şeyler kuşatıp mahvetti.

34. Onlara denir ki: "Bugüne kavuşacağınızı unuttuğunuz gibi Biz de sizi unuttuk; varacağınız yer ateştir, yardımcılarınız da yoktur."

35. "Bu, Allah'ın ayetlerini alaya almanızdan ve dünya hayatının sizi aldatmış olmasından ötürüdür." O gün, ne oradan çıkarılırlar ve ne de özürleri dinlenir.

36. Övülmek, göklerin Rabbi, yerin Rabbi ve alemlerin Rabbi olan Allah içindir.

37. Göklerde ve yerde azamet O'nundur, O, güçlüdür, Hakim'dir.*

46. Ahkaf Suresi

(Mekke’de indirilen bu sure 35 ayettir.)

Bismillahirrahmanirrahim

1. Ha, Mim.

2. Bu Kitap'ın indirilmesi güçlü olan, Hakim olan Allah katındandır.

3. Biz, gökleri, yeri ve ikisinin arasında bulunanları, ancak gerçek üzere ve belirli bir süre için yarattık; inkar edenler, uyarıldıkları şeylerden yüz çevirmektedirler.

4. De ki: "Allah'ı bırakıp taptığınız şeyleri görüyor musunuz? Yeryüzünde ne yaratmışlar bana göstersenize! Yoksa Allah'la ortaklıkları göklerde midir? Eğer doğru sözlü iseniz, size indirilmiş bir kitap veya intikal etmiş bir bilgi kalıntısı varsa bana getirin."

5. Allah'ı bırakıp da, kıyamet gününe kadar cevap veremeyecek şeylere yalvarandan daha sapık kimdir? Çünkü, yalvardıkları şeyler yalvarışlarından habersizdirler.

6. Ama, insanlar kıyamet günü toplatılınca, putları onlara düşman olurlar ve tapınmalarını inkar ederler.

7. Ayetlerimiz onlara açıkça okunduğu zaman inkar edenlere, kendilerine gelen gerçek için: "Bu, apaçık bir büyüdür" derler.

8. Veya, "onu uydurdu" derler. De ki: "Eğer onu uydurdumsa, beni Allah'a karşı hiçbir şekilde savunmazsınız; O, Kuran için yaptığınız taşkınlıkları daha iyi bilir. Benimle sizin aranızda şahit olarak O yeter. O, bağışlayandır, merhamet edendir.

9. De ki: "Ben peygamberlerin ilki değilim; benim ve sizin başınıza gelecekleri bilmem; ben ancak bana vahyolunana uymaktayım; ben sadece apaçık bir uyarıcıyım."

10. De ki: "Eğer bu Kitap Allah katından ise ve siz de onu inkar etmişseniz; İsrailoğullarından bir şahit de bunun böyle olduğuna şehadet edip de inanmışken, siz yine de büyüklük taslarsınız, bana söyleyin kendinize yazık etmiş olmaz mısınız?" Doğrusu Allah zalim milleti doğru yola eriştirmez. *

11. İnkar edenler, inananlar için: "Eğer İslamiyet'te bir hayır olsaydı, bu hususta bizden öne geçemezlerdi"derler. Bununla doğru yola girmedikleri için de, "Bu, eski bir uydurmadır" derler.

12. Kuran'dan önce, Musa'nın kitabı, Tevrat, bir rahmet ve rehberdir.

Bu Kuran, zulmedenleri uyarmak ve iyi davrananlara müjde olmak üzere arap diliyle indirilmiş, kendinden öncekileri doğrulayan bir Kitap'dır.

13. Doğrusu, "Rabbimiz Allah'tır" deyip, sonra da dosdoğru gidenlere korku yoktur, onlar üzülmeyeceklerdir.

14. İşte onlar, cennetliklerdir; işlediklerine karşılık olarak, içinde temelli kalacaklardır.

15. Biz insana, anne ve babasına karşı iyi davranmasını tavsiye etmişizdir; zira annesi, onu, karnında, zorluğa uğrayarak taşımış; onu güçlükle doğurmuştur. Taşınması ve sütten kesilmesi otuz ay sürer. Sonunda erginlik çağına erincee ve kırk yaşına varınca: "Rabbim! Bana ve anne babama verdiğin nimete şükretmemi ve benim hoşnut olacağın yararlı bir işi yapmamı sağla; bana verdiğin gibi soyuma da salah ver; doğrusu Sana yöneldim, ben, kendini Sana verenlerdenim" demesi gerekir.

16. İşte, işlediklerini en güzel şekilde kabul ettiğimiz ve kötülüklerini geçtiğimiz bu kimseler, cennetlikler içindedirler. Bu, verilen doğru bir sözdür.

17-8. Annesine babasına: "Öf ikinizden ; benden önce nice nesiller gelip geçmişken beni tekrar diriltilmemle mi tehdit ediyorsunuz?" diyen kimseye, anne babası Allah'a sığınarak: "Sana yazıklar olsun! İnan; doğrusu Allah'ın sözü gerçektir" dedikleri halde: "Bu, Kuran öncekilerin masallarından başka bir şey değildir" diye cevap verenler işte onlar kendilerinden önce cinlerden ve insanlardan gelip geçmiş ümmetler içinde, Allah'ın azap vadinin aleyhlerinde gerçekleştiği kimselerdir. Doğrusu onlar hüsranda olanlardır.

19. İşlediklerinden ötürü herkesin bir derecesi vardır. Herkese işlediklerinin karşılığı ödenir. Kendilerine haksızlık yapılmaz.

20. İnkar edenler, ateşe sunuldukları gün, onlara: "Dünyadaki hayatınızda sizin için güzel olan her şeyi harcadınız, onların zevkini sürdünüz; ama buğün, yeryüzünde haksız yere büyüklük taslamanızın ve yoldan çıkmanızın karşılığında alçaltıcı bir azap göreceksiniz"*

21. Ad milletinin kardeşi Hud'u an; ondan önce ve sonra, "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin" diyen nice uyarıcılar gelip geçmişken, Ahkaf bölgesindeki milletini uyarmış "Doğrusu sizin için, büyük günün azabından korkuyorum" demişti.

22. "Bize, bizi tanrılarımızdan alıkoymak için mi geldin? Doğru sözlülerden isen, bizi tehdit ettiğin şeyi başımıza getir" dediler.

23. "Doğrusu bunun ne zaman geleceğini Allah bilir; ben size benimle

gönderileni tebliğ ediyorum" fakat sizin cahil bir millet olduğunuzu görüyürom." dedi.

24-5. O azabın, yayılarak vadilerine doğru yöneldiğini gördüklerinde: "Bu yaygın bulut bize yağmur yağdıracaktır" dediler. Hud: "Hayır, o, acele beklediğiniz şeydir; can yakıcı azap veren bir rüzgardır; Rabbinin buyruğu ile her şeyi yok eder" dedi. Bunun üzerine evlerinin harabelerinden başka bir şey görünmez oldu. Biz, suçlu milleti işte böyle cezalandırırız.

26. Ey Mekke'li putperestler! And olsun ki onları, sizi yerleştirmediğimiz yerlere yerleştirmiştik. Onlara kulaklar, gözler ve kalbler vermiştik; ama kulakları, gözleri ve kalbleri onlara bir fayda sağlamadı, zira, Allah'ın ayetlerini bile bile inkar ediyorlardı, alaya aldıkları şeyler onları kuşatıp yokediverdi. *

27. And olsun ki, çevrenizde bulunan birçok kasabaları yok etmişizdir. Belki doğru yola dönerler diye ayetleri türlü türlü anlatmışızdır.

28. O zamanlar, Allah'ı bırakıp da O'na yakınlık peyda etmek için edindikleri tanrılar kendilerine yardım etmeli değil miydi? Ama tanrıları onlardan uzaklaştılar. Bu, onların yalanı ve uydurup durdukları şeydir.

29. Kuran'ı dinleyecek cinlerden bir takımını sana yöneltmiştik. Onlar Kuran'ı dinlemeğe hazır olunca birbirlerine: "Susun" dediler Kuran'ın okunması bitince, herbiri birer uyarıcı olarak milletlerine döndüler.

30. Şöyle dediler: "Ey milletimiz! Doğrusu biz, Musa'dan sonra indirilen, kendinden öncekileri doğrulayan, gerçeği ve doğru yolu gösteren bir kitap dinledik."

31. "Ey milletimiz! Allah'a çağırana (Muhammed'e) uyun ve O'na inanın da Allah da sizin günahlarınızı bağışlasın ve sizi can yakıcı azabdan korusun."

32. Allah'a çağırana uymayan kimse bilsin ki, Allah'ı yeryüzünde aciz bırakamaz; onların O'ndan başka dostları da bulunmaz; işte onlar apaçık sapıklıktadırlar.

33. Gökleri, yeri yaratan ve onları yaratmaktan yorulmayan Allah'ın, ölüleri diriltmeye de kadir olduğunu görmezler mi? Evet; O her şeye Kadir'dir.

34. İnkar edenler, ateşe sunuldukları gün onlara: "Bu, gerçek değil miydi?" denir, onlar: "Rabbimize and olsun ki evet gerçekti" derler. Allah: "İnkar etmenizden ötürü azabı tadın" der.

35. Peygamberlerden azim sahibi olanların sabrettiği gibi sen de sabret; inkarcılar için acele etme; onlar, kendilerine söz verileni gördükleri

gün dünyada sadece gündüzün bir müddeti eğlendiklerini sanırlar. Bu bir bildiridir; yoldan çıkmış olanlardan başkası mı yok edilir?*

47. Muhammed Suresi

(Diğer adı Kıtal olan bu sure Medine’de indirilmiştir, 38 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. Allah, inkar edenlerin ve kendi yolundan alıkoyanların işlerini boşa çıkarır.

2. İnanıp yararlı iş işleyenlerin ve Muhammed'e, Rablerinden bir gerçek olarak indirilene inananların kötülüklerini Allah örter ve durumlarını düzeltir.

3. Bu, inkar edenlerin batıla uymaları ve inananların Rablerinden gelen gerçeğe uymalarından ötürü böyledir. Allah böylece insanlara kendilerinin misallerini anlatır.

4. Savaşta inkar edenlerle karşılaştığınızda boyunlarını vurun; sonunda onlara üstün geldiğinizde onları esir alın; savaş sona erince onları ya karşılıksız, ya da fidye ile salıverin; Allah dilemiş olsaydı, onlardan başka türlü öc alabilirdi, bunun böyle olması, kiminizi kiminizle denemek içindir. Allah, Kendi yolunda öldürülenlerin işlerini boşa çıkarmaz.

5. Onları doğru yola eriştirir, durumlarını düzletir.

6. Onları, kendilerine anlattığı cennete koyar.

7. Ey inananlar! Siz Allah'ın dinine yardım ederseniz, O da size yardım eder, ayaklarınızı savaşta sabit kılar.

8. İnkar edenlere ise, yıkım ve yokluk olsun! Allah onların işlerini boşa çıkarır.

9. Bu, Allah'ın indirdiğini beğenmediklerinden ötürüdür. İşlerini Allah bunun için boşa çıkarmıştır.

10. Yeryüzünde dolaşıp kendilerinden öncekilerin sonlarının nasıl olduğuna bakmazlar mı? Allah onları yere geçirmiştir; inkarcılara da onların başına gelenin benzerleri vardır.

11. Çünkü Allah inananların sahibidir. Kafirlerin ise sahibi yoktur. *

12. Doğrusu Allah, inanıp yararlı işler işleyenleri içlerinden ırmaklara akan cennetlere koyar. Durakları ateş olduğu halde kafirler, zevklenirler ve hayvanlar gibi yerler.

13. Seni sürüp çıkaran kasabadan daha kuvvetli olan nice kasabaları yok ettik. Yardım edenleri bulunmadı.

14. Rabbinin katından bir belgesi olan kimse, kötü işi kendisine güzel gösterilen kimseye benzer mi? Bunlar heveslerine uymuşlardır.

15. Allah'a karşı gelmekten sakınanlara söz verilen cennet şöyledir:

Orada temiz su ırmakları, tadı bozulmayan süt ırmakları, içenlere zevk veren şarap ırmakları, süzme bal ırmakları vardır. Onlara orada her türlü ürün ve Rablerinden mağfiret vardır. Bunların durumu, ateşte temelli kalana ve bağırsaklarını parça parça edecek kaynar su içirilen kimselerin durumu gibi olur mu?

16. Putperestlerin içinde seni dinleyenler vardır; sonra senin yanından çıkınca, bilgili kimselere "Az önce ne demişti?" diye sorarlar. İşte bunlar, Allah'ın kalblerini mühürlemiş olduğu, kendi heveslerine uyan kimselerdir.

17. Doğru yolu bulanların ise Allah doğruluklarını artırır, onların karşı gelmekten sakınmalarını sağlar.

18. Onlar kıyamet gününün kendilerine ansızın gelmesini mi bekliyorlar. Şüphesiz onun alametleri belirmiştir. Kendilerine gelip çatınca ibret almaları neye yarar?

19. Bil ki, Allah'tan başka tanrı yoktur; kendinin, inanmış erkek ve kadınların günahlarının bağışlanmasını dile. Allah, gezip dolaştığınız ve duracağınız yerleri bilir. *

20-1. İnananlar: "Keşke bir sure indirilse de cihada çıksak" derlerdi. Fakat kesin anlamlı bir sure inip, orada savaş zikredilince, kalblerinde hastalık olanların, ölüm korkusuyla bayılmış kimselerin bakışları gibi, sana baktıklarını gördün. Oysa onlara itaat etmek ve uygun olanı söylemek yaraşırdı. İş ciddileşince Allah'a verdikleri anda doğruluk gösterselerdi, onların iyiliğine olurdu.

22. Geri dönerseniz yeryüzünde bozgunculuk yapmanız ve akrabalık bağlarını kesmeniz beklenmez mi sizden?

23. İşte, Allah'ın lanetlediği sağır kıldığı ve gözlerini kör ettiği bunlardır.

24. Bunlar Kuran'ı düşünmezler mi? Yoksa kalbleri kilitli midir?

25. Kendileri için doğru yol belli olduktan sonra ardlarına dönenleri, bu işi yapmaya şeytan sürüklemiş, onlara ümit vermiştir.

26. Bu, Allah'ın indirdiğini beğenmeyen kimselerin: "Biz bazı işlerde size itaat edeceğiz" demelerindendir. Allah onların gizlediklerini bilir.

27. Melekler, onların yüzlerine ve sırtlarına vurarak canlarını alırken durumları nice olur?

28. Bu, Allah'ı gazablandıran şeye uymaları ve O'nun rızasından hoşnut olmamalarından ötürüdür. Allah da onların işlerini boşa çıkarmıştır. *

29. Yoksa, kalblerinde hastalık olanlar, Allah'ın onların kinlerini dışarı vurmayacağını mı sandılar?

30. Eğer dileseydik, Biz onları sana gösterirdik; sen de onları yüzlerinden tanırdın. And olsun ki sen, onları konuşmalarından da tanırsın; Allah işlediklerinizi bilir.

31. And olsun ki sizi, içinizden cihada çıkanları ve sabredenleri meydana çıkarana ve haberlerinizi açıklayana kadar deneyeceğiz.

32. Şüphesiz, inkar edenler, Allah yolundan alıkloyanlar ve kendilerine doğru yol belli olduktan sonra Peygambere karşı gelenler Allah'a hiçbir zarar veremezler. O, onların işlerini boşa çıkaracaktır.

33. Ey inananlar! Allah'a itaat edin, Peygambere itaat edin; işlerinizi boşa çıkarmayın.

34. İnkar edip Allah yolundan alıkoyanları, sonra da inkarcı olarak ölenleri Allah şüphesiz ki bağışlamayacaktır.

35. Ey inananlar! Sizler daha üstün olduğunuz halde düşman karşısında gevşemeyin ki barış istemek zorunda kalmayasınız; Allah sizinle beraberdir; sizin işlerinizi eksiltmeyecektir.

36. Doğrusu dünya hayatı oyun ve oyalanmadır. Eğer inanır ve Allah'a karşı gelmekten sakınırsanız, O, size ecirlerinizi verir; O, sizin mallarınızı tamamen sarfetmenizi istemez.

37. Eğer sizden onları isteyip de sizi zorlarsa, cimrilik edecektiniz, O da kinlerinizi ortaya çıkaracaktı.

38. İşte sizler, Allah yolunda sarfetmeye çağırılan kimselersiniz. Kiminiz cimrilik yapıyor ama, cimrilik yapan bilsin ki, ancak kendine karşı cimrilik etmiş olur. Allah zengindir, siz ise fakirsiniz. Eğer O'ndan yüz çevirirseniz sizi ortadan kaldırır, sizin gibi olmayacak bir milleti yerinize getirir.*

48. Fetih Suresi /

(Medine’de indirildiği kabul edilen bu sure 29 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. Doğrusu Biz sana apaçık bir zafer sağlamışızdır.

2. Allah böylece, senin geçmiş ve gelecek günahlarını bağışlar, sana olan nimetini tamamlar, seni doğru yola eriştirir.

3. Böylece sana, kimsenin güç yetiremiyeceği bir şekilde yardım eder.

4. İnananların, imanlarını kat kat artırmaları için, kalblerine güven indiren O'dur. Göklerdeki ve yerdeki ordular Allah'ındır. Allah bilendir, Hakim olandır.

5. İnanan erkek ve kadınları, içinde temelli kalacakları, içlerinden ırmaklar akan cennetlere koyar, onların kötülüklerini örter. Allah katında büyük kurtuluş işte budur.

6. İnananlara yardım etmez diye Allah'a kötü sanıda bulunan ikiyüzlü erkek ve kadınlara, puta tapan erek ve kadınlara Allah azabetsin; kötü sanıları kendi başlarına gelsin! Allah onlara gazabetmiş onları lanetlemiş ve cehennemi kendilerine hazırlamıştır. Ne kötü dönüş yeridir!

7. Göklerdeki ve yerdeki ordular Allah'ındır. Allah güçlü olandır. Hakim olandır.

8-9. Doğrusu seni şahit, müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik. Ey insanlar, siz de Allah'a ve peygamberine inananasınız, ona yardım edesiniz, O'na saygı gösteresiniz ve O'nu sabah akşam tesbih edesiniz.

10. Şüphesiz sana baş eğerek ellerini verenler, Allah'a baş eğip el vermiş sayılırlar. Allah'ın eli onların ellerinin üstündedir. Verdiği bu sözden dönen, ancak kendi aleyhine dönmüş olur. Allah'a verdiği sözü yerine getirene, Allah büyük ecir verecektir.*

11. Bedevilerin savaştan geri kalmış olanları, sana: "Bizi mallarımız ve ailelerimiz alıkoydu. Allah'tan bizim bağışlanmamızı dile" diyecekler. Dilleriyle, gönüllerinde bulunmayanı söylerler; de ki: "Allah size bir zarar gelmesini dilerse, yahut bir fayda elde etmenizi dilerse, O'na karşı kimin gücü bir şeye yeter? Kaldı ki, Allah yaptıklarınızdan haberdardır."

12. Aslında siz, Peygamberin ve inananların, ailelerine bir daha dönmeyeceklerini sanmıştınız. Bu, gönüllerinize güzel görünmüştü de kötü sanıda bulunmuştunuz. Hayırsız bir topluluk oldunuz.

13. Allah'a ve peygamberine kim inanmamışsa bilsin ki, şüphesiz Biz, inkarcılar için çılgın alevli cehennemi hazırlamışızdır.

14. Göklerin ve yerin hükümranlığı Allah'ındır. O, dilediğini bağışlar, dilediğine azabeder. Allah bağışlayandır, merhamet edendir.

15. Savaştan geri kalmış olanlar, siz ganimetleri almaya giderken: "Bırakın, biz de sizinle gelelim" diyeceklerdir. Onlar Allah'ın sözünü değiştirmek isterler. De ki: "Bize uymayacaksınız; Allah sizin için önceden böyle buyurmuştur." Size: "Hayır, bizi çekemiyorsunuz" diyecekler. Aksine, kendileri ancak pek az söz anlayan kimselerdir.

16. Bedevilerden geri kalmış olanlara de ki: "Güçlü kuvvetli bir millete karşı, onlar müslüman olana kadar savaşmaya çağrılacaksanız; eğer itaat ederseniz Allah size güzel ecir verir, ama daha önce döndüğünüz gibi yine dönecek olursanız sizi can yakan bir azaba uğratır."

17. Ama, gözleri görmeyen kimse savaşa gelmezse ona bir sorumluluk yoktur; topala ve hastaya da sorumluluk yoktur. Kim Allah'a ve peygamberine itaat ederse, Allah onu, içlerinden ırmaklar akan cennetlere koyar. Kim yüz çevirirse, onu can yakıcı azaba uğratır. *

18-9. Allah inananlardan, ağaç altında sana baş eğerek el verirlerken, and olsun ki hoşnut olmuştur. Gönüllerinde olanı da bilmiş, onlara güvenlik vermiş, onlara yakın bir zafer ve ele geçirecekleri bol ganimetler bahşetmiştir. Allah, güçlü olandır, Hakim olandır.

20. Allah size, ele geçireceğiniz bol bol ganimetler vadetmiştir. İnananlar için bir belge olması, sizi doğru yola eriştirmesi için bunları size hemen vermiş ve insanların size uzanan ellerini önlemiştir.

21. Bundan başka, sizin gücünüzün yetmediği fakat Allah'ın sizin için sakladığı ganimetler de vardır. Allah her şeye Kadir olandır.

22. İnkar edenler sizinle savaşsalardı yüzgeri döneceklerdi. Sonra bir dost ve yardımcı da bulamayacaklardı.

23. Allah'ın önceden gelip geçmişlere uyguladığı yasası budur. Allah'ın yasasında değişme bulamazsın.

24. Sizi onlara üstün kıldıktan sonra, Mekke bölgesinde, onların ellerini sizden, sizin ellerinizi onlardan geri tutan, savaşı önleyen O'dur. Allah yaptıklarınızı görendir.

25. Onlar inkar edenlerdir, sizi Mescidi Haram'ı ziyaretten ve bağlı kurbanları yerlerine gitmekten alıkoyanlardır. Eğer, oradaki henüz tanımadığınız inanmış erkeklerle inanmış kadınları bilmeyerek ezmek suretiyle üzüntüye kapılmanız ihtimali olmasaydı Allah savaşı önlemezdi. Allah, dilediklerine rahmet etmek için böyle yapmıştır. Eğer inananlarla inkarcılar birbirinden ayrılmış olsalardı, inkar edenleri can yakıcı bir azaba

uğratırdık.

26. İnkar edenler, gönüllerindeki cahiliyye çağının asabiyet ateşini ateşlendirdiklerinde, Allah, peygamberine ve inananlara huzur indirdi; onların takva sözünü tutmalarını sağladı. Onlar, bu söze layık ve ehil kimselerdi. Allah her şeyi bilmektedir.*

27. And olsun ki Allah, peygamberinin rüyasının gerçek olduğunu tasdik eder. Ey inananlar! Siz, Allah dilerse, güven içinde, başlarınızı tıraş etmiş veya saçlarınızı kısaltmış olarak, korkmadan Mescidi Haram'a gireceksiniz. Allah, sizin bilmediğinizi bilir. Size, bundan başka, yakın zamanda bir zafer verecektir.

28. Bütün dinlerden üstün kılmak üzere, peygamberini, doğruluk rehberi Kuran ve hak din ile gönderen O'dur. Şahit olarak Allah yeter.

29. Muhammed Allah'ın elçisidir. Onun beraberinde bulunanlar, inkarcılara karşı sert, birbirlerine merhametlidirler. Onları rükua varırken, secde ederken, Allah'tan lutuf ve hoşnudluk dilerken görürsün. Onlar, yüzlerindeki secde izi ile tanınırlar. İşte bu, onların Tevrat'ta anlatılan vasıflarıdır. İncil'de de şöyle vasıflandırılmışlardı: Filizini çıkarmış, onu kuvvetlendirmiş, kalınlaşmış, gövdesi üzerine dikilmiş, ekincilerin hoşuna giden ekin gibidirler. Allah böylece bunları çoğaltıp kuvvetlendirmekle inkarcıları öfkelendirir. Allah, inanıp yararlı işler işleyenlere, bağışlama ve büyük ecir vadetmiştir.*

49. Hucurat Suresi

(Medine’de indirilen bu sure, 18 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. Ey inananlar! Allah'tan ve peygamberinden öne geçmeyin; Allah'tan sakının; doğrusu Allah işitir ve bilir.

2. Ey inananlar! Seslerinizi, Peygamberin sesini bastıracak şekilde yükseltmeyin. Farkına varmadan, işlediklerinizin boşa gitmemesi için, Peygambere birbirinize bağırdığınız gibi yüksek sesle bağırmayın.

3. Seslerini Peygamberin yanında kısan kimseler, Allah'ın gönüllerini takva ile sınadığı kimselerdir. Onlara mağfiret ve büyük ecir vardır.

4. Sana odaların ötesinden seslenenlerin çoğu akletmeyen kimselerdir.

5. Eğer onlar, sen yanlarına çıkıncaya kadar sabretselerdi şüphesiz onlar için daha iyi olurdu. Allah bağışlayandır, merhamet edendir.

6. Ey inananlar! Eğer yoldan çıkmışın biri size bir haber getirirse, onun iç yüzünü araştırın, yoksa bilmeden bir millete fenalık edersiniz de sonra ettiğinize pişman olursunuz.

7-8. Bilin ki, içinizde Allah'ın peygamberi bulunmaktadır. Eğer o, bir çok işlerde size uymuş olsaydı şüphesiz kötü duruma düşerdiniz; ama Allah size imanı sevdirmiş, onu gönüllerinize güzel göstermiş; inkarcılığı, yoldan çıkmayı ve baş kaldırmayı size iğrenç göstermiştir. İşte böyle olanlar, Allah katından bir lutuf ve nimet sayesinde doğru yolda bulunanlardır. Allah bilendir, Hakim'dir.

9. Eğer müminlerden iki topluluk birbirleriyle savaşırlarsa aralarını düzeltiniz; eğer biri diğeri üzerine saldırırsa, saldıranlarla Allah'ın buyruğuna dönmelerine kadar savaşınız; eğer dönerlerse aralarını adaletle bulunuz, adil davranınız, şüphesiz Allah adil davrananları sever.

10. Şüphesiz müminler birbiri ile kardeştirler; öyle ise dargın olan kardeşlerinizin arasını düzeltin; Allah'tan sakının ki size acısın. *

11. Ey inananlar! Bir topluluk bir diğerini alaya almasın, belki de onlar kendilerinden

.....

tevbeleri daima kabul edendir, acıyandır.

13. Ey insanlar! Doğrusu Biz sizleri bir erkekle bir dişiden yarattık. Sizi milletler ve kabileler haline koyduk ki birbirinizi kolayca tanıyasınız. Şüphesiz, Allah katında en değerliniz, O'na karşı gelmekten en çok sakınanızdır. Allah bilendir, haberdardır.

14. Bedeviler: "İnandık" dediler, de ki: "İnanmadınız ama İslam olduk deyin; inanç henüz gönüllerinize yerleşmedi; eğer Allah'a ve peygamberine itaat ederseniz, işlediklerinizden bir şey eksilmez; doğrusu Allah, bağışlar, merhamet eder."

15. "İnananlar, ancak Allah'a ve peygamberine inanmış, sonra şüpheye düşmemiş; Allah uğrunda mallarıyla, canlarıyla cihat etmiş olanlardır. İşte onlar doğru olanlardır."

16. De ki: "Dininizi Allah'a mı öğretiyorsunuz? Oysa Allah göklerde olanları da yerde olanları da bilir, Allah her şeyi bilendir."

17. Müslüman oldular diye seni minnet altında bırakmak isterler; de ki: "Müslüman olmanızla beni minnet altında tutmayın, hayır; eğer doğru kimselerseniz, sizi imana eriştirmekle Allah sizi minnet altında bırakır."

18. Doğrusu Allah, göklerin ve yerin gaybını bilir. Allah, yaptıklarınızı görendir.*

50. Kaf Suresi

(Mekke’de indirilen bu sure 45 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. Kaf. Şanlı Kuran'a and olsun.

2-3. Kafirler, aralarından bir uyarıcının gelmesine şaştılar da: "Bu şaşılacak bir şey; öldüğümüz ve toprak olduğumuz zaman dirilecek miyiz? Bu, ihtimali olmayan bir dönüştür" dediler.

4. Onlardan kimlerin ölüp toprağa karıştığını biliyoruz. Katımızda her şeyi unutulmaktan koruyan bir kitap vardır.

5. Hayır; onlar, gerçek kendilerine gelince onu yalanladılar; kararsızlık içindedirler.

6. Onlar, üstlerindeki göğü nasıl yapmışız, süslemişizdir bir bakmazlar mı? Onda hiçbir çatlak da yoktur.

7-8. Allah'a yönelen her kula öğüt ve bir belge olarak yeryüzünü yaydık, oraya sabit dağlar yerleştirdik, orada her güzel türden yetiştirdik.

9-11. Gökten bereketli bir su indirdik, kullara rızık olmak üzere onunla bahçeler, biçilecek taneli ekinler, küme küme tomurcukları olan boylu hurma ağaçları yetiştirdik. O su ile ölü yeri dirilttik. İşte insanların diriltilmesi de böyledir.

12-4. Onlardan önce Nuh milleti, Ressliler, Semud, Ad, Firavun milletleri, Lut'un kardeşleri, Eykeliler, Tubba milleti de yalanlamışlardı; evet bunların hepsi peygamberleri yalanlamışlardı da tehdidim gerçekleşmişti.

15. Biz ilk yaratışta yorulduk mu? Hayır; onlar yeniden yaratılmaktan şüphe etmektedirler. *

16. And olsun ki insanı Biz yarattık; nefsinin kendisine fısıldadıklarını biliriz; Biz ona şah damarından daha yakınız.

17-8. Sağında ve solunda, onunla beraber oturan iki alıcı melek, yanında hazır birer gözcü olarak söylediği her sözü zaptederler.

19. Ölüm sarhoşluğu gerçekten gelir, ey insan, işte bu senin öteden beri korkup kaçtığın şeydir.

20. Sura üfürülür. İşte bu geleceği söz verilen gündür.

21. Her can, kendisiyle beraber bir sürücü ve şahit bulunduğu halde gelir.

22. Ona: "And olsun ki, sen, bundan gafildin; işte senden gaflet perdesini kaldırdık, bugün artık görüşün keskindir" denir.

23. Yanındaki melek: "İşte bu yanımdaki hazırdır" der.

24-6. Allah: "Ey sürücü ve şahit! Her inatçı inkarcıyı, iyiliklere boyuna engel olan, mütecaviz, şüpheye düşüren, Allah'ın yanında başka tanrı benimseyen kişiyi cehenneme atın, onu çetin bir azaba sokun" buyurur.

27. Yanındaki şeytan: "Rabbimiz! Ben onu azdırmadım, fakat kendisi derin bir sapıklıktaydı" der.

28-9. Allah: "Benim katımda çekişmeyin; size bunu önceden bildirmiştim. Benim katımda söz değişmez; Ben kullara asla zulmetmem" der.

30. O gün cehenneme: "Doldun mu?" deriz, o: "Daha var mı?" der.

31. Cennet, Allah'a karşı gelmekten sakınanlara yaklaştırılır, zaten uzakta değildir.

32-4. Onlara: "İşte bu cennet, Allah'a yönelen, O'nun buyruklarına riayet eden; görmediği Rahman'dan korkan, Allah'a yönelmiş bir kalble gelen sizlere, hepinize söz verilen yerdir. Oraya esenlikle girin; işte sonsuzluk günü budur" denir.

35. Orada dilediklerini bulurlar. Katımızda fazlası da vardır.

36. Bu inkarcılardan önce, kendilerinden daha kuvvetli olan, diyar diyar dolaşan nice nesilleri yok etmişizdir. Kurtuluşu var mı?

37. Doğrusu bunda, kalbi olana veya hazır bulunup kulak verene ders vardır.

38. And olsun ki, gökleri, yeri ve ikisinin arasında bulunanları altı günde yarattık ve Biz bir yorgunluk da duymadık.

39. Söylediklerine sabret; Rabbini, güneşin doğmasından önce ve batışından önce överek tesbih et.

40. Geceleyin ve secdelerin ardından O'nu tesbih et.

41. Bir çağrıcının yakın bir yerden çağıracağı güne kulak ver.

42. O gün çığlığı gerçekten duyarlar; işte o, kabirden çıkış günüdür.

43. Doğrusu Biz diriltiriz, Biz öldürürüz, dönüş Bize'dir.

44. O gün, yer yarılır onlar çabucak ayrılır; bu, Bize göre kolay bir toplanmadır.

45. Onların dediklerini Biz biliriz. Sen onların üzerinde bir zorba değilsin; söz verdiğim günden korkanlara Kuran'la öğüt ver.*

51. Zariyat Suresi

(Mekke’de indirilen bu sure 60 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1-6. Esip savuran rüzgarlara, yağmur yüklü bulutlara, kolayca süzülen gemiler ve işleri yöneten meleklere and olsun ki, size söz verilen kıyametin kopması şüphesiz gerçektir. Ödeşme günü gelecektir.

7-8. İçinde yörüngeler bulunan göğe and olsun ki, ey inkarcılar,siz, şüphesiz aykırı görüştesiniz.

9. Bundan, dönebilecek kimseler döndürülür.

10-1. Yalancılığı itiyat edinenlerin, bilgisizliğe saplanıp kalanların canları çıksın!

12. İşlerin karşılık göreceği günün zamanını sorarlar.

13. O, kendilerinin ateşte azap görecekleri gündür.

14. Onlara: "Azabınızı tadın; işte acele beklediğiniz bu idi" denir.

15-6. Doğrusu, Allah'a karşı gelmekten sakınanlar, Rablerinin kendilerine verdiğini almış olarak bahçelerde ve pınar başlarındadırlar. Çünkü onlar, bundan önce iyi davrananlardı.

17. Onlar, geceleri az uyuyanlardı.

18. Seher vakitlerinde bağışlanma dilerlerdi.

19. Onların mallarında muhtaç ve yoksullar için bir hak vardı, onu verirlerdi.

20-1. Kesin olarak inananlara, yeryüzünde ve kendi içinizde Allah'ın varlığına nice deliller vardır; görmez misiniz?

22. Rızkınız da, size söz verilen azap da yukarıdan gelir.

23. Göğün ve yerin Rabbine and olsun ki bu, sizin konuşmanız kadar kesin ve gerçektir. *

24. İbrahim'in ikram edilmiş konuklarının haberi sana geldi mi?

25. Onlar, İbrahim'in yanına girip: "Selam sana" demişlerdi, İbrahim de: "Selam size" demişti; içinden de, onların "tanınmamış bir topluluk" olduğunu geçirmişti.

26-7. Hemen ailesine giderek semiz bir buzağı getirmiş, onların önüne sürüp: "Yemez misiniz?" demişti.

28. (Yemediklerini görünce) onlardan endişeye düştü; "Korkma" dediler ve ona bilgin bir oğul sahibi olacağını müjdelediler.

29. Bunun üzerine karısı hayretle seslenerek geldi, elleriyle yüzünü kapayarak: "Kısır bir kocakarı!" dedi.

30. Melekler: "Bu böyledir, Rabbin söylemiştir; doğrusu O, Hakim olandır, bilendir" dediler.

31. İbrahim: "Ey Elçiler! Göreviniz nedir?" dedi.

32-4. Elçiler: "Suçlu bir milletin üzerine, Rabbinin katından işaretli olarak, aşırı gidenlere mahsus sert taşlar göndermekle görevlendirildik" dediler.

35. Bunun üzerine, suçlu milletin arasında bulunan müminleri çıkardık.

36. Zaten orada, kendini Allah'a vermiş sadece bir tek ev halkı bulduk.

37. Can yakıcı azabdan korkanlar için, o beldede bir işaret, bir kalıntı bıraktık.

38. Musa'nın başından geçenlerde de ibret vardır: Onu apaçık delille Firavun'a gönderdik.

39. Firavun, erkanıyle birlikte hakdan yüz çevirdi; "Sihirbazdır veya delidir" dedi.

40. Sonunda onu ve ordularını yakalayıp denize attık. O, kınanmayı haketmişti.

41-2. Ad milletinin başından geçende de ibret vardır: Onların üzerine, uğradığı her şeyi bırakmayıp toza çeviren kuru bir rüzgar gönderdik.

43. Semud milletinin başına gelende de ibret vardır: Onlara, "Bir süreye kadar zevklenin" denmişti.

44. Onlar Rablerinin buyruğundan çıkmışlardı; bunun üzerine kendilerini gözleri göre göre yıldırım çarptı.

45. Ayağa kalkacak güçleri kalmadı, yardım da görmediler.

46. Daha önce de Nuh milletini cezalandırmıştık. Çünkü onlar da yoldan çıkmış bir milletti.*

47. Göğü, gücümüzle Biz kurduk; şüphesiz biz onu genişleticiyiz.

48. Yeryüzünü biz yayıp döşedik: Ne güzel döşeyiciyiz!

49. İbret alasınız diye her şeyi çift çift yaratmışızdır.

50. De ki: "Öyleyse Allah'a koşuşun; doğrusu ben sizi O'nun azabı ile açıkça uyaranım."

51. "Allah'ın yanında başkasını tanrı kılmayın; doğrusu ben sizi O'nun azabı ile açıkça uyaranım."

52. Onlardan öncekilere, herhangi bir peygamber gelince: "Sihirbazdır" veya "Delidir" derlerdi.

53. Öncekiler sonrakilere böyle mi vasiyet ettiler? Hayır; bunlar azgın

bir millettir.

54. Onlardan yüz çevir; sen kınanacak değilsin.

55. Öğüt ver; doğrusu öğüt inananlara fayda verir.

56. Cinleri ve insanları ancak Bana kulluk etmeleri için yaratmışımdır.

57. Onlardan bir rızık istemem; Beni doyurmalarını da istemem.

58. Şüphesiz rızıklandıran da, güç ve kuvvet sahibi olan da Allah'tır.

59. Zulmedenlerin, geçmiş arkadaşlarının suçlarına benzer suçları vardır; cezalarını Benden acele istemesinler.

60. Söz verilen günün azabından vay o inkar edenlere!*

52. Tur Suresi

(Mekke’de indirilen bu sure 49 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1-7. Tur'a, yayılmış ince deri üzerine satır satır dizilmiş Kitap'a, mamur bir ev olan Kabe'ye, yükseltilmiş tavan gibi göğe, kaynayacak denize and olsun ki, Rabbinin azabı hiç şüphesiz gelecektir.

8. Onu savacak yoktur.

9-12. Göğün sarsıldıkça sarsılacağı, dağların yürüdükçe yürüyeceği gün; işte o gün, daldıkları yerde eğlenip oyalanarak kıyameti yalanlayanlara yazık olacak!

13-4. Cehennem ateşine itildikçe itildikleri gün, onlara: "İşte yalanlayıp durduğunuz ateş budur;

15-6. Bu bir büyü müdür, yoksa hala görmez misiniz? Girin oraya, sabretseniz de sabretmeseniz de artık birdir; ancak işlediklerinizin karşılığını görüyorsunuz" denir.

17-8. Allah'a karşı gelmekten sakınanlar, şüphesiz, cennetlerde ve Rablerinin kendilerine verdikleriyle zevk duyarak nimetler içindedirler. Rableri onları cehennem azabından korumuştur.

19-20. Onlara şöyle denir: "İşlediklerinizden ötürü, dizi dizi tahtlara yaslanarak afiyetle yiyin için." Onlara, ceylan gözlü eşler veririz.

21. İnanan, soyları da inançta kendilerine uyan kimselere soylarını da katarız. Onların işlediklerinden hiçbir şey eksiltmeyiz. Herkes kazancına bağlıdır.

22. Cennette olanlara diledikleri meyve ve etten bol bol veririz.

23. Orada kadeh tokuştururlar; fakat bunda ne bir saçmalama, ne de bir günaha girme vardır.

24. Sedefteki inciler gibi olan gençler yanlarında dolaşırlar.

25. Birbirlerine dönüp soruşurlar:

26-8."Doğrusu bundan önce ailemizin yanında bile korku içindeydik; Allah lütfedip bizi kavurucu azabdan korudu; doğrusu bundan önce de O'na yalvarıyorduk; şüphesiz O, iyilik yapandır, acıyandır" derler.*

29. Öğüt ver; Rabbinin nimetiyle sen, ne kahinsin ne de delisin.

30. Yoksa senin için şöyle mi derler: "Şairdir, zamanın onun aleyhine dönmesini gözlüyoruz."

31. De ki: "Gözleyin, doğrusu ben de sizinle beraber gözlemekteyim."

32. Bunu onlara akılları mı buyuruyor? Yoksa onlar azgın bir millet

midirler?

33. Yahut: "Onu kendi uydurdu" diyorlar öyle mi? Hayır, inanmıyorlar.

34. Eğer iddialarında samimi iseler Kuran'ın benzeri bir söz meydana getirsinler.

35. Onlar, yaratan olmaksızın mı yaratıldılar yoksa yaratanlar kendileri midir?

36. Yoksa gökleri ve yeri kendileri mi yarattılar? Hayır, Allah'a kesin olarak inanmıyorlar.

37. Yoksa Rabbinin hazineleri onların yanında mıdır? Yoksa onlar mı işe hakimdirler?

38. Yoksa, üzerine çıkıp vahiy dinledikleri bir merdivenleri mi var? Öyleyse, dinleyenleri açık bir delil getirsin.

39. Demek kızlar Allah'ın, oğullar sizin öyle mi?

40. Yahut sen onlardan bir ücret istiyorsun da onlar ağır bir borç altında mı kalıyorlar?

41. Veya, görülmeyeni bilmek kendilerine aittir de, onlar mı yazıyorlar?

42. Yoksa bir tuzak mı kurmak istiyorlar? Ama o tuzağa yakalanacak olanlar inkar edenlerdir.

43. Yoksa Allah'tan başka bir tanrıları mı vardır? Allah, onların ortak koşmalarından münezzehtir.

44. Gökten azap olarak düşen bir parça görseler: "Bulut kümesidir" derler.

45. Çarpılacakları güne erişmelerine kadar onları bırak.

46. O gün, düzenleri kendilerine bir fayda vermez; yardım da görmezler.

47. Zulmedenlere, şüphesiz, bundan başka da azap vardır; fakat onların çoğu bilmezler.

48. Rabbinin hükmü yerine gelinceye kadar sabret; doğrusu sen, Bizim nezaretimiz altındasın; kalkarken Rabbini överek tesbih et;

49. Geceleyin ve yıldızlar kaybolurken de O'nu tesbih et.*

53. Necm Suresi

(Mekke’de indirilen bu sure 62 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. Batmakta olan yıldıza and olsun ki,

2. Arkadaşınız (Muhammed) sapmamış ve azmamıştır.

3. O, kendilğinden konuşmamaktadır.

4. Onun konuşması ancak, bildirilen bir vahy iledir.

5-7. Ona, çetin kuvvetlere sahip ve güçlü olan Cebrail öğretmiştir; en yüksek ufukta iken doğruluvermiş.

8. Sonra yaklaşmış ve inmiştir.

9. Araları iki yay aralığı kadar belki daha da yakın oldu.

10. Allah o anda kuluna vahyedeceğini etti.

11. Gözünün gördüğünü gönlü yalanlamadı.

12. Ey inkarcılar! Onun gördüğü şey hakkında kendisi ile tartışır mısınız?

13-4. And olsun ki o, Cebrail'i sınırın sonunda başka bir inişinde de görmüştür.

15. Orada Me'va cenneti vardır.

16. Sidre'yi bürüyen bürüyordu.

17. Gözü oradan ne kaydı ve ne de onu aştı.

18. And olsun ki Rabbinin varlığının büyük delillerini gördü.

19-20. Ey inkarcılar! Şimdi Lat, Uzza ve bundan başka üçüncüleri olan Menat'ın ne olduğunu söyler misiniz?

21. Demek erkekler sizin, dişiler Allah'ın mı?

22. Öyleyse bu haksız bir paylaşma;

23. Bunlar sizin ve babalarınızın taktığı adlardan başka bir şey değildir. Allah onları destekleyen bir delil indirmemiştir. Onlar sadece sanıya ve canlarının istediğine uymaktadırlar. Oysa onlara Rablerinden and olsun ki doğruluk rehberi gelmiştir.

24. Yoksa, her umduğu şey insanın mıdır?

25. Hayatın ilki de sonu da Allah'ındır. *

26. Allah, dilediğine ve hoşnut olduğuna izin vermedikçe, göklerde bulunan nice meleklerin şefaati bir şeye yaramaz.

27. Doğrusu ahirete inanmayanlar, meleklere"Dişi" adını takarlar.

28. Oysa onların bu hususta bir bilgileri yoktur, sadece sanıya uyarlar. Sanı ise şüphesiz gerçeği ifade etmez.

29. Bizi anmaktan yüz çevirenlere ve dünya hayatından başka bir şey istemeyenlere aldırma.

30. Bu onların ulaştıkları bilginin seviyesini gösterir. Doğrusu Rabbin yolundan sapmış olanı pek iyi bilir, doğru yolda olanı da çok iyi bilir.

31-2. Göklerde olanlar ve yerde olanlar Alah'ındır ki O, kötülük yapanlara işlerinin karşılığını verir; iyi davrananlara, ufak tefek kabahatleri bir yana büyük günahlardan ve hayasızlıklardan kaçınanlara işlediklerinden daha iyisiyle karşılığını verir. Doğrusu Rabbinin bağışı boldur. Sizi yerden var ederken ve siz annelerinizin karınlarında cenin halinde iken sizleri çok iyi bilen O'dur. Kendinizi temize çıkarmayın. O, sakınanı çok iyi bilir. *

33-4. Yüz çevireni ve malından biraz verip sonra vermemekte direneni gördün mü?"

35. Görülmeyenin ilmi yanında da o mu görüyor?

36-7. Yoksa Musa'nın ve sözünü yerine getiren İbrahim'in kitablarında olanlar kendisine bildirilmedi mi ki?

38. Hiç bir günahkar başkasının günah yükünü yüklenmez;

39. İnsan ancak çalıştığına erişir.

40. Onun çalışması şüphesiz görülecektir.

41. Sonra ona karşılığı eksiksiz verilecektir.

42. Doğrusu son varış Rabbinedir.

43. Doğrusu, güldüren de ağlatan da O'dur.

44. Doğrusu dirilten de öldüren de O'dur.

45-6. Doğrusu, atıldığında meniden erkek ve dişiyi, iki çifti yaratan O'dur.

47. Doğrusu ölümden sonra tekrar dirilten de O'dur.

48. Doğrusu Zengin eden de varlıklı kılan da O'dur.

49. Doğrusu Şira yıldızının Rabbi O'dur.

50-1. İlk Ad milletini, Semud milletini yok edip geri bırakmayan O'dur.

52. Daha önce de Nuh milletini yok eden O'dur; çünkü onlar çok zalim ve pek taşkın kimselerdi.

53-4. Lut milletinin kasabalarını yere batıran, onları gömdükçe gömen O'dur.

55. Ey Kişi! Rabbinin hangi nimetinden şüpheye düşersin?

56. İşte ilk uyaranlar gibi bu da bir uyarandır.

57. Kıyamet yaklaştıkça yaklaşmıştır.

58. Onu Allah'tan başka ortaya koyacak yoktur.

59. Bu söze mi şaşıyorsunuz?
60. Gülüyorsunuz...Ağlamıyorsunuz.
61. Habersiz oyalanmaktasınız.
62. Artık secdeye varın, Allah'a kulluk edin.*

54. Kamer Suresi

(Mekke’de indirilen bu sure 55 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1-2. Kıyamet saati yaklaşır, ay yarılır; onlar bir delil görünce hala yüz çevirirler ve: "Süregelen bir sihir" derler.

3. Yalanlarlar da kendi heveslerine uyarlar. Ama her işin karar kılacağı bir sonucu vardır.

4. And olsun ki, onları bu hallerinden vazgeçirecek nice haberler gelmiştir.

5. Bu haberlerin herbirinde üstün hikmet vardır; ama uyarmalar fayda vermiyor.

6. Öyleyse onlardan yüz çevir; çağıran, görülmemiş ve tanınmamış bir şeye çağırdığı gün.

7-8. Gözleri dalgın dalgın, çekirgeler gibi yayılmış, o çağırana koşarak kabirlerden çıkarlar. İnkarcılar: "Bu, zorlu bir gündür" derler.

9. Bu putperestlerden önce Nuh milleti de yalanlamış, kulumuzu yalanlayarak: "Delidir" demişlerdi, yolu kesilmişti.

10. O da: "Ben yenildim, bana yardım et" diye Rabbine yalvarmıştı.

11. Biz de bunun üzerine gök kapıların boşanan sularla açtık.

12. Yeryüzünde kaynaklar fışkırttık; her iki su, takdir edilen bir ölçüye göre birleşti.

13-4. Onu, tahtadan yapılmış, mıhla çakılmış bir gemiye bindirdik; inkar edilmiş olan Nuh'a mükafat olarak verdiğimiz gemi nezaretimiz altında yüzüyordu.

15. And olsun ki Biz, o gemiyi bir ibret olarak bıraktık; öğüt alan yok mudur?

16. Benim azabım ve uyarmam nasılmış?

17. And olsun ki Kuran'ı, öğüt olsun diye kolaylaştırdık; öğüt alan yok mudur?

18. Ad milleti peygamberini yalanlamıştı; Benim azabım ve uyarmam nasılmış?

19-20. Nitekim üzerlerine, insanları, sökülmüş hurma kütüğü gibi kopararak yere seren, dondurucu bir rüzgarı uğursuzluğu devam eden bir günde gönderdik.

21. Benim azabım ve uyarmam nasılmış?

22. And olsun ki, Kuran'ı öğüt olsun diye kolaylaştırdık; öğüt alan

yok mudur? *

23. Semud milleti uyaran peygamberleri yalanladı.

24-5. "İçimizden bir insana mı uyacağız? O zaman biz sapıklık ve delilik etmiş oluruz. Kitap, aramızda, ona mı verilmiş? Hayır, o pek yalancı ve şımarığın biridir" dediler.

26. Yarın, kimin pek yalancı ve şımarık olduğunu bileceklerdir.

27. Doğrusu, onları denemek üzere dişi deveyi gönderen Biziz. Salih'e şöyle demiştik: "Onları gözetle ve sabret;

28. Onlara, sıralarına göre suyun kendileriyle o deve aralarında pay edilmiş oluduğunu söyle."

29. Ama bir arkadaşlarını çağırdılar, o da kılıcını alarak deveyi kesti.

30. Benim azabım ve uyarmam nasılmış?

31. Nitekim üzerlerine bir çığlık gönderdik de, ağılcıların kullandığı kurumuş ot gibi oldular.

32. And olsun ki, Kuran'ı öğüt olsun diye kolaylaştırdık; öğüt alan yok mudur?

33. Lut milleti uyaran peygamberleri yalanladı.

34-5. Biz de üzerlerine taş yağdıran bir rüzgar gönderdik. Ancak, Lut'un taraftarlarını, katımızdan bir nimet olarak seher vakti kurtardık. Şükredene işte böyle mükafat veririz.

36. Lut, and olsun ki, onları Bizim yakalamamızla uyarmıştı, ama onlar uyarmaları şüphe ile karşılıyarak dinlemediler.

37. And olsun ki, onlar Lut'un konukları olan melekleri elde etmeye kalkıştılar, bunun üzerine gözlerini kör ettik. "Azabımı ve uyarmalarımı dinlememenin sonucunu tadın" dedik.

38. And olsun ki, sabah erken, önü alınmaz bir azap başlarına geldi.

39. "Azabımı ve uyarmalarımı dinlememenin sonucunu tadın" dedik.

40. And olsun ki, Kuran'ı öğüt olsun diye kolaylaştırdık; öğüt alan yok mudur? *

41. And olsun ki, Firavun erkanına uyaranlar geldi.

42. Mucizelerimizin hepsini yalanladılar. Bunun üzerine onları güç ve kuvvet sahibi olana yakışır bir şekilde yakaladık.

43. Ey Mekke putperestleri! Sizin inkarcılarınız bunlardan daha mı üstündür? Yoksa Kitablarda size bir kurtuluş belgesi mi var?

44. Yoksa: "Biz öc alabilecek bir topluluğuz" mu diyorlar?

45. Toplulukları dağıtılacak, yüzgeri edileceklerdir.

46. Kıyamet onların azap ile vadedildikleri gündür. O ne korkunç, ne

acı bir gündür!

47. Doğrusu suçlular sapıklık ve çılgınlık içindedirler.

48. Ateşe yüzüstü sürüldükleri gün, onlara: "Cehennemin dokunan azabını tadın" denir.

49. Şüphesiz Biz her şeyi bir ölçüye göre yaratmışızdır.

50. Bizim buyruğumuz bir göz kırpması gibi anidir.

51. And olsun ki, benzerlerinizi yok etti, öğüt alan yok mudur?

52. İnsanların yaptıkları her şey kitablarda kayıtlıdır.

53. Küçük ve büyük, hepsi satır satırdır.

54-5. Allah'a karşı gelmekten sakınanlar, güçlü hükümdarın katında, yüksek bir derecede, cennetlerde ferahlık ve aydınlık içindedirler.*

55. Rahman Suresi

(Mekke’de indirilen bu sure 78 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1-2. Rahman olan Allah Kuran'ı öğretti;

3-4. İnsanı yarattı, ona konuşmayı öğretti.

5. Güneş ve ayın hareketleri bir hesaba göredir.

6. Bitkiler ve ağaçlar O'nun buyruğuna boyun eğerler.

7. O, göğü yükseltmiştir; tartıyı koymuştur.

8. Artık tartıda tecavüz etmeyin.

9. Tartmayı doğru yapın, tartıyı eksik tutmayın.

10. Allah, yeri canlı yaratıklar için meydana getirmiştir.

11-2. Orada meyveler, salkımlı hurma ağaçları, kabuklu taneler, güzel kokulu otlar vardır.

13. Ey insanlar ve cinler! Öyleyken, Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

14. O, insanı pişmiş çamur gibi kuru balçıktan yaratmıştır.

15. Cinleri de yalın bir alevden yaratmıştır.

16. Öyleyken; Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

17. O, iki doğunun Rabbidir, iki batının Rabbidir.

18. Öyleyken, Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

19. Acı ve tatlı sulu iki denizi birbirine kavuşmamak üzere salıvermiştir.

20. Aralarında bir engel vardır; birbirinin sınırını aşamazlar.

21. Öyleyken, Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

22. Bu iki denizden de inci ve mercan çıkar.

23. Öyleyken Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

24. Denizde yürüyen dağlar gibi gemiler O'nundur.

25. Öyleyken Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?*

26. Yeryüzünde bulunan her şey fanidir.

27. Ancak, yüce ve cömert olan Rabbinin varlığı bakidir.

28. Öyleyken Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

29. Göklerde ve yerde olan kimseler her şeyi O'ndan isterler; O her an kainata tasarruf etmektedir.

30. Öyleyken, Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

31. Ey insan ve cin toplulukları! Sizin de hesabınızı ele alacağız.

32. Öyleyken, Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

33. Ey cin ve insan toplulukları! Göklerin ve yerin çevresini aşıp geçmeye gücünüz yetiyorsa geçin! Ama Allah'ın verdiği bir güç olmaksızın geçemezsiniz ki!

34. Öyleyken, Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

35. Ey insanlar ve cinler! Üzerinize dumansız bir alev ve ateşsiz bir duman gönderilir de kurtulamazsınız.

36. Öyleyken, Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

37. Gök yarılıp da, gül gibi kızardığı, yağ gibi eridiği zaman haliniz nice olur?

38. Öyleyken, Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

39. O gün ne insana ve ne cine suçu sorulur.

40. Öyleyken, Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

41. Suçlular simalarından tanınırlar da, alın saçlarından ve ayaklarından yakalanırlar.

42. Öyleyken, Rabbinizin nimetlerinden hangsini yalanlarsınız?

43. İşte suçluların yalanladıkları cehennem budur.

44. Onlar, cehennem ateşiyle kaynar su arasında dolaşır dururlar.

45. Öyleyken, Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?*

46. Rabbine karşı durmaktan korkan kimseye iki cennet vardır.

47. Öyleyken, Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

48. Bu iki cennet türlü ağaçlarla doludur.

49. Öyleyken, Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

52. Bu cennetlerde türlü meyveden çift çift vardır.

53. Öyleyken, Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

54. Orada, örtüleri parlak atlastan yataklara yaslanırlar; iki cennetin meyvelerini de kolayca toplarlar.

55. Öyleyken, Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

56. Orada, bakışlarını yalnız eşlerine çevirmiş, daha önce ne insan ve ne de cinlerin dokunmuş olduğu eşler vardır.?

57. Öyleyken, Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

58. Onlar yakut ve mercan gibidirler.

59. Öyleyken, Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

60. İyiliğin karşılığı ancak iyilik değil midir?

61. Öyleyken, Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

62. Bu iki cennetten başka iki cennet daha vardır.

63. Öyleyken, Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

64. Renkleri koyu yeşildir.

65. Öyleyken, Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?
66. İkisinde de durmadan fışkıran iki kaynak vardır.
67. Öyleyken, Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?
68. İkisinde de türlü türlü meyveler, hurmalıklar ve nar ağaçları vardır.
69. Öyleyken, Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?
70. Oralarda iyi huylu güzel kadınlar vardır.???
71. Öyleyken, Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?
72. Çadırlar içinde ceylan gözlüler vardır.
73. Öyleyken, Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?
74. Onlara daha önce insan da, cin de dokunmamıştır.
75. Öyleyken, Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?
76. Cennetlikler orada yeşil yastıklara ve harikulade işlemeli döşeklere yaslanırlar.
77. Öyleyken, Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?
78. Büyük ve pek cömert olan Rabbinin adı ne yücedir!*

-

56. Vakıa Suresi

(Mekke’de indirilen bu sure 96 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1-3. Kıyamet koptuğunda kimini alçaltacak ve kimini yükseltecek olan o hadisenin yalan olmadığı ortaya çıkacaktır.

4-7. Ey insanlar! Yer sarsıldıkça sarsıldığı, dağlar ufalandıkça ufalanıp da toz duman haline geldiği zaman, siz de üç sınıf olursunuz.

8. İyi işler işlediklerini belirtmek için, amel defterleri sağdan verilenler; ne mutlu o sağcılara!

9. Kötülük işlediklerini belirtmek üzere, amel defterleri soldan verilenler; ne yazık o solculara!

10. İyilik işlemekte önde olanlar, karşılıklarını almakta da önde olanlardır.

11-2. Naim cennetlerinde Allah'a en çok yaklaştırılmış olanlar işte bunlardır.

13-4. Onların büyük kısmı eski ümmetlerden, bir kısmı da sonrakilerdendir.

15-6. Murassa tahtlara karşılıklı olarak yaslanırlar.

17-21. Ölümsüz gençler yanlarında, baş ağrısı ve dönmesi vermeyen bembeyaz bir kaynaktan doldurulmuş kaseler, ibrikler, kadehler; seçecekleri meyveler, arzulayacakları kuş eti ile dolaşırlar.

22-4. İşlediklerine karşılık olarak, sedefteki inciler gibi ceylan gözlüler vardır. Orada boş ve günaha sokacak bir söz duymazlar.

26. Sadece selama karşılık selam sözü işitirler.

27. Defterleri sağdan verilenler; ne mutlu o sağcılara!

28-34. Onlar dikensiz sedir ağaçları, salkımları sarkmış muz ağaçları, uzamış gölge altında, çağlayarak akan sular kenarlarında; bitip tükenmeyen ve yasak da edilmeyen bol meyveler arasında; yüksek döşekler üzerindedirler.

35-8. Biz ceylan gözlüleri, defterleri sağdan verilenler için yeniden yaratmışızdır; onları bakire, eşlerine düşkün ve hepsini bir yaşta kılmışızdır. *

39-40. Bunların bir kısmı eski ümmetlerden, bir kısmı da sonrakilerdendir.

41. Defterleri soldan verilenler; ne yazık o solculara!

42-4. İnsanın içine işleyen bir sıcaklık ve kaynar su içinde, serinliği

ve hoşluğu olmayan kara bir dumanın gölgesinde bulunurlar.

45-6. Çünkü onlar, bundan önce, dünyada, nimet içinde bulunurlar iken, büyük günah işlemekte direnir dururlardı.

47. Şöyle söylerlerdi: "Öldüğümüzde, toprak ve kem. . . . .

88-9. Eğer ölen o kişi, gözdelerden ise, rahatlık, hoşluk ve nimet cenneti onundur.

90. Eğer defteri sağdan verilenlerden ise,

91. "Ey sağcılardan olan kişi, sana selam olsun!" denir.

92. Eğer, sapık yalancılardan ise,

93. Ona kaynar sudan konukluk sunulur.

94. Cehenneme sokulur.

95. Doğrusu kesin gerçek budur.

96. Çok büyük Rabbinin adını tesbih et!*

57. Hadid Suresi

(Bir görüşe göre Mekke’de, bir başka görüşe göre Medine’de indirilen bu sure 29 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. Göklerde ve yerde olanlar Allah'ı tesbih ederler. O güçlüdür, Hakim'dir.

2. Göklerin ve yerin hükümranlığı O'nundur; diriltir, öldürür. O, her şeye Kadir'dir.

3. O her şeyden öncedir; kendisinden sonraya hiçbir şeyin kalmıyacağı son'dur; varlığı aşikardır; gerçek mahiyeti insan için gizlidir. O her şeyi bilir.

4. Gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra arşa hükmeden, yere gireni ve ondan çıkanı, gökten ineni ve oraya yükseleni bilen O'dur. Nerede olursanız olun, O, sizinle beraberdir. Allah yaptıklarınızı görür.

5. Göklerin ve yerin hükümranlığı O'nundur. Bütün işler Allah'a döndürülür.

6. Geceyi gündüze katar, gündüzü geceye katar; O kalblerde olanı bilendir.

7. Ey insanlar! Allah'a ve peygamberine inanın; sizi varis kıldığı şeylerden sarfedin; aranızdan, inanıp da sarfeden kimselere büyük ecir vardır

8. Peygamber sizi, Rabbinize inanmaya çağırdığı halde, Allah'a niçin inanmazsınız? Hem O, sizden söz almıştı, inanmışlar iseniz; bu çağrıya koşun.

9. Sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için kuluna, apaçık ayetler indiren O'dur. Doğrusu Allah size karşı şefkatlidir, merhametlidir.

10. Göklerin ve yerin mirasçısı Allah olduğu halde, Allah yolunda siz niçin sarf etmiyorsunuz? İçinizden Mekke'nin fethinden önce sarfeden ve savaşan kimseler, daha sonra sarfedip savaşan kimselerle bir değildirler, öncekiler daha üstün derecededirler. Allah, hepsine cenneti vadetmiştir. Allah, işlediklerinizden haberdardır. *

11. Allah'a kim güzel bir ödünç takdiminde bulunursa, Allah karşılığını kat kat verir, ona cömertçe verilecek bir ecir de vardır.

12. İnanmış erkek ve kadınları, defterleri sağdan verilmiş ve ışıkları önlerinde olarak giderken gördüğün gün onlara şöyle denecektir: "Müjde; bugün içlerinden ırmaklar akan, içinde temelli kalacağınız cennetler sizindir." İşte bu büyük kurtuluştur.

13. İkiyüzlü erkek ve kadınlar müminlere"Bizi de gözetin; ışığınızdan

faydalanalım" dedikleri gün, onlara: "Ardınıza dönün de ışık arayın" denir; inananlarla ikiyüzlüler arasına, kapısının içinde rahmet ve dışında azap olan bir sur çekilir.

14. İkiyüzlüler, inananlara: "Biz sizinle beraber değil miydik" diye seslenirler. Onlar: "Evet öyle; fakat sizler kendinizi aldattınız, bize pusu kurdunuz, Allah'ın buyruğu gelene kadar dinde şüpheye düştünüz; sizi kuruntular aldattı; sizi şeytanlar Allah'a karşı da ayarttı."

15. Bugün sizden ve inkar edenlerden fidye kabul edilmez. Varacağınız yer ateştir, layığınız orasıdır; ne kötü bir dönüştür!

16. İnananların gönüllerinin Allah'ı anması ve O'ndan inen gerçeğe içten bağlanması zamanı daha gelmedi mi? Onlar, daha önce kendilerine kitap verilenler gibi olmasınlar; onların üzerinden uzun zaman geçti de kalbleri katılaştı; çoğu, yoldan çıkmış kimselerdir.

17. Allah'ın, yeryüzünü ölümünden sonra dirilttiğini bilin; size, akledesiniz diye açık açık deliller anlattıtk.

18. Doğrusu, sadaka veren erkek va kadınlara, Allah'a güzel bir takdim de bulunanlara kat kat karşılık verilir; onlara cömertçe verilecek bir ecir vardır.

19. Allah'a ve peygamberlerine inananlara, dosdoğru olanlara ve Allah yolunda şehit düşenlere, işte, onlara, Rableri katında nur ve ecir vardır. İnkar edip ayetlerimizi yalanlayanlar, işte onlar da, cehennemlik olanlardır. *

20. Bilin ki, dünya hayatı oyun, oyalanma, süslenme, aranızda övünme ve daha çok mal ve çocuk sahibi olmaktan ibarettir. Bu, yağmurun bitirdiği, ekicilerin de hoşuna giden bir bitkiye benzer; sonra kurur, sapsarı olduğu görülür, sonra çerçöp olur. Ahirette çetin azap da vardır. Allah'ın hoşnudluğu ve bağışlaması da vardır; dünya hayatı ise sadece aldatıcı bir geçinmedir.

21. Ey insanlar! Rabbiniz tarafından bağışlanmaya, Allah'a ve peygamberine inananlar için hazırlanmış, genişliği yerle göğün genişliği kadar olan cennete koşuşun; bu Allah'ın dilediğine verdiği lutfudur. Allah, büyük lutuf sahibidir.

22. Yeryüzüne ve sizin başınıza gelen harhangi bir musibet yoktur ki biz onu yaratmadan önce o, Kitap'da bulunmasın. Doğrusu bu Allah'a kolaydır.

23. Bu, kaybettiğinize üzülmemeniz ve Allah'ın size verdiği nimetlerle şımarmamanız içindir. Allah, kendini beğenip öğünen hiç kimseyi sevmez.

24. Bunlar cimrilik ederler ve insanlara da cimrilik yapmalarını söylerler. Allah'ın buyruğundan kim yüz çevirirse bilsin ki, Allah şüphesiz müstağni ve övülmeğe layık olandır.

25. And olsun ki peygamberlerimizi belgelerle gönderdik; insanların doğru hareket etmeleri için peygamberlere kitap ve ölçü indirdik; pek sert olan ve insanlara birçok faydası bulunan demiri var ettik. Bu, Allah'ın dinine ve peygamberlerine görmeksizin yardım edenleri meydana çıkarması içindir. Doğrusu Allah kuvvetlidir, güçlüdür. *

26. And olsun ki Nuh'u ve İbrahim'i Biz gönderdik; ikisinin soyundan gelenlere peygamberlik ve kitap verdik; soylarından gelenlerin kimi doğru yoldadır, birçoğu da yoldan çıkmıştır.

27. Onların izleri üzerinden peygamberlerimizi ard arda gönderdik; Meryem oğlu İsa'yı da ardlarından gönderdik ve ona İncil'i verdik; ona uyanların gönüllerine şefkat ve merhamet duyguları koyduk; üzerlerine bizim gerekli kılmadığımız fakat kendilerinin güya Allah'ın rızasını kazanmak için ortaya attıkları rahbaniyete bile gereği gibi riayet etmediler; içlerinde inanmış olan kimselere ecirlerini verdik; ama çoğu yoldan çıkmışlardır.

28. Ey inananlar! Allah'tan sakının, peygamberine inanın ki, Allah size rahmetini iki kat versin; size ışığında yürüyeceğiniz bir ışık var etsin; sizi bağışlasın; Allah bağışlayandır, acıyandır.

29. Kitap ehli bilsinler ki, Allah'ın lutfundan hiçbir şey elde edemezler; lutuf Allah'ın elindedir, onu dilediğine verir; Allah büyük lutuf sahibidir.*

58. Mücadele Suresi

(Medine’de indirilen bu sure 22 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. Kocası hakkında seninle tartışan ve Allah'a şikayette bulunan kadının sözünü Allah işitmiştir; esasen Allah konuşmanızı işitir. Doğrusu Allah işitendir, görendir.

2. İçinizde karılarını "zihar" yapanlar bilsinler ki, karıları anneleri değildir; anneleri ancak, onları doğuranlardır. Doğrusu söyledikleri kötü ve asılsız bir sözdür. Allah şüphesiz affedendir, bağışlayandır.

3. Karılarını zihar yoluyla boşamak isteyip, sonra sözlerinden dönenlerin, ailesiyle temas etmeden bir köle azad etmeleri gerekir. Size bu hususta böylece öğüt verilmektedir. Allah, işlediklerinizden haberdardır.

4. Azad edecek köle bulamıyanın, ailesiyle temastan önce iki ay birbiri peşinden oruç tutması gerekir. Buna gücü yetmeyen, altmış düşkünü doyurur. Bu kolaylık, Allah'a ve peygamberine inanmış olmanızdan ötürüdür; bunlar, Allah'ın koyduğu sınırlardır; inkar edenler için can yakıcı azap vardır.

5. Allah'a ve peygamberine karşı gelenler, kendilerinden öncekiler nasıl alçaltıldı ise öyle alçaltılacaklardır. Biz, apaçık ayetler indirmişizdir, bunları inkar edene alçaltıcı azap vardır.

6. Allah onların hepsini dirilttiği gün, kendilerine işlediklerini haber verir; Allah onları bir bir saymıştır, fakat kendileri unutmuşlardır. Allah her şeye şahiddir.*

7. Göklerde olanları da, yerde olanları da Allah'ın bildiğini bilmez misin? Üç kişinin gizli bulunduğu yerde dördüncü mutlaka O'dur; beş kişinin gizli bulunduğu yerde altıncıları mutlaka O'dur; bunlardan az veya çok, ne olursa olsunlar nerede bulunurlarsa bulunsunlar, mutlak onlarla beraberdir. Sonra, kıyamet günü, işlediklerini onlara haber verir. Doğrusu Allah her şeyi bilendir.

8. Gizli toplantıdan menedilen, sonra menolundukları şeyi yapmaya kalkışarak günah işlemek, düşmanlık etmek ve Peygambere karşı gelmek konusunda gizli gizli konuşanları görmedin mi? Sana geldiklerinde, Allah'ın seni selamlamadığı bir şekilde seni selamlarlar; içlerinden, "Gerçekten peygamber olsaydı Allah'ın bizi, söylediklerimizden ötürü, cezalandırması gerekmez miydi?" derler. Cehennem onlara yeter. Oraya girerler, ne kötü dönüştür!

9. Ey inananlar! Gizli konuştuğunuz zaman, günah işlemeyi,

düşmanlık etmeyi ve Peygambere karşı gelmeyi fısıldaşmayın; iyilik yapmak ve Allah'a karşı gelmekten sakınmayı konuşun; kıyamet günü huzurunuzda toplanacağınız Allah'tan sakının.

10. Gizli toplantılar inananları üzmek için şeytanının istediği şeydir; Allah'ın izni olmadıkça şeytan onlara bir zarar veremez; inananlar yalnız Allah'a güvensinler.

11. Ey inananlar! Toplantılarda, size, "Yer açın" denince yer açın ki Allah da size genişlik versin; "Kalkın" denildiği zaman da hemen kalkın ki, Allah, içinizden inanmış olanları ve kendilerine ilim verilenleri derecelerle yükseltsin. Allah işlediklerinizden haberdardır.

12. Ey inananlar! Peygamberle hususi olarak konuşacağınızda, bu konuşmanızdan önce fakirlere sadaka veriniz; bu, sizin daha iyi ve daha temiz olmanız içindir. Eğer sadaka verecek bir şey bulamazsanız üzülmeyiniz. Allah şüphesiz bağışlayandır, acıyandır.

13. Hususi konuşmanızdan önce sadaka vermekten ürktünüz mü ki bunu yerine getirmediniz? Ama Allah, tevbenizi kabul etmiştir. Öyleyse namazı kılın, zekatı verin, Allah'a ve peygamberine itaat edin. Allah, işlediklerinizden haberdardır. *

14. Allah'ın gazabettiği milleti dost edinen münafıkları görmedin mi? Onlar ne sizdendir ne de onlardan, bile bile, yalan yere yemin etmektedirler.

15. Allah, onlara çetin bir azap hazırlamıştır. İşledikleri şey ne kötüdür!

16. Yeminlerini kalkan edindiler de, Allah yolundan alıkoydular; onlara alçaltıcı bir azap vardır.

17. Malları ve çocukları, onlara, Allah katında bir fayda sağlamaz. Onlar cehennemliklerdir, orada temelli kalacaklardır.

18. Allah, onların hepsini tekrar dirilttiği gün, size yemin ettikleri gibi O'na yemin ederler; kendilerine bir yarar sağlayacağını sanırlar. Dikkat edin; onlar şüphesiz yalancıdırlar.

19. Şeytan onların başlarına dikilip Allah'ı anmayı unutturmuştur. İşte onlar şeytanın taraftarlarıdır. İyi bilin; şeyatanın taraftarları elbette hüsrandadırlar.

20. Allah'a ve peygamberine karşı gelenler; işte onlar, en alçak kimselerle beraberdirler.

21. Allah, "And olsun ki Ben ve peygamberlerim üstün geleceğiz" diye yazmıştır. Doğrusu Allah kuvvetlidir, güçlüdür.

22. Allah'a ve ahiret gününe inanan bir millettir, babaları veya

oğulları veya kardeşleri ya da akrabaları olsa bile Allah'a ve peygamberine karşı gelenlere, sevgi beslediklerini görmezsin. İşte Allah, imanı bunların kalblerine yazmış, katından bir nur ile onları desteklemiştir. Onları, içlerinden ırmaklar akan, içinde temelli kalacakları cennetlere koyar. Allah onlardan hoşnut olmuştur, onlar da Allah'tan hoşnut olmuştur. İşte bunlar, Allah'tan yana olanlardır. İyi bilin ki, saadete erecek olanlar, Allah'tan yana olanlardır.*

59. Haşr Suresi

(Medine’de indirilen bu sure 24 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. Göklerde olanlar da yerde olanlar da Allah'ı tesbih ederler. O güçlüdür, Hakim'dir.

2. Kitap ehlinden inkarcı olanları ilk sürgünde yurtlarından çıkaran O'dur. Oysa ey inananlar! Çıkacaklarını sanmamıştınız, onlar da, kalelerinin kendilerini Allah'tan koruyacağını sanmışlardı. Ama Allah'ın azabı onlara beklemedikleri yerden geldi, kalblerine korku saldı; evlerini kendi elleriyle ve inananların elleriyle yıkıyorlardı. Ey akıl sahipleri! Ders alın.

3. Allah onlara sürülmeyi yazmamış olsaydı, dünyada başka şekilde azap verecekti. Ahirette onlara ateş azabı vardır.

4. Bu, Allah'a ve peygamberine karşı gelmelerinden ötürüdür. Kim Allah'a karşı gelirse bilsin ki Allah'ın cezalandırması şüphesiz çetindir.

5. İnkarcı kitap ehlinin yurtlarında hurma ağaçlarını kesmeniz veya onları kesmeyip gövdeleri üzerinde ayakta bırakmanız Allah'ın izniyledir. Allah yoldan çıkanları böylece rezilliğe uğratır.

6. Ey inananlar! Onların mallarından, Allah'ın peygamberine verdiği şeyler için siz ne at ve ne de deve sürdünüz; fakat Allah peygamberlerine, dilediği kimselere karşı üstünlük verir. Allah herşeye Kadir'dir.

7. Allah'ın, fethedilen memleketler halkının mallarından peygamberine verdikleri; Allah, Peygamber, yakınlar, yetimler, yoksullar ve yolda kalmışlar içindir; ta ki içinizdeki zenginler arasında elden ele dolaşan bir devlet olmasın. Peygamber size ne verirse onu alın, sizi neden menederse ondan geri durun; Allah'tan sakının, doğrusu Allah'ın cezalandırması çetindir.

8. Allah'ın verdiği bu ganimet malları bilhassa; yurtlarından ve mallarından edilmiş olan, Allah'tan bir lutuf ve rıza dileyen, Allah'ın dinine ve peygamberine yardım eden muhacir fakirlerindir. İşte doğru olanlar bunlardır.

9. Daha önceden Medine'yi yurt edinmiş ve gönüllerine imanı yerleştirmiş olan kimseler, kendilerine hicret edip gelenleri severler; onlara verilenler karşısında içlerinde bir çekememezlik hissetmezler; kendileri zaruret içinde bulunsalar bile onları kendilerinden önde tutarlar. Nefsinin tamahkarlığından korunabilmiş kimseler, işte onlar saadete erenlerdir.

10. Onlardan sonra gelenler: "Rabbimiz! Bizi ve bizden önce inanmış olan kardeşlirimizi bağışla; kalbimizde müminlere karşı kin bırakma;

Rabbimiz! Şüphesiz Sen şefkatlisin, merhametlisin" derler. *

11. Münafıkların, kitap ehlinin inkarcılarından olan kardeşlerine: "Eğer siz yurdunuzdan çıkarılırsanız and olsun ki, biz de sizinle beraber çıkarız; sizin aleyhihizde kimseye asla uymayız; eğer savaşa tutuşursanız mutlaka size yardım ederiz" dediklerini görmedin mi? Allah onların yalancı olduklarına şahidlik eder.

12. Onlar çıkarılmış olsalar, and olsun ki, onlarla beraber çıkmazlar; savaşa tutuşmuş olsalar, and olsun ki, onlara yardıma koşmazlar; onlara yardıma gitseler, mutlaka geri dönüp kaçarlar, sonra yardım da görmezler.

13. Ey inananlar! Onların yüreklerine korku salan, Allah'tan çok sizlersiniz; çünkü onlar, anlamayan kimselerdir.

14. Onlar sizinle toplu olarak, ancak surla çevrilmiş kasabalar içinde veya duvarlar arkasından savaşı kabul edebilirler. Kendi aralarındaki çekişmeleri ise serttir; onları birlik sanırsın, oysa kalbleri birbirinden ayrıdır. Bu, akletmeyen bir topluluk olmalarındandır.

15. Onların durumu, kendilerinden az zaman önce geçmiş ve işlerinin karşılığını tatmış olanların durumu gibidir. Onlara can yakıcı azap vardır.

16. İkiyüzlülerin durumu insana: "İnkar et!" deyip, insan da inkar edince: "Doğrusu ben senden uzağım; alemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım" diyen şeytanın durumu gibidir.

17. İkisinin sonucu da, içinde temelli kalacakları ateş olacaktır. Zalimlerin cezası budur. *

18. Ey inananlar! Allah'tan sakının; herkes yarına ne hazırladığına baksın; Allah'tan sakının, çünkü Allah işlediklerinizden haberdardır.

19. Allah'ı unutup da, Allah'ın da kendilerini kendilerine unutturduğu kimseler gibi olmayın; onlar, yoldan çıkmış kimselerdir.

20. Cehennemliklerle cennetlikler bir değildir. Kurtuluşa ermiş kimseler cennetliklerdir.

21. Eğer Biz Kuran'ı bir dağa indirmiş olsaydık, sen, onun, Allah korkusuyla başeğerek parça parça olduğnu görürdün. Bu misalleri, insanlar düşünsünler diye veriyoruz.

22. O, görüleni de görülmeyeni de bilen, kendisinden başka tanrı olmayan Allah'tır. O, acıyıcı olandır, acıyandır.

23. O, kendisinden başka tanrı olmayan, hükümran, çok kutsal; esenlik veren, güvenlik veren, görüp gözeten, güçlü, buyruğunu herşeye geçiren, ulu olan, Allah'tır. Allah putperestlerin koştukları eşlerden münezzehtir.

24. O, vareden, güzel yaratan, yarattıklarına şekil veren, en güzel adlar kendisinin olan Allah'tır. Göklerde ve yerde olanlar O'nu tesbih ederler. O güçlüdür, Hakim'dir.*

60. Mümtahine Suresi

(Medine’de indirilen bu sure 13 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. Ey inananlar! Benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları dost edinmeyin. Onlar, size gelen gerçeği inkar etmişken, onlara sevgi gösteriyorsunuz; oysa onlar, Rabbiniz olan Allah'a inandığınızdan ötürü sizi ve Peygamberi yurdunuzdan çıkarıyorlar. Eğer sizler Benim yolumdan savaşmak ve rızamı kazanmak için çıkmışsanız onlara nasıl sevgi gösterirsiniz? Ben, sizin gizlediğinizi de, açığa vurduğunuzu da bilirim. İçinizden onlara sevgi gösteren kimse, şüphesiz doğru yoldan sapmıştır.

2. Eğer sizi elegeçirirlerse sizin onlara gösterdiğiniz sevgiyi göstermezler, size düşman olurlar, ellerini ve dillerini fenalık etmek için uzatırlar, keşke inkar etseniz isterler.

3. Yakınlarınız ve çocuklarınız size kıyamet gününde bir fayda veremezler. Allah onlarla sizi ayırır. Allah işlediklerinizi görendir.

4. İbrahim ve onunla beraber olanlarda, sizin için uyulacak güzel bir örnek vardır. Onlar milletlerine şöyle demişlerdi: "Biz sizden ve Allah'tan başka taptıklarınızdan uzağız; sizin dininizi inkar ediyoruz; bizimle sizin aranızda yalnız Allah'a inanmanıza kadar ebedi düşmanlık ve öfke başgöstermiştir." Yalnız, İbrahim'in, babasına: "And olsun ki, senin için mağfiret dileyeceğim, fakat sana Allah'tan gelecek herhangi bir şeyi savmaya gücüm yetmez" sözü bu örneğin dışındadır. Ey inananlar! Deyin ki: "Rabbimiz! Sana güvendik, Sana yöneldik; dönüş Sanadır."

5. "Rabbimiz! Bizi, inkar edenlerle deneme; bizi bağışla, doğrusu Sen, güçlü olan, Hakim olansın."

6. And olsun ki, sizlerden, Allah'ı ve ahiret gününü uman kimse için, bunlarda güzel örnekler vardır. Kim yüz çevirirse kendi aleyhine olur, doğrusu Allah müstağnidir, övülmeğe layıktır.*

7. Allah'ın sizinle, düşmanlık gösterdiğiniz kimseler arasında bir sevgi yaratması umulur; Allah Kadir'dir, Allah bağışlayandır, acıyandır.

8. Allah, din uğrunda sizinle savaşmayan, sizi yurdunuzdan çıkarmayan kimselere iyilik yapmanızı ve onlara karşı adil davaranmanızı yasak kılmaz; doğrusu Allah adil olanları sever.

9. Allah, ancak sizinle din uğrunda savaşanları, sizi yurtlarınızdan çıkaranları ve çıkarılmanıza yardım edenleri dost edinmenizi yasak eder; kim onları dost edinirse, işte onlar zalimdir.

10. Ey inananlar! İnanmış kadınlar hicret ederek size gelirlerse onları deneyin, hicretlerinin sebebini inceleyin. Allah onların imanlarını çok iyi bilir. Onların mümin kadınlar olduklarını öğrenirseniz, inkarcılara geri çevirmeyin. Bu kadınlar, o inkarcılara helal değildirl Onlar da bunlara helal olmazlar. İnkarcıların bu kadınlara verdikleri mehirleri iade edin: Bu kadınların mehirlerini kendilerine verdiğiniz zaman, onlarla evlenmenizde bir engel yoktur. İnkarcı kadınları nikahınızda tutmayın; onlara verdiğiniz mehri isteyin; inkarcı erkekler de hicret eden mümin kadınlara verdikleri mehirleri istesinler. Allah'ın hükmü budur; aranızda O hükmeder. Allah bilendir, Hakim'dir.

11. Ey mümin erkekler! Eğer inkar eden eşlerinize sarfettiklerinizden inkarcılara bir şey geçecek olursa ve siz de üst durumda olursanız, ganimetten, eşleri giden mümin erkeklere sarfettikleri miktar kadarını verin. İnandığınız Allah'a karşı gelmekten sakının.

12. Ey Peygamber! İnanmış kadınlar, Allah'a hiçbir ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, başkasının çocuğunu sahiplenerek kocasına isnadda bulunmamak ve uygun olanı işlemekte sana karşı gelmemek şartıyla sana beyat etmek üzere geldikleri zaman, onları kabul et; onlara Allah'tan bağışlanma dile; doğrusu Allah, bağışlayandır, acıyandır.

13. Ey inananlar! Allah'ın gazabına uğramış milleti dost edinmeyin; inkarcıların kabirde bulunan kimselerden umutlarını kestikleri gibi, onlar da, ahiretten umutlarını kesmişlerdir. *

61. Saf Suresi

(Medine’de indirilen bu sure 14 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. Göklerde olanlar da yerde olanlar da Allah'ı tesbih ederler. O, güçlüdür, Hakim'dir.

2. Ey inananlar! Yapmadığınız şeyi niçin yaptığınızı söylersiniz?

3. Yapmadığınız şeyi yaptık demeniz, Allah katında büyük gazaba sebep olur.

4. Doğrusu Allah, kendi uğrunda, kenetlenmiş bir duvar gibi, sıra halinde savaşanları sever.

5. Musa milletine: "Ey milletim! Beni niçin incitirsiniz!? Oysa, benim size gönderilmiş Allah'ın bir peygamberi olduğumu biliyorsunuz" demişti. Ama onlar yoldan sapınca, Allah da onların kalblerini saptırmıştı. Allah, yoldan çıkan milleti doğru yola eriştirmez.

6. Meryem oğlu İsa: "Ey İsrailoğulları! Doğrusu ben, benden önce gelmiş olan Tevrat'ı doğrulayan, benden sonra gelecek ve adı Ahmet olacak bir peygamberi müjdeleyen, Allah'ın size gönderilmiş bir peygamberiyim" demişti. Ama o elçi, kendilerine belgelerle geldiği zaman: "Bu, apaçık bir sihirdir" demişlerdi.

7. Müslüman olmağa çağırılmışken gelmeyip Allah'a karşı yalan uydurandan daha zalim kimdir? Allah, zalim olan milleti doğru yola eriştirmez.

8. Ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek isterler. İnkarcılar ne kadar istemeseler, Allah nurunu, dinini tamamlayacaktır.

9. Putperestler istemese de, dinini bütün dinlerden üstün kılmak için, peygamberini, doğruluk rehberi Kuran ve gerçek dinle gönderen O'dur.*

10. Ey inananlar! Sizi can yakıcı bir azabdan kurtaracak, kazançlı bir yolu size göstereyim mi?

11. Allah'a ve peygamberine inanırsınız; Allah yolunda canlarınızla, mallarınızla cihat edersiniz; bilseniz, bu sizin için en iyi yoldur.

12. Böyle yaparsanız, Allah günahlarınızı size bağışlar, sizi, içlerinden ırmaklar akan cennetlere, Adn cennetlerinde hoş yerlere koyar. Büyük kurtuluş budur.

13. Bundan başka, sevdiğiniz bir şey daha: Allah katından bir yardım ve yakın bir zafer vardır. İnananlara müjde ver.

14. Ey inananlar! Allah'ın dininin yardımcıları olun. Nitekim,

Meryem oğlu İsa, Havarilere: "Allah'a giden yolda yardımcılarım kimlerdir?" deyince, Havariler: "Allah'ın dininin yardımcıları biziz" demişlerdi. İsrailoğullarının bir takımı böylece inanmış, bir takımı da inkar etmişti; ama Biz, inananları düşmanlarına karşı destekledik de üstün geldiler. *

62. Cuma Suresi

(Medine’de indirilen bu sure 11 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. Göklerde olanlar ve yerde bulunanlar, hükümran, çok kutsal, güçlü ve Hakim olan Allah'ı tesbih ederler.

2. Kitapsız kimseler arasından, kendilerine ayetlerini okuyan, onları arıtan, onlara Kitabı ve hikmeti öğreten bir peygamber gönderen O'dur. Onlar, daha önce, şüphesiz apaçık bir sapıklık içinde idiler.

3. Onlardan başkalarına da -ki henüz onlara katılmamışlardır- Kitap ve hikmeti öğretmek üzere, peygamberi gönderen Allah'tır. O, güçlüdür, Hakim'dir.

4. Bu, Allah'ın dilediğine verdiği lutfudur. Allah, büyük lutuf sahibidir.

5. Kendilerine Tevrat öğretildiği halde, onun gereğini yapmayanların durumu, sırtına kitap yüklenmiş merkebin durumu gibidir. Allah'ın ayetlerini yalanlayan kimselerin durumu ne kötüdür! Allah zalimleri doğru yola eriştirmez.

6. De ki: "Ey Yahudiler! Bütün insanlar bir yana, yalnız kendinizin Allah'ın dostları olduğunuzu iddia ediyorsanız ve bunda samimi iseniz, ölümü dilesenize!"

7. Yaptıklarından ötürü, ölümü asla dileyemezler. Allah, zalimleri bilendir.

8. De ki: "Doğrusu kendisinden kaçtığınız ölüm mutlaka karşınıza çıkacaktır; sonra; görüleni de görülmeyeni de bilen Allah'a döndürüleceksiniz, O size işlediklerinizi haber verecektir."*

9. Ey inananlar! Cuma günü namaz için ezan okunduğu zaman Allah'ı anmaya koşun; alım satımı bırakın; bilseniz, bu sizin için daha iyidir.

10. Namaz bitince yeryüzüne yayılın; Allah'ın lutfundan rızık isteyin; Allah'ı çok anın ki saadete erişesiniz.

11. Onlar bir kazanç veya bir eğlence gördüklerinde, seni ayakta bırakarak oraya yöneldiler. De ki: "Allah katında olan, eğlenceden de kazançtan da hayırlıdır. Allah, rızık verenlerin en iyisidir."*

63. Münafıkun Suresi

(Medine’de indirilen bu sure 11 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. İkiyüzlüler sana gelince: "Senin şüphesiz Allah'ın peygamberi olduğuna şehadet ederiz" derler. Allah, senin kendisinin peygamberi olduğunu, bilir; bunun yanında Allah, ikiyüzlülerin yalancı olduklarını da bilir.

2. Onlar, yeminlerini kalkan edinerek Allah'ın yolundan alıkoyarlar. İşledikleri işler gerçekten ne kötüdür!

3. Bu, önce inanıp sonra inkar etmiş olmalarındandır. Bu yüzden kalbleri mühürlenmiştir; artık anlamazlar.

4. Onlara baktığın zaman cüsseleri hoşuna gider; konuşurlarsa sözlerini dinlersin; tıpkı, sıralanmış kof kütük gibidirler; her çığlığı kendi aleyhlerine sayarlar; onlar düşmandır, onlardan çekin; Allah canlarını alsın, nasıl da aldatılıp döndürülüyorlar.

5. Onlara: "Gelin de Allah'ın peygamberi sizin için mağfiret dilesin" dendiği zaman, başlarını çevirirler; büyüklük taslayarak yüz çevirdiklerini görürsün.

6. Onlar için, bağışlanma dilesen de dilemesen de birdir; Allah onları bağışlamayacaktır. Doğrusu Allah, yoldan çıkmış milleti doğru yola eriştirmez.

7. Bunlar: "Allah'ın peygamberinin yanında bulunanlara bir şey vermeyin de dağılıp gitsinler" diyen kimselerdir. Oysa göklerin ve yerin hazineleri Allah'ındır, ama ikiyüzlüler bu gerçeği anlamazlar.

8. "Eğer bu savaşdan Medine'ye dönersek, şerefli kimseler alçakları and olsun ki, oradan çıkaracaktır" diyorlardı. Oysa, şeref Allah'ın, peygamberinin ve inananlarındır, ama ikiyüzlüler bu gerçeği bilmezler. *

9. Ey inananlar! Sizi, mallarınız ve çocuklarınız Allah'ı anmaktan alıkoymasın; böyle olanlar hüsrana uğrayanlardır.

10. Birine ölüm gelip de: "Rabbim! Beni yakın bir süreye kadar ertelesen de, sadaka versem, iyilerden olsam" diyeceği zaman gelmezden önce, size verdiğimiz rızıklardan sarfedin.

11. Bir canın eceli gelip çatınca, Allah onu asla geri bırakmaz; Allah, işlediklerinizden haberdardır.*

64. Tegabun Suresi

(Medine’de indirilen bu sure 18 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. Göklerde olanlar ve yerde bulunanlar Allah'ı tesbih ederler. Hükümranlık O'nundur, övülmek O'na mahsustur. O herşeye Kadir'dir.

2. Sizi yaratan O'dur; kiminiz inkarcı kiminiz mümindir. Allah yaptıklarınız gören'dir.

3. Gökleri ve yeri gerektiği gibi yaratmıştır. Size şekil vermiş ve şeklinizi güzel yapmıştır. Dönüş O'nadır.

4. Göklerde ve yerde olanları bilir; gizlediklerinizi de açığa vurduklarınızı da bilir; Allah, kalblerde olanı da bilendir.

5. Daha önce inkar edip de, inkarlarının karşılığını tadan kimselerin haberi size gelmedi mi? Onlara, can yakıcı azap vardır.

6. Bu, kendilerine peygamberleri belgelerle geldiğinde: "Bizi doğru yola bir insan mı eriştirecek?" diyerek inkar edip gerçeğe yüz çevirmelerinden ötürüdür. Allah hiçbir şeye muhtaç olmadığını ortaya koymuştur. Allah müstağnidir, övülmeğe layık olandır.

7. İnkar edenler, tekrar dirilmeyeceklerini ileri sürerler. De ki: "Evet; Rabbime and olsun ki, şüphesiz diriltileceksiniz ve sonra, yaptıklarınız size bildirilecektir. Bu, Allah'a kolaydır."

8. Öyleyse Allah'a, Peygamberine ve indirdiğimiz nura, Kuran'a inanın; Allah işlediklerinizden haberdardır.

9. Toplanma günü için, sizi bir araya getirdiği zaman, işte o, kimin aldandığının ortaya çıkacağı gündür; Allah'a kim inanmış ve yararlı iş işlemişse, Allah onun kötülüklerini örter, onun içinde temelli ve sonsuz kalacağı, içlerinden ırmaklar akan cennetlere koyar; büyük kurtuluş işte budur.

10. İnkar edip, ayetlerimizi yalanlayanlar, işte onlar da ateşliklerdir, orada temellidirler. Ne kötü bir dönüştür! *

11. Başa gelen hiçbir musibet Allah'ın izni olmaksızın olamaz; Allah'a kim inanırsa onun gönlünü doğruya yöneltir. Allah herşeyi bilendir.

12. Allah'a itaat edin; eğer bundan yüz çevirirseniz bilin ki Peygamberimize düşen apaçık tebliğdir.

13. Allah vardır, O'ndan başka tanrı yoktur. İnananlar yalnız Allah 'a güvensinler.

14. Ey inananlar! Eşleriniz ve çocuklarınızdan size düşmanlık edenler

olur, onlardan sakının; ama, siz affeder, suçlarını örter ve bağışlarsanız bilin ki Allah da bağışlar ve acır.

15. Doğrusu mallarınız ve çocuklarınız bir imtihandır. Büyük ecir ise Allah katındadır.

16. Allah'a karşı gelmekten gücünüzün yettiği kadar sakının, buyruklarını dinleyin, itaat edin; kendinizin iyiliğine olarak mallarınızdan sarfedin; nefsinin tamahkarlığından korunan kimseler, işte onlar saadete erenlerdir.

17. Eğer Allah'a güzel bir ödünç takdiminde bulunursanız, onu sizin için kat kat yapar ve sizi bağışlar; Allah, şükrün karşılığını verendir; Halim'dir.

18. Görüleni görülmeyeni bilendir, güçlüdür. Hakim'dir.*

65. Talak Suresi

(Medine’de indirilen bu sure 12 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. Ey Peygamber! Kadınları boşayacağınızda, onları, iddetlerini gözeterek boşayın ve iddeti sayın; Rabbiniz olan Allah'tan sakının; onları, apaçık bir hayasızlık yapmaları hali bir yana evlerinden çıkarmayın, onlar da çıkmasınlar. Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır. Allah'ın sınırlarını kim aşarsa, şüphesiz, kendine yazık etmiş olur. Bilmezsin, olur ki, Allah bunun ardından bir hal meydana getirir.

2-3. Kadınların iddet süreleri biteceğinde, onları ya uygun bir şekilde alıkoyun, ya da onlardan ayrılın; içinizden de iki adil şahit getirin; şahidliği Allah için yapın; işte bu, Allah'a ve ahiret gününe inanan kimseye verilen öğüttür. Allah, kendisine karşı gelmekten sakınan kimseye kurtuluş yolu sağlar, ona beklemediği yerden rızık verir. Allah'a güvenen kimseye O yeter. Allah, buyruğunu yerine getirendir. Allah her şey için bir ölçü var etmiştir.

4. Kadınlarınızdan ay hali görmekten kesilenler ile henüz ay hali görmemiş olanların iddetleri hususunda şüpheye düşerseniz, bilin ki, onların iddet beklemesi üç aydır; gebe olanların iddeti, doğurmaları ile tamamlanır. Allah, buyruğuna karşı gelmekten sakınan kimseye işinde kolaylık verir.

5. Bu, Allah'ın size indirmiş olduğu buyruğudur. Kim Allah'ın buyruğuna karşı gelmekten sakınırsa, O, onun kötülüklerini örter, ecrini büyültür.

6. Boşadığınız, fakat iddeti dolmamış kadınları gücünüz nisbetinde, kendi oturduğunuz yerde oturtun. Onları sıkıntıya sokmak için zarar vermeye kalkışmayın. Eğer hamile iseler, doğurmalarına kadar nafakalarını verin. Çocuğu sizin için emzirirlerse, onlara ücretlerini ödeyin; aranızda uygun bir şekilde anlaşın; eğer güçlükle karşılaşırsanız çocuğu başka bir kadın emzirebilir.

7. Varlıklı olan kimse, nafakayı varlığına göre versin; rızkı ancak kendisine yetecek kadar verilmiş olan kimse, Allah'ın kendisine verdiğinden versin; Allah kimseye, verdiği rızkı aşan bir yük yüklemez. Allah, güçlükten sonra kolaylık verir. *

8. Rablerinin ve O'nun peygamberlerinin buyruğundan çıkan nice kasabalar halkını Biz, çetin bir hesaba çekmiş, onları, görülmedik bir azaba uğratmışızdır.

9. Onlar, işlerinin karşılığını tattılar; işlerinin sonu hüsran oldu.

10. Allah onlara çetin bir azap hazırlamıştır. Ey inanmış olan akıl sahipleri! Allah'tan sakının; Allah size Kuran'ı indirmiştir.

11. İnanıp yararlı işler işleyenleri karanlıklardan aydınlığa çıkarmak üzere, size Allah'ın apaçık ayetlerini okuyan bir peygamber göndermiştir. Kim Allah'a inanır ve yararlı iş işlerse, Allah onu, içinde temelli ve sonsuz kalınacak, içlerinden ırmaklar akan cennetlere koyar. Allah ona gerçekten güzel rızık vermiştir.

12. Yedi göğü ve yerden de bir o kadarını yaratan Allah'tır, Allah'ın herşeye Kadir olduğunu ve Allah'ın ilminin herşeyi kuşattığını bilmeniz için Allah'ın buyruğu bunlar arasında iner durur. *

66. Tahrim Suresi

(Medine’de indirilen bu sure 12 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. Eşlerinin rızasını gözeterek, Allah'ın sana helal kıldığı şeyi niçin kendine yasak ediyorsun? Allah bağışlayandır, acıyan'dır.

2. Allah şüphesiz size, yeminlerinizi keffaretle geri almanızı meşru kılmıştır. Allah sizin dostunuzdur. O, bilendir, Hakim'dir.

3. Peygamber, eşlerinden birine gizlice bir söz söylemişti. O, bunu peygamberin diğer bir eşine haber verince, Allah da peygambere durumu bildirmiş, o da bir kısmının yüzüne vurmuş bir kısmının yüzüne vurmaktan geri durmuştu. Eşine, gizlice söylediğe şeyi başkasına nakletmiş olduğunu bildirince, eşi: "Bunu sana kim haber verdi?" demiş, o da: "Bana, herşeyi bilen ve herşeyden haberdar olan Allah haber verdi" demişti.

4. Ey Peygamber'in eşleri! Eğer ikiniz de Allah'a tevbe ederseniz, kaymış olan kalpleriniz düzelmiş olur. Eğer eşinizin aleyhinde yardımlaşarak bir şey yapmağa kalkarsanız, bilin ki Allah onun dostu, bundan başka Cebrail, iyi müminler ve melekler de yardımcısıdır.

5. Ey Peygamber'in eşleri! Eğer o sizi boşarsa, Rabbi ona; sizden daha iyi olan, kendini Allah'a veren, inanan, boyun eğen, tevbe eden, kulluk eden, oruç tutan, dul ve bakire eşler verebilir.

6. Ey inananlar! Kendinizi ve çoluk çocuğunuzu cehennem ateşinden koruyun; onun yakıtı, insanlar ve taşlardır; görevlileri, Allah'ın kendilerine verdiği emirlere baş kaldırmayan, kendilerine buyrulanları yerine getiren pek haşin meleklerdir.

7. "Ey inkar edenler! Bugün özür beyan etmeyin, ancak işlediklerinizin karşılığını görmektesiniz" denir. *

8. "Ey inananlar! Yürekten tevbe ederek Allah'a dönün ki, Rabbiniz kötülüklerinizi örtsün, sizi, içlerinden ırmaklar akan cennetlere koysun. Allah'ın peygamberini ve onunla beraber olan müminleri utandırmayacağı o gün, ışıkları önlerinde ve defterleri sağlarından verilmiş olarak yürürler ve: "Rabbimiz! Işığımızı tamamla, bizi bağışla, doğrusu Sen herşeye Kadir'sin" derler.

9. Ey Peygamber! İnkarcılarla ve ikiyüzlülerle savaş; onlara karşı sert davran. Onların varacakları yer cehennemdir, ne kötü dönüştür!...

10. Allah, inkar edenlere, Nuh'un karısıyla Lut'un karısını misal gösterir: Onlar, kullarımızdan iki iyi kulun nikahı altında iken onlara karşı

hainlik edip inkarlarını gizlemişlerdi de iki peygamber Allah'tan gelen azabı onlardan savamamışlardı. O iki kadına: "Cehenneme girenlerle beraber siz de girin" dendi.

11. Allah, inanlara Firavun'un karısını misal gösterir: O: "Rabbim! Katından bana cennette bir ev yap; beni Firavun'dan ve onun işlediklerinden kurtar; beni zalim milletten kurtar" demişti.

12. Mahrem yerini korumuş olan İmran kızı Meryem de bir misaldir. Ona ruhumuzdan üflemiştik; Rabbinin sözlerini ve kitablarını tasdik etmişti; o, Bize gönülden itaat edenlerdendi.*

67. Mülk Suresi

(Mekke’de indirilen bu sure 30 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. Hükümranlık elinde olan Allah yücedir ve O herşeye Kadir'dir.

2. Hanginizin daha iyi iş işlediğini belirtmek için, ölümü ve dirimi yaratan O'dur. O, güçlüdür, bağışlayandır.

3. Gökleri yedi kat üzerine yaratan O'dur. Rahman'ın bu yaratmasında bir düzensizlik bulamazsın. Gözünü bir çevir bak, bir çatlak görebilr misin?

4. Bir aksaklık bulmak için gözünü tekrar tekrar çevir bak; ama göz umduğunu bulamayıp bitkin ve yorgun düşer.

5. And olsun ki, yakın göğü kandillerle donattık, onlarla şeytanların taşlanmasını sağladık ve şeytanlara çılgın alev azabını hazırladık.

6. Rablerini inkar eden kimseler için cehennem azabı vardır. Ne kötü bir dönüştür!

7. Oraya atıldıkları zaman, onun kaynarken çıkardığı uğultuyu işitirler.

8. Nerede ise öfkesinden paralanacak! İçine her bir topluluğun atılmasında, bekçileri onlara: "Size bir uyarıcı gelmemiş miydi?" diye sorarlar.

9. Onlar: "Evet; doğrusu bize bir uyarıcı geldi, fakat biz yalanladık ve Allah hiçbir şey indirmemiştir, siz büyük bir sapıklık içindesiniz demiştik" derler.

10. "Eğer kulak vermiş veya akletmiş olsaydık, çılgın alevli cehennemlikler içinde olmazdık" derler.

11. Böylece, günahlarını itiraf ederler. Çılgın alevli cehennemlikler yok olsunlar!

12. Doğrusu, görünmediği halde Rablerinden korkanlara, onlara, bağışlanma ve büyük ecir vardır.

13. Sizler, sözlerinizi gizleseniz de açıklasanız da birdir; O, kalblerde olanı bilir.

14. Yaratan bilmez olur mu? O, Latif'tir, haberdardır.*

15. Yeryüzünü, size boyun eğdiren O'dur; öyleyse yerin sırtlarında dolaşın, Allah'ın verdiği rızıktan yiyin; sonunda dönüş O'nadır.

16. Gökte olanın sizi yerin dibine geçirmesinden güvende misiniz? O zaman, yer, sarsıldıkça sarsılır.

17. Gökte olanın başınıza taş yağdırmasından güvende misiniz?

Benim uyarmamın nasıl olduğunu yakında bileceksiniz.

18. And olsun ki, bunlardan öncekiler de yalanlamışlardı. Beni inkar etmek nasılmış?

19. Üzerlerinde kanat çırpan dizi dizi kuşları görmezler mi? Onları havada Rahman olan Allah'tan başkası tutmuyor; doğrusu, O, herşeyi görendir.

20. Yahut, Rahman olan Allah'ın dışında size yardımda bulunabilecek taraftarlarınız kimdir? İnkarcılar sadece aldanmaktadırlar.

21. Allah size verdiği rızkı kesiverirse, size rızık verecek başka kim vardır? Hayır; onlar, azgınlık ve nefrette direnmektedirler.

22. Yüzükoyun sürünen mi, yoksa doğru yolda düpedüz yürüyen mi daha doğru yoldadır?

23. De ki: "Sizi yaratan sizin için kulaklar, gözler ve kalbler var eden O'dur. Ne az şükrediyorsunuz!"

24. Sizi yerde yaratıp yayan O'dur ve O'nun huzurunda toplanacaksınız.

25. "Doğru sözlü iseniz bildirin bu azap sözü ne zamandır?" derler.

26. De ki: "Onu bilmek ancak Allah'a mahsustur. Ben sadece apaçık bir uyarıcıyım."

27. Azabı yaklaşırken gördükleri zaman, inkar edenlerin yüzleri çirkinleşip kararır; onlara: "Sizin arayıp durduğunuz işte budur" denir.

28. De ki: "Allah, beni ve benimle beraber bulunanları isterse yok eder veya isterse merhamet eder; söyleyin, bu takdirde inkarcıları, can yakıcı azabdan kim alıkoyabilir?"

29. De ki: "Bizim inandığımız ve kendisine güvendiğimiz, Rahman olan Allah'tır. Kimin apaçık bir sapıklıkta olduğunu yakında bileceksiniz."

30. De ki: "Suyunuz yere batarsa, söyleyin, size kim temiz bir su kaynağı getirebilir?"*

68. Kalem Suresi

(Mekke’de indirilen bu sure 52 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1-2. Nun; kalem ve onunla yazılanlara and olsun ki, sen Rabbinin nimetine uğramış bir kimsesin, deli değilsin.

3. Doğrusu sana kesintisiz bir ecir vardır.

4. Şüphesiz sen büyük bir ahlaka sahipsindir.

5-6. Hanginizin aklından zoru olduğunu yakında sen de göreceksin, onlar da görecekler.

7. Doğrusu senin Rabbin, yolundan sapıtanları çok iyi bilir; O, doğru yolda olanları da çok iyi bilir.

8. Bundan böyle, yalanlayanlara aldırma;

9. (Onlar sana indirilen ayetlerden beğenmediklerini bırakman suretiyle senin) kendilerine yumuşak davranmanı isterler; böyle yapsan, onlar da seni över, yumuşak davranırlar.

10-14. Diliyle iğneleyen, kovuculuk eden, iyiliği daima önleyen, aşırı giden, suç işleyen, çok yemin eden alçak zorbaya, bütün bunlar dışında bir de soysuzlukla damgalanmış kimseye, mal ve oğulları vardır diye aldırış etmeyesin.

15. Ayetlerimiz ona okunduğu zaman: "Öncekilerin masalları" der.

16. Onun havada olan burnunu yakında yere sürteceğiz.

17-8. Biz bunları, vaktiyle bahçe sahiplerini denediğimiz gibi denedik. Sahipleri daha sabah olmadan, bahçeyi devşireceklerine bir istisna payı bırakmaksızın yemin etmişlerdi.

19-20. Ama onlar daha uykudayken Rabbinin katından gönderilen bir salgın o bahçeyi sarıvermişti de bahçe kapkara kesilmişti.

21-2. Sabah erken: "Ürünlerinizi devşirecekseniz erken çıkın" diye birbirlerine seslendiler.

23-4. "Bugün orada, hiçbir düşkün kimse yanımıza sokulmasın" diye gizli gizli konuşarak yürüyorlardı.

25. Yoksullara yardım etmeye güçleri yeterken böyle konuşarak erkenden gittiler.

26-7. Bahçeyi gördüklerinde: "Herhalde yolumuzu şaşırmış olacağız; belki de biz yoksun bırakıldık" dediler.

28. Ortancaları: "Ben size Allah'ı anmanız gerekmez mi? dememiş miydim?" dedi.

29. "Rabbimizi tenzih ederiz; doğrusu biz yazık etmiştik" dediler.

30. Birbirlerini yermeye başladılar.

31. Sonra şöyle dediler: "Yazıklar olsun bize; doğrusu azgınlık edenlerdendik."

32. "Belki Rabbimiz bize bundan daha iyisini verir; doğrusu artık, Rabbimizden dilemekteyiz."

33. İşte azap böyledir; ama ahiret azabı daha büyüktür; keşke bilseler! *

34. Allah'a karşı gelmekten sakınanlara, Rableri katında nimet cennetleri vardır.

35. Kendilerini Allah'a vermiş olanları hiç suçlular gibi tutar mıyız?

36. Ne oluyorsunuz? Ne biçim hükmediyorsunuz?

37. Yoksa okuduğunuz bir kitabınız mı var?

38. Seçtikleriniz herhalde orada olacaktır.

39. Yoksa aleyhimizde, kıyamet gününe kadar süregidecek ahidleriniz mi var ki, kendinize hükmettikleriniz sizin olacaktır?

40. Sor onlara: "Bunu kim üzerine alır?"

41. Yoksa onların ortakları mı vardır? Doğru sözlü iseler ortaklarını getirsinler.

42-3. O gün işin dehşetinden baldırlar açılır; gözleri dönmüş olarak yüzlerini zillet bürür; Secdeye çağırılırlar ama buna güçleri yetmez. Oysa, kendileri sapasağlam oldukları zaman secdeye çağırılmışlardı.

44. Kuran'ı yalanlayanları Bana bırak; Biz onları bilmedikleri yerden yavaş yavaş azaba yaklaştıracağız.

45. Onlara mehil veriyorum; doğrusu Benim tuzağım sağlamdır.

46. Yoksa, sen onlardan ücret istiyorsun da, ağır bir borç altında mı kalıyorlar? Elbette hayır.

47. Yoksa, gaybın bilgisi kendilerinin katında da onlar mı yazıyorlar?

48. Sen Rabbinin hükmüne kadar sabret; balık sahibi (Yunus) gibi olma, o, pek üzgün olarak Rabbine seslenmişti.

49. Rabbinin katından ona bir nimet ulaşmasaydı, kınanmış olarak sahile atılacaktı.

50-1. Rabbi onu seçip iyilerden kıldı. Doğrusu inkar edenler, Kuran'ı dinlediklerinde nerdeyse seni gözleriyle yıkıp devireceklerdi. "O delidir" diyorlardı.

52. Oysa Kuran, alemler için bir öğütten başka bir şey değildir.*

69. Hakka Suresi

(Mekke'de indirilen bu sure 52 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. Gerçekleşecek olan!

2. Nedir o gerçekleşecek olan gün?

3. Gerçekleşecek olanın ne olduğunu sana ne bildirir?

4. Semud ve Ad milletleri tepelerine inecek bu gerçeği yalanladılar.

5. Bu yüzden Semud milleti zorlu bir sarsıntı ile yok edildi.

6. Ad milleti de bu yüzden önünde durulmaz, dondurucu bir rüzgarla yok edildi.

7. Allah onların kökünü kesmek üzere, üzerlerine o rüzgarı yedi gece sekiz gün, estirdi. Halkın, kökünden çıkarılmış hurma kütükleri gibi yere yıkıldıklarını görürsün.

8. Onlardan arda kalmış bir şey görür müsün?

9. Firavun, ondan öncekiler ve alt üst olmuş kasabalarda oturanlar da suç işlemişlerdi.

10. Rabbinin peygamberine baş kaldırmışlardı. Bunun üzerine Rableri onları şiddeti arttıkça artan bir şekilde yakaladı.

11-2. Su taştığı vakit, size bir ibret olmak üzere, anlayışlı kulaklar anlasın diye süzülen gemide, sizi Biz taşımışızdır.

13-5. Sura bir üfürüş üfürüldüğü, yer ve dağlar kaldırılıp bir vuruşla birbirine çarpıldığı zaman, işte o gün olacak olur, kıyamet kopar.

16. Gök yarılır; o gün düzeni bozulur.

17. Melekler onun çevresindedirler; o gün Rabbinin arşını onlardan başka sekiz tanesi yüklenir.

18. O gün siz huzura alınırsınız, hiçbir şeyiniz gizli kalmaz.

19-20. Kitabı sağından verilen "Alın, kitabımı okuyun, doğrusu bir hesaplaşma ile karşılaşacağımı umuyordum" der.

21-3. Artık o, meyveleri sarkmış, yüksek bir bahçede, hoş bir yaşayış içindedir.

24. Onlara şöyle denir: "Geçmiş günlerde, peşinen işlediklerinize karşılık afiyetle yiyiniz içiniz."

25-9. Fakat kitabi kendisine solundan verilen kimse: "Kitabım keşke bana verilmeseydi; keşke hesabımın ne olduğunu bilmeseydim; bu iş keşke son bulmuş olsaydı; malım bana fayda vermedi; gücüm de kalmadı" der.

30. İlgililere şöyle buyurulur: "O'nu alın, bağlayın."

31. "Sonra cehenneme yaslayın"
32. "Sonra onu boyu yetmiş arşın olan zincire vurun";
33. "Çünkü, o, yüce Allah'a inanmazdı."
34. "Yoksulun yiyeceği ile ilgilenmezdi."
35. "Bu sebeple burada bugün onun bir acıyanı yoktur."
36-7. "Günahkarların yiyeceği olan kanlı irinden başka bir yiyeceği de yoktur."*
38-40. Görebildikleriniz ve göremedikleriniz üzerine yemin ederim ki, Kuran şerefli bir elçinin getirdiği sözdür.
41. O, şair sözü değildir; ne az inanıyorsunuz!
42. Kahin sözü de değildir; ne az düşünüyorsunuz!
43. Kuran, alemlerin Rabbinden indirilmedir.
44-6. Eğer o (Muhammed), Bize karşı, ona bazı sözler katmış olsaydı, Biz onu kuvvetle yakalardık, sonra onun şah damarını koparırdık.
47. Hiçbiriniz de onu koruyamazdınız.
48. Doğrusu Kuran Allah'a karşı gelmekten sakınanlara bir öğüttür.
49. İçinizde yalanlayanlar bulunduğunu şüphesiz bilmekteyiz.
50. Doğrusu Kuran, inkarcılar için bir üzüntüdür.
51. O, şüphesiz kesin gerçektir.
52. Öyleyse çok büyük olan Rabbinin adını tesbih et!*

70. Mearic Suresi

(Mekke'de indirilen bu sure 44 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1-3. Birisi, yüksek derecelere sahip olan Allah katından, inkarcılara gelecek ve savunulması imkansız olacak azabı soruyor.

4. Melekler ve Cebrail mikdarı ellibin yıl olan o derecelere bir günde yükselirler.

5. Güzel güzel sabret;

6. Doğrusu inkarcılar azabı uzak görüyorlar.

7. Ama biz onu yakın görmekteyiz.

8. Gök, o gün, erimiş maden gibi olur.

9. Dağlar da atılmış pamuğa döner.

10. Hiç bir dost diğer bir dostunu sormaz.

11-4. Onlar birbirlerine yalnız gösterilirler. Suçlu kimse o günün azabından kurtulmak için oğullarını, ailesini, kardeşini, kendisini barındırmış olan sülalesini ve yeryüzünde bulunan herkesi feda etmek ve böylece kendisini kurtarmak ister.

15-8. Hayır, olmaz... Orada sırtını çevirip yüzgeri edeni, malını toplayıp kimseye hakkını vermeden saklayanı çağıran, deriyi soyup kavuran, alevli ateş vardır.

19. İnsan gerçekten pek huysuz yaratılmıştır:

20. Başına bir fenalık gelince feryat eder,

21. Bir iyiliğe uğrarsa onu herkesten meneder;

22-7. Ancak namaz kılıp namazlarında yoksul ve yoksuna belirli bir hak tanıyanlar, ceza gününü doğrulayanlar, Rablerinin azabından korkanlar böyle değildir.

28. Doğrusu Rablerinin azabından kimse güvende değildir.

29-30. Eşleri ve cariyeleri dışında, mahrem yerlerini herkesten koruyanlar, doğrusu bunlar yerilmezler.

31. Bu sınırları aşmak isteyenler, işte onlar, aşırı gidenlerdir.

32. Emanetlerini ve sözlerini yerine getirenler,

33. Şahidliklerini gereği gibi yapanlar,

34. Namazlarına riayet edenler,

35. İşte onlar, cennetlerde ikram olunacak kimselerdir. *

36-7. İnkar edenlere ne oluyor, sana doğru sağdan soldan topluluklar halinde koşuşuyorlar?

39. Hayır; doğrusu onları kendilerinin de bildikleri şeyden yaratmışızdır.

40-1. Doğuların ve batıların Rabbine yemin ederim ki, onların yerine daha iyilerini getirmeğe Bizim gücümüz yeter ve kimse de önümüze geçemez.

42. Onları bırak; kendilerine söz verilen güne kavuşmalarına kadar dalıp oynasınlar.

43-4. Kabirlerden çabuk çabuk çıkacakları gün, gözleri dönmüş, yüzlerini zillet bürümüş olarak sanki dikili taşlara doğru koşarlar. İşte bu, onlara söz verilmiş olan gündür. *

71. Nuh Suresi

(Mekke’de indirilen bu sure 28 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. "Milletine can yakıcı bir azap gelmezden önce onları uyar" diye Nuh'u milletine gönderdik.

2. O da şöyle söyledi: "Ey Milletim! Şüphesiz ben, size gönderilmiş apaçık bir uyarıcıyım."

3-4. "Allah'a kulluk edin; O'ndan sakının ve bana itaat edin ki Allah günahlarınızı size bağışlasın ve sizi belli bir süreye kadar ertelesin; doğrusu Allah'ın belirttiği süre gelince geri bırakılamaz; keşke bilseniz!"

5. Nuh dedi ki: "Rabbim! Doğrusu ben, milletimi gece gündüz çağırdım."

6. "Fakat benim çağırmam, sadece benden uzaklıklarını artırdı."

7. "Doğrusu ben Senin onları bağışlaman için kendilerini her çağırışımda, parmaklarını kulaklarına tıkadılar, elbiselerine büründüler, direndiler, büyüklendikçe büyüklendiler."

8. "Sonra, doğrusu ben onları açıkça çağırdım."

9. "Sonra onlara açıktan açığa, gizliden gizliye de söyledim."

10-1. Dedim ki: "Rabbinizden bağışlanma dileyin; doğrusu O, çok bağışlayandır. Size gökten bol bol yağmur indirsin."

12. "Sizi, mallar ve oğullarla desteklesin; sizin için bahçeler var etsin, ırmaklar akıtsın."

13. "Ne oluyorsunuz ki Allah'a büyüklüğü yakıştıramıyorsunuz."

14. "Oysa sizi merhalelerden geçirerek O yaratmıştır."

15. "Allah'ın, göğü yedi kat üzerine nasıl yarattığını görmez misiniz?"

16. "Aralarında aya aydınlık vermiş ve güneşin ışık saçmasını sağlamıştır."

17. "Allah sizi yerden bitirir gibi yetiştirmiştir."

18. "Sonra sizi oraya döndürür ve yine oradan çıkarır."

19-20. "Yeryüzünde dolaşabilmeniz, orada yollar ve geniş geçitlerden geçebilmeniz için, onu size yayan O'dur."*

21-2. Nuh: "Rabbim! Doğrusu bunlar bana baş kaldırdılar ve malı, çocuğu kedisine sadece zarar getiren kimseye uydular; birbirinden büyük düzenler kurdular" dedi.

23. İnsanlara: "Sakın tanrılarınızı bırakmayın, Ved, Suva, Yağus,Yeuk ve Nesr putlarından asla vazgeçmeyin" dediler.

24. "Böylece birçoğunu saptırdılar; Rabbim! Sen bu zalimlerin sadece şaşkınlığını artır."

25. Onlar, günahları yüzünden suda boğuldular; ateşe sokuldular, kendilerine Allah'tan başka yardımcı bulamadılar.

26. Nuh dedi ki: "Rabbim! Yeryüzünde hiçbir inkarcı bırakma."

27. "Doğrusu Sen onları bırakırsan kullarını saptırırlar; sadece ahlaksız ve çok inkarcıdan başkasını doğurup yetiştirmezler."

28. "Rabbim! Beni, anamı, babamı, evime inanmış olarak gireni, inanan erkek ve kadınları bağışla; zalimlerin de yalnız helakini artır."*

72. Cin Suresi

(Mekke’de indirilen bu sure 28 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1-2. De ki: "Cinlerden bir topluluğun Kuran'ı dinlediği bana vahyolundu; onlar şöyle demişlerdir." "Doğrusu biz, doğru yola götüren, hayrete düşüren bir Kuran dinledik de ona inandık; biz, Rabbimize hiçbir şeyi ortak koşmayacağız."

3. "Doğrusu Rabbimizin yüceliği her yücelikten üstündür. O, zevce ve çocuk edinmemiştir.

4. "Doğrusu aramızdaki beyinsiz, Allah'a karşı yalanlar uyduruyordu."

5. "Doğrusu insaların ve cinlerin Allah'a karşı yalan uydurabileceklerini sanmazdık."

6. "Gerçekten, bir takım insanlar, cinlerin bir takımına sığınırlardı da onların azgınlıklarını artırırlardı."

7. "Doğrusu, onlar da sizin, Allah'ın kimseyi yeniden diriltmeyeceğinizi sandığınız gibi sanıda bulunmuşlardı."

8. "Doğrusu biz göğü yokladık; onu sert bekçiler ve kayan ateşlerle doldurulmuş bulduk."

9."Doğrusu biz, göğün dinleyebileceğimiz bir yerinde otururduk; ama şimdi kim dinleyecek olsa, kendisini gözleyen bir ateş buluyor."

10. "Yeryüzünde olanlara kötülük mü murad edildi yahut Rableri onlara bir iyilik mi dilemiştir, doğrusu biz bilemeyiz."

11. "Doğrusu aramızda iyiler de vardır, bundan aşağı bulunanlar da vardır. Biz, türlü türlü yolda olan topluluklardık.

12. "Yeryüzünde kalsak da Allah'ı aciz bırakamıyacağımız, başka yere kaçsak da, O'nu aciz kılamayacağımız gerçeğini şüphesiz anladık."

13. "Şüphesiz, doğruluk rehberi olan Kuran'ı dinlediğimizde ona inandık; kim Rabbine inanırsa, o, ecrinin eksiltileceğinden ve kendisine haksızlık edileceğinden korkmaz."

14. "İçimizde, kendini Allah'a vermiş olanlar da, yazık edenler de vardır. Kendini Allah'a veren kimseler, işte onlar, doğru yolu arayanlar, ona layık olanlardır."

15. "Kendilerine yazık edenlere gelince; onlar, cehennemin odunları oldular."

16-7. Ama doğru yola girmiş olsalardı, onları bu hususta denememiz

için onlara bol su içirirdik; kim Rabbini anmaktan yüz çevirirse, Rabbi onu gittikçe artan bir azaba uğratır.

18. Mescidler şüphesiz Allah'ındır, öyleyse oralarda Allah'a yalvarırken başkasını katmayın.

19. Allah'ın kulu Muhammed, O'na yalvarmak, namaz kılmak için kalkınca, nerdeyse, çevresinde keçeleşirler, birbirlerine girerlerdi. *

20. De ki: "Ben sadece Rabbime yalvarırım ve O'na kimseyi ortak koşmam."

21. De ki: "Ben size zarar vermeye de iyilik yapmaya da kadir değilim."

22. De ki: "Beni kimse Allah'a karşı savunamaz ve ben O'ndan başka bir sığınak bulamam."

23. "Benim yaptığım yalnız, Allah katından olanı, O'nun gönderdiklerini tebliğdir. Allah'a ve peygamberine kim karşı gelirse ona, içinde sonsuz ve temelli kalınacak cehennem ateşi vardır."

24. Sonunda, kendilerine söz verileni gördükleri zaman, kimin yardımcısının daha güçsüz va sayısının daha az olduğunu bileceklerdir.

25. De ki: Size söz verilen yakın mıdır, yoksa Rabbim onu uzun süreli mi kılmıştır ben bilmem."

26. Görülmeyeni bilen Allah, görülmeyene kimseyi muttali kılmaz.

27-8. Ancak peygamberlerden, bildirmek istediği bunun dışındadır. Rablerinin bildirilerini tebliğ etmelerini ortaya koymak için her peygamberin önünden va ardından gözcüler salar; onların yaptıklarını ilmiyle kuşatır ve herşeyi bir bir sayar.*

73. Müzemmil Suresi

(Mekke’de indirilen bu sure 20 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1-4. Ey örütünüp bürünen! Gecenin yarısında, istersen biraz sonra, istersen biraz önce bir müddet için kalk ve ağır ağır Kuran oku.

5. Doğrusu Biz, sana, taşıması ağır bir söz vahyedeceğiz.

6. Şüphesiz, gece kalkışı daha tesirli ve o zaman okumak daha elverişlidir.

7. Çünkü gündüz, seni uzun uzun alıkoyacak işler vardır.

8. Rabbinin adını an; herşeyi bırakıp yalnız O'na yönel,

9. O, doğunun ve batının Rabbidir; O'ndan başka tanrı yoktur. Öyleyse O'nu vekil tut.

10. Putperestlerin söylediklerine sabret, yanlarından güzellikle ayrıl.

11. Varlık sahibi olup da seni yalanlayanları Bana bırak; onlara az bir mehil ver.

12-3. Şüphesiz katımızda onlar için ağır boyunduruklar, cehennem, boğazı tıkayan bir yiyecek ve can yakan azap vardır.

14. Kıyametin koptuğu gün, yeryüzü ve dağlar sarsılır; dağlar, yumuşak kum yığını haline gelir.

15. Firavun'a bir peygamber gönderdiğimiz gibi, size de, hakkınızda şahidlik edecek bir peygamber gönderdik.

16. Ama Firavun o peygambere karşı gelmişti de onu çok ağır bir şekilde tutup cezalandırmıştık.

17. Eğer inkar ederseniz, gençleri ihtiyarlatan günden nasıl korunursunuz?

18. O günün şiddetiyle gök bile parçalanır. O'nun sözü yerine gelir.

19. Doğrusu bu anlatılanlar birer öğüttür. Dileyen kimse, Rabbine doğru giden bir yol tutar. *

20. Şüphesiz Rabbin, senin ve beraberinde bulunanlardan bir topluluğun gecenin üçte ikisinden biraz az, yarısı ve üçtebiri kadar vakit içinde kalktığını bilir. Gece ve gündüzü Allah ölçer; sizin bu vakitleri takdir edemeyeceğinizi bildiğinden tevbenizi kabul etmiştir. Artık, Kuran'dan kolayınıza geleni okuyun; Allah, içinizden, hasta olanları, Allah'ın lutfundan rızık aramak üzere yeryüzünde dolaşacak olan kimseleri ve Allah yolunda savaşacak olanları şüphesiz bilir. Kuran'dan kolayınıza geleni okuyun; namazı kılın; zekatı verin; Allah'a güzel ödünç takdiminde bulunun; kendiniz

için yaptığınız iyiliği daha iyi ve daha büyük ecir olarak Allah katında bulursunuz. Allah'tan bağışlanma dileyin; Allah elbette bağışlar ve merhamet eder. *

74. Müddessir Suresi

(Mekke'de indirilen bu sure 56 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. Ey örtüye bürünen!
2. Kalk da uyar.
3. Rabbini yücelt.
4. Giydiklerini temiz tut.
5. Kötü şeyleri terke devam et.
6. Yaptığın iyiliği çok görerek başa kakma.
7. Rabbin için sabret.

8-10. Sura üflendiği vakit, işte o gün, inkarcılara kolay olmayan zorlu bir gündür.

11-4. Tek olarak yaratıp kendisine bol bol mal, çevresinde bulunan oğullar verdiğim ve nimeteri yaydıkça yaydığım o kimseyi Bana bırak.

15. Bir de verdiğim nimetten artırmamı umar;

16. Hayır; hayır; çünkü o, Bizim ayetlerimize karşı son derece inatçıdır.

17. Onu sarp bir yokuşa sardıracağım.
18. Çünkü o, düşündü, ölçtü biçti;
19. Canı çıkası, ne biçim ölçüp biçti!
20. Canı çıkası; sonra yine ne biçim ölçüp biçti!
21. Sonra baktı;
22. Sonra kaşlarını çattı, suratını astı;
23. Sonra da sırt çevirip büyüklük tasladı.

24-5. "Bu sadece öğretilegelen bir sihirdir. Bu Kuran yalnızca bir insan sözüdür" dedi.

26. İşte bu adamı yakıcı bir ateşe yaslıyacağım.
27. Yakıcı ateşin ne olduğunu sen nerden bilirsin?
28. O, ne geri bırakır ne de azabdan vazgeçer.
29. İnsanın derisini kavurur;
30. Orada ondokuz bekçi vardır.

31. Cehennemin bekçilerini yalnız meleklerden kılmışızdır. Sayılarını bildirmekle de, ancak inkar edenlerin denenmesini ve kendilerine kitap verilenlerin kesin bilgi edinmesini ve inananların da imanlarının artmasını sağladık. Kendilerine kitap verilenler ve inananlar şüpheye düşmesinler. Kalblerinde hastalık bulunanlar ve inkarcılar: "Allah bu misalle neyi

muradetti?" desinler. İşte Allah, böylece, dilediğini saptırır, dilediğini de doğru yola eriştirir. Rabbinin ordularını kendisinden başkası bilmez. Bu, insanoğluna bir öğütten ibarettir. *

32-7. Hayır, hayır öğüt almazlar. Aya, dönüp gelen geceye, ağarmakta olan sabaha and olsun ki, içinizden öne geçmek veya geri kalmak isteyen kimseye, insanoğlunu uyarıcı olarak anlatılan cehennem büyük olaylardan biridir.

38. Herkes kazancına bağlı bir rehindir;

39-2. Ancak, defteri sağdan verilenler böyle değildir; onlar cennettedirler. Suçlulara: "Sizi bu yakıcı ateşe sürükleyen nedir?" diye sorarlar.

43. Onlar derler ki: "Namaz kılanlardak değildik."

44. "Düşkün kimseyi doyurmuyorduk."

45. "Batıla dalanlarla biz de dalardık."

46. "Ceza gününü yalanlardık."

47. "Ölüm bize o haldeyken geldi."

48. Artık onlara, şefaatçilerin şefaati fayda vermez.

49. Öyleyken, bunlara ne oluyor ki öğütten yüz çeviriyorlar?

50-1. Arslandan ürkerek kaçan yabani merkeplere benzerler.

52. Hayır; her biri önüne açılıvermiş sahifeler verilmesini ister.

53. Hayır; daha doğrusu ahiretten korkmazlar.

54. Hayır; şüphesiz bu Kuran bir öğüttür.

55. Dileyen kimse öğüt alır.

56. Allah dilemeksizin öğüt alamazlar. O, kendisinden korkulmaya daha layıktır ve bağışlamaya daha ehildir. *

75. Kıyamet Suresi

(Mekke'de indirilen bu sure 40 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. Kıyamet gününe yemin ederim.

2. Ve nedamet çeken nefse yemin ederim.

3. İnsan, kemiklerini bir araya toplayamayız mı sanıyor?

4. Evet, Biz onu, parmak uçlarına varıncaya kadar bütün incelikleriyle yeniden yapmaya kadiriz.

5-6. Ama, insanoğlu gelecekte de suç işlemek ister de: "Kıyamet günü ne zamanmış! " der.

7-10. Gözün kamaştığı, ayın tutulduğu, güneş ve ayın bir araya getirildiği zaman, işte o gün insan: "Kaçacak yer nerede?" der.

11. Hayır; hayır; bir sığınak yoktur.

12. O gün, sen, Rabbinin huzuruna varıp durursun.

13. O gün, insanoğluna önde ve sonda yaptığı ne varsa bildirilir.

14-5. Özürlerini sayıp dökse de, insanoğlu, artık kendi kendinin şahididir.

16. Cebrail sana Kuran okurken, unutmamak için acele edip onunla beraber söyleme, yalnız dinle.

17. Doğrusu o vahyolunanı kalbine yerleştirmek ve onu sana okutturmak Bize düşer.

18. Biz onu Cebrail'e okuttuğumuz zaman, onun okumasını dinle.

19. Sonra onu sana açıklamak Bize düşer.

20. Hayır, hayır! Sizler, çabuk elde edeceğiniz dünya nimetlerini seversiniz.

21. Ahireti bırakırsınız.

22-3. O gün bir takım yüzler Rablerine bakıp parlayacaktır.

24. O gün bir takım yüzler de asıktır.

25. Kendisinin belkemiğinin kırılacağını sanır.

26-27. Dikkat edin; can boğaza gelip köprücük kemiklerine dayandığı zaman: "Çare bulan yok mudur?" denir.

28. Artık ayrılık vaktinin geldiğini sanır.

29. Bacaklar birbirine dolaşır.

30. O gün sevk Rabbin huzurunadır. *

31-33. O, peygamberi doğrulamamış, namaz kılmamış, ama yalanlayıp yüz çevirmiş, sonra da salına salına kendinden yana olanlara

gitmişti.

34. Sana yazıklar olsun, yazıklar!

35. Daha ne olsun, sana yazıklar olsun, yazıklar!

36. İnsanoğlu kendisinin başıboş bırakılacağını mı sanır?

37. O, katılan bir meni damlası değil miydi?

38. Sonra kan pıhtısı olmuş, sonra Allah onu yaratıp şekil vermişti.

39. Ondan, erkek, dişi iki cins yaratmıştı.

40. Bunları yapan Allah'ın ölüleri diriltmeğe gücü yetmez mi? Elbette yeter. *

76. İnsan Suresi (Dehr)

(Medine'de indirilen bu sure 31 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. İnsanoğlu, var edilip bahse değer bir şey olana kadar, şüphesiz, uzun bir zaman geçmemiş midir?

2. Biz insanı katışık bir nutfeden yaratmışızdır; onu deneriz; bu yüzden, onun işitmesini ve görmesini sağlamışızdır.

3. Şüphesiz ona yol gösterdik; buna kimi şükreder, kimi de nankörlük.

4. Doğrusu, inkarcılar için zincirler, demir halkalar ve çılgın alevli cehennem hazırladık.

5. Şüphesiz iyiler kafur katılmış bir tastan içerler.

6. Bu ancak Allah 'ın kullarının taşıra taşıra içebileceği bir pınardır.

7. Onlar verdikleri sözleri yerine getirirler, fenalığı yaygın olan bir günden korkarlar.

8. Onlar içleri çektiği halde, yiyeceği yoksulla, öksüze ve esire yedirirler.

9-10. "Biz sizi ancak Allah rızası için doyuruyoruz, bir karşılık ve teşekkür beklemiyoruz. Doğrusu biz çok asık suratların bulunacağı bir günde Rabbimizden korkarız" derler.

11. Allah da onları bu yüzden o günün fenalığından korur; onların yüzüne parlaklık ve neşe verir.

12. Sabırlarının karşılığı, cennet ve oradaki ipeklerdir.

13. Orda tahtlar üzerinde yaslanıp-dayanmışlardır. Onlar, orada ne (yakıcı) bir güneş ve ne de dondurucu bir sğuk görürler.

14. Meyve ağaçlarının gölgeleri üzerlerine sarkmış ve onların koparılması kolaylaştırılmıştır.

15. Çevrelerinde gümüş kaplar ve billur kaseler dolaştırılır.

16. Billurları gümüş gibi parlaktır, onları ölçüp ölçüp dağıtırlar.

17. Orada, zencefil karışık bir tasla içirilirler.

18. O pınara "Selsebil", denir.

19. Yanlarında ölümsüz gençler dolaşır; onları gördüğünde saçılmış birer inci sanırsın.

20. Oranın neresine baksan, nimet ve büyük bir saltanat görürsün.

21. Üzerlerinde ince yeşil ipekli, parlak atlastan elbiseler vardır; gümüş bileziklerle süslenmişlerdir Rableri onlara tertemiz içecekler içirir.

22. "İşte bu sizin işlediklerinizin karşılığıdır, çalışmalarınız şükre

değer" denir. *

23. Kuran'ı sana indiren şüphesiz Biziz.

24. Rabbinin hükmüne kadar sabret; onların günah işliyen ve inkarcı olanlarına uyma.

25. Rabbinin adını sabah akşam an.

26. Geceleyin O'na secde et; O'nu geceleri uzun uzun tesbih et.

27. Doğrusu insanlar, çabuk elde edilen dünya nimetlerini severler de ağırlığı çekilmez günü arkalarında bırakırlar.

28. Onları yaratan, mafsallarını pekiştiren Biziz; dilersek onları benzerleri ile değiştiriveririz.

29. Bu sadece bir öğüttür; dileyen, Rabbine giden yolu tutar.

30. Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz. Doğrusu Allah, bilendir, Hakim'dir.

31. Dilediğine rahmet eder. Zalimlere, işte onlara, can yakıcı bir azap hazırlamıştır. *

77. Mürselat Suresi

(Mekke’de indirilen bu sure 50 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1-7. Birbiri ardından gönderilenlere ve görevlerine koştukça koşanlara, Allah'ın buyruklarını yaydıkça yayanlara ve hak ile batılın arasını ayırdıkça ayıranlara, kötülüğü önlemek veya uyarmak, için vahiy getiren meleklere and olsun ki, size söze verilen kıyamet şüphesiz kopacaktır.

8. Yıldızların ışığı giderildiği zaman,

9. Gök yarıldığı zaman,

10. Dağlar pamuk gibi atıldığı zaman,

11. Peygamberlere ümmetleri hakkında şahidlik vakitleri bildirildiği zaman

12. Bu, hangi güne bırakılmıştı?

13. Hüküm gününe bırakılmıştı.

14. Hüküm gününün ne olduğunu sen nerden bilirsin?

15. O gün yalanlamış olanların vay haline!

16-7. Öncekileri yok etmedik mi? Ardından, sonrakileri de onlara katarız.

18. Suçlulara böyle yaparız.

19. O gün! Yalanlamış olanların vay haline!.

20-2. Sizi bayağı bir sudan yaratıp onu belli bir süreye kadar sağlam bir yere yerleştirmedik mi?

23. Buna gücümüz yeter; Biz ne güzel güç yetireniz!

24. O gün yalanlamış olanların vay haline!

25-6. Biz yeryüzünü, dirilerin ve ölülerin toplantı yeri yapmadık mı?

27. Orada yüksek yüksek sabit dağlar var edip size tatlı sular içirmedik mi?

28. Yalanlamış olanların vay o gün haline!

29. İnkarcılara o gün şöyle denir: "Yalanlayıp durduğunuz şeye gidin."

30-1. "Gölge yapmayan ve ateşten de korumayan cehennem dumanının üç kollu gölgesine gidin."

32-3. O gölgenin saçtığı herbir kıvılcım sanki birer sarı devedir, konak gibi de büyüktür.

34. Yalanlamış olanların o gün vay haline!

35. Bu, onların konuşamıyacakları gündür.

36. Onlara izin de verilmez ki özür beyan etsinler.
37. Yalanlamış olanların o gün vay haline!
38. "Bu, sizleri ve öncekileri topladığımız hüküm günüdür."
39. "Eğer bir düzeniniz varsa Bana kurun."
40. Yalanlamış olanların o gün vay haline!.*
41. Allah'a karşı gelmekten sakınmış olanlar, elbette gölgeliklerde ve pınar başlarındadırlar.
42. Canlarının istediği meyveler arasındadırlar.
43. Onlara denir ki: "İşlediklerinize karşılık afiyetle yiyiniz, içiniz.
44. Biz, iyi davarananlara işte böyle karşılık veririz.
45. O gün yalanlamış olanların vay haline
46. Yiyiniz biraz zevkleniniz bakalım, doğrusu sizler suçlularsınız.
47. O gün yalanlamış olanların vay haline!
48. Onlara "Rüku edin" denildiğinde rükua varmazlar.
49. O gün yalanlamış olanların vay haline!
50. Kuran'dan başka hangi söze inanacaklar?*

78. Nebe Suresi

(Mekke'de indirilen bu sure 40 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. Neyi soruşturuyorlar?

2-3. Üzerinde anlaşmazlığa düştükleri, büyük bir olay olan tekrar dirilme haberini mi?

4. Hayır; şüphesiz görüp bileceklerdir.

5. Yine hayır; elbette görüp bileceklerdir.

6-7. Biz yeryüzünü bir beşik, dağları da onun için birer direk kılmadık mı?

8. Sizi çift çift yarattık;

9. Uykunuzu dinlenme vakti kıldık;

10. Geceyi bir örtü yaptık.

11. Gündüzü geçimi sağlama vakti kıldık;

12. Üstünüze yedi kat sağlam gök bina ettik;

13. Parlak ışık veren güneşi varettik;

14. Sıkışan bulutlardan şarıl şarıl) su indiridik.

15. Ki onunla çıkaralım: dane (ler), bitki(ler),

16. Ve (ağaçları) birbirine sarmaş dolaş bahçeler.

17. Doğrusu, hüküm gününün vakti elbette tesbit edilmiştir.

18. Sura üfürüldüğü gün hepiniz bölük bölük gelirsiniz.

19. Gökler kapı kapı açılacaktır.

20. Dağlar yürütülüp serap olacakatır.

21-22. Cehennem, yalnız agzınları bekleyen yerdir. Dönecekleri yer orasıdır.

23. Orada sonsuz kalacaklardır.

24-6. Orada serinlik bulamayacaklar, işlediklerine uygun olan kaynar su ve irin dışında bir içecek tadamıyacaklardır.

27. Çünkü onlar, hesaba çekileceklerini sanmazlardı.

28. Ayetlerimizi hep yalan sayıp dururlardı.

29. Biz de herşeyi yazıp saymışızdır.

30. Şöyle deriz: "Artık tadınız, bundan böyle size azabdan başka bir şey artırmayız."*

31. Gerçek şu ki, muttakiler için 'bir kurtuluş ve mutluluk' vardır.

32. Nice bahçeler ve üzüm bağları.

33. Göğüsleri henüz tomurcuklanmış yaşıt kızlar.

34. Dopdolu kadehler.

35. Orada boş ve yalan söz işitmezler.

36. Bunlar Rabbinin katından, hesabları karşılığı verilenlerdir.

37. O, göklerin, yerlerin ve ikisi arasında olanların Rabbidir. O, önünde kimsenin konuşmayacağı Rahman olan Allah'tır.

38. Cebrail ve meleklerin dizi dizi durdukları gün, Rahman olan Allah'ın izni olmadan kimse konuşamayacaktır. Konuştuğu zaman da doğruyu söyleyecektir.

39. İşte gerçek gün budur. Dileyen kimse, Rabbine götürecek bir yol benimser.

40. Sizi, yakın gelecekteki bir azabla uyardık; o gün kişi elleriyle sunduğuna bakar ve inkarcı da: "Keşke toprak olaydım" der. *

79. Naziat Suresi

(Mekke’de indirilen bu sure 46 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. Canları boğarcasına şiddetle çekip alanlara and olsun,
2. Canları kolaylıkla alanlara and olsun,
3. Yüzüp yüzüp gidenlere and olsun,
4-5. Yarıştıkça yarışan ve işleri yöneten meleklere and olsun
6. O gün bir sarsıntı sarsar.
7. Peşinden bir diğeri gelir.
8. O gün kalbler titrer.
9. İnsanların gözleri yere döner.
10. Derler ki: "Biz eski halimize mi döndürüleceğiz?"
11. "Ufalanmış kemik olduğumuz zaman mı?"
12. Derler ki: "O takdirde bu zararına bir dönüştür."
13. Doğrusu bir tek çığlık yetecektir.
14. Hepsi hemen bir düzlüğe dökülecektir.
15. Musa'nın başından geçen olay sana geldi mi?
16. Tuva'da, kutsal bir vadide, Rabbi ona şöyle hitap etmişti:
17. "Firavun'a git; doğrusu o azmıştır."
18. "Ona de ki: Arınmağa niyetin var mı?"
19. "Rabbine giden yolu göstereyim ki O'na saygı duyup korkasın."
20. Bunun üzerine ona en büyük mucizeyi gösterdi.
21. Ama Firavun yalanladı ve baş kaldırdı.
22. Geri dönüp yürüdü.
23. Adamlarını toplayıp seslendi:
24. "Sizin en yüce rabbiniz benim" dedi.
25. Allah bunun üzerine onu dünya ve ahiret azabına uğrattı.
26. Doğrusu bunda Allah'tan korkan kimseye ders vardır. *
27-8. Sizi yaratmak mı daha zordur, yoksa göğü yaratmak mı? Ki onu Allah bina edip yükseltmiş ve ona şekil vermiştir.
29. Gecesini karanlık yapmış, gündüzünü aydınlatmıştır.
30. Ardından yeri düzenlemiştir.
31. Suyunu ondan çıkarmış ve otlak yer meydana getirmiştir.
32. Dağları yerleştirmiştir.
33. Bunları sizin ve hayvanlarınızın geçinmesi için yapmıştır.
34-5. Güç yetirilemeyen en büyük baskın geldiği zaman, o gün, insan

ne uğurda çalıştığını anlar.

36. Cehennem her bakanın göreceği şekilde gösterilir.

37-8. İşte, azıp da dünya hayatını tercih edenin varacağı yer şüphesiz cehennemdir.

40-1. Ama kim Rabbinin azametinden korkup da kendini kötülükten alıkoymuşsa, varacağı yer şüphesiz cennettir.

42. Senden kıyametin ne zaman gelip çatacağını sorarlar.

43. Nerde senden onu anlatması?

44. Onun bilgisi Rabbine aittir.

45. Sen sadece kıyametten korkanı uyaransın.

46. Kıyameti gördükleri gün dünyada ancak bir akşam yahut bir kuşluk vakti kadar kalmış olduklarını sanırlar. *

80.Abese Suresi

(Mekke’de indirilen bu sure 42 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1-2. Yanına kör bir kimse geldi diye (Peygamber)yüzünü asıp çevirdi.

3. Ne bilirsin, belki de o arınacak;

4. Yahut öğüt alacaktı da bu öğüt kendisine fayda verecekti.

5-6. Ama sen, kendisini öğütten müstağni gören kimseyi karşına alıp ilgileniyorsun.

7. Arınmak istememesinden sana ne?

8-10. Sen, Allah'tan korkup sana koşarak gelen kimseye aldırmıyorsun.

11. Dikkat et; bu Kuran bir öğüttür.

12. Dileyen onu öğüt kabul eder.

13-4. O, kutsal kılınmış, yüceltilmiş, arınmış sahifeler üzerindedir.

15-6. İyi kimseler, saygıdeğer elçilerin eliyle yazılmıştır.

17. Canı çıksın o insanın, o ne nankördür!

18. Allah onu hangi şeyden yaratmış?

19. Onu meniden yaratıp merhalelerden geçirerek ona şekil vermiş;

20. Sonra, yolu ona kolaylaştırmıştır.

21. Sonra onu öldürür ve kabre koyar.

22. Sonra, dilediği zaman onu tekrar diriltir.

23. Hayır; Allah'ın kendisine buyurduğunu hala yerine getirmemiştir.

24. İnsan,yiyeceğine bir baksın;

25. Doğrusu suyu bol bol indirmekteyiz.

26-31. Sonra yeryüzünü iyice yarmakta ve orada taneli ekinler, üzümler, sebzeler, zeytin, hurma ağaçları ve bahçelerde koca koca ağaçlı meyveler ve çayırlar bitirmekteyiz.

32. Bunlar sizin ve hayvanlarınız için geçimliktir.

33. O muazzam gürültü, kıyamet kopup geldiği zaman;

34-6. O gün, kişi kardeşinden, annesinden, babasından, karısından ve oğullarından, kaçar.

37. O gün, herkesin kendine yeter derdi vardır.

38-9. O gün bir takım yüzler aydınlıktır, gülmekte ve sevinmektedir.

40-41. O gün birtakım yüzler de tozlanmış ve onları karanlık bürümüştür.

42. İşte bunlar inkarcı olanlar, Allah'ın buyruğundan çıkanlardır.*

81. Tekvir Suresi

(Mekke’de indirilen bu sure 29 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. Güneş dürülüp ışığı kalmadığı zaman;

2. Yıldızlar düşüp, söndüğü zaman;

3-4. Doğurması yaklaşmış develer başıboş bırakıldığı zaman;

5. Yabani hayvanlar bir araya toplatıldığı zaman;

6. Denizler kaynaştırıldığı zaman;

7. Canlar bedenlerle birleştirildiği zaman;

8-9. Kız çocuğun hangi suçtan ötürü öldürüldüğü kendisine sorulduğu zaman;

10. Amel defterleri açıldığı zaman;

11. Gök yerinden oynatıldığı zaman;

12. Cehennem alevlendirildiği zaman;

13. Cennet yaklaştırıldığı zaman;

14. İnsanoğlu önceden ne hazırladığını görecektir.

15-6. Gündüz sinip geceleri gözüken gezegenlere and olsun;

17. Kararmaya başlayan geceye and olsun;

18. Ağarmaya başlayan sabaha and olsun ki,

19-21. Bu Kuran, arşın sahibi katında değerli, güçlü, sözü dinlenen ve güvenilen şerefli bir elçinin getirdiği sözdür.

22. Arkadaşınız (Muhammed) asla deli değildir.

23. And olsun ki, o, Cebrail'i apaçık ufukta görmüştür.

24. Peygamber, görülmeyenler hakkında söylediklerinden ötürü töhmet altında tutulamaz.

25. Bu Kuran, kovulmuş şeytanın sözü olamaz.

26. Nereye gidiyorsunuz?

27-8. Kuran, ancak aranızda doğru yola girmeyi dileyene ve alemlere bir öğüttür.

29. Alemlerin Rabbi olan Allah dilemedikçe sizler bir şey dileyemezsiniz. *

82. İnfitar Suresi

(Mekke’de indirilen bu sure 19 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. Gök yarıldığı zaman,
2. Yıldızlar dağılıp döküldüğü zaman,
3. Denizler kaynaştığı zaman,
4. Kabirlerin içi dışa çıktığı zaman,
5. İnsanoğlu, ne yaptığını ve ne yapmadığını görür.

6-8. Ey insanoğlu! Seni yaratıp sonra şekil veren, düzenleyen, mütenasip kılan, istediği şekilde seni terkip eden, çok cömert olan Rabbine karşı seni aldatan nedir?

9. Hayır, hayır; doğrusu siz dini yalanlıyorsunuz.

10-2. Oysa, yaptıklarınızı bilen değerli yazıcılar sizi gözetlemektedirler.

13. İyiler şüphesiz nimet içindedirler.
14. Allah'ın buyruğundan çıkanlar cehennemdedirler.
15. Din Günü oraya girerler.
16. Oradan bir daha ayrılamazlar.
17. Din Gününün ne olduğunu sen nereden bilirsin?
18. Evet, Din Gününün ne olduğunu nereden bileceksin?

19. O gün, kimsenin kimseye hiçbir fayda sağlamayacağı bir gündür. O gün buyruk, yalnız Allah'ındır. *

83. Mutaffifin Suresi

(Mekke’de indirilen bu sure 36 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1-3. İnsanlardan, kendileri bir şeyi ölçerek aldıkları zaman tam alan; ama onlara bir şeyi ölçüp tartarak verdiklerinde eksik tutan kimselerin, vay haline!

4-5. Bunlar, büyük bir günde tekrar dirileceklerini sanmıyorlar mı?

6. O gün insanlar alemlerin Rabbinin huzurunda dururlar.

7. Sakının; Allah'ın buyruğundan dışarı çıkanlar, muhakkak "Siccin" adlı defterde yazılıdır.

8. Siccin'in ne olduğunu sen nerden bilirsin?

9. O, yazılmış bir kitaptır.

10. Yalanlayanların o gün vay haline!

11. Onlar, kıyamet gününü yalanlamış olanlardır.

12. Oysa onu mütecaviz günahkardan başka kimse yalanlamaz.

13. Ona ayetlerimiz okunduğu zaman "Öncekilerin masalları" der.

14. Hayır, hayır; onların kazandıkları kalblerini paslandırıp körletmiştir.

15. Hayır; doğrusu onlar o gün, Rablerinden yoksun kalacaklardır.

16. Sonra onlar, şüphesiz, cehenneme gireceklerdir.

17. Sonra da: "Yalanlayıp durduğunuz işte budur" denecektir.

18. Ama iyilerin defteri yüksek katlardadır.

19. O yüksek katların ne olduğunu sen bilir misin?

20-1. O, gözde meleklerin gördüğü, yazılı bir kitapdır.

22-3. İyiler, şüphesiz, nimet içinde ve tahtlar üzerinde etrafı seyrederler.

24. Onları, yüzlerindeki nimet pırıltısından tanırsın.

25-6. Sonunda misk kokusu bırakan, ağzı kapalı saf bir içecekten içerler. İyi şeyler için yarışanlar, bunun için yarışsınlar.

27-8. Onun katkısı gözdelerin içtiği yüce kaynaktandır.

29. Suçlular, şüphesiz, inanmış olanlara gülerlerdi.

30. Yanlarından geçtikleri zaman da birbirlerine göz kırparlardı.

31. Taraftarlarına vardıklarında bununla eğlenirlerdi.

32. İnananları gördükleri zaman: "Doğrusu bunlar sapık olanlardır" derlerdi.

33. Oysa kendileri, inananlara gözcü olarak gönderilmemişlerdi.

34. Bugün de, inananlar inkarcılara gülerler.

35-6. Tahtlar üzerinde, inkarcıların yaptıkları şeylerin karşılığının nasıl verildiğini seyrederler. *

84. İnşikak Suresi

(Mekke’de indirilen bu sure 25 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1-2. Gök yarılıp Rabbine boyun eğdiği zaman, ki gök boyun eğecektir.

3-5. Yer düzeltilip, içinde olanları dışarı atarak boşaldığı zaman ve yer Rabbine boyun eğdiği zaman, ki yer boyun eğecektir

6. Ey insanoğlu! Sen Rabbine kavuşuncaya kadar çalışıp çabalarsın, sonunda O'na kavuşacaksın.

7-9. Amel defteri kendisine sağından verilen kimse, kolay geçireceği bir hesaba çekilir ve arkadaşlarının yanına sevinçle döner.

10-2. Ama amel defteri kendisine arkasından verilen kimse: "Mahvoldum" diye bağırır ve çılgın alevli cehenneme girer.

13. Çünkü o, dünyada, adamlarının yanında iken zevk içindeydi.

14. Zira; o, bir daha dirilip dönmeyeceğini sanmıştı.

15. Bilin ki, Rabbi onu şüphesiz görmekteydi.

16. Akşamın alaca karanlığına and olsun;

17. Geceye ve gecenin içinde olan şeylere and olsun;

18. Dolunay halindeki aya and olsun ki:

19. Şüphesiz siz bir durumdan diğerine uğratılacaksınız.

20. Onlara ne oluyor da inanmıyorlar?

21. [S] Onlara Kuran okunduğu zaman neden secde etmiyorlar?

22. Aksine, inkarcılar yalanlıyorlar.

23. Oysa, Allah, onların sakladıklarını çok iyi bilir.

24. Onlara can yakıcı azabı müjde et.

25. Yalnız, inanıp yararlı işler işleyenlere, onlara, kesintisiz ecir vardır. *

85. Buruc Suresi

(Mekke’de indirilen bu sure 22 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. İçinde burçları bulunan göğe and olsun;

2. Söz verilen kıyamet gününe and olsun;

3. Şahitlik edene ve edilene and olsun ki, insanlar öldükten sonra diriltileceklerdir.

4-7. Hazırladıkları hendekleri, tutuşturulmuş ateşle doldurarak onun çevresinde oturup, inanmış kimselere dinlerinden dönmeleri için yaptıkları işkenceleri seyredenlerin canı çıksın!

8-9. Bu inkarcıların, inananlara kızmaları; onların sadece, göklerin ve yerin hükümranlığı kendisinin bulunan ve övülmeğe layık ve güçlü olan Allah'a inanmış olmalarındandır. Allah her şeye şahiddir.

10. Ama inanmış erkek ve kadınlara işkence ederek onları dinlerinden çevirmeğe uğraşanlar, eğer tevbe etmezlerse, onlara cehennem azabı vardır. Yakıcı azap da onlaradır.

11. Şüphesiz inanıp yararlı işler işleyenlere, onlara, içlerinden ırmaklar akan cennetler vardır. Bu, büyük kurtuluştur.

12. Doğrusu Rabbinin yakalaması amansızdır.

13. Önce yaratıp sonra bunu tekrar eden O'dur.

14-5. Yüce Arşın sahibi, çok seven, bağışlayan O'dur.

16. Her dilediğini mutlaka yapandır.

17-8. Firavun ve Semud ordularının haberi sana geldi mi?

19. Doğrusu inkar edenler, hep yalanlayagelmişlerdir.

20. Oysa Allah onları ardlarından çevirmiştir.

21-2. Doğrusu sana vahyedilen bu Kitap, Levhi Mahfuz'da bulunan şanlı bir Kuran'dır. *

86. Tarık Suresi

(Mekke’de indirilen bu sure 17 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. Göğe ve gece ortaya çıkana and olsun.
2. Gece ortaya çıkanın ne olduğunu sen bilir misin?
3. O, ışığıyla karanlığı delen yıldızdır.
4. Üzerinde gözetici olmayan kimse yoktur.
5. Öyleyse insan neden yaratıldığına bir baksın.

6-7. O, erkek ve kadının beli ile göğüsleri arasından atılagelen bir sudan yaratılmıştır.

8-9. Şüphesiz Allah, gizliliklerin ortaya çıkacağı gün, insanı tekrar yaratmaya Kadir'dir.

10. O gün, insanın gücü de, yardımcısı da olmaz.

11-2. Yağmurun dönüşünü sağlayan göğe ve yarılan yeryüzüne and olsun ki,

13. Doğrusu bu Kuran kesin bir sözdür.
14. O, eğlence için değildir.
15. Gerçekten onlar düzen kuruyorlar.
16. Ben de bir düzen kurmaktayım.
17. Sen inkarcılara mehil ver; onlara mukabeleyi biraz geri bırak. *

87. Ala Suresi

(Mekke’de indirilen bu sure 19 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. Yüce Rabbinin adını tesbih et.
2. O, yaratıp şekil vermiştir.
3. O, her şeyi ölçüyle yapıp doğru yolu göstermiştir.
4. O, yeşillikler bitirmiştir.
5. Sonra da onları siyah çerçöpe çevirmiştir.
6. Sana Kuran'ı Biz okutacağız ve asla unutmayacaksın.
7. Allah'ın dilediği bundan müstesnadır. Doğrusu açığı da, gizliyi de bilen O'dur.
8. Kolay olanı yapmayı sana kolaylaştırırız.
9. Faydalı olacaksa insanlara öğüt ver.
10. Allah'tan korkan öğüt alacaktır.
11. Bedbaht olan ondan kaçınacaktır.
12. O, en büyük ateşe yaslanacaktır.
13. O, orada ne ölecektir ne de dirilecektir.
14-5. Arınmış olan, Rabbinin adını anıp namaz kılan, saadete erişecektir.
16. Ama sizler dünya hayatını tercih ediyorsunuz.
17. Oysa ahiret daha iyi ve daha bakidir.
18-9. Doğrusu bu hükümler ilk sahifelerde, İbrahim ve Musa'nın sahifelerinde de vardır.*

88. Gaşiye Suresi

(Mekke’de indirilen bu sure 26 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. Her şeyi kaplayacak kıyametin haberi sana gelmedi mi?

2. O gün bir takım yüzler zillete bürünmüştür.

3. Zor işler altında bitkin düşmüştür.

4. Yakıcı ateşe yaslanırlar.

5. Kızgın bir kaynaktan içirilirler.

6-7. Semirtmeyen, açlığı gidermeyen kötü kokulu bir dikenden başka yiyecekleri yoktur.

8. İnanmış olanların yüzleri, o gün, pırıl pırıldır.

9. Yaptıklarından hoşnuddurlar.

10. Yüksek bir cennettedirler.

11. Orada boş söz işitmezler.

12. Orada akan kaynak vardır.

13. Orada, yükseltilmiş tahtlar vardır.

14. Yerleştirilmiş kaseler,

15. Sıra sıra yastıklar,

16. Serilmiş, yumuşak tüylü halılar vardır.

17-20. Bu insanlar, devenin nasıl yaratıldığına, göğün nasıl yükseltildiğine, dağların nasıl dikildiğine, yerin nasıl yayıldığına bir bakmazlar mı?

21. Sen öğüt ver! Esasen sen sadece bir öğütçüsün.

22. Sen, onlara zor kullanacak değilsin.

23-4. Ama kim yüz çevirir, inkar ederse, Allah onu en büyük azaba uğratır.

25. Doğrusu onların dönüşü Bize'dir.

26. Şüphesiz sonra hesaplarını görmek de bize düşmektedir. *

89. Fecr Suresi

(Mekke’de indirilen bu sure 30 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. Tanyerinin ağarmasına and olsun;

2. Zilhicce ayının ilk on gecesine and olsun;

3. Herşeyin çiftine de, tekine de and olsun;

4-5. Gelip geçen geceye and olsun ki, bunların herbiri akıl sahibi için birer yemine değmez mi?

6-8. Rabbinin, hiçbir memlekette benzeri ortaya konmayan sütunlara sahip İrem şehrinde oturan Ad milletine ne ettiğini görmedin mi?

9-12. Vadide kayaları kesip yontan Semud milletine, memleketlerde aşırı giden, oralarda bozgunculuğu artıran, sarsılmaz bir saltanat sahibi Firavun'a Rabbinin ne ettiğini görmedin mi?

13. Rabbin onları azap kırbacından geçirmiştir.

14. Doğrusu Rabbin hep gözetlemektedir.

15. Rabbin denemek için bir insana iyilik edip, nimet verdiği zaman, o: "Rabbim beni şerefli kıldı" der.

16. Ama onu sınamak için rızıkını daraltıp bir ölçüye göre verdiği zaman: "Rabbim bana hor baktı" der.

17. Hayır; yetime karşı cömert davranmıyorsunuz.

18. Yoksulu yedirmek konusunda birbirinize özenmiyorsunuz.

19. Size kalan mirası hak gözetmeden yiyorsunuz.

20. Malı pek çok seviyorsunuz.

21. Ama yer, çarpılıp paralandığı zaman;

22. Melekler sıra sıra dizilip, Rabbinin buyruğu gelince,

23. O gün, cehennem ortaya konur. O gün insan öğüt almaya çalışır ama artık öğütten ona ne?

24. "Keşke bu hayatım için önceden bir şey yapsaymışım" der.

25. O gün, hiç kimse, Allah'ın azabettiği gibi azabedemez.

26. Hiç kimse O'nun vurduğu bağ gibisini bağlayamaz.

27. Ey huzur içinde olan can!

28. O, senden,sen de O'ndan hoşnut olarak Rabbine dön!

29. "Ey can! İyi kullarımın arasına gir."

30. "Cennetime gir."*

90. Beled Suresi

(Mekke’de indirilen bu sure 20 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1-2. Bu, Mekke şehrine yemin ederim; ki sen bu şehirde oturmuşsun.

3. Doğurana ve doğurduna and olsun ki:

4. İnsanoğlunu, zorluklara katlanacak şekilde yarattık.

5. İnsanoğlu, kendisine kimsenin güç yetiremiyeceğini mi sanıyor?

6. "Yığın yığın mal tüketmişimdir" diyor.

7. O, kimsenin kendisini görmediğini mi zannediyor?

8-9. Biz onun için iki göz, bir dil ve iki dudak var etmedik mi?

10. Biz ona eğri ve doğru iki yolu da göstermedik mi?

11. Ama o, zor geçidi aşmaya girişemedi.

12. O zor geçidin ne olduğunu sen bilir misin?

13. O geçit, bir köle ve esir azadetmek,

14-6. Yahut, açlık gününde, yakını olan bir öksüzü, yahut toprağa serilmiş bir yoksulu doyurmaktır.

17. Sonra, inanıp birbirlerine sabır tavsiye edenlerden, merhametlilerden olmayı tavsiye edenlerden olmaktır.

18. İşte bunlar amel defterleri sağdan verilenlerdir.

19. Ayetlerimizi inkar edenler, işte onlar amel defterleri sollarından verilenlerdir.

20. Onlar her yönden ateşle kapatılacaklardır. *

91. Şems Suresi

(Mekke'de indirilen bu sure 15 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. Güneşe ve onun ışığına,
2. Ardından gelmekte olan aya,
3. Onu ortaya koyan gündüze,
4. Onu bürüyen geceye,
5. Göğe ve onu yapana,
6. Yere ve onu yayana,
7. Kişiye ve onu şekillendirene,
8. Sonra da ona iyilik ve kötülük kabiliyeti verene and olsun ki:
9. Kendini arıtan saadete ermiştir.
10. Kendini fenalıklara gömen kimse de ziyana uğramıştır.

11-2. Semud milleti, içlerinden en azgını ileri atılınca, azgınlığı yüzünden peygamberleri yalanladı.

13. Allah'ın peygamberi onlara, Allah'ın devesini göstermiş ve: "Allah'ın bu devesine ve onun su hakkına dokunmayın" demişti.

14. Onu yalanladılar ve deveyi boğazladılar. Bunun üzerine Rableri, suçlarından dolayı onların üzerine katmerli azap indirdi; yerle bir etti onları.

15. Bu işin sonundan O'nun korkusu yoktur. *

92. Leyl Suresi

(Mekke’de indirilen bu sure 21 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. Kararıp ortalığı bürüdüğü zaman geceye and olsun.

2. Açılıp aydınlattığı zaman gündüze and olsun.

3. Erkeği ve dişiyi yaratana and olsun ki:

4. Doğrusu sizin çalışmalarınız çeşitlidir.

5-7. Elinde bulunandan verenin, Allah'a karşı gelmekten sakınanın, en güzel söz olan Allah'ın birliğini doğrulayanın işlerini kolaylaştırırız.

8-10. Ama, cimrilik eden, kendini Allah'tan müstağni sayan, en güzel sözü yalanlayan kimsenin güçlüğe uğramasını kolaylaştırırız.

11. O kimse ölüp ateşe yuvarlandığı zaman, malı ona fayda vermez.

12. Bize düşen sadecedoğru yolu göstermektir.

13. Şüphesiz ahiret de, dünya da Bizimdir.

14. Sizi alevler saçan ateşle uyardım;

15-6. Oraya, yalanlayıp yüz çevirmiş olan o en azgından başkası yaslanmaz.

17-8. Arınmak için malını veren, en çok sakınan kimse ise ondan uzak tutulur.

19-0. O yaptığı iyiliği birinden karşılık görmek için değil, ancak yüce Rabbinin hoşnudluğunu gözeterek yapmıştır.

21. Elbette kendisi de hoşnut olacaktır. *

93. Duha Suresi

(Mekke'de indirilen bu sure 11 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. Kuşluk vaktine and olsun;
2. Sükun erdiği zaman geceye and olsun ki,
3. Rabbin seni ne bıraktı ve ne de sana darıldı.
4. Doğrusu ahiret senin için dünyadan daha hayırlıdır.
5. Rabbin şüphesiz sana verecek ve sen de hoşnut olacaksın.
6. Seni öksüz bulup da barındırmadı mı?
7. Seni şaşırmış bulup, doğru yola eriştirmedi mi?
8. Seni fakir bulup zenginleştirmedi mi?
9. Öyleyse sakın öksüze kötü muamele etme;
10. Ve sakın bir şey isteyeni azarlama;
11. Yalnızca Rabbinin nimetini anlat. *

-

94. İnşirah Suresi

(Mekke'de indirilen bu sure 8 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. Senin gönlünü açmadık mı?
2-3. Belini büken yükünü üzerinden almadık mı?
4. Senin şanını yükseltmedik mi?
5. Elbette güçlükle beraber şüphesiz bir kolaylık vardır.
6. Gerçekten, güçlükle beraber bir kolaylık vardır.
7. Öyleyse, bir işi bitirince diğerine giriş;
8. Ve ümit edeceğini yalnız Rabbinden iste. *

95. Tin Suresi

(Mekke'de indirilen bu sure 8 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. İncir ve zeytine and olsun,
2. And olsun Sina dağına,
3. And olsun bu güvenli Mekke şehrine ki:
4. Biz insanı en güzel şekilde yarattık,
5. Sonra onu aşağıların en aşağısı kıldık.
6. Yalnız, inanıp yararlı iş işleyenler bunun dışındadır. Onlara kesintisiz ecir vardır.
7. Öyleyken, sana dini yalan saydırtan nedir?
8. Allah, hükmedenlerin en iyi hükmedeni değil midir?*

96. Alak Suresi

(Mekke’de indirilen bu sure 19 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. Yaratan Rabbinin adıyla oku!

2. O, insanı pıhtılaşmış kandan yarattı.

3-5. Oku! Kalemle öğreten, insana bilmediğini bildiren Rabbin, en büyük kerem sahibidir.

6-7. Ama, insanoğlu kendini müstağni sayarak azgınlık eder.

8. Dönüş şüphesiz Rabbinedir.

9-10. Sen, namaz kılan kulu bundan menedeni gördün mü?

11-13. Söyle bakalım, o kul doğru yolda giden veya Allah'a karşı gelmekten sakınmayı buyuran bir kimse olsun; veya söyle, yalanlayıp yüz çeviren birisi olsun

14. Allah'ın her şeyi görmekte olduğunu bilmez mi?

15. Ama bundan vazgeçmezse, and olsun ki, onu perçeminden,

16. Yalancı ve günahkar perçeminden cehenneme sürükleriz.

17. O zaman, kafadarlarını çağırsın,

18. Biz de zebanileri çağıracağız.

19. [S] Sakın ona uyma; sen secde et, Rabbine yaklaş.*

97. Kadir Suresi

(Mekke’de indirilen bu sure 5 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. Doğrusu, Biz, Kuran'ı kadir gecesinde indirmişizdir.
2. Kadir gecesinin ne olduğunu sen bilir misin?
3. Kadir gecesi bin aydan hayırlıdır.
4. Melekler ve Cebrail o gecede Rablerinin izniyle her türlü iş için inerler.
5. O gece, tan yerinin ağarmasına kadar bir esenliktir. *

98. Beyyine Suresi

(Medine’de indirilen bu sure 8 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1-3. Kitap ehlinden ve putperestlerden olan inkarcılar, kendilerine apaçık bir belge, içinde kesin ve en doğru hükümlerin bulunduğu arınmış sahifeleri okuyan, Allah katından bir peygamber gelene kadar dinlerinden vazgeçecek değillerdi.

4. Ama, kendilerine kitap verilenler, onlara apaçık belge geldikten sonra ayrılığa düştüler.

5. Oysa onlar, doğruya yönelerek, dini yalnız Allah'a has kılarak O'na kulluk etmek, namazı kılmak ve zekatı vermekle emrolunmuşlardı. Dosdoğru olan din de budur.

6. Kitap ehlinden ve puta tapanlardan inkar edenler, şüphesiz içinde temelli kalacakları cehennem ateşindedirler. İşte bunlar, yaratıkların en kötüsüdürler.

7. Fakat, inanıp yararlı iş işleyenler, işte onlar da, yaratıkların en iyileridirler.

8. Onların Rableri katındaki mükafatı, içinde temelli ve sonsuz kalacakları, içlerinden ırmaklar akan Adn cennetleridir. Allah onlardan razıdır. Onlar da Allah'tan razıdır. Bu, Rabbinden korkan kimseyedir.*

99. Zilzal Suresi

(Bir görüşe göre Mekke'de, bir görüşe ise Medine'de indirilen bu sure 8 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1-3. Yer dehşetle sarsıldıkça sarsıldığı, yeryüzü ağırlıklarını dışarıya çıkardığı ve insanın: "Buna ne oluyor?" dediği zaman;

4-5. İşte o gün, yer, Rabbinin ona vahyetmesiyle kendi haberlerini anlatır.

6. O gün insanlar işlerinin kendilerine gösterilmesi için bölük bölük dönerler.

7. Kim zerre kadar iyilik yapmışsa onu görür.

8. Kim de zerre kadar kötülük yapmışsa onu görür. *

100. Adiyat Suresi

(Medine'de indirilen bu sure 11 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. And olsun Allah yolunda koştukça koşanlara;
2. And olsun kıvılcımlar saçanlara;
3. Sabah sabah akına çıkanlara;
4. Ve tozu dumana katanlara;
5. Düşman topluluğunun içine dalanlara ki:
6. İnsan gerçekten Rabbine karşı pek nankördür.
7. Doğrusu kendisi de bunların hepsine şahiddir.
8. Gerçekten mala de pek düşkündür.

9-10. İnsan, kabirlerde bulunanların çıkarılacağı ve kalblerde olanların ortaya konulacağı bir zamanın geleceğini bilmez mi?

11. Doğrusu Rableri o gün onların her şeyinden haberdardır. *

101. Karia Suresi

(Medine'de indirilen bu sure 11 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. Gürültü koparacak olan
2. Nedir o gürültü koparacak olan?
3. O gürültü koparacak olanın ne olduğunu sen bilir misin?
4. O gün insanlar, ateş etrafında çırpınıp dökülen pervaneye dönecekler.
5. Dağlar, atılmış renkli yüne benzeyecekler.
6-7. Ama tartıları ağır gelen kimse hoş bir hayat içinde olacaktır.
8. Tartıları hafif gelenler ise,
9. Onların yeri bir çukurdur.
10. O çukurun ne olduğunu sen bilir misin?
11. O, kızgın bir ateştir. *

102. Tekasur Suresi

(Bir görüşe göre Mekke'de, bir görüşe ise Medine'de indirilen bu sure 8 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1-2. Çoğunluk olmak iddianız sizi o kadar meşgul etti ki, mezarları ziyaretle oradakileri de sayacak kadar oldunuz.

3. Hayır; öyle olmayın; yakında bileceksiniz.

4. Hayır; gözünüzü açın; yakında bileceksiniz.

5. Dikkat edin, şayet yaptığınızın sonucunu kesin olarak bir bilseniz!

6. And osun ki, cehennemi göreceksiniz.

7. And olsun ki onu gözünüzle kesin olarak göreceksiniz.

8. Sonra o gün, size verilmiş olan her nimetten sorguya çekileceksiniz. *

103. Asr Suresi

(Medine’de indirilen bu sure 3 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. İkindi vaktine and olsun ki,

2. İnsan hiç şüphesiz hüsran içindedir.

3. Ancak inanıp yararlı iş işleyenler, birbirlerine gerçeği tavsiye edenler ve sabırlı olmayı tavsiye edenler bunun dışındadır. *

104. Hümeze Suresi

(Medine’de indirilen bu sure 9 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1-2. Mal toplayarak onu tekrar tekrar sayan, diliyle çekiştirip alay eden kimsenin vay haline!

3. Malının kendisini ölümsüz kılacağını sanır.

4. Hayır; o, and olsun ki, Hutame'ye atılacaktır.

5. Hutame'nin ne olduğunu sen bilir misin?

6-7. O, yüreklere çökecek olan, Allah'ın tutuşturulmuş ateşidir.

8-9. Onlar, uzun sütunlar arasında, her yönden o ateşle kapatılmışlardır. *

105. Fil Suresi

(Medine’de indirilen bu sure 9 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. Fil sahiplerine Rabbinin ne ettiğini görmedin mi?
2. Onların düzenlerini boşa çıkarmadı mı?
3-4. Onların üzerine, sert taşlar atan sürülerle kuşlar gönderdi.
5. Sonunda onları, yenilmiş ekin gibi yaptı.*

106. Kureyş Suresi

(Medine’de indirilen bu sure 4 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1-2. Kureyş kabilesinin yaz ve kış yolculuklarında uzlaşması ve anlaşması sağlanmıştır.

3-4. Öyleyse kendilerini açken doyuran ve korku içindeyken güven veren bu Kabe'nin Rabbine kulluk etsinler. *

107. Maun Suresi

(Medine'de indirilen bu sure 7 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. Dini yalan sayanı gördün mü?

2-3. Öksüzü kakıştıran, yoksulu doyurmağa yanaşmayan kimse işte odur.

4. Vay o namaz kılanların haline ki:

5. Onlar kıldıkları namazdan gafildirler.

6. Onlar gösteriş yaparlar.

7. Onlar basit şeyleri dahi vermezler. *

108. Kevser Suresi

(Medine’de indirilen bu sure 9 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. Doğrusu sana pek çok nimet vermişizdir.
2. Öyleyse Rabbin için namaz kıl, kurban kes.
3. Doğrusu adı sanı ortadan kalkacak olan, sana kin tutan kimsedir. *

109. Kafirun Suresi

(Mekke’de indirilen bu sure 6 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. De ki: "Ey inkarcılar!"
2. "Ben sizin taptıklarınıza tapmam."
3. "Benim taptığıma da sizler tapmazsınız."
4. "Ben de sizin taptığınıza tapacak değilim."
5. "Benim taptığıma da sizler tapmıyorsunuz."
6. "Sizin dininiz size, benim dinim banadır."*

110. Nasr Suresi

(Mekke’de indirilen bu sure 3 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1-3. Allah'ın yardımı ve zafer günü gelip, insanların Allah'ın dinine akın akın girdiklerini görünce, Rabbini överek tesbih et; O'ndan bağışlama dile, çünkü O, tevbeleri daima kabul edendir.*

-

111. Leheb Suresi (MESED)

(Mekke’de indirilen bu sure 5 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. Ebu Leheb'in elleri kurusun; kurudu da!
2. Malı ve kazandığı kendisine fayda vermedi.
3. Alevli ateşe yaslanacaktır.
4-5. Karısı da, boynunda bir ip olduğu halde ona odun taşıyacaktır.*

112. İhlas Suresi

(Mekke’de indirilen bu sure 4 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1. De ki O Allah bir tektir.
2. Allah her şeyden müstağni ve her şey O'na muhtaçtır.
3. O doğurmamış ve doğmamıştır.
4. Hiç bir şey O'na denk değildir.*

113. Felak Suresi

(Medine´de bir görüşe görede Mekke'de indirilen bu sure 5 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1-5. De ki: "Yaratıkların şerrinden, bastırdığı zaman karanlığın şerrinden, düğümlere nefes eden büyücülerin şerrinden, hased ettiği zaman hasedçilerin şerrinden, tan yerini ağartan Rabbe sığınırım."*

114. Nas Suresi

(Medine´de bir görüşe görede Mekke’de indirilen bu sure 6 ayettir)

Bismillahirrahmanirrahim

1-6. De ki: "İnsanlardan ve cinlerden ve insanların gönüllerine vesvese veren o sinsi vesvesecinin şerrinden, insanların Tanrısı, insanların Hükümranı ve insanların Rabbi olan Allah'a sığınırım."*

Table of Contents

Ali Bulaç Meali
içindekiler
1- FATİHA SURESİ
2-BAKARA SURESİ
3- ALİ İMRAN SURESİ
4- NİSA SURESİ
5. MAİDE SURESİ
6. ENAM SURESİ
7. A'RAF SURESİ
8. ENFAL SURESİ
9. TEVBE SURESİ
10. YUNUS SURESİ
11. HUD SURESİ
12. YUSUF SURESİ
13. RAD SURESİ
14. İBRAHİM SURESİ
15. HİCR SURESİ
16. NAHL SURESİ
17. İSRA SURESİ
18. KEHF SURESİ
19 . MERYEM SURESİ
20. TAHA SURESİ
21. Enbiya Suresi
22. Hacc Suresi
23. Müminun Suresi
24. Nur Suresi
25. Furkan Suresi
26. Şuara Suresi
27. Neml Suresi
28. Kasas Suresi
29. Ankebut Suresi
30. Rum Suresi
31. Lokman Suresi

32. Secde Suresi
33. Ahzab Suresi
34. Sebe Suresi
35. Fatır Suresi
36. Yasin Suresi
37. Saffat Suresi
38. Sad Suresi
39. Zümer Suresi
40. Mümin Suresi (Gafur)
41. Fussilet Suresi
42. Şura Suresi
43. Zuhruf Suresi
44. Duhan Suresi
45. Casiye Suresi
46. Ahkaf Suresi
47. Muhammed Suresi
48. Fetih Suresi /
49. Hucurat Suresi
50. Kaf Suresi
51. Zariyat Suresi
52. Tur Suresi
53. Necm Suresi
54. Kamer Suresi
55. Rahman Suresi
56. Vakıa Suresi
57. Hadid Suresi
58. Mücadele Suresi
59. Haşr Suresi
60. Mümtahine Suresi
61. Saf Suresi
62. Cuma Suresi
63. Münafıkun Suresi
64. Tegabun Suresi
65. Talak Suresi
66. Tahrim Suresi
67. Mülk Suresi
68. Kalem Suresi

69. Hakka Suresi
70. Mearic Suresi
71. Nuh Suresi
72. Cin Suresi
73. Müzemmil Suresi
74. Müddessir Suresi
75. Kıyamet Suresi
76. İnsan Suresi (Dehr)
77. Mürselat Suresi
78. Nebe Suresi
79. Naziat Suresi
80.Abese Suresi
81. Tekvir Suresi
82. İnfitar Suresi
83. Mutaffifin Suresi
84. İnşikak Suresi
85. Buruc Suresi
86. Tarık Suresi
87. Ala Suresi
88. Gaşiye Suresi
89. Fecr Suresi
90. Beled Suresi
91. Şems Suresi
92. Leyl Suresi
93. Duha Suresi
94. İnşirah Suresi
95. Tin Suresi
96. Alak Suresi
97. Kadir Suresi
98. Beyyine Suresi
99. Zilzal Suresi
100. Adiyat Suresi
101. Karia Suresi
102. Tekasur Suresi
103. Asr Suresi
104. Hümeze Suresi
105. Fil Suresi

106. Kureyş Suresi
107. Maun Suresi
108. Kevser Suresi
109. Kafirun Suresi
110. Nasr Suresi
111. Leheb Suresi (MESED)
112. İhlas Suresi
113. Felak Suresi
114. Nas Suresi